

Digitized by the Internet Archive
in 2020 with funding from
University of Toronto

<https://archive.org/details/gc-sh1-0318>

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காசிராகசியம்.

ஸ்ரீகைலாசபரம்பரைத் திருவாவடுதுறை
ஆதினம் மஹாஸந்நிதானத்துக்கு அடிமைபூண்டொழுகும்
ஸ்ரீசுப்பிரமணியத்தம்பிரான் சுவாமிகள் ஆஜநையின்படி
ஷெ ஆதினத்து வித்வான்

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ

மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய ழலழம்,

தா.திருச்சிற்றம்பலஞானியாரவர்கள்

இயற்றிய உரையும்,

இஃது

ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ நேமத்தாம்பட்டி

மு. பெ. பெரியதறுப்பன்செட்டியாரவர்கள் கூட்டாளி

ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ இராமச்சந்திரபுரம்

மு. அ. ரு. அண்ணாமலைசெட்டியாரவர்கள்

முயற்சியால்

பா. சொக்கலிங்கம்பிள்ளையவர்களது

சென்னை

ஸி. பாஸ்டர் அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விஷ்ணுவை வாயாசிம்.

1881.

Copy · Right.

வெற்றிவேலுற்றதனை.

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ

புரசை அஷ்டாவதானம்
சபாபதிமுதலியாரவர்கள்

இ ய ற் றி ய
நேரிசையாசிரியப்பா.

பூரிதைதேமதுப் புதுவிருந்தளிமுரல்
காநிதைதுறைசைக் கண்ணமர்ந்தருளிய
வருங்கயிலாய பரம்பரைமுதன்மை
மெய்கண்டதேவர் வைகியசந்ததி
மேயசீர்நமச்சி வாயமெய்க்குரவன்
வைதிகமரபின் வருந்திருக்கூட்டத்
தெய்தியவிலக்கிய விலக்கணநூற்பொருட்
சட்டகமென்னத் தனியரசியற்றியோன்
வட்டநீர்ப்புவரியோர் வாழ்த்துமேகம்ப
வாணரருட்செங் கோனெறிநடாத்தும்
கச்சிமான்மியமுதற் கரையில்பற்பலநூல்
விச்சையினியற்றிய மேதகுபுலமைச்
சிவஞானமுநிவ னிவனென இற்றைநாள்
அத்தகையாதீனத்து வீற்றிருந்த
மாணுயரம்பல வாணதேசிக
அடிகள்ருணையி னளிக்கக்கிரியை
ஞானமெனவிரு பான்மையாகிமுப்
பாற்கூறாக வேற்புறுதீக்கை
பெற்றுச்சிவநெறி சற்றும்பிறழ்விலாக்
குரிசில்திரிசிர புரமுறைபுரிதன்
ஆருர்குடந்தை சீரார்தனியூர்
நாகைமாயூர மாகியவிலைமுதற்
புகல்பலசிவதல் புராணமின்னன
நிகர்சுவைஅணிபொருட் டகைமையினெவர்க்கும்
களிதலைசிறப்பக் கண்டமேன்மையோன்
நளிகடற்றிசைதொறும் நனிதன்னிசைநிறூஉ

உணாப்பாயிரம்.

மேனாட்பெருந்தமிழ் வீரகரும்விழைதகு
 மீனாக்கிசுந்தர விற்பனசிகாமணி
 ஒதும்ஆவடு துறை ஆதீனவித்துவான்
 தனைக்கொடுபல்கால் வினைப்பகைதுமிக்கும்
 பொற்பிவர்காசி நற்றலயாத்திரைப்
 பயன்பெறுசீரியோ நயன்றருதுறைசைப்
 பரிணாமத்தில் ஒருவாத்தவத்தினன்
 கரணத்தூய்மையிற் பரிணிதர்க்கேய்ந்த
 பத்திரெறியொடு பயில்சைவநெறியின்
 வித்தெனவிளங்கும் சுப்பிரமணியத்
 தம்பிரானரும்பெறற் கங்கைசூழ்காசி
 இராசியமென்னப் பராவுறுவடநூல்
 தன்னைமுன்னே ஞான் றுன்னரும்புத்திரப்
 பேற்றைவிழைந்தாங் காற்றியபூசனை
 போற்றித்தேவர்கோன் பாற்றனி இருத்திய
 தயாரிதியாடூர்த் தியாகப்பெருமான்
 • முதற்கிளர்சத்த விடங்கமூர்த்திகளையும்
 பதிட்டைசெய்த சதுட்டயசாதனத்
 துறைதருங்கந்த வீரதமனைத்தும்
 முறையின்முற்றிய முசுகுந்தனென்னும்
 பெருமையோனென்ன அருமையிற்கொணர்ந்து
 பல்குமிந்நாட்டில் மல்கிப்பிறங்குவான்
 செந்தமிழ்மொழியில் தந்திடுகென்ன
 மெய்யுறவிருத்தச் செய்யுளாற்புனைவித்
 தன்னதனுட்பொரு ளமைவுறத்தெரிக்கெனப்
 பன்னியவாற்றால் பைந்தமிழ்ப்பிலவொன்
 றுற்றுளபெரியோர் மற்றையிந்நகரை
 புகழாரரிதெனத் திகழ்தருகச்சிப்
 பதிவருகூரிய மதிஞன்வேதாகம
 நூல்வகைநன்குணர் சால்புயர்பத்திமை
 அன்புறுதிருச்சிற் றம்பலஞானி
 மன்பதைக்குழாமவ் வாய்மைகளெளிதிற்
 பெரிதுணர்ந்துய்ய உணாவிரித்தியல்பெற
 நீடுதென்பாண்டி நாடெனும்கட்கு
 மங்கலவணியெனத் தங்குமாமதுரை
 சார்ந்தவிராம சந்திரபுரத்துறை
 அருணாசலவேள் அருந்தவப்புதல்வன்
 தெருணாவலர்பால் சிறந்துளவன்பினன்

அண்ணாமலைத்திரு வாள் முயற்சியால்
விண்ணாடருமிவண் மேவுவான் வெஃக
எங்கணுந்தன்பெயர் இங்கிதநிறுவி
நிலைதிருவண்ணா மலையாதீனக்
குன்றாக்குடிப்பதி நன்றுத்தன்புடை
ஆதரத்துடன்கொளும் பாதரக்குடிவளர்
ஆலமுத்தெனும்பெய ராண்டகையீன்ற
சீலவுத்தமத் தீவ்வியகுணான்
தனையுத்தோரைத் தாங்குந்தயாரசன்
கனிவொடெஞ்ஞான்றும் கல்வியறிஞரைக்
கண்டுநேசித்துப் பண்டைநட்பினனெனச்
சீராட்டியார்வம் பாராட்டிவள்ளல்
சொக்கலிங்க சுகுணதனாட்டியன்
வைச்சுநடாத்தும் அச்சுக்கூடத்
தெழுதாவெழுத்தி லியைத்து
முழுநீர்ப்புவியில் முயன்றுநல்கினேனே.

உட

ம-நா-நா-பூநீ

திரு எ வ் வு னு ர்.

இராமசாமி செட்டியாரவர்கள்

இ ய ற் றி ய

ஆ சி ரி ய வி ரு த் த ம்.

துதிமருவுதனதுபரன் மூழ்குவோர் பவவினைத், துரிசைத் துமித்துமேலாய்ச்
சொல்லுநற்புண்ணியம் வரச்செயுங்கங்கைநதி, சூழ்காசி மான்மியமெனந்
துங்கவடமொழிநூ லிலங்குதிருவாவடு, துறையாதினத்தகுதிசேர்
துயசுப்பிரமணிய தம்பிரர்நன்புளந், தோன்றக் கொணர்ந்துதிவ்ய
விதமருவுசகலகலை யுணரும்விதரணன்விபவ, வித்வஜென சேகரணிதம்
மேதகுஞ்சீர்கொண்ட திரிசிரபுரத்தினுன், மீனாட்சி சுந்தரப்பேர்
விஜையன்றனைக்கொண்டு தென்மொழியினுற்செய்த மெய்க்காசி ரகசியத்தை
விண்ண வர்கள் பணியமா வடிநீழலீசருறை, வியனுலாங் காஞ்சித்தலப்
பதிமருவுமதிருனுத் தமர்பரவுமலசிவ, பத்திசெய் சித்ததுல்யன்
பகர்திருச்சிற்றம் பலப்பேர்கொளுரவனுரை, பண்புடன் செய்யவையம்
பராவுறும் இராமசாமிரபுரம் வாழ்க்குண, பரிபாலன் அருணாசலப்
பார்த்திபன்றருபால னென்னும்அண்ணாமலைப், பகிரதன் முயற்சிசெய்து
திதிமருவு அளகைநகர் நிகர்பாதரக்குடியி, நிலவுமுயராலமுத்தாம்
நேயமால்மாதவப் புத்திரன் விசித்திரன், நிகரில் மதியூகியான
நீடியபுகழ்ச்சொக்க லிங்கபூபதியினிசை, நிகழச்சுயந்திரத்தில்
நீக்கரும்எழுதா வெழுத்தினிலிசைப்பித்து, நிலமிசைத்தந்தனனேரே.

அ ட் ட வ வ ண்.

பக்கம்.	அ த் தி ய ர ய ங் க ள்.	பாடற் றொகை.
க	பாயிரம்.	நக
உரு	முதலாவது குருபத்திசொருபமுரைத்த அத்தியாயம்....	சுய
சஉ	உ-வது காசிமான்மியமுரைத்த அத்தியாயம்.	உரு
ருய	ந-வது திருமால் திருமகளுக்குபதேசித்த அத்தியாயம்...	நக
ருக	ச-வது சோமசன்மாமுத்தியடைந்த அத்தியாயம்.	நௌ
சுக	ரு-வது மகாசேனன்முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.	நௌ
எக	சு-வது நரநாராயணர் நாரதருக்குபதேசித்த அத்தியாயம்.	உய
அரு	எ-வது பரமசிவன்பார்வதேவியாருக்கு உபதேசித்த } அத்தியாயம்.	நய
சுந	அ-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷணமகிமையுரைத்த } அத்தியாயம்.	உௌ
நக	சு-வது மண்டபன்முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.	சுௌ
நயக	ய - வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷணவியல்புரைத்த } அத்தியாயம்.	சந
நநய	யக-வது காசிவாசநியமமுரைத்த அத்தியாயம்	உசு
நநௌ	யஉ-வது மாதேசன்முத்தியடைந்த அத்தியாயம்	சச
நசக	யந-வது சத்தபுரிமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்	உௌ
நருௌ	யச-வது பிரமன்முதன் மூவரும் பூசித்த அத்தியாயம்....	உரு
நசுச	யரு-வது துச்சேதாமுத்தியடைந்த அத்தியாயம்	யரு
நசுக	யசு-வது நித்தியயாத்திரை விதியுரைத்த அத்தியாயம் ...	உஉ
நௌக	யௌ-வது காசிதேவி வரம்பெற்ற அத்தியாயம்	உய
நஅசு	யஅ-வது காமகலைவரலாறுரைத்த அத்தியாயம்	நய
நகரு	யக-வது வீரசேனன்முத்திபெற்ற அத்தியாயம்	நசு
உாச	உய-வது புராணிகரியல்புரைத்த அத்தியாயம்	உஉ
உகக	உக-வது புண்ணியகீர்த்தி முத்திபெற்ற அத்தியாயம் ...	எஅ
உஉௌ	உஉ வது பாதகக்கமூவாயுரைத்த அத்தியாயம்	சய
உநக	உந-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம்.. ...	அய
உருரு	உச-வது சனாதனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்... ..	நசு
உசுச	உரு-வது இரணியகருப்பன் முதலோர் முத்திபெற்ற } அத்தியாயம்.	ருக
உௌஅ	உசு-வது விட்டுணுசருமனுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம்.	ருஉ
	பாயிரமுன்பட பாடற்றொகை...	தயஉ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காசிரகசியம்.

பாயிரம்.

துண்டிராசவிநாயகர்துதி.

பூமேவுகங்கைநதி யெடுத்தெறிகொக்கரை யெனவொண்
புனிற்றாலோனும்
தூமேவுமுத்தமென வதுகாலஞ்சுவையமுதத்
துளியும்வேணி
யோமேவுமெய்வயங்கக் காசியிலநந்திக் கோட்டி
னொளிரமேவு
மாமேவுமொருகோட்டுத் துண்டிராசக்களிற்றை
வணக்கஞ்செய்வாம்.

இதன் பொருள்.

பொலிவுள்ள கங்காநதியானது, அலைகளால் வீசப்படுகின்ற சங்கத்தைப் போல, ஒளிபொருந்திய இளஞ்சந்திரனும், அச்சங்கம் பெறும் முத்துக்களைப் போல, அச்சந்திரன் பொழியும் மதுரம் வாய்ந்த அமுதத்துளிகளும், சடையிலும், பிரணவவடிவமான திருமேனியிலும் பிரகாசிக்கும்படி காசிப்பதியிலே அக்கங்கைக்கரைக்கண்ணே எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஒற்றைக் கொம்பையுடைய துண்டிராச விநாயகக் கடவுளை வணங்குவாம். எ-று. (க)

மங்கலம்படப் பூமேவுமென்றார். கங்கைநதியென்றது மூத்தபிள்ளையார் திருமுடிக் கண்ணதாகிய இன்ப அருட்பெருக்கினை கங்கையென்றொழியாது நதியெனமிகுத்துக் கூறினர். சத்தனுக்குள்ளான சத்திக்குமுள்ள ஒற்றுமையங்கருதி மூத்தபிள்ளையார் கிரியாசத்தி கூறாமாகலின். எடுத்தெறியென்றது ஒருசொன்னீரது. கொக்கரை உவமேயப்பொருள். புனிற்றாலோன் என்றது இளம்பிறை. அது உவமிக்கப்படுபொருள். அது காலுமென்பதனை முத்தமென்பதனோடும், அமுதமென்பதனோடும் தாப்பிசைப் பொருள்கோளாகக்கூட்டினுமையும். சங்கைப்போலும், பிறைவேணிவயங்கவெனவும், அச்சங்கின்ற முத்துப்போலும் பிறையின்ற அமுதத்துளி மெய்வயங்க எனவும், உவமநினைவையாகக்கொள்க. ஓம்மேவும் மெய்யென்றது, மூலாதாரத்தின் கண்ணே பிரணவபீடத்திருந்து நால்வகை வாக்கின் சத்திக்கும் காரணமாயுள்ள மூத்தபிள்ளைப்

பெருமான் அற்புதத்திருவுருவை. அது இன்ப அருட்பெருக்கினால் செலுத்து
ண்ட மதிக்கொழுந்து ஒழுக்கிய அமுதத்துளியாற் புனைவுற்ற வண்ணம் தியா
னித்தார். இந்நூல் இடையூறின்றி இனிது முடிந்து சுத்தமுற்று நிலவுதல்
வேண்டி. இங்ஙனமன்றி எக்கலைக்கும் பரிணாம உபாதானகாரணமாகிய பிர
ண்வமே திருமேனியெனவுங் கூறுப.

விசுவநாயகர்துதி.

சீர்பூத்தவிடப்பாலும் வலப்பாலும் பசிதாகஞ்செகத்திற்கோம்பும்
பார்பூத்த வன்னபூரணி மந்தாகினிதழுவப் பதுமன்மாயோன்
ரூர்பூத்தபனிமலர் தூய்ப்போற்றெடுப்பக் காசிரகர்தழைப்பமேவு
மேர்பூத்தவிச்சுவ நாயகனடித்தாமரைமலர்க ளிறைஞ்சிவாழ்வாம்.

(இ - ள்.) சராசரப் பிரபஞ்சங்களாகிய ஆன்மகோடிகளின் பசியை நீக்கி
யருளும் அன்னபூரணியார், இடப்பக்கத்திலும், அவ்வுயிர்களின் தாகத்தை நீக்கி
யருளும் கங்காதேவியார், வலப்பக்கத்திலும் பொருந்த பிரமவிஷ்ணுக்கள் மல
ரால் அர்ச்சித்துத் துதிக்கக் காசித்தலமானது மேன்மேல் தழைக்கும்படி எழுந்த
ருளிய விசுவநாதர் திருவடித்தாமரைகளை வணங்கி வாழ்வாம். எ-று. (உ)

தாரொன்பது—பூந்தாள். மாலைபென்பாருமுளர். போற்றெடுப்ப என்
பது ஒரு சொன்னீரவாய்வந்த செயவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்
மேவும் என்பதனை, தழுவ, போற்றெடுப்ப, தழைப்ப என்பவற்றோடுங் கூட்டி
விச்சுவ நாயகன் என்னும் பெயரோடு முடித்துக்கொள்க.

உயிர்களுக்குப் போகமுட்டுவிக்கும் வள்ளற் றன்மைகுறிக்க அடித்தாமரை
மலரொன்றார்.

வாழ்வார் மலரைவேண்டுதல் ஒருதலையாதலின் ஈண்டு இறைஞ்சுதற்கு
இருபுடையும் இயைபுபெற்றவாறாயிற்று.

அன்னபூரணியார் துதி.

இறையவனில்வெண்ணிறஞ்செந்நிறமுளார் முகக்கண்ணா
யிருக்குஞ்சீரு
மறைதருத வளப்பிறைதாழ் தருகுழற்பின்
னலும்வன்னியமரங்கையு
மறைகெழுமு மேதகவும் வாய்ந்துமாழேவியென
மருவிநாளு
நிறைதருபே ரருள்கொழிக்கு மன்னபூ ரணிமலர்த்தா
ணினைந்துவாழ்வாம்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானைப்போலும், வெள்ளை நிறமும் செம்மைநிறமும்
உள்ளே நிரம்பி முகத்தினிடத்துக் கண்ணாகக் காட்டி நிற்கின்ற அழகும், சொல்
லப்படுகின்ற வெள்ளைப் பிறைசேர்ந்து நீண்ட குழற்பின்னலும் எரியழல் தங்

கியகையும் வேதத்தால் துதிக்கப்பட்ட பெருமையும் அமைந்து, மாதேவர் என்றதற்கேற்ப மாதேவி எனத் திருநாமமந்திரத்தாலும் ஒத்து நின்று, ஆன்மாக்களுக்கு என்றும் நிறைந்த பேரருளைச் செய்கின்ற அன்ன பூரணியாருடைய மலர்போலும் திருவடிகளைத் தியானித்துக் கெடாத நிலைமையைப்பெறுவாம். (எ-று.) (ந)

பெருமான் திருமேனிக் கண்ணதாகிய திருநீற்றின் வெண்மையும் ஒளியின் செம்மையுமாகிய நிறமும் பிறையணிந்த சடையுந் திருக்கரத்தில் எரியழலும் வேதத்தாற் பரவப்படுதலும் மாதேவரென்னுந் திருநாமமுமுடையராய் அருள்செய்து நின்றவாறுபோல, அம்மையும் தமது திருவிழியில் வெண்மையுஞ் செவ்வரியுமாகிய அந்தச் செந்நிறமும் பிறைவடிவாகச் செய்யப்பட்ட தலைக்கோலமணிந்து பின்னப்பட்ட கூந்தலும் எரியழலேந்திய திருக்கரமும் வேதத்தாற் பரவப்படுதலும் மாதேவியென்ற திருநாமமும்கொண்டு அருள்செய்து நின்று வாழ்க்கைத்துணையாமாறு உலகுணர்த்தியவாறு காண்க. இது சிலேடை விசேடணம். பின்னல், சடைக்கும் மாதர் குழற்பின்னலுக்கும் பெயராம். மாதேவர் என்றசொல் அவாய்நிலையாக நின்றது. வாழ்க்கைத் துணையாமாறுலகுணர்த்தியதென்பது குறிப்பெச்சம். கெழுமுதல்—பரவுதல்.

ச பா நா த ர் து தி.

வில்லாருந்திருமேனிமுதலானாள் காண்ப்தன் றி
விளங்கம்மேனிக்

கெல்லாருமடையாபரணமா யிருப்பவையோ
டெல்லாங்காணச்

செல்லாரும்பொழிற்றில்லைமணி மன்றுணடநவிலுந்
தேவதேவன்

சொல்லாருங்குஞ்சிதத்தா னெஞ்சிதத்தாள்விதமுருகித்
துதித்துவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) ஒளிபொருந்திய திருமேனியை, யாவைக்கு முதற்காரணமாயுள்ள சிவகாம சௌந்தரியார் நிரந்தரம் தரிசிப்பதன்றி, விளக்க விளங்கும் அத் திருமேனிக்குப் பிரகாசம்பொருந்திய வஸ்திராபரணங்களால் அலங்கரித்திருக்கும் காட்சியோடு கூடிய அகப்பாட்டுப் புறப்பாட்டுத் திருவடையாளங்களை யுலகுங் காணும்படி மேகந்தங்கிய சோலைகள் சூழ்ந்த சிதம்பரத்தின் கண் அழகிய கனகசபையிற் பஞ்சகிருத்திய நடனஞ்செய்கின்ற சபாநாதரது புகழ்மைந்த குஞ்சிதபரதமானது நெஞ்சை இதம்படத்தன்வயப்படுத்த உருகித் துதித்துவாழ்வாம். எ-று. (ச)

அகப்பாட்டுப் புறப்பாட்டுத் திருவடையாளங்களை ஆளுடையவரசு அருளிய திருவதிகைத் திருத்தாண்டகத்திற் பரக்கக்காண்க, “எல்லாங்காண” என்பதற்கு உலகமெல்லாங் காணவெனப் பொருள்விரிப்பாருமுளர், உடை

யானுடைமை யொற்றுமை நயங்குறித்தற்கு “மணிமன்று” என்றார். திரோதித்தலை யுணர்த்தற்பொருட்டு “எல்லாரு மாதையாபரணமாயிருப்பவையோ” டென்றபடி. வேதாந்தத்தின் முடிவிற்கு ணுள்ளதாளென்பார் “சொல்லாருங் குஞ்சித்தா ளென்றதென்க. உலகுசொல்லெச்சம், அவாயநிலையான் வந்தது; காட்டக்காணுந் தரத்ததாகலின். அறம்பொருளின்பம் வீடுஎன்னும் பொருட்பேற்றிற்குக் காரணமாதலுடைமையின் “செல்லாரும் பொழிற்றில்லை” என்றார். உருகுதல் என்றது தத்துவங்கரைதலை. நெஞ்சென்ற தீண்டிள்ளமென்னும் பொருட்டு. பஞ்சகிருத்தியம் என்பது சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகமென்பன. பிறவுமன்ன.

சிவகாமசவுந்தரியார் துதி.

யாதுபுரியினுந்தனக்கென்றென்றும் வேண்டான்

புரியுமிறையேபோற்செந்

தாதுபுரிபொதுநடனங்காண்டல் புரிவதுமுயிர்க

டமக்கேயாக்கிக்

கோதுபுரிபவந்தவிர்ந்துகுலவு சிவானந்த

வெள்ளங்குளிர்ப்பக்காணும்

போதுபுரிகருங்கூந்தற் சிவகாமசவுந்தரிதன்

பொற்றாள்போற்றி.

(இ-ள்.) எத்தொழிலைச் செய்யினுந் தனக்கொருபயன் கருதாது பிறர்பயன் கருதிச்செய்கின்ற இறைவனைப்போலக் கனகசபையி னிடத்தானந்த நடனதரிசனஞ்செய்வது மவ்வுயிர்களின் பொருட்டேயாக்கிக் குற்றத்தை யியற்றுகின்ற பிறப்பை நீங்கி அவ்வுயிர்கள் விளக்கமுற்ற பரசிவானந்த வெள்ளத்திற்குளிரும்படி கிருபானோக்கஞ் செய்கின்ற மலர்கள் விரும்பும் இயற்கை மணமமைந்தகரிய கூந்தலையுடைய சிவகாமவல்லியாரது பெரன்போலுந் திருவடிகளை நமஸ்கரிக்கின்றேன். எ-று. (டு)

இறைவன் அனாதிமல முத்தனாதலின் இடரின்மையனாகலானும் ஆனந்த மயனாகலின் சுகப்பேறு விழையானாகலானும் தனக்கொப்பாரு மிக்காரு மின்மையனாகலின் புகழ்விரும்பானாகலானும் பிறர்பயன் கருதியே அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையார் புரியும் பஞ்சகிருத்தியமென்பது கருதி “யாதுபுரியினுந் தனக்கென்றென்றும் வேண்டான்” என்றார். உயிர்களென்றது வீஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலரென்ற மூவகையனுக்களை. இவற்றை “மூவகையாருயிர்வர்க்க மலத்தார்கன்ம மூலமலத்தார் மூன்றுமுடையா” ரென்ற சிவப்பிரகாசத் திருவிருத்தத்தாற் காண்க. கோதுபுரிபவமென்றது பிறவிக் கேதுவாய காமம்வெகுளி மயக்கங்களை. “காமவெகுளி மயக்கமിവையுன்ற, மூமங்கெடக் கெடுநோய்” எனத் திருவள்ளுவர் கூறலுமிக்கருத்தேபற்றி என்க. இனிக் “கோது புரிபவந்தவிர்ந்து குலவுசிவானந்த வெள்ளங் குளிர்ப்ப” என்றதற்கு “ஞாலத்தரந்தைகெட் மணிமன்றுளாடல் காணும்” என்ற சிவப்

பிரகாசத்திருவிருத்தத்திற் குரையானுமுணர்க, போது என்றது பொழுதென்ற தன் மருஉ. அஃதீண்டாகுபெயராய் மலரையுணர்த்தி நின்றது. புரிதல் விரு ம்புதல், போதுபுரிகருங்கூந்தலென்றதில் போது புரியென வினைமுதலாக வைத் துரைக்கின் மலர்களுந் தம்மணத்தினுங்கு இறைவியார் கூந்தலினறுமணமிறப் பக்கமழ்தலின் விழைதனோக்கிக் கூறியபடி. இங்ஙனமியற்கை மணமுடைத் தென்பதைப் “பரவி நீவழிபட்டேத்தும் பரஞ்சுடர் திருக்காளத்தி, யரவுநீர்ச்ச டையார் பாகத்தமர்ந்த ஞானப்பூங்கோதை, யிரவீரீரங்குழலுமற்றோ வென வஃது மற்றேயென்ன” என்ற திருவிளையாடற்புராணத்துத் தருமிக்குப்பொற் கிழியளித்த படலத்திருவிருத்தத் தானும் அத்தருமிக்கு இறைவனருளிய “கூந்த லினறியவுமுளவோ நீயறியும் பூவே” என்ற திருப்பாசுரத்தானு முணர்க. இனி போதுபுரியென்பதை யிரண்டாவதன்றொகையாகக் கொண்டு மலரை விரும்பி யுணிகின்றவெனப் பொருள் கூறினுமிழுக்காது. இது சத்தனுக்குஞ் சத்திக்கும் பேதம் கூறியபடி.

தகழிணுமூர்த்தி துதி.

வேறு.

மாலமராடிவாவெனநடுவன் வந்துகொண்டேகுமுன்பிரியுஞ்
சீலமராடிவாவினுந்திகழந் திருமதிமுகமுனதுச்சிப்
பாலமராடியாய்நிழல்பொருவப் பதிபெரும்பேறுளங்கொடுக
லாலமராடிவாழ்தருபெருமா னடிமலர்க்கன்புசெய்திடுவாம்.

(இ-ள்.) மயக்கமானது பேர்செய்ய இயமன்வந்து வாவென்றுசொல்லி யழைத்துக்கொண்டு போமுன்னம், சொல்லளவில் பிரியேனென்று சொல்லி, பிரிதலாகிய ஒழுக்கத்துநின்றும் தவறாத மாதரது முகவழிகையே நினைத்தி ராது, உச்சிப்போதில் சூரியன் எதிர்நின்ற கண்ணாடியின் நிழல்புறந்தோன் றுது தன்னிலை நின்றாற்போல’ திருவருட் பிரகாசத்தின்முன் ஆன்மபோதந் தோன்றாது அருள்நிலையில்நிற்கச் சிவபோகத்தையேநாடிக் கல்லாலமரத் தடி யிலே குருமுகூர்த்தமாக எழுந்தருளிய பெரியபெருமான் திருவடிமலருக்கு அன்புசெய்வாம். எ-று. (சு)

கோழிகூவிப்போது புலர்ந்தது என்றாற்போல அமராட் வெனற் பாலது, அமராடி யெனத்திரிந்து நின்றது. இங்ஙனமன்றிப் பெரும்போர் செய்து வாவென்றெனநடுவன் வினையேயாக்கி, செய்து என்னும் வாய்பாட் டாற் கூறுவாருமுளர். நீடுவன்வந்து வாவெனக்கொண்டு ஏகுமுன், எனக் கூட்டுக. சொல்லளவிற பிரியேன் என்பது முன்னத்தினுணர்தலால் வந்தது, எனவே; சொல்வேறு செய்கைபெறு என்பது கருத்து. சீலமருள் எனற்பா லது எதுகைநோக்கித் திரிந்தது. சாதியொருமை முகத்தினது அழகை முகமென்றார். மருட்கைஎன்னும் மெய்ப்பாட்டு மிகுதி குறித்தற்கு. திரு மதி விருப்பத்தைத் தருகின்ற மதி. மதியாகிய முகமெனவிரிக்க. திவாவினுந் திகழும் மதியெனக் கூட்டுக. இது உருவக எதுத்தற்குறிப்பு. மதிபோலு

முகமென்பாருமுளர். அதுபொருந்தாது. உச்சிப்பால மராடி வாய்நிழல்பொருவ, என்பது ஒட்டணி. அமராட நடுவன்வந்துகொண்டு ஏகுமுன் முகம் உன்னாது நிழல்பொருவ உள்ளங்கொண்டு அன்புசெய்வாம் எனமுடிக்க. மர அடி மராடியெனத் திரிந்தது. பிரியுஞ் சீலமராடி என்பதற்கு பிரியுஞ் சீலத்தைப் பொருந்தாதவளென்று பொருள்கூறுவாருமுளர். (சு)

தண்டபாணிசுவாமிகள் துதி.

எண்டபாணியை நிறத்துறவமுத்தினுமீயங்
கொண்டபாணியை நிரப்பியுட்புகுத்தினுங்குறும்புள்
விண்டபாணியை பூம்பொழிற்காசியுண்மேய
தண்டபாணியை யன்றிமற்றாரையுந்தாமேம்.

(இ-ள்.) கணக்கில்லாத இருப்பாணிகளை மார்பிற்பொருந்த அறைந்தாலும் ஈயத்தை உருக்கி நீர்போல நிறைத்து அதனுள்ளே முழுகச்செய்தாலும் வண்டிகள் வெளிப்படுத்தும் சுரமமைந்த மலர்ச்சோலைகளையுடைய காசித்தலத்தில் எழுந்தருளி இருக்கும் தண்டபாணி சுவாமிகளை யல்லாமல் வேறொரு தெய்வத்தையும் வணங்கோம். எ-று. (எ)

ஈயங்கொண்டபாணி, ஈயத்தையுருக்கிக்கொண்ட பாணி எனக்கொள்க. உருக்கி அவாயநிலையால் வந்தது. ஈயமென்புழி ஈறு இரண்டனுருபு தொகையாகலின் இயல்பாயிற்று.

காலவயிரவர் துதி.

வேறு.

தளம்பொலிமலரோனாதி வானவர்தாழ்ந்துபோற்ற
வுளம்பொலிகாசிமேவு முயிர்கள்செய்பாவமெல்லாங்
களம்பொலியாதுதண்டங் கண்டறவொழித்துமுத்தி
வளம்பொலிவகைசெய்கால வயிரவற்கன்புசெய்வாம்.

(இ - ள்.) இதழ்களோடுங்கூடிய தாமரைப்பூவையுடைய பிரமன்முதலிய தேவர்கள் வணங்கித் துதிக்க காசிப்பதியை விரும்பி யடைந்த உயிர்கள்செய்த பாவத்தையெல்லாம் தண்டஞ்செய்து முற்றுமொழித்து முத்திச்செல்வத்தை யடையச்செய்கின்ற காலவயிரவக் கடவுளுக் கன்புசெய்வாம். எ-று. (அ)

தளம்பொலி மலர்என்பது இதழ்களோடுங்கூடிய தாமரைமலரென்க. உளம்பொலிகாசியென்பது உய்தலை விரும்பினவரது உள்ளந்தோறும் நிகழும் காசியென்க. தியானிக்கத் தக்கதென்றபடி களம்பொலியாது என்பதுவேறு உடற்களத்தைச் சென்றடைந்து நுகராதுஎன்க. விளைத்தவை நுகர்ந்து மேல்விளைவித்தலுக்கு வித்தாக விளைப்பயன் தொகுக்கப்பட்டு நிறைப்பற்றி உடலைக்களமென்றது. உயிர்களைன்பதனை முத்திவளம்பொலி என்றதனோடுங் கூட்டுக.

துர்க்காதேவி துதி.

நிறைகடலுடுத்தவைப்பி னிகரறமுழங்கிப்பாடி
மிறைகெழுகூற்றமூரும் வெந்தொழின்மகிடமஞ்சக்
கறைகெழுபிசிதஞ்ஞகொள் கருமகிடஞ்சாய்த்தும்பர்
குறையறமுடித்ததெய்வக் கொற்றியைவணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) நீர்நிறைந்த கடலை ஆடையாக உடுத்த உலகின்கண் நிகரில்லா
மல் முழக்கம்கொண்டு பாய்கின்ற அச்சம்பொருந்திய இயமன் செலுத்தும் கொ
டுந்தொழிலையுடைய எருமைக்கடா அஞ்சும்படி உதிரங்கலந்த மாமிசத்தை
உணவாகக்கொள்ளும் கரிய மகிடாசூரனை வதைத்துத் தேவர்குறைகளை முற்
றுமொழித்த தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த துர்க்காதேவியை வணங்குவாம். எ-று. கூ.
கூற்றுவனைக் கூற்றமென்றதும் மகிடாசூரனை மகிடமென்றதும் உயர்
கூணை அஃறிணையக்கம். மிறையென்பது அச்சம்.

துண்டிவிநாயகர் துதி.

விண்டிராசதந்தாமதமொழி தரவிரும்புசத்துவமொன்றே
கொண்டிராசதந்தாழ்தரமுத்திகை கூடினீர்மதுவுண்ட
வண்டிராசதந்தாதிதழுட்டுயின் மருவுதீம்புனற்காசித்
துண்டிராசதந்தாவளத்தினை யடிதொழினுலகுள்ளீரே.

(இ-ள்.) உலகத்தவரே தேனுண்டவண்டிகள் இராக்காலத்தில் படுக்
கையாகக்கொண்டு நித்திராசெய்கின்ற தூற்றிதழ்த் தாமரைபூத்த மதுரம்
வாய்ந்த நீர்வளமுள்ள காசித்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் துண்டிராசரென்
னும் திருநாமத்தையுடைய யானையைத் திருவடிக்கண்ணே வணங்குவீர்களா
னால் இராசததாமதகுணம். நீங்கி அறிவுடையோரால் விரும்பத்தக்க சத்துவகு
ணமொன்றுமே மேற்கொண்டு ஆணவக்குற்றம் விலகி முத்தியடைவீர்கள்
எ-று. (க0)

கொண்டிரென்னும் வினைமுற்றை வினையெச்சமாக்கிக்கொள்க. வண்டு
இராத்தியில் தாது சதவிதழ் மருவுதீம்புனல், எனக்கூட்டுக. சததாதுசதந்
தாது எனவிரித்தல் விகாரமாயிற்று. சதவிதழ் உறுப்பாகுபெயர். முத
லை ஐயுறிற் சினையைக்கண்ணுறும் என்பதனால் தந்தாவளத்தினை அடிதொ
ழின் என்புழி, ஏழனுருபு விரிக்கப்பட்டது. இஃது உருபுமயக்கம் ஆண்டுத்
தகரஒற்று மிகாமை புறனடையாற்கொள்க. துண்டிராச தந்தாவளம் என்பது
தற் குறிப்பணி. மூத்தபிள்ளையார்க்குத் துண்டிராசர் என்பது, காசிப்பதியை
கவர்ந்திருந்த துராசதன் என்னும் அசுரனை அழிக்கும்பொருட்டு உமாதேவி
யார் திருமுகத்து எழுந்த கோபப்பிரசாதமே ஐந்து திருமுகமும் பத்துத் திருத்
தோளுமுடைய வக்கிரதுண்ட மூர்த்தியாகத் திருக்கோலஞ்சாத்தி அவ்வசுர
னைத் திருவடிக்கீழ் அடக்கியகாலத்து அம்மூத்தபிள்ளைப்பெருமானே நோக்கி

தேவர் யாவருந் துதிப்பக்குறித்த திருநாம மந்திரமென்றுணர்க இக்கதை யாக
லத்தினைப்பார்க்கவ புராணத்துட்காண்க. தந்தாவளமென்பது யானை. யானைமு
கத்தினை யுடையாரை யானையென்றார். ஆர்வவணிவிளங்க.

சுப்பிரமணியர் துதி.

இருகூட்டுவளர்பறவை யிரண்டுருமிருவருமுள்ளிடத்துநாண
வொருகூட்டுவளர்பறவையிரண்டுளொன்று துவசமற்றொன்றுார்தியாக்கி
யருகூட்டுபஞ்சடிமென்பிடியு மாணுந்தழுவவம்போரோற்றை
வருகூட்டுநுழையாதுபோற்றுவா மிருவினையுமாற்றுவாமே.

(இ-ள்.) இரண்டுகூண்டில் வளரத்தக்க இருபட்சிகளாகிய அன்னத்தின்
மீதும் கருடன்மீதும் ஏறுகின்ற பிரம விஷ்ணுக்களிருவரும் மனத்தில் நாணங்
கொள்ளும்படி ஒருகூட்டில் வளர்ந்த சேவலு மயிலுமாகிய பறவைகள் இரண்
டனுள் சேவலொன்றினையுங் கொடியாக்கி மயிலொன்றினையும் வாகனமாக்
கிக்கொண்டு பக்கத்துச் செம்பஞ்சு ஊட்டிய திருவடிகளையுடைய பிடியையும்
மானையுந் தழுவி வீற்றிருந்த தொருபோரிற் சிறந்த ஏற்றினை இனிவருங் கூட்
டில் நுழையரூதபடி போற்றிசெய்து இருவினையு மொழிப்பாம். எ-று. (கக)

பறவைச்சாதி என்று குறித்தற்கு இருகூட்டுவளரென விசேடிக்கப்
பட்டது. ஒருகூட்டுவளர் பறவை. சூரபன்மனென்னும் பெயருடைய
தோர்யாக்கைக்கண்ணே வாழ்ந்திருந்த சூரன் பதுமனென்னும் ஈரறிவினையு
டைய உயிர் சேவலு மயிலுமாகிய புள்வடிவோடு போரழிந்த ஞான்று வந்த
னவற்றைக் குறித்தது. ஆக்கி என்பது மும்முதற்றொழிலில் படைப்புக் காப்
பென்னும் இருதொழிற்கும் தலைமைபூண்ட பெருந்தேவராய் அப் பிரமவிஷ்
ணுக்களிருவரும் வேறொன்று படைத்துக்கொள்வதற்கும் வளர்த்துக்கொள்வதற்
கும் வல்லராயும் அங்ஙனஞ்செய்துக்கொள்ளும் உரிமையாற்றல் இல்லாராய்
ஒவ்வொன்றினையே ஒவ்வொருவரும் ஊர்திக்கும் கொடிக்குமாகப் பெற்றமை
யின். அவர்கண்டு நாண அவ்விரண்டிற்கும் வேறுவேறு அமையக்கடைக்கணித்
துக் கொண்டருளிய இளையபிள்ளையார் அளவிலாற்றலைக் குறித்தது. இது
விபாவனையணி. ஊட்டுபஞ்சடி வினைத்தொகை. பிடியுமானும் தழுவ அமர்
ஏறு என்பது தொகை உவமம். பிடியும் மாணும் ஏற்றைக்கண்டஞ்சி அகல்
வது இயற்கையாகவும் அதனைமறுத்து தழுவ அமர் ஏறு என்றார் இது விரோ
தவிலக்கணி. வருகூடு, இனிவரும் பிறவிக்கண்ணதாகிய உடல். உயிர்க்கிழவ
னும் பறவைபோல யாக்கைதோறும் திரிதலுண்மையின். சொற்பொருளின்
பம்பெற கூட்டுநுழையாது என்னப்பட்டது. “குடம்பை தனித்தொழியப்
புட்பறந்தற்றே யுடம்போ டியிரிடைநட்டி” என்ற தேவர் மறைமொழிநோ
க்கி. போற்றுவாமென்ற வினைமுற்றை வினையெச்சமாக்கி இருவினையை மாற்
றுதற்குக் காரணமாக்கிக்கொள்க. நல்வினையும் பிறவிக் கேதுவாகலின் இரு
வினையு மாற்றுவாமென்றது. “இருள்சேரிருவினையுஞ் சேரா” என்ற தேவர்
திருவாணையுமது.

நந்திதேவர்வணக்கம்.

மறைமுழுதும்வகுத்துணர்ந்த வாதராயணமுனிவன் மதிமாழாந்து
நிறையகிலநாதனெதிர் நாரணனேபிரமமென நிகழ்த்தலோடு
மறைதருமவ்வுகிலேசன் முன்புநாட்டியசயத்துணைவனையாக
முறைநிறுவியருள்கொழிக்கு நந்திபிரானடிக்கமலமுடிக்கொள்வாமே.

எ-து ;—எல்லாவேதங்களையும் வரம்பிற்படுத்தி ஒருவரிடத்தன்றித் தாமே
யுணர்ந்தவராகிய வாதராயணரென்னும் பெயரையுடைய வியாதமுனிவர் அவ
த்தைவயத்தானறிவுகலங்கிப் பூரணகர்த்தாவாகிய விசுவநாதர் திருமுன்னர்
நாராயணனே பரமபதியென்று கூறுதலும், மேல் பூரணகர்த்தாவாகச் சொல்
லப்பட்ட விசுவநாதர் சந்திதிக்கு முன்பாக நாட்டியுள்ளதாகிய வெற்றிக்கொ
டித்தம்பம் அவ்வியாதனையாம்படி அவனைத் தமது ஆணையானிறுத்திப் பே
ரருள் புரிந்தவராகிய நந்திதேவருடைய ஸ்ரீபாதகமலங்களை யெமது முடியிற்
குஞ்சிப்பூவெனக் கொள்ளுவாம். எ-று. (கஉ.)

ப-ம்.—வேதங்கள் நான்கேயன்றி அநந்தமென்பது அவ்வேதத்திற்குள்ளே
பெறப்படுதலால் மறைமுழுதும் என்று கூறினர். “ॐ நமோ நந்திவே” என்
பது சுருதிப்பிரமாணம்.

அநந்தமாயுள்ள வேதங்களை யுணர்வது அநந்தமாகியகாலத்தை யாச்சிரயித்
துக் காலம் முடிவு பெறுத வுண்மையால் வேதமுமன்னதேயாய் முடியும்.
பரிமிதத்தானுணர்ந்த பாலனவல்லாத வேதமடங்கலும் தமது தெய்வத்தன்மை
யா லொருங்குணர்ந்தமையால் வகுத்து என்று கூறினர். தெய்வத்தன்மை யெ
ன்பது விஷ்ணுவினுடைய அவதாரமாதல் பற்றி யென்க.

“ॐ நமோ நந்திவே” எனவேதத்திற் புகழப்படுந் தன்மையுண்
மையால், உணர்ந்து என்பதற்குத்தாமேயுணர்ந்து என்று பொருள்கொள்ளப்ப
ட்டது.

சாட்சாத்விஷ்ணுவேயாயினும், மறைந்து வியாசரூபங்கொண்டமையா
ல், அவ்வுண்மைதோன்ற வியாதமுனிவரென்னுது மறைசொல்லாய்வாதரா
யணரென்று கூறினர்.

விஷ்ணுவே வியாதமுனிவராயினும், அவத்தை வயத்தானமுங்குமோர்
பசுவென்பது தோன்ற மதிமாழாந்து என்று கூறினர். வியாதர் பசுவானபோ
து அவர்க்கு மூலமாகிய விஷ்ணுவும் பசுவென்பதுதானே போதரும். “ॐ நமோ
நந்திவே” என்னும் பிரமரணத்தால் பிரம னிந்திரன்
முதலியவர்களோடு விஷ்ணுவு மோர்பசுவென்பது வெளிப்பட்டது. பசுத
துவமுள்ள விஷ்ணுவைத் தெய்வத்தன்மையுள்ளவராக மேற்கூறிய தென்னை
யெனின், சிவபெருமானை வழிபட்டு அவருடைய அதிகாரசந்திகளிற் பரிபால
ன சத்தி தம்மிடம் பதியப்பெற்றுக்கொண்டதனாலென்க. எனவே, அத்தெய்
வத்தன்மை ஆகந்துக்மெனக் கொள்ளப்பட்டது.

“வ்யாஸரூபமஹம்ஸ்ய வ்யாஸரூபமஹம்ஸ்ய |

வ்யாஸரூபமஹம்ஸ்ய வ்யாஸரூபமஹம்ஸ்ய |

வ்யாஸரூபமஹம்ஸ்ய வ்யாஸரூபமஹம்ஸ்ய |

வ்யாஸரூபமஹம்ஸ்ய வ்யாஸரூபமஹம்ஸ்ய |

என்னும் மச்சபுராணவாக்கியத்தால் நான் வியாசரூபியாய்ப் பிரதி துவா பரயுகங்களினும் சதுர்லட்சப்பிரமாணங்களால் புராணங்களைச் சங்கிரகித்து அஷ்டாதசவிதமாய்ப் பூமியிற்பிரகாசிக்கச் செய்கின்றேனெனவும், இப்போ புந் தேவலோகத்தில் சதகோடி விஸ்தாரமாய்க் கிடக்கின்றனவெனவும் விஷ்ணுவால் சொல்லப்பட்ட வுண்மை வெளியானதால், விஷ்ணுவே வியாசரென்பது துணியப்பட்டது. இன்னும் புராணங்கள் பதினெட்டேயன்றிச் சதகோடி விஸ்தாரமாய்க் கிடக்கின்றனவென்னுமுண்மையால் புராணத்தின் முதனூலாகிய வேதம் அநந்தமென்று மேற்கூறின துந்தெள்ளிதின் விளங்கற்பாலதாயிற்று.

விசுவத்தையாளுந்தன்மையொன்றினானே வந்தவோர் பேரெனமயங்காதவழி வியாபகத்தன்மையானுமமைந்தவுண்மைதோன்ற நிறையகிலநாதனென்று கூறினர்.

விசுவநாதரென்னுந் திருப்பெய ருடைமையால், அம்மூர்த்திக்குரிய காசியென்னுமிடந்தோன்ற எதிர் என்று கூறினர்.

மண்முதனாத மீருகிய தத்துவங்கள்தாமேயாகியும், கடந்து மொப்புவமையின்றி விளங்குமெய்ப்பதிக் கெதிரில் பரத்துவங் கூறப்போந்த வேற்றுப் பொருளின் சிறுமைதோன்ற நாரணனே பிரமமென நிகழ்த்தலோடு மென்று கூறினர். நாரணன் என்பது சலார்நவத்திற்கிடக்கு மொருவனென்று பொருள்படும். சலார்நவமெனவே, பிருதிவி கழிந்த விரண்டாவது தத்துவாதிக்கம் பெறப்படும். அதற்குமேலுந் தத்துவங்களுளவாகவி னவற்றைநோக்குழியவ்வவற்றிற்குரிய தெய்வங்களின் முன்னர்ச் சலார் நவதேவதை தலைபெடுப்பது பரியாசமாய்முடியும். சலம்தீயிற் சுவறுகையால், சலத்துக்காதிக்கம் வந்துழிமண்ணு மதனதிட்டான தெய்வமுங்கெடுமாபோல், தீக்காதிக்கம்வந்துழிச் சலமுமதனதிட்டான தெய்வமுங்கெடும். மேல்தீயுங்காற்று மாகாயமுமாகிய பூதங்களும், அவ்வவற்றிற்குரிய தெய்வங்களு மொன்றி னென்றேற்றமுடையனவாய் வெளிப்படுமாற்றால், சலமாகியதானம் அபாவத்தை யடைந்தபோது அதனோடு நாசத்தையடைகிற தேவதையைப் பரம்பொருளாக மதித்தல் பேதமையிற் பேதமையென்க. ஆயின், வேதத்தில் நாராயணனே பரம்பொருளென்று கூறப்பட்டமையென்க யெனின், அந்தவேதத்திற்குள்ளே சந்திரன், இந்திரன் பிரமன் முதலியவர்களும் பரம்பொருள்களாகக் கூறப்படுதலின் அமைவுடைத்தன்றும். அப்படிக்கூறுவ தென்னையெனின், அவரவர்களுக்குக் கீழிட்டவர்களை நோக்கியென்க. சந்திரனின்திரன் முதலியவர்களை நோக்கிப் பிரமனுக்காதிக்கமும், பிரமனைநோக்கி விண்டுவுக் காதிக்கமுமுளவாகு மெனையால், அன்றியு மன்னோர் சிவபெருமானுடைய தனுவாகுந்தன்மையால்.

பிரமாணஞ்செய்யும்பொருட்டணுகிய வியாதமுனிவருக்குச் சேய்மைப் பட்டவராக முண்மைதோன்ற அவ்வகிலேசனென்று கூறினர். இன்னும், விசுவநாதரென்பதற்கு மேலிடத்தில் அகிலநாதரென்றபடி அவர்க்கே விசுவேசரென்னும் பேருண்டென்பதை விளக்கும் பொருட்டே அவ்வகிலேசரென்றாரெனினுமமையும். சேய்மைப்பட்டவரப்படியே யாகாதபடி அவருக் கண்மையசாய்த் துசந்தம்பமாகி வியாதமுனிவர் சிற்றல் தோன்றமுன்பு என்று கூறினர்.

நேர்ந்த விவாதம் பரிஷ்காரப்பட்டு வேறு ஆசங்கைக்கிடம் பெருமை
தோன்ற நாட்டிய என்று கூறினர். எங்ஙனம் பரிஷ்கரிக்கப்பட்டதெனின்,
விளம்புதும். வியாதமுனிவர் பால் வேதங்களையும் புராணங்களையும் பிறகலை
களையும் முணர்ந்த முனிவர்கள், அவற்றாற்றெளிவு பெறுராதி போர்பகல்வியா
தரையடைந்து தேவரீரிடங் கேட்ட வுபதேசங்களை லெமக்குச் சந்தேகமே
அதிகரிக்கின்றது. ஆகையால் தான்முதலா யெங்களுக் குபதேசித்த ஸொழி
ந்து தேவரீருடைய வுள்ளத் துண்மைப்பொருளாகத் தெளிந்திருக்கும் பரம
பதியாவான் இவன் என்று பிரமாணித்துத் கூறல்வேண்டுமென்று கேட்டனர்.
அப்போதுவியாதமுனிவர் அவர்களைநோக்கி நாராயணனை பரமபதியென்று
பிரமாணித்துக் கூறினர். அவர்கள் வியாதரை நோக்கித் தேவரீர் காசியில்
விசுவநாதர் சந்நிதியின்கண்வந்து இவ்வாறு சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்
ட்டனர். அதற்கிசைந்த அப்படியே விசுவநிதியில் நின்றுகொண்டு இரண்டு
கைகளையும் முயரவெடுத்து நாராயணனை பரம் என்று கூறுதலு மிரண்டு
கரங்களுந் தம்பித்துத் தம்பமாய் நின்றனர். உடனே நந்திபகவான் வெ
ளிப்பட்டுத் தம்பித்துநின்ற வவருடைய விரண்டுகரங்களையும் வாள் கொ
ண்டு சேதித்தனர். அப்போது விஷ்ணுமூர்த்தியு மங்குவந்து வியாதமுனி
வரைப்பார்த்து “ॐ ஸ்ரீ கிருஷ்ணாய நம:” என்று கூறினர்.
என்பது; மூடனாகியவியாசனே! சத்தியமாய்ச்சொல்லுகிறேன் கேள். உலகத்
துக்கெல்லாம் நானேபதியென்பதுண்மை. எனக்குப்பதியாவார் மஹேச
வரரென்றறிவாயாக. மகாதேவராகிய அவர்க்கு மேலொரு பதிப்பொருள்
கிடையாது என்று பெறப்படுதலறிக.—இவ்வுபதேசத்தை வியாதமுனிவரு
க்குச்செய்துவிட்டு விஷ்ணுபகவான் யதேச்சையாய்ச் சென்றனர். பின்னர்
முனிவர்கள் தம்மிருப்பிடஞ் சேர்ந்தனர். வியாதமுனிவர் நந்திபகவானை வ
ணங்கி அடியேன் பாலிரங்கி யிரண்டுகரங்களையும் மருளல்வேண்டுமென்று
பிரார்த்தித்தபடியே அருளப் பெற்றுக்கொண்டனர். நந்திதேவர் தாம்செய்
தருளிய சிவபரத்துவதாபனப்பாண்டு முல்கி நிலைபெற்றிருக்கும்பொருட்டு
வியாதமுனிவரையே விசுவநாதர் சந்நிதிக்கெதிரில் வெற்றிக்கொடித் தம்பமா
கலிந்துத்தினர். இவ்வுண்மை காசிமான்மிய முதலிய நூல்களிற்காண்க.

சிவபாரம்ய விடயத்தி னேர்ந்தவாதத்தில் வெற்றிநந்திபகவான் பக்கல்
சார்தலால் அவ்வெற்றியைக் காட்டுமறிஞறியாக வவர் நிறுத்துமுறைமை
தோன்றச் சயத்துணென்று கூறினர்.

அவரங்ஙனநாட்டிய துணை அவராற்கரங்கொழிந்து வரையடைந்து தம்பா
காரமாய்நின்ற வியாதரென்பது தோன்றவவுனை யாகவென்று கூறினர். சிவ
பெருமானுக்கு வாகனமாகிய நந்திபகவான் தமக்குள்ளவன்பு மபிமானமுங்
கொடியாவாருக்குமுளவாதல் கருதியமைத்தாரென்பதுதோன்றக்கொள்ளினு
மமையும். தானுமோர்வாகனமாதலா லபிமானம்பற்றி விஷ்ணுவே யாண்ட
டைந்து வியாதருக் கறிவுறுத்தியபடி. சிவநிந்தைசெய்வாரைத் தண்டித்
வறுத்தல் வீடுதென்பது தோன்றமுறை நிறுவியென்று கூறினர்.

அறிவுறுத்த வுணர்ந்து வழிபட்டார்க் கிரங்குதன் முறைமையென்பது தோன்றவருள் கொழிக்குமென்று கூறினார்.

புதுமானத்தாங்கி வாழ்தன்மாத் திரமேயன்றிச் சைவத்துக்கு முதலா கிரியருளத் தன்மைதோன்ற நந்திபிரானென்று கூறினார்.

முடியிற் சூட்டிக்கொள்வது பூவென்பதுதோன்ற அடிக்கமலமென்று கூறினார். இன்னும் அவரடியிற் சூடிய கமலமெனினு மொக்கும்.

மலரை முடிப்பது குஞ்சியிலென்பது தோன்ற முடிக்கொள்வாமென்று கூறினார். முடிவுத்தமாங்க மாதலறிக. இன்னும், அவர் திருவடியை முடி மேற்கொள்வாமென்பது முடிமேலிருக்கக்கொள்வாமென்று பொருள்கொண்டு அவர் திருவடிநீழலில் வசிக்கப்பெற்றா மெனினுமமையும். எம்முடைய தலையிற் பிரமனெழுதியவெழுத்தை அவர்காலாற்றா டைக்கப்பெற்றுக் கொண்டேமென்பதும் பொருந்தும். அவரிடம்திருவடிதீக்ஷை யடையப்பெற்றே மென்பது மொன்று. இன்னும், முடிக்கொள்வாமென்பது நந்திதேவர் தரும தேவதை யாதல்கண்டென்க. தருமம் என்பது யாவராணுஞ் சிரசாக வகித் தொழுகற் பாலதாகிய பதியினுடைய வாணையின் சொரூபம். அது அப்பதியின் காலின்கீழொதுங்கிக் கிடக்கும். அப்பதியொருவருடைய வாணையில் வசிக்க வுரியவனல்லாமையால். அவரானையில் யாவரும்வசிக்கவும், அவரொருவருடைய வாணையில் வசிக்காமலிருக்கவுமுள்ள வாதிக்கத்தாற்பதியைச் சர்வரியந்தாவென்று வேதங்கூறும். தருமம் சிவன் காலின்கீழ்க்கிடப்பது தோன்றவாகனமாய்ச் சமைந்திருத்தல்சான்றும். அத்தருமமதனையனுட்டிப்பார் முடியிற்கொள்வதொன்றாகலானத்தருமவடிவமாகிய நந்தி தேவர் பாதங்கள் முடியிற் சேரும் பெற்றிறமைத்தாதலறிக. இதனால், வியாததைத் தருமமேத ண்டித்தது என்று கூறுவதும் பொருந்தும்.

இங்ஙனநிற்க, வியாதமுனிவர் வேதத்திற்புகழப் பெற்றவரும், ஓதாமலுணர்ந்தவரு மாதலுண்மையாக, பின்னர்மலைவுற்றுக் கூறினமையாண்டமையுமெனின், வேதத்திற் புகழப்பெற்றவரும், தெய்வத்தன்மையுடையவருமாகிய விஷ்ணுபகவான் பொய்ச்சான்று கூறி மலைப்பாம்பாகச் சமைந்ததென்னை? வேதத்திற் புகழப்பெற்றவரும், தெய்வத்தன்மையுடையவருமாகிய பிரமதேவர் விஷ்ணுவினிடம் பொய்யுரைத்துப் பூசையுங் கோயிலும் போக்கடித்துக்கொண்ட தென்னை? பசுக்களாதலுண்மையாகலின் மலைவுற்றமூங்கலியல்பாம். (உத்யாம்ரியா வுணாமறவா, விதிமாலறியா விமலன்புதல்வா) என்பது பிரமாணம். இதனால், மறப்புமாத் திரமேயன்றி நினைப்பு என்னுந் தெளிவுமுடையராதல் பெறப்பட்டமையின், வியாத முனிவர் நாரணமேபரமென்று கூறியதைமலைந்து கூறினாரென்னாது தெளிந்து கூறினாரெனினுமமையும். தெளிந்து கூறுங்கால் பொய்யுரைத்தல்யாண்டமையு மெனின், அதுபொய்யன்றும். எங்ஙனம்? வியாதரையடைந்த முனிவர்கள் வேதங்கனையும், பிறகலைகளை மறப்பவரெனிடங் கேட்டுமையம் விலகாமையால், மீண்டு மவர்க்கு முற்படிப்பை விரைபாராயினர். பிழைபடக்கூறின் விஷ்ணுவேயாண்டடைந்துண்

மையுணர்த்துவா ரென்பதறிந்து, அவராலம் முனிவர் சந்தேகத்தை யொழித்
தற் பொருட்டேயவ்வாறு கூறியதாம். (பொய்மையும்வாய்மையிடத்த புரை
தீர்ந்த நன்மைபயக்குமெனின்) என்னும் பிரமாணமே யீண்டுருதற்பால
தென்க. விஷ்ணுவே வியாதராதலுண்மையாக, வியாதரை விஷ்ணு விகழ்ந்து
புத்தி கூறல்யாண்டமையுமெனின், கருத்து வேறுபாடினமையால் பிழைபடா
தென்க. வேறுபட்டகாலத்தும் பிழையுண்டாகாமையைப் பின்செய்யுளாற்கா
ண்க. (அரியீனாந்தவதாரசி செயலியாவுமார்செயலா மாலறியாதகந்தைகூ
றந், றிரிவாதமுடல் வாலதருணமுப்பிர் செயலுயிரிர்செயலாதந் செய்தி
போலும், விரிவாமைந்தொழிலையு மெம்மிறைவன்றோ மிதபடர்க்கை
முன்னிலைத் தன்மையிலுண்டாகிந், தரியாதன்றிராமனுடல்பரகாமார் சமர்
பொருதநதையுலகிற் காற்றுவீனோ) என்பது பிரமாணம். வியாதர்கூறினது
பொய்யல்லாமையாகப் பெறப்பட்ட வோர்மியாயத்தால் அவர்க்குக் கரங்ஞ்
தம்பித்ததும், அவரைத்தூணாகச் சிவசந்திதியினிறுத்தியதும் யாண்டமையு மெ
னின், அவ்வினையை யவரநுபவிக்க விருந்ததனாலென்க. அன்றியும், அவருடன்
பாடுமப்படி யொத்திருந்தமைகாண்க, எங்ஙனமெனின், சிவபரத்துவதாபன
ஞ்செய்வது சிவபுண்ணியத்திற்றலையாய வுண்மையால், அதுசெய்தலே பேரா
கக்கொண்டிருந்தவராகலின், சிவநிந்தையிற் றலைப்படுவா ரடையுங்கதியை வி
ளக்கவும் அது தம்பானிகழப்பெற்றுக் கொண்டன ரென்றறிக. (அன்பிலா
ரெல்லாந் தமக்குரியரன்புடையா - ரென்புமுரியர்பிறர்க்கு)என்னும்பிரமாணத்
தால் எலும்பையும் பிறர்க்குமேலோர் கொடுப்பரென்று வெளிப்படுமாற்றால்
அவற்றைப் பெருமானுக்கென் றர்ப்பணஞ் செய்வதிலார்வங்கொண்டொழு
கியவியாதர்தன்மை யிழுக்கடைவதெப்படி? (செயற்கரிய செய்வார்பெரி
யர்) என்பதற்கினஞ்செய்தலால். மேதாவியரிது கொண்டே யின்னு மநந்தயுத்
திகளேவரித்து மேல்விஷயங்களைப் பரியாலோசிக்கக்கடவரென் றிவ்வளவினி
றுத்தினம். இன்னும் விரிக்கிற்பெருகும்.

கா சி வ ண க் க ம்,

வேறு.

தானங்களெதுசொற்றாலுந்தனைமுதலெடுத்துக்கூறு
மானங்களுடையதாகிமாதேவன்வடிவுற்றார்க்கு
ஞானங்களோடுநல்குநலமுறவைகுமொண்புங்
கானங்கள்பொலியுந்தெய்வக்காரீ

(இ-ள்.) எந்தத்தல மான்மியத்தையெடுத்துச் சொல்பவர்களும், அவற்
றிற்கு மான்மியம் விளங்கும்பொரு ளாயினதே முதலிலெடுத்துக் கூறுஞ்
சிறப்புடையதாகித் தன்பக்கல்சார்ந்து மதவிதவரைப் பதிட்டித்த வழியி
வார்க்கு ஞானமோட்சங்களை யளித்து எல்லாநலங்களு நிறைந்து பிறகு
அழகிய பூஞ்சோலைகளால் விளங்குந் தெய்வத்தன்மைபொருந்தி
னும் பதியைவணங்குவாம். என்று

தெய்வக்காசியென்பதனால் தாரகக்ஷேத்திரமென்பது பெற்றும். இந்தப் பதியே தேசத்தை விடுமுயிர்கட்கு நிரியாணதசையில் ஸ்ரீவிசுவேசர் அவர்கள் வசித்தார். தாரகமந்திரத்தை யுபதேசித்தருள்வொன்று வேதமுதலிய கலைகள் சாற்றலால். தாரகமந்திரமென்பது உடனே பாசத்தினின்றுந் தாண்டச்செய்ய முடியாதது. தாரகமந்திரமென்றும். அது தசரதனுடைய மூத்தமகன் பேரென்று சிலர்சாற்றுவர். அவனுடையபேரை எல்லாமுடையானாகிய பெருமானுபதேசித்தல் அடாது. அவனே பாசத்தின்மூழ்கி யோனிவாய்ப்பட்டமுங்கியும், பெண்டைப் பறி கொடுத்து அசுரன்வாதையிற்பட்டு நொந்துப், பின்னர்ப் பலவவதிக்குள்ளாகிச் சரயுநதியில் வீழ்ந்திறந்து மொழிதலால். அப்பெயர் இராமனென்பதேயாக, அது தசரதன் மகன்பேரென்பதுமடாது. சமதக்கினிக்கும், வசுதேவனுக்கு மப்பேரையுடைய பிள்ளைகளுளவாதலால். தசரதன் மகனைப்போலவே யேனையவிருவரும் விஷ்ணுவினுடைய அவதாரங்களாதலால். மூவரும் விஷ்ணுவினவதாரங்களேயாக, இருவரைக்கழித்துஒருவனைக் கொண்டது பிழையாம். சமதக்கினிமகன் விஷ்ணுவினற்பாமிசமாதலும், வசுதேவன் மகன் விஷ்ணுவின் சுவேதரோமமொன்றாதலு நோக்கித் தசரதன்மகனைக் கொண்டதெனின், தசரதன் மகனுக்குப் பூர்வஞானமின்மையும், வசுதேவனினைய சேயாகிய கண்ணனுக்குப் பூர்வஞானமுடைமையும் பெறப்படுதலால் மூவரையும்விடுத்துக் கண்ணனைபேன் கொள்ளக்கூடாது? கண்ணன் பூர்வஞானமுடையவனாயிருப்பினும், அவன் விஷ்ணுவின் கறுப்புமயிரொன்றாதனோக்கிவ் கழித்தனர்போலும். மற்றை யவதாரங்கள் சிங்கம், ஆமை, மீன், பன்றி குதிரையாதிகளாய் முடிதலா லவற்றையறவே யொழித்தனர்போலும், இவ்வாபாசங்களாலோரவதாரமுஞ் சால்புடைத்தன்றும். இதனால் தசரதராமனை யிழுத்துவிடுத்தது தவறாய்முடிந்தது. அன்றியும், அவதாரபரமாகிய இராமமந்திரம் தாரகமாகிறபோது மூலமந்திரமாகிய நாராயணமந்திரம் தாரகமாகாததென்னை? மூலமந்திரத்துக்குத் தாரகத்வஞ் சித்தியாதபோது அவதாரமந்திரத்துக் கவ்வாதிக்கமுண்டாமென்பதெப்படி? மோக்ஷப்பிரதாயகமாகிய மூலமந்திரத்தைநோக்க இராமமந்திரத்துக்கு மோக்ஷப்பிரதானியத்து வமின்மையும், உடனே பாசவிச்சேதஞ் செய்யுந்தன்மையால் இராமதாரகத்தை நோக்க மூலமந்திரத்துக் கஃதின்மையும் வெளிப்படலால் ஒன்றைநோக்கவொன்றழிந்து இரண்டுமந்திரங்களு மவலமாதல்சாலும். இவ்வுண்மை விசாரத்தால் மூலமந்திரமுந் தாரகமந்திரமுமாகிய மோக்ஷமந்திரமொன்றே யாதல் பெறப்படும். அஃது ஏகாக்ஷரமாகிய பிரணவமென்று உண்மைநூலனைத்துங் கூறும். பிரணவம் தாரகமு மோக்ஷமந்திரமுமாயின், ஸ்ரீபஞ்சாட்சரம் மோட்சமந்திரமும் தாரகமுமாத லிழுக்காமேயெனின், பிரணவமும், ஸ்ரீபஞ்சாட்சரமும் ஏகமேயாகிச் சூக்குமமும், தூலமுமாய் விளங்கிச் சூக்குமபஞ்சாக்கரம், தூலபஞ்சாக்கரம் என்று வெளிப்படலால் ஒன்றிலொன்று முரணாவாம். இவ்வுண்மை தசங்கிதையிற்காண்க. ஆகவே, ஸ்ரீ விசுவேசராண்டுபதேசித்தரு ளவதாரமது ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரமாகிய பிரணவதாரகமென்பது நிச்சயிக்கப்பட்டது. இஃது தேசத்தைப்பெற்று நீங்குமான்மாசிவசாரூப்பியமெய்தல் காண்க. இஃது தூல்களுரைத்தலால், அச்சிவப்பேற்றை யுதவுமந்திரம் பரசிவ

சம்பந்தமொன்றேயன்றி யிதரதேவதா சம்பந்தமொன்று மெய்தாமைதெளிக.
மாதேவன் வடிவுற்றார்க்கு ஞானங்களோடு நல்கியெனவிச்செய்யுளிற் போந்த
மையு மிதனைவிளக்கும். எனவே தன்னிடத்தி னிரியாணத்தைப்பெற்ற பேர்க்
குத்தாரகோபதேசத்துடன், அதன்பிரயோசனமாகிய மகாதேவருடைய சா
ஸுப்பியத்தைப் மருளுந் தகைமைத்தென்பது வெளிப்படை. இன்னும் விரிக்
கிற் பெருகும்.

கங்காதேவிவணக்கம்.

மாற்றவளிடப்பான்மேவிவாழ்வதைபுணர்ந்துவள்ளல்
போற்றும்வலப்பான்மேவிப்புரிந்துவந்தாடாநின்றோர்
சாற்றருங்கொடியபாவத்தளையழித்தறங்களெல்லா
மேற்றிநன்கருளுந்தெய்வக்கங்கையையிறஞ்சல்செய்வாம்.

இ-ள். உமாதேவியார் ஐவபெருமானுடைய இடதுபாகத்திற் பொருந்தி
வாழ்வதையறிந்து அவருடைய வலப்பாகத்தையடைந்து சங்கற்பஞ்செய்து
தன்பால்வந்து மூழ்குகின்றவர்களுடைய சொல்லுதற்கரிய கொடுமையை வி
ளைக்கும்பாவமாகிய விலங்கைத்தறித்துப் புண்ணியத்தில் விடுத்துச் சமஸ்த சிவ
தருமங்களையும் அவர்கட்கு நன்மையுண்டாம்படி யறுக்கிரகிக்குந் தெய்வத்தன்
மையுடைய கங்கைஎன்னும் நதிரூபப்பிராப்தியை யடைந்திருக்கு மோர்பெண்
கொடியைவணங்குவாம். எ-று. (கசு)

கங்கையைப்பெண்ணென்ற தென்னையெனின், இமவானுக்கு மேனீ
யென்னுந் தாய்வயிற்றில் குடிசைஎனவும், உமையெனவு ழிரண்டுபெண்கள்
பிறந்தனரெனவும், அவர்களில் ஜ்யேஷ்டையாகிய குடிசையைச் சிவபத்தினி
யாகத் தேவர்க்கள் பிரம்ஹலோகத்திற்கு வரித்தபோது அவள் பிரம்ஹதேவ
ரால் சபிக்கப்பட்டு நதிரூபப் பிராப்தியையடைந்து சத்தியலோகத்திலேதானே
யிருந்தனளெனவும், பின்னர் பகீரதனால் வரிக்கப்பட்டுப் பூமியில்வந்தபோது
சிவபெருமான் தரித்தருளினரெனவும் பாகவதம், பாரதம், இராமாயணமு
தலியவற்றுள் கூறப்படுதல்காண்க. இவ்வுண்மையை யறியாதார் திரிவிக்கிர
மனுடைய பாதநிஸ்ருதமாகிய சலத்தையே சிவன்தரித்தாரென்று கூறுவர்.
அது சமுத்திரகாமினியாய் விட்டமையும், சிவபெருமான் தரியாமையும் பாக
வதம் பஞ்சமஸ்கந்தத்திற் பரக்கக்காணாம். ஷ்ரிவஞ்சிவிடுத்தாம். இவ்வுண்
மை (கங்காதாரணப் பிரக்யானம்) எ-று. இனிது விளங்குமென்க.

அகத்தியர்வணக்கம்.

ஒருமலைபிலத்துவீழ்வுரறிமிக்காததுப்பொங்கி
வருமலையிற்றுச்செல்லமலர்க்கரங்கவித்திட்டேற்றுப்
பொருமலையொழிந்தோமென்றுபுவிமகள்களிப்பத்தென்ன
நிருமலையமருந்தெய்வச்செம்மலைவணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) வந்தமென்னு மோர்மலையின் செருக்கழிந்து பாதலத்திற்
மிக்ககோபங்கொண்டு பேரிசைச்சலோடு பொங்கிவருஞ் சமுத்
திரமடங்கலுந் தமது திருவயிற்றுட்செல்லவும், முறையே தமது மலர்போ
ததைடேலேவைத்துத், ஆசமனத்தின்பொருட்டு ஏற்றும் பூமியின்
தென்பாகம் பாரமின்றித் தூக்கிக்கொண்டபோது பூமிதேவிக்குண்டாகிய
தன்பந்தணிந்து களிக்கும்பொருட்டுத் தென்மலையென்னும் பொதிகையின்
கண் னெழுந்தருளியிருக்கும் தெய்வத்தன்மையுடைய அகஸ்தியமகாமுனி
வரை வணங்குவாம். ஏ-று: ... (௧௫)

திருஞான சம்பந்தசுவாமிகள் வணக்கம்:

• , திருமடத் தமணரிட்ட செய்யதி வழுதிமேனி
யுருகிடப் பற்றியநின் றெல்லையவ் வமணரோடு
கருகிடப் பற்றியன்னார் வயிற்றுளுங் கலப்பச்செய்த
பொருவரு முத்தீச்செல்வர் பொன்னடி சென்னிசேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) மதுராபுரியில் சைவமடாலயத்தில் திருக்கூட்டத்தோடெழுந்த
ருளியிருக்கும்போது, சமணர்கள் வஞ்சனையால் அம்மடத்தில்வைத்த செந்தீ
அவ்விடத்தினின்று நீங்கி கூன்பாண்டியன் சரீரம் குழையும்படி சுரனோ
யாகப்பற்றச்செய்து அவன் வணங்கியபோது அவ்விடத்தினின்று நீங்கி அச்
சமணர்கள் சபதங்கூறி நெருப்பிலிட்ட அவர்கள் சமயநூலெழுதிய ஏடு விசை
விற்கருகி எரியும்படிசெய்து அவர் வயிற்றுள்ளும் பற்றச்செய்தருளிய சமான்
மில்லாத காருகபத்தியம், தக்ஷிணாக்கினி, ஆகவனீயம் என்கிற மூன்றக்கினி
களையும் விதிப்படிவளர்க்கும் சிவஞானச்செல்வராகிய திருஞானசம்பந்த சுவா
மிகள் பொன்போன்றதிருவடிகளைச் சிரசிற்கூட்டிக்கொள்வாம். ஏ-று. (௧௬)

மூன்று தீயைப் பாதுகாக்கின்ற பிராமணகுலத்தில் அவதரித்தவராகலின்
அம்மடாலயத்தில்வைத்த நெருப்புவிடிக் மூன்றிடத்திற்பற்றச் செய்தருளினு
ரென்னும் விசித்திரந்தோன்றக்கூறினார்.

“ திருமடத்தமணரிட்ட செய்யதிவழுதி மேனியுருகிடப்பற்றி”
என்பதற்குப் பிரமாணம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தேவாரம்:

திருவாலவாய் பண் கௌசிகம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

செய்யனே திருவாலவாய் மேவிய

ஐயனையஞ்சலென்றருள்செய்யெனைப்

பொய்யராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்

பையவேசென்று பாண்டியற்காகவே.

அப்பனாலவா யாதியருளினால்
வெப்பன்தென்னவன் மேலுறமேதினிக்
கொப்பனான சம்பந்தனுரைபத்துஞ்
செப்பவல்லவர் தீதிலாச்செல்வோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

“அந்நின்றொல்லையவ்வமணோடு கருகிடப்பற்றி
யன்னார்வயிற்றுளுங் கலப்பச்செய்த” வென்பதை

அஞ்சமுள்ளத்தராகியு மறிவிலாவமணர்
வெஞ்சுடர்ப்பெருந்தீயினில் விழுத்தியவேடு
பஞ்சதீயினிற்பட்டது படக்கண்டுபயத்தால்
நெஞ்சசோரவும் பிலிகைசோர்ந்திலர்நின்றார்.

வேறு.

“அருகர்தாமிட்டவேடுவாங்கச் சென்றணையும்போகிற்
பெருகுதிக்கதுவவெந்து.”

என்று கூறிய பெரியபுராணத்திருவிருத்தங்களாலுணர்க.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் வணக்கம்.

அருப்பினமுலையாள்பாகத் தண்ணலாரினிதுமேய
திருப்புகலாருகப்பேர்யோகமேயென்றுசெப்பப்
பொருப்புமுள்ளாருகப்பாடிப் புகுந்துபேரின்பந்துய்த்த
விருப்புறுபுகழ்சர்னாவின் வேந்தர்தாள் வணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) தாமரை அரும்புபோலும் இளங்கொங்கைகளையுடைய பிரா
ட்டியாரை இடப்பாகத்தி லமைத்த சிவபெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கும் சர
ணபுரம் என்னும் திருப்புகலாருக்குப் பிரதிநாமமானது சிவயோக புரமென்று
சொல்லும்படி மலைகளும் உள்ளாருகத்தக்க திருத்தாண்டகத்தைத் திருவாய்
மலர்ந்து சிவலிங்கப் பெருமானிற் கலந்து சிவானந்தப்பெருவாழ் வெய்திய
மேலோர் விரும்பத்தக்க புகழையுடைய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவடி
களை வணங்குவாம். எ-று. (கஎ)

இசைக்கு மலைகளு முருகுமென்பது புராணப்பிரசித்தமாகலின் தே
வாரப்பண்ணின் பெருமைதோன்றப் பொருப்பு முள்ளாருகப்பாடியென்
றார்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வணக்கம்.

போகமென்பனவருந்தல் (பொருத்து) மற்றவைகளுள்ள
வாகவோர்பகலினள்ளு மான்தோரிரவினள்ளும்
பாகமார்பதஞ்சென்றேற்றும் பரிந்துசென்றுடறிர்த்து
மேகநாயகனேறிற்றற் கியைந்தவர்துணைத்தாள்பேற்றி.

(இ-ள்.) சிவபேரகமென்பவைகள் அருந்தலும் பொருந்தலும் அவற்றின் உபகரணங்களைத் தேடலுமே யென்று பொருள்படும்படி நடுப்பகலிலும், அர்த்தராத்திரியிலும் வீடுகடோறுஞ் சென்று அன்னப்பிச்சைவாங்கி வந்து உண்பிக்கவும் விருப்போடு பரவைநாச்சியார் மனையிற் சென்று அவருடலைத் தணியச்செய்து சேர்ப்பிக்கவும் ஒப்பற்றவராகிய சிவபெருமானே முன்னின்று எவல் செய்யும்படிக்கு இசைந்தவராகிய தம்பிரான் தோழரென்னுஞ் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளிரண்டு திருவடிகளையும் நமஸ்கரிப்பாம். எ-று. (௧௮)

பொருந்தலாசைந்தோர்க்கே கடவுள் முன்னின்று அதுக்கிரகிப்பா ரென்பது வேதாகமத்துணிபாயிருக்க இவ்வாறு பெருமான் முன்னிற்றல் கூடுமோ வெனின் திருக்கயிலாயத்தில் பிராட்டியாருக்குப் பணிவிடைசெய்து வந்த அனிந்திதை கமலினியென்னும் மாதரிருவரையும் சுந்தரமூர்த்தியடிகள் கண்டு விரும்பியபோது அம்மாதரும் விரும்பினமையால் நீவிர் பூமியிற்றென் றிசையிற் பிறந்து கூடி இன்பமனுபவிப்பீர்களென்று சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்த கட்டளையைக்கேட்டு நடுங்கிய சுந்தரர் மனிதசரீரத்தை எடுத்து யான் மயங்கும்போது தேவரீரே எழுந்தருளி ஆட்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட் டிக்கொண்டபடி திருவாக்களித்தமையால் சிவபிரான் முன்னின்று முடித்தா ரென்றுணர்க.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் வணக்கம்.

இருபொருள்கல்வி செல்வ மென்பனவவ்விரண்டும்
பொருவருந் தம்பிராற்கே புணர்த்திமாலயன்முன்னோரு
ளொருவரும் புணர்தற்கொல்லா வுலப்பிலானந்தமுற்ற
வெருவரும் புகழ்சால் வாத லூர் தாள்விரும்பிவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) கல்விப்பொருள் செல்வப்பொருள் என்னும் பொருள்களிரண் டினையும் சமானமில்லாதவராகிய சிவபிரானுக்கே அர்ப்பணஞ்செய்துவிட்டு திருமால் பிரமன்முதலிய தேவருள் ஒருவரும் அடைதற்கரியதும் அழியாத நிலைமையதுமாகிய சிவநந்தப் பெருவாழ்வீனப்பெற்று விரும்பத்தக்க புக ழிற் சிறந்த பூமீம் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவடிகளை விரும்பி வாழ் வாம். எ-று. (௧௯)

திருவாசகமும் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாரும் அழகிய திருச்சிற்றம் பலமுடையாரோ தமது அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதும்படிசெய்தலால் தம் பிராற்கே கல்வி புணர்த்தி என்றும் குதிரைவாங்கும்படி கொண்டுவந்த பொருள் முழுவதும் திருப்பெருந்துறையில் சிவாலயப்பணிமுதலிய சிவபுண் ணியங்கட்கே உபயோகித்தலால் தம்பிராற்கே செல்வம் புணர்த்தி என்றும் “பூமேலயனொடுமாலும் புகலரிதென் றேமாறிறிற் பவடியேனிறுமாக்க” என் னும் திருவாசகத்துண்மையாதலின், மாலயன் முன்னோருளொருவரும் புணர் தற்கெல்லாவுலப்பிலானந்த முற்றவென்றுங் கூறினார்.

துண்டிசர் வணக்கம்.

வேறு.

அன்பதற்கிடமர் யவர்பிள்ளையர்
 ரென்பதற்கியை யத்திருச்சேய்ஞலார்
 முன்பதற்கணியா முளைத்தார்பதம்
 வன்பதற்கிட மாற்றியுள்வைகுமே!

(இ-ள்.) உலகத்தில் அடியார்கள்செய்யும் அன்புக்கு இடமாக எழுந்த
 ருளிய சிவபிரான், என்பொருட்டு உன் பிதாவின் கால்களை வெட்டினமை
 யால் இனி உனக்கு நான் பிதா நீ புத்திரனென்று திருவாய் மலர்ந்தருளிய
 தற்குப் பொருந்தும் வண்ணம் முன்னமே, முருகப்பெருமான் திருப்பெயரால்
 விளங்குந் திருச்சேய்ஞலாருக்கு அழகுண்டாகத் திருவவதாரஞ்செய்த சண்
 டேச்சுரநாயனார் திருவடிகள் கொடியகுணங்களை யொழித்து சற்குணங்
 களை வளர்த்து என்மனதில் வீற்றிருக்கும். எ-று. (உய)

ஆன்மகோடிகள் மனம் வாக்குக்காயங்களால் செய்யும் அன்பை அவ்வவ்
 விடத்தறிந்து, அதுக்கிரகஞ்செய்ப்பவர் சிவபிரானாகலின் அச்சிவபிரானை “அன்ப
 தற்கிடமாயவ” றென்றும், சுப்பிரமணியக்கடவுள் சூரபன்மனைச் சங்கரிக்கும்
 பொருட்டு எழுந்தருளியபோது பூதகணங்களோடு வீற்றிருந்து சிவபூசை
 செய்து சிவாநுக்கிரகத்தைப்பெற்ற திருச்சேய்ஞலாரில் அவதரித்து சிவபூசை
 புரிந்து திருக்குமார பதத்தைப்பெற்றவர் சண்டேச்சுரராதலின், “முன்பதற்
 கணியா முளைத்தா” ரென்றுங் கூறினார். சேய்நல்லூர் என்பது சேய்ஞலா
 ரெனப் போலியாயிற்று. சேய்=முருகக்கடவுள்=பிள்ளை.

அறுபத்துமூவர் வணக்கம்.

முறைகெழுதாதமார்க்க முதலியமார்க்க நான்கு
 ளிறையருடத் தமக்கொன் றேற்றமார்க்கங்கைக்கொண்டே
 கறைதருபிறவிமாய்த்துக் கருதுபேரின்பமுற்ற
 பொறைமலி யறுபான்மூவர் பொன்னடி சென்னிவைப்பாம்.

(இ-ள்.) வேதாகமங்களில் முறைமையாகக் கூறிய தாசமார்க்கம் சத்பு
 த்ரமார்க்கம் சகமார்க்கம் சன்மார்க்கம் என்னும் நான்கு மார்க்கங்களுள் சிவக
 டாக்ஷத்தால் தங்கள்தங்களுக்குப் பெரிய மார்க்கங்களைத் தவறாது அநு
 ஷ்டித்து களங்கத்தையுடைய பிறவியை யொழித்து சிந்திக்கத்தக்க சிவா
 னுபூதிப் பெருவாழ்வையடைந்த சகலவர்க்கும் அறுபத்து மூவரது பொன்
 போன்ற திருவடிகளைச்சிரசிற் சூட்டிக்கொள்வாம். எ-று. (உக)

நமச்சிவாயமூர்த்தி வணக்கம்.

மழைமுகிறவமும்வெள்ளி மால்வரைநந்திப்புத்தேள்
 விழைபரம்பரையில்வந்த மெய்கண்டான்வழிமிக்கோங்கச்

கழைகமுக்னக்குலாவுங் கழனியந்துறைசைநாளுந்
தழைகுரு நமச்சிவாயன் சந்ததிவாழ்கமாதோ.

(இ-ள்.) வருஷிக்கும் 'பருவமுள்ள மேகங்கள் தவழப்பெற்ற பெருமை யுள்ள ஸ்ரீகைலாசகிரியில் நந்தி யெம்பெருமானால் விரும்பத்தக்க திருமரபில் திருவவதாரஞ்செய்த மெய்கண்ட சிவாசாரியர் சந்ததி மேலுமேலும் வளர கரும்புக்ள் கமுகுமரங்களைப்போல் வளர்தற் கிடமாகிய வயல்களையுடைய அழகிய திருவாவடுதறையில் சார்வகாலமும் மெய்ஞ்ஞானந் தழைத்தோங் கும் நமச்சிவாயதேசிகர் திருமரபு நீழிவாழ்க. எ-று. (உஉ.)

“ வெள்ளிமர்ல்வரைநந்திப்புத்தேள் விழைபரம்பரை” என்பதை தேவர்பிரான்வளர் கயிலைகாவல்பூண்ட திருநந்தியவர்கணத்தோர்செல்வர் ஸாரிற், பாவியசத்தியஞானதரிசனைகளடிசேர் பரஞ்சோதிமாமுனிகள் பதியாம்வெண்ணெய், மேவியசீர்மெய்கண்டதிறலான்மாறா விரவுபுகழரு ணந்திவிறலார்செல்வத், தாவிலருண்மறைஞானசம்பந்தரிவரிச் சந்தானத் தெமையாளுந்தன்மைபோரோ.

என்று சந்தானாசாரியர்களிலொருவராகிய உமாபதி சிவாசாரியர் திருவா ய்மலர்ந்தருளிய சைவசித்தாந்த நூல்களில் ஒன்றான சிவப்பிரகாசத் திருவிருத் தத்தானுமுணர்க.

அம்பலவாணதேசிகர் வணக்கம்.

வேறு.

தூயவான்குணத்துப் பெரும்புகழமைந்த சுப்பிரமணியதேசிகனு றேயமோடருகுநின்றுகண்டுவப்பிறிதைபெருங்கருணையாற்பொல்லாத் தீயனேன்சிரத்துந்திருவடிசூட்டிச் செயிர்முழுதொழுத்தினிதாண்ட பாயசீர்த்துறைசையம்பலவாண பரசிவற்கியாதுசெய்குவனே.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமும் கெம்பீரமுமுள்ள சத்குணசம்பன்னரும் சர்வலோ கங்களும் பரவிய கீர்த்தியையுடையவருமாகிய இளையபட்டத்திருக்கும் சுப் பிரமணியதேசிகரும் அன்போடு சமீபத்திலிருந்து தரிசித்துக் களிப்படைய நிறைந்த தயர்விசேஷத்தால் தூர்க்குணம் நிறைந்த கொடியவனாகிய எளி யேன் தலையிலும் திருவடி தீட்சைசெய்து குற்றமுமுதையும் நீக்கி, பட்சத் துடன் ஆண்டருளிய திரிலோகங்களும் பரவிய சிறப்புள்ள திருவாவடுது றையில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவகொருபராகிய அம்பலவாண தேசிக்ரொ ன்னும் சுவாமிகளுக்கு என்ன மைமாதம் செய்வேன். எ-று. (உங.)

சைம்மாரு = பிரதி உபகாரம்.

காசிரகசியம் தெய்வித்த சுவாமிகள்.

வேறு.

ஆன திருவாவடுதண்டுறை நமச்சிவாயனடிக்கடிமைபூண்டு, ஞான நெறியடைந்தவனற் காசியர்த்தினைபலகானயந்துசெய்தோ, லீன

மினற்குணமனைத்து மோருருக்கொண்டெனப்பொலிவோ னெண்ண
லாத, மோனமுனிவர்புகழ்ப்பொலிதவச்சுப் பிரமணியமுனிவனெ
போன்.

(இ-ள்.) மேலானகுளிர்ந்த திருவாவதிதுறையில் எழுந்தருளி யிருக்கும்
நமச்சிவாய தேவருக்கு அடிமைபூண்ட காரணத்தால் சிவஞானநிலையைப்
பெற்றவரும் உத்தமமாகிய காசியாத்தினையை விருப்பத்தோடு பலமுறை
செய்தவரும் உத்தமகுணங்கள் யாவும் சேர்ந்து ஒப்பற்ற திருவுருக்கொண்
டதென்று சொல்லும்படி விளங்குபவரும் ஞானானுஷ்டானத்தை யுடைய
அளவு கடந்தபெரியோர் புகழும்படி தவத்தால் விளங்குபவருமாகிய சுப்பிர
மணியத் தம்பிரானென்னும் திருநாமம்பெற்றவர். எ-று. (உச)

உரவுமலிகருங்கடல் சூழலோகோபகாரமிதென்றுள்ளத்தோர்ந்து
விரவுவடமொழியைமொழி பெயர்த்தெடுத்துச் செந்தமிழால்விளங்கு
மாறு, கரவுதவிர்சிறப்புடைத்தா யறமுதனற்பயனளிக்குங்காட்சித்தாய,
பரவுபுகழ்த்திருக்காசி மான்மியமாமந்தணத்தைப்பாடுகென்ன.

(இ-ள்.) உறுதியுள்ள பெரியகடல் சூழ்ந்த பூவுலகத்தாருக்கு உபகார
மிது வாகுமென்று மனத்தினுணர்ந்து களங்கமில்லாத சிறப்பினையுடைய
தாய் தர்மார்த்த காம மோக்ஷ மென்னும் நான்கு பிரயோசனத்தையும்
கொடுக்கும் காஹியினையுடையதாய் வியாபித்த புகழினையுடைய மேலான
காசிமகிமையாகிய ரகசியம் கீர்வாணபாஷையிலுள்ளதை மொழிபெயர்த்
தெடுத்துக்கொண்டு செவ்விய தமிழினால் யாவருக்கும் விளங்கும்படி பாடு
வாயென்று கட்டளையிட. எ-று. (உரு)

அவையடக்கம்.

வேறு.

அனையவன்மொழிந்தவார்த்தை யாருயிர்க்குறுதியாகும்
வ்னையமதுணர்ந்துபாடும் விதஞ்சிறிதுணரோனேனுந்
தனையில்பேராசைதூண்ட நானெனுந்தனையினீங்கிப்
புனைதருதமிழினுலேபாடிடப் புகுந்தேன்மன்னே.

(இ-ள்.) அச்சுப்பிரமணிய முனிவர்கூறிய வார்த்தை நிறைந்த ஜீவுகோ
டிகளுக்கு மோக்ஷத்தையுண்டாக்குகிற விநயசம்பந்தையறிந்து பாடும்வகை
சிறிதும் அறியாதயானும் சமானமில்லாத பேராசையினால் தூண்டப்பட்டு
நாணமென்னும் விலங்கை விடுவித்து அலங்கரிக்கும் செந்தமிழ்ப்பாவினாலே
பாடத்தொடங்கினேன். எ-று. (உசு)

இதுவுமது.

மறையவரன்றிமற்றை வருணருமாட்டியூட்ட
நிறையருள்காரந்துபெம்மா நிலவியகாசிவைப்பின்

முறைகெழும்ந்தணத்தை மூதறிவினோயன்றிக்
குறைபலவுடையானுங் கூறுதல்வழங்கான்மன்னே.

(இ-ள்.) பிராமண வருணத்தாரன்றி மற்றைச்சாதியாரும் அபிஷேகித்து மிவேதனஞ்செய்ய, பேதமின்றி அவர்களுக்கு மிறைந்தகிருபை கூர்த்து விசுவநாதர் விளங்குகின்ற காரணத்தால் காசித்தலத்தின் மகிமைநங்கிய ரக சிபுத்தை பேரறிவினையுடையாரோ யல்லாமல் குணதோஷம் பலவாயுள்ள யானும் பாடுதல் முறைமையாகும். எ-று. (௨௭)

இதுவுமது.

இலக்கணம்வகுத்தசான்றோர் விதிவிலக்கிரண்டனோடு
• , விலக்கறவமைதியொன்று வேண்டினு ரொற்றுக்கென்னி
னலக்குணமில்லாத்தீய நாயினேனவின் நிமிடம்புன்
குலக்கவியெலாந்தள்ளாது கொள்ளுதற்பொருட்டேயன்றே.

(இ-ள்.) இலக்கணங்களை வரம்புசெய்த பெரியோர்கள் ஏற்படுத்திய விதி விலக்கு இரண்டினோடு தள்ளக்கூடாத வழுவமைதியொன்றை , ஏற்படுத்தி னார்கள் யாதுக்கென்னில் நற்குணமில்லாத கொடிய குமலியையொத்த சிறி யேன் சொல்லுகின்ற அற்பமொழிகளமைந்த செய்யுள்களெல்லாம் விலக் கென்றுதள்ளாமல் விதியென்று ஒப்புக்கொள்ளுதற்பொருட்டேயாகும். (௨௮)
வேறு.

மொழிதருநைமிசவனத்துச் சவுநகமா முனிமுதலாமுனிவர்கேட்ப
வொழிதருதீங்குடைவாதராயணன்செய் புராணமீரொன்பா னுள்ளுங்
கழிதருமேன்மைப்பிரம கைவர்த்தமுன்றும்பாகத்துமேய
பொழிதருதண்புனற்காசி மந்தணத்தைச் சூதமுநிபுகன்றானன்றே.

(இ-ள்.) நற்குணமுள்ள வேதவியாசமகாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்த பதி னெண்புராணங்களுள் அதிக மேன்மையுள்ள பிரம கைவர்த்தமென்னும் புரா ணத்தில் மூன்றாங்காண்டத்தில் இருக்கின்ற பெருக்கமுள்ள குளிர்ந்தகங்கா நதியை யுடைய காசிரகசியத்தை சூதமுனிவர் நைமிசாரண்ணியத்தில் மகி மைதங்கிய சவுநகமுனிவர் முதலாகிய முனிகணங்கள் கேட்கும்படி கூட்டளை யிட்டனர். எ-று. (௨௯)

அனையமுநிவரனுரைத்தவிரு நாயாயமுநன்காய்ந்து
நினையமிளிர்செந்தமிழாலுரை நிறையுணர்வோர்நெடும்பார்
மீது, புனையமிகுசெல்வமொழிவகுத்தபொதியர்பதத்தும்போகமார்ந்து
தனையலதொன்றொவ்வாத பொருள் புருந்தின்பஞ்சார்வர்மாதோ.

(இ-ள்.) அச்சூதமகாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்த இருபத்தாறு அத்தியா யங்களையும் செவ்வையாக ஆராய்ந்துணர்ந்து சிந்திக்குந்தோறும் அறிவை

விளக்குகின்ற செந்தமிழ்ப்பாவினால் கூறினேன் இதை ஒதல் கேட்டாலும் அறிபவர்கள் பெரிய பூவுலகத்தில் அகண்ட சம்பத்தோடு வாழ்ந்திருந்து மறுமையில் பிரம விஷ்ணு முதலாகிய தேவபதங்களில் அளவிறந்தபொருள்களையனுபவித்து பின்னர் தனக்குத்தானே சமமாகிய ஸ்ரீ கயிலாசபதத்தையடைந்து சிவாநந்தானுபவத்தைப்பெறுவார்கள். எ - று. (நய)

இந்நூல் செய்தவர் மகிமைபும் அவர்பெயரும்
கூறுகின்றது.

ஓதுபெரும்புகழ்க்காசிப் புராணமினிதுரைத்தா னுறையூர்வா
ளொளிபுற்றூர்குறுக்கைவிளத்தொட்டி, கோதுதவிர்தருமண்ணிப்ப
டிக்கரைமாமயிலை கோயிலூராரற்றாராருர்கண்டதேவி, போதுமலிபு
னற்றனியூர்குரையிராறென்னப் புகலினைய தலப்புராணந் தமிழிற்
புனைந்தோன், மீதுபொலிதிரிசிராமலையமரும் பெரியோன் மீனாட்சிசுந்த
ரநாவலன்புலவரேறே.

(இ-ள்.) சாறுக்கள் எடுத்தோதத்தக்க விசேஷ மகிமையுள்ள காசிரகசி
யத்தை விருப்பத்தோடு தமிழ்ப்பாவாகச்செய்தவர் யாவொணில் உறையூர்,
வாளொளிபுற்றூர், திருக்குறுக்கை, விளத்தொட்டி, மண்ணிப்படிக்கரை, திரு
மயிலாப்பூர், கோயிலூர், ஆற்றூர், திருவாரூர், கண்டதேவி, தனியூர், குரை
என்னும் பன்னிரண்டு திருப்பதிகளுக்கும் தலப்புராணங்களை, தமிழினுற்
செய்தவரும் திரிசிராப்பள்ளியில் விருப்போடுவசிக்கும் பெரியவரும் மீனா
ட்சி சுந்தரநாவலரென்னும் திருப்பெயர்பெற்று, புலவரேறாயுள்ளவருமாம்.
எ - று. (நக)

பாயிரமுற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதலாவது

குருபத்தி சொருப முரைத்த

அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நலமலி வளத்தான்மிக்க நைமிசவனமென்றோதுந்
தலமலிவாழ்க்கைபெற்ற சவுநகமுநிவராதிக்
குலமலிமுநிவரெல்லாங் குழீஇ யிருந்தருளினுய்க்கும்
புலமலிசூதமேலோற் பார்த்திதுபுகலலுற்றார்.

(இ-ள்.) இன்பமிகுந்த வளப்பத்தில் மேலாகிய நைமிசாரணியமென்று சொல்லும் (பரிசுத்தமுள்ள) இடத்தில் நிறைந்த (சிவயோக) வாழ்வையடைந்த சவுநகமுநிவர்முதலிய ரிஷிகூட்டங்கள் யாவரும் கூடியிருந்து, அடுத்தவர்களைத் திருவருள் மார்க்கத்திற் செலுத்துகின்ற பூரண ஞானத்தையுடைய மஹாபுருஷரான சூதமுநிவரைப் பார்த்து இதைச் சொல்லத் தொடங்கினார். எ-று. (க)

அராவணையவன் கூறென்னு முனிவரனருளப்பெற்றுப்
புராணமென்றுள்ள யாவும் புகரறத்தெளிந்த மேலோய்.
கராசலத்துரிவைபோர்த்த கண்ணுதற் பெருமான்மேய
தராதலப்பயஞ்ஞங்காசி மான்மியஞ் சாற்றல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) (ஆதி) சேஷ சயனத்தையுடைய விஷ்ணுதேவர் அம்சம் என்னும் வியாச மகாமுநிவரால் உபதேசிக்கப்பெற்று புராணங்கள் யாவையும் களங்கமறத் தெரிந்துள்ள பெரியோரோ (தாருகாவனத்து ரிஷிகளால் விடுத்த) யானைத்தோலைப் போர்வையாகக் கொண்ட நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவ பெருமான் வீற்றிருக்கப்பெற்ற பூமியிலுள்ள தலங்களுக்குப் பிரயோசனமான காசித்தலத்தின் மஹிமையைத் திருவாய்மலரவேண்டும். எ-று. (உ)

ப. ம. புராணமென்றுள்ள யாவும்பெற்றது பதினெண்புராணங்களையும் உபபுராணங்களையுமாம்.

விதிமுதலெவர்க்கு மாதி பி. மாய் விளம்பினாலு
மதிசெயும் பரமஞானம் வயக்குகாரணமாய் மிக்குப்
பொதிதருபோகமெல்லாம் புணர்ப்பதாயுள்ளகாசிப்
பதியின்மான்மிய முகத்தின் தருமமும் பகருமென்பார்.

(இ-ள்.) பிரமாதி தேவர்களுக்கு முதற்பீடமாயும், தன்பெயரைச் சொன்ன அளவினாலும் யாவராலும் மதித்தலைச் செய்விக்கும் சிவஞானம் விளக்குதற்கு காரணமாகியும், அதிகமாக நிறைந்த இம்மை மறுமை வீடு என்னும் போகங்களை அநுபவிக்கச் செய்வதாயுமுள்ள காசித்தலத்தின் மான்மியம் வாயிலாகத் தருமங்களைக் கட்டளையிடவேண்டுமென்றனர். எ-று. (ந)

பதிபசுபாசங்களை மதித்தலைச்செய்யும் பரமஞானமென்பதாம்.

அறத்தினுக்குறவாயுள்ள யுகமவற்றளவுசெய்கை

திறத்தின்முன்னுரைப்பயாங்க டெளிந்தனமதான் னுவெய்ய

மறத்தினுக்குறவாய்நன்குந் தீங்குஞ்செய்சலியின்மாண்பு

முறத்தெளிதரமுயன்றோ முரைத்தருளையவென்றார்.

(இ-ள்.) தருமத்துக்குச் சிநேகமாயுள்ள யுகங்களையும் அவற்றினளவையும் அவற்றின் செய்கையையும் முறையாக தேவரீர் பூர்வத்தில் திருவாய்மலர யாங்கள் தெரிந்தோம். அதுவல்லாமல் கொடிய பாவத்துக்குச் சிநேகமாய் நன்மையுந் தீமையுந் செய்தற்கு இடமாயுள்ள கலியுகத்தினது இயல்பையும் உண்மையாகத் தெரிந்துகொள்ள முயற்சித்தோம் ஐயனே! உரைத்தருள வேண்டுமென்றனர். எ-று. (ச)

முனிவரர் வார்த்தைகேட்டு முகமிகமலர்ந்தானாகி

வலிதைமார்பினன் கூறென்னும் வாதாரயணன்பாற்கேட்ட

புனிதமிக்காயகேள்விப் படியதுபுகல்வேனீவிர்

கனிவொடுகேண்மினென்று கட்டுரைத்திடுவான் சூதன்.

(இ-ள்.) சவுரகாதிமுனிவர் வார்த்தைகளைக் கேட்டு (சூதமுனிவர்) முகமலர்ந்தவராகி. இலக்குமியை மார்பிலுடைய விஷ்ணு அம்சமென்று சொல்லத்தகும் வியாசமுனிவரிடத்துக் கற்றுணர்ந்த பரிசுத்த மிகுந்த கேள்விப்படி தெரிவிக்கின்றேன் நீங்கள் அன்போடு கேளுங்களென்று கட்டளை யிடுகின்றனர். எ-று. (ரு)

முன்னமோர் கற்பந்தன்னின் முதுதினைப் பரவையாவும்

பின்னமே வாமலொன்று பட்டெழீஇப் பெருகிற்காக

வன்னதனாப்பண்மாயோ அறிதுயிலமர்ந்தானன் னு

னின்னறீருந்தினின்று மெழுந்ததோர் தெய்வக்கஞ்சம்.

(இ-ள்.) பூர்வம் ஒரு கற்பத்தில் மிகுந்த அலைகளையுடைய சமுத்திரங்கள் யாவும் பின்னப்படாமல் ஒன்றாக மேலே பெழுந்து பெருகியது அதன் மத்தியில் விஷ்ணுதேவர் அறிதுயில் அமர்ந்தவர் அவரது இன்பமயமாகிய ராபியிலிருந்து ஓர் தெய்வத்தாமரை முளைத்தது. எ-று. (சு)

“அறிதுயில்” என்பது யோக நித்திரை.

அன்னகாரணத்தினாலே யக்கற்பம்ப்பதுமகற்ப

மென்னவோர்நாமம்பூண்டன் மெழுந்தவப்பதுமரின்றும்

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுரைத்த அத்தியாயம். ௨௭

பொன்னவிர்க்கைவேணிப் பூரணனருளிஞலே
நன்னலத்துலகந்தோற்று நான்முகன்றோற்றினால்.

(இ-ள்.) அந்தக் காரணத்தினால் அக்கற்பம் பதுமகற்ப மென்றோர் பெயர் பெற்றது. உண்டாகிய அத்தாமரை மலரிலிருந்து பொன்போலும் விளங்கு கின்ற கொன்றைமாலிகை யணிந்த சடாபாரத்தையுடைய சிவபிரானது கருணையினாலே கெடாத விற்பத்தை யடைதற்குரிய பிரபஞ்சத்தை யுண்டு பண்ணும் பிரமன் பிறந்தனன். எ-று. (௭)

பொன்னையுமருட்டுந்தேசிற் றோற்றியபுகழ்சால்வேதன்
றன்னையுமேதுவான தலைவனையுந்தேறா
யென்னைநஞ்செயலென்றுன்னி யெழுந்துமால்பாதம்போற்ற
வன்னைநேரனையான்மைந்தற் கார்வமோடறையலுற்றான்.

(இ-ள்.) பொன்னோளியும் மயங்கத்தக்க பிரகாசத்தோடுண்டாகிய மிகுந்த புகழையுடைய பிரமன் தன்னையும் தானுண்டாதற்குக் காரணமாகிய சிவ பெருமானையுந் தெளியாதவனாகி அடியேன் செய்யத் தக்கது யாதென்று சிந் தித்தெழுந்து விஷ்ணுமூர்த்தியின் பாதத்தை வணங்க தாயையொத்த விஷ்ணு மூர்த்தி தனது குமாரனாகிய பிரமனுக் கன்போடுஞ் சொல்லத் தொடங்கி னார். எ-று. (௮)

மைந்தகேள் பிரமனென்று வழங்குவதுனக்குநாம
மைந்தலையரவம்பூண்ட வண்ணலே நினக்குமெற்கும்
பைந்தழைப்பொழில்சூழெல்லாப் பெர்ழிற்குங்காரணங்காண்பற்றி
ரைந்தழியாமலெல்லாம் படையெனநவின்ருனன்றே.

(இ-ள்.) குமாரனே கேட்பாயாக பிரமனென்றுனக்குப் பேர் வழங்கக் கடவது ஐந்துதலைகளையுடைய சர்ப்பாபரணராகிய சிவபிரானே? உனக்கு மெனக்கும் பசிய இலைகளையுடைய சோலை சூழ்ந்த எல்லா உலகங்களுக்குங் காரணராகும் இதைக் காண்பாயாக அதனால் நீ கர்த்தாவாக அபிமானித்து எண்ணி அழிந்துபோகாமல் யாவையுமுண்டாக்குவாயென்று விஷ்ணுமூர் த்தி கட்டளையிட்டனார். எ-று. (௯)

பொழில் என்பதற்குல்கென்பதை.

“ஏழடையார் பொழில்” என்ற திருக்கோவையாருக்கு நச்சினார்க் கினியிருரையா னுணர்க.

மாயவனவின்றவார்த்தை மலர்மகன்விருப்பிற்கேட்டு
நேயமிக்குடையதந்தாய் நீயுநாத்திட்டவாறே
யாயதோர்சிருட்டியெவ்வா ருக்குவனருடியென்னப்
பாயநீர்ப்படுக்கையன்றோ னின்னதுபகர்தலுற்றான்.

(இ-ள்.) திருமால் சொன்னவார்த்தையைப் பிரமன் அன்புடன் கேட்டு என்னிடத் தன்பு மிகுந்த பிதாவே தேவரீர் மொழிந்தபடி யாகவேண்டிய

சிருட்டியை எவ்வண்ணமுண்டாக்குவேன் அருள்வாயென்று கேட்க
பாற்கடலில் பள்ளிகொள்ளும் விஷ்ணுதேவர் இதைச்சொல்ல
கினார். எ-று. (௧௦)

பிறைமுடிப்பெருமான்பாதம் பேணியுட்கொண்டெண்ணில்லா
மறைகளுமுணர்ந்தாறாய வகைகொடுசிருட்டிசெய்தி
நிறைதரும்புவனமெல்லா நினைத்தனநினைக்குமுன்னங்
குறைவறமுற்றுமென்று கூறினன்கொண்டல்போல்வான்.

(இ-ள்.) சந்திரசடாதரரது திருவடிகளை விருப்போடு தியானித்துக்
கொண்டு அளவில்லாத வேதங்களை யறிந்து நால்வகையோனிபற்றிய எழு
வகைத்தோற்றத்தையும் பூர்வசிருட்டியில் சிருட்டித்தவாறை யுணர்ந்து சிரு
ட்டிசெய்வாய் நீ நினைத்தவைகளாகிய அதிகரித்த புவனபேதங்களும் நீ நினை
த்த எல்லாப்பொருள்களும் நினைக்கு முன்னம் குறைவில்லாமல் முடியுமெ
ன்று நீலமேக வண்ணராகிய திருமால் கட்டளை யிட்டனார். எ-று. (௧௧)

“ஆறாயவகைகொடு” என்பதற்கு, மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி
என்னும் ஆறறிவோடு மனத்தறிவுஞ் சேர்ந்து ஆற்றிவளவுமுள்ள உயிர்களைக்
காரணமாகக் கொண்டென்று பொருள் கூறுவாரு முளர்.

நான்முகனதனையோர்ந்து நான்மறைத்தலைக்குமெட்டாக்
கூன்முகமதியமோலிக் கொற்றவன்பொற்றாளுன்னி
மான்முகங்கவிழுவெல்லா மறைகளும்வடித்துணர்ந்து
தான்முகமலருமாறு தெளிந்துபின்சமைக்கலுற்றான்.

(இ-ள்.) பிரமதேவன் அதையறிந்து நான்குவேதங்களின் முடிபுக்கும்
எட்டாத வளைந்த பிறையணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய சிவபிரானது பொன்
போன்ற திருவடிகளைச் சிந்தித்து மயக்கங்கெட எல்லா வேதங்களையும் ஆராய்ந்
தறிந்து தெளிந்து முகமலர்ச்சிகொண்டு பின்பு சிருட்டிசெய்யத் தொடங்
கினார். எ-று. (௧௨)

சநகரோசநக்குமாரர் சனாதார்சனூர்த்தார்நாளு
மனககாசிபர்மரீச ரறுவருந்தோன்றத்தோற்றி
மனநலமுடையராய மற்றவர்தம்மைக்கொண்டே
தனகுருவமரர்மற்றைத் தானவர்முதலோர்த்தோற்றி.

(இ-ள்.) சநகர், சநக்குமாரர், சனாதார், சனூர்த்தர், காசிபர், மரீசர் என்
னும் ஆறு முனிவர்களை உண்டாக்கியுள்ள அம்முனிவரைக்கொண்டு
சிறுமைப்படாத தேவர்கள் அசுரர்களை வெல்லவேனோசைச் சிருட்டித்து. (௧௩)

மற்றையவுயிருந்தோற்றி பரமபுருஷவிரண்டுகூற
யற்றைநாளுற்றயாவு மலர்விழிவிடுத்துநோக்கி
யொற்றைமாமேருவில்லி யுபயபாதத்துவைத்த
பற்றையேவிழங்காநெல்லாம் பளகறப்படைத்தல்வல்லான்.

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுனைத்த அத்தியாயம். ௨௯

(இ-ள்.) மற்றையசீவர்களை யெல்லாஞ் சிருட்டித்து விளங்குகின்ற அறுவகைப்பட்ட இருவகைப் பிரபஞ்சங்களையும் அப்பொழுதே யாவும் மலர் போன்ற தனது கண்களால் பார்வையிட்டு, தனியான பெருமையுள்ள மேரு மலையை வில்லாகவுடைய மகாதேவர் இரண்டு பாதங்களில் வைத்த சிந்தனையின் வல்லபத்தை வியந்தனன். எவ்வகைச் சிருட்டிகளையும் குற்றமில்லாமல் சிருட்டிக்கவல்லவனாகிய பிரமதேவன். எ-று. (க௪)

அறுவகைப்பட்ட இருவகைப்பிரபஞ்சமாவன :—

மந்திரம், பதம், வருணம் என்னும் மூன்றத்துவாவும் சத்தப்பிரபஞ்சமெனவும் தத்துவம், புவனம், கலை என்னும் மூன்றத்துவாவும் அர்த்தப்பிரபஞ்சமெனவுஞ் சொல்லப்படும்.

அறுவகைக்காலங்களோடு கூடிய நாள்முதலிய யாவுமென்பாரும், ஐயறிவோடுமனத்தறிவுஞ் சேர்ந்து ஆற்றிவளவுமுள்ள உயிர்வர்க்க மென்பாருமுளர்.

பின்னருமொருநான்கென்னப் பேசுகங்களையுந்தந்தா
ன்னவற்றுட்கிளோத மடிபணிந்தெழுந்தவ்வேதன்
முன்னநின்றிடக்கண்டநான் முகனதன்வதனநோக்கிப்
பன்னருந்தொழினினக்குப் பலித்ததின்றாதினென்றான்.

(இ-ள்.) பின்பு நான்கு யுகங்களையும் சிருட்டித்தனர் அவைகளுள் கிரோதாயுக தெய்வமானது பிரமதேவர் பாதத்தில் வணங்கி எழுந்து முன்னே நிற்க அப்பிரமன் அதன் முகத்தைப்பார்த்து சொல்வதற்கரிய புண்ணியத் தொழில்கள் இன்றுமுதலாக உனக்குப் பலித்ததென்று கூறினார். எ-று. (க௫)

முதலுகமதனைக்கேட்டு மொழிதருமலரின்மேய
சுதமிலாயெனக்கெவ்வேலை தொடரினுயியற்றநின்றேன்
பதனழியாவென்னாளிற் பலருநல்லவரோபத்தி
மதமலையுரித்தபெம்மான் மலாடிவயக்குவோரே.

(இ-ள்.) அதனைக் கிரோதாயுக தெய்வம் கேள்வியுற்றுச்சொல்லும் தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கின்ற அழிவில்லாத பிரமதேவனோ எனக்கு எந்தப்பணி விடை நேரிடினும் செய்கின்றேன். பரிபாகம் கெடாத எனது காலத்தில் பல்பேர்களும் நல்லவராவர் யானையுரித்தருளிய சிவபெருமானது தாமரைமலரையொத்த திருவடிகளுக்கு பத்தியை யாவரும் விளங்கச்செய்வார்கள். எ-று. (க௬)

உடலபிமானந்தாரூலப்ட்லா நன்மைபுண்டார்
மிடல்கெழுசூற்றின்றண்ட மேவுதலொழிந்தார்காம
மடல்புரிந்தெழுந்தசாந்த ரைந்தெழுத்தமைத்தநெஞ்சர்
கடல்புரண்டிடினுஞ்சற்றுங் கலங்குறவுண்மையாளர்.

(இ-ள்.) தேகாபிமான மில்லாதவரும், கெடாத நன்மையுடையவரும், நன்மையுள்ள எமதண்டனை நீங்கினவரும், காமத்தைவென்ற சாந்தசீலரும், பஞ்சாக்கர செபமமுர்த்திய மனமுடையோரும், சமுத்திரம் புரண்டாலும் சிவபெருமானை காத சத்தியஞானத்தை யுடையோரும். எ-று. (கௌ)

கனவினுநீறுகாணாக் கைதவக்கொடியோர்தம்மை
மனநெகச்சமுசாரத்தின் வாஞ்சையுற்றமூந்துவோரை
முனகர்மற்றையனைப்பற்றி முருக்கிடுங்கருமங்காலந்
* தனகமைகுணமும்முன்றுஞ் சார்தராச்சாந்தசீலர்.

(இ-ள்.) சொப்பனத்திலும் விபூதியைக்கண்டறியாத வஞ்சகமுள்ள துஷ்ட டர்களுையும், மனந்தளரும்படி குடும்பப்பாதுகாப்பில் அபேகைவைத்து அமுந் திக்கிடப்பவர்களையும், மூடர்முதலாயினோரையும் சம்பந்தித்து காலதத்துவமும் தீவினையும் வருத்தஞ்செய்யும் அஞ்ஞானத்தால் உள்ளக்களிப்பையுடைய மேற் சொன்ன மூன்றுகுணங்களையும் பொருந்தாத உபசாந்த சீலர்கள் எனது காலத் திலுண்டாவார்கள். எ-று. (கஅ)

என்றதுமற்றைமூன்று மியங்குதந்நாளுண்மேவு
கின்றமைதக்கவாறே கிளத்தலும்லரோனோர்ந்து
நன்றமையுதங்காளுங்க ணுளதிகாரந்தக்க
வென்றிடநடத்துமென்றா னவ்வுகத்தியல்புங்கேண்மின்.

(இ-ள்.) கிரேதாயுகதெய்வம் இவ்வாறு சொன்னது மற்றை மூன்றுயுகங் களும் தத்தங்காலங்களில் நடக்கின்றமையைத் தக்கபடி சொன்னபோது பிரம தேவன் ஆராய்ந்து நன்மையுள்ளயுகங்களே உங்களுடைய காலத்துக்குத் தக்க அதிகாரத்தை வெற்றிபெற நடத்துங்களென்றனர் அந்த யுகங்களின் இயற்கை யைக் கேட்பீர்களாக. எ-று. (கக)

சத்தியஞ்செபவடங்கைத் தாங்கிமெய்ஞ்ஞானமேனிப்
பத்திவைராக்கியச் ஠ சாலிகைபடிதரப்புனைந்து
நித்தியசுகுணமுட்க ணிமலனைத்தியானஞ்செய்து
மெத்தியவருளின்மேவும் விளம்பியகிரேதமாதோ.

(இ-ள்.) கிரேதாயுகதெய்வமானது உண்மைப்பொருளை விளக்கும் செப மாலையைக் கையிலே கொண்டு பரஞானமயமான திருமேனியோடு பத்தி வைராக்கியமென்னுங் கவசம் பூண்டு நித்தியராகவும் சுகுணராகவும் மூன்று கண்களையுடையவராகவும் நிரம்மலராகவும் உள்ள சிவபெருமானைச் சிந்தித்து விரும்பத்தக்க திருவருளில் அடங்கி நிற்கும். எ-று. (உய)

சாதுநீர்மையரோகொள்ளுஞ் செபமுடஞ் ஠ சிருக்குத்தாங்கிக்
கோதுதீர்தருமமேனி குலவுறக்கொண்டுநாளு
மோதுபேரறத்தின்சார்பே யுற்றித் திருக்குளாளுந்
திதுதீர்தருமிரண்டா முகமெனுந்தெய்வமம்மா.

* தனகு = உள்ளக்களிப்பு. ஠ சாலிகை = கவசம். ஠ சிருக்கு = தெய்ந்துடுப்பு.

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுரைத்த அத்தியாயம்; ௩௧

(இ-ள்.) களங்கம் நீங்கிய இரண்டாவதென்னும் திரோதாயுக தெய்வமானது குற்றமில்லாத தருமத் திருமேனியை விளங்கும்படி கொண்டு சாதுத் தன்மை உடையோர்களால் கொள்ளப்படுகின்ற செபமாலிகையும் துடுவையையும் கையிற்கொண்டு பெரியோர்கள் எடுத்துரைக்கத்தக்க தருமசம்பந்தத்தை அடைந்து சந்தோஷங்கொண்டிருந்தது. எ-று. (௨௧)

• வரிசிலைகொடுங்கூர்வாளி வயங்குவாள் கட்டுவாங்கம்
பரிவுறவேந்திச்சாந்தப் பற்றின் றியறம்பாவங்க
ஞரியமெய்வாய்ந்துதோன்றுங் குரோதமோடுறையாநிற்கு
மரியநூலுணர்ந்தோர்மூன்று முகமெனும்ணற்றேவே.

• (இ-ள்.) அருமையான கலைகளை அறிந்தோர்களுடைய மூன்றாவதென்னும் துவாபரயுக தெய்வமானது வரிந்து கட்டிய வில்லையும் கூர்மையுள்ள கொடிய பாணங்களையும் ஒளிபொருந்திய வாளையும் கட்டி வாங்கத்தையும் பிரியத்துடன் எந்திக்கொண்டு சார்த சம்பந்தமில்லாமல் புண்ணிய பாவங்கலந்த சரீரத்தோடு மேலும் மேலும் தோன்றுகின்ற குரோதத்தையுடையதாகி இருந்தது. எ-று. (௨௨)

அறம்படுகுறிப்பொன்று மடைவதற்கரியதாய
மறம்படுமேனிவாய்ந்து வலக்கையானுவுமற்றை
நிறம்படுமிடக்கையாற்றன் குறியையுநிகழ்ப்பற்றிப்
புறம்படுகொடியனோக்கும் பொங்குபேய்முகமுந்தாங்கி.

(இ-ள்.) நான்காவதென்னும் கலியுக தெய்வமானது தருமக் குறிப்பு ஒரு வகையிலுங் காண்பதரியதாகிய பாவத்தையே உடம்பாகப்பெற்று வலதுகையால் நாக்கினையும் இடது கையால் ஆண்குறியையும் பிடித்துக்கொண்டு புறம்பே பார்க்கின்றகொடிய கண்களையும் பேய் முகத்தையும் உடையதாகி. எ-று. (௨௩)

சத்தியஞானந்த தற்பாசிவன்றூணித்துப்
பத்திமற்றுள்ளவாய் பசுக்கள்பால்வைத்தவித்தை
பொத்தியகவசத்தோடும் பொலியுநாலாவதென்று
புத்திமிக்கவருரைக்கப் பொலிகலியுகந்தான்மன்னே.

(இ-ள்.) போககாமிகளால் எடுத்துப் புகழத்தக்க மேற்சொல்லிய கலியானது சச்சிதாந்த சொருபமும் சுயம்பிரகாசருமான சிவபிரானுடைய திருவடிகளில் அன்புவையாமல் பசுக்களாகிய மற்றையோரிடத்தில் அன்புவைத்துஅஞ்ஞானமான கவசத்தைப் பூண்டு விளங்குகொண்டிருக்கும். எ-று. (௨௪)

அன்னவெங்கலியெழுந்தாங் கறைந்தசின்னங்களோடும்
பன்னராமறைமுற்றோர்ந்த பனவன்முனடிக்குந்துள்ளு
மின்னலங்கடலுற்றென்ன வெய்துயிர்த்தெழுந்துவீழ்ந்
தன்னமுருவகையின்றி யழுந்தழைதாரகைக்கும்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட கொடியகலியானது மேலே கூறிய அடையாளங் களோடு சொல்வதற்கரிய வேதங்கள் முழுவதும் அறிந்த பிரமதேவ கூத்தாடும் துள்ளும் துன்பக்கடலில் விழுந்தது போன்று பெருந்தகை எழுந்து கீழேவிழும் அற்பமுங் களிப்பில்லாமல் அழுதுகொண்டிருக்கும் பின்பு மிகவும் சிரிக்கும். எ-று. (உடு)

கொடுங்கலியினையசெய்யக் குருமலர்த்தவிசின்மேலா
னொடுங்கலிலதனைநோக்கி யுரைப்பரும்விகாரமேவிப்
பிமிங்கருநாணம்போக்கி யென்முனநடித்தல்பெட்டாய்
விடுங்குணத்தவவிந்நின்று வெளியிடம்போதியென்றான்.

(இ-ள்.) கொடுமையுள்ளகலி இவ்வாறுசெய்ய நிறம்பொருந்திய தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமதேவர் அடக்கமில்லாத அக்கலியினைப்பார்த்து சொல்லுதற்கரிய விகாரங்கொண்டு நீக்கப்படாத நாணத்தைவிட்டு என்முன்னே விரும்பி யாடுகின்றனை குணங்கெட்டவனே இவ்விடத்தில் நின்று வெளியே போவா யென்றனர். எ-று. (உசு)

என்றலுமென்னையெண்ணு தென்சொனையயவென்றன்
பொன்றலில்குணத்தையின்னே புகூலுவன்கேட்டியென்று
மன்றித்திசைசெய்வோருங் கலகத்துமனமிக்கோருங்
கன்றலுற்றயலான்பன்னி கதிர்முலையவாவுவோரும்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று பிரமதேவர் சொன்னபோது எனது சுபாவத்தை யோசியாது ஐயரோ யாது கூறினார். கெடுதலில்லாத எனது குணத்தை இப் போது மொழிகின்றேன் கேட்பீரென்று கலிசொல்லுகின்றது அதிக நித்திரை செய்வரும் கலகப்பிரியரும் காமவிகாரங்கொண்டு பிறன்மனையாளது பூரித்த குஜங்களை விரும்புவோரும். எ-று. (உஎ)

பரதிரவியங்கொள்வோருந் துரோகமேபயிலுவோரும்
விரவியவஞ்சமாதி மித்திரபேதமீரு
வுரவிலித்தொழில்செய்வோரு முற்றவென்க்கர்வர்கண்டாய்
மரபினுச்சிரமமெல்லாம் வஞ்சமாயுறுமென்னுளில்.

(இ-ள்.) அன்னியர்பொருளை வஞ்சனையால் அபகரிப்பவரும் துரோகசிந்தை யுடையவரும் பொருந்திய வஞ்சனை முதல் மித்திரபேத மீருகவுள்ள அஞ்ஞான கிர்த்தியங்களைச் செய்வோர்களும் எனக்கு இஷ்ட்டராவார்கள் மேலும் எனது நாளில் வருணச்சிரம நிலைகள் யாவும்படமாக முடியும். (உஅ)

அன்றியும்பரதகண்டத் தடியனேற்கிடமில்லாம்
வென்றியென்பகைவர்செய்வோர் கொடுக்கோடெங்குறுவேனென்று
கன்றியகலியுரைப்பக் காருத்தலுந்திவந்தோ
னொன்றியபகைவரியாவ ருக்கொடுக்கலியுரைக்கும்.

(இ-ள்.) அல்லாமலும் பரதகண்டத்தில் ஜெயமுள்ள எனது வீரோதிகள் அடியேன்வசிக்க யிடமில்லாமற் செய்வார்கள் வெளிப்பட்டு எவ்விடத்தே போ வேனென்று கலிவருத்தத்தோடுசொல்ல திருமால் நாபிக்கமலத்திற் பிறந்த பிரம தேவர் உண்டாகிய வீரோதிகள் யாவர் சொல்வாயென்ன கலியுகதெய்வம் சொல்லுகின்றது. எ-று. (உசு)

முதலாவது குருபத்தி சொரூபமுரைத்த அத்தியாயம். ௩௩

பரவியகால்ருபி பண்டிதராலுந்தேரு
வரவியலெனக்குமாற்று ருறுபுகழ்க்காசிநாமம்
வரமலிகங்கைநாம மாதேவநாமஞ்சொல்வோர்
விரவியசிவபுராணம் விருப்போடு படிப்போர்கேட்போர்.

(இ-ள்.) எவ்விடத்திலும் விரிந்த காலதேவதையாலும் வித்துவான்களாலும் தெளியப்படாத வலிமையுள்ள எனக்கு விரோதிகள், மிகுபுகழையுடைய காசியின் பெயரையும் சிரோஷ்ட்டம் நிறைந்த கங்காநதியின் பெயரையும் சிவநாமத்தையும் சொல்பவர்களும் வியாபகமுள்ள சிவபுராணங்களை விருப்போடு வாசிப்பவர்களும் கேட்பவர்களும். எ-று. (௩௪)

வீறுகொண்டெழுந்ததாய வேதாந்தசித்தாந்தத்து
மாறுகொண்டிடாமையுற்றோர் மனைமகவாஞ்சையற்றோர்
கூறுகொண்டெழுந்ததாய வறமெலாங்குலவச்செய்வோர்
வேறுகொண்டெழுந்தமற்றை விடயவாதனைகழிப்போர்.

(இ-ள்.) மேன்மையுள்ள வேதாந்தப் பொருளிலும் ஆகம சித்தாந்தப் பொருளிலும் பேதபாவனை கொள்ளாதவர்களும் பெண்டிர் பிள்ளைகளிடத்து இச்சையில்லாதவர்களும் வெவ்வேறுகிய தருமங்களை எல்லாம் விளக்கமுறச் செய்பவர்களும் நானுபேதமான விஷய வாதனையைக் கழிப்பவர்களும். எ-று. (௩௫)

இவரொலம்பகைவரென்ன வின்னகைபுரிந்துவேத
னவரொலம்பகைவரேயென் றறைந்ததுமெய்யாமேனும்
பவர்விராவியதுபோலும் படர்சடைப்பரன்சார்புற்ற
தவர்விராவுவரோரின்துற் செயப்படு*தருப்பநாளும்.

(இ-ள்.) இவர்களெல்லாம் எனக்கு விரோதிகளென்று கலியுக தெய்வஞ் சொல்ல பிரமதேவர் நகைத்து மேற்சொன்னவர்களெல்லாம் பகைவரென்று நீ சொல்லியது உண்மையாயினும், பிறவிச் சம்பந்தமுடையவர்களைப்போல விரிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானது திருவருட்சம்பந்தமுள்ள பெரியோர் அடைவார்களோ உன்னுற்செய்யப்பட்ட வீம்புச் செய்கைகளை. எ-று. (௩௬)

சிவனடிக்கண்புவைப்போர் சிவதருமங்கள்செய்வோர்
சிவனமர்காசிவாழ்வோர் தீர்த்தயாத்திரையுண்மேலர்ஞ்
சிவனருள்விராவுங்கங்கா தீர்த்தமாடிடுவோர்போற்றிச்
சிவனடியருச்சிப்போர்கள் உருபணிவிடைசெய்வோர்கள்.

(இ-ள்.) சிவபெருமான் திருவடிக்கண்ணே அன்பு செய்பவர்களும் சிவதருமங்களைச் செய்பவர்களும் சிவபிரான் விரும்பத்தக்க காசிப்பதியில் அளிப்பவர்களும் தீர்த்தயாத்திரைக்குள் மேலாகிய திருவருள் வடிவமுள்ள கங்கா தீர்த்

தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்பவர்களும் வணங்கி சிவபிரான் திருவடியில்
பவர்களும் குருபணிவிடை செய்பவர்களும். எ-று.

(௩௩)

இன்னபஹிறத்தாரெல்லா மெப்துரூர்நினதுதிமை
மன்னமற்றொருநீகால மலமெனப்பொலிதலாலே
வுன்னதிகாரத்தேனோ ருட்படல்சரதமேனு
மென்னருங்காசிவைப்பி லிருந்திடிற்றீமையிலீ.

(இ-ள்.) இத்தன்மையான பலவாயுள்ள புண்ணியஞ் செய்பவர்களெல்லாம்
உனது தீமைக்குடன்பட மாட்டார்கள் நீ காலமலமென்று பெயர்பெற்று நிலை
மாக விளங்குதலால் மற்றவர்கள் உனது அதிகாரத்துக்குட்பட்டிருப்பது உண்
மையாயினும் எனக்குப் பிரியமுள்ள அரிய காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்வார்க
ளானால் அவர்களைத் தீமையனுகாது. எ-று.

(௩௪)

காசியிலிருத்தன்முற்றா தெனிலொருகணப்போதேனு
மாசிலாசிரியன்பூசை யாற்றிநன்கமர்தல்வேண்டும்
பேசியகுராவன்பூசை பெட்டலும்பன்னாள்செய்த
மாசில்புண்ணியத்தாலன்றி வருவதின்றறிதிமைந்த.

(இ-ள்.) காசிப்பதியில் நிரந்தரம் வசிக்கமுடியாதென்றால் களங்கமற்ற
குரு பணிவிடைசெய்து ஒரு கணப்போதாயினும் பிரியத்துடனிருக்க வேண்
டும். சொல்லுகின்ற அக்குரு பணிவிடையில் விருப்பம் வருதலும் பலகால
முன் செய்த குற்றமற்ற வெபுண்ணியத்தா லல்லாமல் வேறுவகையில் நேரிடா
தென்று குமாரனே அறிவாயாக. எ-று.

(௩௫)

குருபணிவிடையினாலே குவல்யத்தறமுன்னும
வொருவரும்பயன்கண்கு முறுவதற்கையமில்லை
யருவருப்பொழியவாசான் பணிவிடையவ்ய்ச்செய்தோரோ
பொருவருந்தருமெல்லாம் புரிந்தபுண்ணியரோயாவார்.

(இ-ள்.) குருபணிவிடை செய்தலினாலே உலகத்து நீங்குதற்கரிய அறம்
பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நான்கு பிரயோசனமும் கிடைப்பதற்குச் சந்
தேகமில்லை. அருவருப்பில்லாமல் ஆசாரியர் பணிவிடையை விரும்பிச் செய்த
வர்களே சமானமில்லாத எல்லாத்தருமங்களையுஞ் செய்த புண்ணியமுடைய
தாவார்கள். எ-று.

(௩௬)

என்றுமாமறையோன்கூறக் கயி. தாழ்ந்தேத்தி
நன்றுநீயுரைத்தாயைய குருவொருவின்நாமம்
மொன்றுகாரணமோவிட்ட துதிமொலாவுனாத்தியென்ன
வன்றுநான்முகத்தோரோட தது ரித்துகாக்கலுற்றான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று மகிமையுள்ள பிரமதேவர் சொல்ல கலிதேவன்
பிரமனது இரண்டு பாதங்களையும் பணிந்து துதித்து ஐயோ! நல்லவார்த்தை

முதலாவது குருபத்தி சொகுபமுரைத்த அத்தியாயம். ௩௫

கட்டளையிட்டார். குருவென்னும் நாமம் காரணப்பெயரோ ! இடுகுறிப்பெயரோ ! சொல்வீரென்று கேட்க அப்போது பிரமதேவர் ஆராய்ந்து அதனை விரித்துக்கூறத் தொடங்கினார். எ-று. (௩௪)

கரைதரு ககாரவன்னங் காரியசித்திசெய்யும்
புரைதரு பாவநாசம் புரிதரும் ரகாரவன்னம்
விரைதரு கடுக்கைவேணி விமலனேபுகாரவன்னம்
வரைதரு கணேசனிந்த மந்திரக்கதிதேவாவன்.

(இ-ள்.) அறிவுடையோரால் எடுத்துரைக்கத்தக்க குருவென்னும் பதத்து அமைந்த உயிர் மெய்யட்சரம் இரண்டனுள் ககரமெய்யானது எவ்வகைப்பட்ட காரியங்களையும் சித்திக்கச்செய்யும். ரகரமெய்யானது சளங்கரூபமான பாவங்களை யொழிக்கும். இவ்விரண்டு மெய்யட்சரங்களில் ஏறிய உகர உயிரானது வாசனைவீசுகின்ற கொன்றைமாலையணிந்த சடைபையுடைய நிர்ம்மலரான பரசிவ வடிவமாக விளங்கும் இம்மந்திரத்திற்கு அதிதேவதையானவர் தியானிக்கத்தக்க விநாயகக்கடவுள். எ-று. (௩௫)

“ இந்த ரக்சியானுபவங்களை உத்தமாசிரியராலுணர்க ”

குரவனேயன்னைதந்தை குரவனேதெய்வமற்றுங்
குரவனேயான்முன்னாகக் கூறுமைம்பகுப்பினுங்
குரவனேபொருளென்றுன்னுங் குணத்தினையாவனேனுங்
குரவனேரருளாலெல்லாந் தெரிந்தவன்குறிக்குங்காலே.

(இ-ள்.) மதிக்குமிடத்து ஆசாரியரோ ! மாதா, பிதா, குரு, தெய்வமாவார் ஆசாரியரோ யான்முதலிய பஞ்சகிருத்தியக் கடவுளரு மாவர். ஆசாரியரோ பரம் பொருளென்று தியானிக்கும் குணத்தினையுடையோன் யாவனாயினும், ஆராயுமிடத்து அவ்வாசிரியரது அழகியகருணையால் யாவையும் தெரிந்தவனாவன். எ-று.

ப. ம, யர்ன்முன்னாகக் கூறுமைம்பகுப்பினு மென்றது சொல்பவனாகிய பிரமலோகி விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேச்சுரன், சதாசிவனென்னுங் கடவுளரை

பரமனுக்கிழைத்தகுற்ற மாரியன்பரிந்துதீர்க்குங்
குரவனுக்கிழைத்தகுற்றங் குரவனேதீர்ப்பதன்றி
யுரன்மிகுபரமனாலு மொழித்திடமுற்றுதென்று
கரவருமறையோன்கூறிக் காரைதயொன்றுரைக்கலுற்றான்.

(இ-ள்.) கடவுளுக்குச்செய்த பிழையை ஆசாரியர் விரும்பித்தீர்ப்பார். ஆசாரியருக்குச் செய்த பிழையை அவ்வாசாரியரோ தீர்ப்பதல்லாமல் பேரறிவினையுடைய கடவுளாலும் தீர்க்கமுடியாதென்று வஞ்சனையற்ற பிரமதேவர் சொல்லி ஒருகதை சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (௪௦)

வேறு.

திரைபரப்பிப்பெருகிவரு தெண்புனற்கோ தாவரீநற்றீரந்தன்னி
லுமைமறைமுற்றுணர்ந்தவனாக் கிரகவள ராச்சிரமமொன்றுண்டங்கட்

கரையிறவமுனிவர் பலருளாவருட் பயிலமுனிகாதன்மைந்தன்
புரையில் குணத்தவன் வேததருமனென வெருநாமம்புண்டோ

(இ-ள்.) அலைகள் பெருக்கெடுத்து வருகின்ற தெளிந்த தீர்த்ததையுடைய
கோதாவரி நதிக்கரையில் அத்தியயனஞ் செய்பத்தக்க வேதங்களை முழுதும்
உணர்ந்தவராகிய ஆங்கிராமுனிவர் ஆச்சிரமம் ஒன்றுள்ளது. அவ்வாச்சிரமத்தில்
எல்லையில்லாத தவஞ்செய்து பல் முனிவருண்டு, அவருள் பயில முனிவரு
டைய பிரியகுமாரரும் குற்றமற்றவிய குணத்தினையுடையவருமாயே வேததரும
னென்னும் பெயருள்ளவர் ஒருவருண்டு. எ-று. (சக)

அன்னவன்பால் வேதவேதாந்தமுமுதையமுத்தமையம் கற்ற, ப
ன்னருஞ்சீடார் என்பலருட்டபகனென் னொருவன் பிசுபத்திவாயந்தோ
னென்னருமுள்ளிறும்பு துகொளக் தாவன்பாவி விடையேயியற்றிவா
ழ்வா, என்னாவன்றனையொருநாள் வேததருமன் கூவி கவிலுற்றான்.

(இ-ள்.) அவ்வேத தருமிடத்து வேதங்களையும் உபநிடதங்களையும் சந்
தேக(விபரீத)மற முழுதும் பொருந்தக்கற்ற மாணாக்கர் சொல்லுதற்கரிய புகழி
னையுடையார் பலருண்டு. அவருள் தீபகனென்னும் பெயரையுடையவன்
யாருமிதென்ன வியப்பென்னும்படி மிகுந்த பக்தியுடன் ஆசாரியர் பணிவிடை
செய்து வாழ்பவனாகிய ஈர்குணமுடைய அச்சீடனை ஆசிரியராகிய வேததருமர்
அழைத்துச்சொல்லத் தொடங்கினார். எ-று. (சஉ)

பற்பலசீடருட்சிறந்த தீபகா யான்சொன்னபடி கேட்பாயோ, வற்
புறவேறொருசீடற்கு வவோ ஷாத்தியெனவடிகள் போற்றிப், பொற்
புலுமத்தீபகன்கட்டளையிட்ட படிநிற் பேன்புத்தியென்னச், சொற்பயி
லம்மறைத்தருமனமக்கிருபத் தொருவருடந்தொழும்பாற்றென்றான்.

(இ-ள்.) பலமாணாக்கருட் சிறந்த தீபகனென்பவனே நான் சொல்லியவி
தங் கேட்பாயோ, அன்பாக வேறொரு சீடனை அழைக்கவோ சொல்லென்று
கேட்க ஆசிரியரது திருவடிகளை வணங்கி அழகியதீபகன், தேவரீர் எவிய எவ
ற்படி நிற்பேன் அதுவே எனக்குக்கடமை என்று சொல்ல. புகழையுடைய வேத
தருமர் இருபத்தொரு வருஷம் எனக்குத் தொண்டுசெய்ய வேண்டுமென்ற
னார். எ-று. (சங)

அடியனேனாயுள்வனாநின்றொழும்பாற்று வன்புரிவதறையென்ன
நெடியமாமுனிமுன் செய்திவிடே பான் முட்டமுடனிரம்பிற்றெங்கும்
படியவாவாதகொடுங்கொத்தெனென்னு பகர்தலோடு
முடியவோர்தீபகறு கைந்து கையிது. மொழியலுற்றான்.

(இ-ள்.) அடியேன் ஆயுள்பரியந்தும் தேவர்களுக்குப் பணிவிடைசெய்வேன்.
செய்யத்தக்கது இதுவென்று அருள்செய்யவேண்டுமென்று கேட்க மிக்க பெரு
மையையுடைய வேததருமமுனிவர் பூர்வகர்மத்தால் என்னுடல் முழுதும்

முதலாவது குருபத்தி செரீகுப்பிராத்த அத்தியாயம். ௩௭

பெருவிபாதி னைந்தது, உலகம் விருப்பாத மீதவும் குறையுடம்பாடுகளைன்
என்று கட்டளையிடவும் முழுதுமுணர்ந்த தீபகனும் மனங்கனிந்துருகி கண்ணீர்
விட்டமுது இதைச்சொல்லத் தொடங்கினான். எ-று. (௪௪)

ஐயநீமுன்புரிந்ததீவினையை யடியேனுக்கனித்தியேற்று
வெய்யதோர்குட்டியாய்க் கொத்தையாயாரிருப்பேன் மெலிவுதீர்ந்து
செய்யநீசுகத்திருத்தியென்றுதொழு திரந்தமுததேர்ந்தவாசான்
வெய்யதீவினையானேயனுபவித்துத் தொலைத்தலன்றி முருங்காதப்பா.

(இ-ள்.) ஐயரோ? தேவரீர் பூர்வஜென்மத்தில் செய்த தீவினையை அடியே
னுக்குக் கொடுத்தருளும். நான்பெற்றுக்கொண்டு கொடியகுஷ்டரோகையாய்
குறையுடலோடிருப்பேன் நன்னிலைமையுள்ள தேவரீர் தளர்த்திநீங்கி கசமாக
இருப்பீரென்று வணங்கி குறையிரந்து அழுதலையுடந்த வேததருமர் சூழ்ந்து
கொண்ட தீவினைப்பயனை நானேயனுபவித்துத் தொலைத்தாலல்லாமல் வேறு
காரணத்தால் நீங்காது ஐயனே. எ-று. (௪௫)

அன்றியுந்தம் மடிப்பணிசெய் சீடருக்குப்பாதகமோ வருள்வாரான்கு
ரொன்றியதீவினைப்பயனைத் துய்ப்பதினமப்பயனையுற்றார்மாட்டு
நன்றிமிகுபணிபுரிதன் மிகுதுயராமதுறிக நல்லாயின்னே
யென்றிவினைமுழுதழிய வெனைச்சுமந்து காசிரகர்க்கெய்தல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) அல்லாமலும் தமக்கேவல் செய்கின்ற மாணாக்கருக்கு சாதகங்கள்
பாதகத்தையோ ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்வார்கள். தொடர்ந்தகொடுவீனைப்
பயனை அனுபவிக்குந்துயரத்தைப் பார்க்கிலும் அதையனுபவிக்கின்றவர்களிடத்
தில் நன்மைமிகுந்த பணிவிடைசெய்வது பெருந்துயரமாகும். அது நிற்க நற்
குணமுடையோனே வினாவாக என்னுடைய தீவினைமுழுதும் போகும்படி
என்னைத் தூக்கிக்கொண்டு காசித்தலத்துக்குப் போகக்கடவாய். எ-று. (௪௬)

பரமசிவன்றனக்காதி பீடமெனப்படுகாசிப் பதியைமேவும்
வரமலியும் புண்ணியத்தாற் றீவினைபோய்மல்வினையா மருவுமுத்தி
கிரமமிஃதெனமீட்டுமுரைப்பமிகு மகிழ்ச்சியனுய்க்கெழுமுசீடன்
பிரமமுனிவனைவருத்தமறச்சுமந்து காசிரகர்பேணிப்புக்கான்.

(இ-ள்.) சிவபெருமானுக்கு ஆதிபீடமென்று சொல்லப்படும் காசிப்பதி
யை விரும்பியடையுஞ் சிறந்தபுண்ணியத்தினால் பாவம் போய்விடும் புண்ணிய
முண்டாகும் முத்திசித்திக்கும் முறைமை இதுவாமென்று மறுபடியும் எடுத்து
ச்சொல்ல அதிகசந்தோஷமுடை யவனாகி விளங்குகின்ற தீபகன் பிரமஞான
முடையவேததருமமுநிவனா மல்ல தூக்கிக்கொண்டு காசித்தலத்து
க்கு விருப்பத்தோடும் போனான். எ-று. (௪௭)

முத்திவளமலிகாசிரகர்மலையின் னிகைவடபான்முதிழ்க்குமேன்மை
ச், சித்திதருகம்பளேசுரார்பெருஞ்சந் நிதியிறக்கித்தீர்த்தகக்கங்கை, மெத்தி
யதண்புனன்மூழ்கிக் குரவனையுமாட்டியுயர்விசுவேசன்னுள், பத்தியுடன்
குருவொடும் போய்ச்சேவித்தப் பதியமர்வான்யுணிமேற்கொண்டான்.

(இ-ள்.) மோக்ஷமாகிய செல்வத்தைத்தருகின்ற காசிரகரத்திலுள்ள மணிச் சர்ணிகாகட்டத்தில் வடபாரிசத்திலிருக்கும் மேன்மைதங்கிய சித்திபுத்திரன் பனேச்சரமென்னும் ஆலயத்திலிறக்கி கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஆசாரியரையும் ஸ்நானஞ்செய்துவித்து மேன்மையுள்ள விசுவநாதரை தேசிகரோடுஞ் சென்றுவணங்கி அத்தலத்தில் விரும்பிவசிக்கின்றவன் குருபணிவிடையை மேற்கொண்டான். எ-று. (சஅ)

வருத்துபிணியாலுடையுமாரியனா டையிற்பவ்வீமயங்கும்போதும், திருத்துதலின் முடைநாலு நீரல்லா வீரமளாய்ச்செறிந்தபோதும், பொருத்துமுடம்பிடைப்புண்ணீர் வழிபோதுமருவருப்புப்பூனானாகி, கருத்துமகிழ்தலைசிறப்பச் சுசிபுரிந்து காத்தோம்புங்கடன் மீக்கொண்டான்.

(இ-ள்.) துன்பப்படுத்துகின்ற குஷ்டரோகத்தினால் மெலிகின்ற ஆசாரியர் வஸ்திரத்தில் மலஞ்சேரும்போதும் சீழுதலியவைகளை மாற்றும்போதும் துர்க்கந்தரீர் தன்மேற்படுகிறபோதும் ஆசாரியரைத் தாங்கிச்செல்லும்போதும் தன்மேல் உதிரம் ஒழுகும்போதும் அருவநுப்படையாதவனாகி மனத்தில்சந்தோஷமதிகரிக்க பரிசுத்தஞ்செய்து திருமேனியை பாதுகாக்கும் கடமையை மேற்கொண்டான். எ-று. (சக)

ஒருவேளைதீபகா வருகவரு கென்றழைக்குமுறுசுற்றங்கொண்டொருவேளைமாபாவியொழிகவொழி கென்றுரைக்குமுதவு*பிச்சையொருவேளைதுகருமொரு வேளைதுகராதொழிக்குமுப்பின்றென்னவொருவேளைசிறிதுண்டுமறுக்கு மொருவேளைசினந்துடன் னுவையும்.

(இ-ள்.) ஒருசமயத்து தீபகனே வாவாவென்றழைப்பர் மிக்ககோபங்கொண்டு பெரும்பாதகனே என்னைவிட்டு நீங்கு நீங்கு என்று ஒருசமயத்திற்கொல்வர் அவனால்தரப்படும் பிச்சையை ஒருசமயத்திலுண்பர். ஒருசமயத்தில் உப்பில்லையென்றுசொல்லி உண்ணாதிருப்பர் ஒருசமயத்தில் கொஞ்சம் உண்டு மற்றதைவேண்டாமென்பர் ஒருசமயம் பெருங்கோபத்தால் அடித்துத் தூஷிப்பர். எ-று. (ரு)

ஒதுவித்தகுரவனெதுசெய்யினுநீங் காதுபணியுநற்றிமேவுஞ் சாதுவித்தகத்தீபகற்கிரங்கி விசுவநாதன்மாதோடுங், கோதுவித்தமுயலாத வவனெதிருண்மகிழ்ச்சியொடுகூடிக்கற்பப், போதுவித்தவாடைமரை மலரெதுவேண்டினுந்தருதும் புகறியென்றான்.

(இ-ள்.) வேதபாடம் ஒதுவித்த ஆசாரியன் யாதுகட்டளை யிடினும் நீங்காது பணிவிடைசெய்து விரும்புகின்ற சாதுத்தன்மையுள்ள அறிவினையுடைய தீபகனிடத்துக் கருணைகூர்ந்து விசுவநாதர் அன்னபூரணியாரோடு குற்றமாகிய பொய்யறிவில்முயலாத அத்தீபகன் எதிரில் மனமகிழ்ச்சியோடு எழுந்தருளி மலர்

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுனைத்த அத்தியாயம். ௩௯

கலையுடைய கற்பகத்தருவாழ்க்கை பீதாம்பரத்தைத்தரித்த விஷ்ணு வாழ்க்கை தாமரைமலரிலிருக்கும் பிரமன் வாழ்க்கை இவைகளில் உனக்கு எதுவேண்டி னுந்தருவேன் சொல்வாயென்றனர். எ-று. (௫௧)

ப. ம் கற்பகம் இத்திரனது சிறந்த திருவாதலானும் வித்தவாடை திருமாலுக் கன்றி எனையோருக்குப் போர்வையன்றாகலானும் மரைமலர் பிரமனுக்கு ஆச னமாதலானும் குறிப்பான் அவர்வாழ்க்கையை யுணர்த்திற்று. எப்புவனங்களுக் கும் இறைவராகலின் சிவாநுபூதிச்செல்வர் அடையும்வீடுபேற்றைக் குறிக்காது ஆசாரியத்தொண்டின் அருமைநோக்கி தமக்குக் கீழுள்ளதேவர்கள் பதத்தை விரும்புவாயேல் தருதுமென அவனை விளித்தாரென்றவாறாயிற்று.

“மரை. முதற்குறைவிகாரம்.”

என்றபரம்பரற்கெதிரென் குரவனனுமதிப்படிவந்திரப்பேனெ ன்று, நன்றமையப்புகன்றகன்று போய்க்குரவனடிபணிந்து நாதன் றோன்றி, வென்றவரங் கோடியென்றா னின்பிணிதீர்ந்தொழியும்வரம் வேண்டுகோவென், நன்றமையவுரைத்திரந்தா னுரியனப்போது முளத்தமுன்றானன்றே.

(இ-ள்.) இப்படி திருவாய்மலர்ந்த விசுவேசர்முன்னே என் ஆசாரியர் கட்ட னைப்படி கேட்டுவந்து யாசிப்பேனென்று திருவுளத்துக்கு மிகவும் பொருந்து ம்படி சொல்லிப்போய் ஆசாரியர் திருவடிவணங்கி விசுவநாதர் எழுந்தருளி வேண்டியவரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளென்றனர். தேவரீருடைய வியாதிதீரத் தக்கவரம் கேட்கப்போகிறேனென்று திருவுளம்பொருந்தக் கூறி குறையிரந் தனன் அப்போதும் ஆசாரியர் மனதிற்கோபங்கொண்டனர். எ-று. (௫௨)

பந்தமுதலறுக்குமொரு பராபரன்பா னோய்தீரும்படிபோய்க் கேட்டல், சந்தமலவென்றுரைத்தா னகில நாயகனெதிர்போய்த்தாழ் ந்துபோற்றி, கந்தமலர்க்குழல்பாகா நின்வரம்வேண்டிலனடியேன் கருதென்னாசா, னந்தமரும் பணிவிடையேபோதுமென்றான் மறுக் கவுமீண்டடைந்தானன்றே.

(இ-ள்.) ஆணவமலத்தை ஒழித்தருளும் ஒப்பற்ற பரமசிவனிடத்து குட் டநோய் தீரும்படி வரங்கேட்டுதல் முறையல்லவென்று வேததருமமுனிவர் சொல்லினர். தீபகன் விசுவேசருக்கு எதிரோபோய்வணங்கித் துதித்து இயற்கை மணம் வீசுதலையுடைய கூந்தலேவாய்ந்த அன்னபூரணியை இடப்பாகமுடைய வரோ தேவரீர் தந்தருளும் வரப் பெற விரும்பேன் நான் சிந்தித்தற்குரிய தேசிகரது அரிய பணிவிடைமென்றனன் சிவபெருமான் தடுத்து வரங்கேளென்றருள ஆசாரியரிடம் வந்தனன். எ-று. (௫௩)

அதிசயமிக்கடைந்தாளுய்ந்த அமுமையாளோடகில்நாதன், மதி யமையுநிருவாண மண்டபஞ்சார்ந்தரியணை மேல்வைகியாங்குப், பொ திபலவானவருள்ளுந் திருமலைவிளிக்கவவன்புத்தியென்று, கதியமர் பொற்குழல்பணிந்தானிருத்தியென விருத்தினன்மேற்சுழறலுற்றான்.

(இ-ள்.) விசுவநாதர் திருவுளத்தில் மிக்க அதிசயங்கொண்டு தில் ரின்றும் உமாதேவியோடு புத்திக்கு வியப்பமைந்த முத்திமனச் சேர்ந்து சிம்மாதனத்தின்மேல் எழுந்தருளி அம்மண்டபத்தில் நிறைந்த தேவர்களுக்குள் விஷ்ணுவையழைக்க அவ்விஷ்ணுதேவர் யாது புத்தி யென்று முத்தியை விருப்போடு தருகின்ற பொன்மயமான திருவடிகளில் நமஸ்கரித்த னர் இவ்விடத்திருப்பாயென்று கட்டளையிட்டு இருக்கச்செய்த மகாதேவர் இதைச்சொல்லத்தொடங்கினர். எ-று. (௫௪)

திரையெறிகோதாவரிதீரத்தமர்வான் பெருந்தவத்தான்செயி மொன்றில்லான், வரையனையதோற்றத்தான் மறைத்தருமனெனும் பெயரான்வளமார்காசி, யுரைபெறுமான்மியந்தெளிந்தா னீங்கு றைவானவன்பாலோத்துணர்ந்தபாலன், வினாகெழுதீபகனென்பா னவன்பணியா னமைக்குழைத்தான் மேலு மேலும்.

(இ-ள்.) அலைகளை வீசுகின்ற கோதாவரி நதிக்கரையில் வசிப்பவனும் அதிக தவமுடையோனும் யாதொரு களங்கமில்லாதவனும் மலைபோலும் நெ டுந்தூரம் காணும் கீர்த்தியுள்ளோனுமாகிய வேததருமனென்னும் பெயருடைய முனிவன், முத்திவளமமைந்த காசிப்பதியின் புகழ்பெற்ற மான்மியத்தை அறிந் தவனாகி இத்தலத்தில் வசிக்கின்றான் அவனிடத்து வேதமறிந்த மாணாக்கன் தீவ ரபக்குவமுள்ள தீபகனென்பவன் குருபணிவிடை செய்தலால் நமது (உள்ள த்தை) மிகவும் கனியச்செய்தனன். எ-று. (௫௫)

அனையனெதிர்யாந்தோன்றிக்கேட்டவர மெலாங்கொடும்போம றைதியென்றும், வினையமிகுமவன்குரவன்பணியொன்றேபோது மென்றான்மீண்டுவந்தோ, நினையவரிதவன்செய்கை யென்றுதிரு வாய்மலர்ந்தானெடியமாயோன், றுனையவவற்காண்பனெனத் தொ முதெழுந்து தீபகன்முன்றோன்றிநின்றான்.

(இ-ள்.) அத்தீபகனெதிரோ யாம், தெரிசனந்தந்து நீவேண்டியவரங்களை ல்லாம் பிரசாதிப்போம் சொல்லென்று கேட்டோம் ஆசாரியபக்தியுடைய அத் தீபகன் குருபணிவிடையொன்றே போது மென்றனன் நாம் வந்துவிட்டோம் அவன் கருத்து அறியத்தக்கதல்லவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர். திருமா லும் வினாவாக அவனைக்காண்பெனென்று வணங்கிநின்று அத்தீபகன் முன் னே பிரசன்னமாகினர். எ-று. (௫௬)

தேடரியகுருபத்திசிரோமணியாந் தீபகன்முன் சென்றமாயோன் வீடரியகுருபணிசெய் தகிலநாயகற்குவகை மிகுமாசெய்தாய் நாடரியமூலநவில்குரவனிலும் பொருளுரைப்போனவில்விசேடங் கூடரியவவனினுமெய்ச்சிவனையுணர்த் திடுங்குரவன்குழகனேகாண்.

(இ-ள்.) தேடுதற்கரிய குருபத்திசிரோமணியாகிய தீபகன்முன்போன வி ஷ்ணுதேவர் நீங்குதற்கரிய குருபணிவிடையைச்செய்து விசுவநாதரைச்சந்தோ ஷமதிகரிக்கச்செய்தாய் நினைப்பதற்கரிய மூலபாடங்கற்பிக்கும் ஆசிரியனைப்பா ர்க்கிலும் பொருளுரைக்கு மாசிரியன்சிறந்தவனும் கிடைத்தற்கரிய அவ்வாசிரிய னிலும் பரம்பொருளை யறிவிக்கும் தேசிகனே அச்சிவமுகூர்த்தமாகும் இதைக் காண்பாயாக. எ-று. (௫௭)

முத்லாவது குருபத்தி சொருபமுரைத்த அத்தியாயம் சக

வேததருமன்சிவனே யெனத்துணிந்து பணிபுரிந்தாய்விசுவநா
தன், போதவரங்கேட்டியெனப் புகலவும்வேண் டாதிருந்தாய் புல
மைமிக்காய், சாதநினைக்காண்பொருட்டேவந்தனன்யா னென்றும்
கிழ்தழையக்கூறி, யோதநிறத்தவன்மறைந்தா னகிலேசன்முன்மு
ன்ம்போலுற்றானன்றே.

(இ-ள்.) (மேலும்) வேததருமனைச் சிவபிரானேயென்று நிச்சயித்துப்பணி
விடைசெய்தாய் விசுவேசர் வேண்டிய வரங்களைக்கேளென்று திருவாய்மலர
வும் (ஒன்றும்) விரும்பாதிருந்தாய் அறிவாலுயர்ந்தோனே உன்னைப்பார்க்கு
நிமித்தமே உண்மையாக யான் வந்தேனென்று, (தீபகன்) பெருமகிழ்ச்சி கொ
ள்ளும்படி சொல்லி சமுத்திரம்போலும் கரியதிருமேனி வாய்ந்த விஷ்ணு
தேவர் மறைந்தவராகி விசுவநாதர் (எழுந்தருளி யிருக்கும்) சந்நிதியில் முன்
போலடைந்தனர். எ-று. (ருஅ)

காசிவசித்திடுபேற்றாற்கொடுங்குட்ட மொழிந்தழகின்கதிர்ப்பு
வாய்ந்து, பேசியகண்ணிரண்டும்விழித்தக்குரவன் தீபகனைப்பெட்
பிளோக்கி, மாசிரியநீசெய்தசகாயத்தாலிக்காசி வசிக்கப்பெற்றேன்
கூசியமெய்ப்பிணியொழிந்தேன் கண்விழித்தேனெனக்கினியோர்
குறையுமின்றால்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்த நலத்தினால் கொடிய குஷ்டவியாதி
நீங்கி அழகுமிகவிளங்கி கண்களிரண் டவனாகி விழித்தவேததருமர் தீபகனை யன்
பாய்ப் பார்த்தருளிக் குற்றமற நீபகனை யவியினால் இந்தக் காசித்தலத்தில்
வாசஞ்செய்யப்பெற்றேன் நாணத்த லுடைய நோயை நீங்கினேன் கண்விழி
த்துப்பார்த்தேன் எனக்கு (இனிமேல்) ஒரு குறையுமில்லை. எ-று. (ருக)

ஒங்குபெருங்காசியெனுந்தீபத்தா லவித்தைபிருளுடையுமயார்
க்கும், பாங்குபெறுமித்தலவாசப்பலத்து மேலாயபலனென்றில்லை
தூங்குசடைவிச்சுவநாயகனிவண்போ லெவணருள்வான்றுனைந்து
தோன்றுந், தாங்குகுணத்தாயென்றுமகிழ்வித்தான் குருவேததரு
மன்மாதோ.

(இ-ள்.) மேன்மேலோங்கும் புகழையுடைய காசியென்கிற விளக்கினால்
யாவார்க்கும் அஞ்ஞானமாகிய இருள்நீங்கும் நன்மையை விளைவிக்கும் இந்த
கூஷத்திரவாசப்பலனுக்கு மேற்பட்டபலன் வேறேகிடையாது தாழ்கின்ற
சடாபாரத்தையுடைய விசுவேசன் தீபகனைப்போல எவ்விடத்தில் அருள்
செய்யும்படி வினாந்து, தரிசனம் காப்பாற்றத்தக்க குணத்தையுடைய
தீபகனையென்று வேததருமன் (மாணக்கனைச்) சந்தோஷிக்கச்செய்த
னர். எ-று. (ருஊ)

குருபத்தி சொருபமுரைத்த அத்தியாயமுற்றியது.

ஆக பாயிரமுட்பட திருவிருத்தம் (ருக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது

காசிமான்மியமுரைத்த

அத்தியாயம்.

மருவியபிணிபோய் மாசுதீர்ந்தொளிரு மணியெனப் பொலிதரும் வேத, தரும்னுள்ளுவந்து தீபகற்கூவித்தன்ன ருகிருத்தியெந்நாளு, மொரு வருஞ்சுபமு முண்மைஞானமும் க் குரைத்திடு சித்தியுமுறுக, பொருவரு நினக்கென் றுரைத்தனனையான் பொன்னடிபணிந்திஃதுரைப்பான்.

(இ-ள்.) வேததரும்முரிவர் தமக்குச் சரீரத்துண்டாகிய குஷ்டநோய் முழு வதும் நீங்கி களங்கமில்லாமல் விளங்குகின்ற இரத்தத்தைப்போல் விளக்கமுற்று உள்ளங்களீத்து தீபகனையழைத்து, தம்மருகிலிருக்கச் செய்து ஒப்பற்ற உனக்கு சதாகாலமும் நீங்காத மங்கலங்களும் மெய்ஞ்ஞானமும் மேலாகச் சொல்லத் தக்க சித்திகளும் உண்டாகவென்று ஆசீர்வதித்தனர்; அவ்வாசிரியர் அழகிய திருவடிகளை வணங்கி தீபகன் இதைச் சொல்லத்தொடங்கினன். எ-று! (க)

ஐயனேயடியேற் கையெனநோழந்த ததுவினாவுறுங்கருத்துடையேன், செய்யநீகருணைசெய்யவழிநாவன் சிறந்தமாணுக்கருட் சிறந்தோய், பொய்யகனினைது பற்றினமேய் க்கிற்புகலுறாப்பொருளு மொன்றுண்டோ, துய்யமந்தணமாவிருக்கினும் புகல்வேன் சொல்லுகவென வவன் சொல்லும்.

(இ-ள்.) சற்குருவே அடியேனுக்கு ஓர் சந்தேகமுண்டானது அதை வினவவேண்டிய எண்ணங்கொண்டேன் அருள்நிலைமாறாத தேவரீர் கிருபைசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்க, வேததரும்முரிவர் சிறந்த மாணுக்கருட் சிறந்த தீபகனே உண்மையான உனது பத்தியை நோக்குமிடத்து சொல்லக்கூடாத பொருளொன்றிருக்கின்றதோ மேலான இரகசியமாயிருக்கினும் சொல்லுகின்றேன் நீ சொல்வாயென்று கேட்கத் தீபகன் சொல்கின்றான். எ-று. (உ)

அண்ணலங்குரவ நீயமரிடமே யருந்தல நின்னடிதோய்ந்த தண்ணமைபுலலே யாரும்பெறற்றீர்த்தஞ் சத்தியமிங்ஙனமிருக்கக் கண்ணரும்பிறர்போனியுமிக்கா சிகலந்ததென்கங்கையாடுவதே[குரவன். னுண்ணலம்பயப்ப வுரைத்தியென் றிரந்தர் னுரைசெயத்துணிந்தனன்

(இ-ள்.) பெருமையிற்சிறந்த ஆசிரியரே தேவரீர் விரும்பி எழுந்தருளிய விடமே அரியதலமாகும் தேவர் திருவடியிற்பட்ட குளிர்ச்சியுள்ள உதகமேபெறு தற்கரிய தீர்த்தமாகும் இங்ஙனம் சத்தியமாயிருக்க அன்னியரைப்போல நினைத்

இரண்டாவது காசிமான்மியமுரைத்த அத்தியாயம் ௪௩

தற்கரிய தேவரீரும் இக்காசித்தலத்திற்கு வந்தகாரணம் யாது கங்காஸ்நானஞ் செய்த காரணம்யாது. எனதுள்ளம் நன்மையடையும்படி கட்டீளையிடவேண்டுமென்று குறையிரந்தனன் வேததருமமுரிவர் சொல்லத்தொடங்கினர். ஏறு, (௩) எண்ணருங்கால மெனக்குநீபணிசெய் திருந்தனை யத்தகுநானுட் கண்ணருநினக்கெத் தேவர்முன்னின்றார் கரிசிலித்தலத்திடைச்சிலநா ணண்ணரும்பணிசெய் தொழுகலாலகில நாதனை தோன்றினனென்றால் விண்ணருங்கருது மித்தலப் பெருமை விரித்துரைசெய்யவல்லவரார்.

(இ-ள்.) அநேககாலம் எனக்கு நீ. பணிவிடை செய்திருந்தனை அக்காலத்தில் கிடைத்தற்கரிய உனக்கு எந்தத் தேவர்கள் பிரசன்னமானார்கள் குற்றமில்லாத இக்காசித்தலத்தில் சிலநாள் கிட்டுதற்கரிய பணிவிடைசெய்து நல்லொழுக்கம் புரிதலால் விசுவநாதரோ உனக்குக் காட்சிதந்தாரானால் தேவர்களும் சிந்திக்கத் தக்க இத்தலத்தின் பெருமையை விரித்துரைக்க வல்லவரியாவார். ஏ-று. (௪)

பிறதலத்தொருவனளவினால் வசித்துப் பெறுபலனொருகணமினைய வறமலிதலத்து வசித்திடினடைவா னானருச்சனைபிறதலத்திற் றிறனுறவநேகந் தினம்புரிபலனோர் தினத்திவணதுபுரிந்தடையும் [வான். மறமிலித்தலத்தோ ரணுத்துணைதருமம் வயக்கினுஞ் சிவன்வெளிப்படு

(இ-ள்.) ஒருவன் அன்னியதலத்தில் அநேககாலம் வாசஞ்செய்து அடையும் பிரயோசனத்தை தருமம் நிறைந்த இத்தலத்தில் ஒருகணம் வசிப்பானாகில் பெற்றுக்கொள்வான். சிவபூசையை அன்னியதலத்தில் முறையோடு அநேக காலஞ்செய்த பலனை இக்காசித்தலத்து ஓர்நாள் செய்திடின அடைவன். கொடுமையில்லாத இத்தலத்தில் அணுவளவு தருமஞ்செய்தாலும் விசுவநாதர் பிரசன்ன மாவார். ஏ-று. (௫)

மற்றொருதலத்திற் பரசிவகாட்சி, மருவுறவேண்டுவோர் விரத முற்றொருமனமா யியமமுற்பலநா னுஞ்நிறு மதுபெறலரிதாங் கற்றொருமனமா யடங்குறாரோனுங் காசியில் வதிந்திறப்பார்க்குப் பற்றொருங்ககல வகிலநாய்கனே பரையொடுதோன்றினன்கருளும்.

(இ-ள்.) வேறொருதலத்தில் பரசிவதரிசனம் செய்யவேண்டினோர் விரதங் கொண்டு ஏகமனதோடு இயமம் முதலாக அஷ்டயோகங்களையும் பலநாள் செய்தாலும் அச்சிவதரிசனம் பெறுதற்கு அருமையாகும். வாசித்துணர்ந்து மனோலயம் பெறுதவராயினுங் காசிப்பதியில் வசித்து இறப்பவர்களுக்கு எல்லாப் பற்றுக்களும் நீங்கும்வண்ணம் விசுவநாதரோ அன்னபூரணியாரோடு தரிசனங் கொடுத்துத் திருவருள்பாலிப்பார். ஏ-று. (௬)

காசியின்யாவன் விருப்பம்வைத்திடினுங் கருதுபல்வானவர்குழாமு மாசியினவன்பால் விருப்பம்வைத்தடையு மானந்தருபியாயடியார் பேசியின்புறவீற் றிருப்பவனமரும் பெற்றியாலானந்தவனப்பேர் னாசியின்விழிவைத் தவருஞானியரு னாடொறு மியம்புவததற்கே.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் எவன் விருப்பம்வைப்பினும் சிந்திக்கத்தக்க பல தேவகூட்டங்களும் ஆசீர்வாதத்தோடு அவனிடத்து பட்சம்வைத்துச் சேருவார்கள் அவன் ஆனந்தரூபியாய் அடியார்கள் யாவரும் அவன் மகிமையைப்பேசி இன்பமடையும்படி அத்தலத்தில் வீற்றிருப்பான் அத்தன்மையினால் அத்தலத்திற்கு ஆனந்தவனென்று யோகிகளும் ஞானிகளும் தினந்தோறும் பெயர் சொல்லுவார்கள். எ-று. (எ)

மேவியகாசி நகர்த்தியானஞ்செய் விறலினன்கூற்றினைக் கடப்பான்
பாவியவரங்கள் பற்பல நல்கும் படிபலதீர்த்தமுமுளவா
லோவியமணிமாளிகையவிழுத்தத் துறைபவர் யாவரோயெனினுங்
கரவியங்கண்ணு ளொருபுறப்பொருமான் கழலினைகலந்திடுந்தகையோர்.

(இ-ள்.) விருப்பத்தைத்தருகின்ற காசித்தலத்தைச் சிந்திக்கத்தக்க எல்லமையுள்ளவன் இயமனைக்கடந்துவிடுவன் அதிகரித்தவரங்கள் பலவற்றைக்கொடுக்கத்தக்க அனேக தீர்த்தங்களும் அத்தலத்துள்ளன சித்திரங்களெழுதிய ரத்ந மாளிகைகளையுடைய காசிப்பதியில் வசிக்கின்றவர்கள் யாவராயினும் நீலோற்பலமலர்போலுந் திருக்கண்களையுடைய அன்னபூரணியாரை வாமபாகத்திலுடைய விசுவநாதர் உபயபாதங்களிலும் கலக்குந்தன்மை யுடையோராவார்கள். எ-று. (அ)

அடைதரமுடியாதணித்தலத்தேசத் தமர்ந்துகாசியைநினைத்தாலு
மிடைதருபலபாதகங்களினீங்கி விரும்புஞானத்தினராவர்
தடையறநாருமித்தலத்தன்ன தானஞ்செய்பவர் பெறும்பேற்றை
யுடையநாயகனு மொழிவனோமொழியா தொழிவனோயானறிகிலனால்.

(இ-ள்.) போகக்கூடாமல் அதிகதூரதேசத்திலிருந்து, காசிக்குப்போகவேண்டுமென்று சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தாலும் நெருங்கிய பலபாதகங்களினின்று விடுபட்டு யாவரும் விரும்பும் மெய்ஞ்ஞானத்தை யடைவார்கள். தடையில்லாமல் தினந்தோறு மித்தலத்தில் அன்னதானஞ் செய்பவர்களுக்கு உண்டாகும் பலனை சர்வவல்லமையையுடைய விசுவநாதரும் சொல்லுவாரோ சொல்லமுடியாமல் விடுவாரோ யானறிந்திலேன். எ-று. (க)

அன்னியதலத்திற் கோடிமாமறையோர்க் கனைகநாளன்னமிட்டதனான்
மன்னியபலமிக் காசியிலொருவன் வயிற்றெழுபசுசிறிதவிய
பன்னியபிச்சை யிடுதலினுண்டாம் பலத்தினைநிகர்தராதென்னின்
முன்னியவிதற்கு நிகரெனவொன்றை மொழிநருமடவோயன்றோ.

(இ-ள்.) வேறுதலத்தில் பெருமையிபாருந்திய வேதம் உணர்ந்தகோடி பிராமணர்களுக்கு அனேககாலம் அன்னதானஞ் செய்தத்தனாலே கிடைத்த நிலையுள்ள பலனானது இக்காசிப்பதியில் ஒருநாள் ஒருவன் வயிற்றினிடத்துண்டாகிய பசி சிறிது தணியும்பொருட்டு சொல்லுகின்ற ஒரு பிடி அன்னபிட்சையிடுவதாலுண்டாகின்ற பலனுக்கு ஒவ்வாதிருக்குமானால் சிந்திக்கத்தக்க இக்காசித்தலத்திற்குச் சமமென்று வேறொரு தலத்தைச் சொல்பவர்களும் அறியாமையுடையோர்களல்லவா. எ-று. (க0)

இரண்டாவது காசிமான்யியமுரைத்த அத்தியாயம். ௪௫

ஆன்றவித்தலத்தில் வசித்திடவொருவ னவாவுறினதற்குவிக்கினஞ்செய்
மான்றநெஞ்சடையோன்கிளையொடும்பிதிரர்வகுப்பொடுமளற்றிடையழு
மேன்றவித்தலத்துக்கேத்திரசந்ரி யாசஞ்செய்றிருப்பவர்பெறும்பே[ந்து
ஹான்றமற்றெவரான் மொழிதரமுடியு மும்பர்நாயகனவான்றோ.

(இ-ள்.) மகிமை நிறைந்த இத்தலத்து வாசஞ்செய்யும்படி ஒருவன் அபேட்
சித்தாலதற்கு விரோதஞ்செய்யும்படி நினைத்தமனமுடையவன் சுற்றத்தோடும்
பிதிர்க்களோடும் நரகத்தில் வீழ்வன் மேன்மைதங்கிய இத்தலத்தில் க்ஷேத்திர சந்
ரியாசஞ்செய்து வசிக்கின்றவர்களடையும் பிரயோசனத்தை நிலைமையாகவே
றையாவர்களால் எடுத்துரைக்கக்கூடும் அச்சந்ரியாசிகளே தேவதேவராகிய மகா
தேவரல்லவோ. எ-று. (கக)

அன்னியதலத்திற் கொலைகளவாதி யைம்பெரும் பாதகம்புரிந்தோர்
மன்னியகாசி யகத்தடைந்தொழிப்பர் மற்றிதி னிருந்தவைசெய்வோர்
துன்னியவெந்தத் தலங்கள்சென்றாலுந் தொலைதராதுறவளர்ந்தெழுந்து
பன்னியகொடிய நரகெலாம்புகுத்திப் பாரழியினுமழியாதால்.

(இ-ள்.) அன்னியதலத்தில் கொலை களவு முதலிய பஞ்சமகா பாசகங்கள்
செய்தவர்கள், நிலைபெற்ற காசித்தலத்தில் வந்து வசித்து நீக்கிக்கொள்வார்கள்.
இத்தலத்திலிருந்து அப்பாதகங்களைச் செய்வோர் மகிமைநிறைந்த எந்தத்தலங்
களுக்குப் போனாலும் நீங்காது. மேன்மேலும் வளர்ந்தெழுந்து சொல்லுகின்ற
மகாநரகங்களிலே புகுவித்து உலகம் அழிந்தாலும் அழியாமல் நிலைத்திருக்கு
மியல்புடையராவார்கள். எ-று. (கஉ)

பூதலத்துள்ள தீர்த்தங்களனைத்தும் புகுஉத்துளைந் தாடலின்பேறு
காதலின்மணிகன்னிகைப்புனலொருநாட் கலந்துமுழ்கிடுபலனொவ்வா
வாதலிற்காசி யகத்தொருகணம்வா ளாவமர்தலின்வருபேற்றை
யோதலுற்றிடுபஹலங்களும்பற்ப லுகம்வசிப்பினுமளியாவே.

(இ-ள்.) பூமண்டலத்திலுள்ள தீர்த்தங்களெல்லாவற்றினுக்குஞ் சென்று
ஸ்நானஞ்செய்தலினு லுண்டாகும் பலன்கள் அன்புடன் மணிகன்னிசாகட்டத்
தில் ஒருநாளடைந்து தீர்த்தமாடுதலின் பலனுக்குச் சமமாகர் ஆதலினால் காசி
த்தலத்தில் ஒரு நிமிஷம் சும்மாவசித்தலினால் உண்டாகும் பிரயோசனத்தை
எடுத்துரைக்கத்தக்க பலதலங்களும் பலபலயுகங்கள் வாசஞ்செய்தாலும் தராத
னவாகும். எ-று. (கங)

கண்டமாத்திரத்தாற் சகலபாதகமுங் காற்றிமிக்குயர்த்துதலிதுவே
யண்டராதியரும் பொன்னுலகாதி யவாவுதலொழிந்திவணமர்வா
ரெண்டவாக்கலியிற் காசியின்வசிப்பா ரேயலாற்கதியெவரடைவார்
வண்டராப்பொழில்சூழித்தலம்பாவ மலைக்கொரு வச்சிராயுதமே.

(இ-ள்.) தரிசித்தமாத்திரத்தில் சகலபாதகங்களையும் நீக்கி மிகவும் உயர்ந்த
நிலையைத்தருதலால் தேவர் முதலானவர்களும் சொர்க்கமுதலான இடங்களை

அபேக்ஷித்தலேவிட்டு இக்காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்வார்கள் மனோலயத்தைக் கொடுக்காத கலியுகத்தில் காசியில் வசிப்பவர்களே யல்லாமல் மோட்சத்தை யாவரடைவார்கள் வண்டிகள் நீங்காத சோலைசூழ்ந்த இக்காசித்தலமானது பா வமாகியமலையைப் பிளப்பதற்கு ஒப்பற்ற வச்சிராயுதம்போலாகும். எ-று. (கச)

முன்னேநாண்டந்த தொருகதையுண்டான் மொழிசுவனதனையுங்கேட்டி யென்னேமற்றதுவென் றிடினொருகற்பத் திறுதியிற்பிரளையமெழுந்து பொன்னேநேர்நிறத்த புடவியைமுடப் புக்காம் படிந்ததப்புடவி மின்னேநேர்சடைமா முனிவரரதி மேலுலகத்தவர்வெருண்டார்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில் நடந்ததோர்கதை யொன்றுண்டு. அக்கதையுஞ் சொல்லுகிறேன் தீபகனே கேட்பாயாக அதென்னவென்றால், ஓர் கற்பமுடிவில் பிரளயவெள்ள மெழுந்து பொன்போலும் நிறமுள்ளபூமியை மூடிக்கொள்ள; பூமி நீரால் நிறைவுற்றது, மின்போலும் பிரகாசிக்கின்ற சடையுடைய மகத்தான முனிவரர் முதலாகிய மேலுலகவாசிகள் பயந்தார்கள். எ-று. (கரு)

திருமறுமார்பனடியிணைவணங்கிச் சீதரநந்தகோவிந்த, மருமலர்த் துளபமாலைதாழ்ப்புயத்த மாமகண் மணைகூர்வாள, வெருவரும்புடவி முழுவதும்பிலத்து வீழ்ந்தது கண்டுங்காணாய்போற், பொருவரும்புகழ்நீ யிருத்தலென்னின்னே புக்கெழுப்புதியெனத்துதித்தார்.

(இ-ள்.) இலக்குமியை மார்பிலுடைய திருமால் பாதங்களை முனிவராதியர் வணங்கி சீதரனே நந்தகோவிந்தனே வாசனையுள்ள மலர்களையுடைய துளபமா லைதாழ்கின்ற புயங்களையுடையோனே இலக்குமியையகனே கூரியவாளாயுத த்தை யுடையோனே விரும்பத்தக்கபூமி முழுவதும் பாதலத்துப்போய்விட்டது சமானமில்லாத புகழையுடைய தேவரீர் பார்த்ததும் பாராதவரைப்போல் இருப் பது யாது இப்பொழுதே பாதலத்திற்சென்று பூமியை மேலெழுப்புவின்று தோத்திரஞ்செய்தார்கள். எ-று. (கசு)

துதிமொழிசேட்டு விச்சவநாதன் றுணையடித் தாமரைநினைந்து மதியமைநெடுமா லெறுழ்வலிபடைத்த * வராகமாய்ப் பாதலம்புகுந்து திதியமைபுடவியொருமருப்பேற்றுத் திறலின்மேலெழுந்துமுன்போந்து பதிதரவைத்தான் வராககற்பப்பேர் பட்டதக் கற்பத்துக்கம்மா.

(இ-ள்.) முனிவராதியர் பயந்து துதித்த வாக்கியங்களை கருணாமதியமைந்த நெடுமாலானவர்கேட்டு விசுவநாதருடைய உபயபாததாமரைகளைச் சிந்தித்து மிகுந்த வலிமையுள்ள பன்றியாகத்திருவுருக்கொண்டு பாதலலோகத்தையடை ந்து காக்கப்படுதலையுடைய பூமியை ஒற்றைக்கொம்பால் தூக்கிக்கொண்டு சா மர்த்தியத்தால் மேலெழும்பி முன்போலப் பதிர்திருக்கும் விதம் வைத்தனர் அக் கற்பத்திற்கு வராககற்பமென்னும் பெயருண்டாயிற்று. எ-று. (கசு)

முடித்தற்கரிய காரியமாயினும் சிவத்தியானஞ் செய்பவர்கட்கு எளிதில் முடியுமென்பது வேதாகமத்துணிபாதலின் விச்சவநாதன் றுணையடித்தாமரை நினைந்தென்று கூறினார்.

இரண்டாவது காசிமான்மியமுரைத் த அத்தியாயம். சுள

பண்டுபோற்புடவி நிறீஇயதுதெரிந்து பண்ணவர்முதலியோர்நறும்புக்
கொண்டுதூய்ப்பணிந்து துதித்திடநெடுமால் குறுகிய வவர்முகநோக்கி
மண்காதலினென் னிருதயத்தளியின் மகிழ்ந்தமரகிலநாயகற்கே
தொண்டிபூண்டியற்றுந் துதியவனருளாற் றென்னிலை நின்றதிப்புடவி.

(இ-ள்.) முன்போலப் பூமி நிலைத்திருப்பதைத் தேவர்முதலானவரறிந்து,
வாசனையுடைய மலர்களால் விஷ்ணுதேவரை அருச்சித்து வணங்கித்துதிக்க,
நெருங்கிய அவர் முகத்தைத் திருமால்பார்த்து என்னிருதயமாகிய ஆலயத்தில்
விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கின்ற விசுவநாதரை நிறைந்த அன்புடன் வழிபட்டுத்
தோத்திரஞ் செய்வீர்களாக அவர்கருணையினால் இப்பூமி பழையநிலையினின்
றது. எ-று. (சுஅ)

நான் இடைவிடாது சிவபிரானே இருதயத்திருத்தித் தியானஞ்செய்கின்றமை
யால், எத்தனிக்குங்காரியம் எளிதில் முடிகின்றது நீங்களும் அவ்வாறு சிந்திப்
பிராயின் உங்களெண்ணமும் நிறைவேறுமென்பார் “அகிலநாயகற்கே தொண்டு
பூண்டியற்றுந் துதி” யென்று கூறினார்.

செய்ய்பொற் றகட்டின் மணிபதித் தென்னத் திகழுமிப்புவியிலைக்காசி
வெய்யவிப்பெருக்கு வெள்ளமிக்காசி வியனகருட்புகாதொழிந்த
தையமற்றதனா லெற்றைக்குங்காசி யழிவிலாதிருப்பது தோற்றம்
வையமுற்றுணர்ந்து காசியையடையின் மறுகுதல் சற்றுமின்றாமல்.

(இ-ள்.) செம்பொற்றகட்டின் (மேல்) இரத்தினம் பதித்தாற்போலும்,
இப்பூமியின்மேற் காசித்தலம் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் வேகமாகிய இப்பிர
ளயவெள்ளம் மேலாகிய காசிப்பதியினுள்ளே பிரவேசியாமல் விலகியது ஆத
லால் எக்காலத்தும் காசித்தலம் அழிவில்லா திருப்பது உண்மையாகும். உலகி
யல்பை முழுதுணர்ந்து காசித்தலத்தைச் சேர்ந்தால் கலக்கப்படுதல் லேசமுமில்
லையாகும். எ-று. (சுஆ)

ஆனந்தமயமா யானந்தகானத் தகிலநாயகன்பல வுயிர்க்கு
மானந்தமுதவு மன்னபூரணியோ டமருவ னவன்றரிசனஞ்செய்
தானந்தமுனிவர் பற்பலவரங்க ளவாய்நிறீஇப் பூசனைபுரிந்த
வானந்தவிலிங்கம் பற்பலவுளவா லவற்றிய லுரைக்கமுற்றாதே.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் விசுவநாதர் ஆனந்தமே திருமேனியாக, பலஆன்
மாக்களுக்கும் முத்தியின்பத்தையளிக்கின்ற அன்னபூரணித் தேவியாரோடு எழு
ந்தருளி இருப்பர் அவரைத் தரிசித்துக்கொண்டு இன்பத்தோடு முனிவர்கள் அனே
கவரங்களை அபேக்ஷித்து பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்த ஆனந்தமயமான சிவலிங்
கங்கள் அனேகமுள்ளன அவைகளி னியல்பைச்சொல்ல முடியாது. எ-று. (சுஆ)

வேறு.

காசியின் பெருமையெல்லாங் கருதகி லேசன்றானே
பேசுடி னன்றிமற்றோர் பேசிடுந் தரத்தார்கொல்லோ

மாசிலாக காசிவைப்பின் வசித்திடும் வாஞ்சைநாளு
மூசிய தெனக்குமென்றும் பிறர்க்கினி மொழிவதென்னே.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தின் மகிமைகள் யாவும் (அறிவுடையோரால்) சிந்தி
க்கத்தக்க விசுவநாயகர் திருவாய்மலர்ந்தாலல்லாமல், மற்றையோர் சொல்லத்
தகுந் தரமுடையவர்களோ களங்கமில்லாத காசித்தலத்தில் வசிக்கவேண்டிய
விருப்பந்தினர்தோறும் எனக்கு நிறைந்திருக்குமானால் இனிபிறர்க்குச் சொல்ல
வேண்டியதாயிற்று. எ-று. (உக)

நிருமல நமரானின்ற நெடும்புகழ்த் தலங்களெல்லாம்
பொருமலற் நியானுங்கூடப் பொருந்தியே யமரானிற்பே
னருமையிற் பிரிதலோர்கர் லடுப்பினு மளவிலாத
பெருமையிற் சிறந்தகாசிப் பிரிவையா நென்னும்பேணென்.

(இ-ள்.) அனாதையேமலரகிதராகிய சிவபெருமான், விரும்பி எழுந்தருளி
இருக்கின்ற பெரும்புகழையுடைய தலங்களெல்லாவற்றினும் சந்தோஷத்து
டன் யானுங்கூடவே நிலைத்துவாசஞ்செய்வேன். ஒவ்வோர் தலங்களில் அருமை
யாகப் பிரியத்தக்க சமயம்நேர்ந்தாலும், அளவுபடாத மகிமையாலுயர்ந்த காசித்
தலத்தைப் பிரிய ஒருக்காலும் விரும்பேனென்று, விஷ்ணுதேவர் மற்றைத்தே
வர்களுக்குக் கூறினார். எ-று. (உஉ)

என்னையா னுரையாநிற்ப தென்னையான் டருளின்மேவு
மின்னேநேர் சடிமோலி விச்சுவநாதன்னு
மன்னேநே ருமையாளோடு மரும்பெறன் மகார்களோடுந்
தன்னேநேர் காசினீங்கான் கயிலையிற் றணந்தபோதும்.

(இ-ள்.) எனக்குக் காசித்தலத்திலுள்ள விருப்பத்தை யானே எடுத்துக்கூற
வேண்டியதாயிற்று என்னைப் பரிபாலனஞ்செய்து, திருவருள்மார்க்கத்திற் செலு
த்தி, நீங்காப்பிரியமுள்ளவரும், மின்னலைப்போலும் பிரகாசிக்கின்ற சடாமகுடத்
தையுடையவருமாகிய விசுவநாதரும் சர்வபுவனங்கட்குந் தாயாராகிய அன்ன
பூரணியாரோடும், பெறுதற்கரிய விராயகக்கடவுள்முதலிய புத்திரர்களோடும்
கயிலாசகிரியைப் பிரிந்தகாலத்தும், தனக்குத்தானே சமானமாகிய மகிமையுள்ள
காசித்தலத்தைப் பிரியமாட்டார். எ-று. (உங)

பற்பல வுரைப்பதென்னை பரகதி யடையவேண்டின்
வெற்பெனத் திரண்டபாவ மிக்கவரெனினும் யார்க்குஞ்
சொற்படு பழியேநல்குந் துணிபுடைக் கலியினெண்ணு
தற்புதக் காசிமேவி யமர்தலே வேண்டுமென்தோ.

(இ-ள்.) பலபலவிதமாக(எடுத்துக்)கூறவேண்டும்தியாது மேலாகிய மேர்
ஷைத்தையடைய வேண்டினால், மலைபோலுங்குவிந்த பெரும்பாவமுடையவர்க
ளையிருந்தாலும், யாவர்களுக்குஞ் சொல்லத்தக்க நின்றையை வினைவிக்குந்துணிபு
டைய கலியுகத்தில் (இப்பெரும்பாவம் எவ்வாறு நீங்குமென்று) ஆலோசியாது,
மேன்மேலும் மனக்களிப்பையுண்டாக்குங் காசிப்பதியை யடைந்து வசித்திருக்க
வேண்டும். எ-று. (உச)

இரண்டாவது காசிமான்மியமுரைத்த அத்தியாயம். சக்

நரகவேதனைக்கடங்காத பாவமென்பார் “வெற்பெனத்திரண்டபாவ மிக்
கவரெனினு”மென்றும் பரிசுத்தமனமுடையோரையும் பாவஞ்செய்யும்படி பே
சிப்பது கலியுகத்தினியற்கையென்பார் “யார்க்குஞ் சொற்படுபழியே நல்குந்
துணிபுடைக்கலிய”னென்றும் மேற்பிறவி இல்லாமல் முத்திசித்திப்பது சத்திய
மென்பார் “பரகதியடையவேண்டினற்புதக்காசிமேவி யமிர்தலேவேண்டு”மெ
ன்றும் கூறினார்.

என்றுபண்ணவர்முன்னோருக் கியம்பிமாயவன்மறைந்தா
னன்றுதேர்ந்தனையோகாசி நலமெலா மின்னுங்கேட்டி
யொன்றுபற் பலரிவ்வாறே யுரைத்தன ரென்றுதேற
வன்றுமெய்க் குரவன்சீடற் கன்னதே புகலலுற்றான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று தேவர்முதலாயினோருக்குக் கட்டளையிட்டு விஷ்
ணுதேவர் மறைந்தனர் (நீ) செவ்வையாகத்தெளிந்தனையோ இன்னமுங் கேட்பா
யாக. அனேகரும் இவ்வண்ணமாகவே காசித்தலத்தின் மகிமையைச் சொன்
னார்களென்று உண்மை ஞானத்தையுடைய வேததருமமுனிவர் (சீடனாகிய தீப
கன்) தெளியும்வண்ணம் அம்மகிமையைச் சொல்லத்தொடங்கினார். எஹ. (உரு)

காசிமான்மியமுரைத்த

அத்தியாய முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் உக்கு பாயிரம் உள்பட திருவிருத்தம். (ககக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூ ன் ரு வ து

திருமால் திருமகளுக்குப் தேசித்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வீங்கிப்பணைத்துப்புடைத்தெழுந்து விம்மிப்பொருமிச்சுணங்கமைந்து
கோங்கிற்பொலியு முலைப்பாரங் கொண்டுநுடங்கு மிடைக்கமலை
பாங்கிற்பொலியு மணவாளன் பதுமமலர்த்தாள் பணிந்தெழுந்து
நீங்கிற்றிலளாயருகடைந்து நிறைபேருவப்பி னிதுவினவும்.

(இ-ள்.) பூரித்துப்பருமிதங்கொண்டு அடிபரந்தெழுந்து நாளுக்குநாள் வளர்
ந்து கச்சினமோதி தேமல்படரப்பெற்று கோங்கரும்பைப்போலவளரும் குஜங்
களாகிய சுமையைச் சுமக்கலாற்றாது தளரும் இடையினையுடைய இலக்குமி தே
வியானவள் தனது பக்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற நாயகனாகிய விஷ்ணுதே
வர் தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கியெழுந்து நீங்காமல் சபீபத்தி
லிருந்து அதிகபிரியத்தோடு இதை வினாவுகின்றனள். எ-று. (க)

நெடியபுகழோயடியேற்கு நிகழாரின்றதோராயங்
கடியவேண்டுமென்னையெனிற் கடியதாய கலியுகத்திற்
படியவாவும்பல்லுயிரும் பந்தபாசமுழுதொழிந்து
முடியவெதனுவீடுபெறு மொழியவேண்டுமருதினன்னே.

(இ-ள்.) பிரபல கீர்த்தியுடையோரோ அடியேனுக்கு ஓர் சந்தேகம் உண்
டாயிருக்கின்றது (அதைத் தேவரீர்) நீக்கியருள வேண்டும் (அது) யாதெனில்
கொடுமையுள்ள கலியுகத்தில் பூமியின்கண் இச்சாசகிதராகிய பல ஜீவர்களும்
கட்டுப்பட்ட பாசங்கள்முழுதும் ஒழிந்து கெடும்வண்ணம் எந்தச் (சாதனத்
தால்) முத்தியை யடைவார்கள் தடையின்றி இப்பொழுதே (தேவரீர்) திரு
வாய்மலரவேண்டும். எ-று. (உ)

தானத்தாலோ தவத்தாலோ சமாதிதியான முதல்யோக

மோனத்தாலோ மகத்தாலோ முழங்கும்புனலாடுதலாலோ

மானத்தாலோ தரியசிவன் மருவுந்தலவாசத்தாலோ

" ஞானத்தாலோ பிறவாலோ நவிறல்வேண்டு நயந்தென்றாள்.

(இ-ள்.) உத்தமதானங்களைச் செய்தலினாலோ தவங்களைச்செய்தலினாலோ
சமாதிகூடுதலினாலோ தியானமுதலியவைகளாலோ யோகாப்பியாசஞ்செய்தலி

ந-வது திருமால் திருமகளுக்குப்பதேசித்த அத்தியாயம். ௫௧

னாலோ மவுனஞ்சாதித்தலினாலோ யாகஞ்செய்தலினாலோ ஒலிக்கும் அலைகளையு
டைய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் பண்ணுதலினாலோ அளவைப்பிரமாணங்களால்
இத்தன்மையொன்று அளவிடக்கூடாத சிவபிரான் வீற்றிருக்குந் தலங்களில்
வாசம்பண்ணுதலாலோ ஞானசாதகத்தாலோ பிறமார்க்கங்களாலோ பிரியத்
துடன் கட்டளையிடவேண்டுமென்றனள். எ-று. (௫)

என்றுகமலை வினவுதலு மிறும்பூதுள்ளத் தெழுமகிழ்ந்து
குன்றுகுடையாக் கொண்டுபொழி கொண்டறித்தகோபால
னின்றுதெளிய வினையதுமற் றெல்லாவுயிர்க்கு முறுதியென்
நன்றுதெரிந்து கேட்டிமட நங்காயென்று விடைகொடுப்பான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு இலக்குமிதேவி வினாவியவளவில் கோவர்த்தன கிரிஸை
க்குடையாகக்கொண்டு சத்தமேகங்கள் மழைபொழிவதைத்தடுத்தி பசுக்கூட்
டங்களைக்காத்தருளிய விஷ்ணுமூர்த்தி தமதுள்ளத்தில் ஆச்சரியமுண்டாகக் களி
த்து. இப்பொழுது நீ தெளிவாகவினாவியது எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் முத்தி
மார்க்கமாகுமென்பதை செவ்வையாக வறிந்து கேட்டனை இளமை நீங்காத
மாதே என்று உத்தரஞ்சொல்லுகின்றனர். எ-று. (௫)

முந்துகிரேத முதலாய மூன்றுந்தவிர நான்கதெனப்
பிந்துகலியில் யாவோரும் பெருகுபாவத் தளைபூண்டு
நந்துமெனையே பிரமமென்று நவிலும்பிறரைப் பிரமமென்று
முந்துதமையே பிரமமென்று முறைத்துத்திரிவா ரொண்டொடியே.

(இ-ள்.) ஒளிபொருந்திய வளையல்களையணிந்த இலக்குமியே முந்திய
கிரேதாயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம், என்னும் மூன்று யுகங்களுந்தவிர
பிந்திய நான்காவது கலியுகத்தில் யாவர்களும் அதிகரித்த பாவமாகிய விலங்கை
ப்பூட்டிக்கொண்டு லயப்படுகின்ற என்னையே பிரமமென்றும் மற்றத்தேவர்
களைப் பிரமமென்றும் போகங்களில் முற்படுகின்ற தங்களையே பிரமமென்றுஞ்
சொல்லிக்கொண்டு காலங்கழிப்பார்கள். எ-று. (௫)

வேதநவிலு மைந்தெழுத்தும் விளம்பார்நீற்றுக் காப்பணியார்
சாதமணிந்த பொழுதறமே தருகண்மணிமா லிகைபூணு
ரோதவுலவரப் பெருங்கீர்த்தி யும்பர்பெருமான் கூற்றுதைத்த
பாதம்பணியார் வேறுகப் பகர்வார்புனைவார் பரவுவார்.

(இ-ள்.) வேதங்கள் மிகவுமெடுத்துரைக்கின்ற, ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை யுச்
சரியார்கள் பிறவியிற்புகாமல் காக்கத்தக்க விபூதியைத்திரியார்கள். பூண்ட
பெர்முதே சத்தியமாகச் சிவபுண்ணியங்களைத் தரத்தக்க உருத்திராக்கமாலை
யைத்திரியார்கள். சொல்லுதற்கடங்காத பெருங்கீர்த்தியுள்ள தேவதேவராகிய
மகாதேவருடைய இயமனை யுதைத்தருளிய திருவடிகளை வணங்கார்கள். வேறு
மந்திரங்களைச் சொல்லுவார்கள் வேறு வேடங்களைப் புணுவார்கள் வேறு தே
வர்களைப்பணிவார்கள். எ-று. (௫)

பாவம் அதிகரித்தவர்களுக்கு மகாமந்திர செபமும் உருத்திராக்க தாரணமும் சிவத்தியானமும் வெறுக்குமாதலின், “வேறாகப் பகர்வார் புனைவார் பரவுவார் என்று” கூறினார்.

இதுவுமன்றி—“கனவினு நீறுகாணாக் கைதவர்” என்றும்.

“பிறவியந்தகர்க்குவெய்யோன் பேரொளிகாட்டலாமோ
மறைகளாலளவைதன்னாற் றேவரான்மனத்தால்வாக்கா
லறிவருஞ்சோதியெங்கோ னவன்றிருநீற்றுத்தொண்டின்
குறிவழியன்றிக்காணுங் கொள்கையானல்லனென்றார்.”

“தேறலாதார் தமைக்காழிச் செம்மனோக்கியினிவம்மி
நீறுபூசிக்கண்டிகையும் பூண்டுநிருத்தரெழுத்தைந்து
மூறவோதிப் பாசமொழித் துய்மினென்னாவறநோக்கிக்
கூறினார்மற்றதுகேட்டுக் குண்டொரியிற் கொதித்துரைப்பார்.”

என்றுங்கூறிய திருவிளையாடற்றிருவிருத்தங்களாலு முணர்க.

வஞ்சமனத்திற் படிற்றொழுக்கின் வருணாச்சிரமநிலைநிற்பா
ரஞ்சமனையமடநடையா ராசைவலைப்பட் பிழிதருவார்
நெஞ்சநலங்கொள்ளார்வேத நிர்தைமொழிவார் குரவனடி
தஞ்சமெனப்பற்றார்புறமாஞ் சார்பேதலைக்கொண்டொழுகுவார்.

(இ-ள்.) கபடமுள்ள மனத்துடன் கூடாவொழுக்க நடையுள்ளவர்களாய் வருணாச்சிரம நிலைகளில் நிற்பார்கள் அன்னம் போலும் மிருதுவான நடையை யுடைய மாதர்கள்மேல் வைக்கின்ற ஆசையாகிய வலையிலகப்பட்டுத்திரிவார்கள். மனத்தில் நல்ல எண்ணங்கொள்ளார் வேதவாக்கியங்களுக்கு நிர்தைசொல்வார்கள். அகச்சமயமாகிய சைவசமயாசாரங்களை உபதேசிக்கும் ஆசிரியருடைய திருவடிகளையே அடைக்கலமென்று பிடித்துக்கொள்ளார்கள் புறச்சமயமார்க்கங்களுையே முதன்மையாகப் பற்றிக்கொண்டு நடப்பார்கள். எ-று. (எ)

“புறமாஞ்சார்பே”யென்று கூறினமையால் அகச்சமயம் வருவிக்கலாயிற்று.

பொய்யவாவிமையனெறி பூண்டுவருணாச்சிரமநிலை
யையதவறிவயிரோம்பு மதுவேபொருளென் றகங்கொண்டு
செய்யமுடியாக்கொலைகளவு திறம்புமதுமாந்துதன்முதலா
வெய்யவனைத்தும்புரிந்துழல்வார் விலக்காம்பவுத்தநெறிநிற்பார்.

(இ-ள்.) பொய்த்தொழில்களை விரும்பி மயக்கமுள்ள பாபமார்க்கங்களை மேற்கொண்டு வருணாச்சிரம ஒழுக்கங்களை வழுவியிறறை வளர்ப்பதே பொருளாக மனதிற்கொண்டு நல்லோர்களாலே செய்யப்படாத கொலை களவு மதுபானம் பண்ணுதல் முதலாகிய கொடுந்தொழில்கள் யாவுஞ்செய்து உழல்வார்கள் அறிவுடையோர்களாலே விலக்கத்தக்க புத்தசமய மார்க்கங்களிலே நிற்பார்கள். எ-று. (அ)

நவது திருமால் திருமகளுக்குப் தேசித்த அத்தியாயம். ௫௩

இனையகொடுமைபுரிந்துழலு மினையொளிதிற்கதியடையும்
வினையமுணர்ந்துநம்பெருமான் விதித்ததெய்வமாத்தலமொன்
றனையபெருமான் போலளவைக் கடங்காத்தகையதவனென்றே
புனையமிளிர்வதுழியினும் பொன்றாப்புகழ்மையுடையதால்.

(இ-ள்.) இத்தன்மையாகிய பாபங்களைச்செய்து உழலுகின்றவர்கள் எளி
தாக முத்தியடையத்தக்க நுட்பத்தை யறிந்து நமது கடவுளாகிய சிவபெருமான்
ஏற்படுத்திய தெய்வத்தன்மையுள்ள மகாத்தல மொன்றிருக்கின்றது. அக்கட
வுளைப்போல் பிரமாணங்களுக்கடங்காத மகிமையுடையது அக்கடவுள் வடிவ
மாகவே அலங்காரத்துடன் விளங்குவது ஊழிகாலத்திலும் கெடுதலில்லாத
புகழையுடையது. எ-று. (க)

வேதமுடியின்மந்தணமாய் விரவியிருப்பதெஞ்ஞான்றும்
போதமுனிவரிதையமலர் புக்குமருவுவதுமுதுசீ
ராயபொலிவிற்பெருகியலை யறையும்ந்தாகினியுடைய
தேயவெவருந்தொழப்படுவ தெண்ணப்படுவதுயர்காசி.

(இ-ள்.) வேதாந்த மகாவாக்கியங்களுக்கு லக்ஷியார்த்த ரகசியமாயுள்ள
தும், ஞானத்தையுடைய முனிவர்கள் இருதயகமலங்களில் சதாகாலமும் தங்கியி
ருப்பதும், பிரபலமகிமைகொண்டு விளக்கத்தோடு பெருக்கெடுத்து அலைகள்
முழங்குகின்ற கங்காநதியையுடையதும், பெருமைவாய்ந்த எல்லோராலும் தொ
ழப்படுவதும், யாவராலும் சிந்திக்கப்படுவதுமாயுள்ளது காசிப்பதியாகும். எ-று. (உ)

அந்தக்காசிவளம்பதியி னமர்வோர்வசிப்போருயிர் துறப்போர்
முந்தக்காணுமதனும் மொழிவோர் நினைப்போரெல்லாரும்
பந்தக்காடுமுழுதழித்துப் பரமானந்தக்கடற்படிவர்
சந்தக்காமர்மடவாயத்த லச்சீர்சிறிதுசாற்றக்கேள்.

(இ-ள்.) பலவளப்பங்களையுடைய அக்காசித்தலத்தில் இருக்கும்படி விரு
ம்புவோர்களும் வசிப்பவர்களும் இறந்துபோகின்றவர்களும் பெருமையில் மு
தன்மையாகத் தோற்றுகின்ற அப்பதியின் திருநாமங்களைச் சொல்பவர்களும்
அந்நாமங்களைச் சிந்திப்பவர்களும் ஆகிய எல்லோர்களும் பாசங்களாகிய அட
வியை முழுவது மழித்து சிவாநந்தசாகரத்தில் முழுகுவார்கள் பொன்னிறம்
வாய்ந்து அழகுதங்கிய இலக்குமியே அத்தலத்தின் சிறப்பை நாம் சிறிது தெரி
விக்கின்றோம் கேட்பாயாக. எ-று. (கக)

காசியமரும்புன்முதற்றா பரங்கள்கரையும்யோரூயிரோ
காசியமருமுயிரோதிரோ காலனணுகானெஞ்ஞான்றும்
காசியமருமுயிர்களே கலிகாலத்துன்பகன்றிருப்ப
காசிவாணர்சிவலோக வாணரென்றுகரையுமறை.

(இ-ள்.) காசித்தலத்திலிருக்கின்ற புல்முதலாகிய தாபர உயிர்கள் முழு
வதும், சிவயோகத்தி லிருப்பவைகளாகும் காசிபட்டியில் வாசஞ்செய்யும் ஆன்

மாக்களுக்கு எதிராக இயமன் எக்காலத்திலும் வரமாட்டான் அக்காசித்தலத்திலுள்ள ஆன்மவர்க்கங்கள் கலிகாலத்தினால் உண்டாகிய துன்பங்களையடைய மாட்டார்கள் அக்காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்பவர்களை சிவலோகவாசிகளென்று வேதங்கள் சொல்லும். எ-று. (கஉ)

வாரணாசியுளநினைத்தோர் வளமார்கிவசாலோக்கியரே
வாரணாசியாய்மொழிவோர் வளமார்கிவசாமீப்பியரே
வாரணாசிதரிசித்தோர் வளமார்கிவசாரூப்பியரே
வாரணாசிவசித்தமர்வோர் வளமார்கிவசாயுச்சியரே.

(இ-ள்.) காசிப்பதியை மனதில் நினைத்தவர்கள் எல்லாவளப்பங்களும் நிறைந்த சிவசாலோக்கியத்தைப் பெறுவார்கள். காசித்தலமென்று வாயினால் சொல்லுபவர்கள் எல்லாவளப்பங்களும் நிறைந்த சிவசாமீப்பியத்தைப் பெறுவார்கள் அக்காசிப்பதியைக் கண்களால் பார்த்தவர்கள் வளப்பங்கள் நிறைந்த சிவசாரூப்பியத்தைப் பெறுவார்கள் அக்காசிப்பதியில் பிரியத்தோடு வாசஞ்செய்பவர்கள் பலவளங்களும் மமைந்த சிவசாயுச்சியத்தைப் பெறுவார்கள். எ-று. (கங)

மறையாதரிக்கும்பவாநீச வளர்கங்கேசவிசுவேச
நிறையாதரஞ்செய்மகேசஒளி நிலவாநந்தவனேசவென
முறையார்துதிகள்புரிந்திடுவார் முழுமாமறையின்முடிநடுவுட்
பொறையாய்மருவுமொருகாசிப் புரிவாழ்பவர்கள்யாவருமே.

(இ-ள்.) வேதங்களின் ஆதிமத்தியாந்தங்களில் பெரும்பிரயோசனமாகப் பிரதிபாதிக்கின்ற சமானமில்லாத காசித்தலத்தில் வாழ்கின்ற யாவர்களும் வேதங்கள் விரும்பத்தக்க பவானீசரோ மகிமையாலுயர்ந்த கங்காதோசரோ, விசுவநாதேசரோ பூரணநந்தத்தைச் செய்விக்கின்ற மகேசரோ ஞானப்பிரகாசம் விளங்குகின்ற ஆனந்தவனேசரோ என்று விதியானிறைந்த தோத்திரங்களைச் செய்வார்கள். (எ-று. (கசு)

அறத்தைவிரும்புமவரொருபா லரியயோகமெனப்புகலுந்
திறத்தைவிரும்புமவரொருபாற் றெய்வஞானமெனுங்கடிந்த
மறத்தைவிரும்புமவரொருபால் வாழ்க்கைபொருந்துங்கலவாத
புறத்தைவிரும்புமவரொருபா லமர்வார்நானும்பொலிகாசி.

(இ-ள்.) எந்நாளும் மகிமையால் விளங்குகின்ற காசித்தலத்தில் சிவதருமத்தை விரும்புமவர்கள் ஒருபக்கத்திலும், அருமையாகிய சிவயோகமென்று சொல்லத்தக்க உண்மை மார்க்கத்தை விரும்புவோர்கள் ஒருபக்கத்திலும், கோபத்தை யொழித்து தெய்வத்தன்மையுள்ள சிவஞானத்தை விரும்புவோர்கள் ஒருபக்கத்திலும், மனையாளுடனிருந்தும் கூடாது புறம்பேயிருக்கும் வானப்பிரஸ்த ஆச்சிரமத்தை விரும்புவோர்கள் ஒரு பக்கத்திலும் வசிப்பார்கள். எ-று. (கரு)

அரியதவத்தின்வருந்துருக் கன்றிவெளியாகாப்பெருமான்
பிரியமிகுமானந்தவனம் பேணிவாழ்வார்யாவருக்கு

முரியகாட்சிவெளிப்படையி னுதவிப்புரத்தல்செயுமின்னுந்
தெரியவேறுமொழிவதெவன் செப்பிற்பொலிந்தபூண்முலையாய்.

(இ-ள்.) ஆபரணங்களை யணிந்து தங்கக்கண்ணம்போலும் பிரகாசிக்
கின்ற தனபாரங்களையுடைய இலக்குமியே அரிய தபோமார்க்கத்தால் சரீரோந்
திரியகரணங்கள் வருத்தப்படுகின்ற தீவிரதரபக்குவர்களுக்கல்லாமல் மற்றயோ
ருக்குப் பிரசன்னமாகாத சிவபெருமான் பெருங்களிப்பை யுண்டாக்குகிற காசி
த்தலத்தில் விருப்போடு வாழ்கின்றவர்கள் யாவருக்கும் பிரசாதிப்பதற்குரிய
திருவருட் காட்சியோடு தரிசனங்கொடுத்து அனுக்கிரகஞ் செய்தருளுவார்.
இன்னமும் காசிப்பதியின் மகிமை தெரியும்படி வேறொரு பிரமாணங்கூற வே
ண்டிவதென்னையுள. எ-று. (க௬)

சேணையளக்கும்பெரும்புகழிற் சிறந்தகாலவயிரவனா
ராணையமைந்துபொலிகாசி யகத்துவாழ்வார்க்கணையவரோ
கோணையெறிந்துசெவ்வையுறக் குயிற்றுதண்டம்புரிதக்கார்
பூணையெறிந்துபொருமாது பொருமானின்றபூண்முலையாய்.

(இ-ள்.) ஆபரணங்களை மேலேயெழுப்பிப் பூரிக்காநின்ற குஜகும்பங்களை
யுடைய இலக்குமியே நெடுந்தூரத்தைக் கடந்துசெல்லும் பெரும்புகழையுடை
யகாலவயிரவர் தமது காவலிலடங்கி விளங்குகின்ற காசியினிடத்து வசிப்போர்
யாவருக்கும் பாவங்களை யொழித்து அப்பாவத்துக்குத்தகுந்த தண்டனையைச்
செய்யத்தக்கவர். எ-று. (க௭)

ஐயமறையீறளப்பரியா னாராயெனையாதியரணுகல்
செய்யவணுகானனுவுமக மேருவாகச்சிறிதாரூந்
தையலொருபால்விச்சுவநா தன்மாப்புகழத்தலத்தெவரு
முய்யவாட்டியூட்டியுப சரித்துப்போற்றவுவந்தருளும்.

(இ-ள்.) முதன்மையான வேதமுடிவுகளால் அளவுபடாதவரும் ஆராயத்
தக்க நான் முதலியதேவர்கள் சமீபிக்கக்கூடாதவரும் அணுவையும் மகம்மேருவெ
ன்று சொல்லும்படி சூக்குமவடிவங்கொள்ளத்தக்க பார்வதிதேவியாரை யொரு
பாகத்துடையவருமாகிய விசுவநாதப்பெருமான் பெரும்புகழமைந்த அக்காசிப்
பதியி லெல்லோரும் கடைத்தேறும்வண்ணமவர்களபிஷேகித்து நிவேதித்து
உபசரித்துத்துதிக்க விருப்பத்துடன் வீற்றிருந்தருளுவார். எ-று. (க௮)
வேறு.

தருமமுயிர்க்கருளுதலாற் தருமவன மிக்கபொருட்
பெருமைமிகக் கொடுத்திடலா லருத்தவனம் பெருங்காம
மருமையறக் கொடுத்திடலாற் காமவன மடைவரிய
ஓருமையருடருதித்தான் முத்திவன முயர்காசி.

(இ-ள்.) தருமத்தை யுயிர்களுக்குண்பண்ணுதலால் உயர்ந்த காசிப்பதிக்
குத் தருமவனமென்றும் பெரும்பொருளைக் கொடுத்தலால் அர்த்தவனமென்றும்
பிரபல சுகத்தையெளிதாகக் கொடுத்தலால் ஆனந்தவனமென்றும் கிட்டித்
தரும கரிய ஒற்றுமையோடு திருவருளையுதவுந்தன்மையால் முத்திவனமென்றும் பெய
ராகும். எ-று. (௧௯)

ஆற்றரிய சிவதரும மளவில்பவத் தியற்றினரே
சாற்றரிய புகழ்க்காசித் தலத்தமராய் நராய்
மாற்றரிய வலிமாவாய் வண்சிறைப்புள் ளாய்ப்பிறவாய்த்
தோற்றரிய உருவமர்ந்து சுகத்தமர்வ ரொருகாசி.

(இ-ள்.) செய்தற்கரிய சிவதருமங்களை எண்ணில்லாத பிறவிகள் தோறும் செய்தவர்களே, சொல்லுதற்கரிய புகழையுடைய காசிப்பதியில் தேவர்களாகவும் நரராகவும் நீங்குதற்கரிய வலியுள்ள மிருகங்களாகவும் வலிய சிறகுகளையுடைய பட்சிகளாகவும் மற்றவுயிர்களாகவும் பிறந்து அரியவடிவங்கொண்டு சுக மடைவார்கள் (ஆதலால்) காசிப்பதியே ஒப்பற்றதாகும். எ-று. (20)

நாருருவ மெடுத்தமரி னாகருமந்தவரு
விரதமரி யதுகருமம் வேண்டாத வுயிராகப்
பரவவமர் தலிற்பலிக்கும் பரமசுகமெனக்கருதி
யுரவுமிகு மாவாதி யுருவாவரக்காசி.

(இ-ள்.) காசிப்பதியில் பிறக்க விரும்புவோர் மானிடவடிவங்கொண்டிருந்தால் குறிக்கத்தக்க சத்கருமங்களைத் தவறாது அநுஷ்டிப்பது அருமையாகும் ஆதலால் கருமத்தை விரும்பாத உயிர்களாகப் பிறந்திருந்தால் பரமசுகம் எனில் கிடைக்கும் என்று சிந்தித்து வலிமிகுந்த மிருகமாதிரி ரத்தை அபேக்ஷிப்பார்கள். எ-று. (21)

வேறு.

வானமிசைவாழ்க் கையரானே வழுத்துதொறுமிப் பெருஞ்சுவர்க்கந்
தானமமர்வாழ்க் கையைவேண்டோந் தவாதகாசிப் பெரும்பதியு
ளுனமரமா திகள்பலவு ளொன்றும்பெரும்பே றருடியெனின்
ஞானமயமாம் பெருங்காசி நலனாழைத்தற் கடங்குமோ.

(இ-ள்.) சொர்க்கலோகத்தில் வசிக்குந் தேவர்கள் சிவபிரானைத் துதிக்குந் தோறும் பிரபலபோகங்களுக்கிடமாகிய வாழ்க்கை யெங்களுக்கு வேண்டுவதில்லை கெடுதலில்லாத காசித்தலத்தில் இழிந்த மரங்களாதி பலவுயிர்களுள் ஒன்றாகப்பிறக்கத்தக்க பெரும் பிரயோசனத்தைக் கடைக்கிழிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வார்களானால் ஞானவடிவாக விளங்கும் காசித்தலத்தின் மகிமையை நான் சொல்லக்கூடுமோ கூடாதென்று இலக்குமியே யறிவாயாக. (22)

கந்தமூல பலமருந்திக் காற்றாலுதிர்ந்த சருகருந்தி
முந்தவெழுதீர்த் துளியருந்தி முகிழ்க்கும்பசும்பொற் கொழுந்த
வந்ததருந்தி யதுவுரீத் தமர்வார்காசி மர்தேவ [ருந்தி
னெந்தவுணவுண் டமர்ந்தாலு மெளிதினருளும் வகையுணரார்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் வசித்து எவ்வகையான சுகபோஜனங்களை உண்டிருந்தாலும், விசுவநாதர் எளிதாக அநுக்கிரகிக்கின்ற முறையைத் தெரியாதவர்கள் வேறுவேறிடங்களில் கிழங்குகளையும் பின்பு பழங்களையும் காற்றாலுதிர்ந்த சரகுகளையும் பசும்புற் கொழுந்திலுள்ள நீர்த்துளிகளையும் பின்னர் புற் கொழுந்துகளையும் பிரயத்தினமின்றி வந்தவைகளையும் உண்டும் பின்னர் உண்ணுதொழிந்தும் வசிப்பார்கள். எ-று. (23)

க-திருமால் திருமகளுக்குப்பதேரித்த அத்தியாயம். ௫௭

கொடியதொழிலு மிழ்தொழிலுங் குயிற்றுமிருங் பறவையெலா
நெடியதவயோ கியர்பொருவ நிகழுறஞ்சி நிலாயமர்வ
கடியமலர்கள் பலவீசிக் காமர்கொடியும் பாதவமு
முடியவினையா வைபுமுடித்து முடியாவின்பிற் றலைப்படுமே.

(இ-ள்.) கொடுத்தொழிலையும் இழிதொழிலையும் செய்யும் மிருகங்கள் பறவைகள் யாவும் மேலான தபோநிஷ்டர்களைப்போல அன்னிய உயிர்களுக்கு த்துன்பஞ்செய்த லொழிந்து ஜீவகருணையோடு விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். அழகிய கொடிகளும் சோலைகளும் காசித்தலத்தைக்குறித்து வாசனையுடைய புஷ்பங்களைத்தூவி பந்தமுள்ள வினைகளை யொழித்து எப்பொழுதும் பூயாத முத்தியிற் சேரும். எ-று. (உச)

கிருமிகேட முதலாகக் கெழுமுமுயிர்கள் பலவினுக்குந்
திருமியுருவொன் றடையாது செயிர்திரின்பந் தருங்கெடுத்த
கருமிகளும்ங் குறிற்கலப்பர் கதிபற்பலவா வுரைப்பதெவன்
பொருமியெழுந்த பூண்முலையா யென்றானுந்தி பூத்தபிரான்.

(இ-ள்.) புழு கோற்புழு முதலாகிய செந்துக்களையாவும் இறந்தால் திரும் பவும் வேறுதேகம் பெறாமல் களங்கம் நீங்கிய சுகத்தை அக்காசித்தலம் கொடுத்த ருளும். சற்கருமத்தில் வழுவின கர்மிகளும் அத்தலத்தையடைந்தால் நற்கதிய டைவார்கள் பலபலவிதமாகக் கூறுவதியாது பூரித்தெழுந்து ஆப்ரணங்களையணி ந்த குஜகும்பங்களையுடைய இலக்குமியேயென்று திருமால்கூறினார். எ-று. (உரு)

உந்திபூத்தோன் வாய்மொழிகேட் டில்வாவின்ப மூற்றெடுப்பக்
கந்திபூத்த களத்தணங்கு கைகள்கூப்பிக் கடுந்தீமைப்
பந்திபூத்த கலியினுயிர் பலவுங்கதிசேர் தலங்கேட்டுப்
புந்திபூத்த பெருமகிழ்விற் போதம்பூத்த திறத்தமர்ந்தான்.

(இ-ள்.) நாபிக்கமலத்தையுடைய விஷ்ணுதேவர் திருவார்த்தையை கமுகு போலுங் கண்டத்தையுடைய திருமகள் கேள்வியுற்று நீங்காச்சுகம் மேலுமேலு மதிகரிக்க இருகரங்களுங் குவித்து கொடிய தீமைகள் விருத்தியாகின்ற கலி யுகத்தில் பல சீவர்களும் முத்தியடையத்தக்க காசித்தலத்தின் மகிமையைக் கே ட்டு மனதிலடங்காத மகிழ்ச்சியோடு ஞானோதையமான தன்மையைப்போல விரு ம்பியிருந்தனள். எ-று. (உசு)

மன்னுங்காசித் தலப்பெருமை மர்யோனுரைத்த படியிதுவான்
முன்னுமனைய தலத்தமரு முதலாகியபுண் ணியத்தோடு
மின்னுஞ்சுடிலத் திருமோலி விசுவநாதன் பூசனையும்
புன்னுமன்ன பூரணிபூ சனையும்பரிந்து செயல்வேண்டும்;

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற காசித்தலத்தின் பெருமையை விஷ்ணுதேவர் சொல் லிய தன்மை யிதுவாகும். சிந்திக்கத்தக்க காசிப்பதியில் வசித்தல் முதலாகிய புண் ணியத்தோடு பிரகாசிக்கின்ற சடாமகுடத்தையுடைய விசுவேசர் பூசையும் வே தங்கள் எடுத்துரைக்கத்தக்க அன்னபூரணித்தாயார் பூசையும் விருப்பத்தோடு செய்யவேண்டும். எ-று. (உஎ)

இனையர்பூசை புரிதலில்வந் தெய்தும்பேறில் வளவென்று
நினையவுரைக்க யானேயோ வல்லேனிற்க நிகழ்மைந்தா
வனையர்தமக்கு மூத்தமக னாகியடைந்தார்க் கெவ்விடருந்
துனையவகற்றி யருள்கொழிக்குந் துண்டிராச கணபதியை.

(இ-ள்.) மேற்சொன்னவர்களுடைய பூசையைச் செய்தலால் வரும் பிர
யோசன மிவ்வளவென்று நினைக்கவும் சொல்லவும் நான் வல்லவனன்று அது
நிற்க அறிவுவிளங்குகின்ற தீபகனே அவ்விசுவநாதருக்கும் அன்னபூரணியாருக்
கும் மூத்தகுமாரனாகி அடுத்தவர்களுக்கு எவ்வித விக்கினங்களையும் வினாவில்
பிவர்த்தித்து கிருபைபாலிக்கின்ற துண்டி விநாயகரை. எ-று. (௨௮)

ஊட்டிநறிய மோதகங்கொண் டுவப்பிற்பூசை புரிவாரும்
வாட்டியடைந்தார்க் கெவ்விடரு மன்னுகால வயிரவரைப்
பூட்டிவடைமா லிகையன்பிற் பூசிப்பாரும் புகரனைத்து
மாட்டியருளு மொருதண்ட மலர்க்கையானைத் தொழுவாரும்.

(இ-ள்.) விருப்போடு பூசைசெய்து மோதகமுதலியவை நீவேதிக்கின்ற
வர்களும் அடுத்தவர்களுக்கு எவ்வகைக் கிலேசங்களையும் ஒழித்தருள்கின்ற கால்
வைரவர்க்கு வடைமாலிகை தரித்து அன்போடு பூசைசெய்பவர்களும் குற்றங்
கள் முழுமையும் நீக்கித் திருவருள் பாலிக்கின்ற ஒப்பற்றிதண்டபாணியை வண
ங்குவோர்களும். எ-று. (௨௯)

அடையும்பேற்றை யினையதென வளவிட்டுரைக்கும் வல்லொவர்
மிடையுங்கதிர்கால் பரிதியழல் விரிஞ்சன்மாலா தியரைத்தேர்ந்
தடையுங்காசிப் பதியகத்தே சார்ந்துபோற்றி லவரவர்தங்
குடையுநறுநீ ருலகடைந்து குலவிவாழ்ந்தின் புறுவரால்.

(இ-ள்.) அடையும் பலனை இவ்வளவென்று அளவிடக்கூடியவர் யாவர்
நெருங்கிய கிரணங்களை வீசும் சூரியமூர்த்தி அக்கினிதேவர் பிரமதேவர் விஷ்ணு
தேவர் மற்றைத்தேவர்களுடைய பதவிகளையும் விரும்புவோர்கள் காசித்தலத்தை
யடைந்து அவரவர்களைப் பூசிப்பாராயின் அந்தந்தத் தேவர்களுடைய பதவிகளைப்
பெற்று இன்புறுவார்கள். எ-று. (௩௦)

என்றுசூரவன் நீபகனுக் கிசைத்தான்கேட்டு மிகமகிழ்ந்தா
னன்றுகலியே நின்னாற்ற லணுவுங்காசித் தலம்புகுதா
தொன்றுமற்றை யிடங்களினின் னுரிமைசெலுத்தி யமரென்று
துன்றுமலரோன் விடைகொடுத்தான் ரெழுதுபோய தக்கலியே.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணமென்று வேததருமராதைய ஆசிரியர் தீபகனென்னும்
மாணாக்கனுக்குக் கூறினர் அந்நாள் தீபகன் கேட்டு களிகூர்ந்தனன் கலிபுருஷ
னே உனது வல்லமை அணுவளவேனும் காசித்தலத்திற் செல்லாது மற்றை
யிடங்களில் உனததிகாரத்தைச் செலுத்தி இருவென்று பிரமதேவர் விடைகொ
டுத்தனர் அக்கலிபுருஷன் பிரமதேவரை வணங்கிச் சென்றனன். எ-று. (௩௧)

திருமால் திருமகளுக்குபதேசித்த அத்தியாயம் முற்றியது.
ஆக அத்தியாயம் ௩-க்கு திருவிருத்தம் கச்சு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது சோமசுந்தர முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருமையாயமா தவத்துயர்ந் தருள்கெழுவேத
தருமன்மாமல ரடியினை தீபகன்னுழ்ந்து
பெருமைமேயவிக் காசிமான்மியமினும் பேசென்
றொருமையன்பினு லிரப்பவம் முநிவர னுணாப்பான்.

(இ-ள்.) அருமையாகச் செய்யும் மகத்தான தவத்தால் உயர்ந்து திருவருள் வல்லமைபெற்ற வேததருமமுனிவர் பாதங்களில் தீபகன்பணிந்து பெருமையு ள்ள இக்காசித்தலமகிமையை இன்னமுந்தேவரீர் திருவாய்மலர்வேண்டுமென்று வேறுபடாத அன்போடு பிரார்த்திக்க அவ்வேததருமமுனிவர் சொல்லத்தொ டங்கினர். எ-று.

(க)

இழிந்தசாதிய ராயினும் புண்ணியமியற்றிற்
கழிந்தமேன்மைகூர் சாதியராகுவர் கடையா
யொழிந்தபாதக மியற்றாந ருயர்ந்தவரெனினும்
பொழிந்ததீமைசால் புலைத்தொழிற் புன்மையராவார்.

(இ-ள்.) தாழ்ந்தஜாதியிற் பிறந்தவராயினும் புண்ணியஞ் செய்வார்களா னால் மிகவு முயர்ந்த மேலானஜாதியிற் பிறந்தவராவார்கள். உயர்ந்தஜாதியிற் பிறந்தவராயினும், மிகவு மிழிந்தமஹாபாதகங்களைச் செய்வாராயின் தீமைநிறை ந்த புலைத்தொழிலைச் செய்கின்ற தாழ்ந்தஜாதியராவார்கள். எ-று.

(உ.)

ஞானஞ்சத்தியந் தவமெலா முதலுகண்ணு
மானமாரிரண் டாம்புகந் தருமமேவயங்கு
மானமூன்றெனப் படும்புகம் யாகமேயமையு
மீனமார்கலி வஞ்சமாதிகள்பல் வியங்கும்.

(இ-ள்.) முதலாகிய கிரேதாயுகத்தில் ஞானம், சத்தியம், தவமுதலானவைகள் யாவும்வளரும். பெருமைதங்கிய இரண்டாவதாகிய திரேதாயுகத்தில் சமஸ்த்த தருமங்களும் வளரும். மூன்றாவதாகிய துவாபரயுகத்தில் யாகங்களெல்லாம் வள ரும். நான்காவதாகிய கலியுகத்தில் இழிவுள்ள கபடமாதி பாபங்கள்யாவும் வள ரும். எ-று.

(ரு)

கலியின்மேயவ ருடம்பையே யுயிரெனக்கண்டு

பலிவதாகிய போகமேயின்பென மதித்து

வலியசெய்கையிற் பரதிரவியங்கவர் வாராய்ப்
பொலிவர்வஞ்சனைக் கொள்கலமாகி யெப்போதும்.

(இ-ள்.) கலியுகத்திலிருப்பவர்கள் தேகத்தை ஆன்மாவாகக்கண்டு, இந்திரி
யாகரணங்களால் அனுபவிக்கின்ற சிற்றின்பத்தையே முத்தியின்பமாகமதித்து,
மித்திரபேதம் பொருமை வஞ்சனைமுதலிய கொடுந்தொழில்களாலிய சரக்கு
களன்றையும் மரக்கலத்தையொத்து; எந்நாளும் பலாத்காரத்தால் அன்னியர்
பொருளை அபகரிக்குந் தொழிலையுடையவராவார்கள். எ-று. (சு)

மறையுணர்ந்தவ் ரவ்வழியொழுகிடல் வழுவி
முறைதிமம்பிவன் புலையர்செய் தொழிற்றிறமுயன்று
நிறையினெஞ்சராய் நிகழ்சிவ ஞானநீத்தவராய்ப்
பொறையுடம்பையே யோம்பிவாழ் புன்மைபராவார்.

(இ-ள்.) வேதார்த்தங்களை அறிந்த பிராமணர்கள் விதிவழிநடப்பததவறி
தமதாசாரத்துக்கு மாறுபட்டு வலியசண்டாளர்கள் செய்யுந்தொழிலில் முயன்று,
உண்மையில்லாதமனமுடையராய் விளக்கமுற்ற சிவஞான மில்லாதவராய் பார
மாயுள்ள உடம்பையே பாதுகாத்துவாழ்கின்ற இழிஞராவார்கள். எ-று. (ரு)

ஆதலாற்கலி யுகந்தனி லெவ்விடத்தடைந்து
காதலாற்றவ முஞற்றினுஞ் சித்தியாகழிந்து
போதலாற்புனற் காசியினின்னொடும் புகுந்தே
னீதலாற்கதி கொடுக்குமோர் வைப்புவேறின்றே.

(இ-ள்.) ஆதலினால் கலியுகத்தில் எந்தத்தலத்திற்குப்போய் ஆசையுடன்
தவம் செய்தாலும் தவம் சித்தியாகாமற்கழிந்து விடுதலால், கங்காநதியையுடைய
காசித்தலத்தில் உன்னுடன்வந்தேன். இதுவல்லாமல், முத்தியைத்தருகின்ற வே
றுதலம் எங்குமில்லை. எ-று. (சு)

இன்னகாசியின் மான்மியமியம்புதற் கெளிதோ
வன்னநாடரும் புனன்முடியண்ணலா ரருளான்
முன்னமோர்மறை வேதியன் முத்தியையுற்றா
னன்னர்மேயவக் காதையை நவிலுவன்கேட்டி.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணமான காசிப்பதியின் மகிமை சொல்லுதற் கெளிதா
குமோ அன்னப்பறவை வடிவங்கொண்ட பிரமதேவனால் தேடுதற்கரிய கங்கை
தங்கிய சடாமகுடத்தையுடைய சிவபிரானது கருணையினால் பூர்வத்தில் வேதமு
ணர்ந்த ஓர் பிராமணன் முத்திபெற்றான் நலமுள்ள அக்கதையைச் சொல்லுகி
றேன் கேட்பாயென்று(வேததருமமுனிவர்)தீபகனுக்குக்கூறுகின்றனர். எ-று. (ரு)

தினாகுலாநரு மதையெனுந் திருநதித்தீரத்
தனாகுலாமொரு வேதியன் விட்டுணுசரும
னுனாகுலாமறை யுணர்ந்தவ் னொழுக்கமிக்குள்ளான்
* புனாகுலாநெறி யன்றிமற்றொன்றையும் புரியான்.

ச-வது சோமசன்மாமுத்தியடைந்த அத்தியாயம். கூக

(இ-ள்.) அலைகளையுடைய நருமதையென்னு மஹாநதிக்கரையில் வசிக்
கின்ற ஒருபிராமணன் விஷ்ணுசருமனென்னும் பெயர்பெற்றவன் புகழையு
டைய வேதங்களை யுணர்ந்தவன் நல்லொழுக்கத்திற் சிறந்தவன் சமராமில்லாத
சற்காரியங்களை யல்லாமல் வேறொருதொழிலையுஞ் செய்பாதவன். எ-று. (அ)

திருமன்மற்றவன் புத்திரர் திகழ்தருசோம
சருமனக்கினி சருமனென் றிருவர்கடயங்கு
மருமன்மாமல ரானினுமறைகண்முற் றுணர்ந்தார்
பொருமன்முற்றவுங் கடிந்தவர் புந்திகூர்ந்தவரால்.

(இ-ள்.) ஞானசம்பத்திற்சிறந்த அவ்விஷ்ணு சருமன் குமாரர்கள் சோம
சருமன் அக்கினிசருமன் என்று இருவர்கள் விளக்கமுற்ற வாசனையுள்ள தாமரை
மலரில் வசிக்கும் பிரமதேவனைப்பார்க்கிலும் வேதங்களைமுழுதும் அறிந்தவர்கள்
விரோதகுணங்கள் முழுதங்கடிந்தவர்கள் புத்திநுட்ப முள்ளவர்கள். எ-று. (ஆ)

தடையிலாச்சித்தி பெற்றன னக்கினிசருமன்
அடையமற்றது பெற்றிலன் மற்றையானவருண்
மிடையுஞ்சோமசன் மாமுகநோக்கிமிக் கின்பங்
குடையுமக்கினி சருமன்மிக் கன்பொடுகூறும்.

(இ-ள்.) இவருள் அக்கினிசருமன் அஷ்டமஹாசித்திகளையும் பூரணமா
கப் பெற்றுக்கொண்டான் சோமசருமன் அச்சித்திகளைப் பெறாதவனானான். சித்
திபெறாத சோமசருமன்முகத்தை மேலான இன்பத்தை அனுபவிக்கின்ற அக்கி
னிசருமன்பார்த்து மிகமகிழ்ச்சியோடு சொல்லுகின்றனன். எ-று. (ஐ)

அஷ்டமஹாசித்திகளாவன, அணிமா, மகிமா, இலகிமா, கீரிமா, பிராத்தி,
பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்பனவாம். இவைகளின் விரிவை திரு
விளையாடற் புராணத்தில் அஷ்டமஹாசித்தி உபதேசித்த படலத்தாலுணர்க.

சிறியமாதவஞ் செய்யினும் பெரிதெனத்திகழு
நறியதேமலர்க் கொன்றையான் விச்சுவநாத
னெறியபேரரு ளெண்மையிற் கிடைத்துற நில்வுங்
குறியகாசியை யடைதும்வா வெனவவன்கூறும்.

(இ-ள்.) அறிவுடையோரால் குறிக்கத்தக்க காசித்தலத்துக்கு நாமிருவரும்
போவோம். அற்பதவஞ்செய்தாலும் மஹத்தாகவிளங்கும். தேன்றுளிக்கின்ற
கொன்றைமாலையணிந்த விசுவநாயகர் பெருங்கருணைகிடைக்கும் ஆதலால் நீரும்
வரவேண்டுமென்று அழைக்க சோமசருமன் சொல்லுகிறான். எ-று, (ஐக)

நம்பியித்தகு நருமதை தீரமே நயந்தேன்
றம்பிவேறொன்றுஞ் சிறந்ததாயுண்டென்று சாரோன்
பம்பிரீர்வள மலியுமக் காசியிற்படர்நீ
கம்பியாதென அனாதத்தன் வருவதுகருதான்.

(இ-ள்.) தக்கசிறப்புள்ள நருமதாதீரத்தில் வசிக்கும் வாழ்வையேவாழ்வென்று நம்பிவிரும்பினேன். தம்பி அக்கினிசருமனே வேறோரிடமுஞ் சிறப்புள்ள தாயிருக்குமென் றெண்ணிப் போகமாட்டேன் நிறைந்த நீர்வளமுள்ள காசித்தலத்தைச் சலனமில்லாமல் நீ அடைவாயாக என்றுகூறினான் பின்னால் தனக்கு வரும் தீமையை உணரமாட்டாத சோமசருமன். எ-று. (ய2.)

ஒங்குகாசிமந் தணமெலா முன்னைநாளுண்மை
தாங்குதெய்வமார்க் கண்டனாற் றெளிந்தவத் தவத்தோன்
வீங்குநீர்மலி யத்தலவெறுக்கைவைப் பவனோ
பாங்குசேர்தர மனத்தினும் வினாதரப்படர்ந்தான்.

(இ-ள்.) உயர்ந்த காசிரகசியங்கள் யாவும் பூர்வகாலத்தில் சத்தியஞானத் தையுடைய தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த மார்க்கண்டேயமுனிவராலுணர்ந்த அவ்வக் கினிசருமன் அதிகரித்த கங்காப்பிரவாகத்தையுடைய அக்காசிப்பதியில் மென் மேலும் விருப்பமுடையவனாகி அத்தலத்தை அடையவேண்டுமென்று நினைக்கின்ற மனத்தினும் வினாவாகச் சென்றனன். எ-று. (ய3.)

தருமமுந்துறப் புரிந்ததா லக்கினிசருமன்
றருமமார்தரு காசியிற்றமியனாப்ச் சார்ந்து
தருமநாதனைத் தருமகூபப்புன லாட்டித்
தருமவாஞ்சையிற் போற்றியாங்கிருந்தனன் றவாதே.

(இ-ள்.) அவ்வக்கினிசருமன் பூர்வத்தில் தருமஞ்செய்திருத்தலால் தருமம் நிறைந்த காசிப்பதிக்குத் தனியனாகச்சென்று தருமவடிவாகிய சிவபிரானை அறக்கூபமென்னும் கிணற்றுநீரால் அபிஷேகித்து சிவதருமத்தில் விருப்புடையவனாகி அவ்விடம் நீங்காது பணிந்திருந்தனன். எ-று. (ய4.)

தருமதேவதை போற்றிய தருமநாயகன்றன்
றருமமார்தரு சரித்திரமுழுவதுங் கேட்பான்
றருமமால்விடை யகிலநாயகனெதிர் சார்ந்து
தருமமார்தரப் போற்றுவான் சாற்றுவான் றுதியே.

(இ-ள்.) அறக்கடவுளால் துதிக்கத்தக்க சிவதருமவடிவரன் விசுவநாதருடைய சரித்திரமுழுவதும் பெரியோர்களால் கேட்பவனாகி தருமவடிவமாகிய விஷ்ணுமூர்த்தியை இடபமாகக்கொண்ட விசுவநாதர் சந்நிதியடைந்து சிவதரும நிறையும்படி வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்பவனானான். எ-று. (ய5.)

காமமர்திமுக் குற்றமுங் கடிந்தவனாகி
யேமமாவ னிருப்புழி முடிவுவந்தெய்தச்
சோமசேகான் றுரகமந்திரஞ் செர்ற்றா
னாமோவிய முத்தியை நயந்துநண்ணினனே.

(இ-ள்.) காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் முக்குற்றத்தையும் நீக்கி இன்பவடிவாக அத்தலத்திலிருக்குங்காலத்து முடிவுகாலம்வந்து சம்பவிற்கு, சந்திர

சு-வது சோமசன்மா முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௬௩

சூடனாகிய விசுவநாதர் தாரகமந்திரத்தை உபதேசித்தருளினார். ஆதலால், அச்ச மில்லாத முத்தியை மசிழ்ச்சியுடன் அடைந்தனன். எ-று. (யசு)

இன்னவாறமர்ந் தழற்சரு மன்கதியெய்த
வன்ன சோமசன் மாவரையாதிக ளடுத்து
நன்னர்மேவிய வருந்தவம்பற்பக னடாத்தி
முன்னமேவருஞ் சித்திகண் முழுவதும் பெற்றான்.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணமாகக் காசிப்பதியில் அக்கினிசருமன் வாசஞ்செய்து முத்தியடைய அவன் தமையனாகிய சோமசருமன் பெரியமலைமுதலான இடங்க ளுக்குப்போய் நன்மையோடு விரும்பத்தக்க அரியதவங்களைப் பலகாலஞ்செய்து சிந்தனைக்கடங்காத சித்திகள் முழுவதையும் பெற்றுக்கொண்டனன். எ-று. (யசு)

சித்திபெற்றகா ரணத்தினுன் மிக்குளஞ்செருக்கி
முத்திபெற்றவர் தங்களைநிந்தனை மொழிவான்
பத்தியிற்சிவ பணிசெய்வார்க் கிடர்பலபடுப்பா
னத்தியிற்பெரி தவன்செயுங்கொடுமையா ரளப்பார்.

(இ-ள்.) சித்தியடைந்தகாரணத்தால் மிகவுஞ்செருக்கடைந்து முத்திபெற்ற மகான்மாக்களை நிந்தைசெய்வான். அன்போடு சிவபணிசெய்கின்றவர்க ளுக்கு பல விரோதங்களையுஞ் செய்வான். அச்சோமசருமன் செய்யுங் கொடுமையை யாவர் அளவிடத்தக்கவர்கள் அவன் செய்யும் பாவம் சமுத்திரத்திலும் பெரிதாகும். எ-று.()

சற்றுமோரப ராதமில்லாரையுஞ் சபிப்பா
னற்றுநன்மைநேர் வந்திடுசிலர்தமை யருள்வான்
முற்றுநல்குர வினரிரு நிதிபெறமொழிவான்
பற்றுசெல்வத்தர் நல்குரவடைதரப் பகர்வான்.

(இ-ள்.) அபராதஞ் சற்றுமில்லாதவர்களுக்குச் சாபங்கொடுப்பான். தீமை செய்பவர்களுக்கு அருள் செய்வான். மிகுந்தவறியவரை பெருஞ்செல்வமுடையோராகச்செய்வான் பெருஞ்செல்வமுடையோரைத்தரித்திரராக்குவான். எ-று.()

தேடுபுத்திர றுளர்தமை யிலரென்ச்செய்வா
னடுமற்றவ ரிலர்தமை யுளரென நவில்வான்
பாடுபற்பல மாதர்தம்பெருநலம் படர்வான்
கூடுபெற்றியின் பெருமிதமுட்கொடு குளிர்வான்.

(இ-ள்.) அருமையாகத்தேடத்தக்க புத்திரசம்பத்துடையவர்களை இல்லர்த வர்களாகச்செய்வான். அப்புத்திரர்களில்லாதவர்களுக்குப் புத்திரருண்டாகும் படிசெய்வான். பேரழகுள்ள மாதர்களோடு கூடிச்சுகிப்பான் தனக்குள்ளசாமர த்தியத்தால் பெருமிதங்கொண்டு களிப்பான். எ-று. (யசு)

அரியமாதவ முயன்றுநான் சித்திகளடைந்தே
ஐரியபோக மெலாமுவப்பூற்றெழ வுறுவேன்

பெரியகாசியிற் றம்பிபோய்ப் பெற்றதென்னென்று
விரியவோதுவன் தன்னையேமதித்திடு * மிகையான்.

(இ-ள்.) அரியதவஞ்செய்து நான் சித்திகளையடைந்தேன். மகத்தானபோகங்
களையெல்லாம் சந்தோஷமேன்மேலு முண்டாகும்படி யனுபவிக்கின்றேன்.
பெரியகாசித்தலத்தைத் தம்பி அக்கினிசருமன் அடைந்து யாதுபெற்றா னென்று
தனது பெருமையை விரித்தோதுவன் தன்னைத்தானே மதிக்குங் கேடுடையவ
னான். எ-று. (உக)

இனையனின்னணஞ் செருக்குழி முடிவுநாளெய்தத்
துனையவிட்டுடம் பொருகடற்கரையகந் தொடர்ந்து
நினையவாழ்தரு மிலேச்சருக்கதிபனாய் நிகழ்ந்தான்
முனையகுலிபே ரருளுறார்க்கீதொன்றோ முற்றும்.

(இ-ள்.) இச்சோமசருமன் இவ்வாறு செருக்கடைந்தகர்வத்து மரணகா
லம் சம்பவிக்க வருத்தத்தோடு உடம்பைவிட்டுப்பிரிந்து கடற்கரையோரத்திலு
ள்ள ஒரு நகரத்தில் மிலேச்ச அரசனாகப் பிறந்திருந்தனன். கூர்மையானசூலத்தை
த்தாங்கிய சிவபெருமான் கிருபையைப் பெருதவர்களுக்கு ஈதொருதுன்பமோ
சூழும் (இன்னுமனந்த முண்டார்கும்.) எ-று. (உஉ)

திரையுலாங்கடன் மிலேச்சனாய்ப் பிறந்தவன் றிரிந்து
புரையுலாந்தொழில் போக்கறப் பற்புகல்புரிந்து
நரையுலாந்தலை யாளனாயமர்ந்துபின் னசித்து
வரையுலாம்புயத் தியமனூர் புக்கனன்மறுகி.

(இ-ள்.) அலைகளையுடைய கடற்கரையில் மிலேச்சனாகப்பிறந்த சோமசரு
மன் பலவிடங்களிலலைந்து குற்றங்களையுடைய கொடுத்தொழில்களைத் தடைப்ப
டாது பலநாளுஞ்செய்து நரைத்தலையுள்ள கிழவனாகி மரணத்தையடைந்து மலை
போலும் புயங்களையுடைய எமதருமராஜன் வீற்றிருக்கும் எம்புரத்தை வருத்த
த்துடனடைந்தனன். எ-று. (உரு)

தண்டமெண்ணில நமன் நமர் புரிதரத்தாங்கிக்
கொண்டதுன்பொடு வெருஉக்கொடு குலைகுலைந்துடைந்து
கண்டகும்பியில் வீழ்ந்தனன் கற்றருந்தவஞ்செய்.
தண்டனாயினுஞ் செருக்குற லெற்றைக்குமடாதால்.

(இ-ள்.) அளவில்லாததண்டங்களை நமன்றாதர்கள் செய்யப்பொறுத்துத்
துக்கத்தால் மிகப்பயந்து நடுநடுங்கி நைந்து நரகத்தில் வீழ்ந்தனன். வாசித்தறிந்து
செய்தற்கரிய தவங்களைச்செய்து தேவபத்திருப்பவனாயினும் செருக்கடைதல்
என்றைக்குங் கூடாது. எ-று. (உச)

வருத்துகும்பியி லழுந்திவேதனைப்படு மறையோன்
றிருத்துகாசியிற் றம்பிசென்றதுமுயர் தெய்வம்

சுவது சோம்சன்மா முத்தியடைந்த அத்தியாயம். கூடு

பொருத்துமுத்தியிற் புகுந்ததுந் தம்பியின் பொலிவுங்
கருத்துரைந்துசற் றெண்ணினன் பண்டறக்கதிர்ப்பால்.

(இ-ள்.) வருத்துகின்ற நரகத்தில்முழுது வேதனைப்படுகின்ற சோமசருமன்
திருத்தமான காசித்தலத்தைத் தம்பி அக்கினிசருமன் சேர்ந்ததும் உயர்ந்தவிசுவ
நாதர் அருளப்பெற்று முத்தியடைந்ததும் தம்பியினது விளக்கமும் பூர்வத்திற்
செய்த தருமப்பலனால் மனங்கசிந்து சற்றுநேரஞ் சிந்தித்தனன். எ-று. (௨௫)

காசியுண்ணினைத் தலும்பெருநரகெலாங் கழித்து
வீசிமேலெழீஇ மிக்கதோர் பொலியின்வீற்றிருந்தா
னையாவருங் கூறினரடிதொழு தணைந்தார்
பேசியுய்ந்தனங் காசியையெனப்பெரி துவந்தான்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தை உள்ளத்தில் நினைத்த அளவில் மகாநரகவேதனை
கள் முழுதுமொழித்து மேலெழுந்து பிரபல விளக்கத்துடன் கெம்பீரமாக
இருந்தனன். தேவர் முனிவர் முதலியோர் ஆசீர்வதித்தார்கள். மற்றையோர்
அவன் பாதங்களில் பணிந்து சமீபித்தார்கள். காசித்தலத்தை நினைந்து பிழைத்
தேனென்று அச்சோமசருமன் மிகவுங் களிப்படைந்தனன். எ-று. (௨௬)

தம்பிசொற்படி கேட்டொரு காசியைச்சார்ந்து
நம்பிநாமிருந் தோமெனி னண்ணுமோநரகம்
வெம்பிவெய்திடர்ப் பட்டனமென்றுமெய் வெயர்த்தான்
கம்பியாவெழுந் தஞ்சலிமுகிழ்த்துளங் கரைந்தான்.

(இ-ள்.) தம்பி சொல்லியபடி கேட்டு ஒப்பற்ற காசித்தலத்திற்குப்போய்
நம்பிக்கையுடன் வசித்திருப்பேனாயின் எனக்கு நரகம் வருமோ கேளாமையால்
மிகக்கொடிய துன்பத்தை யடைந்தேனென்று எண்ணி சரீரம் வெயர்த்து நடுங்கி
எழுந்து இருகரங்களையும் அஞ்சலிசெய்து மனங்கசிந்துருகினான். எ-று. (௨௭)

நரகவரதையு நன்னுதன் மடந்தையர் நல்கும்
விரகவாதையு மிக்கபாதகமென விளம்பு
முரகவாதையு முறுகருக்குழிபென வுரைக்குங்
கரகவரதையுங் கழிப்பது காசியென்பெயரே.

(இ-ள்.) நரகங்களால்வருகிற உபாதியையும், நல்ல நெற்றியையுடைய மா
தர்க்களால் கொடுக்கப்படுகின்ற விரகதாப உபாதியையும், பெரும் பாதகமென்று
சொல்லத்தக்க சர்ப்பத்தினுலுண்டாகின்ற உபாதியையும், கருப்பாசயப்பை
யென்று சொல்லத்தக்க கரகத்தினுலுண்டாகின்ற உபாதியையும், நிவர்த்திசெய்
தருளத்தக்கது காசியென்கிற திருநாமமந்திரமாகும். எ-று. (௨௮)

நினைந்தகாலையிற் றுயர்கெடுத் தருஞ்சக நிரப்பிப்
புனைந்ததேலொரு காசியாங்குறுநர்க்கென் புணர்க்கு
மினைந்தபோதல் தொழித்திடெந்திர மியம்பிற்
புனைந்தகாசியென் றுரைசெயும் பொற்பின்மந்திரமே.

(இ-ள்.) நினைத்தமாத்நிரத்தில் அரிய துயரத்தை யொழித்து சுகபூர்த்தி யைச் செய்விக்குமானால், ஒப்பற்ற காசித்தலத்தை அடைந்தோர்க்கு யாது வந்தசம்பவிக்கும், ஆபத்துவந்தகாலத்து அவ்வாபத்தை யொழிக்கும்நிரம் இது வென்று சொல்லுமிடத்து அலங்காரமமைந்த காசியென்று சொல்லத்தக்க அழகு வாய்ந்த மந்திரமே மகாமந்திரமாகும். எ-று. (உக)

என்றுகூறிலீர் நிருப்பவன் செய்கையை யியமன்
கன்றுதூதர்க ளோக்கினர் கண்சிவந்தோடி
யன்றுமற்றவன் நிருமுனமுனாத்தலு மவனுங்
கொன்றுதின்றிடு தழலினும் பெருஞ்சினங்கொண்டான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு சொல்லிச் சுகித்திருக்கின்ற சோமசருமன் செய்கையைக் காலதூதர்கள்பார்த்துக் கோபித்துக் கண்கள் சிவந்து ஓடிப்போய் இயமன் முன்னணுகிச்சொன்ன அளவில் எப்பெர்ருளையும் பின்னப்படுத்திச் சாம் பலாக்குகின்ற நெருப்பைப்பார்க்கிலும் அவ்வியமன் கடுங்கோபங் கொண்டனன். எ-று. (ங0)

கொண்டுமற்றவற் கூவுதியென்றலுங் குறுகி
மிண்டுதூதர்கள் வருகெனவழைத்தனர் வெருவான்
மண்காசிரன் னாமமேவாயிடை யுனாத்துத்
தண்டிதாங்கிய கடவுண்முன் சார்ந்தனனன்றே.

(இ-ள்.) கோபங்கொண்டு இவ்விடத்தையுங்க ளவனையென்ற அளவில் வலிய தூதர்கள் வந்து வாவென்றழைத்தார்கள். சோமசருமன் பயப்படாதவனாகி பெருமைநிறைந்த காசிகாசியென்கிற திருநாமத்தையே வாயினுற் சொல்லிக்கொண்டு தண்டமேந்திய கடவுளாகிய இயமனுக்கு முன்னே சென்றனன். எ-று. (ஙக)

சார்ந்தவன்றனை நாகவாதனையெலாந்தள்ளிப்
பேர்ந்ததெவ்விதமுனாயெனப் பெரிதவன்கேட்ப
வார்ந்தகாசியை முன்னிகழ்ந்தித்துய ரடைந்தேன்
வார்ந்தவிப்பொழு துன்னினேன் யாவையுமறுத்தேன்.

(இ-ள்.) எதிரோவந்த சோமசன்மனைப்பார்த்து நாகவாதனைகள் யாவுங் கீழ்ப்படுத்தி மேலேவந்து சுகித்திருக்குங் காரணம் யாதென்று கெம்பீரமுள்ள இயமன்கேட்க மகிமை நிறைந்த காசித்தலத்தை முன்னே நிந்தித்து இவ்வண்ணமான துக்கத்தை யனுபவித்தேன். உயர்ச்சி நேரிட்ட இக்காலத்து கர்சிப்பதியைச் சிந்தித்தேன். எல்லாத்துயரங்களையுந் தடுத்துக்கொண்டேன். எ-று. ()

வார்தல்—உயர்ச்சி.

காசிகாசியென் னுனாத்திருக் கின்றனன்கண்ட
வாசிக்ருவ ளோவெனமற்றுமத் தலத்தைப்
பேசியின்னவ னரகுபாழ் படுக்குமே பிறங்க
வாசிகூறிராம் விடுவதே கடனெனவறிந்து.

ச-வது சோமசன்மா முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௬௭

(இ-ள்.) காசிகாசியென்கிற திருநாமத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின் றேன். உரைத்தபலன் அனுபவமாகக் கண்டபடியால் இனி நீக்கிவிடுவதோ வென்று சோமசருமன்கூற இன்னும் அத்தலத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு இச் சோமசருமன் நரகத்தைப்பாழாக்குவன். ஆதலால், விளக்கமுற்ற ஆசீர்வாதஞ் சொல்லி இவனை அனுப்பிவிடுவதே முறைமையென்று அவ்வியம னுணர்ந்து எ-று. (௩௩.)

செய்யகோலினான் கைதொழுதேகெனச் செப்ப
வையமற்றவன் பெயர்ந்துகொல்லாபுர மடைந்து
துய்யமாமறைச் சூருமணன்மகனாகி
வெய்யதீர்தர வேதமுற் கலைபலபயின்று.

(இ-ள்.) செங்கோலையுடைய இயமன் அஞ்சலிசெய்து போய் வாருமென் றுசொல்ல சந்தேகமற்ற மனமுள்ள சோமசருமன் எம்புரத்தைவிட்டு கொல் லாபுரமென்னு மகாநகரத்தையடைந்து பரிசுத்தத்தையும் மகிமையையும் உடைய வேதங்களையுணர்ந்த பிராமணகுலத்தில் சூருமணனுக்குத் திருக்குமாரனாக அவதரித்து தீக்குணங்கள் நீங்கும்படி வேதங்கள்முதலிய கலைகள் பலவற்றை யும் பழகி எ-று. (௩௪)

ப-ம். நீதியன்றி அணுவளவேனுந் தண்டஞ்செய்யாமையின் செய்யகோ லினானென்றும் சீவகருணையுடையோரன்றி மற்றையோர் அந்நகரத்தின்கண் ணில்லாமையின் கொல்லாபுரமென்றுங் கூறினார்.

தூயகாசியை யடைந்தொரு கங்கைநீர் தோய்ந்து
மேயவிச்சுவ நாதனைவிசால நேத்திரத்தா
ளாயவன்னபூ ரணியுமை தனைப்பணிந்தருச்சித்
தேயகாமமுற் கடிந்துபே ரின்பமுற்றிருந்தான்.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமுள்ள காசித்தலத்திற்குப்போய் ஒப்பற்ற கங்காதீர்த்த த்தில் ஸ்நானஞ்செய்து அத்தலத்தெழுந்தருளிய விசுவநாதனையும் விசாலாக்ஷி தேவிபாராகிய அன்னபூரணித்தாயாரையும் வணங்கிப்பூசைசெய்து பொருந்திய காமமுதலியவைகளை யொழித்து முத்தியின்பத்தைப்பெற்றனன். எ-று. (௩௫)

ப - ம். பஞ்சமகாபாதகஞ் செய்துவந்தவராயினும் உடனே ஒழித்து உயர்வைத்தருதலின் தூயகாசியென்றும் கங்காதீர்த்தத்துக்கு மேற்பட்டதீர்த்த மில்லாமையின் ஒரு கங்கைநீரென்றுங்கூ றினார்.

இரண்டெழுத்தினாலாகிய காசியென் றிசைக்கு
மாண்டருந்திரு மந்திரமளற்றினின் றெடுத்துத்
திரண்டவின்புலா முத்தியிற்சேர்க்குமேற் சிலம்பு
குரண்டநீர்ச்செழுங் காசிமர்ன்மியமெவர் குறிப்பார்.

(இ-ள்.) இரண்டெழுத்தாலாகிய காசியென்று அறிவுடையோரால் சொல் லத்தக்க கர்த்தலைச்செய்கிற மகாமந்திரமானது நரகத்தினின்றின்றுந்நூக்கி றிறைந்த

இன்பவடிவாகிய முத்தியிற்சேர்க்குமானால் கூவுகின்ற கொக்குகள் வாழும் கங்
காதீர்த்தத்தையுடைய சிறந்த காசித்தலத்தின் மகிமையை யாவர் மதிக்கவல்ல
வர்கள். எ-று. (௩௬)

காசிவாவென வுரைத்தலு மதித்திடாக் கயத்தாற்
சீசியென்றிட வழன்றவ னுறுகதை தேர்ந்தோ
ராசியார்புகழ்க் காசியை யவமதிப்பாரோ
வாசியாரினுங் கனவினுமறந்துமென் னுரைத்தான்.

(இ-ள்.) தம்பியாகிய அக்கினிசருமன் காசித்தலத்திற்கு வருவீரென்று
அழைத்தவளவில், இழிந்தகுணத்தால் அவமதித்து யாவரும் சீசியென்று நிந்திக்
கும்படி உழன்று பின்னர் மதித்துப் பேரின்பாறுபவம் பெற்ற சோமசருமன்
சரித்திரத்தை அறிந்தவர்கள் அடுத்தோரை ஆசீர்வதித்தற்குரிய சாதுக்களால்
புகழ்த்தக்க காசித்தலத்தைச் சற்றுங் கல்வியில்லாதவர்களுங் கனவிலாயினும்
மற்றதாயினும் அவமதிப்பார்களோ. (பெருமைபாராட்டுவார்களென்று) வேத
தருமமுனிவர் தீபகனுக்குக் கூறினதாக சூதமகாமுனிவர் சவுடகமுனிவர் முதலா
னோர்களுக்கு உணர்த்தினார். எ-று. (௩௭)

ப - ம். யாவரும் சிரசாகவகித்துப் பெருமை பாராட்டுவார்களென்று கூற
வேண்டியவர் எதிர்மறை வினாமுகத்தால் அவமதிப்பாரோவென்றுங் கூறினார்.

சோமசன்மா முத்தியடைந்த அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் ச-க்குத் திருவிருத்தம் - ஈ அச.
தி ரு ச் சி ற் ற ம் ப ல ம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது மகாசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்,

மன்னுகொடுங்கலிகால வன்மையர்னென் லுரைக்கேன்
முன்னும்புகசந்திகளின் முகிழ்த்திருக்குஞ் சிலதருமம்
பன்னுமுதலிடையதுவும் பரவாது மறைந்துபோ
யின் னுமிழிகடையிலறத் தியல்புரைக்க வேண்டுவதோ.

(இ-ள்.) நிலைத்த கொடுமைகளையுடைய கலிகாலத்தினது வல்லமையை
யான் யாதென்று கூறுவேன். கருதத்தக்க துவாபரயுகமுடிவும் கலியுகமுதலும்
ஆகிய யுக சந்தியில் சில தருமங்கள் மறைவாகத்தோற்றும் சொல்லத்தக்க கலியுக
முதலிலும் மத்தியிலும் வெளிப்படாமல் மறைந்துபோம். மேலும் இழிவானகலி
யுகமுடிவில் தருமத்தினியற்கையைச் சொல்லத்தக்கதோ. எ-று. (க)

கலியுகமுடிவில் தருமங்களின் பெயருமறந்து போமென்பார் அறத்தியல்
புரைக்கவேண்டுவதோ வென்று கூறினார் அதுவருஞ்செய்யுட்களால் பெறப்ப
டும்.

மறையவருக்கடையாள மார்பிடைமுப் புரிநூலே
குறையில்பொருளுடையாரே குலத்துநனி யுயர்ந்தவர்க
ளிறையளவும் பொருளில்லா ரிழிகுலத்தரோயாவர் [லாம்.
முறையெனலோர் சிறிதின்றி முகிழ்த்தெழும்வன் கொடுமையெ

(இ-ள்.) பிராமணர்களுக்கடையாள மாவது மார்பின்கணிருக்கின்ற முப்
புரிநூலொன்றுமேயாம். மிகுந்த சம்பத்துடையவர்களே குலத்தில் மிகச் சிறிஷ்
ட்டராவார்கள். அற்பமும் பொருளில்லார்கள் இழிந்தசாதியராவார்கள். நீதியெ
ன்பது சிறிதுமில்லாமல் மிக்க கொடுமைகள் அதிகமாக உண்டாகும். எ-று. (உ)

மாற்றரியகொடுங்கலியின் மறையவர்கள் னிகைவிற்றுஞ்
சாற்றரியசுவையுணவு தகவிற்றும் வயிற்றும்பிப்
பாற்றரியம்றையொழுக்கங் கைவிட்டுப் படிற்றொழுக்க
மேற்றரியாதியர்பொருளென் றிசைத்துழலுந் திறனடைவார்.

(இ-ள்.) நீக்குதற்கரிய கொடுமைகளையுடைய கலியுகத்திலே பிராமணர் கள்
னிகைக்களைத்தானஞ் செய்யாது விக்கிரயஞ்செய்தும், சொல்லுதற்கரிய அறுசுவை
யோடு கூடிய அன்னமுதலிய உணவுகளை அதிகஞ்ஞக்குக்கொடாமல் விற்றுவ
யிறு வளர்த்தும், வீட்கூடாத வைதிகாசாரங்களைக் கைவிட்டுக்காபட்டியமான
பாஞ்சராத்திராதி ஆசாரங்களைக்கைக்கொண்டு விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களைப்
பரம் பொருளென்று சொல்லிக்கொண்டு உழலுந்தன்மையராவார்கள். எ-று. (ங)

தீரவாசிகள்தீர்த்த விசுவாசஞ் சிறிதுமிலார்
தூரதேயத்தமர்வார் வாஞ்சையர்போற் சொற்றமர்வார்
ராரவேயருகடையி லன்னரோ யாயிடுவர்
பாரவேதாதியெலாம் பழிப்படைபு மன்னவரால்.

(இ-ள்.) கங்கைமுதலிய புண்ணிய நதிக்கரைகளில் வசிக்கின்றவர்கள் தீர்த்த விசுவாசஞ் சிறிதுமில்லாதவராவார்கள். தூரதேசங்களில் வசிக்கின்றவர்கள் விசுவாசமுடையார்போல் வாயினுற்சொல்லிக்கொண்டிருப்பார்கள். இவர்களும் அப்புண்ணிய தீர்த்தத்திற்குச் சமீபித்தால் மேற்சொல்லிய தீரவாசிகள் போல் விசுவாசமில்லாதவராவார்கள் மகிமையுடைய வேதாதிகலைகள் யாவும் அப்பியசிக்கத்தக்க வருணாச்சிரம வியல்பைக்கடந்து அரசர்களால் அவமதிக்கப்படும். எ-று. (ச)

முந்துமறைக்குலத்தவர்க ளித்தகைய ரெனமொழியிற்
பிந்துவருணத்தவர்த நிலைபேச வேண்டுவதோ
வந்துகொடுந் தீமையெலாம் வாட்டுகலியுகத்துவினை
சிந்துநிறனுடையதொரு திருக்காசி யலதிலேயே.

(இ-ள்.) உயர்ந்த பிராமணகுலத்தோர் இத்தன்மையரென்று சொன்னால், அதன் கீழாயுள்ள சாதியார்தன்மையைப் பேசக்கூடுமோ கொடியதீமைகள்யாவுந்திரண்டுவந்து வருத்துதற்கிடமாகிய கலியுகத்தில் வினைகளை ஒழிக்கும் வல்லமையுடையது ஒப்பற்றுச் சிறந்த காசித்தலமல்லாமல் வேறேயில்லை. எ-று. (ரு)

ப-ம். ஏனையகூடித்திரியர், வைசியர், சூத்திரர், அநுலோமர், பிறிதிலோமர் முதலாயினோர் தங்கள் தங்கள் நிலைமையினின்றும் மிகவுந் தாழ்ந்துவிடுவாரென்னுங் கருத்தால் பிந்து வருணத்தவர்த நிலைபேசவேண்டுவதோ வென்றார்.

தீர்த்தவளமலிகாசித் திருநகரில் வசித்திடலே
யார்த்தபலந்தருமெனினு மறைகுவதொன் றுளதைய
போர்த்தவறத்தினனாகப் பொலிதருநற் சிந்தையனாய்ச்
சீர்த்தசிவதரிசனமுஞ் செய்தமரின் மிக்கபலம்.

(இ-ள்.) தீர்த்தவளம் நிறைந்த காசியென்னுந் திருநகரத்தில் வாசஞ்செய்தலே நிறைந்த பலங்களைத் தருவதாயினும், அவசியமாகச் சொல்லத்தக்கது ஒன்றிருக்கின்றது. தீபகனே (யாதெனில்) நிறைந்த சிவதருமங்களைச் செய்தலால் விளக்கமுற்ற சித்தசத்தியுடையவனாகி மேலாகிய சிவதரிசனமுஞ்செய்து வசிப்பானாயின் அதிகபலனுண்டாகும். எ-று. (சு)

காசிகரிடைவசித்துங் கடுங்கொலையாதிகள் புரிந்து
வாசிதருமறைநிந்தை மறையவராதிபர் நிந்தை
மூசியளிமுரல்குழம்பரன் முன்னவனாதியர் நிந்தை
பேசியுழிதருவனென்ற பெறுவதுதுன் பலதில்லை.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவனாயினும், கொடுமையுள்ள கொலை முதலானவற்றைச்செய்து மேலாகியவேதநிந்தை, பிராமணர்முதலியோர் நிந்தை,

ரு-வது மகாசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். எக

வண்டிகள் மொய்த்து ஒலித்தற்கிடமாயுள்ள கூந்தலையுடைய பார்வதிதேவியா
ரை வாமபாகத்திற் கொண்டிருக்கும் சிவபிரான் முதலானவர்களுடைய நித்
தை இவைகளைப் பேசிக்கொண்டு திரிவானாயின் அவன்பெறுவது துன்பமல்லா
மல் வேறேயில்லை. எ-று. (எ)

இந்தவுரைக் கொஞ்சான்ற விருக்குமொருகதைகேட்டி
யந்தவளமலிகாசி யணிநகர மினிதாள்வோன்
பந்தமிகுபெரும்படையான் பருப்பதமே பணிதோளான்
வந்தபகை முழுதழிப்பான் மாசேனனெனும் பெயரான்.

(இ-ள்.) இந்த வாக்கியத்துக் கொஞ்சாக்கியாக இருக்கின்ற ஒருகதையைத்
தீபகனேகேட்பாயாக வளப்பங்கள் நிறைந்த அந்தக் காசித்தலமென்னும் அழ
கிய நகரத்தை இன்பத்துடன் அரசாளுகின்றவன், கூட்டமாகத்திரண்ட பெருஞ்
சேனையுடையவன், ஆகிருதியால் மலையும் பணியத்தக்க தோள்களையுடைய
வன், எதிர்த்த பகைவர்கள் யாவரையும் அழிக்கத்தக்கவன், மாசேனனென்னும்
நாமகரணத்தை யுடையவன். எ-று. (அ)

தீதியலாக்குணவாம தேவனெனுங் குருவுடையா
னோதியுண ரவன்வார்த்தை யெர்ன்றுங்கேளானாகி
மேதினிவாழியொல்லா மிகத்தேம்ப வலேத்திடுவான்
மாதியலும்பாதியினுன் மலர்ப்பாதந் தொழுதறியான்.

(இ-ள்.) உத்தமகுணங்களையுடைய வாமதேவனென்னுந் திருநாமமுள்ளா
ரை ஆசிரியராக உடையவன், பலகலைகளையும் வாசித்தறிந்த அவ்வாசிரியன்
வார்த்தை யொன்றும் மகாசேனன் கேளாதவனாகி உலகத்தில் வாழும் உயிர்கள்
யாவும் மிகவருந்தும்படி துன்பப்படுத்துவான், உமாதேவியார்தங்கிய வாமபாக
த்தையுடைய சிவபிரானது தாமரைமலர்போலுந் திருவடிகளை ஒருக்காலும்
வணங்கியறியாதவன். எ-று. (க)

பிறனிலாடோள்சேரும் பெற்றியினுனெப்போது
மறனிலாவியவலியாத் பிறர்பொருளும் வவ்வுவான்
நிறனிலார்தமையலேத்துச் சிதம்புபுரி தீமையினுன்
புறனிலாவிய வொழுக்கம் போற்றியிவனமர்தருநாள்.

(இ-ள்.) அன்னியன் மனைவியினது தோள்களைச் சேருந்தன்மையையுடை
யவன் சதாகாலமும் கொடுமைதழுவிய வலிமையினால் அன்னியர்பொருளை அப
கரிப்பான், வல்லமையில்லாதவர்களை அலையச்செய்து பலவிததுன்பப்படுத்துங்
கொடுமையினையுடையவன் விதிக்குத்தவருன பாபவொழுக்கங்களைப் பாதுகா
த்து இவன் காசித்தலத்து வசிக்கும்போது. எ-று. (ங)

சிவநேசமுடையானாய்ச் சிவநாமம் புகல்வானாய்ச்
சிவமாரும் வெண்ணீறே திகழ்தரப் பூசிடுவானாய்ச்
சிவமர்கண்மணிமாலை செறிதரப் பூண்டிடுவானாய்ச்
சிவமாருந்திருக்காசித் தெய்வவிருப்புடையானாய்ச்.

(இ-ள்.) சிவநேசமுள்ளவனும், சிவநாமத்தை யுச்சரிப்பவனும், சுபகரம் நிறைந்த திருவெண்ணீற்றை விளங்கும்படி தரிப்பவனும் சிவபெருமானுடைய திருநேத்திரமென்று சொல்லத்தக்க உருத்திராக்ஷமாலையை நெருங்கும்படி தரிப்பவனும், சர்வமங்களமுடைய சிறந்த காசிப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் விசுவேசரிடத்து அன்புடையவனும். எ-று. (யக)

காசிகர்வசிப்பாராக் காணில்வணங்கிடுவானாய்க்
காசியவர்பணிவிடையே குறிப்பறிந்து புரிவானாய்ப்
பேசியமாமறைமுதலாப் பிறங்குநூல் வாஞ்சையாய்
மாசியலாமனத்தானாய் வாழ்ந்தனனோர் புலமன்னன்.

(இ-ள்.) காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்பவரைக்கண்டால் வணங்குகின்றவனும், அடக்கத்துடன் அக்காசித்தலவாசிகள் திருவுள்ளக்குறிப்பறிந்து, பணிவிடைசெய்கின்றவனும், சொல்லத்தக்க பெருமையுள்ள வேதமுதலாக விளங்கும் கலைகளில் விருப்புடையவனும், களங்கமில்லாத மனமுடையவனுமாக வாழ்ந்திருந்தான் மறுதேசத்திலோரரசன். எ-று. (யஉ)

நினையவினித்திடுமவன்பேர் சுமேதனென நிகழ்த்திடுவா
ரனையன்மனு நெறிநடக்கு மறவலியை யுணரானாய்
வினையமிகு படைச்சிறுமை மேவியதொன்றே யுணர்ந்து
துனையவவன் மேற்பொருவான் சூழ்ந்தெழுந்தான்மாசேனன்.

(இ-ள்.) நினைத்தமாத்நிரத்திற் களிப்பையுண்டாக்குகிற அவ்வரசன் நாமகரணம் சுமேதனென்று சொல்லுவார்கள். அப்புண்ணியவான் மதுரீதிவழிநடக்கின்ற தருமத்தின்வல்லமையைக் காசித்தலத்தையானும் மகாசேனன் அறியாதவனாகி வினைய மிகுந்த சேனைகள் குறைந்திருக்குங் காரணம் ஒன்றையே யுணர்ந்து, அச்சுமேதவரசன்மேல் விராவாக யுத்தஞ்செய்யும்படி ஆலேசித்தெழுந்தனன். எ-று. (யங)

தீயமாசேனனமர் குறித்தடைவன் செயல்கேட்டுப்
பாயசீர்ச்சுமேதனும்வெண ணீற்றொடுகண் மணிபரித்து
மேயவெழுத்தைந்தனையும் விதிப்படி யுச்சரித்தெழுந்தான்
நாயகாசியில்வசிப்பா னென்பதுவு முளஞ்சூழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) கொடிய மகாசேனன் யுத்தஞ்செய்யக்குறித்து வருகின்ற தீயசெயலைப் பரவிய சிறப்புள்ள சுமேதவரசனுங் கேள்வியுற்று விபூதி ருத்திராட்சர்தரித்து விரும்பத்தக்க ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை விதிப்படி யுச்சரித்து யுத்தமிதித்தமெழுந்தவன், பகைத்து வருகிற மகாசேனன் பரிசுத்தமுள்ள காசித்தலத்தில் வாசஞ் செய்பவனாக விருக்கின்றானே என்பதை மனதில்நினைத்தான். எ-று. (யப)

காசிகர்வசிப்பாராக் கண்டானும் வணங்கிடறீர்ந்
தாசிரியாவகையடுபேர ராற்றுவதோ வெனக்கவன்றான்
பேசியமற்றவற்கிரங்கிப் பெருந்திறல் விச்சுவநாதன்
மூசியமாற்றல்ன்படைஞர் முறிந்தோடும் படிநினைந்தான்.

ருவது மகாசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். எங்

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்வவரை நாம் கண்டால் வண்ங்குதலை யொழித்து, அவர்களுக்குத் துன்பமுண்டாகும் வண்ணம் கொல்லத்தக்க யுத் தஞ் செய்யலாமோவென்று சுமேதவரசன் கவலைகொண்டனன். இவ்வாறு கவலை கொண்ட சுமேதனிடத்து அளவிலாற்றலையுடைய விசுவநாயகர் கருணைசெய்து, சூழ்ந்தவிரோதியாகிய மகாசேனன் சேனைகள் தோற்று ஓடிப்போகும்படி திரு வுள்ளத்தில் நினைத்தனர். எ-று. (கடு)

ஐயனிது நினைந்திடலு மறக்கடைசெய் மாசேனக்
கையனிரும் படைமுழுதுங் காற்றெதிர்ந்த துய்யேபோல்
வையமிசை நிலைகுலைந்து மதிமாழாந் தோடியது
வெய்யசெயலுடையானும் வெருவியுடைந் தோட்டெடுத்தான்.

(இ-ள்.) விசுவநாதர் இந்தப்பிரகாரம் கருதியவளவில், தருமத்தில் வழு விய வஞ்சகனாகிய மகாசேனனுடைய பெரும்படைகள் முழுவதும் பெருங்காற் றிலெதிர்ப்பட்ட மெல்லிய பஞ்சினைப்போல், பூமியின்மேல் நிலைகலங்கி மதிமய ங்கி யோடின. கொடுஞ்செய்கையுள்ள மகாசேனனும் பயந்து தோற்று ஓடிப் போனான். எ-று. (க௯)

போற்றுபெருங்காசினகர் புகுந்துபராபவத்தியை
மாற்றும்வகையறியானாய் வாமதேவனைக்கூவிப்
பாற்றுபடைசிலவுடையான் பாற்பலவென்பெரும் படையு
மேற்றுமுயலாதிரிதற் கேதுநீயுனாயென்றான்.

(இ-ள்.) துதிக்கப்படும் மகிமையுள்ள காசினகரத்தை மகாசேனனடைந்து தோல்வியினாலே சுடுகின்ற அவமானமென்னும் நெருப்பை அணைக்கும் வகைய றியாதவனாகி வாமதேவனென்னும் ஆசாரியரையழைத்து ஓடிவிடத்தக்க சில சேனைகளையுடைய சுமேதனிடத்து என்னுடைய பெருஞ் சேனைகள் பலவு மெ திர்த்து யுத்தஞ்செய்யமுயலாது ஓடிவிடுதற்குக் காரணம் தேவரீர் சொல்லவே ண்டுமென்று கேட்டனன். எ-று. (க௯)

உனாயெனலுங் குரவனுணர்ந் துவகையகத்தேயட்க்கி
யரையர்பிரானீயனைய னரையன்மிகு படையுடையான்
வினாகெழுதார் நீயனையான் மேவுசிறுபடையுடையான்
புனாயின்மிகுவலியோனீ புகலவனஃதிலனெனினும்,

(இ-ள்.) சொல்லவேண்டுமென்ற வளவில் ஆசாரியர், திருவருளாலறிந்து சந்தோஷத்தை மனத்திலடக்கிக்கொண்டு, நீ அரசர்க்கரசனாவான். சுமேதனே ஓர் தேசத்தரசன். வாசனைபொருந்திய மாலையணிந்த நீ அதிகசேனைகளையுடை யவன். அவன் சில சேனைகளையுடையவன். நீ குற்றமில்லாத பராக்கிரமத்தை யுடையவன். அவன் அஃதில்லாதவனாயினும். எ-று. (க௯)

காசினகர்வசிப்பாராக் கண்டுபணிபவன்வேத
வாசிபுடையகிலேசன் மலாடிக்கேயன்புடையான்

பேசியநல்லொழுக்குடையான் பெருந்தெய்வவலியுடையான்
வீசியகாமாதியினான் மேதகையகல்வியினான்.

(இ-ள்.) அச்சமேதன் காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவரைக்கண்டு வணங்
குகின்றவன். வேதங்களால் எடுத்துக்கூறும் விசுவநாதருடைய தாமரை மலர்
போன்ற திருவடிகளுக்கு அன்புசெய்பவன். சொல்லத்தக்க நல்லொழுக்கங்களை
யுடையவன். தெய்வபலத்திற் சிறந்தவன். காமாதிதூர்க்குணங்களை யொழித்தவ
ன் மேலாகிய கல்வியை யுடையவன். எ-று. (கக)

அன்னவனுக் கெதிர்மறையா வமைந்தவனீயாதலினான்
மின்னகுவாட்படைபிடித்து விறன்மிகுநின் பெரும்படைக
ளென்னவுமற்றவற்கெதிரா யேகுவதெக்காலுமிலை
முன்னரியவுண்மையிது மொழிந்தன னென்றான்குரவன்.

(இ-ள்.) அச்சமேதனுக்கு விரோத ஒழுக்கத்திலுள்ளவன் நீ யாதலால்,
மின்போலும் விளங்குகின்ற வாளாயுதத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு மிகுந்த பராக்
கிரமமுள்ள உன்னுடைய பிரபல சேனைகள் யாவும் அச்சமேதனுக்கு எதிர்த்து
யுத்தத்திற்குச் செல்வது ஒருக்காலுமில்லை, நினைத்தற்கரிய சத்தியமிதுவாகுமெ
ன்று ஆசாரியராகிய வாமதேவமுனிவர் கூறினார். எ-று. (20)

குருவாமதேவன்மொழி யுண்மையெனக் கொள்ளானாய்
மருவாத கொடுந்துயர்க்கே யாளானமாசேனன்
பெருவாழ்வும் பெருவலியும் பெரும்புகழும் காசிரசை
யொருவாதசுமேதனுக்கே யுளவாக யுளவாக.

(இ-ள்.) வாமதேவனென்னும் ஆசாரியர் திருவாக்கை உண்மையென்று
கொள்ளாதவனாகி சகிக்கப்படாத கொடியதுயரங்களுக்கே ஆளாகிய மகாசே
னனென்பவன், அதிகசம்பத்தும் பிரபல பராக்கிரமமும் பெரும் புகழும் காசிப்
பதியினிடத்து அன்பு நீங்காத சுமேதனுக்கே உண்டாகுக உண்டாகுக. எ-று. (21)

மறைநெறியுங்காசிரகர் மான்மியமுங் கற்பனையே
யிறையிலவன்றன்னொடுபோ ரோற்றடைவன்வாகையென
முறைநிறுவு குரவனெதிர் மொழிந்துசின்ந் ததிர்ந் தெழுந்தான்
பறைகெழுபல்படையினெடும் பண்டுபோற் போய்வனைந்தான்.

(இ-ள்.) வேதங்களில் விதித்த நல்லொழுக்கமும், காசித்தல மகிமையும்
கற்பனையாகும், கண்காலத்துக்குள் அச்சமேதனோடு யுத்தஞ்செய்து வெற்றிய
டைவேனென்று விதிவழியாகக் கட்டளையிட்ட ஆசாரியரொதிரோ சொல்லிக்கோ
பித்து ஆரவாரத்துடனெழுந்த மகாசேனன் வாத்தியங்களையுடைய பலசேனை
களோடும் முன்போல் அச்சமேதனைச்சூழ்ந்து கொண்டான். எ-று. (22)

சிவநாமம்முதுபடைக் கலமேந்தித்தீராதச்

சிவநாம முச்சரித்துச் சினந்தெழுசில் படையுடையான்

டு-வது மகாசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். எடு

சிவநாமமே பொருளாத் தெளிந்தவனாதலினால்

சிவநாமமே நவின்ருன் சிதைந்தது மாற்றவன்படையே.

(இ-ள்.) சிவநாமங்களை எழுதிய ஆயுதங்களை எடுத்துக்கொண்டு எப்பொழுதுஞ் சிவநாமத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு கோபித்தெழுந்த அற்பசேனைகளை யுடைய சுமேதன் சிவநாமமே உண்மைப்பொருளென்று தெளிந்தவனாதலால் அச்சிவநாமத்தையே கூறிக்கொண்டெதிர்த்தனன் விரோதியாகிய மகாசேனன் சேனைகள் முறிந்தோடின. எ-று. (உரு)

முன்போலப்படைசரிந்து முடுகியோடிடக்கண்டு
பின்போய்நின்றிடவென்று பேசவுநில்லாதோடத்
துன்போடுபராபவமுஞ் சுட்டிடலான்மாசேனன்
வன்போடுமனம்புண்ணாய் மருவுகாசியிற் புகுந்தான்.

(இ-ள்.) முன்னோடியதுபோல சேனைகள் நடுங்கியோடுதலை மகாசேனன் பார்த்து பின்னேயோடி நிற்பீர்களென்று சொல்லவும், அவைகள் நில்லாது ஓடிப்போக, துயரத்தோடு அவமானத்தீசுதிதலால் தைரியமில்லாத மனம்புண்ணாகித்தான்வசிக்குங் காசித்தலத்திற் புகுந்தனன். எ-று, (உசு)

இவனிலைமையிதுவாக வினியதுவாபரத்தினொடு
கவர்மனவஞ்சகத்திறல்சால் கலிவாதம் புரிந்தெழுந்து
தவ்நிலைமை யறச்சாய்ப்பேன் நராதலநன் கோம்பிடுவா
ரவர்கிலையுமற்றாக வாக்குவலென்றுடன்றறைந்து.

(இ-ள்.) மகாசேனன் செய்கை இவ்வண்ணமாகிமுடிய மேலான் துவாபர யுகதேவதையோடு வேறுபட்ட மனமும் வஞ்சகத்திலேமிகுந்த திறமையுமுள்ள கலியுகபுருஷன் விரோதங்கொண்டெழுந்து தபசிகளுடைய தன்மையை முழுதுங்கெடுப்பேன் பூவுலகத்தை செவ்வையாகக் காக்கின்ற அரசர் தன்மையையும் அவ்வாறுக்குவேனென்று கோபித்துச்(சபதம்)சொல்லிக்கொண்டு. எ-று. (உரு)

விரும்புசுமேதனைச்சார மிக்கநாள் காத்திருந்து
மரும்புசமையங்கிடையா தச்சமிகுந்தெதிர்வந்து
பெரும்புவிபாண் மன்னவரிற் பேணியடைதரமுயன்றே
னிரும்புனிதத்திடங்கொடா திருந்தனையாலிதுதகுமே.

(இ-ள்.) நல்லவர்களால் விரும்பத்தக்க சுமேதனென்னும் அரசனையடைதற்குக் கலிபுருஷன் நெடுநாள் காத்திருந்தும் அவ்வரசனிடத்து அஞ்சார மின்மையால் நெருங்கச் சமையங்கிடையாது மிகுந்தபயங்கொண்டு எதிரோ வந்து தமது வடிவத்தைக் காட்டி பெரியவுலகத்தை யாளுகின்ற சுமேதவரசனே யுன்னை விரும்பித் தொடர முயற்சித்தேன் நீ மகாபரிசுத்தனாதலால் எனக்கு இடங்கொடாதிருந்தனை இச்சுத்தம் உனக்குத் தகுதியுள்ளதாக விருக்கின்றது. எ-று. (உசு)

என்றுமொழிதலுநீயர் றொன்றாசன் வினாவுதலு
நன்று வினாவினையறத்தை நாசஞ்செய்திகலிநா

னென்றுநினையடைவாஞ்சை யுள்ளேனென்றுநாத்திடலுங்
கன்றுசினங் கொடுபிடித்துக் கால்யாப்புமிடுகென்றான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று கூறியவளவில் நீயாரென்று சுமேதவரசன்சேட்க
நல்ல வினாசெய்தனை தருமத்தைக் கெடுக்கின்ற கலியுகபுருஷன் நான், சன்மார்ச்
கமுள்ள உன்னை யடையுமாசைகொண்டு வந்தேனென்று சொன்னவளவில்
பெருங்கோபங்கொண்டு இக்கலியைப்பிடித்து கால்விலங்கு போடுங்களென்று
நனது பரிசனங்களுக்குத்திரவுச்சய்தான். எ-று. (௨௭)

இதுசெயவுமிவன்வல்ல நெனவெருவிக் கலிவணங்கி
முதுபுகழோய் சிவநாம மொழிவாரை யான்சாரே
னதுபெரிதோ நின்னாம மறைகுநரை யுஞ்சாரேன்
கதுமெனவென்றனைவிடுத்தி யெனவேண்டக் கழிகென்றான்.

(இ-ள்.) விலங்கிடுதற்கு இவன் வல்லவனென்று பயந்து கலிபுருஷன்
சுமேதனைவணங்கி, பெரும்புகழுள்ளவனே சிவநாமத்தை யுச்சரிப்பவர்களை யான்
சாரமாட்டேன் அது பெரிதாமோ உன்னுடைய நாமத்தைச் சொல்பவர்களையும்
அணுகமாட்டேன், சீக்கிரமாக என்னை விட்டுவிடவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொ
ள்ள அச்சுமேதவரசன் (இரங்கி) போவென்றனன். எ-று. (௨௮)

கழிந்தகொடுங் கலியஞ்சிக் காசியொடு சிவநாம
மொழிந்தவரை யடையும்வலி முக்காலத் தினுமிலையென்
றிழிந்தமுக மொடுஞ்சாம்பி யிருந்ததாம் சுமேதனொடு
பொழிந்தசமர் பொரப்போந்த பொல்லாத புரவலன்போல்.

(இ-ள்.) நீங்கிவிட்டகொடிய கலிபுருஷன் பயந்து காசித்தலத்தையும் சிவ
நாமத்தையும் உச்சரிப்பவர்களைச் சேரும் வல்லமை திரிகாலத்திலும் நமக்கில்லை
யென்று தொங்கிய முகத்துடன்வாடி இருந்தனன் (சன்மார்க்கமுள்ள) சுமேதவ
ரசனோடு சரமாரிபொழிகின்ற யுத்தஞ் செய்யும்படிசென்ற துஷ்டனாகிய மகா
சேனைப் போல. எ-று. (௨௯)

மானத்தான் மனமழிந்த மாசேனாராய்ந்து
மோனத்தாலுயர்ந்தகுரு முன்சென்று பணிந்துமதி
யினத்தா னின்வார்த்தை யிகந்தேனிங் நனமெழுமஞ்
ஞானத்தாம் கெடுவேனோ நல்காயென் றுறவிரந்தான்.

(இ-ள்.) அவமானத்தால் மனச்சோர்வையடைந்த மகாசேனன் ஆலோ
சித்து, ஞானத்தாலுயர்ந்த ஆசிரியராகிய வாமதேவமுனிவர்முன்னே போய்ப்ப
ணிந்து மதிகேட்டால் தேவரீருடைய திருவாக்கைக்கடந்தேன் இப்படி உண்டா
கின்ற அஞ்ஞானத்தினால் கெட்டுவிடுவேனோ, இனி பிழைக்கும்வண்ணங் கட்ட
ளை இடுமென்று குறையிரந்தனன். எ-று. (௩௦)

இரந்தவனேநோக்கிமன மிரங்கி மெலியாதவருள்
சுரந்துருவன்புகல்வான் றுட்டனாகியசேன

ரு-வது மகாசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். எள

நிரந்தரமிக்காசியை நீ நினைவிசுவேசனைப்பணிமெய்

வரந்தருகங்கையிற்படிநின் வல்வினைதீர்தருமென்றான்.

(இ-ள்.) குறையிரந்தமாசேனனைப் பார்த்து மனமிரங்கி பூரணகிருபை வைத்து ஆசாரியர்கூறுவார், துஷ்டனாகிய மகாசேனனை எப்பொழுதும் இக் காசித்தலத்தை நீ சிந்தனைசெய் விசுவநாதரைவணங்கு நல்லவரங்களைத்தருகின்ற கங்கையில் ஸ்நானஞ்செய், உன்னுடைய வல்வினை ஒழிந்துவிடுமென்று கட்டளை யிட்டனர். எ-று. (நக)

உண்மையாசிரியன்வர யுரைத்தமொழி யுட்கொண்டு
வண்மைசேர் மகன்புயத்து மாநிலந்தாங் குறுபார
மெண்மையாம் வகையிருத்தி யிடர்முழுது மிரித்திடுவான்
தண்மையார் குணத்தினொடு சஞ்சரிப்பானாயினான்.

(இ-ள்.) சத்திய ஞானத்தையுடைய ஆசாரியர் திருவாக்கால் கட்டளையி ட்ட வாக்கியத்தை மனதிற்கொண்டு உதாரத்துவமுள்ள தன்குமாரன் புயங்களில் பெரியபூமியைத் தாங்குகின்ற பாரத்தை விதிப்படி இருத்தி, ஈஷ்ணத்திரயங்களை யும் நீக்கும்படிக்கு சாரந்தமுதலிய குணங்களோடு பழகத்தொடங்கினான். எ-று. ( )

கதிருதிக்கு முன்மெழுந்து கங்கைநீ ரிடைப்படிந்து
புதிர்தலில்வெண் ணீறணிந்து பிறங்குறுகண் மணிபூண்டு
மதியமையும் விசுவேசன் மலரடிகள் வழிபட்டுப்
பொதியருள்செய் தருளன்ன பூரணியை யும்பணிந்து.

(இ-ள்.) சூரியோதயத்துக்கு (ஐந்து நாழிகைக்கு) முன்னமெழுந்து, கங் காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, சரீரமுழுதும் விபூதியணிந்து, விளக்கமுற்ற உருத்திராக்ஷமாலிகை தரித்து, மனத்திலெழுந்தருளத்தக்க விசுவநாதர், தாம னாமலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கி, நிறைந்தகருணையைச் செங்கின்ற அன்னபூரணித்தாயாரையும் பணிந்து. எ-று. (நந)

மன்னுகா சியைவிருப்பின் வலஞ்செய்து சிவநாமம்
பன்னுவா ரடிபணிந்து பற்றுவே நில்லானாய்
முன்னுமா சிரியனையு முனிவின்றிப் போய்த்தொழுது
துன்னுபே ரன்பினனாய்த் தூயனாய்ப் பயிலுவான்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்றகீர்சிப்பதியை, அதிக பிரியத்தோடு பிரதக்ஷிணஞ்செ ய்து சிவநாமத்தை உச்சரிக்கின்ற பெரியோர்களுடைய திருவடிகளில் வணங்கி, வேறுபற்றுக்களைச் சிந்தியாதவனாகி (யாவரும்) சிந்திக்கத்தக்க ஆசாரியராகிய வாம தேவ முனிவரையும் அன்புடன் போய்வணங்கிக்கொண்டு, நிறைந்த அன்பை யுடையவனாய்ப் பரிசுத்தநடையோடு பழகியிருந்தான். எ-று. (நச)

இன்னபடி சிலநாளங் கினிதுபயில் வதுதெரிந்து
நன்னலமார் விசுவேசர் நானுமரு டாப்பெற்றுப்

பன்னரிய தீமையெலாம் பாழாக்கிப் ப்ரகதியுற்
றுன்னரிய பேரின்ப முற்றிருந்தான் மாசேனன்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் சிலநாள் அக்காசித்தலத்தில், மகாசேனன் உத்
தம மார்க்கத்தில் இன்பமாகத் தினந்தோறும் நடந்துவருவதை, நிறைந்த ஆறந்த
ரூபராகிய விசுவநாதரறிந்து அதுக்கிரகஞ்செய்ய, அவ்வதுக்கிரகத்தைப் பெற்றுக்
கொண்டு சொல்வதற்கரிய (சஞ்சிதமுதலிய) வினைகளையெல்லாம் பாழ்ப்படுத்தி
மேலாகிய பரஞானத்தையுடையவனாய் நினைத்தற்கரிய முத்தியின்பத்தையடைந்த
னன். எ-று. (௩௫)

மருவுகொடுத்தீமைபுரி மாசேனனென்பவனும்
வெருவுதவீர்த் தடைவரிய வீட்டின்பு மடைவனென்றிற்
பொருவுதவீர் காசிமான் மியம்புகலற் கெளிதாமோ
வருவுருவச் சிவபெருமாத் கத்தலத்தே மிகுவிருப்பம்.

(இ-ள்.) தங்கிய மகாபாதகங்களையேசெய்த மகாசேனனென்னும் அரசனும்
அப்பாதகப்பலனாலுண்டாகும் அச்சமொழிந்து, மோகூ இன்பத்தைப் பெறு
வானாயின், 'சமானமில்லாத காசித்தலத்தின் மகிமைசொல்வதற்கு அருமையா
கும். அருவத்திருமேனியையும் உருவத்திருமேனியையுங் கொண்டிருக்கிற சிவ
பிரானுக்கு அக்காசிப்பதியில் அதிகவிருப்பமாகும். எ-று. (௩௬)

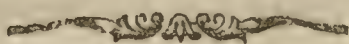
ஆதலினாற் காசிகரர் வசிப்பவர்க ளறம்புரிந்து
காதலினா லுறவேண்டும் வேறென்று கருதினரேற்
பாதகமார் தருமிவன்போற் படாதபாடுறுவரென
மேதகுமா மறைத்தருமன் விரித்துரைத்தான் றீபகற்கே.

(இ-ள்.) ஆனபடியினால் காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்பவர்கள் சிவதருமங்க
ளைச்செய்து (நன்மார்க்கத்தில்) விருப்பமுடையவர்களாக வசித்தல்வேண்டும். அத
ற்குமாறாக நினைப்பார்களானால் நிறைந்த பெரும்பாவமுள்ள இம்மகாசேனை
ப்போல் வேறொருவரால் அதுபவிக்கப்படாத அவமானமுதலிய துயரப்பாடுகளை
அனுபவிப்பரென்று பெருமையுள்ள வேததருமமுனிவர் மாணாக்கனாகிய தீபகனு
க்கு விரிவாகக் கூறினார். எ-று. (௩௭)

மகாசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் ௫-க்குத் திருவிருத்தம் உஉக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சா-வ துநரநாராயணர் நாரதருக்குபதேசித்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆரியனடிக டபகன்பணியா வையனேதத்துவ விசாரஞ்
சீரியயோகம் யாகநற்றவநம் றீர்த்தயாத்திரைசெபவிரதங்
கூரியதரும தானமாதிகளைக் ஞாயிற்றிடவல்லமை யில்லா
னேரியன்முத்தி யடைதருதரும மிதுவெனவுரைத்திடல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) வேததருமனென்னும் ஆசாரியர் திருவடிகளை மாணாக்கனாகிய
தீபகன்வணங்கு சற்குருவே தத்துவவிசாரணைசெய்தல், சிறந்த யோகாப்பியாச
ஞ்செய்தல், யாகஞ்செய்தல், மேலாகியதவஞ் செய்தல், உயர்ந்ததீர்த்தயாத்திரை
செய்தல், ஜெபஞ்செய்தல், நல்லவிரதங்களை அனுட்டித்தல், நுட்பமாகிய தரும
ஞ்செய்தல், உத்தமதானமாதிகளைச்செய்தல், மேற்சொன்னவைகளில் ஒன்றுஞ்
செய்ய வல்லமையில்லாதவன் அழகியமோகைத்தை அடையத்தக்க உபாய தரும
மிதுவென்று திருவாய்மலரவேண்டும். எ-று. (க)

கலியுகத்துயிர்கண் ஞானமுமதனாற் கைவரு முத்தியுமடையு
மெலிவறவென்ற சொல்லிலும் பூது விளைத்திடு மருடியென்றிரப்ப[வன்
வொலிபுகழ்க்குரவ னுணர்த்துவன்மைந்தா உண்மைசேர் சபிலமாமுனி
வலிகெழுமரிசொருபியென்றெவருமதித்திடப்படுமுயர்பெரியோன்.

(இ-ள்.) கலியுகத்தில் ஆன்மகோடிகள் உண்மைஞானத்தையும், அதனால்
சித்திக்கின்ற முத்தியையும் எளிதாக அடையுமென்கிற வாக்கியம், ஆச்சரியத்தை
உண்டுபண்ணும், (அதனுண்மையைத்) திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று,
(தீபகன்) குறையிரப்ப, வியாபித்த புகழையுடைய வேததருமமுரிவர், சீடனே
கேட்பாயாக. உண்மைஞானத்தையுடைய மகிமைமுள்ள கபில்முனிவரென்பவர்
வல்லமைதங்கிய விஷ்ணுசொருபியென்று யாவராலேயும் மதிக்கத்தக்க கெம்பீர
முள்ள பெரியவர். எ-று. (உ)

ப-ம். வஞ்சனைக்கிடமாகிய கலியுகத்தில், உண்மைஞானமும் அதன்பிரயோ
சனமாகிய முத்தியும் அடைதல் அருமையிலருமையாதலின், “ஞானமுமதனாற்
கைவரு முத்தியுமடையு மெலிவறவென்ற சொல்லிலும்பூது விளைத்திடு” மென்று
கூறினர்.

அநையமாமுனிவன் பாற்சிலமுனிவ ரடைந்தனர் வணங்கியிதுரைப்பார்
வினையுமார்மனசுத்தியையலரன் ஞானம்விளைவதின் றத்தகைஞானம்

புனையவெய்தாது பவம்பலகோடி பொருந்தினு முத்திசாராது
துனையவச்சுத்தி யுறும்வகையெமக்குச் சொல்லெனக் கபிலனோதிடுவான் :

(இ-ள்.) அக்கபிலமஹா முனிவரிடத்து சில முனிவர்கள்வந்து, பணிந்து
இதைச்சொல்லுகின்றார்கள். வினையசம்பத்துள்ள சித்தசுத்திவந்தா லல்லாமல்
உண்மைஞானமுண்டாகமாட்டாது. அவ்வுண்மைஞானம் வராமல் பலகோ
டிசரீர மெடுத்தாலும் முத்திவாராது (ஆதலின்) வினாவாக அச்சித்தசுத்தி உண்
டாகிற மார்க்கத்தை யெங்களுக்குத் திருவாய்மலரவேண்டுமென்று கேட்க, கபி
லமுனிவர் கட்டளையிடத்தொடங்கினார். எ-று. (ங)

சித்தியென்பதுதான் சத்தியசொருபஞ் சேய்த்ததா லணிமையா
காது, முத்தியின்விருப்பம் வைத்தவர்பெறுவான் முயன்றிடல் வைக
லும் வேண்டும், பொத்தியமாயை தனைச்சயங்கோடல் புனியிடத்தெளிய
தோவன்று, சத்தியஞானந்தமாமுதல்வன்றனைபுபாசித்தலேவேண்டும்.

(இ-ள்.) சித்தியென்று சொல்லத்தக்கது சத்தியமாயுள்ள சொருபாநுபவ
மாகும், அச்சொருபாநுபவம் தூரமேயன்றிச் சமீபமாகாது. அவ்வனுபவத்தில்
விருப்பம்வைத்தவர்கள் அதைப்பெறும்பொருட்டு சதாகாலமு முயற்சிக்கவேண்
டும். மூடிக்கொண்டிருக்கின்ற மாயையை வெல்லுதல் பூமியினிடத்து எளி
தன்று. (அதை) வெல்லுஞ்சாதகம் யாதெனில் சச்சிதாந்தரூபராகிய முதற்கட
வுளை உபாசனைசெய்யவேண்டும். எ-று. (ச)

ஆசையொழிந்தால் விஷயவாசனை யொழியும். விஷயவாசனையொழிந்
தால் மனோலயம்வரும். மனோலயம்வந்தால் மாயையொழியுமாதலால் எளியதோ
வன்றென்றுகூறினார்.

கொடியவர்தனையி லழுந்தியவுயிர்கள் குறிக்கொளும் பிறப்பிறப்பஞ்சாக்
கடியதோர்குணத்தை நினைதொறும்வருத்தங் கலப்புருதிருந்திடவில்லைப்
படியவாம்விடைய வாதனைநீத்தல் பயிலுதலுயிர்க்கரிதாரு
நெடியமாமுனிவீர் மென்மெலவதனை நீத்தலேதுணிபென வுணர்மின்.

(இ-ள்.) கொடுமையான பிரபஞ்சவாதனையிலழுந்திய ஆன்மாக்கள் குறிக்
கப்படுகின்ற உற்பத்திலயத்துக்குப் பயமுறார்கள். அச்சமுள்ள இவ்விழிகுணத்
தை நினைக்குந்தோறும் வருத்தமுண்டாகாதிருக்கவில்லை. உலகத்தை விரும்புகிற
விஷயவாசனை நீங்கும்படி சுத்தவாசனையிற் பழகி வருதல் உயிர்களுக்கு அரு
மையாகும் பெருந்தவமுள்ள முனிவர்களே உபாயமாக அவ்விஷயவாசனையை
நீக்குதலே துணிபென்று தெரிவீர்களாக. எ-று. (ரு)

முத்தியென்பதற்கு மூலமொன்றதுதான் முன்னவன்றிருவருளதுவும்
பத்தியிற்றூரவன் பணிவிடைபுரிந்து பளகறுநூல்பலபயின்று
சித்திபெற்றவருக் கெய்திடுமென்றித் திருவிலாமூடராய்த்திரியும்
புத்திகெட்டவருக் கெய்துமோவிர்தப் பூரணமானசாதனமே.

(இ-ள்.) முத்தியென்று சொல்வதற்கு மூலகாரணமாயுள்ளது சிவபெரு
மான் றிருவருளாகும். அத்திருவருளும் பத்தியோடு ஆசாரியர் பணிவிடை
செய்து குற்றமற்ற ஞானசாத்திரங்கள், பலவற்றிலும் பழகி, ஒழுக்கம் சித்தித்த

சுவதுநரநாராயணர்நாரதருக்குப்தேசித்தஅத்தியாயம். அக

வர்களுக்குக் கிடைப்பதன்றி இச்சம்பத்தை யடையாமல் அஞ்ஞான்முடையரா யப் பிரபஞ்சத்திலுழல்கின்ற மதிக்கெட்டை யுடையவருக்கு இப்பூரணமான சாத னைக் கட்டுமோ (கிட்டாது.) எ-று. (சு)

வளிதடவரினு மினிதுபாட்டெடுக்கு மகதியாழ் முனிவரனளவா
வொளிகெழுநரநா ராயணர்மருவு மொப்பிலாச் சிரமத்தையுற்றுத்
தெளிதருபெரியீ ரெந்நியமத்தாற் சித்தியுஞ் சுத்தியுமுண்டா
மளிகெழுவிடைய வாதனையெதனா வழிதருமுனைத்திடல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) (அனுபவமான ஒருகதை, சொல்வேன் கேளுங்கள்.) காற்று நரம் பின்மேற் படினும் சுரங்களோடமைந்த கானத்தையுண்டாக்கும் மகதியாழை யுடைய நாரதமுனிவர் அள்வில்லாத ஞானப்பிரகாசத்தையுடைய நரநாராயணர் வீற்றிருக்கின்ற சமானமற்ற ஆச்சிமத்தையடைந்து தெளிவுள்ள மஹானுபா வரோ எந்த நியமத்தாற் சித்தசுத்தியும் அனுபவசித்தியுமுண்டாகும். பழகியவிடைய வாதனை எந்தச்சாதனத்தாலழிந்துவிடும். (தேவரீர்) சட்டனையிடவேண்டும். எ-று.

யாவரும்பெண்டு பிள்ளையாதியர்பா லியற்றபிமானமென்றுரைக்கு
மேவருமரக்கோட் பட்டவராகி வெய்துயிர்த் துழிதருகின்றார்
தாவருமகங்கா ரத்தினற்குரவன் சாத்திரம் வருணமாச்சிரமம்
பாவருநியம மாதிகளிழந்து படுதுயர்க் களவிலையென்றும்.

(இ-ள்.) (இஃதன்றியும்) எல்லோரும் மனைவி மக்கள் முதலானவரிடத்து வைக்கும், அபிமானமென்று சொல்லத்தக்க விருப்பமென்னும் பாம்பினால், கடி க்கப்பட்டவராகி பெருமூச்சுவிட்டுத் திரிகின்றார்கள். கெடுதலில்லாத அகங்காரத் தையுடையவர்களாய் குருவாக்கியத்தையும், சாத்திர உணர்வினையும், வருணச்சி ரம நிலைகளையும், பரவிய நல்ல நியம மாதிகளையும், கைவிட்டுச் சதாகாலமும் படுகிற துயரங்களுக் களவில்லாதவராகி. எ-று. (அ)

மற்றுமொவ்வொருகோட் பாடுளங்கொண்டு மராப்பெரும் வாதமே யியற்றிச், சற்றுமோர்சாந்தந் தழுவிவார்திரிவார் தவலருங் கட்டுமுற்றொ ழிய, விற்றுமாழுத்தி கலப்பதென்றுரைப்பீ ரென்னலுமுகமிகமலர்ந்து பற்றுமாதரத்தின னுந்துழாய்ப்படலைப் பண்ணவரினிதெடுத்துரைப்பார்.

(இ-ள்.) வேறுவேறாயுள்ள ஒவ்வொருகோட்பாடுகளை மனத்திற்கொண்டு மாறாமல் பிரபலவாதமிட்டவர்களாய்ச் சாந்தத்தை லேசமுந்தழுவாமல் உழல் வார்கள். கெடுதலில்லாத அப்பந்தம், முழுவதும் விட்டொழிந்து மேலாகியமுத் தியையடைவது, எக்காலமென்று நாரதமுனிவர் கேட்க, நல்ல துளசிமாலைய ணிந்த நரநாராயணர் உண்டாகிய அன்பினால், மிகுந்த முகமலர்ச்சிகொண்டு இனிமையுடன் எடுத்துரைக்கின்றனர். எ-று. (க)

* பருவருங்கலியின் விடலரிதாய பந்தபாசங்களைப் பேர்க்கி .

யொருவருமுத்தி யடைதாராடையு முபாய்மொன் றுண்டதுகேட்டி.

* பருவரல் = துன்பம்.

மருவருமறைமா முடிநடுப்பொலிந்து வைகுறுங்காசிமாநகரில்
வெருவருந்திடத்தின் வசித்தலேயின்ப வீடுபேறுறுவதற்குபாயம்.

(இ-ள்.) துன்பத்துக்கிடமாகிய கலியுகத்தில் விடுதற்கரிதாகிய சம்பந்தமுள்ள பாசங்ளையொழித்து ஒருவரும் முத்தியடையமாட்டார்கள். (ஆனால்) அடைகின்ற உபாயமொன்றிருக்கின்றது அவ்வுபாயத்தைக் கேட்பாயாக கிட்டுதற்கரிய வேதங்களின் (ஆதி) மத்தி அந்தங்களில் விளக்கமாகப் பிரதிபாதிக்கின்ற மகத்தான காசித்தலத்தில் அச்சமில்லாமல் திடத்துடன் வாசஞ்செய்தலே இன்பமயமாகிய மோக்ஷவீட்டை அடைவதற்கு உபாயமாகும். எ-று. (க0)

மறைமுடியமர்மா தேவனும்யாமு மலர்ப்பொகுட் டணையிருப்பவனுங்
கறைகெழுகுலிசத் தண்ணலும்வானோர் கணங்களும் வித்தியதரநு
முறைகருடருங்கிம் புருடருஞ்ச முமிழையிற் றுரகரும்பிறரு
நிறைகெழுவாஞ்சை யொடுபிரியாது நிகழ்தரப் படுவதக்காசி.

(இ-ள்.) வேதமுடிவில் தங்குகின்ற சிவபிரானும், விஷ்ணுவாகியயானும், தாமரைமலர்ப்பொகுட்டை இடமாகக்கொள்ளும் பிரமனும், (சத்துருக்களுடைய) உதிசந்தோய்ந்த வச்சிராயுதமேந்திய தேவேந்திரனும், தேவகூட்டங்களும், வித்தியாதரர்களும், கருடரும், கிம்புருடர்களும், விஷத்தைக்கக்குகின்ற தந்தங்களையுடைய நாகலோகத்தவரும், மற்றையோர்களும், பூரணமாக நிறைந்த பிரியத்தோடு சதாவசிக்கப்படுவது அக்காசித்தலமாகும். எ-று. (க1)

முத்தியாவருக்குங் கொடுப்பமென்னுலகின் முகிழ்த்தபஹலங்களினுள்
சித்திசேர்பவருக் களித்திடுங்காசித் திருத்தலம் போலுவதில்லைப் [ருஞ்
பத்திசெய்பரம் சிவத்தலமென்றும் பரவுவிட் டினுத்தலமென்று
மொத்தியல்பிரமத் தலமென்றுமுனைப்ப வோங்குமவ் வானந்தக்கானம்.

(இ-ள்.) (வந்து வசிப்பவர்கள்) யாவருக்கும் மோக்ஷத்தைத் தருகிறோமென்று (புராணங்களால் தெரிவிக்கின்ற) உலகத்திலுண்டாயிருக்கும் அனேக தலங்களுக்குள் மோக்ஷாநுபவசித்தியை, அடைபவருக்குக் கொடுக்கின்ற சிறந்த காசித்தலத்துக்குச் சமானமொன்றுமில்லை. பத்திசெய்தற்கிடமாகிய உயர்வுள்ள ஆனந்தகானம் என்னும் அக்காசிப்பதியை பரசிவத்தலமென்றும் விஷ்ணுத்தலமென்றும் பிரமதேவருடைய தலமென்றும் சொல்லுவார்கள். எ-று. (க2)

சிற்சிலர்காசி மான்மியந்தெரிந்து தீர்தராதாவயின் வசிப்பார்
சிற்சிலர்கங்கை நறும்புனலாடித் தேவதேவனைப்பணிந் தமர்வார்
சிற்சிலரன்ன பூரணியுமையைத் தெரிசனஞ் செய்துவீற்றிருப்பார்
சிற்சிலர்நம்மைத் துழாய்கொடுபோற்றித் திருத்தகுபத்திசெய்துறைவார்.

(இ-ள்.) சிலபேர் காசித்தலத்தின் மகிமையை யுணர்ந்து விட்டுநீங்காமல் அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்வார்கள். சிலபேர் கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து தேவதேவராகிய விசுவநாயகரை வணங்கி வசிப்பார்கள். சிலபேர் உமாதேவியாராகிய அன்னபூரணியாரைப்பணிந்து வசிப்பார்கள். சிலபேர் விஷ்ணுவாகிய நம்மைத் துளவங்கொண்டு அருச்சித்து சிறப்புற்ற பத்திசெய்து வசிப்பார்கள். (க3)

சு-வதுநாநாராயணர்நாரதருக்குபதேசித்தஅத்தியாயம்.அந்

சிற்சிலர்துண்டி விநாயகர்தம்மைத் தினந்தொறும் போற்றியேத்தெடுப்
பார், சிற்சிலர்குமரக் கடவுளைவணங்கித் தீவினையொழிந்தினி தமர்வார்
சிற்சிலர்கால வயிரவற்போற்றிச் சிந்தனைமுற்றிடக் காண்பார்
சிற்சிலர்தண்ட பாணியைவணங்கித் திருவொடும்பொலிந்தினி தமர்வார்.

(இ-ள்.) சிலபேர் துண்டி விநாயகக்கடவுளைத் தினந்தொறும் அருச்சித்துத்
துதிப்பார்கள். சிலபேர் முருகக்கடவுளை வணங்கிக் கொடியவினைகளை நீக்கிச் சுக
மாக வசிப்பார்கள். சிலபேர் காலவயிரவரை வணங்கி எண்ணிய எண்ணங் கை
கூடக்கண்டு (வசிப்பார்கள்.) சிலபேர் தண்டபாணியைப்பணிந்து ஞானசம்பத்
தோடுவிளங்கியின்பத்துடனிருப்பார்கள். எ-று. (கச)

சிற்சிலரழலைப் போற்றியேத்தெடுப்பார் சிற்சிலர்பரிதியைத் தொழுவார்
சிற்சிலர்வசிப்போர்க் கிடமுதற்பலவுந் திருத்தகக்கொடுத் துபசரிப்பார்
சிற்சிலர்மறையோ ராதியர்க்குணவு செறிசுவையொடும்படைத்துவப்பார்
சிற்சிலரெல்லை வலம்புரிந்தமர்வார் சிற்சிலர் தியானஞ்செய்திருப்பார்.

(இ-ள்.) சிலபேர் அக்கினிதேவரை வணங்கித் துதிப்பார்கள். சிலபேர்
சூரியதேவரை வணங்குவார்கள். சிலபேர் அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவருக்கு
விடுதிமுதலாகிய பலவற்றையும் சிறப்போடுகொடுத்து உபசாரஞ் செய்வார்கள்.
சிலபேர் பிராமணர் முதலானவர்களுக்கு உண்டியை (ஆறுவகையாக) நெருங்
கிய சுவையோடும் படைத்துக் களிப்பார்கள். சிலபேர் காசித்தலத்தைப் பிரதக்ஷ
ணஞ்செய்து வசிப்பார்கள். சிலபேர் (காசிப்பதியைத்) தியானஞ்செய்து வசிப்
பார்கள். எ-று. (கரு)

சிற்சிலர்பிரம சரியமாரிலையிற் சேர்ந்துதீவினைமுழு தொழிப்பார்
சிற்சிலர்கிரக நிலையடைந்தடைந்தார் திறம்பலம் றிடவுபசரிப்பார்
சிற்சிலர்வானப் பிரத்தமாரிலையிற் சேர்ந்துமாதவத்தினைவளர்ப்பார்
சிற்சிலர்சந்நி யாசபேதத்திற் சிற்ந்துபந் தறுத்துவீற்றிநுப்பார்.

(இ-ள்.) சிலபேர் உயர்வுள்ள பிரமசரிய ஆச்சிரமத்தைப்பெற்று கொடிய
வினைமுழுவதையும் ஒழித்துவிடுவார்கள். சிலபேர் கிரகத்தாச்சிரம நிலையைப்பெ
ற்று அத்தலத்துக்கு வந்தவர்களுடைய துன்பமொழியும்படி உபசாரஞ்செய்வா
ர்கள். சிலபேர் மகத்தான வானப்பிரஸ்த்தாச்சிரம நிலையைப்பெற்று பெருந்தவ
த்தைவிருத்திசெய்வார்கள். சிலபேர் சந்நிபாச ஆச்சிரமபேதங்களில் சிறந்தவராகி
பாசபந்தங்களையறுத்து முத்தியின்பத்தையடைந்து வசிப்பார்கள். எ-று. (கசு)

இல்லறத்தமர்வோர் விதித்தகாலத்தி லிணைவிழைச்சுற்றலாக்காலத்
தொல்லறம்பயிலும் பிரமசாரியரா யுற்றகிலேசனைப்போற்றி
நல்லறம்பொருந்தித் தீவினைகழித்து நாடுபேரின்பத்தினமர்வா
ரல்லறங்கிடவிக் காசிமான்மியத்தை யறிதராருழலுவொங்கும்.

(இ-ள்.) இல்லற தருமத்தை விரும்பி வாழ்வோர்கள் விதித்த காலத்தில்
மனையாளுடன் சேர்ந்து விதியாதகாலத்தில் தருமநூலிலே பழகுகின்ற பிரம
சாரியரைப்போல் மனைவியுடன் கூடாதிருந்து விசுவநாயகரை வணங்கி நல்ல

சிவதருமங்களைச் செய்து தீவினையையொழித்து அறிவுடையோரால் குறிக்கின்ற பேரின்பாதுபவத்தையடைந்து அத்தலத்தில் வசிப்பார்கள். இக்காசிமான்மியத்தை யறியாதவர்கள் அல்லலுண்டாகும்படி எவ்விடங்களிலும் திரிந்தலைவார்கள். எ-று. (௧௭)

காசிமேவுதலே முத்திகாரணமாக் கண்டனம்வேறொன்றுங்காணோ மாசிலாமணியாய் வயங்ககிலேசன் வாய்மொழிந் திடுவதையன்றிப் பேசினாலாமோ பிறரதன் பெருமை பெட்புறுநாரதமுனிவா வாசிகால்காசி மான்மியஞ்சிறிது மலரவனாதியோர் தெளிந்தார்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்தலே முத்தியடைதற்குக்காரணமென்று (அதுபவமாகக்) கண்டோம். வேறொரு சாதனமுங் காணவில்லை. களங்கமில்லாத இரத்தினம்போற் பிரகாசிக்கின்ற விசுவநாதர் அத்தலத்தின்பெருமையைத் திருவாய்மலர்ந்தாலன்றி மற்றையோர் சொன்னால் அத்தலப்பெருமை அடங்குமோ, அன்பையுடைய நாரதமுனிவனே மோக்ஷலாபத்திலுயர்ந்த காசிமகிமையைப் பிரமதேவன் முதலானோர் சிறிது தெளிந்திருக்கின்றார்கள். எ-று. (1)

ஆதலிற் பிரம ஞானியரான ரத்தகுதலத்தடைவொன்றே காதலிற் சிறந்த முத்தியென்றுரைத்தார் கலைதெரிநாரதமுனிகேட் டோதலிற் பொலியு மறைமுடியுண்மை யுரைத்தனிரொன்றுகைதொழுது சாதலிற்றுயர்ந்த காசிமாநகரஞ் சார்ந்துவாழ்ந் திருந்தனன்மாதோ.

(இ-ள்.) ஆனபடியினால் பிரமஞானியராயுள்ள நரநாராயணர் அத்தன்மையான காசிப்பதியில் வசிப்பதாகிய ஒரு சாதனத்தையே இன்பத்தாற் சிறந்த முத்தியென்று சொன்னார். கலைஞானங்களை யறிந்த நாரதமுனிவர் கேட்டு அத் தியயனத்தால் விளங்குகின்ற வேதாந்தத்துண்மையைக் கட்டளையிட்டொன்று கைதொழுது வணங்கி (விடைபெற்றுக்கொண்டு) எக்காலத்திலும் லயமின்றி உயர்ந்த மகத்தான காசித்தலத்தையடைந்து வசித்து முத்தியின்பம் பெற்றனார். எ-று. (௧௯)

முனிவிர்காடெளிந்தீர் கொல்லெனக்கபில முனிவரனுரைத்தனன்கேட் பனிவிராங்கணரா யவர்களுங்காசிப் பதியகமேவீற்றிருந்தார் [மெய் நனியவாமிதனை யுணர்ந்தனைகொல்லோ நலமலிதீபகவென்று னினியவாசிரியன் றீபகன்மகிழ்பூத் திணையடிதொழுதுவாழ்ந்தனனே.

(இ-ள்.) முனிவர்களே (நரநாராயணர் நாரதமஹாமுனிவருக்கு உபதேசித்த காசிப்பதியின் மகிமையைத்) தெளிந்தீர்களோவென்று கபிலமஹாமுனிவர் கட்டளையிட்டனர். அதைக் கேள்வியுற்று ஆனந்தபாஷ்பம்பொழிகின்ற கண்களையுடையராய அம்முனிவர்களும் காசித்தலத்தையடைந்து முத்தியின்பம் பெற்று வீற்றிருந்தார்கள். யாவரும் பெருமகிழ்ச்சிகொள்ளத்தக்க விம்மகிமையைத் தெரிந்தனையோ நன்மைநிறைந்த தீபகனையென்று இன்பவடிவாகிய வேததரும முனிவொன்னும் ஆசிரியர் கூறினர். தீபகன் களிகூர்ந்து அவ்வாசிரியர் உபய திருவடிகளையும் வணங்கி இன்புற்றனன். எ-று. (20)

நரநாராயணர் நாரதருக்குபதேசித்த அத்தியாயம் முற்றியது. ஆக அத்தியாயம் சு-க்கு திருவிருத்தம் ௨௪௧.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது

பரமசிவன் பார்வதிதேவியாருக்கு
உபதேசித்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்,

முனிவரர் விடைகொடு முத்திமேவுவான்
றனிவளக்காசியைச் சார்ந்து வாழ்ந்தபின்
கனிமனம்படைத்தவக் கபிலன்றன்னிடை
யினிதுசித்தர்கள் பல ரெய்திப்போற்றினார்.

(இ-ள்.) முனிகணங்கள் விடைபெற்றுக்கொண்டு மோக்ஷத்தை அடை
யும்பொருட்டு ஒப்பற்ற வளப்பங்களையுடைய காசிப்பதியைச் சேர்ந்து வாழ்ந்தி
ருந்தார்கள். (அதன்) பின்பு சீவகாருணியமுள்ள மனதையுடைய அந்தக் கபில
மகாமுனிவரிடத்து, இன்பவடிவாகிய சித்தர்கணங்கள் வந்து வணங்கினார்கள். (க)

சித்தர்கள் வந்தமை செப்பவேண்டுமென்
றுத்தமக்கபிலனாங் குரைத்தகாலையின்
முத்தலைக்கங்கைநீர் முழங்குகாசியின்
மெய்த்தவ மியற்றிட, விருப்பம் வைத்துளோம்.

(இ-ள்.) சித்தர்கணங்களே (நீங்கள் என்னிடத்து) வந்தகாரியத்தைச் சொல்
லவேண்டுமென்று உத்தமாநுசந்தானபரராகிய கபிலமகாமுனிவர் கட்டளையிட்
டபோது, முத்துக்களைக்கொழுக்கின்ற அலைகள் முழங்குங் கங்காதீர்த்தத்தையு
டைய காசித்தலத்தில் உண்மைத்தவனா செய்யும்பொருட்டு விருப்பம்வைத்திருக்
கின்றோம். எ-று. (உ)

ஆயிடையெத்தொழி லாற்றிவைகுறிற்
றாயமாதவமெனச் சுருதுகூறிடு
நாயகசாங்கிய நவின்ற மேலவ
மேயவிம் மந்தணம் விளம்புகென்றனர்.

(இ-ள்.) அந்தக்காசித்தலத்தில், எந்தச்சற்காரியத்தைச் செய்து வசித்தால், பரி
சுத்தமான மகாதவமென்று வேதங்கள் சொல்லும். ஞானநாயகனை சாங்கியயோக
வியல்பைத் தெரிவித்த மேன்மையுடையோரோ, நாங்கள் விரும்பிய இந்தரகியத்
தைத் திருவாய்மலர்வீ றென்றனர். எ-று. (ங)

என்றலுங்கடிலனுள் ளிரங்கிக்கூறுவான்
கன்றலில்காசியைக் கருதுஞ் சித்தர்கா
ளொன்றமற்றவ்வயி னுறைதலேபல
னென்றருமறையெலா மெடுத்தியம்புமால்.

(இ-ள்.) இவ்விதமாகச் சொன்னவளவில், கபிலமகாமுனிவர் இரக்கங்கொண்டு, கட்டளை இடுகின்றனர். மங்களகரமான காசித்தலத்தைத் தியானிக்கின்ற சித்தர்களுக்களே அத்தலத்தில், நிரந்தரம் வாசஞ்செய்தலே, எல்லாப்பலனுந்தருமென்று அரியவேதங்கள்யாவும் எடுத்துக்கூறும். எ-று. (சு)

ஆயினும்வறிதவ ணமர்தலாகுமோ
தாயினுமினியதாந் தருமமொன்றனை
வாயினுமனத்தினு மதிக்குமெய்யினுங்
காயினு மியற்றுதல் கடமையாகுமால்.

(இ-ள்.) ஒருதொழிலுஞ் செய்யாது வாசஞ்செய்தலே பலனென்று கூறினாலும் அத்தலத்தில் சும்மாவசிக்கலாகுமோ தாயைப்பார்க்கிலும் இன்பத்தைத் தருவதாகிய ஒருதருமத்தை வாக்கினாலும், மனத்தினாலும், காயத்தினாலும், துன்பம் வரினுங்கைவிடாது செய்துவருதலே முறைமையாகும். எ-று. (ரு)

மூன்றினுமியற்றுற முற்றுறாதெனி
லேன்றிங்காயத்தா லேனுஞ்செய்தல்சீர்
சான்றிடும் பயன்றருந் தனங்கையுள்ளவர்
தோன்றியபடியெலாந் துணைந்துசெய்வரால்.

(இ-ள்.) மனம், வாக்கு, காயம் என்கிற திரிகரணத்தாலும் ஒருதருமஞ் செய்யமுடியாதெனில், பொருந்தியதேகத்தாலாவது செய்தால் (அது) சிறந்த பிரயோசனத்தைக் கொடுக்கும். கைவசத்திற்குரியவீயமுள்ளவர்கள் மனத்திற்குறன்றிய உயர்ந்த தருமங்களையெல்லாம் விரைவாகச்செய்வார்கள். எ-று. (சு)

காயத்தாற்செய்யும் புண்ணியமாவன கங்காதீர்த்தமாடல், விசுவநாதரைத் தரிசித்தல், வலம்வருதல், வில்வமெடுத்தல், மாலைதொடுத்தல், விசுவநாயகருக்குச் சாத்துதல்முதலானவைகளாம்.

புகழ்மிகுகாசியிற் பொருந்தியோர்சிறு
திகழ்தரு மத்தினைச் செய்வரேலவ்
ரிகழ்வினைநீத்துமே லின்பமெய்துவா
ரகழ்தலிலறமுமொன் றனந்தமாகுமால்.

(இ-ள்.) அதிகபுகழையுடைய காசிப்பதியில்வசித்து விளக்கமுற்ற ஒருசிறிய தருமத்தைச்செய்வார்களாயின் அவர்கள் யாவராலும் இகழ்த்தற்குரிய பாதகங்களை யொழித்து தாங்கள்செய்யுந் தருமமும் ஒன்றனந்தமாகப்பெருகி மேலாகிய முத்தியின்பத்தைப்பெறுவார்கள். எ-று. (எ)

எ. பரமசிவன் பார்வதிதேவியாருக்குப் பேசுத்த அக்தியாயம். ௮௭

செயப்படுதருமத்தைச் சிறந்தகாசியில்
வயப்படுமன்பொடு வயக்குவாரெனி
னயப்படு நிலத்திடை நட்வித்தெனப்
பயப்படுமுகெலாம் பரவிச்சென்றரோ.

(இ-ள்.) செய்யத்தக்க உத்தமதருமங்களை, மேலான காசித்தலத்தில் நிறைந்த அன்போடு விளக்கமாகச் செய்வார்களானால் நல்லபூமியில் நட்விதைபலனைத் தருவதுபோல் அத்தருமம் சர்வலோகங்களும் வியாபித்து மோகப்பலனைக் கொடுக்கும். எ-று. (அ)

அறத்தினை யனுத்துணை யானுஞ்செய்பவர்
மறத்தினை யகழ்ந்தருள் வழங்குகாசியி
னிறத்தினைபுறப்புகூஉ நிகழ்ச்செய்வர்மா
திறத்தினைபுற்றமர் சித்தர்காளின்னும்.

(இ-ள்.) மிக்க தவவலிமையையுடைய சித்தர்கணங்களே பாவங்களையொழித்துத் திருவருள் பரலிக்குன்ற காசிப்பதியில் சிவதருமங்களை அணுவளவாயினுஞ்செய்பவர்கள் சிவசாரூபத்தையடைந்து அதை விளக்கச் செய்வார்கள். இஃதன்றியும். எ-று. (ஆ)

செய்யுமவ்வறத்தினுற் சித்தசுத்தியா
முய்யுமெய்ஞ்ஞானமு முதிக்கு மன்னதா
னையுமிப்பிறவிநோய் நாசமெய்திடு
மெய்யுமானந்தமிக் கெழுந்துபொங்குமே.

(இ-ள்.) செய்த அத்தருமத்தினால், சித்தசுத்தியுண்டாகும். அச்சித்தசுத்தியால் உய்யச்செய்கின்ற உண்மை ஞானமுமுதிக்கும். அவ்வுண்மை ஞானத்தால் வருத்துகின்ற இப்பிறவி வியாதி ஒழியும். பிறவியொழிந்தால் சிவானந்தானுபவம் மேன்மேற்பொங்கித் தேகமும் அவ்வானந்த வடிவமாகக்காணும். எ-று. (க)

இன்னது துணிதரற் கியைந்த வோர்கதை
நன்னயத்துரைக்குவ னயந்து கேட்டிரான்
மின்னகுகாசியின் விருப்பமுட்கொடு
பன்னரும் வினையெலாம் பறித்த சித்தர்கள்.

(இ-ள்.) இத்தருமத்தை நிச்சயித்தற்பொருட்டு நடந்த ஒருகதையைப் பெருங்களிப்புடன் கூறுகின்றேன்: விசுவாசத்துடன் கேளுங்கள். விளக்கமுற்ற காசித்தலத்தில் வசிக்கவேண்டுமென்கிற இஷ்டத்தை மனதிற்கொண்டிருப்பதால் சொல்வதற்கரிய தீவினைகளையாவும் பறித்(தெறிந்த)சித்தர்கணங்களே. எ-று. (கக)

வெள்ளிமால் வரையமர் விமலநாயக
னெள்ளியப்தமல ருமைபணிந்தெழா
வுள்ளியவறங்களெவ் வுத்தமத்தல
நள்ளியபுரிவது நவிறியென்றனள்.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய வெள்ளியங்கிரியில் விற்றிருக்கின்ற மலரகி தராகிய பரமசிவனுடைய விளக்கமுற்ற பாததாமரையில் உமாதேவியார் வணங்கியெழுந்து சிந்திக்கத்தக்க தருமங்களை எந்த உத்தமத்தலத்தில் விருப்பத்துடன் செய்யவேண்டியது கட்டளைபிடவேண்டுமென்றனள். எ-று. (க௨)

என்றலுங்கருணைகூர்ந் திரங்கிக்காசியே
யொன்றியவறம்பல வுளுற்றுதற்கிட
மன்றியுமணுத்துணை யானுமேருவாங்
கன்றியமருங்குலாய் கருதென்றேதுவான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று கேட்டவளவில் சிவபெருமான் கிருபைப் பாலித்து மனமிரங்கி பொருந்திய தருமங்களைச் செய்தற் கிடம் காசிப்பதியாகும். அதுவல்லாமலும் அணுவளவு தருமஞ்செய்தாலும் மேருமலையைப்போல, ஓங்கும். தளர்கின்ற இடையையுடைய உமையே இதைச் சிந்திப்பாயாகவென்று மேலுங்கட்டளையிடுகின்றனர். எ-று. (க௩)

மாசில்யாமோங்கொளி யாகிவைகலாற்
காசியென்றொருபெயர் கண்ரவர்கற்றவர்
பேசுமக்காசியிற் பிறங்கிவாழ்பவ
ரேசினங் கணங்களென் மெண்ணுமாதராய்.

(இ-ள்.) களங்கமற்ற யாம் பிரபல ஜோதிவடிவமாக வாசஞ்செய்தலால் காசியென்கிற வொருதிருநாமத்தை அறிவுடையோர் சொல்வார்கள்; யாவரும் எடுத்துரைக்கத்தக்க அக்காசித்தலத்தில் விளங்கி வாழ்பவர்களைக் குற்றமற்ற நமது கணநாதர்களென்று உமையே சிந்திப்பாயாக. எ-று. (க௪)

சாற்றுமத்தலத்திடைத் தடாகமாகிய
வாற்றுநர்புண்ணிய மளக்கும் வல்லர்பார்
ரேற்றமாப்புதியதொன் றியற்றும் பேற்றினும்
போற்றியபழையதைப் புதுக்கன் மிக்கதே.

(இ-ள்.) சொல்லுகின்ற அக்காசித்தலத்தில் தடாக முதலாகிய தருமங்களைச் செய்பவர்களுக்கு உண்டாகும் புண்ணியத்தை அளவிடவல்லோர் யாவர், உயர்வுள்ள புதியதருமங்களைச்செய்யும் பலனைப்பார்க்கிலும் முன்னோரால் பாதுகாத்துச் சிதைந்திருக்கின்ற பழைய தருமங்களைப் புதுப்பித்தல் மேலானபுண்ணியமாகும். எ-று. (க௫)

தளர்வறுகேள்வியான் தருமபாதனென்
றுளனொருவணிகனவ் ளூரில்வாழ்பவன்
வளரொரு தன்மனை வாயுமூலையி
லுளரளிமலர்த்தட மொன்றுண்டாக்கினான்.

(இ-ள்.) அக்காசிப்பதியில் வைசியமரபிற்பிறந்து தருமபாதனென்று பெயர் பெற்றுச்சோர்வில்லாது தருமநூலைக்கேட்டு வாழ்பவனொருவனிருந்தனன். உயர்ந்த தனது மாளிகைக்கு வாயுமூலையில் வண்டிகள் மூக்காலுமுதற்கிடமாகிய மலர்களையுடைய ஓர் தடாகத்தை யுண்டுபண்ணான். எ-று. (க௬)

எ-வது பரமசிவன் பார்வதிதேவியாருக்குபதேசித்த அத்தியாயம். அக

அன்னதின் மறையவ ராதியாரொடு
முன்னரும் பாற்பசு முதன்மற்றுள்ளன
வென்னவும்வந்துவந் தினியநீர்கவரந்
துன்னருங்களிப்பொடு மொல்லையேகுவ.

(இ-ள்.) அத்தடாகத்தில் பிராமணர் முதலிய பெரியோர்களோடு நினைத்த
ற்கரிய பால்கறக்கின்ற பசுமுதலர்னவைகளும் பறவைமுதலிய மற்றுள்ளபிராணி
களும் (தாகத்தோடு) வந்து இன்பத்தையுடைய தீர்த்தத்தைப் பாணஞ்செய்து
அடங்கா மகிழ்ச்சியுடன் விரைவாகச்செல்லும். எ-று. (கௌ)

அத்தருசெல்வனு மமைந்தசெல்வத்து
மெத்தியபோகங்கள் விரும்பித் துய்க்குநாட்
பொத்தியமுற்பவம் புரிந்ததீமையா
லொத்தியல் வறுமைவந் துற்றதென்பவே.

(இ-ள்.) தருந்த சம்பத்துள்ள அத்தருமபாதனும் நனது செல்வப்பெருக்
கால் இன்பமயமாகிய நானுபோகங்களையும் பிரியத்தோடனுபவிக்குங் காலத்தில்
மூடப்பட்டிருக்கின்ற முற்பிறவியிற் செய்த தீவினைப்பயனால் செல்வத்தைப்
போல் ஒத்துவரும் இயல்பினையுடைய வறுமைவந்தடைந்தது. எ-று. (கஅ)

மிடியதுமேவலு மெலிந்துநாய்களோர்
படியறு மறையவன் பான்முந்நூறெனுங்
கடிதலில் வராகனைக் கைக்கொண்டானவ
னெடிதுநாஸ்கழித்தபி னேர்ந்துகேட்டனன்.

(இ-ள்.) தரித்திரம்வந்துசேர்தலால் தருமபாதனென்னும் வைசியன் தளர்
ச்சியடைந்து சமாமமற்ற வோர் பிராமணனிடத்து நீக்கப்படாத தொடர்பினை
யுடைய முந்நூறுவராகன் கடன்வாங்கிக்கொண்டனன். கடன் கொடுத்த அப்
பிராமணன் நெடுநாள்பொறுத்துச் சமீபித்துவந்து கடன்கேட்டனன். எ-று. (கஆ)

கேட்டலும் பொருளிலை கிடைப்பதெங்கினி
வாட்டமின் மறையவ மற்றுயான்புரி
தோட்டலர்க் குளத்தினைத் தோன்றக் கொண்டுநீ
வேட்டியான் கொள்கடன் வீட்டுகென்றனன்.

(இ-ள்.) கேட்டவளவில் பொருளோகிடையாது இனி எவ்வாறு கிடைக்கும்
தளர்ச்சியில்லாத பிராமணரோ நான் உண்டாக்கிய இதழ்களையுடையமலர்களுள்ள
தடாகத்தை கடனுக்கு ஈடாகக்கொண்டு விருப்போடு என்கடனை ஒழித்துவீடு
வீராகவென்று சொல்லிக்கொண்டனன். எ-று. (கஆ)

என்றலுமவையுளா ரிடத்துவேதியன்
சென்றனனெட்டியன் செய்கை கூறியா
னொன்றவிக் குளத்தினை யொப்பிக் கொள்வனேற்
கன்றலிலெத்துனை காலங்கொள்வது.

(இ-ள்.) இப்படியென்று தருமபாதன் சொன்னபோது அப்பிராமணன் தருமசபையாரிடத்துக்குப்போய், வைசியன் கடன்வாங்கியதும், அவன்வெட்டிய குளத்தைக் கடனுக்கு ஈடாகக்கொடுத்து விடுவதுமாகிய செயல்களைச்சொல்லி, தகுதியுள்ள இக்குளத்தினை கடனுக்கு ஈடாக வொப்புக்கொள்வேனானால் குறை வற்ற எவ்வளவுகாலம் கொள்ளவேண்டிவது. எ-று. (உக)

கூறுதிமென்றலுங் குழீஇயமேலவர்
மாறுதீர் வணிகனும் வரப்புரிந்து கேட்
றேதீர்குளத்திலோ ருறுகலிட்டிடிற்
பேறுசால்கடனறின் மிதக்கும் பேணவே.

(இ-ள்.) தாங்கள் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டபோது அவ்விடத்துக் கூடியிருந்த மேலோர்கள் தங்களிடம்வந்த மாறுபாடில்லாத தருமபாதன் செட் டியானா வரவழைத்துக்கேட்டு (உண்மை தெரிந்து) துன்பத்தைத் தணிப்பிக் கின்ற குளத்தில் ஒரு பெரியகல்லைப்போட்டால் வாங்கிக்கொண்ட கடன் கழியு மளவும் அக்கல் உள்ளமுந்தி கழிந்த உடன் யாவரும் மகிழும்படி மிதக்கும். எ-று.

அத்தனைநாள்வரை யய்யநின்னதா
மொத்தபின்னாள்வற் குரியதாகுமாற்
சித்தமுற்றொருகலைச் சேர்த்தியென்றன
ரத்தலையையனவ் வாறுசேர்த்தினான்.

(இ-ள்.) பிராமணனோ அக்கல் அழுந்தியிருக்குங் காலத்தளவும் குளம் உம்மு டையதாகும். அதற்கு பிற்காலத்து இவ்வர்த்தகருக்கு உரியதாகும். மன உறு தியோடு ஒரு கல்லை குளத்திற் சேர்ப்பீரென்று சபையார்கூற்றினர் அவ்விடத்து (யாவருங்காண) பிராமணன்வவாறு பெருங்கல்லையிட்டனன். எ-று. (உங)

பரியகல்லாத்தடம் பதியவிட்டவ
ணுரியசான்றோரொடு முவந்துநின்றன
னரியகோதனத்தொடு மங்கனோர்பசுத்
தெரியவந்துண்டது தெளிந்தநீ ரினை.

(இ-ள்.) பெருங்கல்லாகத்தூக்கிவந்து அப்பிராமணன் குளத்தில்முந்தும்படி விட்டு அவ்விடத்திலிருக்கின்ற பெரியோர்களோடு களித்து நின்றனன். அரிய கன்றோடு ஓர் பசுவந்து யாவரும் பார்க்கும்படி தெளிவுள்ளதீர்த்தத்தைக் குடித் தது. எ-று. (உச)

கன்றொடுகறவையான் கலந்துநீர்குடித்
தொன்றிய பெருங்கரை யுறுமுன்னிட்டக
லன்றதிசயமென வறன்மிதந்தது
பொன்றலி லூரினும் பூதுகொண்டதே.

(இ-ள்.) கறவைப்பசு கன்றோடுகலந்து (விடாய் நீங்கும்படி)தண்ணீர்குடித் து அருகிலிருக்கின்ற பெரியகரையை அடைதற்கு முன்னமே, (பிராமணனாற்

எ-வது பாமசிவன் பார்வதிதேவியாருக்குபதேசித்த அத்தியாயம். ௯௯

போட்ட) கல்லானது ஆச்சரியமென்று சொல்லும்படி நீரில் மிதந்தது. எப் போதுங் குறைவுபடாத காசித்தலத்தார்பெருங்களிப்பினைக்கொண்டார்கள். (1)

செழுமறையவகடன் றீர்ந்ததேகுதி
வழுவறுநாயகவிம் மாமலர்த்தடம்
பழுதறு நின்னதே படர்நி யென்றனர்
செழுவியவவையுளா ரிருக்கை சேர்ந்தனர்.

(இ-ள்.) மேலாகிய பிராமணரே உம்முடைய கடன்றீர்ந்துவிட்டது. நீர் போவீராக. களங்கமற்ற செட்டியாரோ இலக்குமி வசித்தற்கிடமாகிய தாமரை மலர்களையுடைய இக்குளம் களங்கமில்லாமல் உம்முடையதாய்விட்டது. நீர்செல்வீராகவென்று சொல்லி மேலாகிய சபையார்கள் தங்களுடைய வாசஸ்தானத் தை அடைந்தார்கள். எ-று. (௨௬)

ஆதலிற்காசிமா நகரத்தாற்றிடு
மேதகு தருமமே மிகு கியாவது
போதரு மன்னதாற் போதம் பூத்திடுங்
காதலினஃதுறக் கலக்கு முத்தியே.

(இ-ள்.) ஆதலினால் பெருமைதங்கிய காசித்தலத்திற் செய்கின்ற சிறந்த தருமம் மேன்மேல்வளரும். அத்தருமத்தால் மெய்ஞ்ஞானமுதிக்கும். பிரியத்தைத் தருகின்ற அந்த மெய்ஞ்ஞானத்தால் முத்தி சித்திக்கும். எ-று. (௨௭)

உண்மையீ துணர்தியென் றும்பன்கூறினான்
வண்மைசேருமையவண் மகிழ்ந்து தாழ்ந்தெழீஇ
யெண்மையே முத்தியை பெய்துங் காரணந்
தண்மைகூர் காசியைச் சார்தலோ வென்றான்.

(இ-ள்.) இது சத்தியமாகுமென்று சிவபெருமான் பார்வதி தேவியாருக் குத் திருவாய்மலர்ந்தனர். ஜீவகோடிகளுக்கு ஞானத்தை உதவுகின்ற அத்தேவி யார் மகிழ்ந்து வணங்கி யெழுந்து அடைந்தோர்களுக்குப் பிரபலசார்த்தத்தை யுண்டிபண்ணும் காசிப்பதியைச் சேர்தலே முத்தியடைதற்கு எளிமையான காரணமென்றன் ன். எ-று. (௨௮)

சித்தர்கா ஞமையவள் தெளியத்தேவனா
ரத்தலை யுணர்த்திய தறிந்து ளீரினிக்
கைத்தல நெல்லியிற் காசியேகியே
பொத்தலைத் திருமெனப புகன்றுபோக்கினான்.

(இ-ள்.) சித்தர்கணங்களே உமாதேவியார் தெளியும் வண்ணம் சிவப ரஞ்சோதியார் அக்கயிலாசத்தி லுபதேசித்ததை யறிந்தீர்கள். இனிக் காசித்தல த்தையடைந்து உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோலாகத் துன்பத்தை யொழித்துச் சுகமாக வசிப்பீர்களென்று கயிலமஹாமுனிவர் தெரிவித்து அப்பதிக்குப் பிரயா ணப்படுத்தினார். எ-று. (௨௯)

போக்கியமுனிவனைப் போற்றிவாழ்த்தியே
தேக்கிய மகிழ்ச்சியிற் காசிசேர்ந்தன
ராக்கியவறத்தொடு மமர்ந்து வாழ்ந்தனர்
மேக்குயர் முத்தியின் மேவினாரோ.

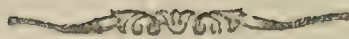
(இ-ள்.) பிரயாணப்படுத்திய கபிலமஹாமுனிவரை வணங்கித் துதித்து
பிறைந்த மகிழ்ச்சியோடு காசித்தலத்தையடைந்து சிவதருமங்களைச்செய்து ஞான
சம்பத்தோடு வாழ்ந்து உயர்வுக்குள் உயர்வாகிய முத்தியின்பம்பெற்றார்கள்.எ-று.

பரமசிவன் பார்வதிதேவியாருக்குபதேசித்த

அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் எ-க்கு திருவிருத்தம் (உஎக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்கண மகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருங்குழலுமையாண் மீளவுங்காள கண்டனைப் பணிந்தெழுந்தவனி
மருங்குழல்விடைய வாதனைப்பட்டு மயங்குவார்க் கின்பலீழல்லை
யிருங்குழல்வீணை முழக்கருக்காசி யிருக்கவு மிரியவேதாந்த
மொருங்குழலடையாச் செவியராயுலோப முற்றமர் பாதகர்க்கில்லை.

(இ-ள்.) கரிய அளகபாரத்தையுடைய உமாதேவியார் திரும்பவும் நீல
கண்டராகிய சிவபிரானை வணங்கியெழுந்து பிரபஞ்சத்தில் விடையவாதனைக்
குள்ளாகி மயக்கங்கொண்டு உழல்பவர்களுக்கும் பெருமை பொருந்திய புள்
ளாங்குழலோசையும் வீணாகானமும் மாறுதிருக்கின்ற காசித்தலத்தைத் தரிசியா
தவர்களுக்கும் இன்பமயமான வேதாந்தவிசாரணைசெய்யாதவர்களுக்கும் உலோ
பத்தன்மையுடைய பாதகர்களுக்கும் முத்திகிடைக்கமாட்டாது. எ-று. (க)

திருமலிதருமங் காசிமாநகரிற் செய்தலேசிறப்பெனத் தெரிந்தேன்
குருமலியதுசெய் யாதவராகிக் குலவுமக் காசியிலிருந்தே
யுருமலிபாவம் புரிபவர்க்கொழிவெ னுரைத்திடவேண்டுமென் றிரந்தான்
மருமலிகடுக்கை மாலிகைப்பெருமான் மகிழ்ந்திது புகன்றிடலுற்றான்.

(இ-ள்.) சிறப்பு நிறைந்த தருமத்தை மகத்தான காசிப்பதியிற்செய்வதே
மேன்மையென்று தெரிந்துகொண்டேன். உயர்வுள்ள அத்தருமத்தைச் செய்யா
தவர்களாகி விளக்கமுற்ற காசிப்பதியில் இருந்துகொண்டே கொடும்பாவம் செ
ய்பவர்களுக்கு அப்பாபம் எவ்வாறு நீங்கும் தேவரீர் கட்டளையிடவேண்டுமெ
ன்று வேண்டிக்கேட்டுக்கொண்ட உமாதேவியாரைப்பார்த்து வாசனை நிறைந்த
கொன்றைமாலிகைதரித்த சிவபெருமான் களிகூர்ந்து இதைச்சொல்லத் தொட
ங்கினார். எ-று. (உ)

திரையெறிபாவை யுடுத்தமாநிலத்திற் செறிதரு முயிரெலாம்புரிந்த
கரையெறிபாவங் கழித்திடுதானங் காசியேமற்றதினிருந்து
புரையெறிமனத்தி னியற்றுபாதகமும் போக்கிடத்தக்கதொன்றுண்டால்
வரையெறிமுலையாய் காசியைங்குரோசம் வலஞ்செயலென்றுளங்கோடி.

(இ-ள்.) அலைகளை வீசுகின்ற சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பெரிய பூமியின் கண்
ணை நெருங்கிய எல்லா உயிர்களும் செய்த கரைகடந்த பாவத்தை நீக்குமிடம்
காசித்தலமாகும். அக்காசிப்பதியிலிருந்து களங்க மிகுந்த மனதுடன் செய்யத்

தக்க தீவினைகளை நீக்குதற்குக் காரணமொன்றிருக்கின்றது. (அதுயாதெனில்) மலைகளை அவமதிக்கத்தக்க குஜங்களையுடைய பார்வதியே காசியில் பஞ்சக் குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தலென்றே மனத்திற்கொள்வாயாக. எ-று. (௩)

தண்ணியகுணத்தான் முன்னேநாட்சயகீ சவ்வியனென்றொரு முனிவன் புண்ணியந்திரண்டாலன்னதோர்வடிவான்பொருந்துநம்மடித்தியானத்தா னெண்ணியநமைவந்தேத்தெடுத்தொருநாளியம்புவானென துமானுக்கன் கண்ணியபலரு ளொருவன்வேதாதி கற்றனன் முற்றவுங்கனிந்தே.

(இ-ள்.) பூர்வகாலத்தில் சயகீசவ்வியனென்னும் பெயர்பெற்ற ஒரு முனி வன் சார்தகுணமுள்ளவன், புண்ணியங்கள் யாவஞ்சேர்ந்து வொரு வடிவெடுத்ததுபோன்றவன், நமது திருவடியில் அழுந்திய தியானமுடையவன், அறிவுடை யோர் கருதத்தக்க நம்மிடத்து ஒருநாள் வந்து தோத்திரஞ்செய்து சொல் லிக்கொண்டனன். (அது யாதெனில்) மதிக்கத்தக்க தனது மாணாக்கர் பலருக் குள் ஒருவன் வேதமுதலான கலைகளை மனம்பதிந்து முழுமையுங் கற்றுக்கொ ண்டனன். எ-று. (௪)

கற்றதற்கியைந்த வொழுக்கமில்லவனாய்க் களவினாற் பிறர்பொருள்கவர் முற்றவிற்புழலு முலைமடமாதர் முயக்கிடையழுந்தியு மனைக்குஞ் [ந்து செற்றமிக்காக்குந் தீயகள்ளுண்டுஞ் செறிபலதுரோகமே பயின்று முற்றவெங்கொலையும் புரிதரத்துணிந்தா னுணாக்கருங் கொடியமாபாவி.

(இ-ள்.) வாசித்தறிந்ததற்குத்தக்க நடையில்லாதவனாகி திருட்டினால் அன் னியர்பொருளை அபகரித்து (நாணத்தை) முழுதும் விலைசெய்து திரிகின்ற குஜங் களையுடைய மங்கையர்கள் கலவியில் முழுகியும், குணதோஷத்தை நாடாத (கருணையுள்ள) தாயாருக்கும் பெருங்கோபத்தை யுண்டிபண்ணுங் கொடுத்த ன்மையுள்ள மதுபானஞ்செய்தும், அனேகமாயுள்ள விசுவாச பாதகங்களில் நிரந் தரம் பழகியும் உண்டாகிய கொடிய கொலைத்தொழிலையுஞ் செய்வதற்குத் துணிந்தனன் சொல்வதற்கரிய கொடும்பாவிதாகிய மாணாக்கன். எ-று. (௫)

அனையவன்செய்கை யனைத்தையுந்தெரிந்தியா னச்சுறுத்திடவுமஞ்சானாய் நினைவருங்கொடியபாவமேபுரிந்தா னெடுஞ்சினங்கொண்டொருதினத்திற் றுனையமற்றவனை நோக்கிநீயிந்தத் தூயகாசியினைவிட்டகறி [ருன். யினையவிங்குறையிற் சபித்திடுவேனென் றிசைத்திடக்கேட்டன னகன்

(இ-ள்.) அக்கொடியவன் செய்கைகளைனத்தையும் நான் அநுபவமாகத்தெ ரிந்து பயப்படுத்தவும் அஞ்சாமல் நினைத்தற்கரிய மகாபாதகங்களையே செய்துவந் தனன். ஒருநாள் பெருங்கோபங்கொண்டு உடனே அப்பாதகனைப் பார்த்து பரிசுத்தமான இந்தக்காசித்தலத்தை விட்டு நீங்கிப்போ இனி இத்தலத்திலிருப் பாயானால் சாபங்கொடுப்பேனென்று, யான் சொல்லக்கேட்டு அவன், நீங்கி விட்டனன். எ-று. (௬)

அ-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்கண மகிமையுரைத்த அத்தியாயம். கூடு

அகன்றவன் பேயு மகலருங்காசி யரும்பதிதனைவிடுத்தேகிப்
புகன்றுபல்லோர்க்கும் விர்தமால்வரைப்பாற் புகுந்துதிர் சருகுபக்கணஞ்
துகந்தவணமர்ந்து சிலபகறவஞ்செய் தோங்குகோதாவரிதீரத் [செய்
திகந்ததுன்மதியோடெய்தியாங்கமராவியற்றருந்தவஞ்சின் னுள்புரிந்தான்.

(இ-ள்.) (என்னை)விட்டகன்றவன் பேயும் விலகிப்போவதற்கு எண்ணங்
கொள்ளாத மகிமையுள்ள காசித்தலத்தைவிட்டு அப்பாற்போய், (தனது துன்
பத்தைப் பலருக்குஞ்) சொல்லிக் (காசியில் வசித்த புண்ணியத்தால்) பல தபசிக
ளுஞ் சூழ்தற்கிடமாகிய உயர்ந்த விர்தமலையை யடைந்து (காற்றினால்) உதிர்கி
ன்ற சருகு பக்ஷணஞ்செய்து அவ்விடத்தில் விருப்புடனிருந்து சிலகாலம் தவஞ்
செய்து (அவ்விடம்விட்டு) உயர்ந்த கோதாவரிக்கரையை யடைந்து அவ்விடத்
தில், சித்தசுத்தியுடன் வாசஞ்செய்து(மற்றையோர்)செய்தற்கரிய அரியதவத்தைச்
சிலகாலஞ்செய்தனன். எ-று. (எ)

ஆயிடைநீங்கி யேகுபுவீமை யருந்திதீர்த்தையுற்று
மாயிருந்தவஞ்செய் தமர்ந்தனன்சின்னாண் மற்றும்விடத்துவின்னேகித்
தூயவரேத்துஞ் சீபருப்பதத்தைத் தொழுதடைந்தாவயினமர்ந்து
பாயசீர்க்குமரக் கடவுளைமதித்துப் பலபகலருந்தவம்புரிந்தான்.

(இ-ள்.) கோதாவரி நதிக்கரையாகிய அவ்விடத்தைவிட்டு மஹாநதியாகிய
வீமை நதிக்கரையைச்சேர்ந்து பெருமையுள்ள அருந்தவங்கள் செய்திருந்தனன்.
சிலகாலம்பொறுத்து அவ்விடத்தைவிட்டுநீங்கி, பெரியோரால் துதிக்கத்தக்க திரு
ப்பருப்பதமென்னுந் தலத்தைவணங்கி அவ்விடத்திற்றங்கி பரவிய சிறப்புள்ள
முருகக்கடவுளைத் தியானித்துப் பலகாலம் அரிய தவஞ்செய்திருந்தனன். எ-று. (அ)

அன்னதோர்க்காலக் காசியினமர்ந்த வகத்தியமாமுனியென்பான்
மின்னகுமோலித் தேவர்கடொழுது வேண்டலிற்றக்கணமடைவா
னன்னலம்பயக்குங் காசியைநீத்த நவிலொனா வருத்தமுட்கொண்டு
முன்னருங்காசி காசியென்றுரைத்து முன்னினான் பருப்பதவழியே.

(இ-ள்.) அக்காலத்தில் காசித்தலத்தில் வசித்த அகஸ்திய மகாமுனிவரென்
பவர்,மின்னலைப்போலும் விளங்குகின்ற மகுடங்களையுடைய தேவர்கள் வணங்கி
வேண்டிக்கொண்டமையால் தக்ஷணத்திலுள்ள பொதியமலைக்குச் செல்லும்
பொருட்டு, நல்ல முத்தியின்பத்தைக் கொடுக்குங் காசித்தலத்தைப் பிரிந்த
சொல்லுக்கடங்காத் துயரத்தை யுள்ளத்திற்கொண்டு, நினைத்தற்கரிய காசிகாசி
யென்று சொல்லிக்கொண்டு திருப்பருப்பதவழியாகச் சென்றனர். எ-று. (க)

மரகதமயிலூர் குமரவேட்காணும் வாஞ்சையிற் காசியென்றுரைத்துப்
பரவுமாமுனிவன் சேறலுமனைய பருப்பதத்தமருமென்சீட்
னுவசேர்காசி காசியென்றுரைக்கு மொருதிரு மந்திரஞ்செவியின்
விரவலும்புரிந்த பாவமுற்றொழித்து விளக்கமார்தேசொடுமெழுந்தான்.

(இ-ள்.) மரகத நிறமுள்ள மயிலை நடாத்தும் முருகப்பெருமானைத் தரிசிக் கவேணுமென்கிற ஆவலோடு காசி காசியென்று சொல்லிக்கொண்டு துதிக்கத் தக்க பெருமையுள்ள அகஸ்திய மகாமுனிவர் செல்லும்போது, அத்திருப்பருப்பதத் தில் தவஞ்செய்கின்ற எனதுமாணுக்கன் மெய்ஞ்ஞானந்தங்குதற்கிடமாகிய காசி காசி என்று சொல்லுகின்ற ஒப்பற்ற மகாமந்திரம் காதுகளில் கேட்டமாத்திரத் தில் செய்த கொடியபாவங்கள் முழுவதுமொழிந்து மிக்க ஒளிவீசுகின்ற அழ கோடு மெழுந்தனன். எ-று. (௧௦)

எழுந்தவன்குறிய முனிவரன்பாத மிறைஞ்சியான் காசியின்வசித்துத் தழுந்தரமல்லாப் பாதகம்புரிந்தேன் சற்குரு வெறுத்தெனைக்கடியக் கழுந்துகொண்மதியிற் காசியைநீத்துக் கருதுபற்பலதலம் வசித்தீங் குழுந்தளவாக்கி யுத்தியுண்முனிவா வுற்றுகோற்றிருந்தனன் வருந்தி.

(இ-ள்.) அவ்வாறெழுந்த வெனது மாணுக்கன் அகஸ்தியமுனிவரது பாதங் சளில் வணங்கி அடியேன் காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்து தாங்குந்தரமல்லாத தீவினைகளைச் செய்தேன் எனதாசிரியராகிய சயங்கீசவ்வியமுனிவர் கோபித்து எனை நீக்கிவிட தேய்ந்து முழுது மழுங்கிய புத்தியோடு காசித்தலத்தைவிட்டு சிந் தனைக்குறிய பலதலங்களிலிருந்து வருந்தி யருந்தவஞ்செய்தேன் சமுத்திரநீரை உழுந்தளவாக உள்ளங்கையில் வருவித்து ஆசமனம்போல உட்கொண்ட அகஸ் தியமுனிவரோ என்றனன். எ-று. (௧௧)

ஆயதோர்காலை முன்னமெத்தவமயர் னாற்றினனோவந்தறியேன் பாயமாதவநீ காசியென்றுரைத்துப் படர்ந்தனையதுசெவியேறத் தீயபாதகந்தீர்ந் தடியனெனளவாத் தேசுபெற்றுய்ந்தன னென்றான் மேயமாமுனியுங் கேட்டிறும்புது விழைதரத்தன்னுளே மகிழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) நான் பூர்வத்தில் என்னதவஞ்செய்தேனோ அறிந்திலேன் அதிப் பிரபலமாகிய பெருந்தவமுள்ள நீர் அந்தக் காலத்தில் காசி காசியென்று சொல் லிக்கொண்டு நடந்தீர் அம்மந்திரம் என்செவியடைந்த மாத்திரத்தில் கொடும் பாதகம் ஒழிந்து அடியனேன், அளவில்லாத விளக்கமுற்றுப் பிழைத்தன னென்றபோது விருப்பமுள்ள (அகஸ்திய) மகாமுனிவருங்கேட்டு மனதில் மேலு மேலும் ஆச்சரியமுண்டாகும்படி களித்தனர். எ-று. (௧௨)

இருவருமிய்வா றளவளாய்மகிழு மெல்லையிலாயிரங்கோடி யுருகெழுபரிதி யுதயமுற்றென்ன வொள்ளியகுமாரவேடோன்றத் திருவமுற்றிருவ ரும்பணிந்தெழுந்து சென்னிமேற் கரதலங்குவித்துப் பொருவரும்புளக மேனியிற்போர்ப்பப் போக்கீருமகிழ்வொடு நின்றார்.

(இ-ள்.) அகஸ்தியமகாமுனிவரும் எனது மாணுக்கனும் இவ்வண்ணமாக ஒருவருக்கொருவரளவளாவிக்களிக்குங்காலத்துப் பிரகாசம்பொருந்திய ஆயிரங் கோடி சூரியர்கள் உதித்ததுபோல விளக்கமுள்ள முருகக்கடவுள் பிரசன்னமாக. உள்ளங்களித்து இருவரும் வணங்கியெழுந்து சிரமேலிரண்டு கரங்களைக் குவி த்து மயிர்ப்புளகமென்னும் போர்வையுடையவர்களாய் நீங்குதற்கரிய மகிழ்ச்சி யோடு நின்றார்கள். எ-று. (௧௩)

அ-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்கண மகிமையுரைத்த அத்தியாயம். ௯௭

அந்தமில்லாமாக் கடவுளுமருள்கூர்ந் தகத்திய முனிவனை நோக்கிச்
செந்தமிழ்மணக்குஞ் செய்யவாய் முனிவா திருத்தகுசாகையை நீத்து
வந்தவெந்துயருன் மனத்தினை வருத்த வருந்தினைபோலுமெய் யறிஞர்
சந்தவண்காசித் தலத்தினைநீங்கச் சம்மதியாரொருநூன்றும்.

(இ-ள்.) முடிவில்லாத முருகப்பெருமானும் கருணைகூர்ந்து அகஸ்திய
முனிவரைப்பார்த்து செந்தமிழ்மலை மணக்கின்ற சிவந்தவாயையுடைய முனி
வனை சிறந்த காசித்தலத்தை விடுத்து வந்துவிட்ட கொடிய துன்பம், மனதினைத்
துயரப்படுத்தலால் வருந்துகின்றதுபோலிருக்கின்றது. பேரறிவினையுடையோர்
கள் அழகும் வளமுமமைந்த காசித்தலத்தைப் பிரிதற்கு ஒருக்காலும் சம்மதி
யார்கள். எ-று. (௧௪)

காசிமான்மியநீ முழுதுணர்தலினக் காசியைநீப்பதற்குள்ளம்
கூசியித்துயரங் கொண்டனையுணராக் கொடியமாபாவியர்க்காகிற்
பேசுபன்னகரோ டதுவுமொன்றாகிப் பிறங்கிடும் விசேடமாகாது
வீசுதெண்டினாரீர்க் காசினீநீத்தல் விண்ணவர்வேண்டலாலன்றோ.

(இ-ள்.) நீ, காசிமகிமையை முழுவதும் அறிந்தமையால் அக்காசியை
நீங்கினதற்கு மனம் நாணங்கொண்டு இத்துயரமடைந்தனை அம்மகிமையை
அறியாத மகாகொடும்பாதகர்களுக்கானால் சொல்லத்தக்க பல நகரங்களோடு
அக்காசியும் ஓரிடமாகி விளங்கும். விசேடங்காணாது. தெளிந்த அலைகளை வீசு
கின்ற கங்காதீர்த்தத்தையுடைய காசித்தலத்தை நீ நீங்கிவிட்டது தேவர்கள்
(குறை நீங்க அவர்கள்) வேண்டிக்கொண்டமையாலல்லவா. எ-று. (௧௫)

காசியைநினைப்பார் காசியையுரைப்பார் காசியைக்காணுமாறடைவார்
காசியில்வசிப்பா ரிவரொலாமெமக்குக் கருதரும்பிரியமிக்கவர்காண்
காசியைநினைந்துவருந்தலைமுனிவ கழறுதிவேண்டிவென்னக்
காசியையடியேன் பண்டுபோற்சேரக் கடைக்கணித்தருளுகவென்றான்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தைக் கருதுகின்றவரும், காசியென்று (வாயினால்)
உரைப்பவரும், காசித்தலத்தைப் பார்க்கும் வண்ணஞ்செல்பவரும், காசித்தலத்
தில் வசிப்பவரும், இவர்கள் யாவரும் எனக்கு சிந்தனைக்கரிய விசுவாசமுள்ள
வர்கள். காசித்தலத்தைப் (பிரிந்ததை) நினைந்து முனிவனை வருத்தமடையாதே
வேண்டியவரங்களைக் கேட்டுக்கொள்வாயென்று (முருகப்பிரான்) திருவாய்
மலர காசித்தலத்தை முன்போல அடியேன் சேர்ந்திருக்கும்விதம் கடைக்கண்
பாலித்தருளவேண்டுமென்றான். எ-று. (௧௬)

என்றலுங்கடப்ப மாலிகைத்தோளா னிமையவர்காரியமுடித்து
நன்றுநீபின்னர் வேட்டவாறடைதி நற்றவமுனிவவென்றுநாக்க
வன்றவன்றாழ்ந்து துதித்தனன்விடைபெற் நகன்றனன்மற்றையற்பா
ராக், கன்றலில்காசி நகரிருந்தொருநீ கருதரும்பாதகம்புரிந்தாய்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று அகஸ்தியமுனிவர் கேட்டபோது கடப்பமாலையை
யணிந்த தோள்களையுடைய முருகப்பிரான் நீ தேவர்கள் குறையைமுடித்துப்

பின்னர் அபேகித்தபடி (காசிப்பதியை) நலமாக அடைவாயாக பெருந்தவமுள்ள முரிவனென்று திருவாய்மலர அப்போது அகஸ்தியமுரிவர் (முருகக்கடவுள்) திருவடிகளை வணங்கித் துதித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு நீங்கினார். எனது மாணாக்களை முருகக்கடவுள் பார்த்துக் கெடுதலில்லாத காசித்தலத்திலிருந்து நினைத்தற்கரிய மகாபாதகங்களைச் செய்தனை. எ-று. (க௭)

அங்குமின்றகன்று பற்பலதலத்து மருந்தவமாற்றினையதனாற் பொங்குமப்பாவம் போயதன்றிங்குப் போந்துநீ தவமபுரிகாலை மங்குதலில்லா வகத்தியமுனிவன் வாய்மொழி மந்திரங்கேட்டாய் தங்குமவ்வறத்தா லன்னபாதகமுன் றனைவிடப் பொலிந்தனையன்றே.

(இ-ள்.) அக்காசியிலிருந்து நீங்கிப் பலவாயுள்ள தலங்களில் அரியதவங்களைச் செய்தனை அத்தவங்களால் அப்பெரும் பாதகம் போகவில்லை இவ்விடத்துவந்து நீ தவஞ்செய்யும்போது நித்தியவாழ்வைப்பெற்ற அகஸ்தியமுரிவன் வாயால் மொழிந்த காசி காசி என்னும் மந்திரத்தைக்கேட்டனை கேட்ட அத்தருமத்தால் காசியிற்செய்த பாவங்கள் உன்னைவிட்டகல நீ விளக்கமுற்றனை. எ-று. (கஅ)

காசியென்றுரைத்த மந்திரங்கேட்டக் கருதரும் புண்ணியப்பேற்றான் மாசில்பாங்காட்சி தந்தனநினக்கு மற்றுநீகாசியுற் றருணால் பேசியருரவன் பணிவிடையாற்றிப் பெட்டினிதமர்தியென் னுரைத்தான் கூசிமற்றவனுந் திருவடிதொழுது குறித்திது வினாவுதலுற்றான்.

(இ-ள்.) காசியென்றுசொல்லிய மந்திரத்தைக்கேட்ட நினைத்தற்கரும் புண்ணியபலத்தினாலே யாம் களங்கமில்லாத தரிசனங்கொடுத்தோம். நீ காசித்தலத்தையடைந்து திருவருள்வடிவாயுள்ள நூல்களை உபதேசித்த குருபணிவிடையை விருப்புடன் செய்து சுகமாக வாசஞ்செய்வாயென்று திருவாய் மலர்ந்தனர். எனது மாணாக்கன் நாணத்துடன் திருவடிகளை வணங்கி மேல் வருவதைக்குறித்து வினாவினன். எ-று. (கக)

ஐயனேகாசிப் பதிவயினமர்வா ராற்றரும் பாதகம்புரிந்தாற் செய்யலாங்கமூவர் யாதஃதடியேன் நெளிதரவருடியென்றிரப்ப மையனீத்தருளும் விச்சுவநாதன் மலரடிதொழினரு ளுவனென் றெய்யமாமயில்வாகனப்பிரான்மறைந்தா னென்னைவந்தடுத்தனன்சீடன்.

(இ-ள்.) முருகக்கடவுளே காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்கள் செய்தற்கரிய மகாபாதகங்களைச் செய்வார்களானால் செய்யத்தக்க பிராயச்சித்தம் யாது அடியேன் தெளியும்வண்ணம் கட்டளை யிடவேண்டுமென்று குறையிரந்து பிரார்த்திக்க மயக்கத்தையொழித்து அருள்கின்ற (காசி) விசுவநாதர் மலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கினால் இச்சந்தேகத்தை யொழித்தருள்வாரென்று வேகமாகச் செல்கின்ற பெருமையுள்ள மயில்வாகனத்தையுடைய முருகக்கடவுள் சொல்லி மறைந்தருளிஞர் சீடன் காசிப்பதிக்குவந்து எனை யடுத்தனன். எ-று. (உ௦)

சீடன்வந்துரைப்ப யாவையுந்தெளிந்தேன் நெளிதரேன் யானிஃதொன் பாடமையுயிர்கடுக்கமாந்தாகம் பாற்றிடப்பன்மறையுனாக்கு [றும்]

21-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்கண மகிமையுரைத்த அத்தியாயம். ௯௯

மாடலங்காசியென்னுநீர்ப்பந்த லமைத்துளாய் சாதியாசாரந்
தேடருமறமற்றிவைகருதாது, தெளிசிவஞானமாங் கமூவாய்.

(இ-ள்.) எனது மாணுக்கன் வந்துசொல்ல அவ்விடத்து நடந்தவைகள் யாவுந்
தெரிந்தேன். பெருமைவாய்ந்த ஆன்மாக்களுடைய துயரமாகிய தாகத்தைத்
தணித்தருளும்பொருட்டுப் பலவாகிய வேதங்களாலெடுத்துரைக்கத்தக்க வெற்றி
தங்கிய காசித்தலமென்னுந் தண்ணீர்ப்பந்தலை உண்டுபண்ணிய சிவபிரானே
சாதியாசாரவியல்பையும் கிட்டுதற்கரிய தருமவியல்பையுஞ் சித்தியாது சிவஞானத்
தாலறியத்தக்க இப்பிராயச்சித்தமொன்றையும் யானறிந்திலேன். எ-று. (௨௧)

அடியனேன்வேதா கமபுராணங்க ளறிந்தவர்தம்மொடுகூடி
நெடியமரகாசித் தலத்துறப்பெற்றே னிகழறிவறிவிலாமையினுந்
கொடியவோர்பாவம் புரிதரினிதனைக் குறைத்திடப்படுகமூவாயா
தொடிதராதனை யருடியென்றிரப்ப வொண்களு யாமுரைத்தனமால்.

(இ-ள்.) அடியேன் வேதாகமபுராணங்களை யறிந்த பெரியரோடுசேர்ந்து
பெருங்கீர்த்தியுள்ள காசித்தலத்தில் வசிக்கப்பெற்றுக்கொண்டேன். புத்தியூர்வ
மாயாவது அபுத்தியூர்வமாயாவது ஒரு கொடும்பாவஞ்செய்தால் அப்பாவத்தை
நீக்கத்தக்க பிராயச்சித்தம் யாது. குறைவில்லாது அதனைக்கட்டினையிடவேண்டு
மென்று அச்சயகேசவ்வியமுனிவன் பிரார்த்திக்க, விளக்கமடைந்த கண்களையுடைய
பார்வதியே யாம் தெரிவித்தோம். (அது யாதெனில்.) எ-று. (௨௨)

ஆனந்தமயமாயாமுறைதலினு லானந்தகானமென்றொருபேர்
தானந்தமின்றிப் புனைந்தமர்காசித் தலத்திடை வசித்திடப் பெற்றா
லீனந்தாமில்லா மற்றையதலத்தி னியற்றியபாதகமிரியு
மோனந்தாமுற்றார் விடலருங்காசி முழுத்தலத் தமர்ந்துசெய்தீங்கு.

(இ-ள்.) ஆனந்தவடிவமாக யாம் அத்தலத்தில் வீற்றிருப்பதால் அக்காசி
ஆனந்தகானமென்று ஒரு பெயர்பெற்று எக்காலத்திலும் லயமில்லாமலிருக்
கின்றது அப்பதியில் வசிக்கத்தக்க புண்ணியங்கிடைத்தால் உடர்வுள்ள மற்றைய
தலங்களிலிருந்து செய்தபாவங்களொழியும். ஞானனுடவத்தையுடைய உத்தமர்
கள் விட்டு நீங்குதற்கரிய காசித்தலத்திலிருந்து செய்கின்றபாவங்கள். எ-று. (௨௩)

சிறியதேயெனினும் பெரியதேயெனினுந் தேய்த்திடப் படுகமூவாயொன்
றறிதரவுணாப்போங் கேட்டிமற்றதுவு மறிதராமந்தணமாமா
னெறிகொள்பாதலமே பூருவிமேலெழுந்த நின்மலநங்குறிதங்குங்
குறிகெழுகாசித் தலத்தளவேணாங் குரோசமென்றருமறைகூறும்.

(இ-ள்.) சிறிதாகவிருப்பினும் பெரிதாகவிருப்பினும் அவைகள் ஒழியத்த
க்க பிராயச்சித்தத்தை யாவரும் தெரியும்படியாகக்கூறுவோம். நீ கேட்பாயாக
அப்பிராயச்சித்தமும் ஒருவராலறியப்படாத இரகசியமாகும். (எல்லோரு) முதி
த்தற்குரிய காசித்தலத்தில் விதிவழியாகக் கீழேமுலகமும் ஊடுருவிமேலே காண
ப்படுகின்ற மலரகிதமான நமது வடிவமாயுள்ள சிவலிங்கங்கள் தங்குதற்கிடமா
கிய பஞ்சக்குரோசமென்று அரியவேதங்கள் சொல்லும். எ-று. (௨௪)

அன்னையொருகாற்குழ்தரினொழியு மமைந்தசஞ்சிதமுமாங்கொழியும்
பின்னருமிருகால்வலஞ்செயினொருபான் பிறவிசெய்பாதகமாயு
மென்னரு முக்கால்வலஞ்செயினுரு மியல்பவப்பாதகங்கழியும்
பன்னரும்வருடந்தொழும்வலஞ்சுழ்வார் பலனெடுத்துணாக்கமுற்றுதே.

(இ-ள்.) (சிவலிங்கங்கள் நெருங்கியுள்ள) அப்பஞ்சக்குரோசத்தை ஒருதரம்
பிரதக்ஷணஞ்செய்தால், காசியிற்செய்தபாவங்கள் நீங்கும் (அதுவன்றி) சட்டுப்
பட்டிருக்கின்ற சஞ்சிதவினையும் ஒழியும். பின்பு இரண்டிதரம் பிரதக்ஷணஞ்
செய்தால் அக்காசியில் பத்துப்பிறவியிற்செய்த பாவங்க ளொழியும். மூன்றுதரம்
பிரதக்ஷணஞ்செய்தால், அக்காசிப்பதியில் நூறு பிறவியிற்செய்த பாவங்கள் ஒழி
யும். வருஷங்கடோறும் பிரதக்ஷணஞ்செய்கின்றவர்கட் குண்டாகிய பலனை
எடுத்துணாக்க முடியாது. எ-று. (126)

முனிவரவறிதி யென்றனங்கேட்டு முகிழ்த்தகை யொடுந்துதிபுரிந்து
நனிமகிழ்பூத்துத் தனையடுத்திரந்த நலங்கொள் சீடனுக்குமீதுணர்த்தித்
தனியவர்காசி யைங்குரோசஞ்சுழ் தருதினன் மேற்கொடம்முனிவன்
கனிதருமுத்தி கலந்தனன்மடந்தாய் கரைந்தவீதன் றிவேறிலேபால்.

(இ-ள்.) முனிவனே நீ அறிந்துகொள்ளென்றோம் அச்சயகீசவ்வியமுனிவ
ன்கேட்டு இருகரங்களையுங்குவித்துத் தோத்திரஞ்செய்து அதிக சந்தோஷங்கொ
ண்டு தன்னை அடுத்துப் பிரார்த்தித்த நன்மைவாய்ந்த மாணாக்கனுக்கும் இந்த ரக
சியத்தைத்தெரிவித்து ஒப்பற்று விளங்குகின்ற காசித்தலத்தில் பஞ்சக் குரோ
சப்பிரதக்ஷணஞ்செய்யுந் தொழிலை மேற்கொண்டு அம்முனிவன் முத்தியடைந்
தனன். பார்வதியே (காசியிலிருந்து செய்யும் பாவங்கட்கு மேற்கூறிய) பிரா
யச்சித்தத்தை யல்லாது வேறேகிடையாதென்றறிவாயாக. எ-று. (127)

கடிமலர்க்குழலாய் காசியைங்குரோசங் கருத்துறச்சுழந்திடுகமூவாய்
முடிதரிற் காசியியற்றியபாவ முழுமையு மொழிதருமன்றி
மடிதராக்கால வயிரவதண்டம் வகுத்திட வதனிடைப்படுவா
ரொடிதலின்முப்பானாயிரம்யாண்டென்றுணாத்திடுந்தெய்வவாண்டளவே

(இ-ள்.) வாசனைவீசுகின்ற மலர்களையணிந்த அளகபாரத்தையுடைய பார்
வதியே காசிப்பதியில் பஞ்சக்குரோசத்தை மனவுறுதியுடன் பிரதக்ஷணஞ் செய்
கின்ற பிராயச்சித்தம் முடியுமானால் காசிப்பதியிற்செய்த பாவங்கள்யாவும் ஒழி
ந்துவிடும். இதுவல்லாமல் வேறேபிராயச்சித்தம் யாதென்றால் குறைவுபடாத
தெய்வவாண்டு முப்பதினாயிரம் வருடம் காலவயிரவதண்டனைக்குடன்பட்டு சச்சி
க்கப்படாத துன்பத்தை யனுபவிப்பார்களென்பதேயாமென்றறிவாயாக. எ-று. (128)

பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்கணமகிமையுரைத்த

அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் அக்கு பாயிரம் உள்பட திருவிருத்தம் (284)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாலுமயனுங்காணாத வள்ளற்பெருமா னுமையம்மை
சாலுங்கருணை முகநோக்கித் தலத்திற்சிறந்த கரசியிடைக்
காலுங்குணத்திற் பாதகஞ்செய் கடைஞர்கழுவாய் செயலுரைத்தா
மேலுமதற்கோர் கதையுமெடுத் திசைப்பாங்கேட்டி யென்றிசைப்பான்.

(இ-ள்.) திருமாலும் பிரமதேவனும் அறியப்படாத அருள்வள்ளலாகிய சிவ
பெருமான் உமாதேவியாரது பெருங்கருணையுள்ள திருமுகத்தைப்பார்த்து தலங்
களுக்குள் மேலாகிய காசித்தலத்தில் குணசாமானியத்தால் தீவினையைச் செய்கி
ன்ற இழிந்தோர்களுக்குப் பிராயச்சித்தஞ் செய்யவேண்டிய செய்கையைக் கூறி
னும் மேலுமதற்கோர் கதைசொல்லுகின்றோம் கேட்பாயென்று சொல்லத்தொ
டங்கினார். எ-று. (க)

கோலமாருங்காசியுளான் கூசுமாண்ட முனிமைந்தன்
ஞாலமேவாக் கொடுங்குணத்தா னவின்மண்டபனென்றிடும் பெயரான்
சீமருவாத்துட்டரொடுஞ் சேர்ந்து தீயவேபுரிவான்
சரலவருளினீன் மெடுத்தோர் தம்மாற்றமுங்கொள்ளாதுழல்வான்.

(இ-ள்.) அழகு நிறைந்த காசித்தலத்தில் வசிப்பவனும் கூசுமாண்டமுனி
வனுடைய குமாரனும் அறிவுடையோர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்படாத கொ
டிய குணத்தையுடையவனும் மண்டபனென்னும் பெயரையுடையவனுமாகிய
ஒருவன் நற்குணத்தோடு பழகாத துன்மார்க்கரோடு சேர்ந்து பாபங்களையே
செய்து பேரன்போடு பெற்றெடுத்த மாதா பிதாக்களுடைய வாக்கியத்தையுங்
கேளாது திரிவான். எ-று. (உ)

அயலார்பொருளைக் கவர்வதுவு மயலார்மனையைப் புணர்வதுவு
மியலார்குணமாக் கொண்டொழுகி யிலங்கும்வருணச் சிரமநிலை
மயலார்குணத்திற் கைவிட்டான் வளருந்தோறும் பாதகமு
முயலார்நெறிசற் றேனுமற உடனேவளர்ந்து பெருத்ததால்.

(இ-ள்.) பிறர்பொருளைத் திருடுவதும், பரதாரகமனஞ்செய்வதும், இயல்
பான குணமாகக்கொண்டு அவ்வழியிலே நடந்து, விளக்கமுற்ற வருணச்சிரம
நிலையை மயக்கத்தினால் கைவிட்டு, தேகவளர்ச்சியோடு பாதகமும் வளர்ந்தோ
ங்கி, சன்மார்ச்சம் சற்றுமின்றி அத்தீவினை நாளுக்குநாள் பெருகியது. எ-று. (ஈ)

கூடாவொழுக்கந் தலைநின்று குறிக்குஞ்சிலநட் பாளரொடு
நாடாவரச னிற்புகுந்து ஓயாமத்திற் பொருள்கவர்ந்து
மாடாதரிக்கும் விலைமாதர் வைஞமனைக டொறும்புகுந்து
வீடாநிற்கு மவர்போக மிதப்பவுண்டி களித்திடுவான்.

(இ-ள்.) விரோத நடைகளுக்கு முதன்மையாகவிருந்து அந்நடைக்குத்
தக்க சில சினைகதரோடு யாவருமதிக்கத்தக்க அரசன் மனையில் பாதிராத்திரி
யில் பிரவேசித்துப் பெரும்பொருள்களைத் திருடிவந்து திரவியத்தையே விரும்பி
நடக்கின்ற தாசிகள் வசிக்கும் வீடுகடோறுஞ்சென்று கெடுதிக்குக் காரணமா
கிய அவர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களோடுஞ் சேருமின்பத்தை அடிக்கடி அது
பவித்துக் களிப்பானாயினன். எ-று.. (ச)

ஒருநாள்விலைமா தொருத்திமனை யுட்போய்ப்பரியங் கத்தமர்வான்
செருகாநின்ற குழலனையாள் செய்யுந்தொழிலான் மகிமயங்கிப்
பருகாநின்ற பாலென்றப் பைம்பொற்கட்டிற் கீழிருந்த
முருகாதாத்திற் குடித்திட்டான் மூர்க்கர்க்காகா ததுமுண்டோ.

(இ-ள்.) ஒரு தினத்தில் ஒரு தாசிமனைக்குட்போய்க் கட்டிலின் மீதிருக்
கின்றவன் செருகி முடிக்கின்ற கூந்தலையுடைய அத்தாசிசெய்யுஞ் சயித்திய உப
சாரத்தால் புத்திமயங்கி குடிக்கத்தக்க பாலென்று நினைத்து பசும்பொற் கட்டி
லின் கீழிருந்த கள்ளினை ஆசையுடன் எடுத்துக் குடித்தனன் கொடியோர்களுக்
குச் செய்யப்படாத காரியமுள்ளதோ. எ-று. (ரு)

பின்னருணர்ந்து கீழிருப்ப தென்னையென்றான் பெருமகிழ்ச்சி
நன்னாரும்ப நின்னுடற்கே நலமாருறுதி செயநினைந்தே
முன்னமொருதாம் பிரக்கலத்து முருகுநிரப்பி வைத்திருந்தே
னின்னமருந்து சாமிநீ யென்றாளல்குல் விலைசெய்வான்.

(இ-ள்.) பின்பு அம்மண்டபன் ஒருவாறு தெரிந்து கட்டிலின் கீழிருப்பது
யாதென்றான் அவன் பெருமகிழ்ச்சிகொண்டு உம்முடைய உடம்புக்கு வலிமை
யுண்டாகும்படி நினைத்து ஒரு தாம்பிரபாத்திரத்தில் கள்ளை நிறைத்துவைத்திருந்
தேன் இன்னமும் உண்பீராக சாமியேயென்று அல்குல் வியாபாரஞ்செய்யும்
அத்தாசி கூறினாள். எ-று. (சு)

மீட்டுமருந்திக் களித்திருந்தான் விடியலுணர்ந்து வெளிவந்து
நாட்டுநண்பிற் குரியரொடு நவின்றானைய ரதுகேட்டுப்
பாட்டுமறையோ துநர்குலத்துப் பிறந்தாய்பதித னாயினாய்
கேட்டுமவாளா விருப்போமோ கேட்டைவெளியேபுகன்றிடுவோம்.

(இ-ள்.) மறுபடியும் குடித்துச் சந்தோஷங்கொண்டு படுத்திருந்த மண்
டபன் விடிந்தபின்பு தாசிவீட்டைவிட்டு வெளியேவந்து தன்னிடத்திற் பழகிய
சினைகதரோடு கள்ளுண்டதைச் சொன்னான் அந்நண்பர்கள் அநைக்கேட்டு

கூ-வது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௩௩

அத்தியயனஞ்செய்கின்ற வேதப்பிராமணர் குலத்திற் பிறந்து பதினாறவிட்டாய்
நாங்கள் கேட்டுச் சும்மாவிருக்கமாட்டோம் உன்கெட்ட நடையை யாவருக்குந்
தெரிவித்துவிடுவோம். எ-று. (எ)

மறையோர்குலத்து மண்டபன்றான் மதுவுண்டனனிந் நகருறுமோர்
நிறையோராத பரத்தைமனை நேடிப்புருந்தென் றுணாப்பேமேற்
குறைகூர்நின்னை யெவர்சேர்ப்பார் கோவுமொறுக்கு மெங்களுக்குக்
கறைதீர்செம்பொ னனிகொடுத்தா லுணாயோங்கடிது தாவென்றார்.

(இ-ள்.) பிராமணர் குலத்திற் பிறந்த மண்டபனென்பவன் இந்நகரத்தி
லிருக்கின்ற முறைநிலையுணராத ஒருநாசி வீட்டுக்குத் தேடிப்போய் மது
பானஞ்செய்தானென்று தெரிவிப்போமானால் தோஷம் நிறைந்த உன்னையா
வர் சேர்த்துக்கொள்வார்கள். அரசனுந் தண்டனைசெய்வான். எங்களுக்கு
அதிக திரவியங்கொடுத்தால் சொல்லமாட்டோம். சீக்கிரமாகத் தருவாயென்
றார்கள். எ-று. (அ)

என்றபொழுது சற்றிருமென் நேகியனைய பரத்தைமனை
யொன்றனுழைந்து நின்மனைக்க ஞுண்டதடங்க விலைமடந்தாய் [க்
சென்றதினத்து நான்கொடுத்த செம்பொன்பாதங் கொடுவென்ன
கன்றலடைந்த மனனுடையக் கணிகைவெகுண்டு கட்டுரைப்பாள்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று சொன்னபோது சற்றுநேரமிருங்களென்று அம்
மண்டபன் அத்தாசிவீட்டிற்குப்போய் உள்ளே துழைந்து விலைமாதே நேற்
றையதினத்தில் நான் கொடுத்த திரவியங்களில் நாலிலொருபங்கு கொடுப்பா
யாக உன்வீட்டிற் கள்ளுண்டது வெளிப்படாதிருக்கு நிமித்தம் வேண்டுமென்று
கேட்க குரூரம் தங்கிய மனமுள்ள அத்தாசியானவள் கோபித்துத் திடமாகக்
கூறுகின்றனள். எ-று. (க)

பித்தமுதிரப் பெற்றாயோ, பேயாற்கொள்ளப் பட்டாயோ
சித்தமிலச்சை யில்லாயோ சீசியென்ன வுணாசெய்தாய்
மத்தவெனது வனப்பினுக்கு மாரவேளும் வழிபடுவான்
முத்தநகைசெய் திடினுலக மூன்றுமடிமை யாய்விடுமே.

(இ-ள்.) பெரும்பித்தங் கொண்டனையோ, பேய்பிடிக்கப் பட்டனையோ,
மனதில் வெட்கமில்லையோ, சீச்சீ! என்ன வார்த்தை கூறினே? அதிகரித்த எனது
அழகினுக்கு மன்மதனும் வணங்குவான். முத்தையொத்த தந்தங்கள் வெளிப்
படும்படி புன்னகைசெய்தால் திரிலோகமுமெனக்கு அடிமையாகிவிடும். எ-று. (ஈ)

இனிபதாய வாயூற லில்லார்க்கொருசற் றருத்தினனேற்
புனிதமாய வேரிலக்கம் பொன்னுங்கொடுத்து வழிபடுவார்
கனியவுள்ளார் தமக்கருத்திற் கணக்கேதனங்கா கமமுணர்ந்தோ
தனியார்நகரு மிருந்தறியாய் தவாதென்போக மனுபவித்தாய்.

(இ-ள்.) இன்பத்தைத்தருகின்ற அதரபானங்கிடையாத (காமுகர்க்கு) சற்
றுநேரம் அதரபானங்கொடுத்தேனனால் பரிசுத்தமுள்ள இலகூம்பொன் கொடுத்த

து வணங்குவார்கள். மனங்கனிந்து விரகாக்கினியால் உருகுபவர்களுக்கு அத்
ரபானங்கொடுத்தேனாகில், அவர்கள் கொடுக்கும் பொன்னுக்குக் கணக்கேது,
ஒப்பற்ற அனங்காகமமாகிய கொக்கோகநூலை அறிந்தவர்களிருந்த ஊரிலுங்
குடியிருந்தறியாய் நீங்காத எனது சுகத்தை யனுபவித்தாய். (கக)

நென்னலெனை நீ சுகித்ததற்கு நிறைபொனின்னுந் தரல்வேண்டு
மன்னதுணராய் நேற்றளித்த வதனிற்பாதந் தருகென்று
யென்னமதியா லிதுசொற்றா யெட்டிவெளியே போநின்றாற் [ள்
பின்னருறுதண் டமுங்கிடைக்கும்பெறவேண்டிடுமே னில்லென்று

(இ-ள்.) நேற்று என்னை நீ அனுபவித்ததற்கு இன்னமும் பெரும்பொருள்
நீகொடுக்கவேண்டும். நீ அதை உணர்ந்தாயில்லை. நேற்றுக்கொடுத்த திரவி
யத்தில் நாலிலொருபங்கு தரும்படி கேட்டனை என்ன புத்தியால் இந்தவார்த்தை
கூறினை. வெளிப்பட்டுத் தூரத்தில் போய்விடு போகாதிருப்பாயானால் அதிக
தண்டனை கிடைக்கும் பின்பு அதைப் பெறவேண்டுமானால் சின்றுபாரொன்
றனள். எ-று. (கஉ)

என்றபொழுதே வெளிவந்தா னிகலுவார்க்குப் பொன்னில்லை
கன்றவெதுசெய் யினுஞ்செய்மி னென்றானவர்கள் கடுங்கோபந்
துன்றநகரில் யாவருக்குஞ் சொற்றார்பெற்றார் முதலாக
வன்றன்னகரில் வாழ்நரெலா மழிமண்டபனை வெறுத்தார்கள்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று சொன்னபொழுதே(பயந்து)வெளிவந்து விரோ
தஞ் செய்தவர்களுக்குப் பொருளில்லாமையால் வருந்தும்படி யாதுசெய்யினுஞ்
செய்வீர்களென்றுகூறினான். அவர்கள் பெருங்கோபத்தால், மூடப்பட்டு காசிப்
பட்டணத்திலுள்ள யாவருக்கும் இந்தசங்கதியைச் சொன்னார்கள்பெற்ற மாதா
பிதா முதலாக அந்நகரத்திலிருக்கின்ற யாவர்களும் அப்பொழுதே இழிந்த மண்
டபனை வெறுத்தார்கள். எ-று. (கங)

* கடும்பாபுள்ளார் முதலாகக் காசிவாண ரியாவருங்கை
விடும்பான்மையினு லறவொடுங்கி மெலிந்தா னுணவுங் கிடையாமற்
றொடும்பாதகனென் நெல்லோருந் துணிந்துபலியு மிடாரானார்
நெடும்பாதகருக் கிதுவொன்றோ நிகழ்வவின்னு மனந்தமே.

(இ-ள்.) பந்துக்களாபுள்ளார் முதலாகக் காசிப்பதியில் வாழ்கின்ற யாவர்
களும் (தூஷித்துக்) கைவிட்ட காரணத்தால் ஆகாரமுங்கிடையாமல் மிகவும்
மெலிந்தொடுங்கிய அம்மண்டபனைப் பெரும்பாதகனென்று யாவரும் நிச்சயித்
துப் பிச்சையும் போடாதவர்களானார்கள் கொடிய பாதகர்களுக்கு ஈதொரு
துன்பமோ நேரிடும் இன்னும் அனந்தமுண்டாகும். எ-று. (கச)

“வேறு”

தீயமண்டபனில்வாறு திரிதருநாளின்முன்னா
ளாயதோர் களவிற்பாகம் பெருதவரிருவாண்மி

கூவது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௪௫

மாயமா வெமைவஞ்சித்த மறவனே யெங்கள்பாகம்

நேயமாய்க் கொடுகொடாயே நெருக்குவோம் விடாமலென்றார்.

(இ-ள்.) கொடிய மண்டபனென்னும் பிராமணன் இவ்வண்ணமாகி யலை யுங்காலத்தில் இத்தற்கு முன்னடந்த திருட்டுப்பொருளிலே பங்குபெறாமலிருந்த இரண்டு சோரர்கள் மண்டபனிடம்வந்து மோசமாக யெங்களை வஞ்சித்து வந்துவிட்ட கொடியவனே எங்களுக்குண்டாகிய பங்கை விருப்புடன் கொடுத்தவிடு கொடாமற்போவாயானால் உன்னைவிடாமல் (அடித்தத்) துன்பப்படுத்துவோமென்றார்கள். எ-று. (௧௫)

என்றலும் வெருவிநின்ற னீன்றவன் பாங்கரெய்தி

யொன்றமுற் களவிற்பாக முன்மகனெங்கட்கீயா

னன்றவன் றன்பால்வாங்கித் தருதிநானொல்லேனென்னி

லின்றெமக் கொருங்குநீயே கொடுத்திட லியையுமென்றார்.

(இ-ள்.) இப்படி என்று சொன்னவளவில் பயந்துநின்ற மண்டபனுக்குப் பிதாவாகிய கூசுமாண்டமுனிவரிடத்து இருவரும்போய் உம்முடைய சூமாரன் கூடயிருந்து நாங்கள் திருடிய பொருளுக்த உண்டாகிய பங்கை எங்களுக்குக் கொடாமற் போய்விட்டான் அவனிடத்தில் நீர் வாங்கித்தாரும் நான் சம்மதியேனென்றால் எங்களுக்கு முழுமையும் இப்போதே நீரோகொடுத்துவிடவேண்டுமென்றார்கள். எ-று. (௧௬)

இருவரு மிணையகூற வென்செய்வான் கூசுமாண்டன்

வெருவரு நீவிரியாவர் விளம்புமி னுண்மைபென்று

னெருவனு விதனென்ற னெருவன்கைக் கோளென்னுன்

பருவரு மிச்சொற்கேட்டுப் பதைபதைத் தொடுங்கிச் சொல்வான்.

(இ-ள்.) இரண்டு சோரர்களும் இவ்வாறு சொல்லக் கூசுமாண்டமுனிவன் யாதுசெய்வான் அச்சத்தைத் தருகின்ற நீங்கள் யாவர் உண்மையைச் சொல்லுங்களென்றான். ஒருவன் நான் நாவிதனென்றான் மற்றொருவன் கைக்கோளென்னுன் தன்பத்தைத்தருகின்ற இவ்வாக்கியத்தைக்கேட்டு நடுநடுங்கி ஒடுங்கிச் சொல்லுகின்றனன். எ-று. (௧௭)

என்மக னெடுமிங்கெய்தி நெய்தலாம் பாகமென்றான்

புன்மக னெடுமீவன்பாற் போயினார் பாகம்வேட்டோர்

நன்மகன் சீறிநோக்கி நலிவுசெய் மூன்றுபேரு

மன்மகன் றன்பாற்சென்று வழக்குரை யாடுமின்கள்.

(இ-ள்.) என்மக்கோடு இங்குவருவீர்களானால் பாகம் பெறுவீர்களென்றான் பாகம் விரும்பின அவ்விருவர்களும் இழிந்த மண்டபனோடு கூசுமாண்டமுனிவனிடத்துப்போனார்கள். அவ்வுத்தமன் அவர்களைக் கோபித்துப்பார்த்து வருந்துகின்ற நீங்கள் மூன்றுபேரும் அரசனிடத்துக்குப்போய் இவ்வழக்கைச் சொல்லிக்கொள்ளுங்களென்றனன். எ-று. (௧௮)

அனையவன் தண்டஞ்செய்வா னத்தகு தண்டந்தானே
யினையுங் கொடியதீமைக் கியற்றிடு கமுவாயாகு
நினையுமக் கமுவாயாற்றா திருந்திடி னிரயமேவுந்
துனையவீ தாற்றுமென்று சொற்றுமா முனிவர்கோமான்.

(இ-ள்.) நீதியுள்ள அரசன் உங்களுக்குத் தண்டனைசெய்வான் விதிப்படி செய்கின்ற அத்தண்டனையே இத்தன்மையான பெரும்பாதகஞ்செய்த உங்களுக்கு செய்தற்குரிய பிராயச்சித்தமாகும். சிந்திக்கத்தக்க அப்பிராயச் சித்தத்தைச் செய்யாதிருந்தால் உங்களுக்கு நரகம் சம்பவிக்கும் விவாவாக இப்பரிகாரத் தைச் செய்வீர்களென்று முனிவர்களுக்குத் தலைவனாகிய கூசுமாண்டன் கூறினன். எ-று. (கக)

மண்டபன் வதனநோக்கி மைந்தனாகிய பொல்லாதா
யெண்டப முன்போலேயிவ் விருவரோ டேகிமன்னன்
தண்டனை செய்யப்பட்டாற் றவிருநீ செய்தபாவங்
கண்டனை யப்பாலென்பாற் கலந்திடல் கருமமென்றான்.

(இ-ள்.) மண்டபன் முகத்தைப்பார்த்து கொடிய குமாரனே விசாரம் நீங்கி முன்போலவே இவ்விருவரோடுசென்று அரசனுடைய தண்டனை செய் யப்படுவாயானால் நீ செய்த பாவம் கண்டிக்கப்படும் அதன்பின்னர் நீ என்னிடத் தில் சேர்ந்துவிடுதல் நியாயமாகுமென்றனன். எ-று. (உ௦)

அதுவரை யுனைநான்சேரே னகறியென் றகற்றிவிட்டான்
கதுமென நடுநிற்போர்கள் காதலனாகியாய
முதுநசை யாவரேனு முனிவொடு வெறுப்பதல்லாற்
பொதுநலந் தவிர்வார்கொல்லோ பொய்மையாம் பற்றுமேவி.

(இ-ள்.) இராஜதண்டனை யாகுமளவும் உன்னையான் சேர்க்கேன் அப்பாற் போய்விடென்று நீக்கிவிட்டனன் நடுநிலையில் நிற்போர்கள் புத்திரன்முதலாகிய அதிக இஷ்டத்தையுடையவர்கள் யாவராயினும் (தீமையைக்கண்டால்) கோபத் தோடு விராவில் வெறுத்துவிடுவார்களேயல்லாமல் அசத்தியமாகிய பந்தத்துக் குடன்பட்டு நீதியாகிய பிரயோசனத்தைத் தவிர்வார்களோ. எ-று. (உ௧)

காசிமா நகரில்வாழ்வோர் காதலனாகி யாகப்
பேசியயாவரேனும் பெட்டனர் பாவமென்னிற்
சீசியென் றகற்றநிற்பர் சேர்தரினமக்கும் பாவ
வாசிவந்திடுமென்றஞ்சி மனமுதன் மூன்றுமொத்தே.

(இ-ள்.) மகத்தாகிய காசித்தலத்தில் வாழ்கின்றவர்கள் புத்திரன்முதலாகச் சொல்லுகின்ற (விருப்பமுடையோர்) யாவர்களானாலும் பாவத்தை விரும் பிச் செய்வார்களானால் இவர்களைச் சேர்ந்தால் நமக்கும் பாவம் வந்து சம்பவி க்குமென்று பயந்து மனம் வாக்குக் காயங்களென்னுந் திரிகரணமுமொத்துச் சீசீ என்று நிந்தித்து அப்பாவிகளை நீக்கிவிடுவார்களென்று (பார்வதியே யறிவா யாக.) எ-று. (உ௨)

க-வது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௪௪

ரன்றவ னொழித்தபின்ன நிருவரு மவனைப்பற்றித்
தோன்றரு மிடமொன்றாய்ந்து துனையவ விடத்திலேகிச்
சான்றவெம் பாகந்தாராய் தண்டிக்கப் படுதியென்று
மாளநெஞ் சவனைக்கட்டி யடித்தனர் மயங்கிவீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) கூசுமாண்டன் நீக்கிவிட்டபின்பு வந்த விருவரும் மண்டபனைப்
பிடித்து ஒருவரும் வாராத இடமொன்றை ஆலோசித்து அவ்விடத்திற்கு விரை
வாக அவனைக்கொண்டுபோய் எங்களுக்குச்சேரவேண்டிய கிரமமான பங்கைக்
கொடாதிருத்தலால் (எங்களால்) இப்போது தண்டிக்கப்படுவாயென்று பாபத்
திலமுந்திய மனமுடைய அவனைக் கட்டியடித்தார்கள். (அவ்வடிபொறுக்கமாட்
டாமல்) மயங்கி வீழ்ந்தனன். எ-று. (௨௩)

வீழ்ந்தவ னுய்யானென்றே யிருவருமிதித்துப் பேர்க்கி
யாழ்ந்தபே ரன்பாபோற்று மண்ணல்சித் தேசம்புக்குத்
* தாழ்ந்தன நிருந்தார்பின்பு தரணிவந் துதிக்கும்போது
சூழ்ந்தசோ கத்தான்றன்மை தேருவான் னுனையவந்தார்.

(இ-ள்.) மயங்கி வீழ்ந்த மண்டபன் பிழைக்காரனென்று அவ்விருவர்களு
மவனைமிதித்துக் கிடத்திவிட்டு நிறைந்த மெய்யன்பர்களால் வணங்கத்தக்க சிவ
பிரான் வீற்றிருக்கின்ற சித்தேசமென்னும் ஆலயத்தில் இரவில் தங்கியிருந்து
மறுநாள் சூரியவுதயகாலத்தில் நீங்காத மூர்ச்சையையுடைய மண்டபனியல்
பைத்தெரியும்பொருட்டு விரைவாக வந்தார்கள். எ-று. (௨௪)

இருவரும் வருதல்கண்டோ னின்னமு மடிப்பாரென்று
மருவரு மூர்ச்சைநீங்கி வல்விநாந் தெழுந்தோட்டந்து
பொருவருங் காசிமேன்மை புந்தியிற் றெளிந்தாராகித்
துருவரு மைங்குரோசஞ் சூழ்பவரொடும்போய்ச் சேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) நேற்று அடித்துக்கிடத்திய இருவரும் வருவதைக்கண்ட மண்
டபன் இன்னமும் அடிப்பார்களென்று எண்ணி பொறுத்தற்கரிய மூர்ச்சை நீங்கி
விரைவாகவெழுந்து ஓடிப்போய், ஒப்பில்லாத காசித்தல மகிமையைப் புத்தியிற்
றெளிந்தவரும் தேடிதற்கரிய பஞ்சக்குரோசத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்பவரு
மாகிய உத்தமர்களோடு சேர்ந்தனன். எ-று. (௨௫)

அவரொடு மைங்குரோச மாகியவிலிங்கஞ் சூழ்ந்தா
னிவர்தரு பாவமுற்று மிரிதாச் சுத்தனாகிக்
கவர்படு மனமில்லானாய்க் கருத்தம கேச்சுரத்துத்
தவர்பலர் குழுமுந்தெய்வச் சாதமண்டபமொன்றுற்றான்.

(இ-ள்.) அவர்களோடும் பஞ்சக்குரோசத்திலுள்ள சிவலிங்கங்களைப் பிர
தக்ஷணஞ் செய்தான் அதிகரித்தபாவங்கள் முழுமையும் நீங்கப் பரிசுத்தத்தை

யடைந்து பேதிக்கின்ற மனமில்லாதவனாகி கர்த்தமகேச்சர மென்னும் ஆல்யத்
தில் பெரியோர்கள் பலருங்கூடுகின்ற ஒரு தெய்வச்சாதி மண்டபத்தைச் சேர்
ந்தனன். எ-று. (௨௬)

அன்னமண் டபத்தையுற்றோ னன்றிராத் துயிலானாகி
முன்னமாற் றியபொல்லாங்கு முழுமையு நினைந்துதேம்பி
யென்னநாஞ் செய்வோமென்றே * யினைந்தரகரவென்றார் துத்
† தன்னமும் வேறொர்பற்றுச் சார்கிலா நெழுந்துநின்று.

(இ-ள்.) அத்தேவ கூட்டமண்டபத்தையடைந்தவன், அன்றிரவு நித்திரை
செய்யாதவனாகி முன்னேதான் செய்தபாவங்கள் எல்லாவற்றையுங் கருதி, துய
ரப்பட்டு நாம் யாது செய்வோமென்று இரங்கி ஹரஹரவென்று ஆரவாரித்து
அற்பகாலமும் வேறொன்றை நினைப்பாதவனாகி, எழுந்து நிற்குகொண்டு. எ-று.()

சிவமூல கனைத்துமேவத் திகழுமோரிலிங்க நோக்கிச்
சிவசிவ தேவதேவ சிவசிவ வாமதேவ
சிவசிவ சிவமாதேவ சிவவாகரபுராண
சிவசிவ வெனநடித்தான் செறிந்தவ னுறைவார்கண்டார்.

(இ-ள்.) எல்லா உலகங்களுக்கும் மங்களமுண்டாவதாக விளங்குகின்ற ஓர்
சிவலிங்கவடிவத்தைப்பார்த்து சிவசிவா தேவதேவனே! சர்வ மங்களத்துக்கும்
மங்களமானவனே! வாமதேவனே! சிவசிவமஹாதேவனே! பழமையானோனே!
அரஹரசிவனே என்று மண்டபன் கூத்தாடினான். அவ்விடத்து நெருங்கி வசிப்
பவர்கள் பார்த்தார்கள். எ-று. (௨௮)

மறையுணர் கூசுமாண்டன் மைந்தன்மண் டபனென்பேரா
னிறைபா சிவநேயத்தா னிகழுமைங் குரோசஞ்சூழ்ந்தான்
முறையிவ ணடைந்துபத்தி முதிர்ச்சியி னடியாரின்றான்
குறைவில்ன் யாதுமென்று கூறியுண் மகிழ்ச்சியுற்றார்.

(இ-ள்.) வேதங்களை யுணர்ந்த கூசுமாண்ட முரிவருடைய குமாரன், மண்
டபனென்னும் பெயரையுடையவன், மேலாக நிறைந்த சிவபத்தி யுள்ளவன்.
விளக்கமுற்ற பஞ்சக்குரோசத்தை விதிவழியாகப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தனன், இவ்
விடம்வந்து சிவநேய முதிர்ச்சியினால் கூத்தாடுகின்றனன், யாதுகுறையுமில்
லாதவனென்று அவ்விடத்திருக்கின்றவர்கள் சொல்லி உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சிகொ
ண்டார்கள். எ-று. (௨௯)

அன்னவர் மகிழ்தல்கண்டா னந்தணர் குலத்திற்றோன்றி,
முன்னருங் கொடியபாவ முழுமையுஞ் செய்தேனைய
வென்னயா னினிச்செய்வேனென் றெழுந்துசண் டிகைமாதேவி
நன்னரா லயத்துட்புக்கான் பூசனை நயந்துசெய்தான்.

க-வது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ஈக்

(இ-ள்.) அப்பெரியோர்கள் மகிழ்ந்து கூறியதைக்கேட்ட மண்டபன் (அவர்களைப்பார்த்து) ஐயமே நான் பிராமணகுலத்திற் பிறந்து நினைத்தற்கரிய கொடும் பாதகங்கள் எல்லாவற்றையுஞ்செய்தேன். இனி யாது செய்யப்போகின்றேனென்று (சொல்லி) சண்டிகை மாதேவியினுடைய சிறந்த ஆலயத்தக்குள்ளே புதுந்து களிப்புடன் பூசை செய்தனன். எ-று. (௩௦)

துதியொடு நிருத்தமாங்குந் தோன்றிடச் செய்துமேவி
மதிமிக மூன்றாநாளின் மார்க்கத்துஞ் சிவநாமஞ்செய்
ததிவிரை வோடுமேவி யகனக ரத்தானத்துத்
திதிகொளு மொருமருப்புத் தெகளிமால் களிற்றைப் போற்றி.

(இ-ள்.) அச்சண்டிகை மாதேவி ஆலயத்தில் தோத்திரஞ்செய்து ஆனந்தக்கூத்தாடி புத்தி அதிகரித்தலால் மூன்றாநாளில் வருகிற, மார்க்கங்களெல்லாஞ் சிவநாமத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு அதிசுக்கிரமாக விரும்பிவந்து மனங்கனிந்து ருகுகின்ற அந்தமார்க்கத்தில் (பத்திசெய்வோரை) இரகுகிப்பவரும் ஒற்றைத்தந்தத்தையுடையவருமாகிய தெகளி விநாயகரை வணங்கி. எ-று. (௩௧)

வலியயா ரேனும்யாது கொடுப்பினும் வாங்கானுகி
மெலியவு மாகாரத்து விருப்பமு மில்லானுகி
மலிபுகழ்க் காசிகாசி யென்றுவா யுரைப்பச்சென்று
பொலியிரா மேசம்புக்கி ராமேசர் பொற்றாள்போற்றி.

(இ-ள்.) யாவராயினும் ஒருபொருளை வலியக்கொடுத்தாலும் வாங்காத வனாகி சரீரம் இளைத்தும் ஆகாரத்தில் இஷ்டமில்லாதவனாகி பெரும்புகழையுடைய காசிகாசி என்கிற திருநாமத்தை வாயினாற் சொல்லிக்கொண்டுபோய் விளக்கத்தையுடைய இராமேசமென்னும் ஆலயத்தில் புதுந்து இராமேசருடைய பொன்போன்ற திருவடிகளை வணங்கி. எ-று. (௩௨)

சோமநாத தரையும்போற்றித் துதிமிகு பத்தியோடு
காமரு சிறப்புவாய்ந்த கபிலதா னாயின்கண்மூழ்கி
மாமரு தெய்வநாதும் வருணசங் கமத்துமூழ்கிப்
பூமலி விசுவநாதன் பொன்னடி வணங்கிப்போற்றி.

(இ-ள்.) சோமநாத சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு மிகுந்த பத்தியுடன் தோத்திரஞ் செய்தவனாகி (அதன் பின்பு) அழகிய சிறப்புள்ள கபிலதானாயில் ஸ்நானஞ்செய்து பின்பு பெருமையுள்ள தெய்வமணம் வீசுகின்ற வருணசங்கமத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பொலிவுநிறைந்த விசுவநாதருடைய பொன்போன்றதிருவடிகளை வணங்கித்துதித்து. எ-று. (௩௩)

முத்திமண் டபத்துமேவி முன்னியங் கமர்வோர்தம்மைப்
பத்தியின் வணங்கித்தான்செய் பாதக மெடுத்துந்கூறிச்
சித்திபெற் றவர்காளிந்தத் தீங்கெலாந் தீரத்தீர்த்துச்
சுத்திசெய் திடுவீரென்று சொற்றிட வவர்சொல்வாரால்.

(இ-ள்.) பின்பு முத்திமண்டபத்தை யடைந்து அங்குள்ள பெரியோர்க ளைத் தியானித்து பத்தியினால் வணங்கித் தான்செய்த பாதகங்களை யெடுத்து னாத்து சிவானுபவ சித்திபெற்ற பெரியோர்களை என்னுடைய தீமைகள் யா வும் நீங்கும்படி யொழித்து பரிசுத்தஞ்செய்தருளுவீர்களென்று பிரார்த்திக்க அப்பெரியோர்கள் கூறுகின்றார்கள். எ-று. (௩௪)

கொடியபா தகமும்பஞ்சக் குரோசஞ்சூழ் தலினன்மாயு
நெடியநீ யதுவுஞ்சூழ்ந்தாய் நிறைசிவ நாமம்வாயிற்
குடியவா யிருப்பமேவுங் கொள்கையை யாதலானின்
கடியபா தகங்களெல்லாங் கழிந்தன சுத்தஞாற்ப.

(இ-ள்.) மகாபாதகங்கள் யாவும் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணம் செய்த லினால் ஒழியும் உயர்வுள்ள நீ அந்தப் பிரதக்ஷணமுஞ் செய்தனை. அருள் நிறைந்த சிவனாமங்களைச் சதாகாலமும் வாயினால் உச்சரித்துக்கொண்டிருக்குந் தன்மையை யடைந்தனை. ஆனபடியால் உனது பெரும்பாதகங்கள் யாவும் நீங்கிப் பரிசுத்தமடைந்தனை. எ-று. (௩௫)

இனியொரு கழுவாய்கூறற் கிதற்குமே லொன்றுமில்லைப்
புனிதநீ போதியென்னப் புந்தியுண் மகிழ்ந்துதந்தை
நனியவாம் படிசொற்றென்னை நலத்தகச் சேர்மினென்றான்
கனிவின்மற் றவருன்றந்தை யிவண்வாக் கணாதியென்றார்.

(இ-ள்.) இதற்குமேல் பாவத்தை யொழிக்கும் வழியை எடுத்துரைப்ப தற்கு வேறேயொன்றுங்இடையாது. பரிசுத்தத்தை யடைந்த நீ போகலா மென்று அவர்கள்சொல்ல, மண்டபன் மனதிற்களித்து என்பிதாவாகிய கூசு மாண்டமுனிவர் என்னை விரும்பும்படிசொல்லி நன்மையாக அவர் சேர்த்துக் கொள்ளச் செய்வீர்களென்று கேட்டுக்கொள்ள அப்பெரியோர் கனிவோடு உன் பிதாவை இவ்விடத்துக்கு வரச்சொல்வாயென்றனர். எ-று (௩௬)

என்றலுந் தொழுதுபோற்றி யிலங்குவெண் ணீறுபூசிக்
கன்றலி லுருத்திராக்கக் கலம்பல வெங்கும்பூண்டு
பொன்றலில் சிவநாமத்தைப் புகழ்பெற வுச்சரித்து
நின்றவ னவ்வாறேகி நெடியதன் மனைவாய்ப்புக்கான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று சொன்ன பெரியோர்களை வணங்கித் துதித்து சரீரத்தில் விளங்க வெண்ணீறுதரித்து மனோவருத்தத்தை யொழிக்கின்ற உரு த்திராக்ஷமாலையைப் பலவாக விதிப்படி யணிந்து மரணத்தை யொழிக்கி ன்ற சிவநாமத்தைப் புகழ்பெறத்தக்கதாக உச்சரித்து நின்ற மண்டபன் அம் முத்திமண்டபத்திலிருந்து சென்று பெரிய தனது மாளிகை வாயலில் நுழைந் தான். எ-று. (௩௭)

வாயிடைப் புக்கபோது வருந்தியீன் றெடுத்தவன்னை
யாயிடைக் கண்டுகொண்க னடிபணிக் துன்னுமைந்தன்

கூ-வது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ஈடுக

சேயிடைத் திரிந்துபாவந் தீர்ந்தனன் போலுமுற்றா
னீயிடைத் தடைசெய்யாம னேர்ந்துகண் டிகுவென்றான்.

(இ-ள்.) வாசப்படியில் நுழைந்தபோது வருத்தமுற்றுப் பெற்றுவளர்த்த
தாயார்பார்த்து நாயகனாகிய கூசுமாண்டமுனிவர் திருவடிகளில் வணங்கி உம்மு
டைய குமாரன் தூரமான இடங்களில் யாத்திரைசெய்து பாவமொழிந்து வந்த
னன் தேவரீர் தாமதமில்லாமற்போய்ப் பார்த்தருள்வீரென்றனன். எ-று. (௩௮)

என்றலும் வெளிவந்தனனா னெழிற்சிவ சின்னத்தோடு
நின்றதும் பிறவுநோக்கி நெஞ்சஞ்சற் றிளகிரீயிங்
கொன்றிய தென்னையென்றான் முத்திமண் டபத்தினுற்றா
ருன்றனை யழைத்தியென்ன வுற்றனனடியே னென்றான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று மண்டபனுடைய தாயார்சொல்ல, பிதா வெளி
யில்வந்து குமாரன் அழகுவாய்ந்த சிவசின்னங்களோடு நின்றிருப்பதும் மற்ற
க்குறிகளையும் பார்த்து மனது சற்றே இரங்கி நீ யிங்கேவந்தகாரணம் யாதென்
றுகேட்க முத்திமண்டபத்தில் உள்ள பெரியோர்கள் உம்மை அழைத்துவரும்படி
சொன்னமையால் அடியேன் வந்தேனென்றான். எ-று. (௩௯)

அன்னது கேட்டலோடு மருட்குண மனைவியோடு
முன்னருஞ் சிறப்புவாய்ந்த முத்திமண் டபத்தையுற்றுப்
பன்னரு மங்குமேயோ ரெவரையும் பணிந்துநின்றா
னன்னல முறவிருத்தி யென்றலு நயந்திருந்தான்.

(இ-ள்.) மண்டபன்சொன்ன அவ்வார்த்தையைக் கேட்டவளவில் இரங்கு
கின்ற குணமுள்ள பத்தினியோடு கூசுமாண்டமுனிவன் நினைத்தற்கரிய சிறப்
புள்ள முத்திமண்டபத்தைச் சேர்ந்து சொல்லுக்கடங்கா மகிமையுள்ள அம்மண்
டபத்தில் இருக்கின்ற பெரியோர்களுல்லோரையும் வணங்கி நின்றபோது அப்
பெரியோர் இருமென்றுசொல்ல விருப்புட னிருந்தனன். எ-று. (௪௦)

இருத்தலு மவனைநோக்கி யெண்ணிலாப் பெரியோரியாருந்
திருத்தகு நினதுமைந்தன் செய்தபாதகங்க டீர்ந்தான்
பொருத்தம் துறவழைத்துப் போய்நின தில்லஞ்சேர்தி
வருத்தமொன் றேனுங்கொள்ளே லென்றலு மறையோன் சொல்வான்.

(இ-ள்.) அம்மண்டபத்திலிருந்த கூசுமாண்டமுனிவனை அளவில்லாத பெரி
யோர் யாவரும்பார்த்துச் சிறந்த உம்முடைய குமாரன், செய்த பாதகங்கள்
ஒழிந்தனன். அவனை யன்புடன் அழைத்துக்கொண்டுபோய் உமது வீட்டில்
சேர்த்துக்கொள்ளும் யாதொரு களங்கமு மெண்ணவேண்டாமென்றுசொன்
ன்போது அம்முனிவன் சொல்லுகின்றனன். எ-று. (௪௧)

அளவில்பா தகங்கள்செய்தா னறிவிலாவெனதுமைந்த
னளவிர டுகமத்திங்கிற் காற்றிடு கழுவாயாக

வளவிலா நரகந்தோறு மழுந்தினுந் தீர்தராதா

வளவிலாப் பெரியீரெவ்வா நகன்றதுமொழிமி னென்றான்.

(இ-ள்.) அறிவில்லாத எனது குமாரன் எண்ணிக்கையில்லாத பெரும்பா தகங்களைச்செய்தனன் அப்பாவங்களுக்குத்தகும்படி செய்கின்ற பிராயச்சித்தமாக அனந்த யுகங்கள் அளவுபடாத கொடிய நரகங்கள் எல்லாவற்றிலும் அழுந்திக் கிடந்தாலும் நீங்காது அப்படியிருக்க எவ்வாறு அப்பாவம் ஒழிந்தது அளவில் லாத மகிமையுள்ள பெரியோர்களே சொல்லியருளவேண்டுமென்றனன். எ-று.()

என்றலுங் காசியெல்லை யென்னுமைங் குரோசஞ் சூழ்ந்தான்
பொன்றலில் பெருமானும் பொய்யற உச்சரிப்பா
னென்றவெண் ணீறுபூசிக் கண்மணி யுவந்துபூண்டான்
கொன்றனன் முன்னஞ்செய்த கொடியபாதக மனைத்தும்.

(இ-ள்.) இப்படியாகச் சொன்னபோது (உம்முடைய குமாரன்) காசிப் பதியிலுள்ள பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து நித்தியராகிய விசுவநாத ருடைய திருநாமங்களைக் களங்க நீங்கும் விதம் அன்புடனுச்சரித்துச் சரீ ரம் நிறைய விபூசிதரித்து ருத்திராக்ஷமாலிகையைப் பிரியத்தோடு பூண்டிருப் பதால் முன்செய்த கொடுமையுள்ள எல்லாப் பாவங்களையும் ஒழித்துவிட்ட னன். எ-று. (சௌ)

அன்றியு முரைப்பதொன்றுண் டாகா முழக்கஞ்செய்து
வென்றிசெ யைங்குரோசம் விதிப்படி வலஞ்செய்வோருக்
கொன்றிய மறமுமுண்டோ வுரைத்ததிற் கழுவாயுண்டோர்
கன்றிய வையங்கொள்ளேல் காதையொன் றுரைப்பாங்கேட்டி.

(இ-ள்.) அதுவல்லாமலும் உமக்குத் தெரிவிக்கத்தக்கது ஒன்றிருக்கின் றது (யாதெனில்) ஹரஹரவென்கிற தொனியை இடைவிடாதெழுப்பி பாவங் களை வெல்லத்தக்க பஞ்சக்குரோசத்தை விதிவழியாக வலம் வரத்தக்கவர்களுக்கு அப்பாவங்களுண்டாகுமோ சொல்லிய இதைப்பார்க்கிலும் வேறே பிராயச்சித்த மொன்றிருக்கின்றதோ வருத்துகின்ற சந்தேகத்தை நீர் கொள்ளவேண்டாம். (அநுபவமான) ஒரு கதையைச் சொல்லுகின்றோம் கேட்பீராக. எ-று. (சச)

முந்தியகிரேதந்தன்னின் முனிவில்காண் டில்லியப்பே
ரந்தண னெருவனுள்ளா னறிவினா லையநீத்தான்
சந்தமா ரனையனுக்கோர் தனையைவந் துதித்தாளந்தக்
கந்தமார் குழல்விசாலக் கண்ணியென் னெருபேர் பெற்றான்.

(இ-ள்.) முதலாகிய கிளோதாயுகத்தில் நல்லோரால் விரும்பத்தக்க சாண் டில்லியனென்னும் பெயருள்ள ஒரு பிராமணனிருந்தான் தனதறிவினால் சந் தேக விபரீதங்களொழிந்தவன் அழகுவாய்ந்த அப்பிராமணனுக்கு ஓர் பெண் பிறந்தனள் வாசன தங்கிய அளகபாரத்தையுடைய அப்பெண் விசாலாட்சி யென்கிற பெயர்பெற்றனள். எ-று. (சரு)

கூ-வது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். எய்த

அன்ன புத்திரியையன்னு அவந்திமா நகர்வாழ்திமை
துன்னருஞ் சுருணனாய சுமந்தனென் பவனுக்கீர்தான்
பன்னரு மனையான்றன்னார் படர்ந்தனன் படர்ந்தபின்றை
யென்னருங் காமந்தீர விருந்தனள் காசியந்நாள்.

(இ-ள்.) அந்தப்புத்திரியைப் பிதாவானவன் அவந்திமாநகரத்தில் வாழ்கின்ற
திமையிலலாத சுருணவானாகிய சுமந்தனென்னும் பிராமணனுக்கு விவாகஞ்
செய்து கொடுத்தனன். சொல்லுவதற்கரிய (பெருமையுள்ள) சுமந்தன் காசியை
விட்டு தனது நகரத்திற்குப்போனான். போனபின்பு அரிய விரகாக்கினி சுடும்
படி அப்பிராமணமாதா காசியிலிருந்தனள். எ-று. (சுசு)

காசியி லிருந்தமாதா காமபா ணத்தர்னெந்து
பேசிய மைந்தரென்பார் பல்ரையும் பெட்டுக்கூடி
வீசிய நாணத்தோடு மிகுபொரு ளுங்கவர்ந்து
மாசியல் குணத்தினுளாய் வைகினாள் வைகுநாளில்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்திலிருந்த அப்பெண் காமபாணத்தால் வருந்தி ஜாதி
பேதத்தை யொழித்து காமுகர்கள் பலரையும் விரும்பிப் புணர்ந்து நாணத்தை
யறவொழித்து பெரும்பொருள் பறித்துக் களங்கமுள்ள குணத்தையுடையவ
ளாய் வசித்தனள் அவ்வாறிருக்குநாளில். எ-று. (சுஎ)

மயன்முதிர்ந் திவட்குநல்கி வறியரே யானூரியாரு
மயனக ரத்துளாரு மவாயிவ ளழகு கேட்டுப்
பயனுற வடைந்துவேண்டும் பலவுநன் குதவிக்கூடிச்
செயன்மகிழ்ந் திருந்தாரிந்தத் தீமையிற் சிறந்தாளன்னாள்.

(இ-ள்.) காமுகர் யாரும் அதிக மயக்கங்கொண்டு இப்பிராமணமாதாக்
குக் கொடுத்துக் கூடி வறியரானார்கள். சமீபநகரத்திலிருப்பவர்களும் இவளழ
கைக் கேள்வியுற்று விரும்பி காமசுகத்தைப் பெறும்படி யிவ்விடம்வந்து வேண்
டிய பலவற்றையுங் கொடுத்துச் சேர்ந்து இவளுடைய செய்கையைக் களித்திருந்
தார்கள். இவ்வண்ணமான கொடுமையில் அப்பிராமணமாதா சிறந்தாள். எ-று. (சுஉ)

தெள்ளிய மறையோர்மார்க்க சிரமதி யைங்குரோச
மொள்ளிதிற் சூழப்புக்கா ருதனினும் விருப்புளாள்போற்
கள்ளியு மனையார்மேனி கலத்தலுட் கொண்டுசென்றாள்
வள்ளிய துர்க்காகுண்டம் வதிந்தனர் மறையோரியாரும்.

(இ-ள்.) தெளிவுள்ள பிராமணர்கள் மார்கழிமாதத்தில் பஞ்சக்குரோசப்
பிரதட்சணத்தை யறிவு விளங்கும்பொருட்டுச் செய்ய எத்தனித்தார்கள். அத
னினும் விருப்பமுடையாள் போன்று அப்பிராமணருடன் கூடவேண்டுமென்
னும் எண்ணத்தை மனதிற்கொண்டு அவ்வஞ்சகியும் யாத்திரைபோனாள். வள
ப்பமமைந்த துர்க்காகுண்டத்தில் அப்பிராமணர்கள் யாவரும் தங்கியிருந்தார்
கள். எ-று. (சுசு)

அனையனும் பிரியாள்வைகி யவர்மனம் வசமாச்செய்து
நினைவரும் பொன்பூணாதி நினைந்தவா கவர்ந்துகொண்டு
துனையமற் றிரண்டாநாளிற் றெகக்கவம் மறையோரோடுங்
கனைகட லுலகமேத்துங் கருத்தம கேசம்போற்றி.

(இ-ள்.) அவ்வஞ்சகியும் பிரியாம லவர்களுடனிருந்து சிலர் மனத்தை
வசஞ்செய்து நினைத்தற்கரிய பொருள்களையும் ஆபரணாதி பலவற்றையும் நினைந்த
வாறு கிரகித்துக்கொண்டு (அவருடன்கூடி) இரண்டாநாளில் சூழ்ந்த பிராமண
ருடன் ஒலிக்கின்ற கடலாற்சூழப்பட்ட உலகத்தாராற் றுதிக்கத்தக்க கர்த்தமகே
சமென்னு மாலயத்தை விரைவாகவந்து வணங்கி. எ-று. (௫௦)

திகழ்தர மூன்றாநாளிற் றெகளியைச் சேவைசெய்து
புகழ்மிக நாலாநாளிற் பொலியிரா மேசம்போற்றி
யகழ்வினை வருணநான மவரொடுஞ் செய்துபின்ன
ரிகழ்தலில் காசிமாச்சி ரிசைத்திடு மவர்பாற்கேட்டாள்.

(இ-ள்.) மூன்றாவது தினத்தில் தெகளி வினாயகரை விளக்கமாகச்சே
வித்து நாலாவது தினத்தில் மிக்கபுகழோடு விளங்குகின்ற இராமேசமென்னு
மாலயத்திலிருக்கின்ற இராமேசனாவணங்கி அங்குள்ளதும் பாவத்தையொழிப்
பதுமாகிய தீர்த்தத்தில் முழுக்காடுதலை அவர்களோடுசெய்து பின்னர் புகழுள்ள
காசித்தலத்தின் மகிமையை விரித்துரைக்கும் பெரியோர்களிடத்துத் தானுங்
கேள்வியுற்றனள். எ-று. (௫௧)

வளமலி காசிவைப்பின் மான்மியங் கேட்கும்போது
கிளர்தரு காசிமேவிப் பாதகங் கெழுமச்செய்வோ
ரளவறுங் காலங்கால வயிரவ ராணையாற்றி
னுளபல துயரத்தாழ்வ ருண்மையே யென்றல்கேட்டாள்.

(இ-ள்.) வளப்பம் நிறைந்த காசித்தலத்தின் மகிமையை முறையாகக்
கேட்கும்போது விளக்கமுற்ற காசித்தலத்திலிருந்து தீவினைகளைச் செய்பவர்
கள் காலவைரவருடைய தண்டனைக்குட்பட்டு அளவில்லாதகாலம் பலவாயுள்ள
துயரங்களில் சத்தியமாக மூழ்குவார்களென்பதையுங் கேட்டனள். எ-று. (௫௨)

கேட்டலும் வெருவியந்தோ வென்செய்தேன் கெட்டேனெயென்
ரோட்டரும் வருத்தமேவி யுற்றநல் லறிவுவாய்ப்புற்
றீட்டிய பொருள்களெல்லாம் யாவருங் கொளக்கொடுத்தாள்
வேட்டதன் ரொழிலைநீத்து விப்பிரர் தமைவினாவும்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு கேட்டபோது மிகப்பயந்து ஐயோ என்னகாரியஞ்
செய்தேன் கெட்டுவிட்டேனெயென்று நீங்காக்கிலேசத்தை யடைந்து புண்
ணியபாவங்களைப் பகுக்கும் நல்லறிவுதோன்றி பாவவழியில் தான் சம்பாதித்த
பொருள்கள் பலவற்றையும் நல்லோர் யாவருங் கொள்ளும்படி சொடுத்து

கவது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம் ஈய்நு

இதற்கு முன்விரும்பிய கொடுத்தொழிலைக் கைவிட்டு அப்புராணபடனஞ்செய்யும் பெரியோராகிய பிராமணரைப்பார்த்து வினாவுகின்றனள். எ-று. (௫௩)

ஐயரே யடியேன்செய்த பாவத்துக் களவின்றாகும்
வெய்யவப் பாவம்போக்கும் விதமெனக் கருண்மினென்ன
மையலான் முன்னஞ்செய்த மறமெலா மொழிந்துபோய
தெய்யநீ யைங்குரோசஞ் சூழ்தலா லெம்மோடென்றார்.

(இ-ள்.) சுவாமிகளே எளியேன்செய்த தீவினைகளுக் களவுகிடையாது, கொடிய அப்பாதகங்களை ஒழிக்கத்தகும் வழியை அடியேனுக் கருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க பொருந்தும் விதமாக பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணத்தை நீ எங்களோடுசெய்தலால் இதற்கு முன் மயக்கங்கொண்டு செய்தகொடும்பாவங்கள் யாவும் ஒழிந்தனவென்றனர். எ-று. (௫௪)

மேலுமிப் பாவச்செய்கை விழைதரல் வேண்டாவென்று
கோலுமம் மறையோர்கூறக் குணங்கொடு பணிந்துபோற்றிச்
சாலுமற் றைந்தாநாளிற் கபிலதா னாயின்கண்வந்து
மாலும்வெம் பாவமெல்லா மாற்றினுள் விசாலக்கண்ணி.

(இ-ள்.) இனிமேல் இப்பாவத்தொழில்களை அணுவளவும் விரும்பவேண்டாமென்று கூடியிருந்த அவ்வேதியர் கூற குணமென்றுட்கொண்டு அவர்களை வணங்கித் துதித்து ஐந்தாவது தினத்தில் கபிலதாரைக்குவந்து ஸ்நானஞ்செய்து மயக்கத்தாற்செய்த அக்கொடும்பாவங்களெல்லாவற்றையும் விசாலாக்ஷி என்னும் பிராமணமாதா ஒழித்துவிட்டனள். எ-று. (௫௫)

மற்றுமந் நின்றாருநாள் வருணசங் கமத்தில்வந்து
முற்றவங் கியற்றத்தக்க பூசையாதிகண் முடித்துத்
கற்றவர் புகழுமுத்தி மண்டபங் கலந்துபற்றொன்
றற்றவ ருளத்துமேய வகிலநா யகனைப்போற்றி.

(இ-ள்.) அக்கபிலதாரையிலிருந்து ஆரூவதுதினம் வருணசங்கமத்துக்கு வந்து ஸ்நானஞ்செய்து அவ்விடத்துச் செய்யத்தக்க பூஜையாதிக லெல்லாவற்றையும்முழுவது முடித்து அறிவுடையார் புகழ்த்தக்க முத்திமண்டபத்திற்கு வந்து அகப்பற்று புறப்பற்றுக்களொழிந்த மெய்யடியாருள்ளத் தெழுந்தருளும் விசுவநாதரை வணங்கி. எ-று. (௫௬)

சுத்திமிக் கடைந்தாநூற்றார் வெறுத்திலர் சூழ்ந்துகொண்டார்
முத்தியு மடைந்தாள்பின்ன ரென்றனரதுபோன்மோக
சித்தியென் மகனுஞ்சுத்தி சேர்ந்தனன் கொல்லோவென்று
பத்திமா முனிவன்கேட்டான் யாவரும் பட்டாங் கென்றார்.

(இ-ள்.) விசாலாக்ஷியென்னும் பிராமணமாதா மிகுந்த பரிசுத்தத்தை உடைந்தனள். பந்துக்கள் வெறுக்காமல் சூழ்ந்து அங்கீகரித்தனர். பின்பு முத்தியடைந்தனளென்று அப்பெரியோர்கள் கூறக்கேட்டு சிவபக்தியுள்ள கூசு

மாண்டமுனிவன் அதுபோலப் பெருமயக்கமுள்ள எனது குமாரனும் பரிசுத் தத்தை யடைந்தானேவென்று கேட்டனன். பெரியோர்கள் யாவரும் இது உண்மை நூற்றுணிவென்றனர். எ-று. (௫௭)

உண்மையாயினு மன்னானே நிறுணுகக் கொள்ளல்வேண்டேன்
வண்மைசால் பெரியீரென்றான் மற்றவன் வார்த்தைகேட்டுத்
தண்மைசான் முனிவர்முத்தி மண்டபஞ் சார்ந்ததேவ
ரெண்மையே யுண்மைசொல்வா நிரிக்கநின் னையமென்றார்.

(இ-ள்.) உண்மையானாலும் அம்மண்டபனாகிய வென்குமாரனுடனிருந்து போசனஞ்செய்யமாட்டேன். சத்தியத்திற் சிறந்த பெரியோர்களேயென்று கூறிய கூசுமாண்டமுனிவன் வார்த்தையைக்கேட்டு சாந்தசீலராகிய அப்பெரியோர்கள் இம்முத்திமண்டபத்தில் வீற்றிருக்கின்ற தேவர்கள் உம்முடைய சந்தேகம் நீங்கும்படி சத்தியத்தை யெளிதாகத் தெரிவிப்பார்களென்றனர். எ-று ( )

என்றலு மிரவிதுண்டி யேற்றமார் தண்டபாணி
மன்றவெவ் வரமுநல்கும் வயிரவர் திருமாலேனே
ரொன்றவங் கொருசார்மேவி யுலகெலா முண்மைதேர்ந்து
கன்றல் செய்துயரநீங்கத் தனித்தனி கழறலுற்றார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறாக அம்முத்திமண்டபத்திலிருந்து பெரியோர்கள் சொன்னபோது, எல்லா உலகத்தாரும் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணத்தின் மகிமையறிந்து வருத்துகின்ற துன்பத்தினீங்கி இன்பமுறும்வண்ணம் துண்டிராஜகணபதி, சூரியமூர்த்தி, பெருமைதங்கிய தண்டபாணி, எவ்வித வரங்களையும் பூரணமாகத்தருகின்ற வயிரவக்கடவுள், விஷ்ணுதேவர் முதலாகிய மற்றைத்தேவரும் அம்மண்டபத்தின் வேறுவேறிடங்களிலிருந்து தனித்தனியே சொல்லத் தொடங்கினர். எ-று. (௫௮)

மதித்திடு மைங்குரோசம் வலஞ்செய்யும் வலத்தினானுந்
துதித்திடு காசிமேன்மை சொற்றிடக் கேட்டலானும்
பதித்திடு கொடியபாவம் யாவும்போய்ப் பாறுமென்றான்
நிதித்திடு தொழின்மேற்கொண்ட திகிரியந் தடக்கைச்செம்மல்.

(இ-ள்.) உலகத்தை ரக்ஷிக்கின்றதொழிலை மேற்கொண்டு அழகிய அஸ்தத்திற் சக்கரமேந்திய விஷ்ணுதேவர், அறிவுடையரால் மதிக்கத்தக்க பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்த புண்ணியபலத்தினாலும், துதிக்கத்தக்க காசிமகிமையைச் சொல்லக் கேள்வியுற்றதனாலும், நிலைத்த கொடும்பாதகங்களெல்லர் மொழிந்து மண்டபன் பரிசுத்தத்தை யடைந்தனனென்று கூறினார். எ-று. ( )

பரசிவ நாமமென்றே பற்பல மறையுங்கூறும்
வரமிகு காசிநாமம் வாயுரை செய்தலானும்
புரகரன் விசுவநாதன் பொங்குசீர் கேட்டலானும்
விரவுபா தகமனைத்தும் வீதரு மென்றான்னுண்டி.

க-வது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௪௫௭

(இ-ள்.) துண்டிராஜகணபதியானவன் பலபல வேதங்களெடுத்துரைக்கின்ற பரசிவநாமமென்று சொல்லத்தக்கதும் பெருவரங்களைக் கொடுக்கத்தக்கது மாயுள்ள காசியென்னுந் திருநாமமந்திரத்தை நிரந்தரம் வாயினுற்சொன்னமையாலும் திரிபுராரியாகிய விசுவநாதருடைய பெரும்புகழைக் கேட்டமையாலும் இம்மண்டபன் செய்த கொடும்பாதகங்களெல்லாமொழிந்து சுத்தனானென்று கூறினன். எ-று. (௬௧)

காசியி னிருந்துபாவங் கருதினோர் செய்தோர்யாரு
மாசிபல் கும்பியெல்லாம் வதிவர்நம் விசுவநாதன்
பேசிய வைங்குரோசம் பேணுபு சூழ்வாராகிற்
றேசின்மேம் படுவரெல்லாந் தீர்ந்தென்றான் தண்டபாணி.

(இ-ள்.) காசித்தலத்திலிருந்து பாவஞ்செய்ய நினைத்தவர்களும் செய்தவர்களுமாகிய இவர்கள், குரூரமுள்ள கொடிய நரகங்களெல்லாவற்றினும் அழுந்தி வருந்துவரானாலும் நமது விசுவநாதரால் எடுத்துரைக்கின்ற பஞ்சக்குரோசத்தை விரும்பிப் பிரதக்ஷணஞ் செய்வாரொனின் எல்லாத் தீவினைகளுங் கழிந்து திருவருட் பிரகாசத்தில் மேலாவொன்று தண்டபாணிக் கடவுள் கூறினன். எ-று. (௬௨)

மன்னிய காசிவைப்பின் வதிந்துபா தகஞ்செய்வோரைப்
பன்னிய கொடியதண்டம் பண்ணலென் தன்மையேனுந்
துன்னிய வைங்குரோசஞ் சூழ்நரை யொன்றுஞ்செய்யேன்
மன்னிய வுணர்வீரென்று வயிரவன் விளம்பினானே.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற மகிமையுள்ள காசித்தலத்திலிருந்து பாவங்கள் செய்கின்றவர்களைப் பிரபலமாகக் கூறுகின்ற கொடுத்தண்டனைகளைச் செய்தல் என தியற்கையாயினும் நிறைந்த மகிமையுள்ள பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்வாரை ஒரு துன்பமுஞ் செய்யேன் நிலைபெற்ற அறிவுடையோரோ என்று வயிரவக்கடவுள் கூறினன். எ-று. (௬௩)

நல்லினஞ் சேர்தல்காசி வலஞ்செய் நகுகாசிச்சீர்
புல்லிய கேட்டலன்ன பூரணி விசுவநாத
னல்லியங் கமலபாத மன்பொடு போற்றலின்ன
வல்லியல் பாவமெல்லா மாற்றுமென் றுன்மார்த்தாண்டன்.

(இ-ள்.) சாதுசங்கசேவைசெய்தல் காசியில் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தல் காசிமான்மிய முழுவதுங் கேட்டல் அன்னபூரணியுடையவும் விசுவநாதருடையவும் அகவிதழ்களையுடைய அழகுவாய்ந்த தாமரைமலரையொத்த பாதங்களில் அன்புடன் வணங்கல் இவைகளைச் செய்யின் கொடும்பாதகங்கள் யாவும் நீங்குமென்று சூரியதேவன் கூறினான். எ-று. (௬௪)

தனித்தனி யிவ்வாறேதி மண்டபன் தவாதபாவ
முனித்தலை மையரேயைங் குரோசஞ்சூழ் முயற்சியாதி

யினித்தமற் றெவையுஞ்செய்தா னிரித்தனன் பாவமெல்லா
மனித்தனென் றெண்ணறிது வானவனவன்காணென்றார்.

(இ-ள்.) வேறுவேறு தேவர்களுந் தனித்தனி இவ்வாறு சொல்லி முனி
வர்களே இம்மண்டபன் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தல் முதலிய நன்
முயற்சிகள் யாவையுஞ் செயதனன். ஆதலால் கெடாத கொடும்பாதகங்களை
யொழித்தனன். இவனை மனிதனென்றெண்ணுதல் பாவமாகும். தெய்வத்தன்
மைவாய்ந்தனென்று கூறினர். எ-று. (௪௦௮)

முத்திமண் டபத்துவானோர் மொழிந்தசொற் கேட்டாங்குள்ளார்
சத்திய மென்றுதாழ்ந்தார் தந்தையு மகிழ்ச்சிபூத்துப்
புத்திரன் றனையழைத்துப் போயினன் குரோசச்சூழ்வே
சித்தியென் றுளந்தெளிந்தார் செகதலத் துள்ளாரியாரும்.

(இ-ள்.) முத்திமண்டபத்திலிருக்கின்ற தேவர்கள் சொன்ன வார்த்தை
யைக்கேட்டு அவ்விடத்திலிருந்தவர்கள் யாவரும் இது உண்மையேயென்று
வணங்கினார்கள். பிதாவாகிய கூசுமாண்டமுனிவனும் பிள்ளையாகிய மண்ட
பனைப் பெருங்களிப்புடன் அழைத்துக்கொண்டுபோனான். உலகத்தாரொல்லோ
ரும் மகாபாதகங்களை நாசஞ்செய்வது பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணமேயென்று
துணிந்தார்கள். எ-று. (௪௦௯)

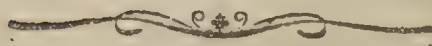
மண்டப னம்பொற்பாத மருவியின் புற்றுவாழ்ந்தான்
கொண்டலங் குழலாய்தேர்ந்தாய் கொல்லென வுரைத்தானையன்
பண்டரு மொழியாண்மிக்க மகிழ்ச்சியிற் பரவிப்போற்றி
யெண்டரு கமுவாயுண்மை யிற்றெனத் தெளிந்தேனென்றான்.

(இ-ள்.) கரியமேகம்போலங் கூந்தலையுடைய உமையே அம்மண்டபன்
நமது அழகிய திருவடியிற்கலந்து முத்திபெற்றனன். இதைத் தெளிந்தனையோ
வென்று சிவபெருமான் கட்டளையிட சுரமமைந்த மொழிகளையுடைய உமா
தேவியார் பேரன்போடு வணங்கித் துதித்து எளிதாகச் செய்யும் பிராயச்சித்தத்தி
னுண்மை இதுவாகுமென்று தெளிந்தேனென்றான். எ-று. (௪௧௦)

மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாய முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் கூ-க்கு திருவிருத்தம். ஈகூரு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தாவது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண வியல்புரைத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆலமார்களத் தண்ணலை யடிதொழுதம்மை
கோலமார்தரு காசியைங் குரோசமுஞ் சூழ்தல்
போலவோர்கழு வாயிலையென்றருள் பூத்துச்
சாலவோதினை சூழ்தரு மியல்பஞ்சாற் றென்றாள்.

(இ-ள்.) காளகண்டத்தையுடைய மஹாதேவர் பாதங்களில் உமாதேவி யார் வணங்கி அழகு நிறைந்த காசித்தலத்தில் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ் செய்வதற்குச் சமானமான பிராயச்சித்தம் வேறே யில்லையென்று திருவருள் சுரந்து விபரமாகத் திருவாய்மலர்ந்தருளினீர் பிரதக்ஷணஞ் செய்யவேண்டிய முறையையுங் கட்டளையிடமென்று பிரார்த்தித்தனர். எ-று. (க)

என்றபோதினி லெம்பிரான்முறுவலித் திமயக்
குன்றமாமக னேகுறிக்கொண்டு வினவ
என்றவாமுல கிற்குபகாரமா நவில்வா
மென்றுகூறுத லுற்றனனெம்மையா ளுடையான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று கேட்ட காலத்தில் எம தாண்டவராகிய மகா தேவர் புன்னகைசெய்து இமாசலராஜகுமாரியே நீ லக்ஷியம் வைத்துக்கொ ண்டி வினாவுதல் நன்மையாகும் உலோகோபகாரமாகத் தெரிவிப்போமென்று சொல்லி என்னை (அனாதியே) அடிமையாகவுடைய சிவபரஞ்சோதி திருவாய்மல ரத் தொடங்கினர். எ-று. (உ)

பதயெனப்படு மெமக்கினிதாகிய பதியாய்க்
கதியளித்திடுங் காசியைங் குரோசமுஞ் சூழ
மதியுரைத்திடி னைப்பசிகார்த்திகை வயக்கம்
பொதியுமார்கழி யாய்விம்மூன்றுமே பொருந்தும்.

(இ-ள்.) பதிப்பொருளென்று வேதங்களாலுரைக்கத்தக்க நமக்கு இன்ப மயமாகிய தலமாகவும் மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதாகவுமுள்ள காசிப்பதியில் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணம் செய்கின்ற மாதங்களைச் சொல்லுமிடத்து விள க்கமமைந்த ஐப்பசி, கார்த்திகை, மார்கழி ஆகிய விம்மூன்று திங்களே தகுதி யாகும். எ-று. (ங)

மாசிபங்குனி சித்திரைமற்றவை காசி
யாசிசேருமித் திங்களும்பொருந்துமச் செயலை
நேசியாவெழு தலைச்செயுநாட்குமுன் நிகழ்நாள்
வீசிமோதகந் துண்டிமால்களிற்றினை விழைந்து.

(இ-ள்.) மாசி, பங்குனி, சித்திரை, வைகாசி இந்த மாதங்களிலும் பஞ்சக் குரோசப்பிரதக்ஷணஞ் செய்யலாம். அந்தப் பிரதக்ஷணத்தை உத்தேசித்துச் செய்கின்ற தினத்திற்கு முன்னாலில் பெருமைபொருந்திய துண்டிராஜகண்பதிக்கு விருப்போடு மோதகரிவேதனஞ்செய்து. எ-று. (ச)

போற்றியன்றவி சுண்டிராப்பொருந்தினை விழைச்சு
மாற்றியுத்தர நடவைநீர் மற்றைநாளாட
லாற்றிநம்மையு நின்னையும்பூசைசெய் தல்லல்
காற்றிநன்கருண் முத்திமண்டபத்தினைக் கலந்து.

(இ-ள்.) வணங்கித் துதித்து அன்று அவிகபோசனஞ்செய்து இரவில் பத்தினியோடு சேராது தனியே சயனித்து, மறுதினத்தில் உத்தரவாகனியாகச் செல்லுகின்ற கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து நம்மையும் உன்னையும் பூசை செய்து மனோவருத்தத்தை யொழித்து தரிசித்தோருக் கருளைத்தருகின்ற முத்திமண்டபத்தைச் சேர்ந்து. எ-று. (ரு)

மறிதராமன மாதிரமுன்றானும்வெம் மறங்க
ளறிதராதியற் றினுமறிந் தியற்றினுமவைகள்
செறிதராதழித் தருளுதியென்றுசிறித்துக்
குறிதராமிளிர் காப்பெனுஞ்சங்கற்பங்கூறி.

(இ-ள்.) தடுத்தற்கரிய மனம் வாக்குக் காயமென்னு மூன்று கரணத்தினாலுங் கொடிய பாதகங்களை அபுத்தியூர்வமாகச் செய்திருந்தாலும் புத்தியூர்வமாகச்செய்திருந்தாலும் அவைகள், (அடியேனை) அணுகாதிருக்கும்படி யருள் செய்யவேண்டுமென்று தியானித்துக்கொண்டு விக்கினம் வாராது பெருமையோடு பாதுகாக்கின்ற சங்கற்பத்தை (விதியாகச்) சொல்லிக்கொண்டு. எ-று. (சு)

பரோபகாரஞ்செய் தலங்குமிக் காசியிற்பஞ்சக்
குரோசயாத்திரை செய்கின்றேன் சோதியாய்க்குலவி
யரோவிளங்கிலிங் கத்தினையகத்துளே நினைந்து
சரோருகப்பதந் தந்துநன்கருளென்று சாற்றி.

(இ-ள்.) ஏழைகளுக்குப் பொருள்முதலியவைகளைக் கூடுமானது கொடுத்து அலங்காரமமைந்த இக்காசித்தலத்தில் பஞ்சக்குரோசயாத்திரை செய்யப்போகின்றேன் சோதிவடிவமாக வியாபித்து விளங்குகின்ற இலிங்கமூர்த்தியே யென்று மனதிற் சிந்தித்துத் தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளைத்தந்து பாதுகாத்தருள்வீரென்பதாகச் சொல்லி. (எ-று.) (எ)

கருதுதுண்டிமுன் னாய்வைம்பானறு கணைசர்
பொருதுருர்முத றடிந்தவர் வயிரவப்புத்தேன்

ல-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண வியல்புரைத்த அத்தியாயம். ௩௨௭

மருவுமாலடி வதிபவர்மதிமுடிப் பிராரூர்
வெருவுசூற்படை விளங்குகை புருத்திரர் பிறரும்.

(இ-ள்.) அறிவுடையோரால் சிந்திக்கத்தக்க துண்டிராஜ, கணபதிமுதலாகிய ஐம்பத்தாறு விநாயக மூர்த்திகளும், பெரும்பேர் செய்து அச்சத்தை உண்டாக்குதற்கு முதல்வனாகியசூரனைக் கொன்ற முருகக்கடவுளும், வயிரவக்கடவுளும், கல்லாலவிருக்ஷத்தடியிற் றங்கிய தட்சிணாமூர்த்தியும், சந்திரசேகரரும், அச்சத்தைத் தருகின்ற சூலாயுதம் விளங்கிய கையையுடைய உருத்திர கணங்களும். எ-று. (அ)

அன்னமூர்பவ னரியெனும் பதின்மர்மற் றுலோன்
பன்னருங்கதிர் பரப்பிடும் பன்னிருபதங்கர்
நன்னர்மேவிய கவுரிமு னெழுநவமாத
ரென்னரும்பிரி யாதுநாணுளும் வீற்றிருக்க.

(இ-ள்.) அன்னவாகனத்தை நடத்துகின்ற பிரமதேவனும், விஷ்ணுவின் தசாவதார மூர்த்திகளும், சந்திரமூர்த்தியும், சொல்லுவதற்கரிய கிரணங்களை விரிக்கின்ற தாத்துருமுதலிய பன்னிரண்டு சூரியர்களும், நன்மையை விரும்பியகவுரிமுதலாகிய சத்தமாதர்களும், மற்றையர்களும் பிரியாது தினந்தோறும் சூழ்ந்திருக்க. எ-று. (ஆ)

விஷ்ணுவின் தசாவதாரமாவன மச்சம், கூர்மம், வராகம், நாரசிங்கம், வரமனன், பரசுராமன், இராமன், பலபத்திரன், கண்ணன், கற்கி என்பனவாம். பன்னிரண்டு சூரியர்களாவார் தாத்துரு, சக்கரன், அரியமன், மித்திரன், வருணன், அஞ்சுமான், இரணியன், பகவான், திவச்சுவான், பூடன், சவித்திரு, துவட்டன், என்பவர்களாம். சத்தமாதர்களாவார் கவுரி, அபிராமி, மாயேச்சுவரி, நாராயணி, வராகி, இந்திராணி, காளி என்பவர்களாம்.

இருக்கும்விச்சுவ நாதனையிருவினை யனைத்து
முருக்குமம்பிகை யன்னபூரணியைமுற் சூழ்ந்து
பெருக்குமன்பொடு பரவசமடைந்தருள் பெற்றுத்
* தருக்கு நீங்குறிக் குவித்தகை தலையிசைக் கொண்டு.

(இ-ள்.) எழுந்தருளியிருக்கின்ற விசுவநாதனையும், இருவினைப்பகுதிகள் பரவையும் ஒழித்தருளும் அன்னபூரணியாரையும் முன்னே பிரதக்ஷணஞ்செய்து பேரன்பினால் பரவசமடைந்து அநுமதிபெற்றுக்கொண்டு அகங்காரம் நீங்கும்படி இருகரங்களையும் சிரமேற்குவித்து. எ-று. (இ)

தண்டபாணியைக் கேத்திரபாலனைத் தாழ்ந்து
வண்டரூமலர் மலிமணி கன்னிகை வதிந்து
கொண்டகாதலிற் படிந்துமே லெழுந்துகை குவித்துத்
துண்டமாமறி யணிசித்தி யானையைத் தொழுது.

(இ-ள்.) தண்டபாணியையும் வயிரவக்கடவுளையும் வணங்கி வண்டுகள் கங்காதமலர்கள் நெருங்கிய மணிகர்ணிகையில் வசித்து நீங்காப் பிரியத்தோடு

மணிகர்ணிகா தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து கரைமேல்வந்து இருகரங்களையும் குவித்து பெருமைதங்கிய இளம்பிறையணிந்த சித்திவிநாயகரைப்பணிந்து எ-று.

பாயமாமணி கன்னிகேசன்பதம் பணிந்து
தூயவப்புனற் கோட்டிடைத் துலங்குகங்கேசர்
நேயமாரில ளிதைசரா சந்தநின் மலன்சீ
ராயபேரருட் சோமநாதரையடி வணங்கி.

(இ-ள்.) பரவிய பெருமையுள்ள மணிகர்ணிகேச்சுரர் திருவடிகளை வணங்கி பரிசுத்தமுள்ள அம்மணிகர்ணிகாதீர்த்தக் கரையில் விளங்கும் கங்கேச்சுரரையும் கருணைநிறைந்த லளிதாசத்தியையும் சராசந்த நின்மலரையும் சிறப்புற்ற பெருங்கருணையுள்ள சோமநாதரையும் திருவடிகளில் வணங்கிக்கொண்டு. எ-று.

தூய்தாலப்பி யேசுரர் சூலடங்கேசர்
பாயசீருடைத் தெசாவசு மேதபண்ணவரன்
காயசீருடை வராகமூர்த் தியரடியார்க்குத்
தீயதீர்த்தருள் சண்டிகே தாராரந்திருத்தர்.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமுள்ள தாலப்பியேசுரரையும், சூலடங்கேசுரரையும், பரவிய சிறப்புள்ள தெசாவசுமேத பண்ணவரையும், நன்மையிற்சிறந்த வராகமூர்த்தியாரையும் அடியார்களுக்குத் துன்பங்களை யொழித்தருள்கின்ற சண்டிகே தார நாதரையும். எ-று. (கங்)

சங்கமேசுர ரனுமந்தே சுரர்நல்ந் தவாத்
துங்கமேவுலோ லார்க்கேசர் தோன்றுமப்பேர்முற்
றங்கமேவிய கணபதி முதலியோர் தம்மைப்
பங்கமேவுற மலர்கொடு பூசனைபண்ணி.

(இ-ள்.) சங்கமேச்சுரரையும் அனுமந்தேச்சுரரையும் நன்மை மாறாது பரிசுத்தம்வாய்ந்த லோலார்க்கேசரையும் உண்டாகிய தேவர்களைச் சூழ்ந்து பரிவார தேவர்களாக வீற்றிருக்கின்ற விநாயகர் முதலான தேவர்களையும் பரிசுத்தமுள்ள புட்பமுதலிய உபகரண திரவியங்களால் பூசைசெய்து. எ-று. (கசு)

மன்னுதுர்க்கைகுண் டத்துநீர் படிந்துமாரிலத்து
மின்னுதுர்க்கையைத் துர்க்கைவிநாயகன்றன்னைப்
பன்னுபூசனை புரிந்துவேதியார்க்கனம் படைத்து
முன்னுதோத்திர மாதியானித்திரை முருக்கி.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற துர்க்காகுண்டதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பெரிய உலகத்தில் விளக்கமமைந்த துர்க்காதேவியையும், துர்க்கைவிநாயகரையும் வீதிப்படி பூசைசெய்து பிராமணர்களுக்குப் போசனஞ்செய்வித்துச் சிந்திக்கத்தக்க தோத்திர முதலானவைகளால் நித்திரை செய்யாதிருந்து. எ-று. (கரு)

புரியும் யாத்திரை யூரெழுத்தருளென்று புகன்று
விரியுமேன்மைசால் விடுவச்சேனரைப்பதம் பணிந்து

ய-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண வியல்புணத்த அத்தியாயம், ௩௩௩

பரியுநெல்லெளற் கருத்தமகேசரைப் பணிந்து
தெரியும் புண்ணிய கருத்தமதீர்த்தநீர்தோய்ந்து.

(இ-ள்.) செய்கின்ற பஞ்சக்குரோச யாத்திரைக்குவரும் விரோதங்களை நீக்கியருள்வீரென்று சொல்லி மேலானபெருமையிற் சிறந்த விஷுவச்சேனரு டைய பாதங்களில்வணங்கி விரும்பத்தக்க நெல்லினாலும் எள்ளினாலும் கர்த்தமகே சரை அர்ச்சித்து வணங்கி யாவரும் அறியத்தக்க புண்ணியவடிவமாகிய கர்த்தம தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து. எ-று. (க௬)

கருத்தமப்பெயர்க் கூபத்தைக்கண்டுகை குவிப்போர்
வருத்த நீக்கிடுஞ் சோமநாதரைமணி மன்று
ணிருத்தமார்விரு பாக்கரைநீலகண் டரைக்கண்
டருத்தமார்தரு பூசனையன்புட னாற்றி.

(இ-ள்.) கர்த்தமகூபமென்னும் பேர்பெற்ற கிணற்றையுந் தரிசித்து கை குவித்து வணங்குகின்றவர்களுடைய கிலேசத்தைமாற்றியருளும் சோமநாதரை யும், அழகிய சபையினிடத்து நடனஞ்செய்கின்ற விருபரக்ஷையையும் நீலகண்டரை யும் தரிசித்து நிறைந்தபலனைத்தரும் அவர்களை அன்போடு பூசைசெய்து. (க௭)

அன்னதேத்தினுஞ் சிராத்தமோ மாதிகளாற்றி
யின்னறீர்தர மறையவர்க் கின்னமுதூட்டி
மன்னமேவிய கருத்தம கேசநின்னருளா
லென்னவூறுவந் திடினுநீங் குகவெனவிரந்து.

(இ-ள்.) அவ்விடத்தில் சிரார்த்தம் ஓமமுதலானவற்றைச்செய்து துன்ப மொழியும்வகையாக பிராமணர்களுக்கு இனியபோசனஞ் செய்வித்து நிலையான பிரியத்துடன் வீற்றிருக்கின்ற கர்த்தமகேசரோ அடியேனுக்கு என்னதுன்பம் வந் தாலும் உனது கருணையினால் நீக்கியருள்கவென்று குறையிரந்து. எ-று. (க௮)

பிராதகாமத்தை யடைந்தவட் பிறங்குநீ ராடித்
தராதலம்புகழ் தருகண நாதர் * சாமுண்டி
பரவுமோக்கவீ சுரர்கரு ணேசர்பத்திரரோ
யெராதசீர்விக டாதேவி யுன்மத்த † வடுகர்.

(இ-ள்.) பிராதகாமமென்னும் தீர்த்தத்திற்குப்போய் பரிசுத்தமுள்ள தீர் த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஓலகத்தாரரால் துதிக்கப்படுகின்ற கணநாதரையும், சாமுண்டிதேவியையும், வணங்கத்தக்க மோக்ஷவீசுரரையும், கருணேசுரரையும், பத்திரேசுரரையும், மாறாத சிறப்புள்ள விகடாதேவியையும், உன்மத்த வடுகரை யும். எ-று. (க௯)

மேயநீலேசர் காலகூடேசர் நல்விமலை
யாயநந்திகே சுரார்பிருங் கீசரை யடுத்து

* சாமுண்டி = காளிகாதேவி. † வடுகர் = வயிரக்கடவுள்.

நேயமார்தரப் பூசித்து நிறைநல மளிக்குந்
தாயதோயகந் தருவசாகரப்புன றுண்டி.

(இ-ள்.) விரும்பத்தக்க நீலேசரையும், காலகூடேசரையும், விமலாதேவியையும், நந்திகேசரையும், பிருங்கேசரையும், தரிசித்து பேரன்புடன் பூசைசெய்து பிரபல சுகத்தைத்தருகின்ற கந்தருவசாகரதீர்த்தத்தைக் கடந்துபோய். எ-று. (௨௦)

வீமசண்டியில் வீமசண்டியைத் தொழுதாடிக்
காமர்சண்டவி நாயகன் பரிதிகந்தருவ
னேமவீசனி ராமனிரத்தாட்சியீசன்
றேயில்பூசனை புரிந்தவரருள்செயத் துதித்து.

(இ-ள்.) வீமசண்டிக்குப்போய் வீமசண்டியை வணங்கி வீமசண்டி தீர்த்தத்தில் முழுவி வனப்புவாய்ந்த சண்டவிநாயகரையும், சூரியதேவனையும், கந்தருவவீசரையும், நேமவீசரையும், இராமேசரையும், இரத்தாட்சியீசரையும், களங்கமற்ற பூசைசெய்து அவர்கள் அருளவேண்டுமென்று தோத்திரம்பண்ணி. எ-று. (௨௧)

அங்குநின்றுசென் றொற்றைத்தாட் கணேசனை யடைந்து
பொங்குமெள்ளினு லரிசியாற் பூசனை புரிந்து
தங்குமந் நின்று போய்ச்சிந்து நதியகஞ்சார்ந்து
நங்குதீர்மகா வீமேசர் வயிரவ நாதர்.

(இ-ள்.) அவ்விடத்து நின்றும்போய் ஏகபாதவிநாயகரையடுத்து மேலாகிய எள்ளினாலும் அட்சதையாலும் பூசைசெய்து அவ்விடத்து நின்றும்போய் சிந்துநதியையடைந்து குற்றமில்லாத மஹாவீமேசரையும், வயிரவநாதரையும். எ-று. (௨௨)

ஏயும்வைரவி யியல்பூத நாதர்சோமேசர்
வேயுங்காலநா தன்கவர்த் தீசர்காமேச
ராயஞ்சந்தர கணேசர்பத் திராருட்கணேசர்
தோயுமின்னர்பூ சனையெலாம் விதிப்படிதுலக்கி.

(இ-ள்.) பொருந்திய வயிரவிதேவியையும் அழகுள்ள பூதநாதரையும் சோமேசரையும் காலநாதரையும் கவர்த்தீசரையும், காமேசரையும் ஆராயத்தக்க சுந்தரகணேசரையும் பத்திரேசரையும் அருட்கணேசரையும் மேற்கண்ட இத்தேவர்களுடைய பூசைகள் யாவும் விதிவழியாக விளங்கச்செய்து. எ-று. (௨௩)

மாண்டதெகளி விநாயகர் பொன்டைவணங்கி
நீண்டகன்னன்மோ தகமவலாதிக ணிரப்பிக்
கூண்டமற்றவர் பாற்பதினறுவரைக் கும்பிட்
டண்டவுத்தண்ட ருக்கலே சுரரடியிறைஞ்சி.

(இ-ள்.) மாட்சிமையுள்ள தெகளிவிநாயகருடைய பொன்போன்ற பாதங்களில் பூசித்து வணங்கி உயர்ந்த கரும்பு, மோதகம், அவல் முதலானவைகளை நிறைவாகவைத்து நிவேதித்து அவ்விநாயகர் சமீபத்திலுள்ள பதினாறு

ய-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண வியல்புணர்த்த அத்தியாயம். ௪௨௫

கணேசர்களுையும் வணங்கி உத்தண்டேசரையும், உக்கலேசரையும், திருவடிகளில் வணங்கி. எ-று. (௨௪)

பரவுபார்ப்பதி தவம்புரி யிடமெனப்பட்டு
விரவுசீரிரா மேச்சுரஞ்சாரந்தவண் விழைந்து
கரவுதீர்தர வருணநா னங்கனிந்தியற்றி
யுரவுசால்பிண்ட தானமுஞ் சிராத்தமுமுஞ்றி.

(இ-ள்.) துதிக்கத்தக்க பார்ப்பதிதேவி தவஞ்செய்த இடமென்று சொல்லத்தக்க வியாபித்த புகழையுடைய இராமேச்சுரத்தையடைந்து அவ்விடத்துக்களிப்புடன் களங்கத்தை நீக்கத்தக்க தீர்த்தத்தில் முழுகி உறுதியைத்தரத்தக்க பிண்டப்பிரதானத்தையும் சிரார்த்தத்தையுஞ்செய்து. எ-று. (௨௫)

சோமநாதனைக் குளந்திலம் வில்வத்தாற்றுவங்கக்
காமர்பூசனை செய்தயிராவதே சுர்கடட்
டாமமாரசடைப் பரதேசர் சத்துருக்கேச
ரீமமாடிலக் குமணேச ரெழிலிராமேசர்.

(இ-ள்.) சோமநாதரை வெல்லம், என், வில்வம் இவைகளால் அன்புடன் விளக்கமாகப் பூசித்து அயிராவதேசரையும், தேன்றுளிக்கும் பூமாலையணிந்த சடையையுடைய பரதவீச்சுரரையும், சத்துருக்கேச்சுரரையும் மயானத்திலாடல் செய்யும் இலக்குமணேசரையும், அழகுவாய்ந்த இராமேசரையும். எ-று. (௨௬)

ஆன்றமேன்மைசால் பூமீசர்நகுடேசராதி
யேன்றதேவரைப் பூசித்துச் சந்திவந்தனையே
ருன்றமேவிடு தானம்வா சம்பலவுஞ்றித்
தோன்றவாய்புரா னாதியாற் கண்டியிறுறந்து.

(இ-ள்.) மாட்சிமையுள்ள பூமீசர் நகுடேசர்முதலாகத் தங்கிய தேவர்களைப் பூசைசெய்து பின்பு சந்தியாவந்தனைமுடித்து அழகுபெறும்படி விரும்பத்தக்க வஸ்திரமுதலிய பலவகையான தானங்களைச்செய்து அறிவுதோன்றும்படி ஆராயத்தக்க புராணாதி சிவவணத்தால் நித்திரையொழித்து. எ-று. (௨௭)

இராமனன்புசெய் தருச்சித்துப் போற்றிடவிருந்த
விராமநாதனை யெண்ணினும் வழத்தினுமென்று
மிராமமார்பல் வின்புமீ வாணையாத்திரையு
நிராமலாகநீ ய்ருளெனவேண்டினின் நிரந்து.

(இ-ள்.) ஸ்ரீராமன் அன்போடு பூசைசெய்து வணங்கத்தக்கதாக வீற்றிருந்தவரும் சிந்தித்தாலும் துதித்தாலும் அழகு நிறைந்த பலவாயசுகங்களையும் கொடுத்தருள்பவருமாகிய இராமநாதேச்சுரரை வணங்கி யாத்திரைக்கு இடையூறுவராமல் அருள்வீராகவென்று வேண்டிக் குறையிரந்து. எ-று. (௨௮)

வாரமேவிநர் வழத்தினின் நிறைஞ்சிடவருண
தீரமேவிய லிங்கமெலாந்தொழல் செய்தே

யீரவானவர் பூசித்ததேவசங் கேசர்

சாரமாகிய திருவடிபூசித்துத் தாழ்ந்து.

(இ-ள்.) விரும்பத்தக்க அன்புள்ளவர்கள் துதித்துப் பணியும் வண்ணம் கங்கைக்கரையில் வீற்றிருக்கின்ற சிவலிங்கங்களெல்லாவற்றையும் விதிவழியே வணங்கி அன்பையுடைய தேவர்கள் பூசைசெய்த தேவசங்கேசர் இன்பமயமாகிய திருவடிகளை அர்ச்சித்து வணங்கி. எ-று. (௨௯)

பரசுபாணியாம் பிள்ளையைப் பூசித்தப்பாற்போய்
விரசுவண்பிரு துவீசன்மென் மலர்ப்பதமடைந்து
வரமிகுந்தொரு பிருதென்பான் பரிமகஞ்செயலாற்
கரவிவித்தலத் திறப்பவர் கதியுறக்கண்டு.

(இ-ள்.) மழுவாயுதத்தைக் கரத்திலுடைய வயிரவக்கடவுளைப் பூசுபுரிந்து அவ்விடம்விட்டப்பாற்போய் வியாபித்த புகழமைந்த பிருதுவீசருடைய மெல்லிய மலர்போன்ற திருவடிகளை யடுத்து ஒருபிருது என்பவன் அன்புமிகுந்து அசுவமேதயாகஞ்செய்த காரணத்தால் களங்கமற்ற இந்தக் காசித்தலத்தில் இறப்பவர்கள் முத்தியையடையத் திருக்கண்சாத்தி. எ-று. (௩௦)

அருளுமண்ணீ யெனத்துதித் தாயிடையமைந்த
வெருளிலாச்சூ பப்புனன் மேற்புரோக்கித்துத்
தெருள்சூபமா தம்பத்தைப் பரிசித்துத் தீர்ந்து
கருளுருதருள் கபிலதாரையைச் சென்றுகண்டு.

(இ-ள்.) அதுக்கிரகஞ் செய்யுங்கடவுள்தேவரீரேயென்று தோத்திரம் பண்ணி அவ்விடத்திருக்கின்ற களிப்பைத்தரும் சுயுபதீர்த்தத்தையெடுத்து மேலே புரோட்சித்துக்கொண்டு தெளிவைக்கொடுக்கும் மகிமையுள்ள சுயுபதம்பத்தைக்கையினாற் பரிசித்து அப்பாற்போய் மயக்கத்தை ஒழிக்கின்ற கபிலதாரையைப் பார்த்து. எ-று. (௩௧)

ஆடல்செய்தவிர் சிராத்தமா திகள்பலவாற்றிக்
கூடல்சாலிட பத்துவ சனாத்துதிகூறி
வீடரித்திரை யுறவசித்தவணின்னு விழைந்து
நாடல்கூர்பிர தக்கணஞ் செய்வது நன்று.

(இ-ள்.) அக்கபிலதாரையில் ஸ்நானஞ்செய்து சிரார்த்தமுதலாகிய பலவற்றையுந் திருத்தமாகச்செய்து அறிவிற்கலக்குந் தன்மையுள்ள ரிஷபத்துவசனாத்துதித்து அன்றிரவு நித்திரைநீக்கி அவ்விடத்திருந்து விருப்புடன் அக்கடவுளை நாடிக்கொண்டு வலம்புரிவது நன்மையாகும். எ-று. (௩௨)

சுவாலாநரசிங் கரையடைந்து தூயகபில தீர்த்தம்பார்த்
தவாவும்வருண சங்கத்தி னுடியாதிகேசவரைத்
தவாதசங்க மேசாரைத் தழைக்குங்கருவ விராகயரை
யுவாநலன்பிற்பூசித்தே யொளிரும்பவைதூவித்தழிவி.

வ-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண விமல்புரைத்த அத்திராயம். ஈ-௨௭

(இ-ள்.) சுவாலா நரசிங்கரை அடுத்து, பின்பு கபிலதீர்த்தத்தைச் சேவித்து விரும்பத்தக்க வருணசங்கத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஆதிகேசவரையும் நித்தியராஜ யசங்கமேசுரரையும் அருளைத்தழைக்கச் செய்கின்ற கருவவிநாயகரையும் பேரன்பினால் பூசைசெய்து விளக்கமுற்ற கோதுமையால் அர்ச்சித்துத் தியானித்து.

மருவுபிரக லாதேசர் வயங்குதிரிலோ சனவீசர்

வெருவில்வீந்து மாதவர்மற் நிவரை விழைந்து பூசித்துக்

கருவதகற்றும் பஞ்சநதக் கவர்த்தீசுரார்மங் களகவுரி

பொருவிலிவரைத் தரிசித்துப் போற்றாநின்ற வசிட்டேசர்.

(இ-ள்.) அவிடத்திருக்கின்ற பிரகலாதேசரையும் விளங்குகின்ற திரிலோ சனவீசரையும் களிப்பைத்தரும் வீந்துமாதவரையும் அன்புடன் பூசை செய்து பிறவியை ஒழித்தருளும் பஞ்சநதக்கவர்த்தீசுரரையும் மங்களகவுரியுமாகிய இவர்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு துதித்தற்குரிய வசிட்டேசரையும். எ-று. (௩௪)

பன்னுவாமதேவேசர் பருப்பதேசர் மகேசுரரே

பென்னுமிவரை நயந்தேத்தி யெழிலார்சித்திவிநாயகரை

மன்னஞ்சத்தா வரணகண பதியைவணங்கிப் பூசித்து

மின்னுமணிகள் னிகைபாடி விசுவேசுரரைத் தரிசித்து.

(இ-ள்.) சொல்லுகின்ற வாமதேவேசரையும் பருப்பதேசரையும் மகேசுரரையும் விருப்போடுவணங்கித் துதித்து அழகுநிறைந்த சித்திவிநாயகரையும் நிலைபெற்ற சத்தாவரண கணபதியையும், பணிந்து பூசைசெய்து விளக்கமுள்ள மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானஞ்செய்து விசுவநாதரைப் பணிந்து. எ-று. (௩௫)

ஆன்றமுத்திமண்டபத்தை யடைந்துதண்ட பாணிதனைச்

சான்றநெடுமா லினைத்துண்டித் தந்தியினைவெவ் வயிரவரை

யேன்றகதிரைப் பஞ்சவிநாயகரையிறஞ்சிப் பூசித்துத் [ண்டும்.

தோன்றவொருமுத் தரஞ்சூழ்ந்து துதித்துத்தியானஞ்செயல்வே

(இ-ள்.) சுபகரம் நிறைந்த முத்திமண்டபத்தைச் சேர்ந்து தண்டபாணியையும் திருமாலையும் துண்டிவிநாயகரையும் வயிரவக்கடவுளையும் சூரிய தேவரையும் பஞ்சவிநாயகரையும் பூசித்து வணங்கி ஒரு பிரதக்ஷணஞ் செய்து தோத்திரம் புரிந்து தியானஞ் செய்யவேண்டும். எ-று. (௩௬)

தேவதேவவிசுவேச செகமேழினுக்குங் குருநாத

பாவநாசமாகாசிப் பதிநாயகரின் கிருபையினு

லோவவரிய பாதகங்க ளொழிப்பான் பஞ்சக் குரோசத்தை

யர்வபிரதக் கணஞ்செய்தே னருளவேண்டுமடியேற்கே.

(இ-ள்.) தேவர்களுக்கு அருள்செய்யும் மஹாதேவரோ விசுவநாதரோ சத்தலோகங்களுக்கும் ஆசாரியரோ பாவங்களை யொழிப்பவரோ மகிமையுள்ள காசிப்பதிக்கு நாயகரோ தேவரீருடைய கருணையினால் நீங்குதற்கரிய பாவங்களை ஒழிக்கும் டொருட்டி, பஞ்சக்குரோசத்தைப் பிரதக்ஷணம் செய்தேன் அடியேனுக்கு அருள்செய்ய வேண்டும். எ-று. (௩௭)

இந்தப்பிரதக் கணப்பயனா லெண்ணில்பவத்துப் பாதகமு
நந்தப்புரிதியிக்காசி நகரில்வசிக்கும் பேறருடி
முந்தக்கொடிய பாதகமேன் முளையாவகைநன் மதியளித்தி
யந்தத்தொளிர்நின் னடிக்கலப்பு மருடியென்று தொழுதேத்தி.

(இ-ள்.) அடியேன்செய்த இந்தப் பிரதக்ஷண பலத்தினாலே அளவிறந்த
பிறவியிற்செய்த தீவினைகள் ஒழிந்துவிடும்படி செய்வீராக, இக்காசித்தலத்தில்
நிரந்தரம் வசிக்கத்தக்க பாக்கியத்தை யருள்வீராக, இனிமேல் கொடிய பாதகங்
கள் உண்டாகாதிருக்கத்தக்க நல்லவிவேகத்தை யருள்செய்வீராக, தேகமுடி
வில், விளங்குகின்ற தேவரீர் திருவடிகளிற் சேர்த்தருள்வீராக, என்று வணங்கித்
துதித்து. எ-று. (நா)

மறையோருண்ண வமுதருத்தி மாண்பார்தக்க ணையுங்கொடுத்து
முறையேயிருக்கு மிடஞ்சார்ந்து முன்னுசுவைய வடிசில்மைத்
திறையார்கடும்பா யுள்ளவரோ டிருந்துபுசித்து விசுவேச
னறையார்கமலப் பதமுளத்தே நாட்டியிருத்தல் விதியாகும்.

(இ-ள்.) பிராமணர் உணவுகொள்ளத்தக்க போசனஞ் செய்வித்து, மாட்
சிமையுள்ள தக்ஷணைகொடுத்து பின்பு தானிருக்குமிடத்தை யடைந்து அறுசு
வையோடுங் கூடிய பதார்த்தங்களையும் அன்னத்தையுஞ் சமைப்பித்து பெருமை
பொருந்திய பந்துக்களோடிருந்து போசனஞ் செய்து விசுவநாதருடைய தே
ன்றுளிக்கின்ற தாமரை மலரையொத்த பாதங்களை மனத்திலிருத்தி நிலைக்கச்
செய்வது விதியாகும். எ-று. (நக)

முதனாட்கருத்த மேசுரத்தை முற்றியமார்க விரண்டாநா
ளிதமார்வீம சண்டியகத் திருக்கமுன்றா நாளடைந்து
பதமாரிராமே சுரத்தமார்க பற்றுநாலா நஞ்ருறவச்
சுதமார்கபில தாரையிடைத் துன்னவைந்தா நாட்காசி.

(இ-ள்.) முதற்றினத்தில் கர்த்தமகேச்சுரத்தைச் சூழ்ந்து அன்றிரவு அங்
கே வசிப்பாயாக. இரண்டாவது தினத்தில் இன்பம் நிறைந்த வீமசண்டியைப்
பிரதக்ஷணஞ் செய்து அன்றிரவு அங்கேதங்குக. மூன்றாநாள் இராமேச்சுரத்தை
ப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து அன்றிரவு அங்கேதங்குக. நாலாநாள் கபிலதாரையை
வலஞ்செய்து அன்றிரவு அங்கேதங்குக. ஐந்தாநாள் காசிப்பதியை அடைந்து
அன்றிரவு அங்கேதங்குக. எ-று. (சய)

வருணாதீரஞ் சண்டிகேத் திரமாதூர்க்கை வளர்கோயி
லருணாடினர்சேர் வீமசண்டி யருளிராமேச் சுரமிவற்று
ளொருநாளெதனின் வசித்தாலு மொழியாப்பாவ மனைத்தும்போய்த்
திருநாரணற்குமெட்டாத தெய்வக்கதிசேர்ந் தமர்வரால்.

(இ-ள்.) வருணாதீரம், சண்டிகேத்திரம், உயர்ந்து பெருமைபெற்ற தூர்க்
காதேவி ஆலயம், திருவருணாட்டம் வைத்தவர்கள் சேரத்தக்க வீமசண்டி, அநுக்

வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண வியல்புரைத்த அத்தியாயம். ராஉக

கிரகத்திற்குரிய இராமேச்சுரம், இவ்வைந்திடங்களில் ஒரு நாளாயினும் எவ்விடத்தில் வாசஞ்செய்தாலும் வேறுகாரணத்தால் நீக்கப்படாத தீவினைகளெல்லாம் ஒழிந்துபோய் இலக்குமிநாயகனாகிய விஷ்ணு தேவருக்கும் 'அணுகக்கூடாத தெய்வத்தன்மையுள்ள மோக்ஷத்தை விருப்புடனடைவார்கள். எ-று. ()

என்னவருத்தப் பட்டேனு மெம்மாமறையு மெடுத்துரைக்கு
மன்னகாசித் தலத்தெல்லை யைங்குரோசஞ் சூழ்வாரேன்
முன்னமடைவர் சித்தசுத்தி முழுப்பாதகமு மொழிந்துபோம்
பன்னவரிய மெய்ஞ்ஞான பால்ராகிக் கதியடைவார்.

(இ-ள்.) எல்லாவேதங்களும் எடுத்துரைக்கத்தக்க அக்காசித்தலத் தெல்லையில் எவ்வித பிரயாசை எடுத்துக்கொண்டாயினும் பஞ்சக்குரோசப் பிரதட்சணஞ் செய்வார்களானால் முன்னே சித்தசுத்தியடைவார்கள் மகாபாதகங்களும் ஒழிந்துவிடும். பின்னர் சொல்லுவதற்கரிய உண்மைஞானத்தைப் பெற்று முத்தியின்பத்தைப் பெறுவார்கள். எ-று. (சஉ)

மாறுதவிர்கா சியில்வாழ்வார் மாநீர்க்கங்கை நதிமுழ்கி
யுறுதவிர்விச் சுவநாத னோங்குமன்ன பூரணியென் [ந்தும்
நுறுமவித்தார் புகனமைத்தாழ்ந் தாண்டுக்கொருகாற் குரோசமை
பேறுநிரம்பச் சூழ்வாரேற் பிரமசொருப மேயாவார்.

(இ-ள்.) களங்கத்தைப் போக்குகின்ற காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவர்கள் பெருமைபொருந்திய கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, துன்பத்தை மாற்றியருளும் விசுவநாத ரென்றும் உயர்வுள்ள அன்னபூரணியென்றும் காமாதி ஆறுகுற்றங்களையும் நீக்கினவர்களாலே சொல்லத்தக்க நம்மிருவரையும் பணிந்து வருஷத்துக்கொருதரம் நிறைந்த பலனைத்தருகின்ற பஞ்சக்குரோசப் பிரதட்சணஞ் செய்வார்களானால் அவர்கள் சிவசொருபராவார்கள். எ-று. (சங)

பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணவியல்புரைத்த
அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௪௦௮.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினோராவது காசிவாச நியமமுரைத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அண்ணலீ துரைத்தலோடு மம்மைகை குவித்துப்போற்றி
யெண்ணருங் காசிமேவி யிருப்பவர் குரோசஞ்சூழ்வோ
ருண்ணலம் பயப்பக்கொள்ளு நியமமுமுரைத்தியென்னக்
கண்ணக னுலகமுய்வான் கழறுவான் கருணைமூர்த்தி.

(இ-ள்.) சிவபெருமான் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷண வியல்பைத்திருவா
ம்மலர்ந்தபோது பார்வதிதேவியார் இருகரங்களையுங் குவித்துத் துதிசெய்து
நினைத்தற்கரிய காசித்தலத்தில் விரும்பிவாழ்பவர்களும், பஞ்சக்குரோசப் பிரத
க்ஷணஞ் செய்பவர்களும் மனதுக்கு நன்மையைத் தரும்வகையாக அவர்கள்
கொள்ளுகின்ற நியமங்களையும் கட்டளையிடுவீரென்று கேட்க இடமகன்ற உல
கங்க ளெல்லாம் பிழைக்கும் பொருட்டுக் கிருபாமூர்த்தியாகிய மஹாதேவர் கட்
டளையிடுகின்றனர். எ-று. (க)

பார்மனை வசித்தல் செய்யார் பாரிடு மன்னமேலார்
பார்மனை வியர்பால் வார்த்தை வினோதத்தும் பகர்தல்செய்யார்
பார்பொருள் வாஞ்சைவையார் பாவிகளுறவு செய்யார்
பரராடை யிடுக்கனோக்கிற் பதைப்பாரற் காசிவாழ்வோர்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவர்கள் அன்னியர் வீட்டில் வசிக்க
மாட்டார்கள் பரான்னம் புசிக்கமாட்டார்கள், பிறர் மனைவியிடத்து வினோதவா
ர்த்தையும் பேசார்கள், அன்னியர் பொருளில் ஆசைவையார்கள், பாவிகளிட
த்துச் சினேகஞ் செய்யார்கள், அன்னியர் படுந்துயரத்தைப் பார்ப்பாராயின் மன
நடுங்குவார்கள். எ-று. (உ)

தியவர்கேர்க்கையாலே சித்தத்துமலினமுண்டா
மாயசற்கருமமெல்லாந் தீயனவாக்குமற்றாற்
றாயவருடனேசேர்வார் சொற்றிடு நமக்குநம்பான்
மேயகேசவற்குமாகா வீணரோடுரைத்தல்செய்யார்.

(இ-ள்.) கொடியோருடன் சேர்தலினாலே மனதிற்களங்க முண்டாகும்.
அக்களங்கமனதுடன் செய்யும் புண்ணியத்தொழில்கள் யாவும் பாவங்களாக முடி
யும் ஆதலினால் காசியில் வாழ்பவர்கள் பரிசுத்தர்களோடுறவுசெய்வார் வேதங்

கக - வது காசிவாச நியமமுனைத்த அத்தியாயம். ௩௩௧

களா லெடுத்துரைக்கத்தக்க நம்மிடத்திலும் நம்மிடத்தில் விருப்பமுள்ள விஷ்ணுதேவரிடத்திலும் அன்பு செய்யாத வீணர்களோடு வார்த்தை சொல்லார்கள. எ-று. (௩)

மறைநிந்தை சூரவனிந்தை மறைபுணர் பெரியோர் நிந்தை
நிறைசிவதருமநிந்தை நிகழ்தருதீர்த்தநிந்தை
யறைபவரோடுஞ்சேரா ரன்னதுங் கேட்குகில்லார்
கறைதபு காசிவாழ்க்கை கடைப்பிடித் தமரானின்றோர்.

(இ-ள்.) களங்கமற்றகாசித்தலத்தில் வசிப்பதை உறுதியென்று பற்றிக் கொண்டு விருப்புடன் வாழ்கின்றவர்கள் வேதநிந்தை, ஆசாரியர்நிந்தை, வேதங்களையறிந்த பெரியோர்களுடைய நிந்தை, நிறைவாயுள்ள சிவபுண்ணிய நிந்தை, சித்தசுத்தியைத்தருகின்ற தீர்த்தநிந்தை இவைகளைக் காதினாற்கேளார்கள அந்நிந்தைகளைக் கூறுவோரிடத்துஞ் சேரார்கள். எ-று. (௪)

அன்னியதலத்துச் செய்த பாவங்களனைத்து மான்று
மன்னிய காசிமேவ மறியுமத் தலஞ்செய்பாவ
முன்னியவைங்குரோசஞ் சூழ்தலா லொழியுமாங்குத்
துன்னிய மறமொன்றுனு மொழிதரா தொடிக்கைமாதே.

(இ-ள்.) கடகமணிந்தகையையுடையஉமையே பிறதலங்களிற்செய்த பாவங்கள்யாவும் நிலைபெற்ற காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்தால் ஒழிந்துபோம். அக்காசிப்பதியிற்செய்த எல்லாப் பாவங்களும் சிந்திக்கத்தக்க 'பஞ்சக்குரோசப் பிரதட்சணஞ்செய்தால் நீங்கும். அப்பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணகாலத்திற் செய்தபாவம் வேறொருகாரணத்தால் அழியாது. எ-று. (௫)

மறையவரரசர் நாய்கர் சூத்திரர்வன்சண்டாளர்
பறையு மற்றியாவரோனும் பரகதியடைதல் வேண்டிற்
கறைதபுகாசிமேவிக் கனிவினைங் குரோசஞ் சூழ்ந்து
முறைமையி னமைப்புகிக்கின் முத்தரே யாவருண்மை.

(இ-ள்.) பிராமணர், கூத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர், கொடியபஞ்சமர், சொல்லுதற்குரிய மற்றையர் யாவராயினும் மேலாகியமோட்சத்தைப் பெற வேண்டினால் களங்கமற்றகாசித்தலத்தைச்சேர்ந்து அன்புடன் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து விதிவழியாக நம்மைப் பூசிப்பார்களாயின் அவர்கள் நித்திய முத்தராவார்கள். எ-று. (௬)

குளிப்பொழிற் காசிமேவிக் குரோசஞ்சூழ் பவர்முன்னாளே
யுளிகெழுமறையோராதி மற்றுநம் மடியர்யார்க்குந்
தெளிதலில் குருடர்கூனார் செவிடர்கான் முடவரும்
களியறுமிடியர்யார்க்குங் கைப்பொருள் கொடுத்தல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) குளிர்ந்த சோலைசூழ்ந்த காசித்தலத்தில் வசித்து பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ் செய்பவர்கள் வலஞ்செய்வதற்கு முன்னாளில் இரக்கமுள்ள பிராமணர் முதலிய நமதடியார் பலருக்கும், நேத்திர உணர்ச்சியில்லாத அந்தகர்

களுக்கும், கூனர்களுக்கும், செவிடர்களுக்கும், காலில்லாதமுடவர்களுக்கும், ஊமர்களுக்கும், களிப்பற்ற தரித்திரர்களுக்கும், மற்றையர்களுக்கும் கையிலுள்ள பொருளைக் கொடுக்கவேண்டும். எ-று. (எ)

கேத்திரஞ் சூழ்வோர்மண்மேற் கிடைகொள றயிலமோவல்
சாத்திரம் புகன்முக்கால் முழுகறும் பூலநீக்கல்
பாத்திர சிராத்தரித்தம் பணல்பிண்ட மிடுதல் வேண்டுந்
தோத்திர மிகுமில்வெல்லா மனந்தமாத் துலங்குமென்றும்.

(இ-ள்.) பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷணஞ் செய்வோர்கள் பூமியிற் படுத்தல் எண்ணெயிட்டுக் கொள்ளாதிருத்தல், நியம விதியிற்சொல்லியவாறு திரிகா லங்களிலும் ஸ்நாநஞ்செய்தல், தாம்பூலம் போடாதிருத்தல், சற்பாத்திர சிரார்த் தத்தைத் தினந்தோறுஞ் செய்தல், பிண்டம்போடுதல் இவைகளைச் செய்யவேண் டும் புகழ்பெற்ற இக்கிரியைகள் யாவும் ஒன்று அனந்தமாகவிளங்கும். எ-று. (அ)

வரமிகுகாசிமேவி வாழ்தரு பிரமசாரி
கிரகமதுடையோன்வானப் பிரத்தனே கிளர்சந்நியாசி
புரன்மிகு யாவரேனு முறவலஞ் சூழல் வேண்டும்
விரவுபாதகங்கண் மூன்றும் விளித்திடுங் கழுவாயீதே.

(இ-ள்.) அதிகமேன்மையுள்ள காசிப்பதியில், வாழ்கின்ற பிரமசாரி, கிரக ஸ்தன், வானப்பிரஸ்தன், சந்நியாசி ஞானத்தாலுயர்ந்தவர் யாவராயினும், விதி வழி வலஞ்செயல்வேண்டும். மனம், வாக்குக் காயமென்னுந் திரிகரணங்களாற் சேருகின்ற தீவினையை யொழித்தற்குப் பிராயச்சித்தம் இதுவேயாகும். எ-று. (க)

வானவர் பலர்சுவர்க்க மரீஇநம தாணைபேணி
பீனமின்றிருந்துங்காசி யெய்திட முயலாநிற்ப
ருனமில் வசித்தல்குழ்த லுவையிரண்டற் குநந்த
மானமார்களுணைவேண்டி மாதவம் பயில்வார் பல்லோர்.

(இ-ள்.) தேவர்கள் பலரும், தேவலோகத்திலிருந்து நமது ஆக்கிணையைப் பாதுகாத்துச் சுகமாகவசித்தாலும், காசியை யடையவேண்டுமென்று முயற்சிப் பார்கள். காசித்தலத்தில் வசிப்பதற்கும் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ் செய்வதற்கும் ஆகிய இவையிரண்டிற்கும் நமது கிருபை யுண்டாகவேண்டுமென்று அனேகர் பெருந்தவஞ்செய்வார்கள். எ-று (க௦)

திருத்தகு காசுவைப்பிற் செய்தபுண் ணியபாவங்க
ளுருத்தகு சிறியதேனு முலகத்துப் பெரியதாகும்
பருத்தறங் குடிகொளந்தர்க் கிரகத்திற் பண்ணும்பாவம்
வருத்தமிக் கியற்றினாரும் வளர்தரு மறிதராதால்.

(இ-ள்.) சிறப்புற்ற காசித்தலத்திற்செய்த புண்ணியபாவங்கள் சிறிதா யிருந்தாலும் உலகத்தினிடத்து மிகப்பெரியதாக ஓங்கும். தருமங்களிகரித்து நிலைத்திருக்கிற விசுவநாதராலயத்திற்குள் பண்ணும்பாவம் பெருந்துயரங்களைச் செய்வித்து நாளுக்குநாள் வளருமேயன்றிக் கெடுதியுறுது. எ-று. (க௧)

கக - வது காசிவாச நியமமுரைத்த அத்தியாயம். ௪௩௩

உற்றகேத் திரத்துச்செய்த பாவங்க ளொருங்குமாய்க்கும்
பொற்றநம் மிருக்கையாய புண்ணிய கேத்திரங்கள்
கற்றவர் புகழமுந்தக் கேத்திரங் கதித்தபாவஞ்
செற்றமின் றுயகங்கா தீரத்தின் முருங்கிமாயும்.

(இ-ள்.) அவரவர்கள் வசிக்கின்ற இடங்களிற்செய்த பாவங்களையாவும் நாம் வசிக்கின்ற புண்ணிய கேஷத்திரங்களை யடைந்தால் நீங்கிவிடும். அறிவுடையவரால் புகழப்படும் அந்த ஸ்தலங்களில், வளர்ந்தோங்கிய பாவங்கள் சார்த்தத்தை யுண்டாக்கும் கங்கைக்கரையில் வசித்தால் நாசமாகும். எ-று. (கஉ)

திருவளர் தெய்வக்கங்கா தீரத்துச்செய்தபாவ
முருவளர் காசிகீக்கு மோங்குகா சியிற்செய் பாவந்
தருவளர் பொழில்சூழந்தர்க் கிரகத்தைச் சாரமாயு
மருவளர் மலர்நீரந்தர்க் கிரகஞ்செய் மாபாவந்தான்.

(இ-ள்.) ஞானசம்பத்தை யதிகரிக்கச்செய்கின்ற தெய்வீகமுள்ள கங்கைக் கரையிற்செய்தபாவங்கள் ஒளிவளர்கின்ற காசித்தலத்தில் வசித்தால் நீங்கிவிடும். அக்காசியிற்செய்த பாவங்கள் பலவிருஷங்கள் வளர்கின்ற சோலைசூழ்ந்த விசுவ நாதராலயத்தைச்சேர்ந்தால் நாசமாகும். வாசனைவீசும் மலர்களையுடைய தீர்த்தங்களமைந்த விசுவநாதராலயத்திற்செய்த மகாபாவமானது. எ-று. (க௩)

வச்சிரப் பசைபோலொட்டு மற்றெத னாலும்போகா
தச்சுற வருத்துமஃது மைங்குரோ சத்தைச்சூழ
நச்சுத லொழிந்துமாயு மாதலா னலமேவேட்டோர்
பச்சிரத் தங்கால்பார்பும் படிவலம் புரிதல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) வேறொருகாரணத்தால் நீங்காது ஆன்மாவைத்தொடர்ந்து வச்சிரப்பசைபோலச் சம்பந்தித்து துன்பப்படுத்தும். பஞ்சக்குரோசத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தால் விரும்பித்தொடரும் அப்பாவம் ஒழிந்துபோம். ஆதலால் நன்மையை விரும்பினவர் பசிர உதிரங்காலிற் பரவுப்படி பஞ்சக்குரோசத்தை வலஞ் செய்தல்வேண்டும். எ-று. (க௪)

மன்னிய காசிமுதூர் வசித்துமோ ரிடைபூற்றாலே
துன்னிய வைங்குரோசஞ் சூழ்தரா தொழியுமாயின்
மின்னிய வாங்குமீட்டு மேவுபு சூழல்வேண்டும்
பன்னிய காசிவாசம் பயந்ததா யிடைச்சேய்போலும்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற புகழுள்ள அனாதைத்தலமாகிய காசிப்பதியில் வாசஞ் செய்தவர்கள், ஏதோ ஒருவிதமான தடையினாலே சிவலிங்கங்கள் நிறைந்த பஞ்சக்குரோசத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்யாமற் போவார்களானால் விளக்கடிள்ள அத்தலத்துக்கு மறுபடியும்போய் விரும்பத்தக்க அந்தப் பிரதட்சணத்தைச்செய்ய வேண்டும். சூழ்ந்தை, பெற்றதாயாரை யடைவதுபோல் ஆன்மாக்கள் காசித்தலத்தை யடையவேண்டும். எ-று. (க௫)

அவிமுத்த நகரமேவி யனைவர்க்கு மிதமேயெண்ணுஞ்
சவிமுத்த னிகமுன்னான சகலமு மடையாநிற்பன்
குவிமுத்த முலையாய்கேட்டி குலவுகேத் திரசந்ரியாசி
செவிமுத்தக் கங்கையாடித் திருநகர் வலஞ்சூழ்காலே.

(இ-ள்.) அவிமுத்தமென்னும் காசித்தலத்தையடைந்து எல்லாச்சீவர்களுக்
கும் இன்பத்தையே நினைக்கின்ற ஒளியுள்ள பக்குவன், இவ்வுலகவின்ப முதலிய
வெல்லாச்சுகங்களையும் பெறுவன். முத்துமாலையணிந்து குவிந்த குஜங்களையு
டைய உமையேகேட்பாயாக. இக்காசியில் சந்ரியாசஞ்செய்பவன் சாநவிமுனி
வன் காதினால் விடுத்த கங்காநதியில் ஸ்நாநஞ்செய்து சிறந்த காசிப்பதியை வல
ஞ்செய்யும்போது. எ-று. (க௬)

பாவமெப் படியுமேவும் பாறுவ தெவ்வாறென்னி
னாவவச் சந்ரியாசிக் ககங்கார நாசமொன்றே
மேவருங் கழுவாயாகும் வேறொன்றும் வேண்டுங்கொல்லோ
தாவரு மனையவொன்றே சகலபாதகமும் போக்கும்.

(இ-ள்.) எவ்வகையிலும் பாவம்வந்து சம்பவிக்கும் அது ஒழிவது எவ்வா
றென்றால் அந்த சந்ரியாசிக்கு ககங்கார நாசமொன்றுமே செய்தற்கரிய பிராயச்
சித்தமாகும் அதைத்தவிர வேறேயொன்றுஞ் செய்யவேண்டுமோ சகலபாதகங்
களையும் அவ்வகங்கார நாசமொன்றுமே யொழித்துவிடும். எ-று. (க௭)

கேடருஞ் சாரந்தம்வாய்ந்த கேத்திர சந்ரியாசி
நாடருங் கங்கையாடி நம்மைநின்னொடு பூசித்துப்
பாடருந் துண்டிதண்ட பாணிகேத் திரம்புரப்போர்
வீடருந் துர்க்கைபஞ்ச விராயக நிவரைப்போற்றி.

(இ-ள்.) கெடுதலில்லாத பரமசாரந்தத்தையடைந்த அந்த கேத்திர சந்ரி
யாசி மகிமை குறித்தற்கரிய கங்காஸ்நாநஞ்செய்து நம்மையும் உன்னையும் பூசி
த்து பெருமையுள்ள துண்டிராஜ கணபதியும், தண்டபாணியும், வைரவக்கடவு
ளும், துர்க்காதேவியும், பஞ்சவிராயகரும் ஆகிய இவர்களைவணங்கி. எ-று. (க௮)

நிலையசி வரணைமுன்னா நிகழுமா வரணமேழு
மலைவறச் சூழ்ந்துதேவ தேவியர் வணக்கஞ்செய்து
தலைமையன் பொடுமிராவொன் றிரண்டுமூன் றங்குத்தங்கிக்
கலையமை தண்டபாணி காமரு பதம்பூசித்து.

(இ-ள்.) நிலைத்தகாசித்தலத்தைச் சிந்தித்துக்கொண்டு விளக்கமுற்ற எழு
ஆவரணங்களையும் வலம்வந்து ஆங்காங்குள்ள தேவதேவியர்களைப்பணிந்து முத
ன்மையான அன்புடன் மூன்றுராத்திரி இரண்டு ராத்திரி அல்லது ஒரு ராத்திரி
யாயினும் அவ்விடத்து வாசஞ்செய்து கலாவல்லவனாகிய அழகிய தண்டபாணி
யின் பாதங்களைப்பூசைசெய்து. எ-று. (க௯)

கத - வது காசிவாச நியமமுரைத்த அத்தியாயம். ௪௩௫

பலமறை முழங்குதண்ட பாணியே யித்தலத்து
நலமிகு சந்நியாசம் புரிந்ர்பா னண்புமிக்காய்
நிலவுமீவ் வைங்குரோச யாத்திரை நிரப்புக்கென்று
குலவுற விரந்துபின்னர் நமைக்குணத் திறைஞ்சல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) பலவேதங்களால் பிரதிபாதிப்பதற்குரிய தண்டபாணிக்கடவுளே
காசிப்பதியில் நன்மைமிகுந்த சந்நியாசம் செய்பவர்களிடத்து அன்பு மிக்கவரே
விளக்கமமைந்த இப்பஞ்சக்குரோச யாத்திரையை முடித்தருள்வீரென்று குறை
யிரந்து அதன்பின்னர் நம்மை நற்குணத்தோடு பணியவேண்டும். எ-று. (௨௦)

ப-ம். நமைக்குணத்து என்பதற்கு, தண்டபாணிக்குக் கீழ்ப்புறத்திலெழு
ந்தருளிய விசுவநாயகரை என்று பொருள் கூறுவாருமுளர்.

பொலிதரு தண்டபாணி பூசனையெற்றுக் கென்னின்
மலிதரு காசியுள்ள வளமெலாம் வெளிப்போகாம
லொலிதரு வரங்கொண்டுள்ளா னோங்குநம் பாங்கரின் னுஞ்
சலிதரு தரமில்னான் கேத்திர சந்நியாசி.

(இ-ள்.) பேரறிவால் விளங்குகின்ற தண்டபாணிபூசையை யாதுரிமித்தஞ்
செய்யவேண்டுமெனின் புண்ணியம்நிறைந்த காசியிலுள்ள வளப்பங்களையாவும்
வெளியிற்போகாமல் பாதுகாக்கின்ற வரத்தை நம்மிடத்துப்பெற்றுக்கொண்டு
நம்மைவிட்டு நீங்காது சலியாதமனத்துடன் இத்தலத்திற்கு அவன் சந்நியாசியாக
இருத்தலால். எ-று. (௨௧)

ஆதலி னவனைப்போற்றி யநுனுகொண் டிடுதல்வேண்டுங்
காதலிக் கழுவாய்வினை முனிவற்குங் கட்டுரைத்தோ
மேதக வனையான்றண்ட பாணியை விழைந்துபோற்றிப்
போதவைங் குரோசஞ்சூழ்ந்து பொருவருஞ் சித்திபெற்றான்.

(இ-ள்.) ஆதலினால் அத்தண்டபாணியை வணங்கி அநுமதிபெற்றுக்கொ
ண்டு பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தல்வேண்டும் விரும்பத்தகும் இப்பிரா
யச்சித்தத்தை வீணவல்லவனாகிய நாரதமுனிவனுக்கும் உபதேசித்திருக்கின்றோம்.
மேன்மையுள்ள அம்முனிவன் தண்டபாணியைப் பிரீதியுடன் வணங்கிப் பஞ்சக்
குரோசப்பிரதக்ஷணஞ்செய்து ஒப்பற்றசொருபசித்தியடைந்தனன். எ-று (௨௨)

அறிந்தவ ருள்ளுஞ்சில்லோ ரைங்குரோ சமுஞ்சூழாராய்ச்
செறிந்தனர் விடயபோகந் தீவினை வேறற்பாற்றோ
முறிந்தவெம் பாசத்தோர்க்கே முயற்சியுண் டாகும்வெள்வே
லெறிந்தகண் மடவார்போகத் திழிந்துழி தருவரேனோர்.

(இ-ள்.) தெரிந்தவர்க்குள்ளே சிலபேர் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்
செய்யாமல் விஷய போகங்களிலமுந்தினார்கள் தீவினையை அவர்களால் வெ
ல்லமுடியுமோ முடியாது கொடியபாசத்தை யொழிக்குந்தரமுடையோர்க்கே

வலம்வரத்தக்க முயற்சியுண்டாகும் மற்றையோர் யாவரும் வெள்ளிய வேலைப் பழித்த கண்களையுடைய மாதர்போகங்களில்மூழ்கி யலைவார்கள். எ-று. (௨௩)

என்னசா தனஞ்செய்தாலு மென்னபா வனைசெய்தாலு
மென்னசாத் திரங்கற்றாலு மென்னபுண் ணியஞ்செய்தாலு
மென்னயா கஞ்செய்தாலு மெய்துறார் முத்தியின்ப
மென்னரும் புகழுங்காசி பெய்திடி னெய்தலுண்மை.

(இ-ள்.) யாதுசாதகத்திற் பழகினாலும், யாதுபாவனைபுரிந்தாலும், எந்த நூல்களை உணர்ந்தாலும், யாதுதருமஞ் செய்தாலும், எந்தயாகஞ் செய்தாலும், மோக்ஷசுகத்தைப் பெறமாட்டார்கள். யாவரும் புகழ்ப்பெறுகின்ற காசித்தலத் தையடைந்தால் முத்திபெறுதலுண்மையாகும். எ-று. (௨௪)

அளவறுஞ் சன்மந்தோறு மாற்றிய புண்ணியத்தா
லளவறு பெருமைவாய்ந்த வரும்புகழ்ச் சைவனாவா
னளவறு காட்சிநம்மை யாற்றுபு சனையாலெய்து
மளவறு ஞானானந்த மளித்திடு மெளிதிற்காசி.

(இ-ள்.) எண்ணிறந்த பிறவிகடோறுஞ்செய்த தருமபலத்தினால் அளவற்ற பெருமையோடு சிறந்த சைவனாகப் பிறப்பான் அவ்வாறு பிறந்தசைவன் நெடுங் காலம் நம்மைப்பூசித்தால் காசியைத்தரிசிக்கப் பெறுவன் அக்காசித்தலமானது அளவற்ற ஆனந்தத்தைக்கொடுக்கின்றஞானத்தை எளிதாகத்தரும். எ-று. (௨௫)

எத்தலத் துயிர்க்குநின்னோ டெண்மையி னொருநாஞ்சென்று
கைத்தல நெல்லிபோலக் காதிடை யுபதேசித்தன்
முத்தலம் புகழ்நாளு முழுத்தல மாயகாசிக்
கத்தல மேயொப்பன்றி மற்றுண்டோ வறிதியென்றுன்.

(இ-ள்.) வேறே எந்தத்தலத்திலாவது இறந்துபோன ஜீவகோடிகளுக்கு உன்னோடு நாம் எளிதாகப்போய் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோலக் காதினிடத்து உபதேசிக்கின்றோம் இல்லை துரிலோகத்தாரும் புகழ்தற்குரிய நிறைந்தமகிமையு ள்ள காசிப்பதியில் சதாகாலமும் மேற்சொல்லியபடி உபதேசிக்கின்றோமாத லால் அத்தலத்திற்கு அதுவே சமானமல்லாமல் வேறொன்றுள்ளதோ நீயறிவா யென்று சிவபெருமான் பார்வதிதேவியாருக்குத் திருவாய்மலர்ந்தனர். (௨௬)

காசிவாசநியமமுரைத்த அத்தியாயம்முற்றும்.

ஆகபடலம் யக-க்கு திருவிருத்தம். சாநயச.

திருச்சிறம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பன்னிரண்டாவது மாதேசன் முத்தி யடைந்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உலகெலா மீன்றசெல்வியும்பர்தம் பிரானேத்தாழ்ந்து
விலகுபா தகங்களெல்லாம் வீத்திடு கழுவாய்சொற்றாய்
இலகும் கழுவாயாற்றற் கியல்பிலா முடவரும்
'ரலகுதீர் குருடர்கூன ராதியர் யாதுசெய்வார்.

(இ-ள்.) சர்வலோகங்களையும் உண்டாக்கிய உமாதேவியார் தேவதேவரா கிய மஹாதேவரை வணங்கி பாதகங்களெல்லாம் விலகி ஒழியத்தக்க பிராயச்சித் தத்தைக் கட்டளையிட்டிர் விளங்குதலுள்ள அப்பஞ்சக்குரோசப் பிரதட்சணஞ்செ ய்ய சக்தியில்லாத முடவர்களும், ஊமர்களும், அனேகமாயுள்ள குருடர்களும், கூனர்முதலானோர்களும் யாதுசெய்வார்கள். எ-று. (க)

தொழிலொன்று மியற்றாராகிச் சுகத்திருக் கின்றமன்னர்
பொழிகின்ற செல்வமிக்கோர் பூப்படிற் புலக்குமேனிக்
கழிகின்ற நுகுப்பினல்லா ரிவரெது கடைப்பிடிப்பார்
பிழிநின்ற கடுக்கையண்ணுல் பேசெனப் பெருமான்பேசும்.

(இ-ள்.) பிரயாசையைத்தருகின்ற தொழிலொன்றையுஞ் செய்யாதவ ராகி சுகத்திலிருக்கின்ற அரசர்களும், அதிக சம்பத்தாற் சிறந்தவர்களும், புஷ் பம் மேலேபடினும் வாடுகின்ற தேகத்தையும் நாளுக்குநாள் மறைகின்ற இடை யையும் உடைய மாதர்களும் ஆகிய இவர்கள் எந்த உறுதியைப்பற்றிக்கொள் ளுவார்கள். தேன் பொருந்திய கொன்றைமாலையணிந்த மஹாதேவரோ தே வரீர் கட்டளையிடவேண்டுமென்று கேட்க, சிவபெருமான் சொல்லத்தொடங் கினர். எ-று. (உ)

சிறுபொருள் கைக்கொண்டோருஞ் செயத்தகு தருமஞ்செய்தா லுறுபொருள் கைக்கொண்டோர்செயதத்தினு முயர்ந்துதோன்று முறுபொருள் கைக்கொண்டோரு முயர்வுறுத் தருமஞ்செய்யிற் சிறுபொருள் கைக்கொண்டோர்செய யதத்தினுஞ் சிறிதாய்த்தீரும்.

(இ-ள்.) பொருண் மிகுதியில்லாதவர்களும் செய்யத்தக்க தருமரகசியங்க ளை விசாரித்துச் செய்வார்களாகின் பெரும்பொருளை யுடையோர் செய்யத் தகும் தருமத்தைப் பார்க்கினும் மேன்மையுடையதாகத் தோன்றும். பிரபலசம்ப்த் தையுடையோர்களும் மேன்மையாகாத தருமங்களைச் செய்வார்களாயின் அற்ப திரவியங்களையுடையோர்செய்யும் தருமத்தினும் சிறிதாகமுடியும். எ-று. (ங)

பாத்திரங் காலந்தேயம் பகரிவை யாதியாய்ந்து
சாத்திர மறையினுற்றற் தருமஞ்செய் பவர்யாரேனுந்
தோத்திர மருவுங்காசி துன்னுதற் கையமில்லை
நேத்திரம் புனைந்துதேம்பி நிரப்புறு மருங்குனல்லாய்.

(இ-ள்.) பட்டாடையணிந்து குஜங்களைத்தாங்காது வருந்தி நாளுக்குநாள்
சிறுத்துவிடுகின்ற இடையையுடைய உமையே சற்பாத்திரத்தையும் புண்ணி
யகாலத்தையும் உத்தமதேசத்தையும் இவைகளெல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து வே
தங்களிலுஞ் சாத்திரங்களிலும் விதித்தவாறாக உணர்ந்து தருமஞ்செய்பவர்கள்
எக்குலத்தினரோயானாலும் புகழ்மைந்த காசித்தலத்தை யடைதற்குச் சந்தேக
மில்லை. எ-று.

(ச)

திருவளர் காசிதன்னிற் சிவலிங்கப் பதிட்டைசெய்தல்
குருவளர் தளியுண்டாக்கல் கூபத டாகஞ்செய்த
லுருவளர் கிரகங்கட்டி மறையவர்க் குதவலாதி
வெருவளர் பாவமெல்லாம் வீட்டிவீட் டிக்குமன்றே.

(இ-ள்.) ஞானசம்பத்தை மிகுதியாயுற்ற காசிப்பதியில் சிவலிங்கப் பிரதி
ட்டைசெய்தல், ஒளியுள்ள ஆலயங்கட்டுவித்தல், கிணறுகளையும் குளங்களையும்
உண்டாக்குதல், அலங்காரமமைந்த வீடுகளைக்கட்டி வேதமுணர்ந்த பிராமணர்
களுக்குதவுதன்முதலிய புண்ணியங்களைச்செய்தால் அச்சத்தைவளரச்செய்யும்
பாவங்கள் எல்லாவற்றையும் நீக்கி முத்தியிற்சேர்க்கும். எ-று.

(ரு)

நாத்திகர் பாதகத்தர் நம்பொணாக் காசிவைப்பி
லேத்திடு மனையொன்றாக்கி மறையவர்க் கீவரென்னிற்
சாத்திர மறையோர்தங்கித் தனியமர் நாளொன்றற்குத்
தோத்திர மனுவோரெட்டுச் சொன்னநல்கிடுபேறெய்தும்.

(இ-ள்.) கடவுளில்லையென்கிற நாஸ்திகவாதிகளும் மகாபாதகஞ்செய்பவர்த
களும் உண்மையெனக்கொள்ளாத காசித்தலத்தில் புகழ்பெற்ற ஒரு வீடுகட்டி
வேதப்பிராமணர்களுக்குக் கொடுப்பார்களானால் சாஸ்திரங்களையும் வேதங்க
ளையும் உணர்ந்த அப்பெரியோர்கள் விரும்பி அக்கிரகத்தில் வசிக்கின்ற நாள்
ஒன்றினுக்கு புகழ்பெற்ற மனுக்கள் எட்டுபேருடைய காலத்தளவும் பெரியோ
ர்களுக்குச் சொன்னதானங்கொடுத்த பலனை அவ்வீடுகட்டித் தானஞ்செய்த
வர்கள் பெறுவார்கள். எ-று.

(சு)

ஈனமில் காசிமுதூ ரொருமனை யியற்றிநல்கி
லூனமில் ஹம்வாழ்நாண்மிக் கோங்குமா பரவந்தேயு
மானவத் தலத்திலங்கை யளவுமண் கொடுப்போர்தாமுங்
கானநற் கடுக்கையெங்கு நெனமறை கரையாநிற்கும்.

(இ-ள்.) உயர்ச்சியுள்ள பெரும்பதியாகிய காசித்தலத்தில் ஒரு வீடுகட்டி
கிரகஸ்த்தாச்சிரமத்திலுள்ள பெரியோர்களுக்குக் கொடுத்தால் அதில் அவர்கள்

கஉ வது மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ஈநக

வாழும்போது கொடுத்தவர்களுடைய பெரும்பாதகமொழிந்துபோகும் ஆயுள் வளரும். மகிமையுள்ள அத்தலத்தில் உள்ளங்கையளவு பூமியைச் சற்பாத்திரதா னஞ்செய்தவர்கள் மணத்தோடு சிறந்த கொன்றைமாலையணிந்த நமது வடிவமா வார்களென்று வேதங்கள் கூறும். எ-று. (எ)

அன்னமெள் ளிழுதுகன்னி யான்மணி மறைபூணடை
சொன்னமற் றுள்ளதானந் துலங்குகா சியிற்கொடுப்பா
ரென்னரு மெமதுகூறே யெய்திடு மின்பமுத்தி
முன்னமோர் காதையுண்டா லதனையு மொழியக்கேட்டி.

(இ-ள்.) சாதம், திலம், நெய், கன்னிகை, பசு, நவமணி, வேதபுத்தகம், ஆபரணம், வஸ்த்திரம், தங்கம், மற்றுமுள்ளதானங்களை சிறப்புற்ற காசித்தலத்தில் சற்பாத்திரத்திற் செய்வார்களானால் செய்பவர்கள் யாவராயினும் எனதுவடிவத் தைப்பெறுவார்கள். இன்பமயமான முத்தியுஞ் சித்திக்கும். இதற்கு முன்னடந்த கதை பொன்றிருக்கின்றது. அதனையுந் தெரிவிப்போங் கேட்பாயாக. எ-று. (அ)

வருகதிர்க் குலத்துவந்தான் மாதேச னென்னும்பேரான்
பொருவரு மரசர்செய்கை புந்தியுட் பேணுகிக்
கருதுவா ணிபமேசெய்வான் கடுங்குணங் கைக்கொண்டுள்ளான்
மருவருஞ் செம்பொன்மேரு மலையெனக் குவித்துவைத்தான்.

(இ-ள்.) பரம்பரையாய் வருகின்ற சூரியகுலத்திற் பிறந்து மாதேசனென் னும் பெயருள்ளவன் சமானமில்லாத அரசருடைய நீதியை மனதில் விரும்பாத வனாகி சதாகாலமுஞ் சிந்தித்தற்கூரிய வியாபாரமே செய்கின்றவன் கொடியகு ணங்களைக் கைக்கொண்டவன் கிட்டிதற்கூரிய திரவியங்களைச் சம்பாதித்து மேரு மலையைப்போலக்குவித்தனன். எ-று. (ஆ)

கங்கைநீ ராடனம்மைக் கண்டுதொழ்ந் திடுதலாதிப்
பங்கமி ரெழிலெலாஞ்சொப் பனத்தினுஞ் செய்யானாகி
யெங்குமொன் றனுக்குமூன்றா யுறுதியோ டிசைத்துச்செம்பொன்
சிங்கலி லாதுசேர்த்தான் றீவினையோடுமாதோ.

(இ-ள்.) கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தல் நம்மை யன்புடன்கண்டு வணங்குதல் முதலிய குற்றமற்ற புண்ணியத்தொழில்களைக் கனவினுஞ் செய்யா தவனாகி யாவராயினும் ஒன்றுக்கு மூன்றாக வட்டிசேர்த்துக்கொடுக்கும்படி லா பம்பேசி பொருள்களைக்கொடுத்து திரவியங்களைச் சிதைவின்றி பாவக்குவிய லோடு சேர்த்தனன். எ-று. (க)

இனையனாய் வாழநாளி லில்லவ ளிறந்தாளாக
வினையமிக் கழகுவாய்ந்த விலைமக ளொருத்திதன்னை
மனையகஞ் செறியச்சேர்த்து மற்றவ ளொடும்வாழ்நா
னனையா மினையன்செய்கை யறிந்துள்ளே வெறுப்புவைத்தாள்.

(இ-ள்.) இத்தன்மையனாய் வாழங்காலத்தில் அவன் மனைவி யிறந்துபோனாள். புத்திநுட்பமும் அழகுமுள்ள ஒருதாசியை தன்வீட்டில் மனையாளாகச் சேர்த்துக்கொண்டு அவளோடு வாழங்காலத்து இவன் துர்க்குணத்தை அவளறிந்து மனதில் வெறுத்திருந்தனள். எ-று. (கக)

தருமமொன் றுனுஞ்செய்யான் தனம்வறி தீட்டிவைப்பா
னருமருந் தன்னார்பாற்போ யன்புசெய் துண்மைகளான்
வெருவரும் பாவியென்றே மேதினி யிழிக்குமென்ன
கருமமீங் கிவனைக்கூடிக் காதலற் பேறுமற்றோம்.

(இ-ள்.) யாதொரு தருமத்தையுஞ் செய்யாமல் திரவியத்தைச் சம்பாதித்து வீணாகவைத்திருக்கின்றான். அரிய தேவாமிர்த்தத்தையொத்த பெரியோர்களிடத்திற்குப்போய் அன்புவைத்து நீதியொன்றையுங் கேளாதிருக்கின்றான். அச்சத்தைத்தரும் மாபாவி இவனென்று உலகத்தார் நிந்தைசெய்கிறார்கள். இவனை கூடுதற்கு நான் என்ன பாவஞ்செய்தேன் புத்திரசம்பத்து மில்லாதிருக்கின்றேன். எ-று. (கஉ)

என்றுளத் தெண்ணிமாறாக் கவலையுற் றிருந்தாளாக
வொன்றுதன் கருமந்தீர்த்து மாதேச னுறையுள்வந்தா
னன்றவ ளிருக்கைநோக்கி யாவியே யனையாயென்றோ
பொன்றலி றுயரமுற்றா யட்டிலிற் புகையுங்காணேன்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று மனதில் சிந்தித்து நீங்காக் கவலைகொண்டு அத்தாசியிருந்தனள். மாதேசவரசன் தனது வியாபாரத்தொழில் செய்யுமிடத்தைவிட்டு வீட்டிற்குவந்து அவள் முகவாட்டத்துடனிருப்பதைப்பார்த்து என் பிராணனையொத்தமாதே யாதுகாரணமாக நீங்காததுயரடைந்தனை சமையல் வீட்டில் புகை யெழும்பவுமில்லை. எ-று. (கங)

பசிவயிற் றெழுந்ததென்றோ படர்ந்தது பகர்தியென்றான்
கசிவரு மனத்தினுனைக் காரிகை நோக்கியட்டுப்
புசிவினை புரிந்தாலந்தோ பொருட்கேடுண் டாமேயென்றாள்
வசிநுனை வாளிற்பாயும் வார்த்தைமா தேசன்கேட்டு.

(இ-ள்.) வயிற்றிற்பசி அதிகரிக்கின்றது யாதுந் - ந்ததுசொல்வாயென்றனன். இரக்கத்துடன் கேழ்க்கின்ற மாதேசனை அவ்விலைமாதுபார்த்து சமைத்து உண்டால் ஐயோ? பொருள் நஷ்ட்டமாகுமேயென்றனள். கூர்மையுள்ளவானைப் போல துயரப்படுத்தும் அவ்வார்த்தையை மாதேசவரசன்கேட்டு. எ-று. (கச)

என்னிது பகர்ந்தாயென்ன வெடுத்தநின் சன்மம்பாழே
நன்னிலை சிறிதுமில்லாய் நல்லவர் பாலுஞ்சேராய்
புன்னிலை யடைந்தாய்நின்னைப் புணர்வது தோடந்தோட
மென்னிலை யிதுவேயென்றான் மாதேச னியம்புகின்றான்.

கஉ - வது மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ஈசக

(இ-ள்.) இது என்னகாரணம் இவ்வாறுகூறினையென்றுகேட்க அருமை யாகவெடுத்த உன் சனனம் வீணானது நல்லநடை சிறிதுமில்லாதிருக்கின்றனை. நல்லோர்களை யடிக்கவில்லை. அற்பத்தன்மை யடைந்தனை. உன்னைக்கூடுவது பாவம் பாவம் எனதுவருத்தம் இதுவாகுமென்ற மாதைப்பார்த்து மாதேசன் கூறுகின்றனன். எ-று. (கரு)

கருப்பையு முணவுநாடிக் கடிதளை யகத்துச்சேர்க்கும்
பொருப்பைநேர் பொருளானாலும் போக்குதல் செய்வாருண்டோ
விருப்பையப் பொருண்மேல்வைத்தால் விருத்தியா மின்றேலின்று
மருப்பைநேர் முலையாயெங்கோ வறிந்திது புகன்றையென்றான்.

(இ-ள்.) காரெலியும் ஆகாரத்தை யுத்தேசித்து சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டி யகால்ங்களில் தானியமுதலியவற்றை வயலிடத்துள்ள வளைகளிற்சேர்த்துக்கொ ள்ளும் மலையையொத்த பெரும்பொருளானாலும் வேண்டாமென்று நீக்குவாநி ல்லை பொருளின்மீதுவிருப்பம்வைத்தால் விருத்தியடையும் இல்லாதிருந்தால் விலகிப்போம் தாமரை யரும்புபோலும் குஜங்களையுடைய மாதே நீ எவ்விடத் தறிந்து இவ்வார்த்தை கூறினையென்றான். எ-று. (கக)

விலைமக ளாதனைக்கேட்டு வெகுண்டிசே யாதியில்லாய்
நிலையமை காசிவைப்பி னிரம்புபா தகங்கள்செய்வாய்
தலைமைசற் றில்லாய்நின்னைச் சாரினு நரகஞ்சாருங்
கொலைஞரும் விரும்பாத்தீமை குயிற்றிநீ வாழ்தியென்றான்.

(இ-ள்.) அந்த வாக்கியத்தை கணிகைகேள்வியுற்று கோபித்து குழந்தை முதலிய சம்பத்தில்லா திருக்கின்றனை மகிமைதங்கிய காசித்தலத்து வசித்தும் மகா பாதகங்களைச் செய்கின்றனை உத்தமநடை சற்றுமில்லையாய்னை கொலைத் தொழில் செய்வோரும் விரும்பத்தகாத உலோபமுதலிய கொடுமைகளைச் செ ய்து வாழ்கின்றனை உன்னைச் சேர்ந்தாலும் நரகம் சம்பவிக்கும் என்றான். எ-று.()

பிரியமார் மடந்தாயென்ன பிணக்குநீ கொண்டாய்வேண்டி
னரியதொன் றில்லையேநிற் கடையா பரணமாதி
விரியமற் றெதுசொன்னாலும் பொருட்செல விபம்பாதோம்பு
கரியகட் குயிலேயென்று மாதேசன் கரைந்துநின்றான்.

(இ-ள்.) இஷ்ட்டமுள்ளீமாதே நீயேன் உள்ளே வெறுப்படைந்தனை நீ வேண்டினால் அருமையான தொன்றுமில்லை. உனக்கு வஸ்திரம் ஆபரண முதலா னவைகள் எது வேண்டுமென்று சொன்னாலும் அதிக பொருள் செலவாகாதிரு க்கும்படி சொல்லுவாயாக கருவரிபடர்ந்த கண்களையுடைய குயிலையொத்தமா தேயென்று மாதேசன் இரக்கமாகக் கூறினன். எ-று. (கக)

மன்னர்தங் குலத்துவந்தாய் மாண்பொருண் மிகவும்பெற்றாய்
நன்னர்நின் மனையுண்மேவி நான்முறை யாளராதி

யென்னரு நுகரலாமே யெந்தநா ளேனுமுண்டோ
பின்னரு முரைப்பதென்றோ பேதைநீ போதியென்றாள்.

(இ-ள்.) நீயரசர் மரபிற் பிறந்து மாட்சிமையுள்ள பெரும்பொருளுடை யனாயினே அலங்காரமுள்ள உன்வீட்டில் நான்கு வேதங்களை யுணர்ந்த பிராம ணர் முதலிய யாவரும் வந்து சுகபோஜனஞ் செய்யலாமே எந்தக்காலத்திலாவ து அவ்வாறு நடந்திருக்கின்றதோ வீணானவார்த்தையை மேலு மேலும் கூறு வதினாற் பயன்பாது அறிவில்லாதவனே அப்பாற் போவாயென்றனள். எ-று. (1)

பொதுமகள் வார்த்தைகேட்டுப் புழுங்கிய மனத்தனாகி
யெதுநுவன் றுலுங்கேட்ப னினியொழி கவலையென்றான்
கதுமெனக் காசிமேன்மை கற்றவர் தம்பாற்கேட்டு
மதுமலர்த் தாரோயிங்கு வம்மெனப் போக்கினுளே.

(இ-ள்.) அவ்விலைமாது சொன்னவார்த்தையைக் கேள்வியுற்று வருந்திய மனமுள்ளவனாகி நீ யெதைச்சொன்னாலும் சொன்னபடி கேட்கின்றேன் கவலை யொழிவாயென்ற மாதேசனைப்பார்த்து காசிரகசிய தருமங்களை அறிந்த பெரி யோர்களிடத்து விரைவாகச்சென்று கேள்வியுற்று தேன்துளிக்கின்ற மலர் மா லையணிந்தவனே பின்பு இங்குவருவாயென்று அனுப்பிவிட்டனள். எ-று. (20)

சிவகதை கேட்கப்புக்காற் செலவுவந் திடுமேயென்று
கவலைகொண் மனத்தனாகிக் கமழ்திரி லேர்சனைப்பே
ருவமையில் கட்டமுற்ற னாங்குறை மேலோர்பாவி
நவவர வுணர்ந்துமிக்கு நக்கிறும் பூதுகொண்டார்.

(இ-ள்.) சிவ சரித்திரத்தைக் கேட்கப்போனால் ஏதாவது பணச்செல்வு நேரிடுமென்று கவலையடைந்த மனமுள்ளவனாய் விளக்கமுற்றுச் சமானமில்லாத தாய்திரிலோசனை கட்டத்தைச் சேர்ந்தனன். அவ்விடத்திருக்கின்ற பெரியோர் ஒருக்காலும் வராத பாவியாகிய மாதேசன் நூதனமாக வருவதைப்பார்த்து பெ ருநகை செய்து ஆச்சரியங் கொண்டனர். எ-று. (2௧)

அனையவர் தனதுசெய்கை யறிந்தவ மதித்தல்கண்டும்
வினைகெடும் வருத்தத்தோடு மிக்கெழு கவலையோடுந்
துனையமா தேசநீங்கான் றூரத்தே யிருந்தானாகப்
புனையவாங் கதைபுனொன்று போந்தது புகன்றாரன்னார்.

(இ-ள்.) அப்பெரியர். தான் வருவதையறிந்து அவமதிக்கின்றார்க ளென் பதைத் தெரிந்தும் மேன்மேலுண்டாகிற கவலையோடும் தீவினை கெடுங்காலம், சமீபித்தலால் மாதேசன் நீங்கிப்போகாமல் தூரத்தில் உட்கார்ந்தனன். 'அச்சிவ கதைகளுக்குள் விசித்திரமான ஒருகதை நேர்ந்தது அப்பெரியோர் அக்கதை யைச் சொன்னார்கள். எ-று. (2௨)

குலவிய காசிவாழ்வான் குணமிகு தருமபால
னிலவிய பொருளைப்பேணு னெடுமபுக ழறமேபெட்டான்

கூ - வது மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ஈசுந

கலவிய பத்திவாய்ந்தான் கனிசிவ தருமஞ்செய்வா
னுலவிய பவஞ்சவாழ்க்கை யுலப்பிலா துவப்பான்வேறு.

(இ-ள்.) விளக்கமமைந்த காசிப்பதியில் வாழ்பவனும், நற்குண்முள்ளவ
னும், பொருளாசை யில்லாதவனும், பெரும்புகழைத்தருந் தருமத்தை விரும்
புவோனும், நிறைந்த சிவபக்தியுள்ளோனும், மனதைக்கனிவிக்குஞ் சிவபுண்
ணியங்களைச் செய்பவனும் அதிகரிக்கும் பிரபஞ்ச வாழ்விலமுந்திக் கெடாது
வேறாகக் களிப்பவனுமாகிய தருமபாலனென்னும் பெயருள்ளானொருவ னிரு
ந்தனன். எ-று. (உரு)

தருமமே யுலகம்போற்றச் சகலகா ரணமதாகுந்
தருமமே யழியாதென்றுந் தாபர மாகிநிற்குந்
தருமமே தனைவேட்டோர்க்குச் சவுக்கிய மனைத்துநல்குந்
தருமமே முத்திசேருஞ் சாதன மென்றுட்கொள்வான்.

(இ-ள்.) தருமமே அறிவுடையோர் பாதுகாக்கின்ற எப்பொருட்குங் கா
ரணமாகும் தருமமே எந்நாளிலும் அழிவில்லாது நிலைத்து நிற்கும், தன்னை விரு
ம்பிச் செய்வோர்க்குத் தருமமே எல்லாச் சுகங்களையுங் கொடுக்குந், தருமமே
முத்தியைப் பெறுதற்குரிய சாதனமாகுமென்று உள்ளத்திற் கிந்தித்தனன். எ-று.

பொருள்விருப் புடையானோடிப் புதும்பெரு நரகமென்று
மருள்விருப் புடையானின்ப மார்ந்தினி தமருமென்றுந்
தெருள்விருப் புடையானாகிச் செகதல மறியச்சொல்வான்
மருள்விருப் புடையானாகான் மற்றவன் குணம்யார்சொல்வார்.

(இ-ள்.) பொய்ப்பொருளில் ஆசையுடையோன் (மரணம் வந்தால்) வே
கமாகச் சென்று நரகத்தையடைவா னென்றும் மெய்ப்பொருளாகிய திருவரு
ளில் விருப்புடையோன், பேரின்பாநுபவத்தைப் பூரணமாகப்பெற்று முத்தி
யடைவானென்றும் (புண்ணியப்பேற்றாலறிந்து) மெய்ஞ்ஞானத்தில் ஆசை
யுள்ளவனாகி விவேகிகளுணர்ந்து பயனுறும் வண்ணமாகப் போதிப்பான் ஒரு
க்காலும் மயக்கநெறியிற் செல்லான் அப்புண்ணியவானுடைய சற்குணவியல்
பையாவார் தெரிவிப்பார்கள். எ-று. (உரு)

அன்னவன் பொருண்முன்யாவு மரித்திய மென்றுதேர்ந்து
பன்னரு மன்னதான முதற்பல தானஞ்செய்து
நன்னர்கொள் விசுவநாத நம்பனை யடைந்தானென்று
மன்னவன் கேட்கச்சொன்னார் மாணவை யிருந்தமேலோர்.

(இ-ள்.) அப்புண்ணியவான் செல்வமுதலியயாவும் அழிந்து போகத்தக்
கனவாமென்று தெளிந்து சொல்வதற்கரிய மகிமையுள்ள அன்னதான முதலிய
பலவகைத் தான்ங்களையுஞ் செய்து (பின்னர்) இன்பவடிவாகிய விசுவநாதர்
பாதங்களைச் சேர்ந்தானென்று மாட்சிமைதங்கிய சபையிலுள்ள பெரியோர்,
மாதேசவரசன் கேட்கும்படி சொன்னார்கள். எ-று. (உரு)

அன்னது கேட்டபோதே யரும்பொருட் செலவேசொற்ற
தின்னதென் றகத்துக்கொண்டான் றன்மனை யிடத்துவந்து
நன்னர்கொள் புராணங்கேட்டே னவிலுவ துணர்ந்தேனங்கா
யின்னல மறையோர்க்கேற்ற சுவையமு தியற்றுகென்றான்.

(இ-ள்.) பெரியோர் கூறிய அக்கதையைக் கேட்டபோது இச்சுவகதை
அரிய பொருட்செலவைக்குறித்தே சொல்லுகின்றதென்று, மனதில் எண்ணி
னவனாகித் தன்வீட்டிற்குவந்து நலத்தைக்கொண்ட சிவபுராணம் படிக்கக்கே
ட்டேன் அதிற் சொல்லிய விஷயங்களைத் தெரிந்தேன் பெண்களிற் சிறந்துள்
ளவளே. இன்பவடிவமாகிய பிராமணர்களுக்குத்தக்க அறுசுவையோடுங் கூடிய
அன்னத்தைச்சமைப்பா யென்றான். எ-று. (உ௭)

கணிகையு மவ்வாறுக்கிக் கலத்தெதிர் படைத்துவைத்து
மணிகெழு தோளாயுண்க மாவென வுபசரித்தா
ளணிகிள ரதிதியானோ ரடைந்துணி னுண்பேனென்றான்
பணியிடை மடந்தை சில்லோ ராவயிற் படரச்செய்தாள்.

(இ-ள்.) விலைமாதும் மாதேசன் சொல்லியபடி சமைத்து உண்பாத்திரத்
திற்பரிமாறி அழகுதங்கிய புஜங்களையுடையோனே உண்ணக்கடவையென்று
உபசரித்தாள். அதிக நன்மையுள்ள அதிதிகளாயுள்ளோர் வந்து முந்திபோசன
ஞ்செய்தால் நானுண்பேனென்றான். சுருங்கிய இடையினையுடைய அவ்விலை
மாதும், சில நல்லோர் அவ்விடத்து வரும்படி செய்தனள். எ-று. (உ௮)

வந்தநல் லவர்கள்பொல்லா மாதேசன் முகத்தைநோக்கி
யிந்தமா பாவீவீட்டி லருந்திடே மென்றிரிந்தார்
முந்தவோர் பூனொதன்னை யழைத்திட மொத்துவாரென்
றந்தமார்ச் சசலமோட வனையனு மிறம்பூதுற்று.

(இ-ள்.) உண்ணும்படிக்கு வந்த பெரியர் பாவியானமாதேசன் முகத்தை
ப்பார்த்து இக்கொடியோன் மனையிற் போசனஞ் செய்யமாட்டோமென்று
போனார்கள். பின்பு ஒரு பூனையையழைக்க, அடிப்பானென்று எண்ணிக் கொ
ண்டு, அப்பூனை ஓடிப்போக அம்மாதேசனும் ஆச்சரியத்தையடைந்து.எ-று(உ௯)

வெளிவந்து கொடியைநாயை விளித்தன னவையுமஞ்சி
யொளிவந்து போயதாக வெள்ளிழை மடந்தைநோக்கிக்
களிவந்த மனத்தாய்நாயுங் கைத்ததுன் சோற்றையென்றா
டெளிவந்த வுணர்ச்சிசற்றே சிந்தைகைக் கொளவிருந்தான்.

(இ-ள்.) மாதேசன், வீட்டிற்கு வெளியில்வந்து காக்கையையும் நாயையும்
அழைக்க அவைகளும் பயந்து ஓடி ஒளித்துக்கொண்டனவாக, விளக்கமுற்ற
ஆபரணங்களைத்தரித்த அவ்விலைமாது பார்த்து செல்வச்செருக்குள்ள மனமு
டையோனே உன்னன்னத்தை நாயும் வெறுத்து விட்டதென்றான். தேர்ச்சியை
த்தருகின்ற அறிவு பூர்வ புண்ணியத்தினுற் சற்றுநேரம் உதிக்க ஆலோசித்
திருந்தான். எ-று. (௩௦)

கூ2 - வது மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். 'ராசுரு

காரிகை விடியர்போலக் கவலற்க தெளிகவென்றான்
சூரிய வுதயங்காறுந் துஞ்சிலா திருந்தவன்னேன்
வேரியங் கமலக்கங்கை விடியலி னனைந் துமுழுகி
யாரியர் தங்குமாஞ்சேர்ந் தறம்பல கேட்டானன்றே.

(இ-ள்.) அவ்விலைமாது மாதேசனைப்பார்த்து தரித்தார்களைப்போல கவ
லையடையாதே (புத்தியை) தேற்றிக்கொள்ளென்றான். சூரிய உதயகாலமட்
டும் நித்திரையில்லாதிருந்தவன் வாசனைதங்கிய அழகுள்ள தாமரைமலர்களை யு
டைய கங்காதீர்த்தத்தில் உதயத்துக்குப்போய் ஸ்நானஞ் செய்து பெரியோர்
கூட்டத்தை யடைந்து பலவாயுள்ள தருமங்களைக் கேள்வியுற்றான். எ-று.(கூ)

மறையவ னொருவனுங்கு வதிபவன் சாந்தனென்பான்
குறையறு காசிமேன்மை முழுவதுங் குறித்துத்தேர்ந்தான்
பொறையின்மா தேசன்கேட்கப் புகலுவா னனந்தசன்ம
நிறைபெரும் புண்ணியத்தா னேர்ந்ததிக் காசிவாழ்க்கை.

(இ-ள்.) குறைவற்ற காசித்தலத்தின் மகிமை முழுவதும் நிதானமாகத்
தெளிந்த சாந்தனென்னும் பெயருள்ள ஒரு பிராமணன் அத்தலத்தில் வாசஞ்
செய்பவன் பொறுமையில்லாத மாதேசன் கேட்கும்படி போதிக்கின்றான் (யா
தெனில்) அனந்த பிறவிகடோறும் நிறைவாகச்செய்த புண்ணிய பலத்தினால் இக்
காசி வாழ்க்கை நேரிட்டது. எ-று. (கூ2)

ஈங்கியற் றறத்தினாலே யெய்திடுஞ் சித்தசுத்தி
யாங்கது மேவியோக மாமத னாலின்பாகும்
பாங்குசே ரிதனைத்தோரப் பரதகர் பொருளையீட்டி
நீங்குவர் வறிதேயெல்லா நிரயத்துங் குளிப்பவென்றான்.

(இ-ள்.) இத்தலத்துச் செய்யும் தருமத்தால் சித்தசுத்தியுண்டாம். அச்சித்த
சுத்திகிடைத்தால், சிவயோகங் கைகூடும். அந்தயோகத்தால் முத்தியின்பம் வரும்
முறையாகக் கிடைக்கத்தக்க இதனைத் தெளியாத பாவி கள் பொய்ப்பொருளை
ச்சேகரித்து எல்லா நரகங்களிலும் முழுகுதற்கு வீணாக ஒழிந்து போவார்க
ளென்றான். எ-று. (கூ3)

என்றது கேட்டபோதி னின்னருள் சிறிதுண்டாகி
மன்றலங் குழலாள்பாங்கர் வந்தள வளாவிச்சொல்வான்
சுன்றலி னின்றுமென்னை யேற்றனீ கருத்துட்கொண்டாய்
நன்றலென்றுரையென் சொற்றநலமெலாங்கேட்பேனென்றான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்றவார்த்தையைக்கேட்ட காலத்து இனிய சிவகடா
ட்சம் சிறிதுண்டாகி வாசனை வீசுகின்ற அளகத்தையுடைய அவ்விலைமாதினிடம்
வந்து நண்பு பாராட்டிச் சொல்லுகின்றான். துயரத்தில் நின்றும் என்னை நல்
வழியிற் செலுத்தும்படி நீ எண்ணியிருக்கின்றனை இது நன்மையல்ல வென்று
ஒருக்காலஞ் சொல்லேன் நீ சொல்லுகின்ற நன்னெறியாயுங் கேட்கிறே னெ
ன்றான். எ-று. (கூ4)

என்னலும் பதியிலார்த மியைகுலத் துதித்தமாது
நன்னல நினக்குவாய்ப்ப நானுநற் கதியைமேவ
வீன்னலங் கடல்யாமென்று மெய்துறா திருக்கவெண்ணி
மன்னவ வுறுதிசொற்றே னென்றனன் மகிழ்ச்சிபூத்தான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு சொன்னவளவில் கணிகையர் குலத்தில்வந்த அம்மாது
(மாதேசனைப்பார்த்து) நல்ல சுகமுனக்குண்டாகவும், நான் நல்லகதியடையவும்
துன்பமாகிய சமுத்திரத்தில் நாமிருவரு முழுகிப்போகாதிருக்கவும் ஆலோசி
த்து அரசனே உண்மையைத் தெரிவித்தேனென்றனன். (அதைக்கேட்டு) களி
ப்படைந்தனன். எ-று. (௩௩)

அற்றைநாண் முதன்மாதேச னலைபுனற் கங்கையாடிப்.
பற்றைவே ரறுக்குநீறு கண்மணி யொடுபரித்துக்
கற்றைவார் சடிவத்தெம்மைக் கைதொழு திறைஞ்சிப்போற்றிப்
பொற்றைமா ளிகைசேர்காசிப் புராணமுள் ஞுவப்பிற்கேட்பான்.

(இ-ள்.) அன்றுமுதலாக மாதேசவரசன் அலைகளையுடைய கங்காதீர்த்த
த்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பந்தமாகிய வேரைக் களையத்தகும் விபூதியையும் உருத்
திராக்கத்தையும் பூண்டு கற்றையாக நீண்ட சடையையுடைய என்னைக் கைகு
வித்து வணங்கித் துதித்து சாளரங்களையுடைய மாளிகை நெருங்கிய காசிமான்
மியத்தை மனங்களிப்புறக் கேட்பானாயினன். எ-று. (௩௪)

காசிமான் மியமுந்தெய்வக் காசியின் வசிப்போர்பேறு
மாசிலா நம்மைப்பூசை வயக்கலா லடையுமாண்புங்
கூசியே காலன்காசி குறுகிடா தகலுஞ்சிறும்
பேசிய குரோசஞ்சூழப் பெற்றவ ரடையுமின்பும்.

(இ-ள்.) காசிப்பதியின் பெருமையும் 'தெய்வத்தன்மையுள்ள அப்பதியில்,
வாசஞ்செய்பவர்களடையும் பிரயோசனமும், களங்கமில்லாத நம்மைப் பூசை
செய்தலாலுண்டாகும் பலனும், இயமன் பயந்து காசிப்பதிக்கு வராதிருக்கின்ற
சிறப்பும், வேதங்கள் எடுத்துரைக்கத்தக்க பஞ்சக்குரோசப் பிரதட்சணஞ் செய்
பவர்களடையுஞ் சுகமும். எ-று. (௩௫)

காசியி னிருந்துபாவங் கருதினோர் செய்தோரியாரு
மாசிய லாதகால வயிரவர் தங்கைப்பட்டு
மூசிய தண்டமெல்லா முற்றுமேற் றழிந்துநொந்து
சீசியென் றியாருமெள்ளத் திகைத்துழ ளளவாத்துன்பும்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்திலிருந்து பாவஞ் செய்யவேண்டுமென்று நினைத்த
வர்களும், நினைத்தவாறு செய்தவர்களும், குற்றமில்லாத காலவயிரவர் ஆக்கி
னைக்குடன்பட்டு நெருங்கிய பலவாயுள்ள தண்டனைகண் முழுமையு மடைந்து
மிகுவருத்தத்தால் நொந்து சீச்சி (துஷ்டனை) என்று யாவரும் நிந்திக்க மனந்
திகைத்து உழலத்தக்க அளவுபடாத துயரத்தையும். எ-று. (௩௬)

கஉ-வது மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ஈசுள்

மற்றுள வனைத்துந்தேர்ந்தான் போனநாட் கிரக்கம்சைத்தான்
சற்றுள வருண்மேலோங்கித் தழைத்தது தவாதுமேனி
முற்றுள தென்முகூற முகிழ்த்தது முதிர்ந்தவன்பு
கற்றுள முதியோர்பாங்கர்க் கலந்தது காமர்நெஞ்சம்.

(இ-ள்.) மற்றுமுள்ள துயரங்கள் யாவையுந்தெளிந்த மாதேசன், (புண்ணி
யஞ்செய்யாது பாவஞ்செய்து) கழிந்துபோன நாளைக்குறித்து இருக்கங்கொண்
டனன். உள்ளடங்கியிருந்த திருவருள், மேலேயெழுந்து பரவியது, கெடுதலை
யடையாது சரீரமுழுவதும் வியாபித்ததென்று சொல்லும்படி பேரன்புதோன்றி
யது, வாசித்தறிந்த பெரிபோரிடத்துச் (சதாகாலமும்) இருக்கவேண்டுமென்று
அழகியநெஞ்சம் நினைத்தது. எ-று. (நக)

உண்மையின் மிக்கோனாய் வொருகய தேசன்மைந்தன்
வண்மைசற் றேனுமில்லேன் மாதேச னெனும்பேர் பெற்றேன்
பெண்மையிற் கழிந்தேனென்றும் பெற்றிலேன் பாவியேன்மிக்
கெண்மையிற் சிறந்தேனென்ற யிருந்ததென் சரிதமென்று.

(இ-ள்.) சிறந்தசத்தியவானாகிய சுடதேசன் குமாராகப்பிறந்து, மாதேச
னென்கிறபெயர்பெற்று சற்றும் பரோபகாரமில்லாதவனாகிப் பெண்மைக்குண
த்தையடைந்து வீணாட்கழித்தேன் ஒரு நன்மையு மடைந்திலேன் பாவியானேன்
இழிகுணங்களுக்குள் மிகவுமிழிந்த குணத்தைப்பெற்றேன், என்சரித்திரம் அழ
காயிருக்கின்றது. எ-று. (சௌ)

தனக்குப் தேசஞ்செய்த தார்க்குழ லினைவியந்து
மனக்கினி தாயவெல்லா வறங்களும் வயங்கச்செய்வான்
புனக்கினி யனையாய்ந்தங் கோயிலைப் புதுக்கிராளு
முனக்கினி தாய்செம்பொற் கோயிலை யொளிரச்செய்து.

(இ-ள்.) தனக்கு உண்மையுபதேசஞ்செய்த, புட்பங்களைச்சூடிய அளசபா
ரத்தையுடைய அவ்விலைமாதி னற்செய்கையை, நினைந்து உள்ளே ஆச்சரியங்
கொண்டு, மனதிற்கு இன்பத்தைத்தரும் எல்லாத்தருமங்களையுஞ் செய்பவனாகி,
தினைக்கொல்லையில்வாழங் கிளிப்பிள்ளைபோன்ற உமையே நமது ஆலயத்தைக்
கனகத்தரற்புதுக்கி சந்ததமுமுனக்குப் பிரியமாயுள்ள செம்பொன்மயமாகிய
ஆலயத்தையும் விளங்கக்கட்டி. எ-று. (சக)

நந்தன வனங்குளாக்கி நறுமலர்த் தடங்களாக்கி
யந்தயில் பொழில்களாக்கி யன்னசத் திரங்களாக்கிச்
சந்தநன் முனிவர்மேவத் தகுதிரு மடமுண்டாக்கிப்
பந்தமுற் றறுநங்கோசப் பதிட்டையும் பலவுண்டாக்கி.

(இ-ள்.) பூந்தோட்டங்களை யுண்டாக்கி, நல்ல (தாமரை முதலிய) மலர்
களுண்டாகத்தக்க தடாகங்களை யுண்டுபண்ணி, அனேகவகையான கோலைக
ளைவைத்து, அன்ன சத்திரங்களைக் கட்டி அழகுவாய்ந்த மகாமுநிவர்கள் வசிக்

கச், சிறந்தத்ருமடங்களைக் கட்டி, (ஆணவாதி) பாசங்கண் முழுவதையு நீக்கத்தக்க
நமது வடிவாகிய சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை பலவாகச் செய்து. எ-று. (சஉ)

சித்திரம் பிறங்குமாறு திகழ்மனை யொன்றுண்டாக்கிப்
பத்தரிற் சிறந்தோனாய சுதபசி யென்பாற்கீந்து
கொத்தமை பாவமெல்லாங் கொழுந்தெரி படுபஞ்சாக
வித்தக வின்பமுற்றான் மின்னனை யாய்மாதேசன்.

(இ-ள்.) அனேக சித்திரங்கள் விளங்குமாறு பிரகாசிக்கின்ற ஒரு வீடுகட்
டுவித்துச் சிவபத்தரிற் சிறந்தவனாய சுதபசி யென்பவனுக்குத் தானஞ்செய்து
பாவக்கூட்டங்க ளெல்லாவற்றையும் கொழுந்துவிட்டு எரிகின்ற நெருப்பிற்
பட்ட பஞ்சுபோலாகுமாறு தகித்து ஞானமயனாகி மாதேசன் முத்தியடைந்தனன்.
மின்போன்றொளிருமுமையே. எ-று. (சங)

நட்டிய பொருளான்முத்தி யெய்தின னொருமாதேசன்
கூட்டிய பொதுமின்னாளுங் கோதிலா முத்திபெற்றாள்
காட்டிய பொருளினாலே கைக்கொண்டார் நரகஞ்சில்லோர்
பூட்டிய பொலங்கொம்பன்னு யுணரென்றான் பூதநாதன்.

(இ-ள்.) சம்பாதித்த திரவியத்தால் மாதேசன் ஒப்பற்ற முத்தியடைந்த
னன். புண்ணியஞ் செய்வித்த விலைமாதும் களங்கமற்ற மோட்சத்தையடைந்
தனள். உண்டாகிய பொருளில்வைத்த ஆசையாலே சிலபேர் நரகத்தையடைந்
தார்கள். ஆபரணங்கள்பூண்ட பொற்கொம்பையொத்த உமையே அறிவாயா
கவென்று ஆன்மவர்க்கங்களுக்குத் தலைவராகிய சிவபிரான் திருவாய் மலர்ந்த
னர். எ-று. (சச)

மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயமுற்றியது.

ஆக அத்தியாயம். கஉ-க்கு திருவிருத்தம். சாஎஅ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதின்மூன்றாவது சத்தபுரிமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எண்ணிலாவண்ட முழுதுமீன்றளித்த விதைவிநா யகனடிவணங்கித்
தண்ணிலாமோலிப் பகவவானந்த சங்கர சம்புமாதேவ
கண்ணிலாக்கொடிய கூற்றடைந்தறியாக் காசிமான் மியமினுமுரைத்தி
யுண்ணிலாவின்பமுயிருறவென்றானும்பர்தம்பிரான்மகிழ்ந்துரைப்பான்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத அண்டங்கள் முழுவதையும் உண்டாக்கிக் காக்கி
ன்ற பார்வதி தேவியார் ஸ்ரீகயிலாசநாதர் பாதங்களிற் பணிந்து குளிர்ந்த நில
வணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய தேவே, ஆனந்த ரூபரே ஆன்மாக்களுக்குச்
சுகத்தைச் செய்பவரே, சம்புவே மஹாதேவரே, தாட்சண்ணியமில்லாத கொ
டிய இயமன் வந்தறியமாட்டாத காசித்தல்மகிமையை உள்ளத்தில் விளங்குமின்ப
த்தை ஆன்மாக்களடையுநிமித்தம் மேலும் திருவாய்மலர்ந்தருள்வீரென்ற தேவி
யைநோக்கித் தேவதேவராகிய சிவபிரான் கட்டளையிடத்தொடங்கினார். எ-று.(க)

களவிலாமுனிவ ராதியோர்நெருங்குங் காசியா மானந்தகானத்
தளவிலாவிலிங்க மளவிலாத்தீர்த்த மமையுமத் தீர்த்தநீர்படிந்து [சார்
தளவிலாப்பெரலியுஞ் செய்யவாய்மயிலே சாற்றியவிலிங்கங்கண் டிறைஞ்
துளவிலாத்திருமாலெனமயங்குறுவார் தொலைப்பரும்விடையவாதனையில்

(இ-ள்.) வஞ்சனையில்லாத முனிவர்முதலியேவர் நெருங்கி வசிக்கப்பெற்ற
ஆனந்தகானமென்னுங் காசிப்பதியில், எண்ணிக்கையில்லாத சிவலிங்கங்களும்
அளவிற்ற தீர்த்தங்களும் உள்ளனவாகும். தந்தங்களாகிய முல்லையரும்புகட்டு
இடமாகவிளங்கும் சிவந்தவாயையும் மயில்போலுஞ் சாயலையுமுடைய உமையே
அத்தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து அச்சிவலிங்கங்களைக்கண்டு வணங்காதவர்
கள், பிருந்தையின் வடிவமாகிய துளவத்தைத் தரியாதகாலத்து திருமால் மயங்கி
னதுபோல நீக்குதற்கரிய உலகவாசனையில் மயங்கியலைவார்கள். எ-று. (உ)

காசியினளவீ தீர்த்தமுண்டவற்றுட் கரிசின்முக்கியமெடுத்துரைப்பா
மாகியினனைய தீர்த்தநீர்தோயா ரவரெலாங் கயவரேயன்றோ
பேசிய மந்தா கினியவற்றதிகம் பெருகும்நீர்படிந்தாடிந்
முகியசகல தீர்த்தமும்விதியின் முழுகிடுவான்மொய்குழலாய்.

(இ-ள்.) காசிப்பதியில் எண்ணிக்கையில்லாத தீர்த்தங்களுள்ளன அவை
களுக்குள் முக்கியமான தீர்த்தங்களைக் கூறுகின்றேன். அம்முக்கிய தீர்த்தங்களில்

ஸ்நாநஞ் செய்பாதவர்களியாவரும் ஞானமில்லாதவர்களல்லவா அத்தீர்த்தங்க
ருக்குள் கங்கைமேலானதாகும் பிரவாகிக்கின்ற அந்தக் கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நா
நஞ்செய்தால் சூழ்ந்த சர்வதீர்த்தங்களிலும் விதிப்படி மூழ்கினவனாவனென்று
நெருங்கிய அளகபாரதையுடைய உடையே அறிவாயாக. எ-று. (ந)

மடியினற்கங்கை யாடுதலொழிந்து மற்றைய செயிற்பயனில்லைக் [போந்
கடியினற்பொலியு நடுப்பகன்மணிகன் னிகைப்புனன் மூழ்கிடின மறம்
தொடியினற்பொலிகை யாய்கதியுண்டாஞ் சுர்மக பதியயன்கருடக்
கொடியினற்பொலிமாலிருடியர்முதலோர்குடையமாதவம்புரிந்திருப்பார்.

(இ-ள்.) சோம்பலினால் கங்காஸ்நாநஞ்செய்தலைக் கைவிட்டு மற்றைய
புண்ணியங்களைச் செய்தால் பயனுண்டாகாது. புண்ணியகாலத்தால் விளங்கு
கின்ற நடுப்பகலிலே மணிகர்ணிகா தீர்த்தத்திலே ஸ்நாநஞ்செய்தால் பாவங்க
ளொழிந்துபோகும். கங்கணத்தாற் பிரகாசிக்கும் கைகளையுடைய உடையே
முத்தியுங்கிடைக்கும் அக்கங்காஸ்நாநஞ் செய்யவேண்டிவதைக்குறித்து தேவ
ர்களும், தேவேந்திரன், பிரமன், கருடக்கொடியினலே விளக்கமுற்றிருக்கும்
திருமால், முனிவர்கள், முதலாயினோர்கள் பெருந்தவஞ்செய்வார்கள். எ-று. (ச)

முருகலர்ப்பஞ்ச நதத்தினில்விடியன் முழுகினஞ் சகலசித்திகளும்
பெருகுபாதகம்போய் முத்தியாங்கங்கை பேசிய வருணசங்கமத்தி
லுருகுபேரன்பி னாகிகேசவரை யுறுபுனல் படிந்துபோற் றெடுப்பிற்
கருகுமெய்யனையான் வைகுண்டஞ்சேர்ந்து களித்தினிதிருந்திடலுண்மை.

(இ-ள்.) வாசனாதங்கிய மலர்களையுடைய பஞ்சநததீர்த்தத்தில் உதயகால
த்தில் ஸ்நாநஞ்செய்தால் சகலசித்திகளுமுண்டாகும், அன்றியும் பெரும்பாதக
ங்களொழிந்து முத்திசித்திக்கும். கங்காமகிமையோடு எடுத்துக்கூறுவதற்குரிய
வருணசங்கம தீர்த்தத்தில் மனங்கனிந்துருகுகின்ற அன்பினாலே ஸ்நாநஞ்செ
ய்து ஆதிகேசவரைவணங்கித் துதித்தால் நீலநிறமுள்ள திருமேனிவாய்ந்த விஷ்
ணுதேவர் வசிக்கும் வைகுண்டபதவியைப்பெற்று மகிழ்ச்சியோடு அவ்விடத்துச்
சுகமாகவிருப்பது உண்மையாகும். எ-று. (ரு)

சூலடங்கேச ரெதிர்பிரயாகை துளையினு மாவயிற்கங்கை
சீலமார்யமுனை சங்கமமுழுகிற் சிதைதருங் கருப்படுமவத்தை
ஞாலமேவசிரா னவிசங்கமத்து நானமெப் பந்தமுமொழிகரு
மேலவேநல்ல தீர்த்தமிச்சிப்போ ரெய்துவர் சித்திகளனைத்தும்.

(இ-ள்.) சூலடங்கேசர் சந்நிதிக்கு எதிராக பிரயாகை தீர்த்தத்தில் ஸ்நா
நஞ்செய்தாலும் அவ்விடத்துக்கூடுகின்ற கங்கை யமுனை சங்கமத்தில் ஸ்நாநஞ்
செய்தாலும் பிறவித்துன்பம் ஒழிந்துபோகும். அசி என்னும் நதியும் கங்கை
யும் கூடுகின்ற இடத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்தால் எவ்வகைப்பந்தங்களும் ஒழிந்து
போகும். சிறந்த தீர்த்தங்களில் ஸ்நாநஞ்செய்ய விரும்புகின்றவர்கள் சர்வசித்தி
களையும் அடைவார்கள். எ-று. (சு)

கருவது சத்தபுரிமகிமையுரைத்த அத்தியாயம். ௩௫௧

எறிநிரைக்கங்கா தீரத்தீர்த்தந்தோ யிரும்பலன் கங்கைதோய்ப்பலனே
முறிதலிறீர்த்த மிலிங்கமிக்கலியின் முகிழ்த்திடு சுபலமுண்டாக்கு
மறிதருமிவைக ணித்தியதீர்த்தம் யாத்திரா தீர்த்தமுஞ்சிலவே
செறிபலகரும் மிருப்பினுமினைய தீர்த்தநீர் துளைதலேவேண்டும்.

(இ-ள்.) அலைகளேவீசுகின்ற கங்காநதிக்கரையிலுள்ள தீர்த்தங்களில் ஸ்நா
நஞ்செய்பவர்கள் கங்கையில் ஸ்நாநஞ்செய்கின்றபலனை யடைவார்கள். நிறை
ந்த மகிமையுள்ள தீர்த்தங்களும் இலிங்கங்களும் இக்கலியுகத்தில் பெரும்பிர
யோசனத்தைக் கொடுப்பனவாகும் மேற்கூறிய தீர்த்தங்கள் நித்தியஸ்நாநஞ்
செய்கின்ற தீர்த்தங்களாகும். யாத்திராகாலங்களில் ஸ்நாநஞ்செய்யத்தக்க தீர்த்
தங்களும் சிலவுள்ளன. அனேக சற்கருமமிருந்தாலும் மேற்சொன்ன தீர்த்த
ங்களில் அவசியம் ஸ்நாநஞ்செய்யவேண்டும். எ-று. (௭)

வாரணவாசி வசிப்பவர்தீர்த்த மகாலிங்கந் தேடவேண்டுவதி
ராரணன்முதல்வா னவர்முனிவரரு நாடொறுங் காசியில்வசிப்பார்
காரணவியவான் பொழினலப்புரிகள் காசியோடேழ்பலவரைக
ளாரணவியபுண் ணியத்தவாயங்க ணிருப்பவெக் காலமுமறிநோ.

(இ-ள்.) காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்பவர்கள் தீர்த்தங்களையும் மகாலிங்கங்
களையும் தேடவேண்டியதில்லை (எளிதாகநேரிடும்) விஷ்ணுமுதலான தேவர்க
ளும் முனிவர்களும் மேற்சொன்ன விசேடத்தால் தினந்தோறுங் காசியில் வா
சஞ்செய்வார்கள் உயர்வுள்ள மேகங்கள் சேரத்தக்கசோலைகளும் பலமலைகளும்
காசியுள்பட சத்தபுரிகளும் சதாகாலமும் அழகுவாய்ந்த புண்ணியங்களை யுடை
யனவாகி அங்கேயுள்ளனவென்று உமையே அறிவாயாக. எ-று. (௮)

காசியுண்மேய் வறுநகரத்துங் கார்தவழ் வரைபொழிலிடத்தும்
பேசியின்மொழிமா லயன்முதல்யாரும் பெட்டிடங் கொண்டுதைதரநா
மாசியினின்னோ டானந்தமயமா யமருவநன்மைக ளனைத்தும்
வீசியின்பளிக்குங் காசியின்மற்றை வியனகர் வரைபொழிலனைத்தும்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்திற்றங்கிய துவாரகைமுதலாகிய ஆறுபுரிகளிலும் மே
கங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற மலைகளிலும் சோலைகளிலும் திருமாலும், பிரமன்முதலிய
யாவர்களும் இன்பவாக்கியங்களைக் கூறிக்கொண்டு விருப்போடு வாசஞ்செய்
யும்படி களங்கமற்ற நீயும் நாமும் ஆனந்தவடிவமாகப், பற்பல சுகங்களையுங்கொ
டுத்து நித்தியசுகத்தையுந் தருகின்ற காசித்தலத்திலும் மற்றைய புரிகளிலும் சோ
லைகளிலும் மலைகளிலும் அங்கங்கே வீற்றிருப்போம். எ-று. (௯)

உரைதருகாசி நகரொருதட்டு முலகெலா மற்றொருதட்டும்
புரையறவைத்துப் பார்த்திடிற்காசிப் பொலிபெருங் கனம்வெளியாகு
மறைமகன்முதல்வா னவரெலாங்காசி வதிவார்நம்மருள்பெறவேண்டித்
நிரைதவழனைய காசியைச்சென்று சேவியார் பிறப்பென்னபிறப்பே.

(இ-ள்.) எடுத்துரைக்கத்தக்க காசித்தலத்தை ஒருதட்டிலும் மற்றைய உல
கங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒருதட்டிலும் களங்கமறவைத்து நிறுத்துப்பார்த்தால்

காசித்தலத்தின்பாரம் யாவருக்கும் வெளியாகத்தெரியவரும் (உமையே) நமதுகிருபையைப்பெறவேண்டி பிரமன்முதலியதேவர்கள் யாவரும் காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்வார்கள் அலைகளையுடைய கங்காதீர்த்தத்தோடு கூடிய காசித்தலத்திற்குப்பேரீய் சேவிக்காதவர்களுடைய பிறவி இழிவுள்ளதாகும். எ-று. (௧௦)

வேறு.

நந்துசங் கோத்காரம்மே துவரைநற் காஞ்சிமூதூர்
விந்துமா தவசமீபம் விளங்குகா ரரக்கர்வானோர்
வந்துசூழ் வடசாராதி வருணையின் காறுமேவு
மிந்துதாழ் தாமேலோங்கு மில்லஞ்சூழ் மதுரைமாதோ.

(இ-ள்.) விருத்தியாகின்ற சங்கோத்தாரமென்னுமிடமே துவாரகையாகும். விந்துமாதவர் ஆலயத்திற்குச் சமீபமான இடமே காஞ்சிப்பதியாகும். விளக்கமுற்றுக் கருநிறம்வாய்ந்த அசுரர்களும் தேவர்களும் நெருங்கி சூழ்தற்கிடமாகிய வடசாரமுதலாக வருணாதீர்த்தளவுமுள்ளதும் சந்திரமண்டலம் தாழும்படி மேலுயர்ந்த மாளிகைகள் சூழப்பெற்றுள்ளதும் மதுராபுரியாகும். எ-று. (௧௧)

வளிகெழு திசைச்சோமேச சமீபமன் னுறுமயோத்தி
யொளிகெழு மிராமன்பூசை யுளுற்றிரா மேசமாகித்
துளிகெழு திரைநீர்க்கங்கா துவாரமு மாயதேத்துக்
களிகெழு வானோர்சூழங் கவினுடை மாயைவையும்.

(இ-ள்.) வாயுமூலையிலுள்ள சோமேசமென்னும் ஆலயத்திற்குச் சமீபத்தில் நிலைபெற்றுள்ளது அயோத்தியாபுரியாகும். ஒளியையுடைய பூநீராமன்பூசைசெய்த காரணத்தால் இராமேசமென்று பெயர்பெற்றுள்ளதும், துளிகளையுடைய அலைகள் நெருங்கிய கங்காதுவாரமென்று பெயர் பெற்றதுமாகிய இடமே விருப்பமுள்ள தேவர்கள் சூழ்ந்து போற்றும் அழகியமாயாபுரியாகும். எ-று. (௧௨)

விருத்தகா ளேசக்கீழ்மெய்க் கிருத்திவா சேசமட்டும்
பொருத்தமா ரவந்திமேவும் புகன்றவிந் நகரமாறுந்
திருத்தமார் காசிமேவ மெரிந்தய னாதிவானோ
ரருத்தமார் போகமோக்க மவாவியங் கமராரின்றார்.

(இ-ள்.) விருத்தகாளேசமென்னும் ஆலயத்திற்குக் கிழக்குமுதல் உண்மை ஞானத்தைத் தருகின்ற, கிர்த்திவாசேசமென்னும் ஆலயமட்டும் அவந்திகாபுரி தங்கியிருக்கும். மேற்சொல்லிய துவாரகை, காஞ்சி, மதுரை, அயோத்தி, மாயை, அவந்தி ஆகிய ஆறு நகரங்களும் திருத்தமுள்ள காசித்தலத்திற் சேர்ந்திருப்பதை பிரமன் முதலிய தேவர்களறிந்து நிறைந்தபயனைத் தருவதாகிய போகமோக்ஷங்களைப்பெற விரும்பி அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்கின்றார்கள். (1)

தேவரு ளெம்மைப்போலுந் திகழ்தரு சத்திமாருட்
பூவரு நின்னைப்போலும் புருடருட் டிருமால்போலு

மேவருந் தீர்த்தந்தம்முள் வெண்டிரைக் கங்கைபோலுந்
தாவருந் தலங்கடம்முட் டலைமைபெற் றதுமாகாசி.

(இ-ள்.) தேவர்களுக்குள்ளே (சிவபெருமானாகிய) என்னைப்போலவும் விளக்கத்தைத் தருகின்ற அனேக சத்திகளுக்குள் அழகு தங்கிய (பார்வதிதேவி யாகிய) உன்னைப்போலவும் புருஷர்களுக்குள்ளே விஷ்ணுவைப்போலவும் வி ரும்பியடைதற்கரிய தீர்த்தங்களுக்குள் வெள்ளிய அலைகளையுடைய கங்காநதி யைப்போலவும் மகிமைநிறைந்த தலங்களுக்குள் உயர்வுபெற்றுள்ளது காசிப்ப தியாகும். எ-று. (கசு)

மன்னிய வருடகாலம் துவரைமா முத்திகல்கும்
பன்னிய சரக்காலங்காஞ் சிப்பதி சித்திபண்ணு
மின்னிய வசந்தகால மதுரைமெய்ப் பத்தியாக்து
முன்னிய கிரீட்டிமத்தி னயோத்திமுத் தாபம்போக்கும்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற வருஷருதுவாகிய ஆவணியும் புரட்டாசியும் துவா ரகையில் வசித்தால் பெருமை தங்கிய முத்தியைக்கொடுக்கும். சொல்லப்படு கின்ற சரக்காலமாகிய ஐப்பசியும், கார்த்திகையும் காஞ்சிப்பதியில் வசித்தால் அஷ்டசித்திகளையும் கொடுக்கும். விளக்கமமைந்த வசந்தகாலமாகிய சித்திரா யும் வைகாசியும் மதுராபுரியில் வசித்தால் உண்மைப்பத்தியை யுண்டாக்கும். சிந்தித்தற்குரிய * கிரீஷ்ம காலமாகிய ஆனியும் ஆடியும் அயோத்தியாபுரியில் வசித்தால் (ஆதி ஆன்மிகம், ஆதி தெய்விகம், ஆதி பௌதிகம்.) என்னும் தாப த்திரயங்களை ஒழித்தருளும். எ-று. (கரு)

அவந்தியே மந்தகால மமைந்தபல் பிணியுந்தீர்க்குஞ்
சிவந்தரா சதமொழிக்குஞ் சிசிரகா லத்துமாயை
யுவந்தயாத் திரைநாள்சொற்றா முற்பத்திகாலமாதி
நிவந்தகா லங்கண்மூன்று நிலவுமூ ராறுங்காசி.

(இ-ள்.) ஏமந்தகாலமாகிய மார்கழியும் தையும் அவந்திகாபுரியில் வசித் தால் பலவியாதிகளும் ஒழிந்துவிடும். சிசிரகாலமாகிய மாசியும் பங்குனியும் மாயாபுரியில் வசித்தால் கோபத்தை யுண்டுபண்ணுகிற ராசதகுண மொழிந்து போகும். அங்கங்கே பிரியத்தோடு யாத்திரைசெய்யவேண்டிய காலத்தைக் கூறி னோம். உலக உற்பத்திகாலமுதல் மேலோங்கிய காலத்திரயத்திலும் விளக்கமுற்ற ஆறுபுரிகளையும் தன்னிடத்துடையது காசித்தலமாகும். எ-று. (கசு)

ஆனபல் லுயிர்க்குமெந்தச் சாதனத் தகந்தைதிரு
மீனவெம் பாவமாயு மெண்ணருந் துக்கநீங்கு
மோனமெய்ஞ் ஞானானந்த முழுக்கதி யடையுமென்று
வானவர் முனிவர்முன்னைக் கிரேதத்து மதித்துவந்து.

(இ-ள்.) உண்டாகிய பலஜீவகோடிகளுக்கும் என்னசாதனத்தாலே அகங் காரம் போகும் இழிவைத்தருகின்ற கொடும்பாவங்கள் எவ்வாறுகழியும் கணக்

கல்லாத தூயரங்கள் எவ்வண்ணம் விலகும் மௌனநிலையிலுதிக்கின்ற சச்சிதா
நந்தவடிவத்தைப்பெற்று பரிபூரணமுத்தியை எவ்வாறு அடையும் என்று சிந்தி
த்து முதலாவதாகிய கிரேதாயுகத்தில் தேவர்களும் முனிவர்களுந்திரண்டுவந்து.()

மறைமுடி புண்மைதேர்ந்த மலரவன் மாயோனாய்
நிறையிரு வரையுமன்பின் வினாவினார் நெடியோனாய்ந்து
குறையற வவந்தியாதி யறுநகரமுங்கொள்காசி
யறைபரம் பிரமரூப மெண்ணிய வளிக்குமென்றான்.

(இ-ள்.) வேதமுடிவிலுள்ள மகாவாக்கியார்த்தத்தைத் தெரிந்தவரும் ஞா
னநிறைவையுடையவருமாகிய பிரமவிஷ்ணுக்களிருவரையும் அன்போடு (பணி
ந்து) வினாவினார்கள் திருமால் ஆராய்ந்து நிறைந்த மகிமையுள்ள அவந்திகாபுரி
முதலாகிய ஆறு தலங்களையும் தன்னிடத்துடைய காசித்தலமானது பரப்பிரம
வடிவமாகும் அத்தலமே சிந்தித்தவைகளைத் தருமென்று கூறினார். எ-று. ()

புண்ணியம் புரிந்தாரேனும் பாதகம் புரிந்தாரேனும்
நண்ணிய துவரைவீந்தார் நாடரு முத்திசேர்வா
ரெண்ணிய மதுரைமுதூர் யாவர்போ யிறந்திட்டாலுங்
கண்ணிய யோகர்மேவு முத்திகைக் கொள்வாருண்மை.

(இ-ள்.) புண்ணியஞ் செய்தவரானாலும் பாவஞ் செய்தவரானாலும் துவா
ரகாபுரியில் மரணமடைவார்களானால் கிட்டுதற்கரிய முத்தியைப்பெறுவார்கள்.
சிந்தனைக்குரிய மதுராபுரியில் எத்தன்மையுடையோர் மரணமானாலும் மேலான
சிவயோகவான்களாலே விரும்புதற்குரிய முத்தியைப் பெறுவார்கள் இஃது
ண்மையாகும். எ-று. (கக)

ஆய காஞ் சியின்மாண்டாரே லட்டாங்க யோகர்முத்தி
தூயவ யோத்திமாளிற் றுளவினா னுருவஞ்சேர்வர்
மேயசி ரவந்திமாயை வீதரின் முத்தியுண்டாம்
பாயபுண் ணியத்தின்வாசம் பண்ணினெப் பயனுநல்கும்.

(இ-ள்.) மகிமை யுடைத்தாகிய காஞ்சிபுரியில் மரணமடைவார்களானால்
அஷ்டாங்க யோகத்தைப்பெற்றுப் பின்னர் முத்தியடைவார்கள். பரிசுத்தமுள்ள
அயோத்தியாபுரியில் மரணமானால் துளசிமாலையணிந்த விஷ்ணுசாரூப்பியத்
தைப்பெறுவார்கள். விரும்பத்தக்க சிறப்புள்ள அவந்திகாபுரியிலும் மாயாபுரியி
லும் மரணமடைவார்களானால் முத்தியைப்பெறுவார்கள் பரவிய புண்ணியத்தி
னால் மேற்கண்ட புரிகளில் வாசஞ்செய்பவர்கள் எல்லாப்பலனையும் பெறுவா
ர்கள். எ-று. (20)

பாதகர் காணத்திண்டப் பன்னவெக் காலுமுற்றா
தாதவி னிவையனைத்து மண்ணனம் பெருமானுன
மோதல்செய் நதிநதங்க ளுததிகண் முனிவர்வானோர்
மேதகு சித்திவேண்டிக் காசியை விழைதன்மெய்மை.

கந-வது சத்தபுரிமகிமையுரைத்த அத்தியாயம். ௪௫௫

(இ-ள்.) பாவிசன், பார்க்கவாவது பரிசிக்கவாவது அத்தலங்களின் மகிமையைக் கூறவாவது எந்நாளுந் கைகூடாது, ஆனபடியால் இப்புரிகள் யாவும் பெருமையிற் சிறந்த சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற இடங்களாகும். சொல்லுதற்குரிய நதிகளும், நதிகளும், சத்முதிரங்களும், முநிவர்களும், தேவர்களும் மேன்மையுள்ள சித்தி முத்திகளை விரும்பி காசிப்பதியைச் சிந்தித்து வசிப்பது உண்மையாகும். எ-று. (௨௧)

என்னுடை மனமுமந்தக் காசினீத் தேகிற்றில்லை
மன்னுடை யறத்தீர்தேர்மி னென்னுமா மறையோன்சொற்றான்
பொன்னுடை யானைக்கஞ்சப் பூவனைப் போற்றிவாழ்த்திக்
கொன்னுடை யனையார்காசி குறுகிவாழ்ந் திருந்தாரன்றே.

(இ-ள்.) என்னுடைய நெஞ்சமும் அந்தக் காசித்தலத்தைவிட்டுப் பிரிந்ததேயில்லை நிலைபெற்ற தருமமேவடிவமாகிய நீங்களாராய்ந் தறிவீர்களென்று பிரமதேவன் (முநிவர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும்) கூறினான் இலக்குமி நாயகனாகிய விஷ்ணுவையும் தாமரை மலரிலிருக்கின்ற பிரமனையும் வணங்கித்ததித்து பெருமையிற் சிறந்த அவர்கள் காசித்தலத்தை யடைந்து இன்பமுற்றிருந்தார்கள். எ-று. (௨௨)

கணாதரு மவிமுத்தேசங் கரண்பவர்க் கின்பநல்கும்
புணாதவிர் விசுவநாதம் போற்றினார் பாவம்போக்கு
முனாமணி கன்னிகேசந் தரிசிப்பார்க் குண்மைநல்கு
நனாவீடை விரேசங்கரண்ப வர்க்கற மாதிரல்கும்.

(இ-ள்.) சொல்லுதற்குரிய அவிமுத்தேசமென்னுமாலயத்தைத் தரிசிப்பவர்களுக்கு எல்லாச்சுகமும் கிடைக்கும். குற்றமற்ற விசுவநாதத்தைத் துதித்தவர்களுக்கு பாவங்களொழிந்து போகும். புகழ்தற்குரிய மணிகர்ணிகேசத்தைத் தரிசிப்பவர்களுக்கு உண்மை ஞானமுண்டாகும். வெள்ளிய இடபவாகனத்தை யுடையவிரேசர் வீற்றிருக்கப்பெற்ற விரேசமென்னு மாலயத்தைத் தரிசிப்பவர்களுக்கு அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு பலனும் கிடைக்கும். எ-று. (௨௩)

கண்ணிய கேதாரேசன் காட்சியான் மரபுநீடும்
புண்ணிய கிருத்திவாசன் காட்சியாற் புகுமேமுத்தி
நண்ணிய விருத்தகாளர் காட்சியாற் கலிநசிக்குந்
தண்ணிய சந்திரேசன் காட்சியஞ் ஞானந்தாக்கும்.

(இ-ள்.) சிந்தித்தற்குரிய கேதாரேசரார் தரிசனத்தால் சந்திவிருத்தியாகும். புண்ணிய தீர்த்தியென்னும் பாண்டியனால் உண்டாகிய ஆலயத்தில் வீற்றிருக்குஞ் சிவபெருமானைத்தரிசித்தால் முத்திகைகூடும். சிந்திப்பவர் மனத்தி லெழுந்தருளத்தக்க விருத்தகாளேசர் தரிசனத்தால் சம்பத்துண்டாகும், குளிர்ந்த சந்திரேசருடைய தரிசனத்தால் அஞ்ஞானங்கெடும். எ-று. (௨௪)

சீலமார் பிரமேசன்காட் சியாற்பல்பா தகமுத்தீரு
ஞால்மார் போகமெல்லாந் திரிலோச னேசனல்குங்
கோலமா ரோங்காரேசன் கொடுப்பனெண் ணியவனைத்தும்
பாலமார் கட்கபர்த்தி பரவுதன் னுருவநல்கும்.

(இ-ள்.) தவவொழுக்கத்தை நிரப்புகின்ற பிரமேசருடைய தரிசனத்தால் பலதீவினைகளும் நீங்கிவிடும். உலகத்திலுள்ள நானாவித சுகங்களையும் திரிலோச னவீசர் தந்தருளுவர். அழகுநிறைந்த ஓங்காரேச்சுரர் சிந்தித்தவைகள் எல்லா வற்றையும் கொடுத்தருளுவர். நெற்றிக்கண்ணையுடைய கவர்த்தீசுரர் துதிக்கப் பெற்ற தனது சொரூபத்தைப்பெறச் செய்தருளுவர். எ-று. (௨௫)

அறத்தினை விருத்திசெய்வான் தருமேச னக்கினீசன்
நிறத்துய நியாகமெல்லாஞ் செய்தமர் பலனைநல்கு
முறத்தழை யிலிங்கமின்னு முலப்பில கொண்டகாசி
மறச்செய லொழித்துவாழ்வார் மறலியைக் கடிந்துவாழ்வார்.

(இ-ள்.) தருமேசனைத் தரிசித்தால் அறம் தழைத்தோங்கும். அக்கினீச னைத் தரிசித்தால் மிகவும் மேலாகிய யாகங்களெல்லாவற்றையும் செய்து விரு ம்பத்தக்க பலன் கிடைக்கும். அருளை நிரம்பக்கொண்டிருக்கின்ற இலிங்கங்களை அளவில்லாமல் தன்னிடத்துடைய காசிப்பதியில் பாவச்செயலையொழித்து வா சஞ் செய்வார்களானால் இயமனைவென்று நித்தியான்ந்தத்தைப் பெறுவார் கள். எ-று. (௨௬)

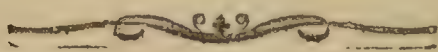
ஆதலாற் காசிவாழ்க்கை யனைத்தினுஞ் சிறந்ததாருந்
காதலா லுரைத்தேங்கண்டாய் கருங்குழற் செவ்வாய்வெண்பன்
மாதரா யென்றுசொற்றான் மாலயற் கரியவள்ளல்
கோதிலாக் கரும்புபோலுங் குளிர்மொழி ம்கிழ்ச்சிபூத்தாள்.

(இ-ள்.) ஆனபடியால் காசித்தலவாசம் முத்திசாதனங்க ளெல்லாவற்றி லும் சிறந்ததாகும். கரிய அளகபாரத்தையும், சிவந்த வாயையும், வெள்ளிய தந்த ங்களையுமுடைய பார்வதியே நாம் உன்னிடத்துவைத்த பிரியத்தால் இவைக ளைக்கூறினோமென்று திருமாலும் பிரமனும் காணுதற்கரிய அருள்வள்ளலா ராகிய சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தனர். குற்றமற்ற கரும்பினிரதம் போ லும் இனிமையைத் தருகின்ற திருவாக்கையுடைய உமாதேவியார் களிகூர்ந்த னர். எ-று. (௨௭)

சத்தபுரி மகிமையுரைத்த அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் கரு-க்கு திருவிருத்தம். ௩௩௬.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினான்காவது பிரமன் முதன் மூவரும் பூசித்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முற்றிய கேள்விச் சவுநகர் முதலா முனிவோர்மெய்
பற்றியசூதற் பார்த்தொருகாசிப் பதிமேன்மை
யொற்றியவின்னு முள்ளனவெல்லா முரையென்னக்
கற்றியலன்னு னுள்ளமூவந்து கரைகின்றான்.

(இ-ள்.) முதிர்ந்த கேள்வியையுடைய சவுநகர் முதலாகிய முனிவர்கள் உண்மை ஞானமுள்ள சூதமகாமுநிவரைப்பார்த்து, ஒப்பற்ற காசித்தலத்தின் மீது இன்னும் உள்ளன யாவையும் உரைத்தருள்வீரென்று கேட்க வாசித்தறிந்த அச்சூத முனிவர் திருவுள்ளமூவந்து அருளிச்செய்கின்றனர். எ-று. (க)

துன்னியமுந்தை யுகத்துநலத்த சுவாயம்பு
மன்னியகஞ்ச மலர்த்தவிசானமர் வாயுற்றுப்
பன்னியவந்தனை நன்றுபுரிந்து பராயேத்த
மின்னியவன்ன பிதாமகனும்மிது விள்வானால்.

(இ-ள்.) நிறைந்த பெருமையுள்ள கிரோதாயுகத்தில் நன்மையுள்ள சுவாயம்பு மறுவானவர், தாமரை மலரை ஆசனமாகக் கொண்டவரும் நிலைபெற்றவருமாகிய பிரமதேவரிடத்துக்கு வந்து, விதிவழியான வந்தனைகளை நலமுறச்செய்து, வணங்கித்துதிக்க, விளக்கமுற்ற அப்பிரமதேவரும் இதைச்சொல்லத்தொடங்கினார். (1)

சத்தறிவின்ப முதற்பெருமானரு டன்னாலே
யெத்தருமங்களு நன்றுதெரிந்துண ரியன்மைந்தா
மத்தமடைந்தவர் போலெதுவோமனம் வைத்துற்று
யொத்தகருத்துரை யென்றலுமம்மனு வுரைசெய்வான்.

(இ-ள்.) சச்சிதானந்தசொருபரும் முதற் கடவுளருமாகிய மகாதேவர் கிருபையினாலே எல்லாத்தருமங்களையுஞ் செவ்வையாக வாராய்ந்தறிந்த வியல்புள்ளருமாரானே உன்மத்தங் கொண்டவர்போன்று எதுவோ ஒரு எண்ணத்தை மனதில் வைத்திருக்கின்றனை உள்ளக்கருத்தைச் சொல்லென்ற வளவில் அம்மனு கூறுகின்றனர். எ-று. (ங)

வேறு.

மறைமுத லனைத்துமோர்ந்து மாண்புடை யறஞ்சர்தித்த
லிறையவ வருமையாகு மிதனினுங் காசியெய்தி

முறைமையின் வசித்தலொன்றான் முற்றுமென் னுள்ளந்தோந்தேன்
கறைதப் விடைநல்கென்றான் கர்மரு மனுவக்காலே.

(இ-ள்.) வேதமுதலிய கலைகள் யாவையுமுணர்ந்து மாட்சிமையுள்ள தகு
மங்களை நிலைபெறமுடிப்பது எனதிறைவரோ அரியதாகும் இவ்வருத்த முறுவ
தைப்பார்க்கிலும் காசித்தலத்திற்குப்போய் விதியாக வாசஞ்செய்தலாகிய ஒரோ
காரணத்தால் எல்லாத்தருமங்களும் கைகூடுமென்று , மனதில் நிச்சயத்தேன்
சந்தேகம் நீங்கும்படி உத்தரஞ்சொல்லவேண்டுமென்று அழகிய மனுகேட்டுக்
கொண்டனன் அந்தசமயத்தில். எ-று. (ச)

தென்றிசைக் கிறைவனங்குச் சேர்ந்தனன் வணங்கநோக்கி
யொன்றிய செங்கோற்றேவா வுற்றதென் னுரைத்தியென்று
கன்றியன் மலரோன்கேட்ப ஞாலத்து மாந்தர்சில்லோர்
கன்றிய பாவஞ்செய்து கடையரே யாயினால்.

(இ-ள்.) தென்றிசைக் கரசனாயுள்ள இயமன் அவ்விடம்வந்து பணிய
பிரமதேவர் பார்த்து நிலைபெற்ற செங்கோலையுடைய தேவனே இவ்விடத்து
க்கு நீ வந்தீது யாதென்றுகேட்ப உலகத்தில் சிலமனிதர்கள் வருத்தத்தைத்தரு
கின்ற தீவினைகளைச்செய்து இழிஞரானார்கள். எ-று. (ரு)

அனையரை முறையிற்றண்ட மாற்றிடத் தம்மினென்று
வினையம்வல் லவரேயாய படர்தமை விடுத்தேனாகத்
துனையமற் றவர்களுல்லாந் தொக்கபுண் ணியத்தராகி
வனையமேம் பட்டாரென்று வறிதுமீண் டனரென்றுதர்.

(இ-ள்.) அப்பாவிகளை விதிவழி தண்டனைசெய்வதற்குக் கொண்டுவா
ருங்களென்று சாமர்த்தியமுள்ள தூதர்களை யனுப்பினேன். அப்பாவிகளெல்
லோரும் விரைவில் நிறைந்த புண்ணியத்தை உடையவராகி மிகச்சிறந்து விட்
டனரென்று தூதர்கள் (அவர்களை) விட்டுச் சும்மாவந்தனர். எ-று. (சு)

சிலரொரு காசிருபஞ் சிந்தித்துங் காசியென்றே
சிலரிடை யறுதுசொற்றுஞ் சிலரதை யடைந்தமர்ந்துஞ்
சிலரத னிடத்துத்தெய்வச் சிவப்பிர திட்டைசெய்துஞ்
சிலர்சிறு தானமங்குச் செய்தும்போக் கினரம்பாவம்.

(இ-ள்.) அந்தப்பாவிகளுட் சிலர் காசித்தலத்தைச் சிந்தனை செய்தும்
சிலர் காகிகாசியென்று விடாதுசொல்லியும், சிலர் அந்தத்தலத்தை யடைந்து
வாசஞ்செய்தும் சிலர் அத்தலத்தில் தெய்வத்தன்மையுள்ள சிவலிங்கப் பிரதிஷ்
டை செய்தும் சிலர் உபாயதானங்களை அத்தலத்திற்குச் செய்தும் பாவங்களை யொழி
த்தனர்களாம். எ-று. (எ)

என்றனர் தூதரிவ்வா றிருக்கில்யான் யாதுசெய்கே
னென்றவென் னதிகாரத்தா லொருபய னில்லைக்கண்டாய்

கசு-வது பிரமன் முதன்முவரும் பூசித்த அத்தியாயம். ௪௫௯

நன்றிது நிற்பாற்கூற நானிங்கு வந்தேனென்று
என்றய னிருவருந்தன் னருகுறக் கயிலைபுக்கான்.

(இ-ள்.) தூதர்கள் இவ்வாறு சொன்னார்கள் இப்படிச் சிருக்குமானால்
யான் யாது தண்டனைசெய்யக்கூடும் உண்டாகின்ற வெனத்திகாரத்தினால் ஒரு
பிரயோசனமு மில்லாதிருக்கின்றது இதை, தேவரீரிடத்துச் சொல்ல இவ்விடம்
வந்தேனென்றனன். அப்போது பிரமதேவன் இயமனும் மனுவங்கூடவேவா கை
லாசத்தை யடைந்தனன். எ-று. (அ)

நந்தித னதுஞைபெற்று நாயக னெதிரேசென்று
பந்தியின் வணங்கிநிற்பப் பராபரன் விதியைநோக்கி
யுந்திவந் தவநீமேய துரைமனு காலன்மேவச்
சிந்திய தென்னைசொற்றி யென்றலும் பிரமன்செப்பும்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீ கைலாசபர்வதத்தில் திருநந்திதேவரை (வணங்கி) அதுமசி
பெற்று கைலாசவாசரெதிரோபோய், வரிசையாக அம்முவரும் வணங்கிநிற்க,
சிவபெருமான் பிரமதேவரைப்பார்த்து விஷ்ணுவின் நாபிக்கமலத்தித்த பிர
மனே நீ வந்தகாரணத்தைச் சொல்வாயாக சுவாயம்பு மனுவும் கயமனும் வீரு
ம்பிச் சிந்தித்துவந்த காரணம் யாது அதையுஞ் சொல்வாயென்று திருவாய்மலர்
ந்தபோது பிரமதேவர் கூறுகின்றனர். எ-று. (ஆ)

ஆக்கிடு நாளிங்கெய்தி யடியனே னிற்பாலன்பு
தேக்கிடு பவர்யாரென்றேன் நேவநீ யருளிச்செய்தாய்
தூக்கிடு மறைமுற்றோர்ந்து துணிந்துபா தகங்களெல்லாம்
போக்கிடு மவரேயென்று புகன்றது விரோதமாக.

(இ-ள்.) பிரதம சிருட்டிகாலத்தில் அடியேன் இவ்விடம் வந்து தேவரீரிட
த்து அன்புநிறையச்செய்து சிவானந்தத்தை யனுபவிப்பவர் யாவொன்று வினாவி
னென் ஆராய்ந்துணரத்தக்க வேதங்கள் முழுமையும் தேர்ந்து வைராக்கியத்து
டன் தீவினைகள் யாவையும் ஒழிப்பவர்களே (அதிகாரிக) ளென்று மகாதேவ
ரே யருளிச்செய்தீர் அவ்வாறருளியதற்கு விரோதமாக. எ-று. (க0)

வேதமா கமங்கைவிட்டு விடையவா தனையிற்பட்டுப்
போதமா தரியாரெல்லாப் புன்மையும் புரிந்தோரெல்லாஞ்
சீதமார் காசிமேவித் தீவினை யில்லாராயுன்
பாததா மரையின்மேவும் பரிசன ரானுரைய.

(இ-ள்.) வேதாகமவிதியைக் கைவிட்டுப் பிரபஞ்சவாசனையில் மூழ்கி ஞா
னத்தைப் பெறுதவராதி எல்லாக்கொடுமையுஞ் செய்துள்ளோரியாவரும் கங்
காதீர்த்தத்தையுடைய காசித்தலத்தை யடைந்து தீவினைகளே யொழித்து என
தையரே தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையைச்சேரும் அடியவரானார்கள். எ-று.

உள்ளநா ளளவும்பாவ முஞற்றினோர் காசிமேவி
யெள்ளரு முத்தராது லியமனென் செய்யவல்லான்

விள்ளரு மனுவும்வேத விதிநடத் தலினுங்காசி

மெள்ளயாஞ் செல்வாமென்று விளம்பினன் விமலவென்றான்

(இ-ள்.) ஆயுண்முடியுமளவுந் தீவினைகளைச் செய்தவர்கள் காசித்தலத்தை யடைந்து பெருமையைத்தரத்தக்க முத்தியடைவார்களானால் ஓயமன் யாதுசெய்ய வல்லவன். சொல்லுதற்கரிய சுவாயம்பு மனுவும் வேதவிதிவழியே நடந்து (தருமஞ்) செய்வதைப்பார்க்கிலும் எளிதாகக் காசித்தலத்தை யடையலாமென்று கூறினன். நிர்மலரோ (கேட்-ருஸ்வீரென்று) பிரமன்கூறினான். எ-று. (௧௨)

முதுமறைக் கிழவன்வார்த்தை முன்னவன் செவியினேற்று

மதுமலர்த் தவிசோய்கேட்டி யெதுதெரி தரின்மற்றுண்மை

யதுதெரி தருமற்றன்ன தறைபரம் பிரமமாகும்

பொதுவுறு மதனாலென்றுந் தொழிற்படும் புகலுமாயை.

(இ-ள்.) அநாதியாகிய வேதத்துக்குரிய பிரமதேவன் வாக்கியத்தை முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான் திருச்செவியிற்கொண்டு தேன்துளிக்கின்ற தாமரைமலரை ஆசனமாகக்கொண்ட பிரமனை கேட்பாயாக, ஒருவன் எதைத்தெரிந்தால் உண்மைப்பொருள் வெளியாகுமோ அதைத்தெரியவேண்டும் அவ்வண்மைப்பொருளே வேதங்கள் பிரதிபாதிக்கின்ற பரம்பொருள். எல்லாவற்றுக்கும் பொதுவாயுள்ள அப்பரம்பொருளால் மாயாகாரியங்கள்யாவும் சேட்டித்து வருவனவாம். எ-று. (௧௩)

ஆயதேர் மரையநின்று மகிலதத் துவமுமாய

காயமுன் னாயமாயா காரியம் பொருளாப்பற்றி

மேயபல் சீவரெல்லாம் விடயவா தனையிற்பட்டார்

பாயவீ தொழிக்குமாதே படைத்தனங் காசிவைப்பை.

(இ-ள்.) அவ்வண்ணமுண்டாகிய மரையிலிருந்து சரீரமுதலிய பிரபஞ்ச தத்துவங்கள் யாவும் உண்டாயின. மாயாகாரியப்பிரபஞ்சத்தை உண்மைப் பொருளாகப்பற்றிக்கொண்டு விருப்பமுற்ற ஜீவகோடிகளெல்லாம் விடையவாதனைகளில் மூழ்கினார்கள் பரவிய இவ்விடையவாதனையை யொழிக்கும்விதமாகவே காசித்தலத்தையுண்டுபண்ணோம். எ-று. (௧௪)

காசிக்கு நமக்கும்பேத மிலையென்று கருதிநாளும்

வாசிக்கு மறைகளெல்லா மற்றது நஞ்சொருப

நேசிக்கு மதனையுற்றார் நெடும்பிழை யனைத்துநீங்கிப்

பூசிக்குந் தகையராவார் புகலிதற் கையமின்றே.

(இ-ள்.) காசித்தலத்திற்கும் நமதுவடிவத்திற்கும் பேதஞ்சற்றாமில்லையென்றுசிந்தித்து வேதங்கள் எப்பொழுதும் பிரதிபாதித்துக்கொண்டிருக்கும் (ஆதலால்) அக்காசித்தலம் நமதுவடிவமாகும் விரும்பத்தக்க அத்தலத்தையடைந்தவர்கொடும்பாதகங்கள் யாவும் ஒழிந்துஅன்னியரால் பூசிக்கும் தரமுடையவராவார்கள். சொல்லத்தக்க இவ்வார்த்தைக்குச்சந்தேகமில்லை. எ-று. (௧௫)

கூச - வது பிரமன் முத்தன்முவரும் பூசித்தவத்தியாயம்:ாகு

புனிதமல் லாதயாவுங் காசியிற் புக்கபோதே
புனிதமாங் கங்கையாற்றிற் புக்கதீ தாயகள்தும்
புனிதமாந் தீர்த்தமாகிப் புக்குமும் கிளர்க்கெஞ்ஞான்தும்
புனிதமே கொடுத்தமேவும் புண்ணிய மறைவல்லோயே.

(இ-ள்.) கங்காநதிப்பிரவாகத்திற் சேர்ந்த கொடிதாகிய மதுவும் பரிசுத்த
மான தீர்த்தமயமாகி அடைந்து முழுபுவர்க்கு; எக்காலத்தும் பரிசுத்தத்தைத்
தருவதுபோல் பரிசுத்தமில்லாத எப்பொருளும் காசித்தலத்தையடைந்தபோதே
சுத்தமாகுமென்றறிவாயாக. புண்ணியரூபமான வேதங்களில் வல்லவனாகிய
பிரமனே. எ-று. (கங்)

தேர்தரும் பரிசுவேதி தீண்டிய வனைத்தும்பெர்ன்னு
யேர்தரு மாறுபோல விணையிலாக் காசிமேய
பேர்தரும் பலவுநந்தஞ் சொருபமாய்ப் பிறங்குங்கண்டாய்
கார்தரு நிறத்தேர்நுந்தி யாயசெங் கமலத்தோயே.

(இ-ள்.) ஆராய்ந்தறியும் பரிசுவேதியினுலே தொடத்தக்க எல்லாப்பொ
ருள்களும் அழகுபெறும்படியான பொன்னாக (விளங்குந்) தன்மைபோல காசித்
தலத்தையடைந்த நாமரூபங்களையுடைய பலபொருள்களும் நமதுவடிவாக விள
ங்குமென்றறிவாயாக. கருநிறங்கொண்ட விஷ்ணுவின் நாபிக்கமலத்திலுண்டா
கிய பிரமனே. எ-று. (கங்)

காசியைப் புக்குராகி யிகழ்தருங் கயவரெல்லாஞ்
சீசியென் றியாருமெள்ளத் திரிதரு புழுத்தநாயாய்க்
கூசிய கரமாய்ப்பின்னுங் கொடியசூ கரமாய்நன்மை
வீசிய கொடியாய்மாய்ந்து வீழ்குவர் சும்பிதோறும்.

(இ-ள்.) காசியைத்துதியாமல் நிந்தனைசெய்கின்ற மூடர்களியாவரும் சீச்சி
யென்று எல்லோரும் நிந்திக்கும்படி திரிகின்ற புழுத்தநாயாகவும், தொடுத்தற்கு
நாணத்தைத் தருகின்ற கழுதையாகவும், பின்னுங் கொடுமையுள்ள பன்றியாக
வும், நன்மையறியாத காகமாகவும் பிறந்திற்று பின்பு நரகங்கடோறுமுழுபுவார்
கள். எ-று. (கங்)

அரியநஞ் சொருபமாய வாரருட் காசியொன்றே
பெரியவா ரழலாய்த்தோன்றிப் பேணுவார் பாவக்காட்டைத்
தெரியவே தகித்துநீறு செய்திடு மென்றறற்பாவ
மிரியநீக் கிடுதலந்தத் தலக்கலா லெவற்றிற்குண்டே.

(இ-ள்.) அருமையாகிய நமதுவடிவமாகவும், நிறைந்த அருளைத்தருவதாகவு
முள்ள ஒப்பற்ற காசிப்பதியானது, விரும்புகின்றவருடைய பாவங்களாகிய அட
வியைப் பிரபலாக்கினி வடிவாகி யாவருங்காணும்படி தகித்து நீருக்குமானால்,
பாவ முழுவதும் நீக்குதல் அக்காசித்தலத்துக்கல்லாமல் வேறே எந்தத்தலங்களுக்
குண்டு. எ-று. (கங்)

இன்றுதொட் டியமன்காசி யென்றவ ரிருந்தவருஞ்
சென்றிடல் கருதானாகச் சென்றிடின முன்போனம்மாற்
பொன்றுத லொழியாதுள்ளத் தெண்ணிய படிபோய்மேவி
நன்றுசெய் மநுவும்வாசஞ் செய்தெல்லா நலமுமார்க.

(இ-ள்.) இன்றுமுதல் இயமன், காசியென்று சொன்னவர்கள் வசிக்கின்ற ஊரிலும் போவதற்கு எண்ணாதிருக்கக்கடவன்; போவானாகின் முன்போல நம் மாற்றண்டிக்கப்படுதல் தவறாது நன்மையுள்ளசுவாயம்புமநுவும் மனதில் எண்ணி யபடி காசிக்குப்போய் வாசஞ்செய்து எல்லாநன்மைகளையும் பெறக்கடவன். (1)

நடுவனே மனுவேபூமே னுன்முகத் தவனேநீவிர்
கடுகியக் காசிசென்று கங்கைநீ ராடிநம்மைப்
படுமலர் கொண்டுபோற்றிப் பகருநங் குறிநும்பேரால்
வடுவறப பதிட்டைசெய்து தனித்தனி வயங்கப்போற்றி.

(இ-ள்.) இயமனே, சுவாயம்புமநுவே, தாமரைமலரில் வசிக்கின்ற நான்கு முகங்களையுடைய பிரமனே நீங்கள் (மூவரும்) லீவைவாகக் காசித்தலத்தையடை ந்து கங்காஸ்நாநஞ்செய்து விசுவநாதரென்னும் நம்மை நல்லமலர்களைக்கொண் டர்ச்சித்து உங்கள்பேரால் நமதுவடிவான சிவலிங்கங்களைக்குற்றமறத் தனித்தனி பிரதிட்டைசெய்து அறிவுவிளங்கத்துதித்து. எ-று. (௨௧)

சிலபக லமர்ந்துபின்பு திகழுநும் பதவிசேர்மி
னலகிலா னந்தமுத்த ராகியின் புறுவீரென்று
பலதலை யரவம்பூண்ட பரஞ்சுட ரருளிச்செய்யச்
சலசமா மலரோனாதி மூவருந் தாழ்ந்துபோற்றி.

(இ-ள்.) சிலநாள்வாசஞ்செய்து பின்னர், விளங்கிய உங்கள்பதவியையடை வீர்கள். (அதன்பின்) அளவில்லாத ஆனந்தத்ஸதப் பெறுகின்ற சீவன்முத்தராகிச்சு கித்திருப்பீர்களென்று பலவாகிய சிரசுகளையுடைய அரவபூஷணரான சிவபரஞ் சோதி திருவாய்மலர்ந்தருள, நீரிலுண்டாகும் தாமரைமலரோன் முதலிய மூவ ரும் வணங்கித்துதித்து. எ-று. (௨௨)

விடைகொடு காசிபுக்கு வெண்டிரைக் கங்கையாடி
யடையவெண் ணீறுபூசி யக்கமா மணியும்பூண்டு
மிடையவைந் தெழுத்துமெண்ணி விச்சுவநாதனன்ன
நடைகெழு விசாலக்கண்ணி நற்பதம் பணிந்துபோற்றி.

(இ-ள்.) அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு காசித்தலத்திற்குப்போய், வெள்ளிய அலைகளையுடைய கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து, நன்மையடையுமாறு விபூதி தரித்து, பெருமையுள்ள உருத்திராக்க மாலையையணிந்து, ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தைச் சதா'காலமும் உச்சரித்து விசுவநாதருடையவும் அன்னம்போல நடையுள்ள விசா லாட்சித் தாயாருடையவும் நல்ல திருவடிகளை வணங்கித்துதித்து. எ-று. (௨௩)

தனித்தனி தத்தம்பேரா லிலிங்கதா பனமுஞ்செய்து
பனித்தமென் கங்கையாட்டிப் பனிமல ரெடுத்துச்சூட்டி-

கசு-வது பிரமன்முதன்மூவரும் பூசித்தவத்தியாயம். ஈசுந

யினித்தபல் லுணவுமூட்டித் தீபமு மெடுத்துக்காட்டி. ...

யனித்தமாம் விடயவாழ்க்கை யகன்றுபூ சித்திருந்தார்.

(இ-ள்.) தங்கள் தங்கள்பேரினாலே தனித்தனி சிவலிங்கப்பிரதிட்டைசெய்து, குளிர்ந்த கங்காதீர்த்தத்தால் அபிஷேகித்து, நல்லமலர்கள் எடுத்து அர்ச்சித்து, இனிமையுள்ள பலவான உண்டிகளைநிவேதித்து, தீபாராதனைசெய்து அநித்தியமான விஷயசம்பந்தமாயுள்ள வாழ்க்கையொழிந்து பூசித்து வாசஞ்செய்திருந்தனர். எ-று. (உச)

இறையவ னுரைத்தவாறே யிங்ஙனஞ் சிலநாள்வைகி

மறையவன் முதன்மூவோரும் வயங்குதம் பதவிபுக்கு

நிறைமகிழ் திளைத்துக்காசி நினைத்தன்மா றுதுவாழ்ந்தா

, றறைகட லுலகிற்காசி போல்வதொன் றமையுங்கொல்லோ.

(இ-ள்.) சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்தவண்ணமே இவ்வாறு சிலகாலம் காசியில்வசித்து, பிரமதேவர்முதலிய மூவரும் விளக்கமுற்ற தத்தம்பதவிகளைச் சேர்ந்து நிறைந்த இன்பத்தில் மூழ்கி மாறாது காசித்தலத்தைச் சிந்தித்துக்கொண்டு வாழ்ந்தார்கள். ஒலிக்கின்ற கடல்கூழ்ந்த உலகத்தில் காசித்தலத்துக்கு ஒப்பாக வேறொன்றிருக்கின்றதோ (என்று சவுநகாதிமுனிவர்களுக்குச் சூதமகா முனிவர்) சொல்லியருளினார். எ-று. (உரு)

பிரமன்முதன் மூவரும் பூசித்த அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் யசு-க்கு திருவிருத்தம், ஞானய.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ளில் வண்ங்கி, (இரு) கரங்களையுங்குவித்து வாழ்த்துதல்சொல்லி நீர் யாவர் எவ்
விடத்திற்குப் போகின்றீரென்றனன். எ-று. (எ)

தீர்த்தயாத்திரை செய்பவன்றிருமறைக் குலத்தே
னார்த்தவண்புரு டோத்தமகேத்திர மகன்று
கார்த்தபைம்பொழிற் காசியையடைதரச் செல்வே
னீர்த்தநீயெவ னிவ்வுருவடைந்ததென் னென்றான்.

(இ-ள்.) நான் புகழ் நிறைந்த புருஷோத்தம சேஷத்திரத்திலிருக்கும்
பிராமணன் அவிடம்விட்டுத்தீர்த்தயாத்திரை செய்து வருகின்றேன். மேகந்தங்கிய
சோலைசூழ்ந்த காசித்தலத்தை யடையும்படி செல்கின்றேன் மனிதரைக்கிழிக்
குந்தன்மையுள்ள நீ யாவன் உனக்கு இந்தவடிவம் வந்த காரணம் யாதென்ற
னன். எ-று. (அ)

ஒங்குமாமகதத்துயர் மறைக்குலத் துதித்தேன்
நீங்குசால்குணஞ் செறிந்துளேனாமந்துச் சேதா
வாங்குகல்வியாற் செருக்கியானாயுமவ மதித்துத்
தேங்குசாபமும் பிணியும்வந்தடர்த்திடச் செத்தேன்.

(இ-ள்.) உயர்வுள்ள இலக்குமி வசித்தற்கிடமாகிய மகததேசத்தில் மே
லான பிராமண குலத்திற்பிறந்து, துச்சேதாவென்னும் பெயர்பெற்று, கொ
டுந்தொழிலையே மிகுதியாகச்செய்து கல்விச்செருக்கால் எல்லோரையும் அவம
தித்து, பெரியோர்களிட்ட, நிறைந்த சாபத்துடன் வியாதிகளும் வந்து துன்பப்
படுத்தலால் இறந்துபோனேன். எ-று. (க)

கடியதீவினை யியற்றலாற்பிரமராக் கதனாய்
நெடியவித்தரு வுற்றுளேனினதுவாய் நிகழ்த்துங்
கொடியமாளிகைக் காசிராமஞ்செவிக் குறுக
விடியலுற்றதென் னளவிலாவெவ்வினை யிருட்டே.

(இ-ள்.) ஆசாரியர் நின்றை முதலிய மஹாபாதகங்களைச் செய்தமையால்
பிரமராஷ்டிர ரூபத்தையடைந்து பெரிய இவ்விலவமரத்தி லிருந்தேன் உமது
வாயினாற்கூறிய கொடிகளையுடைய மாளிகைகணெருங்கிய காசியென்கிற மந்
திரம் எனது செவியில் நுழைந்தமையால் என்னுடைய அளவில்லாத கொடும்
பாவமாகிய இருளானது விடியத்தொடங்கியது. எ-று. (கக)

ஆதலானின் தடியினைபோற்றுதற் கமைந்தேன்
காதலாலெனை யுடன்கொடுசெல்லுநி காசிப்
போதலாற்பெரும் புண்ணியமுனக்குமுண் டாமே
சாதலாற்கதி யளிப்பதத்தலமன்றோ வென்றான்.

(இ-ள்.) ஆதலினால் உமது உபயபாதங்களையும் வணங்கலுற்றேன், காசித்
தலத்திற்குத் தேவரீர் கருணையினால் அடியேனை உடன்கொண்டுபோ யருள்வீர்

இறந்தால் முத்தியைத் தருகின்றது அத்திருத்தலமாகலின் என்னையழைத்துக் கொண்டு போனாலுமக்கு அதிக புண்ணியங்கிடைக்கு மென்றனன். எ-று. (கக)

என்றகாலையி னவனையுமழைத்துட னேகிக்
கன்றறீர்த்தருள் சோணபத்திரநதி கடந்து
மன்றவானவர் செறிதருவளம்பொலி காசி
வென்றவெல்லையுற் றனனவனோடும்வே தியனே.

(இ-ள்.) இப்படியென்றுசொல்லியபோது அப்பிரமராட்சதனையும் அழைத்துக்கொண்டுபோய், கிலேசத்தை யொழித்தருள்கின்ற சோணபத்திர நதியைத்தாண்டி, நிலபெற்றதேவர்கள் நெருங்குதற்குரியதும், பலவளங்கள் நிறைந்ததும் தீவினையைவெல்வதுமாயுள்ள காசியெல்லையை வேதியனடைந்தனன்.()

இங்குநின்றியென் றவனையாங்கியைபுற நிறுத்தித்
தெங்குதங்கிய தண்பொழிற்காசியுட் சென்று
பொங்குகங்கைநீர் தோய்ந்தகிலேசரைப் போற்றி
யங்குமண்சிறி தெடுத்தவந்தவன்மிசைத் தூவி.

(இ-ள்.) நீ இவ்விடத்தில் நிற்பாயென்று அப்பிரமராக்கதனை நிறுத்திவிட்டு, தென்னமரங்களையுடைய குளிர்த் தசோலைகூழ்ந்த காசித்தலத்தினுள்ளே போய், பெருக்கெடுத்துவரும் கங்காநீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து விசுவநாதரை வணங்கி அக்கங்கைக்கரையிலுள்ள மண்ணைக்கையிலெடுத்து வந்து அவன் மேற்போட்டு. எ-று. (கங)

சுத்திபெற்றனை யுட்புகுந்துய்யெனச் சொற்றான்
பத்திமிக்கவன் பதம்பணிந்துள்ளிடைப் படர்ந்து
சித்தியுற்றகி லேசரைச்சேவித்துத் தெளிந்து
முத்திபெற்றனன் பிரமராக்கதவுரு முடித்தே.

(இ-ள்.) பரிசுத்தத்தை யடைந்தனை, இனி உள்ளே புகுந்து பிழைத்து விடுவாயென்று (அந்தப்பிராமணன்) சொன்னான். அன்பு மிகுந்த அவன் பாதங்களில் வணங்கி உள்ளேபோய் (கங்காஸ்நானஞ்செய்து) விசுவேசுரரை வணங்கிச் சிலகாலமிருந்து சித்த சுத்தியடைந்து சித்திகளைப்பெற்று பிரமராட்சத வடிவை யொழித்து முத்தியடைந்தனன். எ-று. (கச)

இழிவில்வேதியன் காசியென்றிசைத்திடு வார்த்தை
தழியபேரறத் தாற்கொடுவினையெலாஞ் சாடிக்
கழியவென்றுயர் காசியுட்புக்கி லேசர்
பொழியுமின்பத்து மூழ்கினுனென்றிப்புகலுவதென்.

தரித்துத் துண்டிராஜ கணபதியின் நிருவடிகளை வணங்கித்ததித்து (பிறவித்) து
ன்பத்தை விலக்கும் விசுவநாதர் அன்னபூரணியென்கிற நமது திருவுருவங்களைத்
தியாணித்து நிறைந்த பராக்கிரமமுள்ள காலவயிரவர், தண்டபாணி ஐந்து கரங்க
ளையுடைய கணபதி. எ-று. (௩)

கேசவன்செங்கதிர்ப்பரிதி சண்டிகைமற்றிவருருவங் கெழுமவெண்ணி
நேசமிருசவுசதந்த தாபனநானம்புரிந்து நீறுபூசி
வாசமலிசந்திதருப் பணமாதியியற்றிமல ராதிரேடிப்
பாசமகனந்தியா னத்தொடுமுற்றாவிமண் டபத்தைச்சார்ந்து.

(இ-ள்.) திருமால், சிவந்த கிரணங்களுையுடைய சூரியன், தூர்க்கடேவி,
ஆகிய இவர்கள் வடிவத்தை அழுத்தமாகச்சிந்தித்து அதிகபிரியத்தையுண்டாக்கும்
சவுசம், தந்தசுத்தி, நீராடல் (இவைகளைவிதிப்படி) செய்து, விபூதிதரித்து, சந்தியா
வந்தனம் தர்ப்பணம் (ஜெபம் தியான) முதலியவைகளைச்செய்து புட்பமுதலிய
வைகளைச் சம்பாதித்துப்பாசத்தை யொழிக்கும் நம்மைத்தியானஞ் செய்தலோடு
முத்தி மண்டபத்தைச்சேர்ந்து. எ-று. (௪)

அங்குமிருமுகமனெடு துதிபுரிந்துதுண்டியைப்பினைத்துப்போற்றிப்
பொங்குமிடரனைத்துமொழிக் கெனவிரந்துவிசுவேசர் பூசையாற்றித்
தங்குபிரதக்கணந்தோத் திரம்புரிந்துதண்டபா ணியைப்பின்சார்ந்து
பொங்குதிருப்பூசைதுதி செய்துபின்புவிசுவேசர் திருமுன்போந்து.

(இ-ள்.) அம்முத்தி மண்டபத்தில் உபசாரத்துடன், நம்மைத்தோத்திரஞ்
செய்து பின்னர் துண்டிராஜ கணபதியைச் சமீபித்து வணங்கி மிக்க கிலேசங்
களையாவும் ஒழித்தருள்வீரென்று குறையிரந்து விசுவநாதராகிய நம்மைப்பூசித்து
விதிப்படி பிரதட்சணஞ்செய்து தோத்திரம்பண்ணி பின்பு தண்டபாணியை
யடைந்து விளக்கமுற்ற பூசையுந் தோத்திரமுஞ்செய்து அதன்பின் விசுவநாத
ராகிய நமது சந்நிதியில்வந்து. எ-று. (௫)

பூசித்துமுனமைந்தே மொன்பான்பன்னென்றுமுதற் பொருந்துமாறு
நேசித்துவனஞ்சூழ்ந்து விசுவேசமிருகதா நிமலதேவ
வாசித்துமறைமுழங்குஞ் சகநாதமாற்பிரிய வாமதேவ
வோசித்துருபமா தேவபத்தர்க்கனுகூல வும்பர்நாத.

(இ-ள்.) நம்மைப்பூசைசெய்து ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது, பதினென்று, (பதி
னைந்து, இருபத்தொன்று) என்னுந் தொகைகளிற் கூடுமான பிரதக்ஷணத்தை
அன்புடன் செய்து விசுவநாதரோ, மானணிந்த கரமுடையோரோ மலரகிதராகிய
தேவரோ, வேதங்கள் முழக்கத்தோடு பிரதிபாதிப்பதற் கிடமாகிய சகநாதரோ
திருமாற்பிரியரோ, வாமதேவரோ, மெய்க்குஞான சொரூபரோ, மஹாதேவரோ,
பக்தானுகூலரோ தேவதேவரோ, எ-று. (௬)

கரு-வது நித்தியயாத்திரா விதியுரைத்த அத்தியாயம், ஈஎக

காரணகாரணமத்த கனவநகமுனகருருக் காலகால
பூரணகாசியினுயிர்க ளெவைக்குமுத்திகொடுத்தருளும் புராணவென்று
நாரணனாகியர்விரும்புந் துதிபுரிதலறவிருத்தி நன்றுமேவப்
பாரணவுயாத்திராசா லத்துமவுனம்புரிதல் பண்புகூடும்.

(இ-ள்.) பிரபஞ்சமாகிய காரியத்திற்குக் காரணமான மாயாகாரணரோ,
உன்மத்தரோ, மேலானகடவுளே மூடர்களாலே அறியப்படாதவரோ, காலனுக்
குக்காலரோ, சர்வபரிபூரணரோ, காசியிலிருக்கு மெல்லாச்சீவர்களுக்கும் மேர்
க்ஷத்தையளிக்கின்ற புராணரோ, என்று விஷ்ணுமுதலாயினோர் விரும்பத்தக்க
தோத்திரங்களை வாயினுற்சொல்லாமல் மனதில்சிந்தித்துக்கொண்டு உலகத்தார்
(புகழ்ந்து) சேர்தற்கிடமாகிய(பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷண)யாத்திரா காலத்தில்
மௌனஞ்செய்வது விதியாகும். என்று. (எ)

இந்தநியமத்தினன்யாத் திராக்குரியோனிடையுறென் றெய்தியாவு
நந்தவறம்பலபுரியுஞ் சிவத்துதியாலுலோபமெலா நாசமாகு
முந்தவதுகெடிற்றருமம் வளரும்வளரச்சித்தி முகிழ்க்குமந்தப்
பந்தமறுசித்தியாற் பாஞானவான்கதியிற் படர்வரன்றே.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லிய நியமங்களையுடையவர் காசித்தலத்துவாசஞ் செ
ய்யும் யாத்திரைக்கு அதிகாரியாவார் மேலும் இடையுறென்று வருபவைகள்
யாவும் நாசமாகப் பலதருமங்களையுஞ் செய்வார். (அதுவன்றிப்) பரசிவதோத்தி
ரத்தால், உலோபாதி துர்க்குணங்களெல்லாங் கெடுப்பர், அவ்வுலோபாதி கு
ணங்கெட்டால், தருமம்விர்த்தியாகும். தருமம்வளர்ந்தால், அணிமாதி சித்தி
களுண்டாகும். பந்தத்தை நீக்குகின்ற அந்தச் சித்திகளால் பிரமஞானமென்
கிற மேரட்சகதியிற் செல்லுவார்கள். என்று. (அ)

கலங்குபெருஞ்சமுசாரக் குழிவீழ்ந்துவினைப்பாம்பு கடிக்கப்பட்டோ
ரலங்குபெரும்புகழ்க்காசி யடைந்தன்றிமுத்தியுற லரியதாகும்
விலங்குபறவைகள்கிருமி முதலானபல்லுயிரும் விலங்காவண்ண
மலங்குதலில்காசிகரர் வதிதலானம்பதமே மருவலுண்மை.

(இ-ள்.) மனக்கலக்கத்தைத் தரும் பெரிய சமுசாரமென்கிற படுகுழியி
ல்வீழ்ந்து தீவினையென்னும், பாம்பினுற் கடிக்கப் பட்டவர்கள், விளக்கமுள்ள
பெரும் புகழையுடைய காசித்தலத்தை யடைந்தா லல்லாமல் முத்தியடைதல்
அருமையாகும். மிருகங்களும் பகழிகளும் புழுக்கள் முதலாயுள்ள பல்சீவரா
சிகளும் நீங்காமலிருந்து அலைவற்ற காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்தால் நமதுதிரு
வடி யடைந்தலுண்மையாகும். என்று. (க)

வானவரிந்திரனயன்மால் சித்தவித்தியாதார்செம் மணிச்சூட்டுள்ளார்
தானவர்கின்னரர்கருடர் சாலகடங்கர்களியக்கர் தவாவசக்கர்

ளானவர்கந்திருவர்முனி வரர்பெருஞ்சாரணர்முதன்மற் றகிலமேய
மானவர்மற்றெல்லோருங்காசிகரடைந்தொருவார்வாழ்வாரொன்றும்.

(இ-ள்.) தேவர்கள், தேவேந்திரன், பிரமன், திருமால், சித்தர், வித்தியா
தரர் நாக லோகவாசிகள், அசுரர்கள், கின்னரர், கருடர், இராட்சதர், இயக்கர்,
அஷ்டவசுக்கள், கந்திருவர், முனிவர், சாரணர் முதலானோரும், பூலோகவாசிக
ளும், மற்றுமுள்ளவரும், காசித்தலத்தை, யடைந்து எக்காலத்திலுநீங்காது
வாழ்ந்திருப்பார்கள். எ-று. (க௦)

முத்திவிருப்புடையவரே காசியடைவார்மற்றை முர்க்கர்சாரார்
சித்தியுறநூல்கள்பல கற்றாலுங்குரவன்மொழி செவியேற்றாலு
மத்தியிடைபுயிர்ப்படக்கிப் பற்பலநாண் முழ்கியமர்ந்தாலுமான்ம
சுத்தியுறலரிதொருகாற் காசியெனச்சொற்றிடினுந்தூய்மைமேவும்.

(இ-ள்.) மோக்ஷத்தில் விருப்பமுடையோரே காசித்தலத்தை யடைவார்
கள். மற்றையராகிய அறிவீனர் அடையமாட்டார்கள், சித்தியைக்கொடுக்கத்தக்க
பலசாஸ்திரங்களை வாசித்தாலும் ஆசாரியர் உபதேச வாக்கியத்தைச் செவியிற்
கேட்டாலும், (சமுமுனாநாடிவழியிலுள்ள) அஸ்தியில் பிராணவாயுதங்க, பல
காலஞ் சமாதி யோகத்திலிருந்தாலும் ஆன்மசுத்தியாகிய முத்தியைப் பெறுத
லருமையாகும், காசியென்று ஒருக்காற்கூறினால் ஆன்ம சுத்தியுண்டாம். எ-று.

கொங்குவிரி குழற்கோதாய் நம்முருவங்காசியெனக் குறித்துக்கோடி
யங்குவிலகாதிருக்குந் தவம்பேணிக்கால்வலிமிக் கடைந்துளோரும்
பங்குபெறமுயன்றிடுவ ரதைவிலகுமாறுமனம் பற்றுதென்றும் [வாரோ.
பொங்குசுவையமுதுண்போர் மற்றதையுண்டதற்குமனம் பொருந்து

(இ-ள்.) வாசனை வீசுகின்ற அளகத்தையுடைய உமையே நமது வடிவ
மேகாசித்தல மென்று நீ மதித்துக்கொள்வாயா, மிக்க கால்வலிமை யுள்ளோ
ரும் அக்காசித்தலத்தைப்பிரியாதிருக்க வேண்டுமென்கிற தவத்தை விரும்பி முட
வனாதற்கு முயற்சிப்பார்கள். அத்தலத்தைவிட்டு விலக மனம் ஒருக்காலஞ் சம்
மதியாது மிக்கமதுரமுள்ள அமிர்தபானஞ் செய்தவர்கள், வேறுவகையான உண
வுகளை உண்பதற்கு மனஞ்சம்மதிப்பாரோ (அதுபோலவென்றறிவாயாக)எ-று.

ஆன்றபெருங்காசிகர ரவிமுத்தத்துறைவாரை யடையான்கால
னேன்றபெருமாயைவசப் பட்டியமனல்வருந்து மெவருமேலாய்த்
தோன்றநமதருட்கலப்ப வாங்கருள்வோநீராடுந் தொழின்மேற்கொண்ட
லூன்றநகருறைவாரு மவிமுத்தருரைத்தனமீ துண்மையாமால்.

(இ-ள்.) மாட்சிமைதங்கிய மகிமையுள்ள அவி முத்தமென்னுங் காசிப்பதி
யில் 'வசிப்பவர்களை இயமன் அணுகான் ; வியாபித்த மகா மாயையிற்கட்டுப்ப
ட்டு இயமனல் வருந்துகின்ற எல்லோரும் அத்தலத்தைச் சேருவார்களானால்
அவர்களுக்கு நமது அருள்கிடைக்குப்படி அநுக்கிரகம் செய்வோம் கங்கா ஸ்நா

கக-வது நித்தியயாத்திரை விதியுரைத்த அத்தியாயம். ஈஎக

நஞ் செய்யுந்தொழிலேமேற்கொண்டவர்களும் காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்களும் அவிமுத்தநாதரென்றே நாம்கூறினோம் இவ்வாக்கியம் உண்மையாகும். எ-று.

பரரசிப்புசித்திடுதல் பரதாரவாஞ்சையுறல் பரர்பொன்வெளவல்
பரரபவாதங்கோட லஞ்சாரங் துவேசமுறை படிநிராகம்
பரரிகழப்புலாலுண்டல் கள்ளுண்டன்மறையவர்முற் பலனாக்கோறல்
பரருயிருந்தன்னுயிர்போற் பேணுமையிவையாதி பலவுங்குற்றம்.

(இ-ள்.) அன்னியர்கள் அன்னத்தை உண்ணுதல், பிறர்மனைநுயத்தல், அன்னியர் பொருளை அபகரித்தல் அன்னியர்களைப்பழித்தல், அஞ்சாரத்தை யநுஷ்டித்தல், துவேஷங்கொள்ளுதல், பொய்கூறுதல், வீணுசைகொள்ளுதல், அறிவுடையோர் நிந்தைசெய்யத்தக்க மாமிச போஜனம் பண்ணுதல், மதுபானஞ் செய்தல், பிராமணர் முதலாகிய பலரையுங்கொல்லுதல், அன்னிய உயிர்களைத் தன்னுயிர்போல விரும்பாமை, இவை முதலிய பலவுங் குற்றங்களாம். எ-று.

தீசைஷயில்லாதவர்களிடத்திலும், திரவியங்களைப் பாவவழியில் சம்பாதிக்கின்ற வர்களிடத்திலும், குலாசார நிலைபேதிப்பவரிடத்திலும், நல்ல விரதங்களை விட்டுவிட்டவரிடத்திலும், போஜனஞ்செய்தால் பாவமென்று விதித்திருத்தலாலும், இவைக ளில்லாதவர்களைப் பரிசோதித்தறிவது அருமை யாதலாலும் பரரசிப்புசித்திடுதல் குற்றமென்றும், அன்னியர் அக்கினிசாஹியாக விவாகஞ்செய்த மனைபாளைப் புணர்ந்தவர்களைக் காலதூதர்கள் யாதனா சரீரத்தில்விட்டு சகிக்கப்படாத துயரமுள்ள மார்க்கத்திலே இவர்களை யிழுத்துக்கொண்டு போய் செம்புப்பாவைகளைச் சிவக்கக்காய்ச்சித் தழுவிக்கொள்ளும்படி செய்வதுமன்றி, செப்புகளை நெருப்பிலிட்டு உரோமத் துவாரங்கடோறும், உள்ளுருகும்படி குத்தித் துயர்செய்வார்களென்றும், விதித்திருத்தலின் பரதாரவாஞ்சையுறல் குற்றமென்றும்.

அவரவர் சவுக்கியநிமித்தம் சம்பாதித்த திரவியங்களை வஞ்சனையால் வாங்கிக்கொண்டு பின்னர் அவர் துயரக்கடலில் முழுகும்படிசெய்வது பெரும்பாதக மாதலின், பரர்பொன் வெளவல் குற்றமென்றும்.

கொடியோர்களுடைய தீக்குணங்களைக் கூறுதலும், பாவமென்று ஔவை யார் கூறியிருத்தலாலும், நிந்தைகூறும் பழக்கமுடையோர், அப்பழக்கவாதனை யால் நல்லோர்களை நிந்தித்து அதனால் அதிபாதகத்தை யடைந்து கொடுநரகங்களில் விழுவராதலாலும் பரரபவாதங் கோடல் குற்றமென்றும்.

ஆசாரமில்லாது மலரெடுத்தல் திருமாலேகட்டல், ஆலயத்திற்குப்போதல், சிவபூசை செய்தல், போஜனஞ்செய்தல், சாதுக்களுக்குப் பணிபுரிதல் முதலிய சற்கருமங்களைச் செய்தவர் அப்புண்ணியபலனை இழந்து துன்பத்தை யடைவரென்று விதித்திருத்தலாலும், “பூவுமுதகமும் பழுதேயானுலருட்கணுமுளவோ கண்ணி லருவருத்திடுவனைய” எனப்பதனாலும், அஞ்சாரங் குற்றமென்றும், துவேஷத்தைப் பாராட்டு கின்றவர்கள், பிறரிடத்துள்ள உத்தம குணங்களைக்

கண்டு நண்புசெய்து சுத்தவாசனையிற் பழகி இன்பத்தை யனுபவியாது தமது காலத்தை வீணாகக் கழித்துத் துன்புறுவராதலின், துவேசம் குற்றமென்றும் பிறருக்குத் துன்பத்தைத் தருமாயின், மெய்ம்மொழியும் பொய்யுடன் சேரு மென்று பெரியர் மொழிந்திருப்பதை யுணராது அன்னியருக்குத் துயரத்தை யுண்டாக்கும் பொய்ம்மொழியை மனந்துணிந்து கூறிப்பெரும் பாதகத்தை யடைபவரும் உளராகலின், படிநு குற்றமென்றும், ஆசைக்கடியான் அகிலலோ கத்தினுக்கு மாசற்ற நல்லடியானென்றும், ஆமுனிச்சைபே மேலுமேலும் பிற ப்பளிக்கும் வித்தென்றும், ஆசையெனும் பெருங்காற்றாடிவம் பஞ்செனவு மனதலையுங்காலமோசம் வருமென்றும், “அவாவென்ப வெல்லாவயிர்க்கு மெஞ் ஞான்றுந் தவாஅப்பிறப்பீனும் வித்தென்றும்,” ஆசைக்கயிற்றிலாடும் பம்பரமெ ன்றும், ஆசாபசாசத்தைத் துரத்தியென்றும், ஆசைகளத்தினை நிர்த்தூளிபடவுதறி பென்றும் சான்றோர் திருவாய் மலர்ந்திருத்தலின், இராகம்குற்றமென்றும் அறிவுடையோர் நிந்தைசெய்யும்படி புலாலுண்ணுதல் பாவமென்பதற்குப் பிரமாணம்.

பட்டணத்துப் பிள்ளையார் பாடல்.

கொல்லாமற் கொன்றதைத் தின்னாமற்குத்திரங் கோள்களவு
கல்லாமற் கைதவரோடிணங்காமற் கனவினும்பொய்
சொல்லாமற் சொற்களைக்கேளாமற் றோகையர் மாயையிலே
செல்லாமற் செல்வந் தருவாய் சிதம்பரதேசிகனே.

சிவஞானதீபம்.

கொலையாதி நெறியகன்ற ஞானந்தானே

கூறரிய மேலான ஞானமாகுங்

கொலையாதியகன்றொழுக்குந் தவங்கடாமே

குற்றமிலா நற்றவமென் றுரைக்குநாலுங்

கொலையாதி யகற்றியநல் லறங்கடாமே

சுவலயத்தி லொப்பரிய வறங்களாகுங்

கொலையாதி யகன்றுபெறுஞ் செல்வந்தானே

கூறினுயிாக் கிதமான வாழ்வதாமே.

எவ்வுயிரும் பராபரன்சந் நிதியதாகு

மிலங்குமுயி ருடலனைத்து மீசன்கோயி

லெவ்வுயிரு மெம்முயிர்போ லென்றுநோக்கி

யிரங்காது கொன்றருந்து மிழிவிஞ்ஞரை

வவ்வியமன் றாதாருந் தண்டஞ்செய்து

வல்லிரும்பை யுருக்கியவர் வாயில்வார்த்து

வெவ்வியதீ யெழுநரகில் வீழ்த்திமாரு

வேதனைசெய் திடுவரென வோதுநூலே.

ககா-வது நித்தியயாத்திரை விதியுரைத்த அத்தியாயம். ௭௭௫

பதிபசுபாசவிளக்கம்.

அம்மாவெனவலற வர்ருயிரைக் கொன்றருந்தி

யிம்மாநுடொல்லா மின்புற் றிருக்கின்ற

ரம்மாவெனுஞ்சத்தங் கேட்டகன்ற மாதவர்க்கும் [தே.

பொய்ம்மாநிரயமென்றும் புசித்தவர்க்கென் சொல்லுவ

கங்கையிற் படிந்திட்டாலுங் கடவுளைப் புசித்தாலு

மங்குல்போற் கோடிதானம் வள்ளலாய் வழங்கினாலுஞ்

சங்கையிற் லாதஞான தத்துவ முணர்ந்திட்டாலும்

பெர்ங்குறுபுலாப்புசிப்போன்போய்நாகடைவனன்றே.

கொலையிலா னுதவுமன்னங் கூறிற்பே ரமுதமாகுங்

கொலையுளா னுதவுமன்னங் கூறிற்பேர் விடமதாகும்

புலையர் தமனையிலுண்போன் புலையனா மாறுபோலக் [ன்றே.

கொலைஞர்த மனையிலுண்போன் கொலைஞனே யாவன

கலையெலா முணர்ந்தானே னுங் கரிசறத் தெளிந்தானே னு

மலையென வுயர்ந்தானே னு மனமய லகன்றானே னு

முலகெலாம்புகழப்பல்லோர்க் குதவியகையனே னு

மிலகியவிரக்கமின்றேலெழுநாகடைவனன்றே.

கொன்றைவேந்தன்.

நோன்பென்பது கொன்றுதின்னமை.

கொன்றைவேந்தன்.

கொல்லான்புலாலை மறுத்தானைக்கைகூப்பி யெல்லாவுயிருந்தொழும்;

இன்னும் பலநூலிலும் இவ்வாறே கூறியிருத்தலின் பரிகழ்ப்புலாலுண்டல் குற்றமென்றும், அறிவுடையோர் நிந்திக்குமாறு கள்ளுண்டல் குற்றமென்பதற் குப் பிரமாணம்.

கூர்மபுராணம்.

கள்ளிலைபகர்வோர் கள்ளினைநுகர்ந்தோர்கள்ளருந்துதற் றுடன்படுவோர்

கள்ளருந்துநரை மகிழுநர்நாகிற் கற்பகாலங்கிடந்தழுந்தி

யெள்ளுறுந்தீய மலப்புழுவாகி மலத்தினை நுகர்ந்துபின்னிற்றந்து

விள்ளருங்கொடியுரௌரவநாகின் மீட்டுமீட்டுழந்துநாள்கழிப்பார்.

இவ்வாறே பலநூலிலுஞ் சொல்லி யிருத்தலின் கள்ளுண்டல் குற்றமென் றும் அரித்திய மாகவுந் துக்கமாகவும். அசுத்தமாகவுமுள்ள உலகவாழ்க்கைக்கு விரோதஞ்செய்ப்பவர் பிராமணரானாலும் அவர்களைக்கொன்று தாம் வாழ்ந்திருக்க நினைத்து அவ்வாறு செய்கின்றவர்களும் உள்ளனராதலின், கோறல் குற்றமெ

ன்றும், ஜீவகாருணிய மில்லையாயின், கடவுளிடத்துப்பக்தியுண்டாகமாட்டாது கடவுட்பத்தி யில்லையாயின், பாசவைராக்கியம் நேரிடாது, பாசவைராக்கியங் கிடையாதாயின் சொரூபஞான முண்டாகமாட்டாது சொரூபஞான மில்லையாயின் முத்தி கைகூடாது ஆதலின் பரருயிருந் தன்னுயிர்போற் பேணுமை குற்றமென்றுங் கூறினார்.

குற்றமீவையொன்றேனுஞ் சாராமலவிழுத்தங்குடி கொள்வாரேற்
சொற்றவொருகுற்றமு மிலராகியானந்த சொரூபராவார்
முற்றவவரேநமதுண்மை யைத்தெரிந்துபாவிக்கு முத்தராவார்
கற்றசெருக்காற்காசி யிகழ்ந்தவர்கள்கடுகங் கைக்கொள்வாரால்.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லிய குற்றங்களொன்று மணுகாமல் காசித்தலத்தில் வசிப்பார்களானால் முன்னுள்ள பாவமொழிந்து ஆனந்த சொரூபராவார்கள். அவர்களே நமது உண்மையானவடிவம் முழுவதும்றிந்து பாவனைசெய்து முத்திபெறுவார்கள். தாங்கள் கற்ற கல்விச்செருக்கால் சாசியை அவமதித்தவர்கள் கொடிய நரகத்தைப் பெறுவார்கள். எ-று. (கரு)

மூலமுதலாதாத் தருச்சனையால்விரத்தியான் முதன்னூனத்தாற்
சீலமிகுராவனுப தேசத்தாற்சிவநாம சிவணத்தாற்
காலவிதிநிச்சயத்தாற் புனிதவுணவாற்கடுமை கடியின்சொல்லான்
மாலவெழுதாமாதி தியானத்தானற்சரித வாஞ்சையாற்றால்.

(இ-ள்.) மூலாதாரமுதல் ஆதாரம் ஆறிலும் உள்ள கடவுளர்களைப்பாவனையாக அருச்சித்தலாலும் வைராக்கியத்தினாலும், முதன்மையான ஞானசாதகத்தாலும் தவவொழுக்கமுள்ள ஆசாரியர் உபதேசத்தைப் பெறுதலினாலும் சிவநாமங்களை நிரந்தரங்கேட்டலினாலும் காலந்தோறும் விதித்த நியமங்களைத்தவறாது அநுஷ்டித்தலாலும், விதிவழியான ஆகாரத்தாலும், பிறர்கொடுமையையும் ஒழிக்கத்தக்க ஜீனியவார்த்தையாலும், புத்திமயங்கும்படி யெழுந்த காமாதிகளை அடக்குதலாலும், நல்லசரியாநு சந்தானங்களை விரும்பி நடத்தலாலும் எ-று. (.)

பெரியானுக்கிரகத்தாற் பேணுசதாசாரத்தாற் பிறங்குவோரே
யுரியவராகுவர்காசி வசிப்பதற்குத்தவமிலார்க் கொட்டாதாகும்
பிரியமிகமலத்தழுந்திப் பன்றியதையுபப்பதுபோற் பித்தவாழ்க்கை
யுரியதெனமயங்கியதை யுவந்திடுவோர்க்கொருகாலு மொழியாதுன்பம்.

(இ-ள்.) பெரியோர்களுடைய அனுக்கிரகத்தினாலும் விரும்பத்தக்கசதாகாலமுந் தவறாத ஆசாரத்தாலும் விளங்குபவர்களை காசித்தலத்தில் நித்தியபாத்திரை செய்து வசிப்பதற்குரியராவார்கள். மேலேசொல்லிய தவமில்லாதவர்வாசஞ்செய்யக்கூடாது. பன்றியானது பகரவீகாரத்தைச் சதாநினைந்து அதுநேரிட்டால் பிரியப்படுவதுபோல, அறிவீனரால் விரும்பத்தக்க பிரபஞ்சவாழ்க்கையே நாமனுபவிக்கத்தக்கதென்றுமயங்கி அதுநேரிடும்போது களிப்புறுவோர்களுக்கு துன்பம் எக்காலத்திலும் விலகாது, எ-று. (கௌ)

கக-வது நித்தியயாத்திரை விதியுரைத்த வத்தியர்யம்.ர என

மண்ணுசைபெண்ணுசை பொன்னுசையுடையவர்கண் மதிமாழர்ந்து
விண்ணுசைகொளுங்காசி யாசையுறும்மூன்றிள் விலகாவொன்றி
னண்ணுசையுடையவரு மதுவேண்டார்முன்னின்று நாஞ்சொற்றலு
மெண்ணுசைகொள்ளார்மற் றவர்பிறவித்துன்பினுக்கோ ரீறுண்டாமோ.

(இ-ள்.) மண், பெண், பொன் என்னு மூன்றினும் விருப்பம் வைப்பவ
ர்கள், தேவர்களாலே விரும்பத்தக்க காசித்தல ஆசையைப்புத்திமயங்கியுங் கொ
ள்ளார்கள். மேற்சொன்ன மூன்றாசையில் இரண்டாசை புண்ணியவசத்தால்
நீங்கி ஒன்றையுடையவர்களும் அக்காசித்தல விருப்பங்கொள்ளார்கள். நாமே
பிரசன்னமாகி அத்தலமகிமையைக் கூறினாலும் அதைச்சிந்திக்கின்ற ஆசையுங்
கொள்ளார்கள் அத்தன்மை யுடையோரது பிறவித்துயரத்தை அளவிடக்கூடு
மோ, (கூடாது) எ-று. (கஅ)

அருந்தவத்தாற்காசிக ரடைந்துமுமையேசிறிது மறஞ்செயாராய்ப்
பொருந்தமறமேபுரிவர் சிறிதுமறமெண்ணுது புரிந்தபோதுந்
திருந்தவொருமுப்பதின யிரவருடந்தீயவருர் செறிவார்பின்னு
மிருந்தவதற்கபராத ரெமக்கபராதம்புரிந்தோரென்றுமுண்கை.

(இ-ள்.) உமாதேவியே சிலர் அரியதவத்தினால் காசித்தலத்தில் வரசஞ்செ
ய்யப்பெற்றும் சிலபுண்ணியமுஞ் செய்யாதவராகி முழுவதும் பாவமேசெய்வார்
பின்வருவதை எண்ணுது சிறிது பாவஞ்செய்தபோதிலும் முப்பதினாயிரந் தெய்
வவருடம் காலவயிரவருடைய சூலத்தால் கொடுத்துயரத்தை யனுபவிப்பார்கள்.
எக்காலத்தும் ஈதுண்மையாகும். (சிலர்) அத்தலத்திற்கும் எனக்கும் அபராத
ஞ்செய்வார்கள். எ-று. (கக)

இன்னுமுயருனக்கும்வயி ரவற்குமிளிர்கணபதிக்கு மிமையோர்யார்க்கு
மன்னுமுலகுள்ளார்க்கு' மபராதம்புரிந்தவராய் மயங்காநிற்பர்
துன்னுமிதனாற்காசித் தலவாசமெளிதன்று சொற்றோமின் னும்
பன்னுவதென்னோதருமா தருமவிசாரம்புரிதல் பண்புமேவும்.

(இ-ள்.) மேலும் மகிமையுள்ள உனக்கும் வைரவக்கடவுளுக்கும் விளக்க
முற்ற கணபதிக்கும் எல்லாத் தேவர்களுக்கும் பூலோகவாசிகளுக்கும் அபராதம்
செய்பவர்களாகி மயங்குவார்கள். இந்தக்காரணத்தால் நெருங்கிய மகிமையுள்ள
காசித்தலவாசம் எளிதல்லவென்று கூறினோம். விரிவாகச்சொல்லவேண்டுவதி
யாது அத்தலத்திலிருந்து பாவபுண்ணிய விசாரனை செய்வார்களானால் நற்குண
முண்டாகும். எ-று. (உ0)

சீர்த்தமுதல்புகங்காசி ஞானமுளார்க்குதவுமுத்தி திருந்திரண்டி
லார்த்தமகந்தானமுளா ரஃதடைவர்மூன்றிலெமை யருச்சித்தேத்தி
யோர்த்தபெருந்தானமினி துதவுநர்மற்றதையுறுவ ருற்றநான்கிற்
கூர்த்தசிந்துதானமா யினுங்கொடுப்போர்பரமுத்தி கூடுவாரால்.

(இ-ள்.) சிறப்புள்ள முதல் யுகத்தில் காசித்தலத்தில் வசிப்பவர் ஞானத்தினால் முத்திபெறுவார்கள். இரண்டாவது யுகத்தில் நிறைந்த யாகமும் தானமும் அத்தலத்திற் செய்பவர்கள் முத்தியடைவார்கள். மூன்றாவது யுகத்தில் நம்மையருச்சித்துத் துதிபுரிந்து மகாதானங்களை அத்தலத்தில் செய்தால் முத்தியடைவார்கள். நான்காவது யுகத்தில் எளிய தானங்களானாலும் செய்பவர் முத்திபெறுவார்கள். எ-று. (௨௧)

சுத்தியெனலாசையற லதுசிறி துண்டாமெனினுந் துயரத்தாழ்த்தும் பத்தியுறக்காசிவசிப் பவர்வயிரோம்பிடும்பொருட்டுப் பண்புசான்ற சித்தியுடையவர்பாலே சென்றிரக்கக்கடவர்மிகச் சேர்ப்பானெண்ணி லெத்திசையுமெடுத்திழிக்க வளற்றமுந்துவாருணர்தி யிலங்கிழாயே.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்களுக்குச் சுத்தமாவது ஆசையொழிதலாம். அவ்வாசை சிறிதிருந்தாலும் துயரக் (கடலி) லாழ்த்தும்; விசுவநாதருக்கு அன்புசெய்பவர் பசியைநீக்கும்பொருட்டு உத்தம குணத்தாலுயர்ந்த கிரகஸ்த்தரிடத்திற்குப்போய் (வேண்டியவைகளை) யாசித்து வரக்கடவர்கள். அதை விட்டுப்பொருளைச் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி எண்ணி (அலைவார்களானால்) எவ்வுலகத்தாரு மெடுத்து நிந்திப்பதற்குரிய நரகத்தமுந்துவ றொன்றறியக்கடவாய் விளக்கமுற்ற ஆப^{ரணங்க} ளைத்தரித்த பார்வதியே. எ-று. (௨௨)

நித்தியயரத்தினை விதியுரைத்த வத்தியாய முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம். கசு-க்கு திருவிருத்தம். ஐசுள.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினேழாவது காசிதேவி வரம்பெற்ற அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புதுமதிமுடித்த செஞ்சடைப்புராணன் பொன்னடித்தாமரைவணங்கி
முதுபுகழரிசே சுவவனத்துமையான் முன்னிருந்தெங்கள்வாழ்முதலே
குதுகலப்பஞ்சக் குரோசமாவிலிங்கங் குவலையங்காசியென்றுரைக்க[ன்.
மதுமலர்க்குழலி பெயரொடும்பொலிய வந்ததென்னுரையெனவுரைப்பா

(இ-ள்.) மூன்றும்பிறையணிந்த சிவந்த சடையையுடைய பழையோனா
கிய மஹாதேவரது அழகியதாமரை மலர்போலும் திருவடிகளைப் பெரும்புகழு
ள்ள அரிகேசுவவனத்தினிடத்து உமாதேவியார் பணிந்து, முன்னின்று அடியே
ங்களுடைய இன்பவாழ்வுக்கு முதற்பொருளே, இன்பத்தை விளைவிக்கும் பஞ்
சக்குரோசத்திலுள்ள சிவலிங்கங்களை அந்நிவுடையோர் காசியென்று சொல்ல
தேனொழுகு மலரணிந்த கூந்தலையுடைய (ஒரு) பெண்பெயர்பெற்று விளங்
குங்காரணம் யாது. (அவ்வுண்மையைத்தேவரீர்) திருவாய்மலர்ந்தருள்வீரென்
று பிரார்த்திக்க, சிவபிரான் கட்டளையிடுகின்றனர். எ-று. (க)

தரைபுகழிமய மடைந்தைக்கேனாமே சத்தியசொருபமாமிலிங்க
முணாபெறுசத்தி யோனியாய்மாமே யோதரும்பெரும்புகழிலிங்கம்
புனாதவிரிவையே புகல்பிரகிருதி புருடனாமினையமந்தணமே
வரையறவெல்லா மறைகளுமுரைக்கு மற்றிதற்கையமொன்றின்னே.

(இ-ள்.) உலகத்தார் புகழப்பெற்ற, இமாசலராஜகுமாரியே கேட்பாயாக,
நாமிருவரும் உண்மைவடிவாகிய அடையாளமாக விருப்போம், புகழப்பெற்ற
சத்தியாகிய நீயே ஆவுடையார் வடிவமாக விளங்குகின்றனை. சொல்லுக்கடங்கா
ப்பெரும்புகழமைந்த நாமே இலிங்கவடிவாக விளங்குகின்றோம். களங்கமற்ற
இவ்வடிவங்களே பிரதிருதியாகவும் புருடத்தத்துவமாகவும் விளங்கும். இந்த இரக
சியத்தை அளவற்ற எல்லாவேதங்களும் எடுத்துக்கூறுவனவாம் இதற்கு யாதொ
ருசந்தேகமுமில்லை. எ-று. (உ)

நிறைபரசிவமே நிகழ்பாரம்பிரம நினைவுண்புகழ்ப்பாரமான்மா
கறைதபுகாட்சிக் கவுத்துவமார்பன் கமலமேலிருப்பவனென்று

மறைதருமாயை வித்தையோடவித்தை யருளுமையலேகடற்பிறந்தாள் குறையறுகலேமா னென்றுநாடோறுங் கூறுமால்வீறுமாமறையே.

(இ-ள்.) எவ்விடத்தும் நிறைந்த பரசிவமானது விளக்கமுற்ற பரம்பொருளெனவும் பரப்பிரம மெனவும், பெரும்புகழமைந்த பரமான்மாவெனவும், குற்றமற்ற காட்சியுள்ள கவுஸ்துபமணி மார்பனாகிய விஷ்ணுமூர்த்தி யெனவும், தாமரைமலர்மீதிருக்கின்ற பிரமனெனவும், சுத்தமாயாசத்தி, எனவும் அசுத்தமாயாசத்தி எனவும் (ஆன்மாக்களுக்கு) அருள்செய்கின்ற உமாதேவி, எனவும் திருப்பாற்கடலிற்பிறந்த இலக்குமிதேவி, எனவும் நிறைந்த கலைஞானமுள்ள சரச்சுவதிதேவி எனவும், பெயர்பெற்று விளங்குமென்று பெரும்புகழுள்ள வேதங்கள் சதாகாலமும் கூறுவனவாம். எ-று. (ந)

நலமலிநாமே யனந்தாமாவிருப்போ நவிலரும்பெரும்புகழ்க்காசிக் கிலகுறுசத்தி யென்றுமோர்பேர்மற் றிலிங்கமென்றும்மொருபேரார் முலகமற்றிதனான் மடவரற்பெயரிட் டொக்குமக்காசியைமறைகள் குலவவிழுத்த மானந்தவனமைங் குரோசசொருபமாவிலிங்கம்.

(இ-ள்.) நிறைந்த இன்பவடிவாகிய நாமிருவருமே அனந்தரூபமாக வீரப் போம், சொல்லுதற்கரிய பெரும்புகழுள்ள அக்காசித்தலத்திற்கு ஒளியையுடைய சத்திரூபமென்றும் இலிங்கரூபமென்றும் பெயருண்டு. இந்தக் காரணத்தால் அறிவுடையார் அக்காசிக்குப் பெண்பெயரிட்டு மொழிவார்கள். அத்தலத்தை வேதங்கள் அவிழுத்தமென்றும், ஆனந்தவனமென்றும், பஞ்சக்குரோசசொருப மகாலிங்கமென்றும். எ-று. (ச)

உருத்திரவாசம் விட்டுணுவாச முலகெலாம்படைத்தவன்வாசந் திருத்தகுவாரா ணசியெனவுணாக்குந் திகழ்திட்டானமுநாளும் [ன்றும் பொருத்தமார்திட்டா துருவுநின்னொடுநாம் போற்றுமெய்யடியவர்க்கெ வருத்தமேவரம லோம்பிடவிந்த வண்ணமாவிருப்பதுமயிலே.

(இ-ள்.) உருத்திர வாசஸ்த்தானமென்றும் திருமால் வாசஸ்த்தானமென்றும் பிரமதேவன் வாசஸ்த்தானமென்றும் திருத்தமுற்ற வாராணசி யென்றும் கூறுவர், மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய உமையே நம்மை வணங்கும் மெய்யன்பர்கள் வருத்தமுறாது பாதுகாப்பதற்கு நீ யெந்தத்திருமேனி கொண்டனையோ அந்தத்திருமேனிக்கு நாம் அதிஷ்டானமாக விளங்குவோ மென்றறிவாயாக. எ-று. (ரு)

கிளரொளிக்கங்கா கேசவர்திருமுற் கெழீஇயவிழுத்தநாயகனைத் தளர்வறத்தியானஞ் செய்திடிற்காசி தந்திடுமவசித்தமாபலனை வளமலிதருது வாதசியுதய மறிதிரைக்கங்கையைப்போற்றில் விளர்தபுபுத்தி தருமத்திற்சென்று மிகப்பிரகாசிக்குமாதோ.

கௌ-வது காசிதேவி வரம்பெற்ற அத்தியாயம். ௩௮௧

(இ-ள்.) பேரொளியை யுடைய கங்காகேசவர் திருமுன்னே சென்று
அவிமுத்தநாயகனைச் சோர்வின்றித் தியானஞ்செய்தால் காசித்தலத்தில் வாச
ஞ்செய்ததனால் வந்த பெரும்பலனைக் காசிதேவி தருவள். நிறைந்த வளப்பத்
தைத்தருகின்ற துவாதசி யுதயத்தில் அடுத்தடுத்துவரும் அலைகளையுடைய கங்
கையில் ஸ்நானஞ்செய்து அந்நதியைத் துதித்தால் கூர்ந்தபுத்தி சிவதருமத்தில்
நிலைத்து மிகவும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும். எ-று. (௬)

தக்கநாற்றோற்றத் துயிரொலாங்காசித் தாவரசங்கமமாகி
மிக்கவான்கதியை விரும்பியேயமரும் விளங்கியகாசிமாநகர்க்குத்
தொக்ககேத்திரமே மூர்த்தியேயென்று சொல்வதிற்பயனெனவனதற்குப்
புக்கபேரதிகா ரம்மெவனென்று புகன்றிடிற்புகலுதுங்கேட்டி.

(இ-ள்.) பொருந்திய அண்டஜம் சுவேதஜம் சராயுஜம் உற்பிஜம் என்
னும் நால்வகைத் தோற்றங்களையுடைய உயிர்களியாவும் பிறதலங்களிற் செ
ய்த புண்ணியத்தால் காசித்தலத்தில் தாவரசங்கமங்களாகப் பிறந்து மிகச்சிற
ந்தமுத்தியை விரும்பி வசித்திருக்கும் விளக்கமுற்றமகிமையுள்ள காசிப்பதிக்குப்
பொருந்திய தலவிசேடத்தாற் பயன்யாது மூர்த்திவிசேடத்தாற் பயன்யாது
அத்தலத்தில் வசிப்பவர்கள் தன்மை யெவ்வாறென்று சொல்லுமிடத்துக் கூறு
கின்றோம் கேட்பாயாக. எ-று. (௭)

கேத்திரரூப மாகியகாசி கெழுமியசீவர்க்குப்பந்த
மாத்திரம்போக்கு மெவர்க்குமாதார மயமெனும்பகுதியேவயங்கு
மூர்த்திருபகமா யவிமுத்தேச்சுரார்த முழுப்பெருஞ் சேவையாலின்பப்
பூர்த்திசெய்திடுமான் மறத்தினுக்குறவு பூண்டவெங்கலியுகத் துதித்தோர்.

(இ-ள்.) தலவடிவாகிய காசியானது தன்னையடைந்த ஜீவர்களுக்குப் பந்
தங்களை மாத்திரம் ஒழித்துவிடும். யாவருக்கும் ஆதாரமாகிய பிரகிருதியை விள
க்கிக்கொண்டிருக்கும் அவிமுத்தேச்சுர மூர்த்தியானவர், தம்மைத்தரிசிக்கு மெய்
யடியார்களுக்கு ஆனந்தபூர்த்தி செய்தருளுவர். பாவங்களை நண்புபாராட்டி
வளர்க்கின்ற கொடிய கலியுகத்திற் பிறந்தவர்கள். எ-று. (௮)

சிற்சிலர்தரும வார்த்தைகளாதார் சிற்சிலர் துக்கமேசுமந்தார்
சிற்சிலரடங்கா விடரெனத்திரிவார் சிற்சிலருலோபமேபூண்டார்
சிற்சிலர்பரதா ரந்திரவியத்துச் செறிதருவாஞ்சைமிக்குள்ளார்
சிற்சிலர்சாதி கருமங்கள்கெட்டார் சிற்சிலர்மறைநிந்தைபுரிவார்.

(இ-ள்.) சிலபேர் தருமச்சார்பாயுள்ள வார்த்தையுங் கௌதவர்கள் சில
பேர் துயரங்களையே மனதில் சுமந்தவர்கள் சிலபேர் முறைக்கடங்காத காழு
கராய்த் திரிவார்கள் சிலபேர் உலோபகுணத்தை யுடையவர்கள் சிலபேர் பர
தார கமனஞ்செய்பவர்கள் சிலபேர் அன்னியர் பொருளில் பேராசையுள்ள
வர்கள் சிலபேர் ஜாதியாசாரங் கெட்டவர்கள் சிலபேர் வேதநிந்தை செய்ப
வர்கள். எ-று. (௯)

இன்னராயுழலின் முத்தராகுதன்மம் நென்றெனத்தன் னுளத்துணர்ந்து
நன்னர்வான்காசி தனையடைந்தவர்க்கு நம்மருளான்மறம்போக்கி
முன்னர்வான்கதியைத் தந்திடுநெடிய முடியுடைவானவர்பலரு
மன்னவாகனனை யடைந்துதாழ்ந்தெழுந்தீ தறைதாலுற்றனர்முன்னாள்.

(இ-ள்.) இத்தன்மையராக உழலுவார்களானால் இவர்கள் முத்தியடைதல்
எக்காலமென்று நன்மையும் பெருமையுமுடைய காசிதேவியானவள் தன் மன
த்தி லுணர்ந்து தன்னிடத்துவந்து சேர்ந்தவர்களுக்கு நமது கிருபையினால்
பாவத்தை யொழித்து மேலாகிய முத்தியை முன்னேகொடுப்பாள். பூர்வகால
த்தில் நீண்டமுடியையுடைய தேவர்க ளெல்லோரும் பிரமதேவனை யடைந்து
பணிந்தெழுந்து இதைச்சொல்லத் தொடங்கினர். எ-று (௧௦)

பன்னருநலஞ் சார் காசியெ ன்றுரைக்கும் பைந்தொடிவந்துதற்சார்ந்தார்
முன்னருமறையோர்க் கொன்றவரோனு மூடராயுழல்பவரோனும்
பன்னரும்பார்ப்பார்பசுத்துரோகஞ்செய்பாதகரோனும்வெவ்வினைசா [ர்.
லென்னருமருவவிடங்கொடுத்தளிப்பதென்னையோமுத்தியென்றிசைத்தா

(இ-ள்.) சொல்லுவதற்கரிய நன்மையுள்ள காசிதேவியென்று சொல்ல
ப்படும் பசியவளையலை யணிந்தமாதா, தன்னை அடுத்தவர்கள் நினைத்தற்கரிய
பிராமணக்கொலை செய்தவர்களானாலும் அஞ்ஞானத்தால் உலகநடையிலுழல்
பவரானாலும் பிராமணருக்கும் பசுக்களுக்குந் துரோகஞ் செய்கின்ற பாவிக
ளானாலும் அதிகரித்த கொடும் பாவங்களைச் செய்பவர்கள் யாவரானாலும் வசி
க்க இடங்கொடுத்துப் பின்னர்முத்தியுங் கொடுக்கின்ற காரணம் யாதோவென்
றுகூறினார். எ-று. (௧௧)

மறைநெறியொழுக்கி னொழுகினுமொழுக மற்றதுதவிரினுந்தவிர்க[தார்.
நிறைபுகழ்க்காசி தனையடைந்தவர்க்கு கெடுமறம்போக்கிவீடளிக்கு
யிறைவனுக்காமா காத்தென்றென்றுளதோ விரும்புகழ்க்காசியுமற்றே
குறையறவுணர்மி னென்றயன்சொற்றூன்கோலவானவருளந்தெளிந்தார்.

(இ-ள்.) பெரும் புகழையுடைய காசிதேவியானவள் வேத விதிவழியில்
நடப்பவர்களும் நடவாதவர்களும் தன்னை யடுப்பார்களாயின் பெரும்பாதகங்
களை யொழித்து முத்திகொடுப்பாள். சிவபிரானுக்கு இன்ன பொருளாகுமென்
றும் ஆகாதென்று முளதோ (இல்லை) பெரும்புகழையுடைய காசியு மவ்வாறே
யாரும் உள்ளக்குறை யொழியும்படி தெரிந்து கொள்வீர்களென்று பிரமன்
கூறினான். அழகியதேவர்கள் மனந்தெளிந்தார்கள். எ-று. (௧௨).

முன்னேநாளியமன் மறுவொடுவந்த முளரிவானவற்கிஃதுரைத்தோ
மன்னதுநீயு மறிந்திருக்கின்ற யாதலாலுலகெங்கும்பரந்த
துன்னருங்காசிப பெரும்புகழ்நமக்கு மொழிவறவிருப்பமுண்டாக்கு
மென்னநாமுரைக்கிற்பிறர்க்கெவனாகும்ழைபொலியிளமுலைக்கொடியே.

கள - வது காசிதேவி வரம் பெற்ற அத்தியாயம். ' ஈ அங்

(இ-ள்.) பூர்வகாலத்தில் இயமனோடும் மதுவோடும் நம்மிடம்வந்த பிரம தேவனுக்கு இவ்வுண்மைகளை யுபதேசித்தோம் அதை நீயும் தெரிந்திருக்கின்ற னை ஆதலால் எல்லா உலகங்களும் பரவியதும் நினைத்தற் கரியதுமாயுள்ள கா சிமகிமை நமக்கு நீங்காத பிரியத்தை உண்டாக்குமானால் பிறர்க்கெவ்வாறாக முடியும் ஆபரணங்களால் விளங்கி இளமை மாறாத குஜங்களையுடைய பூங் கொடி போன்ற உமாதேவியே. எ-று. (கந)

நீருறுந்திவலை நீரிடைவீழ்ந்தா நீரதேயாவதுபோலப்
பாருறுமுயிர்கள் காசியையுற்றாற் பரவியபெரும்புசழ்க்காசி
யேருறுசொருப மாமொருகாலத் திசைகெழுகாசினாமழைப்ப
வாருறுமுலையோர் மாதெனத்தோன்றிவந்துநம்முன்வணங்கியதே.

(இ-ள்.) சலத்திலுண்டாகிய திவலைகள் அச்சலத்தில் விழுமானால் சலவடி வமாவனபோல, உலகத்திலுள்ள ஆன்மாக்கள் காசித்தலத்தையடைந்தால் எவ் விடத்தும்பரவிய பெருங்கீர்த்தியுள்ள அழகிய காசிவடிவ மாவார்கள். முன்னொரு காலத்தில் பெருமையுள்ளகாசியை நாமழைத்தபோது கச்சணிந்தகுசங்களையு டைய பெண்வடிவமாகத்தோன்றி நமதுமுன்வந்து வணங்கிரின்றது. எ-று. (கச)

ஒருமடமகளை நோக்கியாமிலிங்க ரூபிநீயோனிருபியுநீ
வெருவரும்பாவ முழுவதும்போக்கி வீட்டின்பம்யாவர்க்குமளிக்குஞ்
சொருபிநீயென்ற முகத்திடைமகிழ்ச்சி தோற்றிலளென்னெனவினவக்
கருகுபுவிளர்த்தை யரிபடர்ந்தொளிரக் கட்டுயிலுணர்த்திடலுற்றாள்.

(இ-ள்.) இளமைதங்கிய ஒப்பற்ற அம்மாதை யாம்பார்த்து நாம் இலிங் கவடிவமாகின்றோம் நீ அதைத்தாங்கும் ஆவுடையார் வடிவமாவாயாக நீ இவ் விடத்திருந்து, வருபவர்களியாவருக்கும் அச்சத்தைத்தருகின்ற பாவமுழுவதை யுமொழித்து முத்தியின்பத்தைத்தருகின்றசொருபத்தைப்பெறுவா யென்றோம் அதைக்கேட்டு அம்மாது முகமலர்ச்சிகொள்ளாதவளானாள் நாம் யாதென்று வினவ நடுவே கறுத்துச் சுற்றிலும் வெளுத்து அழகிய இனோகைகள் படரப்பெ ற்று விளங்குங்கண்களையுடைய அம்மாது சொல்லத்தொடங்கினள். எ-று. (கரு)

எனையடைந்தவர்க்குப் பாதகம்போக்கி யின்பமாமுத்திரல்குவதே
நினைவரும்விரத மென்றுயானினைந்தே னினைந்ததற்கோரிடையூருக்
களைகடலுலகிற் கலியினிலளவாக் கடியபாதகம்பலபுரிவா

• ரனைவரும்டைவாரிபூனெவன்செய்கோவறைந்ததையுறுதியாக்கென்றுள்

(இ-ள்.) எனையடுத்துவந்தவர்களுடைய பாவங்களை யொழித்து சுகமய மான முத்தியைக்கொடுப்பதே நினைத்ததற்கரிய விரதமென்று யான் எண்ணியிரு ந்தேன். அவ்வெண்ணத்திற்கு விரோதமாக ஒலிக்கின்ற கடலாற் சூழப்பட்ட உலகத்தில் கலியுகத்திலே அளவுபடாத மகாபாதகங்களைச் செய்பவர்களியாவ

ரும் இவ்விடம் வருகின்றார்கள் யான் யாதுசெய்வேன் இவ்விடம் வந்தவர்களுக்கு முத்தியென்று தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்த வாக்கியத்தை உறுதிப்படுத்த வேண்டுமென்றனள். எ-று. (க௯)

கன்னிநீயெதனை விரும்பினையதையே கடவுளர்பலருமுன்னொருநாட்
டுன்னிவந்திறைஞ்சிவேட்டனரவர்க்குத்தோல்வியிலவ்வரங்கொடுத்தோ
மின்னினிநீயிரத்தலாலுலகி லெத்துணைப்பாதகம்புரிந்து
மன்னிநிற்சாரி னவையெலாமாற்றி வரந்தருவலிமுழுதளித்தோம்.

(இ-ள்.) காசிதேவியே நீயெதைவிரும்பிக்கேட்டனையோ அதையே முன்
னொருகாலத்தில் பலதேவரும் நிறைந்துவந்து வணங்கிக்கேட்டார்கள் அவர்க
ளுக்குப் பழுதின்றி யவ்வரத்தைக் கொடுத்துளேம் இப்போது நீயுங் கேட்ட
லால் உலகத்தில் எவ்வளவு பாதகஞ் செய்துள்ளவர்களானாலும் உன்னைவர்தடு
ப்பார்களானால் அப்பாவங்களை யொழித்து முத்தியைத்தருகின்ற வல்லமைமு
ழுவது முனக்கே கொடுத்தோம் அஃதன்றியும். எ-று. (க௯)

அன்னியதலத்திற் பாதகமாற்றி யடைந்தவர்தமக்கதையறுப்பேன் [னிற்
றுன்னியிங்கமர்ந்து பாதகம்புரியிற் றுணிந்துயான்செய்வதென்னென்
பன்னியகால வயிரவர்தண்டம் பண்ணியபின்புநீகொடுத்தி
மன்னியவளவா விர்பினையென்றோ மற்றவள்கேட்டுளமகிழ்ந்தாள்.

(இ-ள்.) பிற தலங்களில் பாவஞ்செய்து இவ்விடம் வருவார்களானால்
அப்பாவங்களை நீக்குவேன் இத்தலத்திலிருந்து மகாபாதகங்களைத் துணிந்து
செய்வார்களானால் யான் யாதுசெய்யக்கூடுமென்று கேட்டனையாயின் காலவைர
வர் பாபத்திற்குத் தக்கதண்டனையைச் செய்தபின்னர் நிலைபெற்றுள்ளதும் அள
வுபடாததுமாகிய முத்தியின்பத்தைத் தருவாயென்று கட்டளையிட்டோம்
அதைக்கேட்டு காசிதேவி மனமகிழ்ந்தனள். எ-று. (க௯)

சிறந்தமாகாசி வாழ்நருட்பாவஞ் செய்நரைத்தெறுகலிவருத்து
மறந்தவாவனைய காசியுட்கலியு மணுகுமோவெனினணுகாதா
லுறந்தசீவர்களாங் கிருந்துசெய்மறமே யுறுகலியாய்வருத்திடுமாற்
பிறந்தவக்கலியை மாற்றுவான்கால வயிரவப்பெரும்பெயர்த்தோன்றல்.

(இ-ள்.) மேலான காசித்தலத்தில் வாழ்பவர்களுள் பாவஞ்செய்பவர்க
ளை கலிபுருஷன் வருத்தப்படுத்துவான் தருமநீங்காத அத்தலத்தில் கலிபுருஷ
ன்வருவானோவென்று (உமாதேவியே) கேட்பாயானால் கலிவரமாட்டான் அக்
காசியில் வசிக்கும் ஆன்மாக்கள் செய்யும்பாவமே கலிபுருஷ ரூபத்தைப்பெற்று
துன்புறுத்தும் காலவைரவக்கடவுள் தக்கதண்டனைசெய்து கலிவடிவங்கொ
ண்ட பர்பத்தை நீக்குவன். எ-று. (க௯)

கஞ்சத்துச்சாம்பர் கலந்திடப்புனிதங் கவின்றெனக்கையுளபொருளை
நெஞ்சத்துப்படிநின் மேலவர்கரத்து நேர்ந்திடல்கலந்திடப்புனிதங்

கௌ - வது காசிதேவி வரம் பெற்ற அத்தியாயம்: ௪௮௩

தஞ்சத்துக்கிடைக்கு மதுபலவினுக்குஞ் சாதனமாமதேமுத்தி
யஞ்சத்துநடையா யுணரெனத்தெரித்தா னருளுருவாகியபெருமான்.

(இ-ள்.) சாம்பராற் சுத்திசெய்யின் வெண்கலம் பரிசுத்தத்தையடைவது
போல, கையிலுள்ள பொருள்களை மனத்திற்களங்கமில்லாத சாதுக்களுக்குக்
கொடுத்தால் ஆதரவான சித்தசுத்தியைப் பெறுவார்கள் அப்புண்ணியமே பல
வாயுள்ள சுகங்களுக்கும் காரணமாகும் அதுவே முத்தியின்பத்தைக் கொடுக்கும்
அன்னம்போலும் நடையையுடைய உமையேதெரிவாயாகவென்று திருவருள்வடி
வாகிய சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தனர். எ-று. (௨௦)

காசிதேவி வரம்பெற்ற வத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம். கௌ-க்கு. திருவிருத்தம். ௩௮௪.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

பதினெட்டாவது காமகவி வரலா றுரைத்த வத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காசிமடந்தை முகமலர்ந்தென் செய்தாளவட்கென்கட்டுரைத்தாய்ப்
பேசியருள வேண்டுமெனப் பிராட்டிகேட்ப வெதிர்நின்ற
வாசிபயிலுங் காசிமகட் கறைந்தகதையொன் றுண்டென்று
வாசிமறையாக் கொண்டபிரான் வகுத்துக்கூறத் தொடங்கினான்.

(இ-ள்.) தேவரீர் கொடுத்தவரத்தால், காசிதேவி முகமலர்ச்சிகொண்டு
யாதுகாரியஞ் செய்தனள் அவளுக்கு என்னஉறுதி வாக்கியத்தைக் கட்டினையி
ட்டிர் (அடியேனுக்குத்) திருவாய் மலரவேண்டுமென்று பார்வதிதேவியார் கே
ட்க, அடுத்தோர்களை வாழச்செய்கின்ற காசிதேவிபணிந்து என்னெதிர் நின்ற
பேர்து அக்காசிதேவிக்கு யாங்கூறிய கதை ஒன்றிருக்கின்றது அதை உமை
யேகேளென்று வேதத்தைக் குதிரையாகக்கொண்ட சிவபெருமான் விரித்துச்
சொல்லத் தொடங்கினார். எ-று.

(க)

பேராநந்த கேத்திரமாய்ப் பிறங்குநின்பான் வசித்திடுத
றீராநந்த மருளுடையார் தமக்கேகிடைக்குஞ் செயிர்முழுதுஞ்
சாராநந்த வகங்கரிப்பார் தமக்குஞ்ஞான்றுங் கிடைப்பரிது
பாராநந்த வுறிற்றண்ட பாணிநமதா னையிற்றடுக்கும்.

(இ-ள்.) நித்தியாநந்தத் தலவடிவாகவிளங்கும் உன்னிடத்துவந்து வசித்தல்
நமது கருணை நீங்காத அடியார்களுக்கே கிடைக்கும். எல்லாப்பாவங்களையுஞ்
செய்து அகங்கார மேற்கொண்டவர்களுக்குச் சதாகாலமும் வசிக்க நேரிடமா
ட்டாது. உலகத்திலுள்ள பாவிகள் அதிகமாக வரத்தொடங்கினால் தண்டபா
ணிக்கடவுள் நமதுகருணையினுற்றடுக்க, வராது தடைப்படுவார்கள். எ-று. (உ)

மன்னுகாசி நகர்வசித்து மறையினொழுக்கந் திறம்பிடுவோ
ருன்னுஞ்செயிரி னுறவழுந்தி யுனையுமெமையு மறந்திடுவார்
பன்னுந்தவத்தால் யோகத்தாற் பத்தியான்மற் றுனையடைவார்
கொன்னுங்கொடும்பா தகமனைத் துங்குமைந்துமுத்தியடைவாரால்.

கஅ-வது காமகலை வரலாறுரைத்த வத்தியாயம். ௭௭௮௭

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்யப்பெற்றுஞ் (சிலர்) வேதவிதிதவறி நிறைந்தகுற்றங்களிலழுந்தி உனையும் எனையும் மறப்பார்கள் சிலர் அத்தலத்தில் வசித்து வேதங்களா லெடுத்தரைக்கத்தக்க தவத்திலும் யோ கத்திலும் மெய்ப்பத்தியிலும் பழகி, அச்சத்தைத் தருகின்ற மகாபாதகங்களெல் லாவற்றையு மொழித்து முத்தியடைவார்கள். எ-று. (௩௦)

முந்தநினது மான்மியங்கண் முழுதுங்கேட்டும் பாதகமே
நந்தவறிவி லார்தொடிய நரகந்தழுந்தி யிடர்ப்படுவார்
சந்தமுதனீண் டிடப்பெற்றோர் தவாதவிருப்பி னின்னையும்
நந்தமடையா நம்மையும்பூ சித்துமுத்தி யடைவாரால்.

(இ-ள்.) முதன்மையான (காசிப்பதியென்று பெயர் பெற்று விளங்கும்) உன்னுடைய மகிமைகளையாவ் கேட்டறிந்தும் பெரும்பாதகத்தைச் செய்யும் அறிவில்லாதவர்கள் மகாநரகங்களில்விழுந்து (தீர்க்ககாலம்) துயரமுறுவார்கள். சாந்தமுதலியகுணசம்பத்தை யடைந்தவர்கள், பேதியாத பேரன்பினால் உன் னையும் அழிவற்ற நம்மையும் பூஜைசெய்து மோட்சசுகத்தைப் பெறுவார்கள்.

என்றுபுநல வெனையடைவா ரியல்புசிறிது தெரித்தியெனக்
கன்றுசெறிகைக் காசிமகள் கரைந்துவேண்ட மனையாதி
துன்றுபொருளி லாசையிலார் சுருதியொழுக்கந் தவறாதார்
வென்றுமிளிர்நம் பேரருளே விரும்பாரின்ற மேன்மையார்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று நாம்தெரிவிக்க தலவடிவாகிய வென்னிடம்வந்து வசிப்பவர்களுடைய தன்மையைச்சிறிது தெரிவிப்பீரென்று வளையலணிந்த கைகளையுடைய காசிதேவியிரங்கி வேண்டிக்கொள்ள, வீடுமுதலாக நெருங்கிய பொருள்களில் ஆசையில்லாதவரும் வேதவிதிகளில் தவறாதவரும், தீவினையை வென்று விளங்கத்தக்க நமது பெருங்கருணையையே விரும்புகின்ற மேன்மையு டையோரும். எ-று. (௩௧)

அளவாநமது தலங்கடொறுஞ் சென்றுபோற்று மார்வமுளா
ரளவாமேன்மைத் தீர்த்தங்க ளனைத்துமாடி யமர்தருவா
ரளவாவருள்சா னம்புராணங் களனைத்து மாய்ந்திடுவர்
ரளவாத்தவத்தாற் பணிபூண்டா ரடிமைசெய்வா ரிவர்கண்டாய்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத நமது தலங்கடொறும்போய் துதிக்கும் விருப்பமு டையவரும், அளவில்லாத மகிமையுள்ள தீர்த்தங்களெல்லாவற்றிலுஞ் சென்று ஸ்நானஞ்செய்பவர்களும், அளவுபடாத திருவருள்வடிவாயுள்ள புராணங்களெல் லாவற்றையும் ஆராய்பவரும், அளவில்லாத தவத்தினால் (நமக்கு ஆலயமுதலிய) பணிவிடைசெய்பவர்களும், அகத்தடிமைசெய்பவரும் ஆகிய இவர்களெல்லாம் காசிதேவியாகிய உன்னிடத்துவந்து வாசஞ்செய்வதற்குரிய ராவார்கள். எ-று.()

இன்னும்புகலப் படுகதையொன் றினிமேனடப்ப ததுகேட்டி-
முன்னும்விதர்ப்ப நாடாளு முதல்வன்வீர சேனனெனப்
பன்னும்பெயரா னெஞ்ஞான்றும் பத்திசிரத்தை மிகவளர்ப்போன்
மன்னுமனையா னமைச்சர்முதன் மற்றோர்களுமத் தகையினரோ.

(இ-ள்.) இனிமேல் நடக்கப்போகிற கதை ஒன்றிருக்கின்றது அதைக்கூ-
றுவேன் கேட்பாயாக. யாவருஞ் சிந்திக்கத்தக்க விதர்ப்பதேசத்தை அரசாக்கி
செய்யும் வீரசேன மஹாராஜனென்பவன் நம்மிடத்து அன்பையும் விசுவாசத்
தையும் அதிகமாகச்செய்ப்பவன். அவ்வரசனுடைய மந்திரி முதலாயினோரும் அது
போலு, நல்லொழுக்கமுள்ளவரோயாம். எ-று. (எ)

அனையன் முனிவர் சிலாடைய வன்பிற்போற்றி யடிபணிந்து
புனையவிளங்கு நம்பகவன் பொலியுந்தலமெத் தலமாகும்
வினையமிகுந்தி ருனாத்தருள வேண்டுமெனவம் முனிவரருங்
கனையும்புகழ்சா தலமனைத்துங் கருதியீது தெரிந்துரைப்பார்.

(இ-ள்.) சில முனிவர்கள் அவ்வீரசேன மகாராஜனிடத்துவர. அவர்கள்
பாதங்களில் அன்போடு வணங்கித்துதித்து அன்பு செய்பவர்களுக்கு அருள்கி-
ன்ற நமது சிவபிரான் வீற்றிருக்கின்ற தலங்களுள் விளக்கமாக இருப்பது யாது
கூர்ந்தபுத்தியுள்ள பெரியோரோ உரைத்தருளவேண்டுமென்று கேட்க, அம்முனி-
வர்கள் பெரும்புகழுள்ள தலமஹிமைகளெல்லாவற்றையுஞ் சிந்தித்துத்தெளி-
ந்து இதைச்சொல்லத் தொடங்கினர். எ-று. (அ)

மன்னாவீர சேனாகேன் மறையுமுணரா நம்பகவன்
முன்னுமின்ற பெருங்கலைக ளனந்தமென்று மொழிந்திடுவா
ரன்னுனவற்றுட் கலையொன்றோ டமர்வா னகிலதலங்களினு
மென்னமுரைப்போ மற்றுமுள கலையோடமர்வா னெழிற்காசி.

(இ-ள்.) வீரசேன மஹாராஜனே கேட்பீராக வேதங்களால் அறியப்ப-
டாத நமது சிவபெருமானுடைய மஹிமையுள்ள கலைகள் சிந்திக்கத்தக்க அனே-
ககோடியென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். எல்லாத்தலங்களினும் அக்க-
டவுள் ஒவ்வொருகலையுடன் வீற்றிருப்பார். அழகிய காசிப்பதியில் எல்லாக்க-
லைகளோடு மெழுந்தருளியிருப்பார். ஆதலான் அக்காசிப்பதியின் மகிமையை நா-
ங்கள் யாதென்று கூறுவேராம். எ-று. (ஆ)

ஆயதிறத்தாற் காசிகை ரொன்றேயதிக மத்தலத்தே
மேயகிருமி கீடமா தேவன்வடிவம் விளங்கியெழும்
பாயபுகழத் தலம்வசிப்போர் பாவமனைத்து மொழிந்துயர்வார்
தூயவதன்சி ருனாப்பரிதா லென்றுசிலசொற் றனர்முனிவர்.

(இ-ள்.) ஆனபடியால் காசித்தலமே மேன்மையுடையதாகும். அத்தலத்தி-
லுண்டாகிய கிருமிகீட முதலிய எல்லாச்செந்துக்களும் மஹாதேவர் வடிவமாக

கஅ-வது காமகலைவரலாறுரைத்த வத்தியாயம். ஈஅக

விளங்கும். பரவிய புகழையுடைய அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவர்கள் பாவமுமு
தும் நீங்கி உயர்வையடைவார்கள் பரிசுத்தமுள்ள அத்தலமஹிமையைச்சொல்வ
தற்கரிதாமென்று முனிவர்கள் சிலபாகத்திற் கூறினார்கள். எ-று. (க0)

அன்னபொழுதே காசிரக ரடையும்வாஞ்சை யுடையாய்
மன்னனிநுந்தா னவனுட்டு வாழ்க்கையுடையா னொருதாசி
நன்னர்மனத்தாள் காமகலை யென்றுநவிலு நாமத்தாள்
பன்னவரிய காசிரகர்ப் பழமான்மியங்கள் சிலகேட்டு.

(இ-ள்.) அம்முநிவர்கள் கூறியபொழுதே காசித்தலத்திற்குப் பேரகவே
ண்டுமென்கிற ஆசையுடையனாகி அவ்வீர சேனமகாராஜனிநுந்தனன். அவ்வித்
ர்ப்ப நாட்டில் வாழ்கின்ற ஒருதாசி, காமகலையென்று சொல்லத்தகும் நாமகர
ணமுடையவள் நல்லமனமுள்ளவள் உரைப்பதற்கரிய அனாதித்தலமாகிய காசிப்
பதியின் மகிமையில் சிலவற்றைக் கேள்வியுற்று. எ-று. (கக)

என்றுகாசி நகர்புகுவோ மென்றுகாசி நகர்வசிப்போ
மென்றுகாசி நகர்சூழ்வோ மென்றுகங்கை யாடிடுவோ
மென்றுவிசுவே சனாத்தொழுவோ மென்றுசிவபுண் ணியத்துயர்வோ
மென்றுபிறவித் துயரொழிவோ மென்றுகருதி யேக்குறுவாள்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தை என்றைக்குப்போவேன், அந்நகரில் எப்போதுவ
சிப்பேன் அக்காசியை என்றைக்குப்பிரதக்ஷணஞ் செய்வேன். கங்காதீர்த்தத்
தில் எப்பொழுது ஸ்நானஞ்செய்வேன் விசுவநாதரை என்றைக்கு வணங்குவேன்
சிவபுண்ணியங்களால் எப்போது மேன்மையடைவேன் பிறவித்துயரத்தை
என்று நீங்கப்பெறுவேன் இவ்வாறுகக்கருதி யேக்கத்தையடைவாள். எ-று. (கஉ)

அனையகாம கலையொருநா ளகத்தாரொடுஞ்சொல் லாதெழுந்து
துனையவொருகா சியையடையத் துணிந்துமுனிவர் விடைபெற்றுப்
புனையவொளியொன் முதற்றானம் பொற்பார்மறையோர் கொளக்கொ
நனையபொழில்சூழ் திருக்காசி நகரநோக்கி வழிக்கொள்வாள். [டுத்து

(இ-ள்.) அவ்வண்ணமுள்ள காமகலை ஒருதினத்தில் வீட்டிலுள்ளவர்க
ளோடுஞ் சொல்லாமல் விரைவாக எழுந்து ஒப்பற்ற காசித்தலத்துக்குப்போக
நிச்சயித்து அத்தலத்தின் மகிமையைப்போதித்த முனிவர் அநுமதிபெற்றுக்கொ
ண்டு விளக்கமுற்ற பொன்முதலிய தானப்பொருள்களை சாஸ்த்திர உணர்ச்சி
யால் அழகுவாய்ந்த பிராமணர் விரும்பிக்கொள்ளும்படி கொடுத்து தேன்னுளிக்
கின்ற சோலைகள் சூழ்ந்த காசித்தலத்திற்குப்போகும்படி வழிக்கொண்டனள்.()

ஆறுநடக்கத் துணிந்தாளா யைந்தாறடிவைப் பாள்ப்போ
தூறுமெடுத்த பவப்பாவ மொன்றுநில்லா தொழிந்தகலு
மேறும்புகழ்மாப் பெருங்காசி யெய்தலொடுமுற் பலபவத்துச்
சேறுங்கொடிய பாவமெலாந் தேய்ந்துமாய்ந்து சிதைதருமால்.

(இ-ள்.) வழிநடக்கத்துணிந்து காசியைநினைத்தஐந்தாறடிவைத்தபோது, பிறந்தநாட்டொடுத்துச் செய்தபாவங்கள் நீங்கிவிட்டன. இலக்குமி வசித்தற் கிடமாகிய பெரும்புகழுள்ள காசிப்பதியை அடைந்தமாத்திரத்தில் பல்பிறவியி லுஞ்செய்த கொடும்பாவங்கள் யாவும் நாசத்தை யடைந்தன. எ-று. (கச)

வள்ளங்கவற்றும் பூண்முலையாள் வயங்குகாசி யெய்துதலு முள்ளங்குளிர மெய்குளிர வோங்குமணிகன் னிகைமூழ்கிக் கள்ளமகல மறையோர்க்குக் கையினுளவெ லாங்கொடுத்து விள்ளமுடியா விரத்தியளாய் வீரும்பியாங்கே தலைமழித்து.

(இ-ள்.) தங்கக்கண்ணத்தை யவமதித்து ஆபரணங்களையணிந்த குசங்க ளையுடைய அக்காமகலை விளக்கமுற்றகாசியையடைந்தபோது மனோதாபம் நீங் கவும் சரீரங்குளிரவும் மேலான மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானஞ்செய்து களங்கத் தை யொழிக்கும் பிராமணர்களுக்கு கையிலுள்ள வெல்லாப்பொருளையுந் தா னஞ்செய்து சொல்லஅடங்காத விரத்தியுடையளாய் வீருப்புடன் தலைமொட் டையிட்டிக்கொண்டு. எ-று. (கடு)

மந்தாகினிவண் புனன்மூழ்கி வயங்குநீறு கண்மணியோ நெந்தாரின்ற விருப்பினணிந் துலவாவன்பு தலைக்கொள்ள முந்தாமது தரிசனமு மூவாநினது தரிசனமுஞ் சந்தார்வனமென் முலைத்தோகாய் தவிராதாற்றி வருவாளால்.

(இ-ள்.) ஞானவளத்தைத்தருகின்ற கங்காதீர்த்தத்தில் முழுகி ஒளியை யுடைய விபூதி உருத்திராக்ஷத்தை அதிகரிக்கின்ற அன்போடு தரித்து பேதியாத பத்தியுடன் நம்மையும் உன்னையுந் தரிசித்துச்சந்தனக்கோலத்தையணிந்த அழகிய குசங்களையுடையமாதே இந்நியமங்களைத்தவிராதுசெய்துவருவாளாயினாள். எ-று.

தீராவருளி னெனைக்காத்தி தேவதேவு மாதேவ பேராதொளிரித் தலத்தமரப் பெருகுஞ்சிரத்தை மிகக்கொடுத்தி யாராவமுதே யெனத்துதிப்பா ளமூவாள்விமூவா ணகைப்பாளொன் றோராதெழுந்து நடம்புரிவா னுருகியுருகிப் பாடுவாள்.

(இ-ள்.) நீங்காக்கருணையால் அடியேனைப் பாதுகாப்பாயாக, தேவர்களுக் குத்தேவராயுள்ள மஹாதேவரோ, ஒளிநீங்காத காசித்தலத்தில் நான்வசிக்க அதிக சிரத்தையைக் கொடுப்பீராக அளவுபடாத சுகத்தைத்தருகின்ற தேவாமிர்தம் போன்றவரோ என்று துதிசெய்வாள், பிரிவுநேரிட்டால் யாதுசெய்வேனென்று அமூவாள், சோர்ந்து விமூவாள், பின்னர் நகைசெய்வாள், ஒன்றுஞ்சிந்தியாதெழு ந்து ஆடுவாள், நம்மைநினைந்து கனிந்துருகிப்பாடுவாள். எ-று. (கஎ)

சொற்றவீங்குப் பரமான்ம சொருபமான, விலிங்கத்தை முற்றவுணர்ந்தே னைந்தியோ சனையானீள மொழியகல முற்றவொருயோ சனையாமென் றுரைப்பாளிதையா னடைந்தமையாற் பெற்றபேறு சொலற்பாற்றோ வென்றுபெரிது பேசுவாள்.

க-அ-வது காமகலை வரலாறுநாத்த வத்தியாயம். ஈகக

(இ-ள்.) இத்தலத்தில் பரமான்ம சொரூபமாக எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவலிங்கத்தினியல்பை முழுவதுமறிந்தேன். ஐந்தயோசனை நீளமும், ஒரு யோசனை யகலமுமாக உள்ளதென்று கூறுவாள். இதை யான் சமீபித்துத் தரிசித்தமையால் நானடைந்த பிரயோசனத்தைச் சொல்லக்கூடியதோ வென்று மிகவு மெடுத்தரைப்பாள். எ-று. (கஅ)

தீயபுரியும் பாதகர்காள் செகமோரோமும் புகழ்காசி
யாயதலத்தை யடையீரோ வரியாதியர்க ஞபாசிக்க
மேயவிசுவ நாதனடி விரும்பித்தொழுதேத் தெடுக்கீரோ
தூயபுரிந்து நிற்பீரேற் றுயருண்டாமோ வெனச்சொல்வாள்.

(இ-ள்.) கொடுமையா யுள்ளவைகளைச் செய்யும் பாதகர்களே சத்தலோகத்தாரும் துதிக்கப்பெற்ற காசியென்கிறதலத்தைச்சேர்வீர்களாக. விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களாலே உபாசனைசெய்ய விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும் விசுவநாதருடைய பாதங்களில் அன்புவைத்துவணங்கித் துதிப்பீர்களாக பரிசுத்தமாகிய சற்கருமங்களைச்செய்து அத்தலத்திலிருப்பீர்களானால் உங்களுக்குத் துயரமுண்டாகுமோவென்று கூறுவாள். எ-று. (கக)

காமகலையிவ் வாரொழுதல் கண்டுநீயோர் முனிவர்குலத்
தாமநறும்பூங் குழன்மாதாய்ச் சுரசையெனும்பேர் தாங்கியிக
மேமம்விழைவாண் முன்புகுவா யினையநீயார் பெயரென்னை
நாமமெதுநின் றேயத்திற் கெனநீவினவ வவணவில்வாள்.

(இ-ள்.) காமகலைஎன்னுந் தாசி இவ்வாறு நன்னடையிலிருப்பதை நீயறிந்து பிராமணர்குலத்திற்பிறந்த மலரணிந்து விளக்கமுற்ற நல்ல அளகபாரத்தை யுடைய கன்னிகைவடிவெடுத்தது சுரசையென்னும் பெயர்பூண்டு பேரின்பத்தை விரும்புகின்ற அக்காமகலை முன்னே பிரசன்னமாகி இவ்வாறு தவஞ்செய்கின்ற நீயார். உன்பெயர்என்னை உனதுதேசம் ஏது என்று நீகேட்க அவள்கூறுவாள்.

செய்யநெறிசே ரொருவிதர்ப்ப தேயம்வாழு மோருதாசி
வெய்யகாம கலையென்று விளம்புவாரெற் கொருநாமம் [ழிந்
பொய்யவாவிப் புன்னெறிபோய்ப் புரிந்தகொடும்பா தகங்களொ
துய்யவினைய காசிக நகுந்றேனுள்ள திதுவென்பாள்.

(இ-ள்.) சன்மார்க்கத்தை யுடையோர் தங்கிய ஒப்பற்ற விதர்ப்பதேசத்தில் வாழுகின்ற தாசியாகிய என்னை கொடியகாமகலையென்று சொல்லுவார்கள் பொய்ப்போகங்களை, விரும்பிக் கொடுத்தொழிலைச் செய்ததனால் வந்த மஹாபாதகங்களெல்லாம் விலகி நான்விழைக்கும் வகையாக இக்காசித்தலத்தை யடைந்தேன் இதுவே உண்மையாமென்று கூறினள். எ-று. (உக)

என்றபொழுது பருவமுட நெழிலும்வாய்ந்தாய் குலதரும
மொன்றவியற்றாய் தலைமழித்திங்குறுதறகுமோ வென்பாய்நீ

நின்றவியையா வைபுநிலையோ நிலையாமொன்றே நிலையாக
நன்றவாவினேன்பழுதோ நங்காய்புகலென் தவள்புகல்வாள்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு சொன்னபோது யவ்வனமும் அழகும் வாய்ந்திருக்கி
ன்ற நீகுலாசாரநடையை நடவாது தலையை முண்டிதஞ் செய்துகொண்டு
இவிடத்திருப்பது நீதியாமோவென்று கூறப்போகின்றனை உள்ளதுபோல் கா
ட்டுகின்ற யவ்வனமுதலியவைகள் நிலையாமோ ஒப்பற்றபொருளாகிய முத்தி
யொன்றே நிலையாகுமென்றுமதித்து அந்நன்மையை விரும்பினேன் அவ்விருப்பந்
தீதாகுமோ நீ சொல்லியருள்வா யென்று அக்காமகலை சொல்லப்போகின்றாள்.

இந்தநகரங் கண்டனையே யிறும்பூதென்னை யுனையென்பா
யந்தமிலதா யைந்துகுரோ சத்தினளவாய்ப் பரமான்ம
சந்தமுளதா யொளிரிலிங்கந் தனைக்கண்டேனென் தவளுரைப்பாண்
முந்தவதற்கு நினக்கும்வேற் றுமையென்மொழிதி யென்பாய்நீ.

(இ-ள்.) இத்தலத்தைத் தரிசித்தனையே யாது ஆச்சரியத்தைக் கண்டனை
யென்று நீகேட்கப்போகின்றனை. லயமில்லாததாய், பஞ்சக்குரோச தூரத்தள
வும் வியாபீத்ததாய், பரமான்மசொருபமாய், விளங்குகின்ற இலிங்கத்தைத் தரி
சித்தேனென்று அவள்சொல்லப் போகின்றாள். காணப்பட்ட அவ்விலிங்கத்துக்
கும் உனக்கும் பேதம்யாது சொல்வாயென்று நீகேட்பாய். எ-று. (உ௭)

யானுமெனது மிருப்பனவு மெனக்குமதற்கும் பேதமே
தேனுங்கனியும் பொருமொழியாய் தீயவவைதீ ரதிற்பேதந்
தானுமுளதோ பரம்வேறு தாம்வேறென்று கருதுவார்க்
கூனுந்தொலையா துறவளரு மொழியாதொருகா லமுந்துக்கம்.

(இ-ள்.) தேனையும் முக்கனியையு மொத்த வசனத்தையுடைய அம்மே ஆ
ன்மாவாகிய எனக்கும், தேகமுதலிய பிறபொருளுக்கும் பேதமாகும் பிறபொ
ருளை எனதாகப் பற்றுகின்ற கொடுமைநீங்கினால் பேதமிருக்கின்றதோ அபேத
மேயாம் பிரமம்வேறு, தான்வேறென்று நினைப்பார்க்குப் பிறவி அதிகரிக்கும்
துயரமும் ஒருக்காலும் நீங்காததாகும். எ-று. (உ௮)

அறிவிற்செறிந்தோ ரிப்பேத மறையாரடைவர் ரபேதமே
செறிவிற்கருதிச் சிவதான தீர்த்தம்பயில்வா ராடுவார்
முறிவிற்கொடும்பா தகநீங்கி முத்தராவா ரென்றுரைத்துக்
குறிவிற்புருவத் தாய்நீயா ரென்பாளுள்ளங் குளிர்ந்துநீ.

(இ-ள்.) அறிவாலுயர்ந்த பெரியோர்கள் இப்பேதவாக்கியத்தைக்கூறார்
கள். அபேதானுபவத்தை யடைவார்கள். எல்லர்வற்றையும் பிரமரூபமாக மதி
த்து உத்தமதானங்களைச் செய்வார்கள் சிவாலயத்தைத் தரிசிப்பார்கள் சிவதீர்த்
தங்களுக்குப் போவார்கள் ஸ்நாநஞ்செய்வார்கள் மகாபாதகங்களை நீக்கி முத்தி
யடைவார்கள் என்று காமகலை என்பவள்கூறி வில்லினைப்போலும் வளைந்த புரு
வத்தையுடைய அம்மையே நீயாரென்றுகேட்பாள். நீமனமகிழ்ந்து. எ-று. (உ௯)

கஅ-வது காமகலை வரலாறுரைத்த அத்தியாயம். ஈகூஉ

சீராரபய வரதகரந் திகழப்பதியிற்ற கவையொடு
பாராய்கருண சொருபமாய்க் காட்சிகொடுப்பாய் பார்த்தவனா
நேராய்வணங்கித் துதிபுரிவா ணினதுவிரதங் கண்டிரங்கி
யாராய்தரவந் தேனென்று சொல்லியருளி யகலுவாய்.

(இ-ள்.) உல்கத்தாரால் ஆராய்ந்தறியப்படுகின்ற கருணையே வடிவமாகிச்
சிறந்த அபயவரதங்களுள்ளகைகளோடு பதினாறுவயதுடைய சுந்தரமுள்ள பெ
ண்வடிவமாகி காக்கிதரப்போகின்றனை அக்காமகலைபார்த்து முறையாகவணங்
கித்தோத்திரஞ்செய்வாள். உனது நல்விரதங்களைக்கண்டு இரக்கமுற்று ஆராய்ந்
தருளவந்தேனென்றுசொல்லி மறைந்துவிடப்போகின்றனை, எ-று. (உ௬)

பத்திமுதிர்ந்த காமகலை பன்னாளிவ்வா றங்கமர்ந்து
சித்திதருமந் தாகினிநீ ராடிநமையுஞ் சேவித்துப்
பொத்தியிருந்த பந்தமெலாம் போக்கிநம்மோ டொன்றாகு
முத்தியடைவா னென்றுரைத்தான் முத்தர்புகழ் முழுமுதல்வன்.

(இ-ள்.) சிறந்த அன்புள்ள காமகலை நெடுநாள் நல்ல நியமங்களோடு அக்
காசிப்பதியிலிருந்து அஷ்டசித்திகளையுந்தருகின்ற கங்காதீர்த்தத்தில் முழுகி நம்
மைத்தரிசித்து மூடியிருந்த ஆணவாதிபந்தங்களை யொழித்து, நம்மோடு அபே
தமாகக்கலக்கின்ற முத்தியடையப் போகின்றாளென்று பெரியோர்களால் புகழத்
தக்க சர்வபரிபூரணராகிய சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்தனர். எ-று. (உ௭)

கரைந்தவார்த்தை செவியேற்றுக் கைகள்சூவித்துக் காசிமகள்
விரைந்துநடந்து தன்னிருக்கை மேவியமர்ந்தான் மலைமடந்தாய்
இரைந்தகடல்குழ் நிலவலயத் தினையகாசித் திருநகரம்
புரைந்தநகரு மொன்றுளதோ வென்றனுமைபு மகிழ்ப்புத்தாள்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு கட்டளையிட்ட சிவபிரான் திருவார்த்தையைக் காசி
தேவிகேட்டு இருகரங்களையுங்குவித்து விரைவாக நடந்துபோய் தனது வாசஸ்
த்தானத்தில் விரும்பிவசித்தனள். இமாசலராஜகுமாரியே ஒலிக்கின்ற கடல்குழ
ப்பெற்ற பூமியில் இத்தன்மையாகச்சிறந்த காசித்தலத்திற்குச் சமானமஹிமை
யுள்ள தலம் ஒன்றிருக்கின்றதோ வென்று திருவாய்மலர்ந்தனர் உமாதேவியுங்
களிகூர்ந்தனள். எ-று. (உ௮)

காசிகொன் றொருதலமுங் கங்காநதியென் றொருபுனலும்
பேசியடங்கா விசுவேச னென்றுபெயர்கொ ளொருதேவும்
வாசியருள்வா, நெப்போது மன்னியிருக்க வறியாது
சகிநாகெ லாமமுந்தித் திரிவாரொனமீட் டிஞ்சொற்றான்.

(இ-ள்.) காசிப்பதியென்று ஒருதலமும், கங்காநதியென்கிற ஒரு தீர்த்த
மும், சொல்லுக்கடங்காத மஹிமையுள்ள விசுவநாதனென்கின்ற பெயர்பெற்ற
ஒரு தெய்வமும் மோக்ஷலாபத்தை யருளும்படி எக்காலத்திலும் நிலைபெற்றி

ருக்க இவ்வுண்மையினையறியாது ஜீவகோடிகள் இழிந்த நாகமெல்லர்வற்றிலு
மழுந்தித்திரிகின்றார்களென்று சூதமஹாமுனிவர் மேலுஞ் சொல்லத்தொடங்கி
னார். எ-று. (உக)

என்றுசூத முனிமுனிவி லெல்லாமுனிவ ருங்கேட்ப
ரன்றுநவீனரூ எனவருவந்து நன்றாயிருந்த திக்காசி
யொன்றுமகிமை யின்னுந் யுரையாக்குறையு முரைத்தருடி
கன்றுதலைதீர் தரவென்று கரைந்தார்முனியுங் கட்டுரைக்கும்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று சூதமுனிவர் களிப்புள்ள சமஸ்த்தமுனிவருங் கே
ட்கும்படி செவ்வையாகக் கட்டினையிட்டனர். அம்முனிவர்கள் விரும்பி இக்காசி
யின் மகிமை சிறப்பாகவிருக்கின்றது. இன்னும் இதன் மகிமையைத் தேவரீர் திரு
மாய்மலர்ந்து எங்கள் மனோவருத்தத்தைத் தணித்தருளுவீரென்று பிரார்த்தித்த
னர். அதைக்கேட்ட சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (க0)

காமகலை வாலாறுநாத்த வத்தியாயம் முற்றியது.

6 ஆக அத்தியாயம் ௧௮-க்கு திருவிருத்தம். ஈகள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தொன்பதாவது வீரசேனன் முத்தி பெற்ற அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காசிமான்மியங் கேட்டுக்கருத்தில்வைத்
தாசிலாதுவிதர்ப்ப நன்காண்டிடுந்
தேசிஞன்வீர சேனனெனுமன்னன்
மூசும்வாழ்க்கை துறக்கமுயன்றனன்.

(இ-ள்.) விதர்ப்பதேசத்தை விதியாக அரசாட்சிசெய்யும் அழகுள்ள வீர
சேனமகாராஜன் காசித்தல மகிமையைப் பேரியோரால் கேட்டு மனத்தில் நீங்
காது வைத்திருந்தானாதலால் நானாவிதசுகவடிவமாக வியாபித்திருக்கும் உலகவா
ழ்க்கையைத் துறக்கும்படி முயற்சித்தனன். எ-று. (க)

மானமிக்குயர் மைந்தனெனும்பிர
சேனனுக்குத் திருமுடிசூட்டி
னானதன்மனை யாளொடுமன்பொடு
மூனநீக்கவி முத்தம்வந்துற்றனன்.

(இ-ள்.) பெருமையிற்சிறந்த பிரசேனென்னும் குமாரனுக்கு மகுடாபி
ஷேகஞ்செய்வித்து நீதிவீழுவாது அரசானும்படிசெய்து மனதுக்கொத்த மனை
யாளொடும் புறப்பட்டுப் பிறவியை யொழிக்கின்ற காசிப்பதிக்கு அன்புடன்வந்
துசேர்ந்தனன். எ-று. (உ)

வருணைமூழ்கினன் வண்புகழ்க்கேசவன்
றிருமுன்சென்று திகழ்தரப்புகித்துப்
பரததீர்த்த முமுகிநடுப்புகற்
கரிசிலாமணி கன்னிகைமூழ்கினான்.

(இ-ள்.) வருணசங்கம தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து வியாபித்த புகழை
யுடைய கேசவன் சர்வதீயிற்சென்று அறிவுவிளங்கப் பூசைசெய்து பின்னர் பர
ததீர்த்தத்தில் முமுகி உச்சிக்காலத்தில் களங்கமற்ற மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானஞ்
செய்தனன். எ-று. (ங)

மன்னுசீர்விசு வேசர்மலர்ப்பத
மன்னபூரணி யம்மைதிருவடி

யுன்னியேத்தியொண் மாதவர்கேசவர்
பொன்னடித்துணை யும்புகழ்ந்தேத்தினான்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற சிறப்புவாய்ந்த விசுவநாதருடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளையும் அன்னபூரணித்தாயார் பாதங்களையும் சிந்தித்துத் துதித்து ஒளியுள்ள ஆதிகேசவருடையவும் பெரியோர்களுடையவும் பொன்போன்ற திருவடிகளை வணங்கித்துதித்தனன். எ-று. (சு)

அன்னதான மருங்கல தானநந்
சொன்னதானந் தொகுபசுத் தானமு
னென்னதானமும் வேதியர்க் கீந்தனன்
கன்னதானக் களிறுடை யண்ணலே.

(இ-ள்.) மதீர் பெருகுகின்ற கன்னத்தையுடைய யானையை நடாத்தும் வீரசேனவரசன் வேதமறிந்த பிராமணர்களுக்கு அன்னதானத்தையும் அரிய பூஷணதானத்தையும் சுவர்னதானத்தையும், கூட்டமான கோதானத்தையும் மற்றுமுள்ள எல்லாத்தானங்களையுஞ் செய்தனன். எ-று. (ரு)

பொறி யடக்கிப் புகலும் புலனொரு
நெறிநடத்தி நிகழ்தரு மன்னவ
னறிவினிங்ங னமர்தரு நாளையிற்
குறிகொள்காம கலைவந்து கூடினான்.

(இ-ள்.) தத்தம் வழிகளிற்செல்லாது இந்திரியங்களையடக்கி அறிவை விதிவழியே நடத்தி விளங்குகின்ற வீரசேனமஹாராஜன் அறிவாலுயர்ந்த சாதுக்களோடு இவ்வாறு வசிக்கும்போது முத்திலக்கியத்தில் மாருதகாமகலை யென்பவள்வந்து கண்டனள். எ-று. (சு)

வந்தகாம கலைதனை மன்னவன்
சந்தமார்தவக் கோலந் தெரிந்துதான்
முந்தவேயுப் சார மொழிந்தன
னிந்தநாளிவ னென்செய்கின் றுயென்றான்.

(இ-ள்.) தன்னிடம்வந்த காமகலையினுடைய அழகுநிறைந்த தவக்கோலத்தை வீரசேன மன்னவன்பார்த்து மேலான உபசாரவார்த்தைகூறி இத்தலத்தில் இப்போது யாது செய்கின்றனை யென்றனன். எ-று. (எ)

பத்தியோடென் பதிக்குப் பணிசெய்துஞ்
சித்திசாலவி முத்தந் தெரிசித்தும்
புத்திமேவும் புராணங்கள் கேட்டுமொண்
முத்திமேவ முயலுகின்றே னென்றான்.

(இ-ள்.) அன்போடு எனது நாயகனுக்குத் தொண்டுசெய்தும், மோட்ச சித்தியைத்தருகின்ற காசியைத்தரிசனஞ்செய்தும், விவேகத்தை விளக்குஞ் சிவ புராணங்களைக் கேள்வியுற்றும், அருள்விளங்குகின்ற முத்தியைப்பெறுவதற்கு முயற்சிக்கின்றே னென்றனன். எ-று. (அ)

கக-வது வீரசேனன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம். ௪௬௭

என்றபோது விதர்ப்பதத் திறையவ
னொன்றநின்பதி யாருறு பேரொவ
னன்றவாவின னானவில் வாயெனக்
கன்றவின்றி யக்காம கலைசொல்வாள்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு சொன்னபோது விதர்ப்பதேசாதிபதியாகிய வீரசே
னவரசன் உனக்குத்தகுந்த நாயகன்யார் அவர் நாமகரணம்யாது அதைக்கேட்க
விரும்பினேன் தெரிவிப்பாயென்று கூற. மனோவருத்தமில்லாத காமகலை கூறு
வாள். எ-று. (௬)

ஆன்றவேதமு மாகம மும்பயன்
ரோன்றமேவு புராணமுஞ் சொற்றவ
னொன்றகாதலி னெங்கு மிருப்பவ
னூன்றவுள்ளத் தொதுங்குத லில்லவன்.

(இ-ள்.) பொருள் நிறைந்த வேதங்களையும் ஆகமங்களையும் சரியை யாதி
பயன்கள் தோன்றத்தக்க புராணங்களையும் திருவாய்மலர்ந்தவர். ஓண்டாகிய
பேரன்புடன் எவ்விடத்து நிறைந்திருப்பவர். ஆராய்ந்தறியும் உள்ளத்தைப் பிரியா
துவசிப்பவர். எ-று. (௭)

அளவிலாற்றல னொன்றவர் சொற்றிடு
மளவினாமத் தனன்பர்க் கெளியவ
னளவில்சீர்த்திய னற்புதன் சிற்பர
னளவிலாத குணங்க ளமைந்தவன்.

(இ-ள்.) அளவுபடாத வல்லமையுள்ளவர் பெரியோரால் எடுத்துரைக்கத்
தக்க அனந்த நாமங்களையுடையவர் அன்புசெய்கிறவர்களுக்கு எளிமையானவர்
அளவிறந்த புகழுள்ளவர் ஆனந்தமேவடிவமாயுள்ளவர் ஞானநீங்காத பரப்பி
ரமமாயுள்ளவர் அளவுபடாத உத்தமகுணங்களுள்ளவர். எ-று. (௮)

பெண்டுபிள்ளையிற் பெட்டவர் காண்கிலான்
கண்டுநேர்மொழிக் கன்னியோர் பாகத்தான்
விண்டுவாற்றொழு விச்சுவ நாதனே
யண்டுமென்பதி யென்றறைந் தாளரோ.

(இ-ள்.) மனைவிமக்களிடத்துப் பிரியம்வைப்பவரால் காணப்படாதவர்.
கற்கண்டினைப்போலும் மதுரம்வாய்ந்த வார்த்தைகளையுடைய உமாதேவியாரை
வாமபாகத்திலுடையவர் விஷ்ணுதேவரால் வணங்குதற்குரிய விசுவநாயகரோ
என்னைப்பிரியாத பதியென்று கூறினாள். எ-று. (௯)

மன்னனுள்ள மகிழ்ச்சி யுடையன
யன்னனைத்தெரி வாரொவ ராயிழாய்

நன்னரோதுக வென்றன னன்றெனக்
கன்னன்மென்மொழிக் காமகலை சொல்வாள்.

(இ-ள்.) கேட்ட அரசன் களிப்படையும் உள்ளத்தினையுடையனாகி, அம்
மஹாநுபாவனைத் தெரியத்தக்கவர்கள் யாவர் ஆராய்ந்த ஆபரணங்களணிந்த
காமகலையே நல்மாகக் கூறுவாயாக வென்றனன். கரும்பினது இரதம்போலும்
மதுரவாக்கியங்களையுடைய அக்காமகலை நல்லதென்று சொல்லத்தொடங்கி
னள். எ-று. (கந)

வேதநீதி விடாதுகைப் பற்றினோர்
போதவாகமம் புந்திதெளிந்தவ
ரோதவாய்ந்த புராணங்க ளோர்பவர்
தாதமார்க்க முதலிய சார்பவர்.

(இ-ள்.) வேதங்களிலே விதித்தவிதியைத் தவறாது அதுஷ்ட்டிப்பவர்களும்
அறிவேவடிவாகிய ஆகமங்களை புத்தியிற் றெளிந்தறிபவர்களும் பாராயணஞ்
செய்தற்குரிய பதினெண் புராணங்களையும் ஆராய்பவர்களும் தாசமார்க்கமுத
லியவற்றையடைபவர்களும். எ-று. (கச)

சிவதலங்க டொறுஞ்சென்று போற்றுவார்
சிவனியற்றிய லீலை தெளிபவர்
சிவனையாதரிப் பார்க்கன்பு செய்பவர்
சிவனன்னுமஞ் செவியின் மடுப்பவர்.

(இ-ள்.) சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற தலங்கடொறுஞ்சென்று வணங்
குவோரும் சிவபெருமான் செய்ததிருவிளையாடல்களைத் தெளிந்தறிபவர்களும்
சிவபெருமானை விரும்பும் அடியார்களுக்குப் பத்திசெய்பவர்களும் சிவநாம
ங்களைக் காதில் நிறைப்பவர்களும். எ-று. (கரு)

பந்தபாச முழுமையும் பாற்றினோர்
வந்ததேபெற் றுவக்கு மதியினோர்
கந்தமார்குழற் காரிகை யார்முலைச்
சந்தமார்பிற் றழுவுத னீத்தவர்.

(இ-ள்.) பாசபந்தங்களை முழுவதும் நீக்கினவர்களும் கிடைத்தபொரு
ளால் திருத்தியடையும் அறிவுடையோர்களும் வாசனைநிறைந்த கூந்தலையுடைய
மடவார்குஜங்களை அழகியமார்பிற் றழுவவேண்டுமென்னுமாசையை யொ
ழிந்தவர்களும். எ-று. (கசு)

சாதுநீர்மையர் தாக்கு மிராகமுற்
கோதுநீத்தவர் கோணை வழிச்செலு
மேதுதீர்ந்தஃ தின்றி யிருப்பவர்
காதுபாதகங் காற்றி யமர்பவர்.

கக-வது வீரசேனன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம். ஈகக

(இ-ள்.) சாதுத்தன்மையுடையவர்களும் வாதிக்கின்ற ஆசைமுதலிய குற்றமொழிந்தவர்களும் பாபவழியிற் செலுத்துகின்ற தீயகன்மமொழிந்து அக் கன்மவிளைவின்றி யிருப்பவர்களும் கொல்லுதற்குரிய தீவினை நீங்கியிருப்பவர்களும். எ-று. (க௭)

காசிகாசி யெனச்சொலக் கற்றவர்
காசியேபொரு ளென்று கருதுவோர்
காசிமாநதி யிற்கலந் தாடுவோர்
காசிசூழும் விரதங்கைக் கொண்டவர்.

(இ-ள்.) காசிகாசியென்கிற திருநாமமந்திரத்தைச் சொல்லும்படி கற்றுக்கொண்டவர்களும் காசித்தலமே உண்மைப்பொருளுென்று மதிப்பவர்களும் காசியிலுள்ள மகத்தான கங்காநதியையடைந்து முழுகுபவர்களும் காசியில் பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண விரதத்தை அனுஷ்டிப்பவர்களும். எ-று. (க௮)

இன்னரோமுத லியாருந் தெரிபவர்
மன்னர்மன்னவ வென்றனன் மன்னவ
னன்னவன்றனை யானுந் தெரிவனோ
நன்னரோதென வோதுவ ணங்கையே.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்டவர் முதலாகிய உத்தமர்கள் யாவராலுந் தெரியத்தக்கவராவார். அரசற்கரசராயுள்ளவரோ என்றுசொல்லிய காமகலைவார்த்தையை வீரசேனவரசன் கேள்வியுற்று அத்தன்மையுடையாரை நானறியக்கூடுமோ நலமாகச் சொல்வாயென்றுகேட்க அம்மாது கூறுகின்றனன். எ-று. (க௯)

விந்தமால்வரை வாழொரு வேட்டுவன்
குந்தமாதிகைக் கொண்டு திரிபவ
னெந்தநாளு மிருங்கொலை யாற்றுவான்
வந்தபேரை வழிப்பறி செய்பவன்.

(இ-ள்.) (முன்னடந்த ஒருகதைசொல்வேன் கேட்பீராக) பெரியவிந்தமலையில் வாழ்கின்ற ஒருவேடன், கைவேல்முதலிய ஆயுதங்களைக் கையிற்பிடித்துத்திரிகின்றவன், எப்பொழுதும் மகத்தான கொலைசெய்பவன், வழிவந்தவர்களை யடித்துப்பொருள் பறிக்கின்றவன். எ-று. (௨௦)

ஒருதினத்தி லொருவன மேவுழிப்
பொருவிலரமறை யோர்சிலர் போந்தனர்
திருவிலரனெதிர் சென்று மறித்தனன்
வெருவினாரவர் மேலெவன் செய்வரே.

(இ-ள்.) ஒருநாள் ஒரு காட்டிற்போகும்போது சமான்மில்லாத சில பிராமணர் வழியேவந்தார்கள் மூடனாகிய இவ்வேடன் எதிரோபோய் அவர்களைப் போகவொட்டாமற்றடுத்தான் அவர்கள் பயந்தார்களேயன்றி வேறே யாதுசெய்வார்கள். எ-று. (௨௧)

உள்ளயாவு முனக்குக் கொடுக்கின்றோங்
கள்ளமில்லார் கலப்புறுங் காசிக்கு
மெள்ளயாஞ்செல விட்டிடு வாயெனில்
வள்ளலாருனைப் போலென்று வாழ்த்தினார்.

(இ-ள்.) கையிலுள்ள பொருள்யாவும் உனக்குக்கொடுத்து விடுகின்றோம், வஞ்சனையில்லாத பெரியவர்களாலே அடைதற்குரிய காசித்தலத்துக்கு நாங்கள் தடையின்றிப்போக விடுவாயானால் உன்னைப்போலுபகாரஞ் செய்பவர்கள் யாவருளொன்று ஆசீர்வதித்தார்கள். எ-று. (உஉ)

காசியென்று கரைந்தசொற் கேட்டலும்
பாசிரீத்த புனலிற் படிற்றினான்
வாசியுள்ளந் தெளிந்தது மாண்புற
மூசினான முகிழ்த்தது வேடற்கே.

(இ-ள்.) அவ்வேதியர் காசியென்றுசொல்லிய வாக்கியத்தைக் கேட்டவள வில் திருடனாகிய வேடன்மனது பாசிரீங்கிய தண்ணீரைப்போல் தெளிந்தது மாஊழியைபுள்ள புண்ணியபாவங்களைப் பகுத்தறியும் நல்லுணர்ச்சி தோன் றியது. எ-று. (உங)

ஐயரோயடி யேன்கொலை யேமுதல்
வெய்யபாவம் விடாது புரிந்துளே
னுய்யவாநெறி யோது திருப்பணி
செய்யயான்றொடர் வேனென்று செப்பினான்.

(இ-ள்.) சுவாமிகளே அடியனைன் கொலைமுதலாகிய கொடும்பாதகங்களை நிரந்தரஞ் செய்திருக்கின்றேன் இனிமேற் பிழைக்கும்வழியைத் திருவாய்மலர் வீர்களாக. சாதுக்களாகிய தங்களுக்குப் பணிவிடைசெய்யும்பொருட்டு யான் பின்றொடர்ந்து வருகிறேனென்று கூறினன். எ-று. (உச)

கருதிவேதியர் காசிக்கும மோடுநீ
வருதியோவென்று வாய்மலர்ந் தாரொது
புரிதியென்று புகலினும் போற்றுவன்
பரிதியோல வந்தீரென்று பன்னினான்.

(இ-ள்.) அவ்வந்தணர், சிந்தித்துக் காசித்தலத்துக்கு எங்களுடன் நீ வரு வாயோவென்று சொன்னார்கள் எந்தப்பணி செய்யும்படி தாங்கள் கட்டளையிட டாலும் அவ்வாறே செய்வேனாக. எனது அஞ்ஞானவிருளைக் கெடுக்கத்தக்க சூரி யனைப்போல எழுந்தருளினீர்களென்று கூறினன். எ-று. (உரு)

அன்னதேலுடன் வாவென் றழைத்தனர்
சொன்னபோது தொடர்ந்தனன் வேடனு
நன்னர்நீழலி னாகைப் போதொடு
பின்னர்மேயவற் பார்த்திது பேசுவார்.

கக-வது வீரசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௨௮௧

(இ-ள்.) அப்படியானால் எங்களுடன் காசுக்கு வருவாயாகவென்று அவ்வந்தணரழைத்தார்கள். அவ்வார்த்தையைக் கேட்டவேடன் அவர்கள் சாயலைப் போல் பின்னெதொடர்ந்து கைகளில் மலரொடுத்துக்கொண்டு வருவதை அப்பெரியோர் பார்த்துக்கூறுகின்றனர். எ-று. (௨௬)

நல்லர்தம்மொடு சேருத னுனினி
நல்லதை லெவ்வாறென்று நாடுத
னல்லசாத்திரக் கேள்வி நசையுற
னல்லமாத்தலஞ் சேறன் விற்றிடல்.

(இ-ள்.) நல்லவர்களோடு கூடுதல் இனிமேலடியேன் நற்குணமுடையது நல் எவ்வாறென்று மதித்திருத்தல், மேலான சாத்திரங்களைக் கேட்கும்படி இச்சையடைதல், மகிமையுள்ள சிவஸ்தலங்களையடைதல், அதன்மகிமையைக் கூறுதல். எ-று. (௨௭)

புனிதமான வுணவு புசித்திடல்
புனிதமாக விடயத்தைப் பேர்க்குதல்
புனிதவானவர் போற்றும் புராதனன்
புனிதமாரடிப் பத்தி பொருந்துதல்.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமான ஆகாரங்களை விதிவழியே அருந்தல் தனது காலத்தைப் பரிசுத்தநடையிற் கழித்தல், உயர்ந்ததேவர்கள் துதிக்கின்ற பழையோனாகிய சிவபிரானது சுத்தம்நிறைந்த திருவடிகளுக்கு அன்புசெய்தல். எ-று. (௨௮)

இன்னசாத்திரத் தாற்சுத்தி யெய்திடு
மன்னதெய்த வடையுமெய்ஞ் ஞானமு
மன்னமற்றது வாய்த்திட வாய்த்திடும்
பின்னம்ற்றொளிர் பேரின்ப முத்தியே.

(இ-ள்.) சாத்திரங்கள்கூறிய இவ்வாறான ஒழுக்கத்தால் சித்தசுத்தியுண்டாகும். அச்சித்தசுத்தியால் சத்தியஞானங்கிடைக்கும். சத்தியஞானம் நிலைபெறக்கிடைத்தால் அபேதமாக விளங்குகின்ற பேரின்பமென்னு முத்தியானது கைவசமாகும். எ-று. (௨௯).

என்கூறி யிருந்தவ வேதியர்
கன்றுவேட னொடுங்கடி தேகினார்
சென்றுக்ஞ்சியைச் சேர்ந்தனர் பாதகங்
கொன்றுதீர்க்குங் கொழுங்கங்கை யாடினார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறுசொல்லிப் பெருமைவாய்ந்த தவநடையுள்ள அந்தணர்கள் முன்செய்தபாவத்தை எண்ணிவருந்துகின்ற வேடனோடு விரைவாகக் காசித்தலத்தையடைந்து மகாபாதகங்களைப் போக்கியருளும் கங்காதீர்த்தத்தில் ஸநாநஞ்செய்தார்கள். எ-று. (௩௦)

வேதநர்தனை விச்சுவ நாதனைப்
பாததாமரை போற்றிப் பணிந்தனர்,
சீதமேவவர் சேர்க்கையுற் றுனுமெய்ப்
போதமேவப் புரிந்தன னப்படி.

(இ-ள்.) வேதங்களுக்குத் தலைவராயுள்ள விசுவநாதருடைய திருவடித்தா
மரைகளை வணங்கித்துதித்தார்கள். கருணையுள்ள அப்பெரியோர்களை யடைந்த
அவ்வேடனும் ஞானமுண்டாகத்தக்க நல்லரியமங்களை அவ்வேதியரைப்போற்
செய்தனன். எ-று. (நக)

இந்தவாறு சின்னாளிங் கிருந்தனன்
பந்தபாசம் பறித்துய ரானந்த
நந்தமுத்தியை நண்ணினன் வேட்டுவன்
சந்தவேதியர் தாமிறும் பூதுற்றார்.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணமாகச் சிலகாலம் இத்தலத்திலிருந்து பாசபந்தங்களை
யொழித்து அவ்வேடன் ஆனந்தமதிகரிக்கின்ற முத்தியடைந்தனன் சாந்தகுண
முள்ளவேதியர் ஆச்சரியங்கொண்டார்கள். எ-று. (நஉ)

வேட்டுவற்கும் விலக்கிவெம் பாதக
நாட்டுமுத்தி யருளிய நாயகன்
வாட்டுமைம்பொறி மன்ன நினக்கரு
ஊட்டுதன்மையி லையமு முண்டரோ.

(இ-ள்.) வழிப்பறிசெய்யும் வேடனுக்கும் மகாபாதகங்களைவிலக்கி நிலை
பெற்ற முத்தியருளுகின்ற விசுவநாதர் பஞ்சேந்திரியங்களை யடக்கித் தவஞ்செ
ய்கின்ற அரசனாகிய உமக்குத் திருவருள்பாலிக்கின்றதன்மையில் சந்தேகமுண்
டாகுமோவென்று காமகலை கூறினன். எ-று. (நங)

என்றுகூறி யிருந்து சின்னாளரு
டுன்றுவிச்சுவ நாதன் றுணையடி
நன்றுபோற்றி நவிலரு மாநந்த
மொன்றுமுத்தி யுற்றுளொரு மங்கையே.

(இ-ள்.) இப்படியென்று வீரசேனவரசனுக்கு உறுதிகூறி, சிலகாலங்காசி
யில் வசித்துத் திருவருள்வடிவராயுள்ள விசுவநாதர் உபயபாதங்களையும் நலமாக
வணங்கிச் சொல்லுதற்கரிய ஆனந்தத்தைத் தருகின்ற முத்தியை அக்காமகலை
யடைந்தான். எ-று. (நச)

வீரசேன னிவ்விம்மித நோக்கியே
சாரமாகத் தவாதுசெய் பத்தியா
லாரவிச்சுவ நாத னடிமலர்
வாரமிக்க மனையொடுஞ் சேர்ந்தனன்.

கக-வது வீரசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௨௩௩

(இ-ள்.) விதர்ப்பதேசாதிபதியாகிய வீரசேனமகாராஜன் காமகலை முத்தியடைந்த ஆச்சரியத்தைப்பார்த்து பேதியாமற் சிவபத்திசெய்துவிசுவநாதர் திருவடித்தாமனையை அன்பு மிக்கபத்தினியோடும் அடைந்தனன். எ-று. (௩௩)

வந்தயாரும் வறிய ராகாவண
நந்தம்விச்சுவ நாத னருளியே
யெந்தநாளு மிருத்தலிற் காசிதான்
சந்தமார்சிவ லோகஞ் சரதமே.

(இ-ள்.) தம்மிடம் வந்தயாவர்களும் பிறவியடையாவண்ணம் நமது விசுவநாயகர் திருவருள்பாலித்து எக்காலத்திலும் வீற்றிருப்பதால் இக்காசித்தலத்தை அழகுவாய்ந்த சிவலோகமென்று கூறுவது சத்தியமாரும். எ-று. (௩௪)

வீரசேனன் முத்தியடைந்த வத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் கக-க்கு திருவிருத்தம். கூருரு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்.

உய - வது புரானிகரியல் புராத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திண்ணியவுலகிற் கதிபெறற்கேது சிரவணமச்சிர வணத்திற்
கண்ணியவேது மறைமுடிப்பிரான்சீ ரறைதருபுராண மப்புராண
நண்ணியவிருப்பிற்கூறுவோர் கேட்போர்நயத்தகுமிலக்கணமுழுநந்
தண்ணியகுணத்து முனிவசாற்றென்னச் சாற்றிடலுற்றனன்குதன்.

(இ-ள்.) வலிமைதங்கிய உலகத்தில் முத்தியடைதற்கேதுவாயுள்ளது வே
தாந்த விசாரணையாகும். அவ்விசாரணைக்குஏது. சந்திரஜடாதரராகிய சிவபி
ரானது சிறப்பைக்கூறுகின்ற புராணபாராயணமாகும் அப்புராணங்களை ஆ
வலோடு வாசிப்பவர்கள், கேட்பவர்களுடைய இலக்கணங்கள் முழுமையும்
சாந்தகுணத்தையுடைய சூதமகாமுனிவரோ தேவரீர்கட்டளையிடவேணுமென்று
சவுநகாதிமுனிவர்கேட்க, சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (க)

ஆதிநாள்வாத ராயணமுனிவ னம்பிகா பதிபுராணங்க, டுதிலா
வுரைப்போர் தமைநனிவிருத்தி செய்தன னின்னுமப்புராண, மோதி
யாதரவிற் கூறுவார்க்கமல னுவந்தரு ளவும்வரங்கொண்டான், சோதி
யார்கருணை யுயிர்ப்பொருட்டதுபோற் சொல்லுவார்கருணையுமாதோ.

(இ-ள்.) பூர்வகாலத்தில் வேதவியாசமகாமுனிவர் பார்வதிநாடகராகிய
சிவபிரானுடைய புராணங்களை விதிவழியாகத் தெரிவிப்போர்களை விருத்திசெ
ய்துவந்தார். அன்றியும் அப்புராணங்களை வாசித்து விருப்போடு போதிப்பவ
ருக்கு மகாதேவர் பிரியத்துடனனுக்கிரகம் செய்யத்தக்க வரங்களையும் பெற்றுக்
கொண்டார் சிவபிரான்கருணை ஜீவகோடிகளுக்கு உபயோகப்படுவதுபோல
புராணரகசியங்களை போதிக்கின்றவருடையகருணையும் அவ்வாறாகும். எ-று. (உ)

பாதகர்பதிதர் காமுகர்மூர்க்கர் படிதர்நோயானருலோபா
மேதகுகுணமி லினையரும்விரும்ப விரித்துரைப் போன்புராணிகளுங்
காதல்செய்புராணக் கேள்வியாலெவருங் கரிசறு முத்தியின்படைவ
ராதலின்புராணங் கேட்பவர்பலர்க்குமறைபவன்பெருங்குருவாவான்.

(இ-ள்.) பாவிகள், ஜாதிசமய ஆச்சிரமநிலைகடந்தவர், காமிகள், மூடர்கள்,
பொய்யர், வியாதிபாளர், உலோபர், இழிகுணத்தையுடைய இவர்களெல்லோ

உய்-வது புராணிகரியல்புரைத்த அத்தியாயம். ௨௮௫

ரும் விரும்பிக்கேட்கும்படி விரித்துக்கூறுவோன் புராணிகனாகும். மேலு மே
லும் விருப்பத்தைத்தருகின்ற புராணசிரவணத்தால் யாவரும் களங்கமற்ற மோ
ட்சககத்தைப்பெறுவார்கள், ஆனபடியால் பலருக்கும் பயன்படுவதாகப் புராண
ங்களை விரித்துக்கூறுபவனே மேலான ஆசிரியனாவான். எ-று. (௩)

குலனருடெய்வங் கொள்கைமாமேன்மை கோதிலாக் கலைபயிற்செளிவு
வலனுயர்சிற்சிற் கட்டுரைவன்மை வறப்பினும் வளந்தரனோற்றங்
கலவியவையங் கழிதரப்புகறல் கலங்குற வருத்தினுங்கடியா
துலவரும்பயனேகொடுத்திடலெவருமுவந்துமேற்கொண்டிஞ்சிறப்பு

(இ-ள்.) குலவானும், கருணையுள்ளவனும், தெய்வபக்தியுள்ளவனும், மே
ன்மையுள்ளவனும், குற்றமற்ற தூல்களிற்பழகிய தெளிவுள்ளவனும், போதிக்கி
ன்ற வாக்கியங்களுக்கு போதுமான மேற்கோள்காட்டி நிலைநிறுத்தும் வல்லமை
யுள்ளோனும், கேட்கின்றவர்க்கெய்யும் உதவிகுறையினும் அவர்களுக்கும் பேதி
யாது போதிப்பவனும், கீர்த்தியுள்ளவனும், உண்டாகியசந்தேகம்நீங்கும்படி பல
நியாயங்களால் விளக்குபவனும், மனவருத்தஞ்செய்பவர்களுக்கும் பேதமின்றி
பெரும்பிரயோசனத்தைக் கொடுப்பவனும், யாவருமகிழ்ந்து மேற்கொள்ளத்த
க்க சிறப்புள்ளவனும். எ-று. (௪)

பெண்டிபிள்ளைகள்பா லுறுநசைதவிர்த்துப் பெருகுநற் கருமத்
துச்சிரத்தை, கொண்டுநின்றியற்றிப் பின்பதுநமூவுங்குறிபெறக் குறி
த்துரைத்திடுதன், மண்டுபற்பலர்க்கும் பரசிவதியானம் வயங்குறப்
போதித்தனன்மை, யுண்டுபண்ணுதன் மற்றிவைமுதற்பலவு முடைய
வன்புராணிகனாவான்.

(இ-ள்.) மனைவிமக்களிடத்துவைத்த பேராசையொழியும்படி போதித்து
பின்பு சற்கருமங்களில் சிரத்தைவரும்படிசெய்து அதன்மேல் நிலையைத்தெரிவித்து
அச்சற்கருமங்கள் வழுவத்தக்க யோகசமாதியில் அழுந்தும்படி செய்பவனும்,
நெருங்கியபலருக்கும் பரசிவசிந்தனை நிலைபெறுவதாகப் போதித்து நன்மார்க்கத்
துள் நிறுத்துபவனும் இவைமுதலிய உத்தமகுணங்கள்பலவும் உடையவனாகிய
ஒருவனே புராணிகனென்று சொல்பவனாகும். எ-று. (௫)

பாதகமெவைக்குங் காரணமாகப் பாதிர வியங்கவர்விருப்ப
மேதகுமயலார் மனைவியின்புணர் விரும்புதன் மடியுடைத்தாதல்
காதரம்பயக்குங் கடும்பழிமுதல்நங் கரிசுக ளனைத்தையுங்கடிந்து
புதரச்சிலையான் றிருவடிக்கன்பு புண்டவர் புராணங்கேட்டிடுவோர்.

(இ-ள்.) எல்லாப்பாதகங்களுக்கு மூலமாகிய அன்னியர்பொருளை விரும்
புதலையும், அன்னியர் மனைவியைக் கூடவேண்டுமென்றெழுகின்ற விருப்பத்தை
யும் சோம்பலடைதலையும், அச்சத்தைபுண்டாக்கும் பிறர்பழிகுறுதல் முதலிய

பாவத்தொழில்கள் எல்லாவற்றையும் ஒழித்து மேருமலையை வில்லாகவுடைய மகாதேவர்திருவடிகளில் அன்புபூண்டவர்களே புராணங்கேட்பதற்கு அதிகாரியாவார்கள். எ-று. (சு)

இருவர்தமியல்புஞ் சொற்றனமளவா விரும்புக ழாக்கியவர்க்கர் மருவியசீட ரிடத்தொருகாசி மான்மிய வாஞ்சைமேவிய்தோ வொருவியதோவென் றாய்ந்துபதேச முஞ்ஞுவ ரொன்றுமாயாதுத் திருவியதத்தாத் திரோயர்சார்ந்தார்க்குத்திருந் துபதேசஞ்செய்திடுவோ

(இ-ள்.) புராணம்போதிப்பவர், கேட்பவராகிய இருதிறத்தோரிலக்கணங்களை யுங் கூறினோம். அளவுபடாத பெரும்புகழையுடைய யாக்கியவர்க்கர் தமது மாணாக்கரிடத்து ஒப்பற்ற காசித்தலத்துமகிமையைக் கேட்கவேண்டுமென்னும் ஆசைநிரம்பியதோ நீங்கியதோவென்று ஆராய்ந்தறிந்து ஆசையுள்ள மாணாக்கர்களுக்கே உபதேசஞ்செய்வர் ஞானசம்பத்துள்ள தத்தாத்திரோயர் அடுத்தமாணாக்கர்குணங் குற்றம் விசாரியாது காசிரகசியத்தை உபதேசஞ்செய்து வருவார். (எ)

திருந்துபதேசம் பெற்றமாணாக்கர் தீமையாற் றுவரொன்றோடம் பொருந்துமாரியற்கேபொருள்குறித்தேனும்புகழ்குறித்தேனும்வே றாக, வருந்திறமற்றை யெதுகுறித்தேனு மருவுப தேசஞ்செய்திடுவா ரிருந்திறனழிக்கும்பெருந்துயரடைவொண்ணிலாப்பெருந்தவமுனிவீர்.

(இ-ள்.) திருத்தமான உபதேசத்தை சற்குருவினிடத்தில் பெற்றசீடர்கள் பாவஞ்செய்வாரானால் அப்பாவம் ஆசாரியரையடையும். பொருள்குறித்தாவது புகழ்குறித்தாவது வேறுசார்புள்ள எவைகளைக்குறித்தாவது உபதேசஞ்செய்வார்களானால் பெரியதவத்தை யழிக்கத்தக்க அதிக கிலேசத்தை யடைவார்கள் அளவில்லாத தவமகிமையுள்ள சவுனகாதிமுனிவர்களே. எ-று. (அ)

மாதவர்புகழு மிதிலைமாநகர்வாழ் மன்னவன் சனகனென்றொருவன் கோதகல்காசி மான்மியங்கேட்டுக் குணங்கெழு விசுவநாயகரை மேதகவுபாசித் திருந்தனனதனால் விரத்திமேன் மேலுமுண்டாயிற் றுதலிற்குரவ னெங்குளானென்றே யாய்ந்தினி திருந்தனன்மமா.

(இ-ள்.) பெரியோர்கள் புகழ்தற்குரிய மிதிலைமாநகரத்தில் வாழ்கின்ற சனகராசனென்று பேர்பெற்ற அரசன் களங்கமற்ற சூசித்தலமகிமையைப் (பெரியவர்களால்) கேள்வியுற்று அத்தலத்தில் வீற்றிருக்கும் விசுவநாயகரை திடமாக உபாசனைசெய்து வந்தனன் அவ்வுபாசனா பலத்தால் மேன்மேல் வைராக்கியம் பிறந்தது. அதனால் பரம்பொருளை யுணர்த்தும் ஆசாரியன் என்கே நேரிடப் போகின்றனென்று விசாரித்திருந்தனன். எ-று. (க)

ஊனமார்பவஞ்சவாழ்க்கையினகப் பட்டுழுவார்பிறப்பிறப்பொழியா ரீனமாரதனை யொழித்தவரொழியா விற்பமா முத்திபெற்றிருப்பார்

உய்-வது புராணிகரியல்புரைத்த அத்தியாயம். உள

தேனவாமலங்கன் மணிமுடிசூடிச் செய்யகோல் செலுத்திமாஞால
மானதாதரத்திற் புரப்பதிற்றுக்க மகலுமோ வென்றருவருப்பான்.

(இ-ள்.) கெடுதிரிறைந்த பிரபஞ்ச வாழ்க்கைக்குட்பட்டு அலைபவர்கள்,
ஜனனமரணத்தைக் கடக்கமாட்டார்கள். இழிவுள்ள அவ்வாழ்க்கையை விட்ட
வர்களே நீங்காத இன்பவடிவாகிய முத்திபெறுவார்கள். வண்டிகள் விரும்பத்தக்க
மாலிகையணிந்த மணிமகுடந்தரித்துச் செங்கோல் செலுத்திப் பெரியஉலகத்தை
ஆவலோடு அரசாட்சிசெய்வதால் கிலேசம் நீங்காதென்று அவ்வரசாளுதலில்
அருவருப்படைந்தனன். எ-று. (க0)

தேடியபொருளில் வெறுப்புடையானாய்த் தெண்டினாகொழுத்
திடுகங்கை, யாடியமறையோர் காசிவாசஞ்செய் யருந்தவர் முதனி
யோர்த்தேடி, நாடியபதினா யிரம்பசுமணிப்பூ ணக்கபொன் னாடை
முற்பிறவும், பாடியவிருப்பிற் கொடுத்தனனனைத்தும் பற்றறத்துறப்
பதுகுறித்தோன்.

(இ-ள்.) சம்பாதித்த அகண்டசம்பத்திலும் வெறுப்படைந்து தெளிவுள்ள
அலைகளையுடைய கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து வந்தவேதியர்களையும், காசி
த்தலத்தில் வாசஞ்செய்யும் பெரியோர் முதலானவர்களையும் ஆராய்ந்து கண்டு
அவர்களுக்குப் பதினாயிரம் பசுக்களையும், இரத்தினபூஷணங்களையும் திரவியங்க
ளையும் வஸ்திரமுதலிய பிறபொருள்களையும் பேரன்போடுகொடுத்தனன் எல்லா
ப்பற்றுக்களையுந் துறந்துவிடும்படி உத்தேசித்த அச்சனகமகாராஜன். எ-று, (கக)

அதுதெரிந்தடைந்தா னுக்கியவர்க்க னவனடிதொழுதெழுந்தடிகேண்
முதுபுகழ்மறையின்முடிபடியேற்குமொழி தரவேண்டுமென்றிரந்தா
கதுமெனவவனும் விடையவாதனையிற்கலவுறுதிருக்குநிற்கன்றிப் [ன்.
பதியின்மற்றெவர்க்குப் புகல்வதென்றுள்ள படியுபதேசித்தானன்றே

(இ-ள்.) சற்குருநாட்டம் வைத்திருக்கும் சனகராசனிடத்து ஆக்கியவர்க்கர்
வந்தனர். வந்தவருடைய திருவடிகளில் வணங்கியெழுந்து சுவாமிகளே பெ
ரும்புகழுள்ள வேதாந்தத்துண்மையை அடியேனுக்கு உபதேசித்தருளவேண்டு
மென்று குறையிரந்தனன். பிரபஞ்சவாதனையில் பற்றாதிருக்கின்ற உனக்கல்
லாது உலகத்தில் வேறேயாவர்களுக்கு உபதேசிக்கத்தக்கதென்றுகட்டளையிட்டு
அவ்வாசிரியரும்விரைவாக உள்ளவாறு உபதேசஞ்செய்தனர். எ-று. (கஉ)

தனியுபதேசம் பெற்றபின்னான சனகனென் றொருபெயர்பூண்டு
முனிதருமவத்தையனைத்தையுங்கடந்துமுடிவிலாவானந்தம்பெற்றுக்
கனிதருகாசி மான்மியங்கேட்ட காரணத் தாலிதுபெற்றே
னனியுலகுள்ளீரியாவருமதையேநயந்துகேட்டிடுமினென்றுரைப்பான்.

(இ-ள்.) மேலான ஞானோபதேசத்தை ஆக்கியவர்க்கரிடத்தப் பெற்றபி
ன்னர் ஞானசனகமகாராஜனென்று ஒப்பற்ற திருநாமத்தைக்கொண்டு வெகுளி

யை விளேவிக்கும் எல்லா அவஸ்தைகளையும் ஒழித்து நித்தியானந்தத்தையடைந்து மனதையுருகச்செய்யுங் காசித்தலமகிமையைக் கேள்வியுற்றகாரணத்தால் இச்சுகத்தையடைந்தேன் உலகத்திலுள்ள (நண்பர்களே) நீவிரயாவரும் அக்காசிமகிமையை விரும்பிக் கேட்பீர்களென்று அச்சனகவரசன் கூறிக்கொண்டிருப்பான். எ-று. (கந)

மன்னியசீவன் முத்தனாய்ச்சனகன் வதிதர விந்தமால்வரையோர், முன்னியகுகைவாயருந்தவம்புரிந்தமுனிவர்கோனெனுந்தத்தாத்திரோயன், பன்னியபுகழ்சா நருமதாதீரம் பற்றிவீற்றிருந்து நால்வருணத், துன்னியபலர்க்கு மோங்குபரிடதத் துண்மையைத்தெளித்தினிதிருந்தான்.

(இ-ள்.) அச்சனகமகாராசன் நிலைபெற்ற ஜீவன்முத்தனாகி மிதிலையில் வசித்திருந்தனன். பெரிய விந்தமலைக்குகையில் அரியதவஞ்செய்திருந்த முனிவர்கோமானாகிய தத்தாத்திரோயர் பெரும்புகழமைந்த நருமதா நதிக்கரையில் வசித்து பிரம ஷஷத்திரிய வைசிய சூத்திரரென்னும் நான்குவருணத்திலுள்ள பலருக்கும் மேலான உபரிடதமுடிவிலுள்ள உண்மைப்பொருளை யுபதேசித்து இன்பத்துடனிருந்தனர். எ-று. (கச)

சேகறுபுகழ்சா லாக்கியவர்க்கன் றிருந்திய தவத்தத்தாத்திரோயனாகியவிவராற் காசிமான்மியங்கேட் டருமறை முடிபிளையுணர்ந்து போகியபந்த பாசமுள்ளவராய்ப் பொருவரு மவத்தையில்லவராய் மோகமிலான்ம சொருபரோயாகி முழங்குபே ரின்பமுற்றிருந்தார்.

(இ-ள்.) குற்றமற்ற பெருங்கீர்த்தியுள்ள யாக்கியவர்க்கர் திருத்தமான தவத்தையுடைய தத்தாத்திரோயர் ஆகிய இவர்களால் காசிமான்மியங்களைக் கேள்வியுற்று அரியவேதாந்தத்துட்பொருளை யறிந்து அனாதியே சம்பந்தித்துள்ள பாசங்களையொழித்து சமானமற்ற அவஸ்தைகளைக்கடந்து, இச்சையற்ற பிரமரிஷ்ட்டர்களாகி அனேகர் பேரின்பானுபவத்தை அடைந்திருந்தார்கள். எ-று.

அடுத்தவர்குணங்க ளாய்ந்துபதேச மருளினு மாய்தராதுண்மை கொடுக்கினுங்காசி மான்மியமுணர்ந்து குலவிய புண்ணியப்பேற்றா விடுக்கனென்றின்றிவிடையவாதனைநீத் தியாவருமுத்தராயிருந்தார் விடுப்பருங்காசி நினைத்தலுமவர்பான் மேவுவ என்னபூரணியே.

(இ-ள்.) அடுத்தமானாக்கருடைய குணங்களை ஆராய்ந்து ஆக்கியவர்க்கர் உபதேசித்தாலும் குணகுற்றங்களை ஆராயாது அவ்வுண்மைப்பொருளைத் தத்தாத்திரோயர் உபதேசித்தாலும் எல்லோரும் காசித்தலமகிமையையறிந்து அதல்வந்த புண்ணியபலத்தை முன்னிட்டு விஷயவாசனையொழித்து அவஸ்த்தா

உயி-வது புராணிகரியல் புரைத்த அத்தியாயம். உராக

த்திரய துன்பங்களைக்கடந்து முத்தியின்பத்தைப் பெற்றிருந்தார்கள் விட்டு நீங் குதற்கரிய காசித்தலத்தை யார்சிந்திக்கின்றார்களோ அவர்களிடத்து அன்னபூ ரணித்தாயார் எழுந்தருளி தரிசனங் கொடுப்பார். எ-று. (கக)

அன்னபூரணிபோ லகிலநாயகன்போ லம்மையு மப்பனுமில்லை பின்னல்வார்திரையகங்கைபோற்றீர்த்தம்பிறக்குமுப்புலனத்துமில்லை யென்னயாமுரைப்போங்காசிபோற்றலமற்றெவ்வகையண்டத்துமில்லை, முன்னருமனைய காசியைநினைப்போர் மூடரா புழல்வதுமில்லை.

(இ-ள்.) விசுவநாதரைப்போல் பிதாவும் அன்னபூரணியாரைப்போல் தாயாரும் எப்புவனத்திலுமில்லை நெருங்கிய அலைகளையுடைய கங்காதீர்த்தம் போல் திரிலோகத்திலுமில்லை யாம் யாதென்கூறுவோம் காசியைப்போல் மகி மையுள்ள தலம் எந்த அண்டத்திலுமில்லை சிந்தனைக்கரிதாகிய அக்காசியை நினை ப்பவர்கள் மூடர்களாகி பிறவியில் உழல்வது ஒருக்காலுமில்லை. எ-று. (கக)

ஆனந்தசொருபி யாகியவெங்க ளன்னபூரணி யினைத்தழுவி யானந்தகான மெனும்பெயர்க்காசி யகிலநாயக னெனும், னவா வானந்தரூப னடியராயுள்ளா ரமர்தரு மிடத்தொறுமறுகி யானந்தரூப மாகவேயருள்வா னஃதள வுனாக்கமுற்றுவதோ.

(இ-ள்.) ஆனந்தவடிவமுடைய எனது தாயாராகிய அன்னபூரணியாரை வாமபாகத்திருத்தி ஆனந்தகானமென்று பெயர்பெற்ற காசித்தலத்தில் விசுவ நாதர் அளவுபடாத ஆனந்தவடிவராயிருத்தவின் காசியில் வசிக்கின்ற அடியவர் உள்ளந்தோறு மெழுந்தருளி அவர்கள் ஆனந்தவடிவமாகும்படி திருவருள்பா லிப்பர், அவ்வாறு அருள்செய்வது அளவுபடாது. எ-று. (கக)

விருப்பமார்காசி விச்சுலநாதன் விளங்கரு ளாதலினைய, பருப் பதமகளைப் பார்முழுதின்று பரிந்தருள் புரியுநற்றாயைத், திருப்பதந் தொழுவாருள்ளுளையொளியாய்த்திகழ்தருமன்னபூரணியைக், கருப் பயமிரித்துப்புரந்தருள்விசாலக்கண்ணியைத்துதிசெயல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) நிறைந்தபிரியமுள்ள காசித்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் விசுவ நாதருடைய கருணையே திருமேனியாகக்கொண்டு இமாசலராசகுமாரியாகி எல் லா அண்டங்களையும்பெற்று அவ்வண்டங்களிலுள்ள உயிர்களிடத்துப் பிரியம் வைத்துத் திருவருள்பாலிக்கின்ற நல்லதாய்போன்றவரும் திருவடியைவணங் கும் அடியார்கள் உள்ளத்தில் விளங்குகின்ற அன்னபூரணியாரும் பிறவீப்பயத் தையொழித்து அருள் செய்கின்ற விசாலாக்ஷித் தாயாருமாகிய பாதேவதை யைத் தோத்திரஞ்செய்யவேண்டும். எ-று. (கக)

இந்திரனயன்மான் முதலியபலர்க்கு மெண்ணரும் பேரருனோக்க முந்துறக்கொடுத்துப் புரக்குநற்றயே மூவுலகேத்துமோர் முதல்வி

பந்தமற்றவரோ பரவிடப்படுவாய் பராபரன் பிரியநாயகியே
யந்தமில்லாதி வளம்பதிசேர்த்தி யடியனேற் புரத்தலுன்கடனே.

(இ-ள்.) தேவர்க்கரசன். பிரமன், திருமால் முதலாகியபலருக்கும் அளவிற
ந்த கருணையுள்ள நோக்கத்தை முன்னேகடாட்சித்துப் பின்னர் அவர்களைப்பாது
காத்துவருகிறமாதாவே, மூவுலகத்தாரும் துதிக்கத்தக்க ஒப்பற்றபரதேவியே, பந்த
மொழிந்த பெரியோர்களால் வணங்கப்படுபவளே. மேலாகிய சிவபெருமானுக்கு
இன்பவடிவமுள்ளமாதே லயமில்லாதவளப்பங்கனையுடைய காசித்தலத்தை யடி
யேன் அடையுமாறுசெய்து பாதுகாப்பதுனது கடமையாகும். எ-று. (20)

அங்குசபாசம் வேலொடுஞ் சூல மைங்கணைமலரொடு கழைவில்
சங்குசக்கரமே மணிவடஞ்சிருக்குத்தரித்தெலா வுயிர்களும்புரப்பாய்
கங்குலும்பகலு நின்னடிக்கன்பே கசிவிலாக் கடையனேற்கருளிப்
பொங்குபேரருளாற் காசியில்வாசம் புரியுமா புரிந்திடல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) அங்குசத்தையும், பாசத்தையும், வேலாயுதத்தையும், சூலாயுதத்
தையும், பஞ்சபாணங்களையும், கரும்புவில்லையும், சங்கையுட், சக்கரத்தையும்,
உருத்திராட்சம்மீலையும், சிருக்கையும், பத்துக்கையிலுந்தரித்து எல்லாச்சீவர்க
ளையும் பாதுகாக்கின்ற பரதேவியே, இரவும், பகலும், உனது திருவடிக்கன்புசெ
ய்து மனங்கனியாத இழிஞனாகிய எனக்குத்திருவருள்செய்து உனது கடாட்சத்
தால் நான் காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்யுமாறு பிரியம்வைத்தருள வேண்டும். ( )

என்றுதோத்திரஞ்செய்திறந்திடுவாருக்கெண்ணிய வெண்ணியாங்கெ
ய்துங், கன்றுதலொழியக் கங்கைசூழ்கிடந்த காசிமாவாசமும்பலிக்கு
மொன்றுதாரகமந் திரமிடையூறென் றுறாவகையருளலுமாகு
நன்றுதேர்ந்திடுமி னென்றுரைசெய்தா னலத்தகு சூதமாபுனிவன்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு துதிசெய்து அவரவர் இருக்குமிடங்களில் மரணத்
தையடைகின்றவர் நினைத்த புவனங்களில் திவ்யச்சீரங்கிடைத்து நானாவிதசுகங்
களையும் அனுபவித்து மனோதாபத்தை யொழிப்பார் கங்காநதிசூழ்ந்த பெருமை
வாய்ந்த காசித்தலவாசமும் நேரிடும் அத்தலத்தில் பிறவித் துன்பமொழியுமாறு
சிவபிரானால் உபதேசிக்கப்படுகின்ற தாரகமந்திரோபதேசமும் சித்திக்கும் செள
நகாதிமுனிவர்களே இவைகளைச் செவ்வையர்கத் தெரிந்தறிவீர்களென்று
சூதமஹாமுனிவர் கட்டளையிட்டனர். எ-று. (22)

புராணிகரியல் புரைத்த வத்தியுய முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் உயர்க்கு திருவிருத்தம் கூளடு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்தோராவது புண்ணியகீர்த்தி முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாதராயணன் பாதம்போற்றியே

யோதன் மேயினார் போதமாதவர்.

(இ-ள்.) ஞானசம்பன்னர்களாகிய சவுநகாதி மகாமுனிவர்கள் வேதவியாசருடைய திருவடிகளைச் (சிந்தித்துத் துதித்துச்) சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (1)

ஐயநாங்கணன், குய்யு மாறொரு

பொய்யின் மாக்கதை, மெய்யினோ தென்றார்.

(இ-ள்.) சூதமகாமுனிவராகிய ஐயநாங்கள் கடைத்தேலும் வண்ணம் உண்மையுள்ள ஒருகதை உபதேசிக்க வேண்டுமென்றனர். எ-று. (2)

என்று போற்றலு, நன்று நன்றெனத்

துன்று வான்குணக், குன்று கூறுமால்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு துதித்துச் சொன்னவளவில் நல்லதென்று சம்மதித்து பரிசுத்தமுள்ள உத்தமகுணங்கள் நிறைந்த மலைபோலும் சலனமில்லாத சூதமகாமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (3)

காசி மான்மிய, மாசிலா மணி

பேசு கேனும், தாசு தீரவே.

(இ-ள்.) களங்கமில்லாத இரத்தினம்போற் பிரகாசிக்கும் விசுவநாதர் முந்தருளிய காசித்தலமகிமையை உங்களைப்பற்றி இருக்கும் ஆணவாதிசூற்றங்கள் ஒழியும்விதந்தெரிவிக்கின்றேன். எ-று. (4)

சூரவன்பத்தியும் விரதமேன்மையுஞ்

சரதமேயினா நூவர்கேட்கவே.

(இ-ள்.) ஆசாரியபத்தியும், மேன்மையுள்ள விரதமும், சத்தியமும், ஞானமும் உடைய சவுனகாதிமுனிவர்கள் கேட்கும்படியாக. எ-று. (5)

முத்தி வித்தெனற், கொத்த மான்மியஞ்

சித்த நன்குடைச், சத்தார் கேட்பவர்.

(இ-ள்.) முத்திக்கு விதை என்று சொல்லத்தக்க காசித்தலமகிமையை நின்மலசித்தத்தையுடைய சாதுக்களை கேட்பதற்குரியராவார்கள். எ-று. (6)

காசி யுள்ளுநா, காசி கேட்குநர்

காசி காணுந், ராசின முத்தரோ.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தைச் சித்திப்பவரும், அத்தலத்தின் பெருமையைக்கேட்பவரும், அத்தலத்தைச் (கண்குளிரப்) பார்ப்பவரும் களங்கமற்ற முத்தியடைவார்கள். எ-று. (௭)

காசி மான்மியம், பேச வோர்ந்தவர்
வீசுமற் றென்றி, னேசம் வைப்பரோ,

(இ-ள்.) காசித்தலமெமையை விளங்கச்சொல்லுமாறு அறிந்தவர்கள் விலக் குதற்குரிய மற்றென்றினிடத்து ஆசைவைப்பாரோ (வையார்கள்.) எ-று. (௮)

முன்னே நாளையின், மன்னுவார்னவர்
துன்னுதானவர், நன்னர் கூடியே.

(இ-ள்.) பூர்வகாலத்தில் நிலைபெற்றதேவர்களும் நிறைந்த அசுரர்களும் நலமாகக் கூடிக்கொண்டு. எ-று. (௯)

விலங்கன் மத்தார, வலங்கொணண்மதி
யிலங்கு தூணென, வலங்கச் சேர்த்தியே.

(இ-ள்.) மந்தாகிரியை மத்தாகக்கொண்டு இருளை வெற்றிகொள்ளும் பூர்ண சந்திரனாகிய தூணினிடத்து வாசகியென்னங் கயிற்றினால் அழகுபெறச் சேர்த்து. எ-று. (௧௦)

விடலி லாதுதோம், படல்கொளாதமு
துடல் விராவப்பாற், கடல் கடைந்தனர்.

(இ-ள்.) மத்தியில் விடாமலும், யாதொருகுற்றமும் சம்பவியாமலும் சந்திரனுடைய அமிர்தசரீரம் உரையும்விதமாகத் திருப்பாற்கடல் கடைந்தார்கள். (௧௧)

என்னை யாளுடை, யன்னை பாகனா
ரின்னருட் டிறந், துன்ன மேவலால்.

(இ-ள்.) என்னையடிமையாகவுடைய தாபாராகிய உமாதேவியை இடப் பாகத்திற்கொண்டிருக்கும் சிவபெருமானது திருவருள்வல்லபத்தினாலே. (௧௨)

ம்ணிதன் மந்திரி, யணியு மாமகள்
பிணியிலாப் பசுத், தணிவில் வான்சுதை.

(இ-ள்.) கவுஸ்த்துவமணியும், தன்மந்திரியென்னுந் தேவபண்டிதரும், விஷ்ணுதேவர் திருமார்பிலாதரிக்கப்பெறும் பெருமையுள்ள திருமகளும், வியாதியற்ற காமதேனுவுன்னும் சுரபியும், குறைவுபடாததும் பெருமையுள்ள துமாகிய அமிர்தமும். எ-று. (௧௩)

இனையதோன்றின, வனையகாலையில்
வினையமார்கலாந், துனையமுண்டதே.

(இ-ள்.) இவ்வாறாயுள்ளவைகள் அத்திருப்பாற்கடலில் உண்டாயின அந்த காலத்தில் விசித்திரமான ஒருகலகம் விரைவாகச்சூழ்ந்தது. எ-று. (௧௪)

உக-வது புண்ணியகீர்த்தி முத்திபெற்ற அத்தியாயம் உராக.

அன்னதோர்ந்துமா, னன்னர்மாதென
முன்னர் நின்றன, னின்னறீரவே.

(இ-ள்.) அதையறிந்த விஷ்ணுதேவர் அதிருபமுள்ள மோகினியாகத்திரு
வருக்கொண்டு அக்கலகத்தைமார்த்தும்படி பிரசன்னமர்நார். எ-று. (கடு)

சிதைவின்மோகினி, யிதையமெண்ணுநார்.
பதைகொடானவர், சுதைமறந்தனர்.

(இ-ள்.) மேன்மேல்வளர்கின்ற அழகுள்ள மோகினியைப்பார்த்து துடிது
டிக்கின்ற அசுரர்கள் மனதிலமுந்தச்சிந்தித்து அமிர்தத்தை மறந்தார்கள். (கசு)

பராவுவான்கதை, விராவுவானர்கொண்
டராவென்றுண்பொழு, திராகுவென்பவன்.

(இ-ள்.) துதிக்கத்தக்க உயர்வுள்ள அமிர்தத்தைக்கூடியிருந்த தேவர்கள்
கைக்கொண்டு அசுரரவென்று சிவசிந்தனைசெய்து உண்ணுங்காலத்து இராகு
வென்னும் பேருள்ள அசுரன். எ-று. (கஎ)

பரவுதேவர்போற், கரவின்மேவியாங்
கிரவினுண்பொழு, துரவுவார்கதிர்.

(இ-ள்.) துதிக்கத்தக்க தேவர்களைப்போல் வடிவமெடுத்து வஞ்சனையாக
வந்து இராத்திரிகாலத்தில் அமிர்தபானம் செய்யும்போது கூர்ந்தமதியுள்ள சூரிய
தேவர். எ-று. (கஅ)

காட்டவோர்ந்துமால், வீட்டவாளராக்
கூட்டமாகியே, யோட்டமேயினான்.

(இ-ள்.) இராகுவென்னும் அசுரன் தேவர்களைப்போல வடிவங்கொண்டு
வந்துண்பதைக்காண்பிக்க, விஷ்ணுதேவர் தண்டித்தபோது அவ்விராகு சர்ப்ப
ங்களாக வடிவங்கொண்டு ஓடத்தொடங்கினான். எ-று. (கக)

பரவுகாசியி, நுரவுமேவுற
விரவுபெற்றியாற், கிரகமாயினான்.

(இ-ள்.) எல்லோருந்துதிக்கப்பெற்ற காசிப்பதியையடைந்தபோது போ
றிவு விளங்கியகாரணத்தால் நவக்கிரகத்திலொன்றுனான். எ-று. (உ௦)

ஆயினுன்புடைப், பாயநானவர்
மேயினூர்சுரைத், தீயதூட்டுவான்.

(இ-ள்.) நவக்கிரகத்தில் ஒன்றுகிப அந்த இராகுவினிடத்து அசுரர்கள்
விரும்பிப்போய் அவ்விராகுவை மதுபானஞ்செய்யும்படி முயற்சித்து. எ-று. (உ௧)

நல்லதிச்சுரை, வல்லதன்மையாம்
புல்லகண்டம்போன், மெல்லமாந்தென்றார்.

(இ-ள்.) இச்சுநன்மையுள்ளது சுரீரத்துக்கு உறுதிசெய்வது சுருந்தரை
யைப்போல் மெல்லவாக உண்பாராகவென்றார்கள். எ-று. (உ௨)

அந்தவார்த்தைதன், புந்திகொண்டிலா
னிந்தைகூறினா னந்திராகுவே.

(இ-ள்.) அசுரர்கள் சொன்னவார்த்தையை அந்த இராகுவானவன் மன
தில் கொள்ளாமல் அந்தக் கள்ளினுக்குண்டாகிய குற்றங்களை அடித்துக்கூறி
னான். எ-று. வேறு. (உரு)

மானநீக்கிடும் வருந்திநேடிய
ஞானமுங் கெடுநன்மைசற்றிலை
பீனமென்பன யாவுநல்கிடு
மூனமாமதுவுண் டறீமையே.

(இ-ள்.) இழிவுள்ளதும் பாவத்தை விளைவிப்பதுமாகிய மதுபானமானது
மானத்தையொழித்து விடும் வருந்திச்சம்பாதித்த அறிவைக்கெடுக்கும் நன்மை
களை ஆனிரெய்யும் இழிவென்றுரைக்கத்தக்கவைக ளெல்லாவற்றையுங்கொடு
க்கும். எ-று. (உச)

நன்றவன்னையு மிகழ்ந்துநீக்கிடுஞ்
சான்றமேலவர் தன்மைசொல்வதெ
னென்றகள்ளுண வென்னுந்தீமையான்
மான்றகும்பிய வாய்ப்பதுண்மையால்.

(இ-ள்.) தன்னைப்பெற்ற தாபாரும் நிந்தித்து நீக்கவிடும்படி செய்விக்கு
மானால் சாதுக்களாயுள்ள பெரியோர்களுடைய தன்மையைச் சொல்லவே
ண்டிவசியாத கட்டுடித்தலென்கிற கொடுமையால் நிலையாயுள்ள நரகங்களையா
வும் வந்து சம்பவிப்பது உண்மையாகும். எ-று. (உரு)

என்றிராகுமிக் கிகழ்ந்துகூறிடக்
கன்றுதானவர் கடுகநக்குநீ
யொன்றுமற்றிதன் குணமுணர்ந்திலாய்
பொன்றுநீரும் போற்றத்தக்கதே.

(இ-ள்.) இராகு என்பவன் இவ்வாறு கள்ளை நிந்தித்துரைக்க மனவருத்த
முள்ள அசுரர் உடனே சிரித்து இம்மதுவினுடைய குணத்தை நீ ஒன்றுமறிய
வில்லை உயிரிழந்து போகின்றவர்களும் உட்கொள்ளத்தக்கது. எ-று. (உரு)

மானமேரங்கிடும் வன்மைதேங்கிடு
மூனமென்பன வொன்றுமெய்துறா
தானவூனெடு மருந்துகள்னென
பானமில்லவர் நரின்றுவேண்டினார்.

(இ-ள்.) பெருமை உயரும் வலிமை அதிகரிக்கும் இழிவென்ற சொல்
லத்தக்கவைகள் ஒன்றும் நேரிடா மதுவையும் மாமிசத்தையும் களிப்போடு அரு
ந்துவாழ்வென்று மூடர்களாகிய அசுரர்கள் சொல்லி வேண்டிக்கொண்டனர். ( )

அறிவிறுனவ ரவாவிவேண்டலு
முறியிலின்சுதை முன்னமுண்டவன்

உக-வது புண்ணியகீர்த்திமுத்திபெற்ற அத்தியாயம்.உள்நீ

செறிகொடுஞ்சுரை சிறிதுமுண்பனே
நறியதன்றென நவின்றுதள்ளினன்.

(இ-ள்.) அறிவற்ற அசுரர் லிரும்பி வேண்டிக்கொண்டபோது, கெடுத
லில்லாத அமிர்தத்தை முன்னே யுண்டு தெளிவுபெற்ற இராகு கொடுமை நிறை
ந்த கள்ளினை இலேசும் குடிப்பானே நன்மையல்லவென்று தோஷங்கள்
சொல்லி நீக்கிவிட்டனன். எ-று. (உஅ)

மறுத்ததோர்ந்தனர் மண்டுதானவர்
கறுத்தசிறையுங் கலந்தநாணமும்
பொறுத்துநீங்கினார் புகரிலாதகட்
குறுத்தமேன்மைசற் றுணர்ந்திலா நென்றே.

(இ-ள்.) நிறைந்த அசுரர்கள் அவ்விராகு மதுபானஞ்செய்யே னென்பதை
மறிந்து மனம்புழுங்கி நாணங்கொண்டு குற்றமில்லாத கள்ளினுக்குள்ளமகிமை
யைச்சற்று மறியாமற் போய்விட்டானென்று நீங்கினார்கள். எ-று. (உஆ)

இராகுமுன்சுதை யென்பதுண்டலால்
விராவுதீயகள் வெறுத்துநீக்கினான்
பராவுமற்றிதன் பான்மைபோலவே
தராதலத்திடைச் சாரும்யாவரும்.

(இ-ள்.) இராகு என்பவன் முந்தையமிர்தபானஞ்செய்தமையால் கொடுமை
நிறைந்தசுராபானத்துக்குத் தோஷஞ்சொல்லி நீக்கிவிட்டான். துதிக்கத்தக்க இந்த
கிராமம்போலவே உலகத்தில் வாசஞ்செய்பவர்கள் யாவர்களும். எ-று. (உஆ)
வேறு.

திருந்துகாசியின் மான்மியம், பொருந்துதன்மையி னோர்ந்தவர்
வருந்துமற்றுள யாவையும், விருந்துநஞ்சின் விலக்குவார்.

(இ-ள்.) திருத்தமான காசித்தலத்தின் மகிமையை முற்பிறவியிற்செய்த
புண்ணியபலத்தினாலறிந்தவர்கள் வருத்தத்தைத்தருகின்ற வேறாயுள்ள சாதனங்க
ளெல்லாவற்றையுங் கொடியவிஷம்போல எண்ணிக்கைவிடுவார்கள். எ-று. (உஆ)

ஆதலா வருங்காசியை, யோதலாலற முண்டுகாண்
காதலாற் சென்றுகாண்பவர், சாதலாற்பயன் றுங்குவார்.

(இ-ள்.) ஆனபடியால் அரிய காசித்தலத்தின் மகிமையை அவரவர்கள்
இருக்குமிடத்திற் சொல்லுவார்களானால் தருமமுண்டாகும் அன்புடன் அத்தலத்
திற்குப்போய்த்தரிசிப்பார்களானால் மரித்தபோதுமுத்தியடைவார்கள். எ-று.

அன்னகாசியி னற்புத, மன்னமேவு மந்தாகினி

யென்னுமாநதி மூழ்குவோர், துன்னும்பேறெவர் சொல்லுவார்.

(இ-ள்.) அத்தன்மையான காசித்தலத்தில் நிலைபெற்று மகிமையோடு வரு
வன்ற கங்காநதியில் ஸ்நானஞ்செய்பவர்களுக்கு உண்டாகும் பலனை யாவரோடு
த்துணர்க்கத்தக்கவர்கள். எ-று. (உஆ)

அம்மைகையி னவதரித், தெம்மையாளுடை யீசனார்
செம்மையார்சடைச் சேர்ந்துபின், கொம்மைவானங்குடிபுகா.

(இ-ள்.) சர்வபுவனமாதாவாகிய உமாதேவியார் திருக்கரத்தில் உற்பத்தி
பாடு என்னை யடிமையாக உடைய சிவபெருமானது சடையிற்றங்கியிருந்து
அதன்பின்னர் அழகிய சுவர்க்கலோகத்தில் ஆகாய கங்கையென்று பேர்பெற்று
நிலைத்திருந்தது. எ-று. (நக)

கூண்டவன்பினோர் கொற்றவன், வேண்டவிச்சுவ நாயக
னாண்டகாசி யடைந்தது, மாண்டதீம்புனற் கங்கையே.

(இ-ள்.) மாட்சிமைதங்கிய மதுரமுள்ள தீர்த்தவவடிமான கங்கையானது,
நிறைந்த அன்புள்ள பகீரதமகாராசன் தவஞ்செய்து வேண்டிக்கொள்ள விசுவ
நாதரொழுந்தருளிய காசித்தலத்துக்குவந்தது. எ-று. (நக)

பெரியசீர் பெறுகாசியின், மரியவாவி குளந்தட
முரியகூபமற் றோடைக, டெரியவார்பதரு கங்கையே.

(இ-ள்.) பெரும்புகழுள்ள காசித்தலத்துக்குவந்த கங்கையானது ஏரிகளே
யும், சிறுகுளங்களையும், பெரியதடாகங்களையும், ஆங்காங்குள்ள கிணறுகளையும்,
ஓடைகளையும் நிறைத்து நதிருபமாக வேறேயிருந்தது. எ-று. (நக)

திவலையொன்று தஞ்சென்னிமே, லுவலைநீங்க வுறுத்தினோர்
கவலையாவுங் கவற்றியே, சவலைமாய்க்கு மக்கங்கையே.

(இ-ள்.) அக்கங்காநதியானது ஒருதுளி தீர்த்தத்தை யெடுத்து தங்கள் சிர
சின்மேல் புரோட்சித்துக்கொள்ளுகின்றவர்களுடைய எல்லாவருத்தங்களையும்
ஒழித்து பிறவிக்கிலேசத்தையும் மாற்றியருளும். எ-று. (நக)

உகந்த விச்சுவநாயகன், புகழ்ந்தசீரான பூரணி
யிகந்திடா விவர்ப்பூசைசெய், தகந்தழைப்பவர்க் கப்பலன்.

(இ-ள்.) சர்வஜீவர்களையும் ஆதரிக்க விரும்பும் விசுவநாதரையும், யாவர
லுந்துதிக்கப்பெற்ற சிறப்புள்ள அன்னபூரணியாரையும் பேரன்போடு பூஜித்து
மனமகிழ்ச்சி யடைகின்றவர்கள் முத்தியின்பத்தைப்பெறுவார்கள். எ-று. (நக)

கொடையுளார்க்குக் கொடைப்பல, மடையும் யோகியர்க்கப்பல
மிடையும்யாகம் விளைப்பவ, ருடைதரத் தடையும்பலம்.

(இ-ள்.) சற்பாத்திரதானஞ் செய்பவர்களுக்குண்டாகிய பலன்களையும்,
யோகாப்பியாசஞ் செய்பவர்களடையும் பலன்களையும் அனேகமாயுள்ள யாகங்
களைச் செய்கின்றவர்கள் நிறைவோடனுபவிக்கின்ற பலன்களையும். எ-று. (நக)

முழுகுவார் கொண்முழுப்பலம், பழுது மேவியபாவிக
டொழுது நிற்கமுடியாநலந், தழுவுவார்க் குயர்முத்தியே.

உக-வது புண்ணியகீர் த்திழுத்திபெற்ற அத்தியாயம். உரையுள்

(இ-ள்.) கங்கா ஸ்நாநஞ் செய்பவர்களைடவார்கள் குற்றத்தை, விரும்பிச் செய்யும் பாவிகள் கங்கையை வணங்குவார்களானால் தாங்கள்செய்த பாவங்களுக்குப் பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள்ளத்தக்க மனமுடையராவார்கள், விதிப்படி ஸ்நாநஞ்செய்து வசிப்பவர்கள் மேலாகிய முத்தியடைவார்கள். எ-று. (சு௦)

இன்னயாவு மினிதனித், தன்னபூரணியம்மையே

யென்னமேவு மந்தாகினி, யுன்னயாவு முறுவிக்கும்.

(இ-ள்.) இவைபோன்ற நல்ல பிரயோசனங்களை ஸ்நாநஞ்செய்பவர்களுக்கு இன்பமாகக்கொடுத்து அன்னபூரணித்தாயாரொன்றே யாவருஞ் சொல்லும்படி, வருகின்ற கங்காநதியானது சிந்திக்கத்தக்க எல்லாப்பலன்களையும் கொடுப்பித்தருளும். எ-று. (சு௧)

வீரம்வேண்டினு மெய்க்கலைச், சாரம்வேண்டினுந் தாத்திரிப்

பாரம்வேண்டினும் பற்றறும், வாரம்வேண்டினும் வாய்க்குமே.

(இ-ள்.) பிரபலவீரத்தை விரும்பினாலும், சத்தியஞானத்தைக்கொடுக்கும் தத்துவசாஸ்த்திரங்களின் உட்பொருளையறிய விரும்பினாலும், பூவுலகமுழுதும் அரசாளவிரும்பினாலும், உட்பற்று புறப்பற்றுக்களை யொழிக்கத்தக்க மோட்சவிருப்பம் வேண்டினாலும் அக்கங்கை கொடுத்தருளுவன். எ-று. (சு௨)

நசைபாக னருளினான், மாசைநீக்க வந்துற்றவர்

தேசைமேவச் செயுங்கங்கை, பூசையாவினு மிக்கதே.

(இ-ள்.) உமாதேவியை இடப்பாகத்திலுடைய சிவபிரான் கருணையினால் களங்கத்தை யொழிக்கவேண்டுமென்று யெண்ணிவந்து முழுகுவோர்கள் ஞானப்பிரகாசத்தை பெறும்படி செய்விக்கின்ற அக்கங்காதேவிக்குச் செய்யும் பூசையானது எல்லாப்பூசையிலும் மேம்பாடுடையதாகும். எ-று. (சு௩)
வேறு.

நலமலிபாண்டியநாடுபுரப்போன், கிலமகல்புண்ணியகீர் த்தியெ னும்பேர்
நிலவியமன்னவ னீதியின்மிக்கான், மலர்தலைஞாலம்வழுத்திடவாழ்வான்.

(இ-ள்.) (சவுநகாதிமுனிவர்களே கேட்பீர்களாக) நன்மைக்கூட்டங்களை யுடைய பாண்டியதேசத்தை அரசாருகின்ற குற்றமற்றபுண்ணியகீர்த்தியென்று பேர்விளங்கு மரசன், நீதியில் மேம்பட்டவன் பரந்த இடத்தையுடைய உலகத்தார் துதிக்குமாறு வாழ்கின்றவன். எ-று. (சு௪)

மறைபலயாவும் வகுத்துணர்கேள்வித், துறைபலகண்டவர் குழவிருப்பர
னிறையுமறத்தினி யங்குதலில்லான், முறையினடத்து முழுப்புசுழ்பெற்
றேன்.

(இ-ள்.) வேதங்களிற்கூறிய பலசமய மார்க்கங்களையும் பிரித்தறியத்தக்க கேள்வியும் பலவாகிய விதிமார்க்கங்களையறியும் அறிவும் உடையபெரியோர் பலர்குழும்படி இருக்கின்றவன் பாபவழியில் அற்பமுஞ்செல்லாதவன் விதிவழியே அரசாண்டு பெரும்புகழ்பெற்றவன். எ-று. (சு௫)

கற்றவர்வந்து கரைந்திடுதோறு, நற்றவர்சேரு நலம்பெறுகாசிப்
பற்றறுமான்மிய மேபகர்வீரென், தற்றமில்காசியி லாசையமைத்தான்.

(இ-ள்.) வாசித்துணர்ந்த பெரியோர்கள் தன்னிடத்துவந்து வார்த்தை
சொல்லுங் காலமெல்லாம் பெருந்தவர் ஒருங்குசேரத்தக்கதும் சேர்ந்தவருடைய
பற்றுக்களை யொழிக்கத்தக்கதும் முத்தியின்பத்தைத் தாத்தக்கதமாகிய காசி
த்தல மகிமையைத் திருவாய் மலர்ந்தருளுவீர்களென்று (சொல்லி) அடுத்தவர்க
ளின் சோம்பலையொழிக்குங் காசித்தலத்தில் பேரன்புவைத்தனன். எ-று. (சசு)

மன்னியகாசியின் மாதவர்நாளு, முன்னியகங்கை முழுப்புனலாடற்
றுன்னியபுண்ணியஞ் சூழ்தருமென்றே, நன்னியமங்கொணயத்தினுண
ர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அப்பாண்டியன் விதிவழியான நல்லநியமங்களை அன்போடு செ
ய்துவருதலினாலே, நிலைபெற்ற காசித்தலத்தில் பெரியோர்கள் தினந்தோறும்
நெருங்கிச்சிந்திக்கத்தக்க கங்காநதியிலே ஸ்நாநஞ்செய்தால் எல்லாச்சிவபுண்
ணியங்களும் வந்து நெருங்குமென்று தெரிந்தனன். எ-று. (சஎ)

வரநதியாடி வரும்பெரியோர்க்குஞ், சுரநதியென்று சொலிப்புகுவோர்
க்கும், பரவுபொனாடை முதற்பலநல்கி, புரவுகொண்மற்றவ னாத்தொழு
தாய்ப்பான்.

(இ-ள்.) வரத்தைத்தரும் கங்காநதியில் முழுகிவருகின்ற பெரியோர்களு
க்கும் கங்கையில் ஸ்நாநம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு காசி
த்தலத்துக்குப் போகின்றவர்களுக்கும் திரவியம் வஸ்திரம் முதலியவற்றையுங்
கொடுத்து அறிவாலுயர்ந்த அப்பெரியோராவணங்கி அனுப்பிவருவான். (சஅ)

பாடுறமேவு பழம்புனற்கங்கை, யாடுறமேவுது மென்றடைவார்க்கு
நாடுறவாகு நலத்தினரென்றே, நீடுறவாகு நெடும்பொருளீவான்.

(இ-ள்.) மிகுபுகழையுடைய விருப்பமுள்ள கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்
செய்யவேண்டுமென்று விரும்பிப்போகின்றவர்களை நாம்குறித்து உபசரிக்கத்
தக்க பந்துக்களென்றெண்ணி அவர்களுக்குப் பெருந்தணையாயுள்ள பொருளை
மிகவுங்கொடுப்பான். எ-று. (சக)

ஒண்மலர்தூவி யுறுந்திசைநோக்கிக் கண்மலர்பூப்பொலி கங்கையைத்
தாழ்ந்து, தின்மலர்காம முதற்பலசித்துத் தண்மலர்சிந்தையின் மேவுச
யத்தான்.

(இ-ள்.) தேனையுடைய மலர்கள் நிறைந்தகங்காநதியைத் தியானித்து அந்
நதியிருக்குந் திக்கைநோக்கி ஒள்ளியமலர்களாலருச்சித்து வணங்கி வலிமையாகத்
தோன்றுகின்ற காமமுதலிய பலதுர்க்குணங்களையுநீக்கி சீவகருணையுள்ள மன
தோடு வெற்றிபெற்றிருந்தனன். எ-று. (ருய)

உக-வது புண்ணியகீர்த்திமுத்திபெற்ற அத்தியாயம். உராயு

வேறு.

உரைத்தவிக் குணஞ்சான்மன்ன னுபகரணங்கள் கொண்டு
திரைத்தநீர்க் கங்கையானைத் திருத்தகப் பூசைசெய்து
விரைத்ததார் மோலிவேந்த ராதியர் விழைந்துபோற்றக்
குறைத்தநீர்க் கடல்வைப்போர்தன் குடைநிழ லமரவாழ்நாள்.

(இ-ள்.) மேற்கூறிய உத்தமகுணமுள்ள புண்ணியகீர்த்தியென்னும் பா
ண்டியன் பூசைக்குவேண்டிய பொருள்களைக்கொண்டு அலைகளையுடைய கங்கா
தேவியை செவ்வையாகப்பூசித்து வாசனைதங்கிய மாலையணிந்த அரசர்கள்முத
லானோர் விரும்பித்துதிக்க ஒலிக்கின்ற கடல்குழந்த பூமி தனது குடைநிழலில்
குளிரும்படிசெய்து வாழுங்காலத்தில், எ-று. (ருக)

புண்ணிய கீர்த்தியன்பின் பொலிவினை யுள்ளத்தோர்ந்து
தண்ணிய கங்கைமங்கை தன்றிருக்காட்சி நல்கக்
கண்ணிய வரசனோர்ந்து கதுமெனவெழுந்து தாழ்ந்து
பண்ணிய துதியனாகிப் பரவசமடைந்தான் மன்னோ.

(இ-ள்.) புண்ணியகீர்த்தியினுடைய அன்பின்விளக்கத்தைக்குளிர்ந்தகங்கா
தேவிபானவள் தன்உள்ளத்தறிந்து அழகுள்ள தனது யதார்த்தவடிவத்தைக்காட்
டியருள சிந்தித்துவரும் அவ்வரசனறிந்து விரைவாக வெழுந்துவணங்கி துதித்து
ப்பரவசமடைந்தனன். எ-று. (ருஉ)

பரவச மடைந்தமன்னன் றிருமுகம் பாவைநோக்கி
புரவுசான் மன்னரோறே யுவந்தெனைப் பூசைபன்னாட்
கரவற வாற்றிவந்தாய் கருதியதென்னை சொற்றி
வரமுறக்கொடுப்பேனென்றான்மன்ன னும்வணங்கிச்சொல்வான்.

(இ-ள்.) அன்பின்வசப்பட்ட பாண்டியன்முகத்தைக் கங்காதேவிபார்த்து
அறிவாலுயர்ந்த அரசற்கரசனே நீபலநாளும் விருப்போடு களங்கமில்லாமல் என்
னைப் பூசைசெய்துவந்தனை விரும்பியதுயாது சொல்வாயாக வேண்டிய வரத்
தை இப்போதேதருகின்றேன் என்றுகூற அரசன்வணங்கிச் சொல்லுகின்ற
னன். எ-று. (ருங்)

அடியனேன் கேட்டவாறே யருள்செய லுண்மையாகிற்
கொடியனா யுரைப்பேனென்றான் குறித்ததை யுரைத்தியென்று
வினடியமா மோலிவேந்த னின்றிருக் காட்சிநாளும்
படியிலென் றனக்காம்வண்ணம் பரிந்தொரு வரந்தாவென்றான்.

(இ-ள்.) அடியேன் கேட்டவண்ணம் வரங்கொடுப்பதுண்மையானால்
விதிக்குவிரோதமாகக் கேட்பேனென்றான் அதற்குக்கங்கை நீ எண்ணியதைச்

சொல்வாயென்றனள், கிரீடத்தையணிந்த அரசன் உனது அழகியசேவை இப் பூமியில் தினந்தோறும் எனக்குக்கிடைக்குமாறு பிரியம்வைத்து ஒருவரத்தைக் கொடுத்தருள்க வென்றனன். எ-று. (௫௪)

வரநதி மங்கைமன்னர் மன்னவ னுரைத்தல்கேட்டு
விரவுமுண் ணகையரும்ப மிக்குள மகிழ்ந்துசொல்வார்ள்
புரவல நாரானோர்க்குப் பொருந்துபுத் தேளிரானோர்
பரவருங் காட்சியேக தேசமே பளிப்பதன்றி.

(இ-ள்.) அரசர்க்கரசனாகிய புண்ணியகீர்த்தியென்னும் பாண்டியன் சொன்னவார்த்தையைக் கங்காதேவிகேட்டு புன்னகைகொண்டு உள்ளங்களித் துக் கூறுகின்றனள் அரசனே தேவர்கள் அன்புள்ள பூலோகவாசிகளுக்கு எப் போதாவது ஒருக்கால் காக்கிகொடுப்பார்களே யன்றி. எ-று. (௫௫)

நினைத்தபோ தெல்லாங்காட்சி கொடுத்திட நேருங்கொல்லோ
கனைத்தவண் டொருந்தாராய் கருதியென் கிரகம்வந்தா
லிடைத்தென வளக்கலாகாக் காட்சியெப் போதுமெய்து
மனைத்தலை யடைவேனென்றாண் மாநிலம் புரக்குஞ்செல்வி.

(இ-ள்.) சிந்திக்குங்காலமெல்லாம் காட்சிகொடுக்கக்கூடுமோ கூடாது ஒலித்தலையுடைய வண்டுகள் மூக்காலுழப்பெற்ற மாலையுடையோனே நீ சிந்தி த்து என்வீட்டுக்குவந்தால் இவ்வளவென்றளவிடக்கூடாத காட்சி எப்போதுங் கிடைக்கும் ஆதலால் என்கிரகத்துக்குப் போகிறேனென்று உலகத்தை ஆதரி க்கின்ற கங்காதேவி கூறினள். எ-று. (௫௬)

விளங்குபல் லண்டமெல்லாம் வியாபியா யமர்நினக்கு
முளங்கொளி லொன்றுண்டென்ற ஸுராயிறும் பூதேயம்ம
களங்கமி லனையவீடு மெவ்விடங் கணாவாயென்ற
னுளங்கனிந் துலகமல்க வயக்குவா னுணாக்கலுற்றாள்.

(இ-ள்.) சராசர உயிர்களால் விளங்குகின்ற எல்லா அண்டங்களிலும் வியாபித்து இருக்கின்ற பிரியதேவதையாகிய உனக்கு மனதுக்கினியவீடு ஒன்றி ருக்கிறதென்னும் வார்த்தை ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கின்றது. குற்றமற்ற அவ் வீடு எவ்விடத்துள்ளது கட்டளையிடவேண்டுமென்று கூறிய அரசனைப்பார்த் து உலகத்தை அபிவிர்த்திசெய்யும் கங்காதேவிமனமகிழ்ந்து சொல்லத்தொடங் கினள். எ-று. (௫௭)

அண்டங்க ளனைத்துநாமே வியாபியா யமர்வேமேனும்
பண்டங்கன் விசுவநாதன் பரவுபே ரருளாலொன்பான்
கண்டங்கண் முதல்போற்றுங் காசியே கிரகமாகக்
கொண்டங்க னுறையாரிற்போங் குவலயம் புரக்குமன்னு.

உகவது புண்ணியகீர்த்திமுத்திபெற்றஅத்தியாயம். ௨௮௨ க

(இ-ள்.) உலகத்தைப் பாதுகாக்கின்ற பாண்டியராசனே எல்லா அண்டங்களினும் நாம் வியாபியாக யிருப்போமானாலும் பழைய அஸ்திமாலையணிந்த விசுவநாதர் பெருங்கருணையால் நவகண்டத்திலுள்ளவரும் மற்றையார்களும் புகழ்தற்குரிய காசிப்பதியையே நமக்கு வீடாகக்கொண்டு வாசஞ்செய்வோமென்றறிவாயாக. எ-று. (௫௮)

பாண்டிநா டாளும்பாரம் பயந்தபுத் திரனுக்காக்கிச்
சேண்டிகழ் மணிப்பொற்கொங்கைச் செல்வரின் தேவியோடும்
வேண்டியக் காசியுற்றால் விரும்பிய படியாமென்று
தேண்டியா வரும்வந்தாடத் திருவளிப் பவண்மறைந்தாள்.

(இ-ள்.) பாண்டியதேசத்தை அரசாளுஞ்சுமையை நீபெற்ற புத்திரன் மீதிருத்தி தூரத்துச்சென்று ஒளிவீசும் இரத்தினபூஷணங்களையணிந்த தனங்களையுடைய மனையாளோடும் பிரயாணப்பட்டு விருப்போடு அக்காசித்தலத்தைச்சேர்ந்தால் உனதிஷ்ட்டப்படி நமது தரிசனம் நேரிடுமென்று, தேடிவந்து ஸ்நானஞ் செய்பவரெல்லோருக்கும் ஞானசம்பத்தைக் கொடுக்குங் கங்காதேவி கட்டளையிட்டு மறைந்தருளினள். எ-று. (௫௯)

முன்னின்றாண் மறைதலோடு முழுத்தபே ரறஞ்சான்மன்ன
னந்நின்ற படியேமைந்தற் கணிமுடி சூட்டிநீத்துச்
சென்னின்ற கபோலத்தானச் செல்வனைப் பூசையாற்றிப்
பின்னின்ற மனைவியோடும் பெயர்ந்துபோய்க் காசிபுக்கான்.

(இ-ள்.) சாக்கிராவஸ்த்தையில் எதிர்நின்று காட்சிகொடுத்த கங்காதேவி மறைந்தவனவில் பெரிய தருமமேவடிவமான புண்ணியகீர்த்தியென்னும் பாண்டியன் அப்பொழுதே தனது குமாரனுக்கு அழகிய மகுடந்தரித்து அரண்மனையைவிட்டு நேரே ஒழுகுகின்ற கபோலமதமுடைய சித்திவிநாயகக்கடவுளைப் பூசைசெய்து (அதுமதிபெற்று) பின்னேவருகின்ற மனைவியோடும் மதுரையைவிட்டு நீங்கிச்சென்று காசித்தலத்தை யடைந்தனன். எ-று. (௬௦)

காசியை யடைந்தமன்னன் கங்கைநீ ருச்சிக்கால
மாசறு விதியின்முழ்கி மறையவ ராதியோர்க்கு
நேசமார் பொன்பூணடை நிரம்புபற் பலவுநல்கித்
தேசமா ரகிலநாதன், சேவடி தொழுதுபோற்றி.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தைச் சேர்ந்த பாண்டியராஜன் கங்காதீர்த்தத்தில் களங்கமற்ற விதிப்படி உச்சிக்காலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பிராமணர் முதலிய பெரியோர்களுக்கு விருப்பம் நிறைந்த திரவியங்களையும், ஆபரணங்களையும், வஸ்திரங்களையும், நிறைவாகிய மற்றைப்பொருள்களையுங் கொடுத்து ஒளியுள்ள விசுவநாதர் பாதங்களைத்தொழுது துதித்து, எ-று. (௬௧)

நீருந் வாயகங்கை பூசையு நிரம்பச்செய்து
காருந் வாயசெங்கைக் காவல னமநநாளி
னாருந் வாயவன்னு னல்வினைக்கிரங்கி முன்போற்
சீருந் வாயகங்கைத் திருமக டோன்றினுளால்.

(இ-ள்.) தீர்த்த வடிவமான கங்காதேவியூசையும் சம்பூரணமாகச்செய்து
மேகம்போலும் (பிரதிஉபகாரத்தை விரும்பாது கொடுக்கும்) சிவந்தகைக
ளையுடைய பாண்டியன் அன்பேவடிவங்கொண்டு அக்காசிப்பதியில் வாசஞ்செ
ய்யுங்காலத்தில் அவன் புண்ணியத்துக்கு மனமிரங்கிச்சிறந்த திருஉருவமுள்ள
கங்காதேவிமுன்னே மதுரையில் தரிசனங்கொடுத்ததுபோற் பிரசன்னமாயி
னள். எ-று. (சுஉ)

தோன்றிய துணர்ந்துமன்னன் ரொழுதெழுந் தாடிப்பாடி
யுன்றிய பத்தியோங்கத் திருமுனின் றுரைக்கலுற்றான்
வான்றிக ழிணையவைப்பில் வயங்குநின் கருணையாலே
தேன்றிகழ் கடுக்கைமோலிச் சிவபிரான் விசுவநாதன்.

(இ-ள்.) தரிசனந்தந்தைப் பாண்டியனறிந்து பணிந்தெழுந்து நடனஞ்
செய்து தோத்திரம்புரிந்து பேரன்பு மேன்மேலதிகரிக்கத் திருமுன்னேரின்று
சொல்லத்தொடங்கினான். பெருமையால் விளங்குகின்ற இக்காசிப்பதியில் விள
க்கமுற்ற உனது கிருபையால் தேன்றுளிக்கின்ற கொன்றைமாலையணிந்த சிவ
பெருமானாகிய விக்ரமதேவாரியும். எ-று. (சுந)

ஆதியா வரையுங்கண்டே னளவிலா விற்பமுற்றேன்
சோதியாய் விளங்குங்காசி மான்மியஞ் சொல்லவேண்டும்
பேதியா வுயிர்கட்கெல்லாம் பிரிவரும் பாவர்போக்கி
நீதியா வருளுமன்னு யென்றன னிமசைசொல்வாள்.

(இ-ள்.) மற்றுமுள்ள தேவரையும் தரிசித்து அளவுபடாத இன்பத்தைப்
பெற்றேன் மனஉறுதியுள்ள எல்லா உயிர்களுக்கும் நீக்குதற்கரிய பாவத்தை
யொழித்து முறையாக அனுக்கிரகஞ்செய்கின்ற பரதேவதையே பிரகாசவடிவ
மாக விளங்குங்காசித்தல் மகிமையை (அடியேனுக்குக்) கட்டளையிடவேண்டு
மென்றுகேட்ட அப்பாண்டியனுக்குக் கங்காதேவிகூறுவாள். எ-று. (சுச)

கணாதரு தெய்வஞானக் கலையது சொரூபமாய்
துணாதரு பிறப்பிறப்பை யுற்றவர்க் கொழிக்குநீர்
திணாதரு கடற்கட்டுஞ்சு மிறைவனா தியர்களுள்ளும்
புணாயரு பொருளவாவிப் போக்கற வசிப்பதினும்.

(இ-ள்.) எடுத்தாக்கின்ற தெய்வீகமுள்ள ஞானசாஸ்த்திர வடிவமாக
விளங்குகின்றது அடுத்தவர்களுக்கு உற்பத்திலயத்தை நீக்குந்தன்மையுடையது

உக-வது புண்ணியகீர் த்திமுத்திபெற்ற அத்தியாயம். ௨௮௨௩

ஒலிக்கின்ற திருப்பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்ளும் திதிகர்த்தனயுள்ள' விஷ்ணுதே
வர்முதலானவர்கள் களங்கமற்ற மோட்சசாம்பிராச்சியத்தை விரும்பி நீங்கா
மல் வசிக்கத்தக்கது மேலும். எ-று. (௬௫)

பொறிபுல னடங்கியோரோ புக்கினி தமரத்தக்க
தறிதரு மைங்குரோச சொருபமாயமர்வதென்று
நெறிதரு மின்பமுத்தி நினைத்தவா றருளவல்ல
தெறிதரு பாதகங்க ளனைத்தையு மொழிப்பதி ன்னும்.

(இ-ள்.) இந்திரியங்களையும் அவைகளால் விரும்பத்தக்க விஷயங்களையும்
அடக்கினபெரியோரோ புகுந்து சுகமாக வசிக்கத்தக்கது. அறிவுடையோரால்
உணரத்தக்க பஞ்சக்குரோசவடிவமாய் விரும்பியுள்ளது. கருதியபடி வேதநெறி
யாடக்கிடக்கின்ற மோட்சசுகத்தைக் கொடுக்கவல்லது. அளவுகடந்த தீவினை
கள் எல்லாவற்றையும் போக்கத்தக்கது மேலும். எ-று. (௬௬)

ஆயிர வருடஞ்சொற்ற போதினு மடங்காச்சீர
தேய்தரு மெனக்குஞ்சொல்ல வெட்டுறாப் புகழ்தென்னும்
பாய்தரு பவித்திரத்திற் பவித்திர மாயதம்ம
மாயிரு மறைகளாலே வகுத்திடப் பட்டதின் னும்.

(இ-ள்.) ஆயிரவருடகாலம் சொன்னபோதிலும் அளவுபடாத சிறப்பினை
யுடையது, தெய்வத்தன்மையுள்ள எனக்கும் செல்லுதற்கெட்டாத புகழை
உடையது, பரவியபுகழுள்ள பரிசுத்தப்பொருள்களுக்குப் பரிசுத்தஞ்செய்வது
பெருமைதங்கியவேதங்களாலேபிரித்துரைக்கப்பட்டமேன்மையுள்ளது மேலும்.

ஒள்ளிய பரமானந்த முறுவது கருதிவானோர்
தெள்ளிய முனிவனோர் சேர்தரப் பட்டதென்று
நள்ளிய வுமையாளோடு நம்பிரா னமரத்தக்க
தெள்ளிய குணமின்மாவோ டிலகுமா லுறுவதின் னும்.

(இ-ள்.) தேவர்களும், தெளிவுள்ள முனிவர்களும், மற்றையோர்களும்
ஒளியையுடைய சிவானந்தத்தை யடையவிரும்பி வந்து தங்குதற்கிடமாயுள்ளது,
நமது பெருமானாகிய விசுவநாதர் பிரியமுள்ள அன்னபூரணியாரோடு வீற்றிரு
க்கத்தக்கது உத்தமகுணமுள்ள இலக்குமியோடு விளக்கமமைந்த விஷ்ணுதேவர்
அமர்த்திருக்கத்தக்கது மேலும். எ-று. (௬௭)

சாந்தநம் குணத்தினோடு தருமம்வீற் றிருப்பதன்பி
னாந்தவம் வளர்க்கத்தக்க தவிமுத்த மெனும்பேர்பெற்ற
தேந்தழ குடையதீர்த்த சொருபமா யிருப்பதென்னும்
போந்தசாத் திரம்வானோர்தஞ் சொருபமாய்ப்பொலிவதின் னும்.

(இ-ள்.) பரமசாந்தமுள்ள நற்குணத்துடன் தருமதேவதை நிலைத்திருக்கத் தக்கது அன்போடு தவத்தைவளர்ந்தோங்கப் பண்ணுவது அவிமுத்தமென்னும் நாமகரணமுள்ளது அழகுதங்கிய தீர்த்தவடிவமானது என்னாளும் சாஸ்திர வடிவமாக விளங்குவது தேவர்கள் வடிவமாகவிளங்கத்தக்கது மேலும். எ-று. ( )

முத்தியைப் பிரகாசஞ்செய் திருப்பது மொழியப்புக்காற்
சத்திமற் றெனக்குப்போதா தனைநிக ராருமிக்காசிப்
பத்தியின் வசிப்போரியாரும் பவஞ்சவா சனையொழிந்தோர்
நித்திய விசுவநாத நின்மலன் சொருப மானோர்,

(இ-ள்.) மோட்சவின்பத்தை விளக்கிக்கொண்டிருப்பது இன்னும் இக் காகியின் மகிமையைச் சொல்லப்புகுந்தால் எனக்குவல்லமை போதாது தனக்குத்தானே சமமாகிய இக்காசித்தலத்தில் சிவநேசத்தோடு வாசஞ்செய்பவ ரெல்லோரும் உலகவாழ்க்கையை யொழிந்து நித்தியராகவும் மலரகிதராகவும் விளங்குகின்ற விசுவநாதரோ யாவார்கள். எ-று. (எ0)

தானத்தாற் றவத்தானாளுந் தவாதயோ கத்தான்னான
மோனத்தாற் சித்தசுத்தி முளைத்தவர் வசிப்போரியாரு
மீனத்தா னிறைந்தோரியாரு மிவ்விடத் திருக்ககில்லா
ரோனத்தாற் காணவொண்ணு னின்பமே யடைவாரென்றும்.

(இ-ள்.) இழிதொழிலால் நிறைவுற்றவர்களெல்லோரும் இக்காசிப்பதி யில் வாசஞ்செய்யமாட்டார்கள். உத்தமதானத்தாலும், தவஞ்செய்தலினாலும், நாடோறும் தவருதயோகசாதனத்தாலும், ஞானயோகத்தாலும், சித்தசுத்திய டைந்தவர்களியாவரும் இத்தலத்தில் வசிப்பார்கள் அன்றியும் பன்றிவடிவங் கொண்ட விஷ்ணுவினால் அறியப்படாத சிவபெருமானுடைய இன்பவடிவ த்தை எக்காலும் பெற்றிருப்பார்கள். எ-று. (எ1)

பொலிதரு முத்திபூமி யென்பது புந்திசெய்யா
ரொலிதரு போகபூமி காகியென் றுள்ளங்கொண்டு
மலிதரு களவுகோறன் மதுக்குடி முதலாம்பாவங்
கலிதரு குணத்திற்செய்வார் கைக்கொள்வார் நரகபூமி.

(இ-ள்.) விளக்கத்தைத் தருகின்ற முத்தியைக்கொடுக்கும் பூமி காசித்தல மென்று மதிக்காமல் போகத்தைத்தருகின்ற பூமியென்று மனதிலெண்ணி, திருடல், கொலைசெய்தல், மதுபானஞ் செய்தல் முதலியபாவங்களை வஞ்சனை யுள்ளகுணத்தினாலே செய்பவர்கள் நரகபூமியைவிடாது கைக்கொள்வார்கள். ( )

தெளிதரு சித்தத்துள்ளே திப்பிய விசுவநாத
னொளிதரு மயமாய்வைகு முலைவறத் தெளிந்தநீரிற்
களிதரு பிரதிவிம்பங் காணல்பேரற் கலங்கனீரில்
வெளிதரு மதுதோயாது மலினசித் தத்துமேவான்.

உக-வது புண்ணியகீர்த்திமுத்திபெற்ற அத்தியாயம். ௨௮௨௫

(இ-ள்.) தெளிவுள்ள நீரில் களிப்பதத்தருகின்ற பிரதிபிம்பம் செவ்வையாகக்காணப்படுவதுபோல் திவ்வியகுணமுள்ள விசுவநாதர், நிர்ம்மலசித்தத்தினிடத்துப் பிரகாசவடிவமாக எழுந்தருளி யிருப்பர் கலங்கல் நீரில் ,பிரதிபிம்பம் செவ்வையாகக் காணாதவாறுபோல் களங்கமுள்ளமனதில் அவ்விசுவநாதர் வீற்றிருக்கமாட்டார். எ-று. (௮௩)

ஆரிய னருளினாற்ற னடியைப் போற்றுகின்றோ
சீரிய றிடத்தேநானாந் திமுவன் விசுவநாத
னாரிய னருள்பெற்றாரா யடியைப் பேனாராய
சீரிய ரல்லார்மாட்டுச் சிவனுரு னனையனென்றும்.

(இ-ள்.) ஆசாரியருளைப்பெற்றுத் தனதடியார்களைத்துதித்து வருகின்ற உத்தமரிடத்தே விசுவநாதர் தினந்தோறும் விளங்கிக்கொண்டிருப்பர் ஆசாரியர் அருளைப்பெற்றாலும் தம்மடியார்களை விரும்பாதவராயுள்ள கொடியோரிடத்து அவ்விசுவநாதர் வீற்றிருக்கமாட்டார். எ-று. (௮௪)

குரவனை வழிபாடாற்றிக் கோதறு வேதமாதிப்
பரவுறு நூல்களெல்லாம் பண்புறப் பயின்றுநெஞ்சக்
கரவறு மொழுக்கம்பூண்டு கதிக்குமென் பாலுமூழ்கி
வாமலி தெய்வக்காசி வதிபவ ரியாருமுத்தர்.

(இ-ள்.) ஆசாரியருக்கு வழிபாடுசெய்து களங்கமற்ற வேதமாதிகலைகளெல்லாவற்றையும் நற்குணத்தோடு பழகி மனத்தின்கண்ணுள்ள வஞ்சனையைப்போக்கும் நல்லொழுக்க வழிநின்று பெருகிவருகின்ற நதிவடிவமாகிய என்னிடத்து முழுதி வரத்தை நிறைவாகத்தருகின்ற தெய்வத்தன்மையுள்ள காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்கள் எல்லோரும் முத்தியடைவார்கள். எ-று. (௮௫)

கற்பனை கடந்தபெம்மான் காசிமான் மியமென்றோது
மற்புத மனைத்துஞ்சொல்ல வாகுமோ வேம்மான்மன்னா
சிற்பர சொருபமாமித் திருநகர் வாசஞ்செய்து
தற்பர விற்பயின்னே சாரொன்று மறைந்தாள்கங்கை.

(இ-ள்.) மாயாகற்பனைகளைக் கடந்தவிரான் வீற்றிருக்கின்ற காசித்தலமகிமையிற் கூறிய இன்பசரிதங்க ளெல்லாவற்றையும் என்னால் சொல்லக்கூடுமோ அரசனே கேட்பாயாக மேலான ( ) தில் வாசஞ்செய்து சிவாநந்தானுபவத்தை தேவிகட்டளையிட்டுமறைந்தனன். எ-று.

வரநதி யுரைத்தவாறே மன்னவன் வசித்தபேற்றவிட
பரவுறு மனைவியோடும் பகர்பெரு முத்திபெற்று
னான்மிகு மதனாற்காசி யொன்றுமே சிறந்ததாரு
மாவணி சடையாற்கன்பி ரறிமினென் றனன்வியாதன்.

(இ-ள்.) கங்காதேவி சொன்னபிரகாரம் புண்ணியகீர்த்தியென்னும் பர
ண்டியன் காசியில் வசித்து விசுவநாதரைத் துதித்துப் புகழ்பெற்ற மனைவியு
டனே பேரின்பத்தை யடைந்தனன். பிரபல ஞானத்தைக்கொடுத்தலால் காசிப்
பதி ஒன்றுமே மேலானதாகும். சர்ப்பத்தை ஆபரணமாகத்தரித்த சடையையு
டைய சிவபிரானுக்கு அன்பர்களே அக்காசிமகிமையை அறிவீர்களாக இவ்வா
றே எனதாசிரியராகிய வியாதமுனிவர் கூறினார். எ-று. (எஎ)

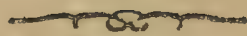
எண்ணருங் கோடிகால மெத்தனை பேர்சொன்னாலுங்
கண்ணருங் காசிமேன்மை கடையுறப் போவதுண்டோ
பண்ணருந் தவங்கள்செய்து பரம்பரன் பாதம்பெற்று
நண்ணரு மின்பமுற்ற நைமிச வனத்தீரென்றான்.

(இ-ள்.) அளவிறந்தகோடிகாலம் அளவில்லாதவர்கள் எடுத்துரைத்தாலும்
சிந்திப்பதற்கரிய காசித்தல மகிமைக்கு அளவு சொல்லக்கூடுமோ கூடாது செய்
தற்கரிய தவங்களைச் செய்து மேலாகிய சிவபெருமான் திருவடிகளை யடைந்து
கிட்டுதற்கரிய பேரின்பானுபவத்தைப்பெற்றநைமிசவாசமுனிவர்களே பென்று
சூதமகாமுனிவர் கூறினார். எ-று. (எஅ)

புண்ணியகீர்த்திமுத்திபெற்ற வத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம். உக-க்கு. திருவிருத்தம். எருந்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்திரண்டாவது பாதகக்கழுவா யுரைத்தவத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புண்ணிய மலிகாசிப் பொருவரு மேன்மையெலா
முண்ணிய விருசெவிவிட் டொருமன முடையாராய்க்
கண்ணிய முயறருவார் கச்சமில் பலபவத்தும்
பண்ணிய பாவமெலாம் பாற்றுபு கதியடைவார்.

(இ-ள்.) புண்ணியம்நிறைந்த காசுத்தலத்தின் ஒப்பற்ற மகிமைகள்யாவும்
இருசெவியாரநிறைத்து ஏகமனதுள்ளவராய் அத்தலத்தைச்சதாகாலமுஞ் சிந்திப்
பாராயின் அளவில்லாத பலபிறவியிலுஞ் செய்தபாவங்க ளெல்லாவற்றையும்
ஒழித்து முத்தியடைவார்கள். எ-று. (க)

திரவிய நசைமேவிச் செம்பொரு ணசைநீத்துப்
பரவிய பாவமெலாம் பண்ணுபு திரிதருவார்
விரவிய கொடுநிரய மேவுவர் திரவியமு
முரவிய விருகூரு யுற்றிரு பயன்றருமே.

(இ-ள்.) பொய்ப்பொருளரசைகொண்டு உண்மைப்பொருளாகிய முத்
திவிருப்பத்தைக்கைவிட்டு விரிந்தபாவங்கள் முழுமையுஞ்செய்து உழலுபவர்கள்
கொடுநரகங்க ளெல்லாவற்றையுமடைவார்கள் அப்பொய்ப்பொருளும் வலி
மையுற்ற இரண்டுபாதமாகப்பிரிந்து இரண்டு பிரயோசனத்தைக் கொடுக்
கும். எ-று. (உ)

பெண்டுபிள் ளைகட்கென்றே பேணுபு நேடுபொருண்
மண்டுபல் பாதகமும் வருவித்து நாகுய்க்கு
மண்டுபல் லறநிமித்த மார்வத்திற் நேடுபொருண்
மிண்டுபல் பந்தமெலாம் வீட்டுபு கதியுய்க்கும்.

(இ-ள்.) மனைவிமக்களுக்கு வேண்டுமென்றே விரும்பிச்சம்பாதிக்கின்ற
பொருள்நிறைவாயுள்ள பலபாதகங்களையும் வளர்த்துப் பின்னர் நரகத்திற்செ
லுத்தும். நெருங்கிய பலவாயுள்ள தருமநிமித்தம் அன்போடு சம்பாதிக்கின்ற
பொருளானது வலியபலபந்தங்களை யொழித்து முத்தியைச்சேர்ப்பிக்கும். எ-று.

கண்ணிய காமியரிட் காமியமென் றிரண்டாம்
புண்ணிய மிதினமுன்னர்ப் புகன்றது பந்தமெலா
நண்ணிய விளைவிக்கும் பின்னது நாடுங்காற்
றண்ணிய பெருமுத்தி சார்விக்குந் தவத்தோரோ.

(இ-ள்.) தவத்தையுடைய முனிவர்களே காமியபுண்ணியமென்றும், நிஷ்
க்காமிய புண்ணியமென்றும், புண்ணியம் இருவகையாகும். இவைகளுள் காமி
யபுண்ணியம் எல்லாப்பந்தங்களையும் விருத்திசெய்யும். குறிக்குமிடத்து நிஷ்க்கா
மிய புண்ணியம் பரமசாந்தமுள்ள முத்தியைச்சேர்ப்பிக்கும். எ-று. (ச)

பந்தமென் றுரைப்பதுதான் பையப்பய நரகமெலாம்
பந்தமுற் றிடச்செய்யும் பரசிவ னருள்போற்றிப்
பந்தமற் றிருப்பவரோ பரகதி யின்புறுவார்
பந்தமற் றுயர்மேன்மை பற்றிய முனிவீர்காள்.

(இ-ள்.) பாசங்களையாவும் ஒழிந்து மேலான இன்பத்தைத் தழுவியிருக்கின்ற
சவுனகாதிமுநிவர்களே பந்தமென்றுசொல்லத்தக்கது உபாயமாக எல்லாநரகங்
களிலும் புகுவித்து விட்டுவிலகாமற் செய்விக்கும் பரமசிவனுடைய திருவருளைத்
துதித்து பாசத்தை யொழித்திருப்பவர்களே மேலாகிய முத்தியின்பத்தைப்பெ
றுவார்கள். எ-று. (ரு)

நரகமென் றுரைப்பதுதா னானெவ் வளவைத்தென்
றுரவுற வாராயிற் சொற்றமற் றொருவன்செ
யிரவுறு பாதகங்க ளெவ்வள வவ்வளவாந்
திரமுறு பொருளுடிச் சிந்தையிற் செறித்தோ.

(இ-ள்.) அசைவற்ற மெய்ப்பொருளைத் தியானயோகத்தாற் குறித்து
மனத்தில் வைத்திருக்கும் முனிவர்களே நரகமென்று சொல்லத்தக்கது ஆராய்ந்து
பார்க்குங்கால் எவ்வளவு அளவினையுடையதென்றற் சொல்லுகிறோம் ஒருவன்
இராக்காலத்திற் செய்கின்ற பாதகம் எவ்வளவோ அவ்வளவென்றே (மதிப்பீர்
களாக.) எ-று. (சு)

வளிதட வினும்பாடு மகநிலல் யாழ்முனிவன்
றெளிதர முன்னொருநாட் சேவடி பணிந்தேத்து
மொளிகெழு பார்வேந்த னொருவனுக் கீதுரைத்தான்
வெளிதர யாமின்று விரித்துரைப் பரமதனை.

(இ-ள்.) காற்று நரம்பின்மேற்படினும் இசைபாடுகின்ற நல்லபகதியா
ழையுடைய நாரதமுநிவர் முன்னொருகாலத்துத் தம்முடைய பாதங்களில் வண
ங்கி தெளிவினைப் பெறும்பொருட்டுத்துதித்த புகழுள்ள ஓரரசனுக்கு இதைக்
கூறினர். யாம் இன்று அதைவெளியாக விரித்துக்கூறுகின்றோம் (கேட்பீர்க
ளாக.) எ-று. (ஏ)

பகைவலி யறமாய்க்கும் பாய்சினப் பாரேதி
நகைகெழு நகரத்து நடுச்சபை யொன்னுளதாற்
றகைகெழு மற்றதன்கட் டங்குவர் பல்சான்றோர்
திசைகெழு பல்லுயிருஞ் செய்தவை தெரிந்துரைப்போர்.

(இ-ள்.) பகைவருடைய வல்லமையை முழுதுங்கெடுப்பதும் கோபத் தோடு வேகமாகச் செல்லுவதுமாகிய எருமைக்கடாவாகனமுள்ள இயமனது விளக்கமான பட்டண நடுவில் ஒருசபையிருக்கின்றது. பெருமையுள்ள அச்ச பையினிடத்துப் பலபெரியோர்கள் வாசஞ்செய்வார்கள் பலதிக்கிலுமுள்ள அனேகசீவர்களுஞ் செய்தபுண்ணிய பாவங்களைத்தெளிந்துரைக்கவல்லவர்கள். (1)

மன்னிய புகழ்க்காசி மான்மிய முதலாகப்
பன்னிய பற்பலவும் பருத்தினி தாயந்தடுவோர்
மின்னிய நல்லொழுக்கே மேவுருக் கொண்டனையார்
துன்னிய பாதகத்தின் றோகுதழு வாய்விதிப்போர்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற கீர்த்தியுள்ள காசித்தலமகிமை முதலாகச்சொல்லப் படுகின்ற பலநூல்களையும் இனிமையாகப்பகுத்து ஆராய்ந்தறிபவர்கள் விளக்க முற்ற சன்மார்க்கமே திருவுருக்கொண்டது போன்றுள்ளவர் நெருங்கிய பாத கங்களுக்குத்தக்க பிராயச்சித்தத்தை விதிப்பவர்கள். எ-று. (௧)

காசியை நினையாமற் கங்கையின் முழுகாமற்
பேசிய விசுவேசன் பிறங்கருள் பேணுமன்
மாசியல் பாதகமு மன்னிய புரிவார்க்குப்
பேசிய பெருங்கழுவாய் பிறவகுப் போரவரே.

(இ-ள்.) காசிப்பதியைச் சிந்தியாமலும் கங்காநதியில் ஸ்நானஞ்செய்யாம லும், வேதங்கள் கூறிய விசுவநாதரது விளக்கமுற்ற திருவருளை விரும்பாமலும், களங்கமுள்ளபாதகங்களை நிலைநிராகச் செய்பவர்களுக்குச் சொல்லப்படுகின்ற பிர பலமான பிராயச்சித்தத்தையும் மற்றையதண்டனைகளையும் விதிப்பவர்கள் அச் சபைநடுவுள்ள பெரியோர்களே யாவர். எ-று. (௧௦)

கடுகுபு விரைசெல்லுங் காய்சினப் பகடுருங்
கொடுவலி முரண்மார்பக் கொற்றவ னனையார்சொற்
றிடுவது செவியேற்றே யியற்றுவன் றண்டமெனி
னெடுகிய வுணர்வன்னார் நிறையளப் பரிதெவர்க்கும்.

(இ-ள்.) அதிகவேகமாக நடப்பதும் பெருங்கோபமுள்ளதுமாகிய எருமை க்கடாவாகனத்தை நடத்துபவனும், அதிகபராக்கிரமமும் வலிமையுமுள்ள மார் பினையுடைய அரசனுமாகிய இயமன், அச்சபைநடுவுள்ள பெரியோர்கள் சொல் லும் வார்த்தையைக்கேட்டு பாவிகளுக்குத் தண்டனைசெய்வானானால் பேரறிவு ள்ள அப்பெரியோர்கள் மகிமையையாவரால் அளவிடக்கூடும். எ-று. (௧௧)

நலமலி யனையசபை நாப்பனோ ரரியணைமேற்
கலகல வொலிசெய்யுங் கண்டையம் பகட்டுர்தி
வலமிகு பெருஞ்சிறப்பின் வைகுபு பாதகர்கட்
கலகறு துயர்செய்யுந் தண்டமற் றறைசெய்வான்.

(இ-ள்.) கலகலவென்று ஒலிசெய்கின்ற மணிகட்டிய எருமைக்கடாவை
எறிநடாத்தி வெற்றிமிகுந்த பெருஞ்சிறப்பை யடைந்திருக்கின்ற அவ்வியம்ன்
உண்மை நிறைந்த சபைமத்தியிலுள்ள ஒரு சிம்மாசனத்தின்மீது வீற்றிருந்து,
பாவஞ்செய்தவர்களுக்கு அளவில்லாத துயரங்களைக்கொடுக்கின்ற தண்டனையின்
விபரங்களைச் சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. (கஉ)

இனையரை யிருப்பாலை யிடைக்கொடுத் துடைத்திடுமி
னினையரை வன்செக்கி னிட்டுறத் திரித்திடுமி
னினையரை முசலங்கொண் டிருந்தலை யுடைத்திடுமி
னினையரை நாந்தகங்கொண் டிடற்றசை யீர்த்திடுமின்.

(இ-ள்.) தூதர்களை இப்பாவிகளை இருப்பாலையிற்கொடுத்து உடம்பை
நுறுங்கச்செய்வீர்கள், இப்பாவிகளை வலிய செக்கிற்போட்டு செவ்வையாகச்சுழ
ற்றி அனாத் து விடுவீர்கள். இந்தப்பாவிகளை இருப்புலக்கைகொண்டு தலைசிற
உடைத்துவிடுங்கள். இந்தப்பாவிகளை வாள்கொண்டு தேகத்திலுள்ள மாமிச
ங்களை யரிந்து விடுவீர்கள். எ-று. (கங்)

இன்னரை யீந்திலையி னிலகிய கருவிகொடு
நன்னர்கொள் கண்கூன்று நகுபல துயர்செய்மி
னின்னரை வேம்பிலையி னியல்புறு வாள்கொண்டு
நன்னர்கொ டசைமேனி நள்ளுற வறைசெய்மின்.

(இ-ள்.) இப்பாவிகளைப் பேரிச்சன் இலையைபொத்து விளங்கும் ஆயுத
த்தைக்கொண்டு உத்தமாங்கமாகிய கண்களைத்தோண்டிப் பலவிதமான துயர
த்தைச் செய்யுங்கள் இந்தப்பாவிகளை வேப்பிலைபோன்ற அச்சவடிவாகிய வா
ள்களால் உறுதியுள்ள மாமிசத்தைக்கடந்து, எலும்பிலமுந்தும்படி அறைவீர்க
ளாக. எ-று. (கச)

இத்தகுபாவியரைத் தூக்கியமுடக்கிரும்பின்
கொத்துறமிடற்றழுத்திக் கொடுத்தழல் கீழ்முட்டிப்
பொத்தியபேரிழுதின் புடவைமெய்மேற்குழ்ந்து
சுத்தியவத்தழல்வாய்த் * துணைந்துனுமாபுரியின்.

(இ-ள்.) இந்தப்பாவிகளை, இரும்பினால் வளைவாகச்செய்த கொக்கிகளை
க்கழுத்திற்குத்தி, மேலேதூக்கிக்கட்டி, அவர்கள்காலின்கீழே பிரபலமான. நெ
ருப்பைமுட்டி, இவர்கள்தேகத்தில் நெய்யினால்நனைத்த வஸ்த்திரங்களை நெரு
ங்கச்சுற்றி, கீழுள்ளநெருப்பு அவ்வஸ்த்திரங்களைப்பற்றி விரைவில் தகிக்கும்
வகைசெய்வீர்கள். எ-று. (கடு)

உஉ-வதுபாதகக்கமுவாயுரைத்த அத்தியாயம். உள் ௩௧

கனலெழநெடுநேரங் காய்ச்சியசெப்புருவி
லனகமிலிவர்தம்மைத் தழுவிடவாற்றிடுமின்
மனநெகவன்கறையின் மற்றிவர்தமையிட்டுத்
கனமிகுமிருப்புலக்கை கைக்கொடுதுவைத்திடுமின்.

(இ-ள்.) செப்புச்சிலைகளை நெருப்புப்பொறி பறக்கும்படி நெடுநேரங் காய்ச்சியெடுத்த அவ்வடிவங்களில் இந்தப்பாவினைச் சேர்த்துக்கட்டுவீர்கள் இந்தப்பாவினை இருப்புரலிற்போட்டு மனம்நெங்க அதிபாரமுள்ள இருப்புலக்கைகளைக் கையிற்கொண்டு துவைப்பீர்களாக. எ-று. (௧௬)

(ப-ம்.) பரதாரகமனஞ்செய்தபாவினைக், காலதுதர் யாதஞ்சரீரத்திற் புகுத்தி நரகபூமிக்குக் கொண்டுபோய் அவர்கள் தழுவியமாதரைப்போல செம்பினாற்செய்து சிவக்கக்காய்ச்சிய வடிவங்களிற் சேர்த்துப் பயந்து விலகிப்போகாதபடி சூலத்தால் முதுகிற்குத்த அழுத்துவார்களென்பது வேதசம்மதமாதலின் இவர்தம்மைத்தழுவிட வாற்றிடுமின். என்றுகூறினார்.

பூரியரிவர்தம்மைப் பொள்ளெனக்கொடுபோகிக்
கூரியவாஸ்கொண்டு கொழுவிடக்கீருண்முதற்
சோரியதறவீர்ந்து துண்ணெனநாய்நரிக
ளாரியவிடுத்திடுமி னல்லல்கள்பலசெய்மின்.

(இ-ள்.) மிக்க இழிவுள்ள இப்பாவினை விரைவாகக் கொண்டுபோய் கூர்ந்தவாளினால் செழித்தததையும் ஈரல் முதலியவைகளும் உதிரமும் கீழ்விழுமாறு அறுத்து நாய் நரிகள் உண்ணும்படி செய்வீர்களாக. அதுவன்றியும் இவர்கள் பலவாயுள்ள துயரங்களையும் அனுபவிக்கச் செய்வீர்களாக. எ-று. (௧௭)

(ப-ம்.) பாவஞ்செய்பவர்களுக்குள் உபபாதகம், அதிபாதகம், மஹாபாதகங்களைச் செய்பவர்கள் மிக்விழிந்தவராதலின் பூரியரென்றும், வாஸ்கொண்டறுக்குந்தோறும் துயரப்பட்டு மற்றுமுள்ளதுயரங்களை யனுபவிப்பதற்கு அறுத்தகுறைகள் கூடிக்கொள்ளுந் தரமுடையது யாதஞ் தேகமாதலின் அல்லல்கள் பலசெய்மின் என்றுகூறினார்.

கிருமிகள்பலசெற்ற கிடங்கிடையிவர்தம்மைப்
பொருமுறவீழ்த்திடுமின் புன்மலையமாய
கருகிருட்குழிவீழக் கடிதிவர்தமைத்தருமி
னுருமு வெங்கான்மழைசா ருழையிவர்தமைவிடுமின்.

(இ-ள்.) இப்பாவினைப் பலவகையான புழுக்கள் இறந்துகிடக்கின்ற பள்ளத்தில் துன்பப்படும்படி தள்ளுவீர்கள். இப்பாவினைப் பெருந்துர்க்கந்த மயமாகிய மலங்கள் நிறைந்ததும் பேரார்தகாரத்தை யுடையதுமாகிய குழிகளில் விரைவாகத்தள்ளுவீர்கள். இப்பாவினைப்பெருங்காற்றும், பெருமழையும், பேரிடியும், அதிகரிக்கின்ற இருண்டவிடத்தில் விடுவீர்கள். எ-று. (௧௮)

துளையிடுநெட்டுசி துண்ணெனக் கரங்கொண்டு
விளையுயர்நனியாக விரைந்திவர் செவிதுளையின்
றளையிடு மிவர்தந்தந் தடிகொடுதகர்த்திடுமின்
கிளையிடுதழற்குண்டத் திவர்கெழு முறச்செய்மின்.

(இ-ள்.) இந்தப்பாவிகளை, துவாரஞ்செய்கின்ற திருகூசியைக் கையிற் கொண்டு பெருந்துயரம் மேன்மேல்வளர, காதுகளில் விரைவாகத் துளையிடுங்கள். இந்தப்பாவிகளை தடியைக்கைக்கொண்டு வரிசையாயிருக்கின்ற பற்களையுடைத்துவிடுங்கள். இந்தப்பாவிகளை, சுவாலித்தொறிகின்ற அக்கினிகுண்டத்தில் தள்ளிவிடுவீர்கள். எ-று. (கக)

(ப-ம்.) சிவபிரானையும், மெய்யடியாரையும், நிந்தைசெய்யும் அதிபாதகர்வார்த்தைகளை இன்பமாகக்கேட்டுச்சுகிக்கின்றவர்களுடைய காதுகளைக் காலதூதர்கள் துளை செய்வாரென்பது வேதசம்மதமாதலின், இவர்கெவிதுளையினென்று கூறினார்.

இன்னனாமுக்கரிமி னின்னனாநாக்கீர்மி
னின்னனாப்பற்றகர்மி னின்னனாக்கண்குன்மி
னின்னனாயுடல்போழ்மி னின்னனாக்குறியறுமி
னின்னனாயிழுதுநிறை யிடையிட்டுவருத்திடுமின்.

(இ-ள்.) இந்தப்பாவிகளை, முக்கறுப்பீர்கள். இந்தப்பாவிகளை, நாக்கைப்பிளப்பீர்கள். இந்தப்பாவிகளை பல்லைப்பிடுங்குவீர்கள். இந்தப்பாவிகளை, கண்களைத்தோண்டிவிடுவீர்கள். இந்தப்பாவிகளை, வானினால் உடம்பைப் பிளந்துவிடுவீர்கள். இந்தப்பாவிகளை, ஆண்குறியை அறுத்துவிடுவீர்கள். இந்தப்பாவிகளை, (கொதிக்கின்ற) நெய்க்கொப்பளையிற்போட்டு வருத்துவீர்கள். எ-று.(உ௦)

(வேறு.)

என்றுமாவாவத்தார்க்கு மியிலிபாவத்தார்க்குங்
கன்றுபபாவத்தார்க்குங் கருதுறுதண்டமெல்லா
நன்றுறுமவையார்க்கேற்பத் தக்கவாநவிறிறீலக்
குன்றுறழ்மேனிச்செங்கட் கூற்றுவன்கவலையுற்றான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறாக மகாபாதகஞ் செய்தவர்களுக்கும், அதிபாதகஞ் செய்தவர்களுக்கும், உபபாதகஞ் செய்தவர்களுக்கும், சிந்திக்கத்தக்க தண்டனைகளெல்லாவற்றையும், நியாயசபையிலுள்ள பெரியோர்கள் சம்மதிக்கத்தக்க விதமாகச்சொல்லி நீலமலைபோன்ற பெரியசரீரத்தையும் சிவந்தகண்களையுமுடைய இயமன் கவலைகொண்டனன். எ-று. (உ௧)

கூற்றுவன்கவலையுற்ற குறிப்பவன்முகத்தாற்றேர்ந்து
மாற்றருநீதிவாய்ந்த மாண்புடையவையாரியாரும்
போற்றரும்வருத்தந்தாமும் பூண்டுமற்றவனைநோக்கிச்
சாற்றருங்கவலையுற்ற காரணஞ்சாற்றுக்கென்றார்.

உஉ-வது பாதகக்கமுவாயுரைத்த அத்தியாயம். உளநா.

(இ-ள்.) தண்டனைத்தலைவனாகிய அவ்வியமன் உள்ளத்திற்கொண்ட கவலையை முகக்குறிப்பினுணர்ந்து பேதியாதரியாயமார்க்கத்தில் அசைவற்றுநிற்கும் பெரியோர்களையாவரும் சகிக்கப்படாத துயரத்தைத் தாமுங்கொண்டு அவ்வியமன் (முகத்தைப்) பார்த்து அடங்காக்கிலேசத்தை மனதிற்கொண்ட காரணம்பாது அதை எங்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்றார்கள். எ-று. (உஉ)

அவையிடநீதிவாய்ந்த வறிஞர்காளீதுகேண்மி
னவையறுசம்புதிவு நலத்ததாலதனிலுள்ளுஞ்
செவையுடைப்பாதகண்டஞ் சிறந்ததாலக்கண்டத்துஞ்
சிவையருள்கொழிக்குமாரி யவருத்தஞ்சிறந்ததாமால்.

(இ-ள்.) தருமசபையிலுள்ள நீதியமைந்தபெரியோர்களே இதைக்கேட்டிர்களாக (எழுதிவுகளுக்குள்) குற்றமற்ற சம்புத்தீவானது மேலானதாகும். அச்சம்புத்தீவிலுள்ள ஒன்பதுகண்டத்துள், மேலானபாதகண்டமே சிறந்ததாகும். அப்பாதகண்டத்துள், பராசத்தி யருள்பெருகுதற்கிடமாகிய ஆரியவர்த்தமே மேன்மையுடையதாகும். எ-று. (உரு)

எழுதீபமாவன நாவல், இறலி, குசை, கிரவுஞ்சம், புட்கரம், தெங்கு, கமுகு இவ்வெழுவகைப் பொருளும் அவ்வத்தீவின் மிக்கனவாகையால், இவற்றாற் பெயர்பெற்றன. கண்டம் ஒன்பதாவன கீழ்விதேகம், மேல்விதேகம், வடவிதேகம், தென்விதேகம், வடவிரேபதம், தென்னிரேபதம், வடபரதம், தென்பரதம், மத்திமகண்டம் இவையே நவகண்டமாம்.

அன்னபுண்ணியத்ததாய வாரியவருத்தந்தன்னுட்
பன்னருந்தலங்கள்பல்ல பரவுதீர்த்தங்கள்பல்ல
வென்னரும்புகழாரிற்கு மிலிங்கமூர்த்திகளும்பல்ல
நன்னர்கொளனையபூமி நலத்தையாரளக்கற்பாலார்.

(இ-ள்.) அத்தன்மையான புண்ணியங்களையுடைய ஆரியவர்த்தமென்னும் பூமியில் சொல்லுதற்கரிய மகிமையுள்ள பலதலங்களுள்ளன. புகழ்பெற்ற பலதீர்த்தங்களுள்ளன. யாவரும் துதித்தற்குரிய சிவலிங்கமூர்த்தமும் பலவுள்ளன. பல நன்மைகளையுந் தன்னிடத்துடைய அந்த ஆரியவர்த்தத்தின் மகிமையை யாவரளவிட்டுரைக்கத்தக்கவர்கள்.. எ-று. (உச.)

இமயமலைக்கும் வந்தமலைக்கும் நடுவேயுள்ள பூமிக்கு ஆரியவர்த்தமென்று பெயர்.

நிகழ்கருமாதிகாரி நிரம்புஞாதிகாரி
புகழ்மிகுமனையபூமி யுடையதாய்ப்பொலிவதோர்ந்து
மகழ்மலத்தினருமந்தப் பூமியையவாவல்கண்டு
மிகழ்விலப்புவினமுத்திக் கேதுவாஞ்சன்மமாய்.

(இ-ள்.) பெரும்புகழையுடைய ஆரியவர்த்தமென்னும் அந்தப் பூமியில் விளக்கமுற்ற சற்கர்மமாதிகாரிகளும் பூரணஞ் சூரிகளும் சிறந்தோங்கிவரு

‘ஒருமனம்விடயம்பற்றி லுரைத்தவவ்விடயமேயாய்த்
திருமருநாகமெல்லாஞ் செறிபயனுடையார்க்காக்கு
மருண்மலிபரமான்மாவைப் பற்றின்மற்றதுவேயாகிக்
கருமருவாதவின்பக் கதியிடைக்கமிகவுய்க்கும்.

(இ-ள்.) நெஞ்சம் ஒருவ்ஷயத்தைவிரும்பி அழுந்தினால் சொல்லுகின்ற
அவ்விடயமேவடிவமாகி (அதனாற்பாவங்களைச்செய்து) சுழலுதற்கிடமாயுள்ள
நாகங்களெல்லாவற்றிலுஞ்சேர்ந்து பெருந்துயரத்தை யனுபவிப்பார்கள். திரு
வருள்நிறைந்த பரப்பிரமத்தை மனம்பற்றுமானால் பிரமவடிவாகி பிறப்பில்லாத
இன்பமார்க்கமாகிய முத்தியில் விரைவாகப்போய்ச் சேர்வார்கள். எ-று. (நக)

ஒருபொருள்கையிற்கொண்டோ னொளித்திடல்விடுதலென்னு
மிருமையுளொன்றுசெய்தன் மற்றவற்கியலுமாபோற்
பருவரும்விடயபோகம் பற்றுதல்விடலிரண்டு
ளருமையதுணர்ந்துநீத்தோன் முத்தனாயமர்வனன்றே.

(இ-ள்.) ஒருபொருளைக்கையிற்பெற்றவன் அப்பொருளைப் பத்திரப்படு
த்துதல், விட்டுவிடுதல் என்னும் இரண்டு தொழிலில் ஒன்றைச் செய்தற்கு அவ
னதிகாரி யாவதுபோல, துன்பத்தைத் தருகின்ற விடயபோகங்களைப்பற்றுதல்,
நீக்குதல் ஆகிய விரண்டனுள் அருமையாயுள்ளதை யறிந்து விடுத்தவன் முத்தி
நிலையைப்பெற்று வீற்றிருப்பன். எ-று. (நச)

(ப-ம்.) விடயபோகங்களைப்பற்றுதல், எளிது, அவற்றை விடுதல், அரிது,
அரிதாயுள்ளவைகளைப் பூர்வபுண்ணியத்தால் விடுவானாயினும் மனத்தைவிட்டு
நீங்காது, விட்டபோகங்களை மீண்டும் பற்றத்தக்க இச்சையை விளைவிக்குமாத
லின் அவ்வுருமை நோக்கி அருமையதுணர்ந்து நீத்தோன் என்று கூறினார்.

தான்தேடுபொருள்களெல்லாந் தாரமாதியருக்கென்று
மான்தேமண்ணிடைப்புதைத்து டாண்டுபொறுயரத்தாழ்வான்
முன்னேடுபொருள்களெல்லாஞ் சங்கரப்பிரிதிசெய்யின்
மான்தேறுதுயரம்புணான் வான்கதிக்கிறைவனாவான்.

(இ-ள்.) தன்னால் சம்பாதிக்கத்தக்க உலகபதார்த்தங்களையாவும் தார (புத்தி
நாதி)களுக்கு என்று பூமியிற்புதைப்பவன், இறந்தபின்னர் பலவாகிய துயரக் (கட
லில்) முழுகுவன். தன்னால் சம்பாதிக்கத்தக்க பொருள்களெல்லாவற்றையும் சிவப்
பிரீதி செய்பவன் அபிவிர்த்தியாகின்ற பிறவித்துயரத்தை யனுபவியாது மேலாகிய
மோக்ஷபூமிக்குத் தலைவனாவன். எ-று. (நடு)

ஆதலாற்சீவொல்லா மருந்துயரடைவாரென்று
காதலாற்கவலைபுற்றேன் வேறொன்றுகலந்ததின்று
லோதலாற்பயனுமில்லை புண்மையீதுணர்மினென்றான்
கோதலாற்புரியார்க்கெல்லாங் கொடியனாய்வுருத்துங்கோமான்.

உஉ - வது பாதகக்கழுவாயுரைத்த அத்தியாயம். ௨௩௭

(இ-ள்.) ஆதலினாலே சீவகோடிகளெல்லாம் (விஷயமயக்கத்தால்) பெருந்துபரத்தையடைவார்களென்று அவர்களிடத்துவைத்த அன்பினால் கவலையடைந்தேன் வேறே ஒருகவலையுமில்லை. எடுத்துக்கூறுவதினாற் பயன்யாது (பெரியோர்களே) இது உண்மையென்றறிவீர்களாகவென்று, பாவஞ்செய்பவர்கள் யாவருக்கும் கொடியதண்டனைசெய்து வருத்தப்படுத்துகின்ற இயமன்கூற்றினான். எ-று. (௩௬)

(ப-ம்.) நடுநிலைமையுள்ளோர் தமக்குண்டாகும் துயரத்தில் மனஞ்செலுத்தாது, அன்னியர்படுந் துயரங்களுக்கே இரங்குவராதலின், கவலையுற்றேன் என்கூற்றினார்.

சான்றவரதனைக்கேட்டுத் தக்கதேயுணர்த்தாய்தீமை

யேன்றபாதகர்க்கப்பாவ மியாவுந்தீர்கழுவாயாது

தோன்றநீயுணர்த்தியென்னத் துடிதுடித்ததிர்த்துச்சீற்றங்

கான்றுபாயெருமைப்போத்தூர் கடவுண்மற்றிதனைச்சொன்னான்.

(இ-ள்.) (சபையிலுள்ள) பெரியோர் அந்தவார்த்தைகளைக்கேட்டு உள்ளவாறே தெரிவித்தீர் தீமைநிறைந்தபாவிகள் அப்பாவமுழுமையும், ஒழிக்கத்தக்க பிராயச்சித்தம்யாது எங்களுக்குத் தெரியுமாறு கட்டளையிடுவீரென்றேக்கேட்க, படபடவென்று ஆரவாரித்துப் பெருங்கோபங்கொண்டு (நடக்கின்ற) எருமைக்கடாவை வரகனமாயுள்ள யமதருமன் இதைச்சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. (௩௭)

என்னபாதகஞ்செய்தாலு மிரும்புகழ்க்காசிமேவி

நன்னாமாகங்கைமுழ்கி நலந்தருவிசுவநாதன்

பென்னடிச்சேவைசெய்து பொலிந்தமர்வாரோற்பாவந்

தன்னமுமிலராய்மேலா முத்தியைச்சார்வதுண்மை.

(இ-ள்.) எந்த (மகா) பாதகங்களைச்செய்தாலும் பெரும்புகழ்மைந்த காசித்தலத்தையடைந்து, நன்மையும், பெருமையுந்தங்கிய கங்காநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து முத்தியின்பத்தைத்தருகின்ற விசுவநாதருடைய அழகிய திருவடித்தாமரைகளைப்பணிந்து அறிவுவிளக்கத்தைப்பெற்று அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்வார்களால் பாவஞ்சிறிதுமில்லாதவர்களாகி (சிவபுண்ணியங்களைச்செய்து) மேலான முத்தியையடைதல் உண்மையென்று (பெரியோர்களே தெரிவீர்களாக.) எ-று.

பிராயச்சித்தத்துக் கடங்காத மகாபாதகங்களைச் செய்தவர்கள் காசியென்னுந்திருநாமமந்திரத்தை யுச்சரிப்பார்களானால் அப்பாதகங்களொழிந்து முத்தியடைவார்களென்று சிவபிரானே திருவாய்மலரக் கேட்டுள்ளாராதலின் முத்தியைச்சார்வதுண்மை யென்கூற்றினார்.

ஈதுநம்பெருமான்முன்ன ரொமக்குபதேசஞ்செய்த

தோதுமந்தணமேயாகு முதற்குமேற்கழுவாயில்லைச்

சாதுநீர்மையரேயாய சான்றீரென்றுரைத்தல்செய்தான்

காதுவெம்பாசந்தாங்குங் கையுடைச்செங்கோல்வேந்தன்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிராயச்சித்தம் நமது பெருமானாகிய கைலைநாயகர் பூர்வத்தில் எனக்கும், பிரமதேவருக்கும், சுவாயம்புமனுவுக்கும், உபதேசஞ்செய்த அதிரகசியமாகும். இதற்குமேற்பட்ட பிராயச்சித்தங்கிடையாது. சாதுத்தன்மையுள்ள பெரியோர்களே அறிவீர்களென்று கொலைசெய்கின்ற கொடியபாசத்தைக் கையிலுடைய செங்கோல்மன்னனாகிய யமதருமன்கூறினான். எ-று()

(ப-ம்.) மகாபாதகங்களைச் செய்தவர்கள் காசியில்வசித்துக் கங்காஸ்நாநஞ்செய்தால் முத்தியடைவார்களென்று சொல்வது அனேகருக்குச் சந்தேகத்தை விளைக்குமாதலின் உண்மையுணர்தற்பொருட்டு நம்பெருமான் முன்னொமக்குபதேசஞ் செய்ததென்கூறினார்.

கூற்றமீதுரைத்தலோடுங் குணங்கெழுசபையாராய
மாற்றருநலத்தார்கேட்டு மனமிகமகிழ்ந்தாராகி
யேற்றமார்வேதச்சென்னி யிருக்குமந்தணமீதென்று
தேற்றமார் காசிமேன்மை சிந்தைகொண்டிருந்தாரன்றே.

(இ-ள்.) எமதருமன் இதைச்சொன்னமாத் திரத்தில் சாந்தகுணசீலராகிய அச்சபையிலிருந்த பெரியோர்கள் கேள்வியுற்று மிகுந்த உள்ளக்கிளர்ச்சிகொண்டு உயர்வுக்குள் உயர்வாகிய வேதமுடிவிலுள்ள இரகசியார்த்தம் இதுதான் என்று தெளிந்து தெளிவைக்கொடுக்கின்ற காசித்தலமகிமையைச் சிந்தித்திருந்தார்கள். எ-று. (சு0)

(ப-ம்.) வேதங்களுக்கு மேற்பட்ட பிரமாணமில்லை யாதலின் ஏற்றமார்வேதமென்றும், மனோகளங்கத்தை யொழித்து சுத்திசெய்வது காசியாதலின் தேற்றமார் காசியென்றுங்கூறினார்.

பாதகக்கழுவாயுரைத்த வத்தியாய முற்றியது,

ஆக அத்தியாயம். ௨௨-க்கு திருவிருத்தம். எகந.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

இருபத்து மூன்றாவது தேவர்களுப

தேசம்பெற்ற அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மன்னுகூற்றுவன், நுன்னுசான்றவர்க்
கின்னுமென்சொனா, னுன்னுமாறதை.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற இயமன், (அச்சபையில்) நெருங்கிய மேலோர்களு
க்கு (முன்சொன்னதன்றி) இன்னும்யாதுசொன்னான் கிந்திக்கத்தக்க அச்சரித்
திரத்தை. எ-று. (க)

ஓதவேண்டுமென், ருதாஞ்செயு
மாதவத்தர்பாற், சூதனோதுவான்.

(இ-ள்.) திருவாய்மலர வேண்டுமென்று அன்புசெய்து (கேட்கின்ற) பெ
ருந்தவத்தையுடைய சவுநகாதி முரிவர்களுக்குச் சூதபுராணிகர் சொல்லத்தொ
டங்கினர், எ-று. (உ)

மருவுபாவமும், வெருவுகும்பியு
மொருவுகண்டமுந், துருவுமர்ந்தரும்.

(இ-ள்.) செய்கின்ற பாவங்களையும், அந்தப்பாவத்தால் வரும் பயங்கர
முள்ள நரகங்களையும் அந்நரகங்களைவிட்டு நீங்குங்காலமும் இவைகளைத்தேடுகி
ன்ற மனிதர்களையும். எ-று. (ங)

சாற்றவேண்டுமென், தேற்றமேயவர்
மாற்றங்கேட்ட-லுங், கூற்றங்கூறுமே.

(இ-ள்.) திருவாய்மலரவேண்டுமென்று பெருமைவாய்ந்த அப்பெரியோ
ர்கள் சொன்னதைக் கேட்டவளவில் யமதருமன் சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று.

மனத்தினால்வருங், கனத்தபாதக
மனத்தஞ்செய்வதை, யுனத்தகாதுகாண்.

(இ-ள்.) (பாவங்களைச் செய்பவேண்டுமென்று) மனதில் எண்ணுவதினால்
உண்டாகின்ற மகாபாதகங்கள் எண்ணினவர்களை யாதனாகிரத்திற் படுத்தி
ன்ற துயரப்பாடுகளை நாம் கிந்திக்கமுடியாது, எ-று. (ஞ)

(ப-ம்.) வேதாகமங்களில் சிவபெருமான் விதித்தவிதிகள் யாவும் பெர்ய்யென்று எண்ணுதன் முதலிய பெரும்பாவங்கட்கு மனங்காரணமாதலின் கனத்தபாதகமென்று கூறினார்.

வாக்கினால்வரும், போக்கில்பாதகந்

தேக்குதீமையுண், டாக்குநாளுமே.

(இ-ள்.) (தீயவாக்கியங்களை) வாக்கினுற்சொல்லுவதால் வரும் நீக்கப்படாத பெரும்பாவங்கள் (நரகபூமியில்) நெடுங்காலம் நிறைவாயுள்ள பலதுன்பங்களை உண்டெண்ணும். எ-று. (கா)

(ப-ம்.) வேதாகமநிந்தை, சிவநிந்தை, சிவனடியார்நிந்தை, சற்கருமநிந்தை முதலிய செய்வதற்கு வாக்கு, காரணமாதலின், தீமையுண்டாக்குமென்று கூறினார்.

காயத்தால்வரு, மாயப்பாதகந்

தோயக்கும்பியுட், சாயச் சாடுமே.

(இ-ள்.) சரீரத்தினால் வருகின்ற வஞ்சனைக்கிடமாகிய பாவங்கள், நரகபூமியில் (புழுக்கள் நிறைந்த) தூர்க்கந்த நீருட்சதாமுழுகி யிருக்கும்படி வருத்தஞ் செய்விக்கும். எ-று. (க)

இன்னபாதகந், தன்னமாயினு

மன்னமாமலை, யென்னவோங்குமே.

(இ-ள்.) மனம், வாக்கு, காயத்தால்வருகின்ற பாவங்கள் நிறிதாயிருந்தாலும், நிலைபெற்ற பெருமலைபோலோங்கி வளரும். எ-று. (அ)

(ப-ம்.) ஒருக்கால் பாவஞ்செய்தவர் பலகாலஞ்செய்ய உடன்படுவாராதலின் ஓங்குமேயென்று கூறினார்.

ஓதினஃதுப, பாதகம்மகா

பாதகம்மென, வோதல்சான்றன.

(இ-ள்.) சொல்லுமிடத்து அப்பாவங்கள் உபபாதகமென்றும், மகாபாதகமென்றும், (அதிபாதகமென்றும்) பெயர்பெற்று வருகின்றன. எ-று. (கூ)

பயில்செயற்கையா, லுயிர்களுக்கெலாஞ்

செயிர்செய்பாதக, மயர்வின்றோங்குமே.

(இ-ள்.) பாவங்கள், ஆன்மாக்கள் (தினந்தோறும்) பழகுகின்ற தீமையினால் வளர்ந்து (இவர்களுக்குப்பலவித) துன்பத்தை விளைவித்துச் சோர்வின்றி மேலோங்கியிருக்கும். எ-று. (கூ)

கருப்பவாசமுற், றிருப்பதாதியா

வருப்புகும்பியு, றிருப்புமேயின.

௨௩-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம். 'உராக'

(இ-ள்.) (மேற்சொன்னபாவங்கள்) கருக்குழியில் வசித்தன் முதலிய துயரங்களை யுண்டாக்கி, (பின்னர் யாதனாசரீரத்தைக் கொடுத்து) நரகத்தில் நிலைத்திருக்கச்செய்வனவாம். எ-று. (கக)

(ப-ம்.) குஷ்ட்ட முதலிய மகாரோகங்களை யனுபவித்தல், துர்க்கந்த பூமியில் வசித்தல், முதலியவைகள் யாவும் பாவப்பலனாதலின் ஆதியென்று கூறினார்.

வருசுவர்க்கமும், பொருவின்முத்தியும்
வெருவில்புண்ணியத், திருவின்மேவுமே.

(இ-ள்.) மேலும் மேலும் சுகத்தை விளைவிக்கின்ற புண்ணியமாகிய சம்பத்தினால், இந்திரலோக முதலிய பசவிகளும், ஒப்பில்லாத சொரூபமுத்தியும் சித்திக்கும். எ-று. (கஉ)

செற்றகும்பிவீழ்ந், துற்றதீங்குறல்
சொற்றபாவத்தான், முற்றவாவதே.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லிய பாவங்களால்வந்து சம்பவிப்பது யாதெனின், கோரநரகங்களில் வீழ்ந்து அளவுபடாத துயரங்களை யனுபவிப்பதேயாம். எ-று.

துக்கருபமாய், மிக்கயாதனை
தொக்கதென்பராற், நக்கபாவர்க்கே.

(இ-ள்.) மேலாகிய பாவஞ்செய்தவர்கள் பெருந்துயரமே வடிவமாகவுடைய யாதனாசரீரத்தை யெடுத்துப் பலவிதகிலேசங்களையும் அனுபவிப்பார்களென்று (பெரியோர்) கூறுவர். எ-று. (கச)

விடயவாஞ்சைமிக், குடயமாந்தர்க
ளடையமேலவர், நடைபழிப்போ.

(இ-ள்.) (அறித்தியமான) விடயவிருப்பத்தை அதிகமாகவுடைய (பாவிகளாகிய) மனிதர்கள் (சிவபிரானை) யடுத்திருக்கிற பெரியோர்களுடைய நல்லொழுக்கத்தை நினைத்தெய்வார்கள். எ-று. (கரு)

சிறியபாதக, மறியவாற்றினோர்
நெறியுதண்டத்தாற், செறிவர்தூய்மையே.

(இ-ள்.) சிறுபாவங்களைப் புத்தியூர்வமாகச் செய்தவர்கள் விதிப்படி (நான்) செய்கின்ற தண்டனையினால் அப்பாவங்களொழிந்து பின்னர் பரிசுத்தராவார்கள். எ-று. (கௌ)

கொலைஞர்தம்முட, னிலைசெய்மானத்த
ருலைபுமற்றிவர்க், கிலைமெய்ஞ்ஞானமே.

(இ-ள்.) கொலைத்தொழில் செய்பவர்களுக்கும் அவர்களுடன் நண்பு செய்பவர்களுக்கும் ஆகிய இவ்விருதிறத்தவர்களுக்கும் சத்தியஞானம் உண்டாகமாட்டாது. எ-று. (கௌ)

எனதியானெனு, முனகர்துக்கத்தா
லனகமேவுரூர், மனநலத்திற்காள்.

(இ-ள்.) சித்தசுத்தியுள்ள சபையாரோ தநுகரணங்களை யானென்றும் (பு
னபோகங்களை) எனதென்றும் (மதிக்கின்ற) மூடர்கள் துயரமிகுதியால் பரிசுத்
தராகார்கள். எ-று. (கஅ)

பற்றுநீங்குரூர், முற்றுமின்சுகம்
பெற்றுவாழ்வரோ, கற்றமேலையீர்.

(இ-ள்.) பலநீதி நூல்களையுங்கற்ற பெரியோர்களை உட்பற்று புறப்பற்
றுக்களை நீங்காதவர்கள் பூரணமான சுகத்தையடைந்து வாழமாட்டார்கள். எ-று.

விடயவின்பெனா, மடையவுன்னுவா
ருடைவதோர்கிலார், கடையமாந்தரோ.

(இ-ள்.) (இந்திரியகரணங்களால்) பற்றியனுபவிக்கின்ற விஷயசுகங்க
ளெல்லாவற்றையும் தாம் அனுபவிக்கவேணுமென்று எண்ணுபவர்கள் அவ்விஷ
யம் கெடுதியாகிறதன்மையை யறியாதவர்களாதலின் இழிவுள்ளமாந்தரோ யாவர்
கள். எ-று. (உய)

உரவுஞானியைக், கரவுதீர்க்கண்
டிரவுசெய்துநாம், விரவுவோமகிழ்.

(இ-ள்.) தவவலிமையுள்ள ஞானவானை நமதுகளங்கந்தீருமாறு தரிசித்து
(உத்தமகுணங்களை) அவரிடத்தில் யாசித்து நாம் இன்பத்தில் மூழ்குவோ
மாக. எ-று. (உக)

ஞானமில்லவ, ஞானமேவபி
மானநிட்டையின், மோனமுற்றிடார்.

(இ-ள்.) சொருபஞான மில்லாதவர் தேகாதிபோகங்களை அபிமானித்து
க்கொண்டு (அலைவார்களேயன்றி) நிஷ்டைகூடி முத்திரிலையைப் பெறமாட்
டார்கள். எ-று. (உஉ)

துன்னுமெம்பிரான், மன்னுமாமலர்
துன்னுசேவடி, யுன்னுமாறிலார்.

(இ-ள்.) உயர்ந்தமானிட தேகத்தைப்பெற்ற பின்னராகிய இன்னமும்
எமதாண்டவராயுள்ள சிவபெருமானுடைய மலர்கள் நிறைந்துள்ள திருவடிகளை
சிந்தனை செய்யாதவர்களாக விருக்கின்றார்கள். எ-று. (உங)

ஆனதேகமே, நானெனச்சொலி
யின்மேவுவா, ஞானவாழ்க்கையார்.

(இ-ள்.) அழிந்துவிடுகின்ற பிரபஞ்சவாழ்க்கையி லுள்ளவர்கள் மாயாகா
ரியமான தேகத்தையே நானென்றுசொல்லிக்கொண்டு இழிதொழிலையே
விரும்பிச்செய்வார்கள். எ-று. (உச)

உரு-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம், உருசுரு

அகமிலாதவர், தகவினாற்றமை
மிகவிழிப்பரேற், சுகமளாவுவார்.

(இ-ள்.) பாபமில்லாதவர்கள் பெருந்தன்மையினாலே தங்களைத்தாங்கள்
மிகவுமிழிவாகக் கூறிக்கொண் டிருப்பார்களானால் (அப்பெரியோர்களே) பா
மசுகத்திற் கலந்திருப்பார்கள். எ-று. (உரு)

வேறு.

பேசின்மற்றிதற்காயதோ, ராசின்மாக்கதையொன்றுண்டு
நேசமார்தரப்பேசுகேன், பாசமில்லீருணருமின்.

(இ-ள்.) பாசவிமோசனத்தை யடைந்தபெரியோர்களே, சொல்லுமிடத்
தில், இப்போது கூறினவைகளை விளக்கிக் காட்டத்தக்க குற்றமற்ற மகிமை
யுள்ள கதையொன்றிருக்கின்றது. நிறைந்தஅன்போடு சொல்லுகின்றேன் தெ
ரிவீர்களாக. எ-று. (உரு)

பற்றொழிந்தவர்பாதகந், தற்றமேன்மைச்சனகரு
முற்றுமுன்னமுணர்ந்ததீ, தற்றமோவவறிமினே.

(இ-ள்.) எல்லாப்பற்றுக்களையும் விட்ட பெரியோர்களும் பாதகமுற்று
மொழிந்த மேன்மையுள்ள சனகமகாராஜனும், பூர்வத்தில் இக்கதை முழுவதும்
அறிந்திருக்கின்றார்கள். உங்கள் மனச்சோர்வு நீங்குமாறு அறிவீர்கள். எ-று.()

மிக்கசெல்வமிதிலைவாழ், தக்கசீலனிருத்துச
னக்ககாவனவிறுநாள், புக்கனன்புகழ்க்காசியில்.

(இ-ள்.) பிரபலசம்பத்தையுடைய மிதிலைப்பட்டணத்தில் வாழ்கின்ற சா
ந்தசீலனாகிய சனகராஜன், சிம்மாதனத்திலிருந்து விதிவழி விளங்குங்காவற்றொ
ழிலை நடாத்துங்காலத்தில், பெரும்புகழுள்ள காசிப்பதிக்குப் போனான். எ-று.

காசிமேவியகாவன, னாசில்கங்கையடைந்தன்
னேசமார்தரக்கண்டனன், மூசுபற்பன்முனிவரை,

(இ-ள்.) காசித்தலத்தையடைந்த அச்சனகவரசன் குற்றத்தை யொழித்
தருள்கின்ற கங்கையைத்தரிசித்து (ஸ்நானஞ்செய்து) அவ்விடத்தில் நிறைந்திரு
க்கின்ற பலபெரியோர்களையும் பூரணமான அன்பினால் வணங்கினான். எ-று.()

அன்னமாதவருட்சிலர், பன்னருங்கருமத்தினர்
நன்னர்சால்சிலர்ஞானிய, ரென்னவாயந்தங்கிருந்தனர்.

(இ-ள்.) அப்பெரியோர்களுக்குள்ளே, சிலர் கருமகாண்டத்தின்வழி கிறி
பவர்களும், சிலர் நன்மைநிறைந்த ஞானகாண்டத்தின்வழி கிறிபவர்களுமாக
ஆராய்ந்தறியத்தக்க உணர்வோடு அங்கிருந்தார்கள். எ-று. (ரு)

அந்தமாதவர்தாடொழாச், சந்தமன்னமறைப்பொரு
ளெந்தவரற்றிவோமேனா, முந்தநின்றுவினாவுவான்.

(இ-ள்.) அவ்விடத்தெழுந்தருளி யிருந்த பெரியோர்கள் திருவடிகளை வணங்கிச் சந்தவிற்பிறைந்த வேதரகசியப்பொருளை (இவர்களிடத்து) எவ்வண்ணமாக அறியலாமென்று யோசித்து அவர்கள் திருமுன்னேறின்று வினாவத்தொடங்கினான். எ-று. (நக)

ஆனபந்தமழிப்பது, தானமென்றுந்தவமென்று
மீனமில்லாமகமென்று, ஞானமென்றுநவிலுவார்.

(இ-ள்.) (பெரியோர்களே) உண்டாயிருக்கின்ற பாசவிமோசனஞ் செய்வது சிலர்தானமென்று சொல்வார்கள். சிலர்தவமென்பார்கள் சிலர்மகமென்பார்கள் சிலர்ஞானமென்பார்கள். எ-று. (நஉ)

தீர்த்தமாடுந்திறமென்று, மார்த்தமேவவறைகுவா
ரேர்த்தகாரணமீதென்று, பூர்த்தியாப்புகல்வீரென்றான்.

(இ-ள்.) சிலர் புண்ணியதீர்த்தங்களில் ஸ்நானம்பண்ணுந் தன்மையினால் பாசநீவிர்த்தியென்று கேட்பவர்களுக்கு ஆசை அதிகரிக்கக் கூறுவார்கள். (இப்படி பலகாரணங்களைக் கூறுதலால் மனதுக்கு ஐயமுண்டாகின்றது.) பொருத்தமானகாரண மிதுவென்று தேவரீர்கட்டளையிடவேண்டிமென்றனன். எ-று.

அன்னர்மாயைவிசித்திர, முன்னமற்றதின் மூழ்கியே
பன்னருமனம்போனவா, நென்னருமியல்வாரென்றார்.

(இ-ள்.) பல்வித விசித்திரமுள்ளதும் சிந்திக்கத்தக்கதுமாகிய மாயையென்னுஞ் சமுத்திரத்தில் யாவர்களும் மூழ்கி அவரவர்கள் மனம்போனபடி ஒவ்வொருதொழிலில் பிரவேசிக்கின்றார்களென்று அவர்கள் கூறினார்கள். எ-று. (1)

அந்தவேளையருமறைச், சந்தமார்பொருடேர்ந்தவன்
முந்துமோரவதூதனாங், குந்துமாறுவந்தானரோ.

(இ-ள்.) அந்தசமயத்தில் அரியவேதங்களிலுள்ள இரகசியார்த்தங்களை யுணர்ந்தவரும், (யாவைக்குமேற்பட்டு) முதன்மையாயுள்ள அவதூதநிலையினிற் பவருமாகிய ஒருபெரியவர் திருவருள்கூட்டுதலால் அவ்விடத்துக்கு வந்தனன். எ-று. (நரு)

அன்னஞானியடிதொழாப், பன்னரும்பயபத்தியின்
மன்னன்பூசைவயக்கியே, யுன்னவாமிஃதோதுவான்.

(இ-ள்.) ஞானவானாகிய அப்பெரியவர் பாதங்களில் மிதிலையாதிபன் வணங்கிச் சொல்வதற்கரிய பயபத்தியுடன் விதிவிளங்கப்பூசைசெய்து சிந்திக்கத்தக்க இதைச்சொல்லத் தொடங்கினான். எ-று. (நரு)

அய்யநீயெவனாந்த, மெய்யனாகிவிளங்கினை
பொய்யவாமுதற்போக்கினை, செய்யஞானந்திருந்தினை.

(இ-ள்.) சுவாமிகளே தேவரீர் எவ்வாறாக நித்தியாநந்தமே வடிவமாகவிளங்குகின்றீர். அசத்தியமாயுள்ள ஆசைமுதலிய (குற்றங்களை) யொழித்திருக்கின்றீர். மேலாகியஞானசம்பத்தை நிலையாயடைந்திருக்கின்றீர். எ-று. (நரு)

(ப-ம்.) சாதனைசதுஷ்ட்டய சம்பத்துள்ள மோக்ஷாதிகாரிகள், சொருப ஞானிகளை காட்சிமாத்திரத்தால் அறிந்துகொள்வாராதலின் ஆந்த மெய்யனாகி விளங்கினை என்று கூறினார்.

உரு-வது தேவாருபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம். உரு

எங்கிருந்திவணெய்தினை, துங்கவான்மசொருபனி
பங்கமோவத்தெரிந்தமை, யிங்கெனக்கருளென்றன்.

(இ-ள்.) எங்கேயிருந்து இவ்விடத்துக்கு எழுந்தருளினீர், அஞ்ஞானம்
விலகிப்போமாறு உயர்ந்த ஆன்மசொருபத்தை தேவரீருணர்ந்த வண்ணம் அடி
யேனுக்கு அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனன். எ-று. (ருஅ)

அரசன்வார்த்தையகஞ்செவி, விரவயோகிவிளம்புவான்
பரவுமன்பபரிந்துகே, ஞ்ரவுசேருமோர்யோகிநான்.

(இ-ள்.) (பிரார்த்தித்த) ஜனகராஜன் வார்த்தையைக் கேள்வியுற்ற அவ
தூதராகிய சிவயோகி கட்டளையிடுகின்றார். துதித்தற்குரிய அன்பனே என்வா
க்ஷயத்தை விருப்புடன் கேட்பாயாக மெய்ஞ்ஞான வலிமையுள்ள சிவயோகியே
ன்று என்னை யறியக்கடவாய். எ-று. (ருக)

ஆன்றசத்தியரூபமே, தோன்றவானமற்றென்னிடை
சான்றவிப்பிரசித்திதா, னேன்றவாறுற்றி நுந்ததே.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற சத்தியவடிவமான என்னிடத்தில் உள்ளதுபோலக்கா
ட்டும் ஆரோபிதப்பிரபஞ்சம் பொருந்துமாறு காணப்பட்டு வருகின்றது. எ-று.

கருவிகாரிய நானலன், பொருவருங் கருத்தாவலன்
மருவலாமோர் வினோதத்தாற், பொருநவிச்சகம் பார்க்கின்றேன்.

(இ-ள்.) பஞ்சபூதகாரியமாகிய சரீரமும் ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரிய அந்
தக்கரணதிகளும் நானன்று இவைகளையபிமானித்தின்ற கர்த்தாவும், நானன்று
என்னிடத்துண்டாகிய ஓர்வினையாட்டினால் உள்ளதுபோலக் காட்டுகின்ற இப்பி
ரபஞ்சத்தைப்பார்த்திருக்கின்றேன். எ-று. (சக)

அன்பின்மல நெஞ்சுநிறி, நுன்பமில்லையத் துன்பந்தா
னின்பமாவந்து மெய்திரில், வன்பளற்றிடைவைக்குமே.

(இ-ள்.) அன்புள்ள ஜனகராஜனே மனம் நின்மலத்தை யடையுமானால்
துயரங்கள் வந்தனாகா. அத்துன்பங்கள்யாவும் இன்பம்போல வந்து சத்தியபுத்தி
யைக்கொடுக்குமானால் கொடிய நரகத்தினிடத்து அவனை நிலைநாட்டும். எ-று.

கூறுமானந்த ரூபமாம், பேறுநல்கும் பிரமப்பான்
மாறுதீர்ந்துற்ற வாஞ்சையோன், வேறுகாமம் விரும்புமோ.

(இ-ள்.) வேதங்களாஸெடுத்துரைக்கின்ற ஆந்தவடிவத்தை, விதிவழியே
சிந்தித்தின்ற அன்பர்களுக்குக் கொடுத்தருளும் பரப்பிரமத்தினிடத்துப் பேதி
யாத இச்சையை (நிரந்தம்) வைத்திருப்பவன் (அற்பமாகிய) வேறு இச்சையை
க்கொள்வாரே (கொள்ளான்.) எ-று. (சரு)

அவாவிலார் பரமானந்தந் தவாத்ரூபச்சிவமலா
லுவாவுளாய் மற்றுமொன்றனை, யெவாறுகொள்ள விசைவரே.

(இ-ள்.) பட்டத்தியானையுடைய சனகராஜனே ஆசையற்றவர்கள் பரமானந்தா஽பவத்தைப் பேதியாதுகொண்டிருக்கிற சிவரூபம்வார்களேயல் லாமல் அன்னிதான விஷயசுகங்களை எவ்வாறு அனுபவிக்கத்துணிவார்கள். எ-று.

முற்றுமோர்ந்தவனாயினும், பற்றுகாமஞ் சிறிதுநிற்
சுற்றுவாதனை நீங்குமோ, வற்றுமாறின்றி மல்குமே.

(இ-ள்.) முழுவதுமறிந்து மெய்ஞ்ஞான சமாதியில் நிற்பவனாயினும் உல
காபேகைச் சிறிதிருக்குமானால் சூழ்ந்துள்ள கரணவாதனை யொழியுமோ குறை
யாது மேன்மேலோங்கி வளரும். எ-று. (சுரு)

ஆனதால் விடயத்தைவிட், டனமின்றியமாதியான்
மேன்மைகூர் சிவபூசைசெய், தூனமாதி யொழிப்போ.

(இ-ள்.) ஆனபடியினால் விடயப்பற்றை விடுத்து உயர்வுள்ள இயம்பாதி
அஷ்டாங்க யோகங்களைச் செய்து (மனோலயத்தைப்பெற்று) மேன்மைதங்கிய
ஞானபூசைசெய்து தேகாதிப்பிரபஞ்சவாசனையை யொழித்துவிடுவார்கள். எ-று.
அஷ்டாங்கயோகம் இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியா
காரம், தாடணை, தியானம், சமாதி என்பனவாம்.

மெய்யரானந்த ரூபியாஞ், செய்யவேணியன்பான்மன
மையசெல்லநிறுத்துபு, வையவாஞ்சையை மாட்டுவார்.

(இ-ள்.) உண்மைஞானத்தில் விருப்பம்வைத்த பெரியோர்கள் ஆனந்தரூப
ராயும், சிவந்தசடையையுடையராயுமுள்ள சிவபெருமானிடத்து மனமழுந்தும்
படிநிறுத்தி பிரபஞ்சவாசையை நீக்கிவிடுவார்கள். எ-று. (சுஎ)

முன்னர்நானும் விடயத்தாற், பன்னருந்துன்பம் பட்டனன்
பின்னர்நூலுணர் பெற்றியா, னன்னர்மேலவர் சேர்க்கையால்.

(இ-ள்.) நான் பூர்வத்தில் (பஞ்சேந்திரியங்களுக்கு இன்பத்தைவிளைவிக்
கும்) விஷயப்பற்றினால் சொல்லுதற்கரிய துயர்ப்பாடுகளை யடைந்தேன். அதன்
பின்னர் சாஸ்த்திரவுணர்ச்சியாலும் சாதுசங்கசேவையாலும். எ-று. (சுஅ)

சிவபிரானருள் சேர்ந்தனன், தவ்றினஞானமுஞ் சார்ந்தன
னிவறுபொய் மெயிரண்டுமோ, ரவமிறன் னையடைந்தனன்.

(இ-ள்.) மகாதேவருடைய கிருபையைப்பெற்றேன் பேதியாத சொரூப
ஞானத்தையடைந்தேன் மறதிக்குக் காரணமாகிய பொய்யையும் மெய்யையும்
பகுத்தறியத்தக்க தவநிலையைப்பெற்றேன். எ-று. (சுஆ)

(ப-ம்.) திருவருள் வலிமையுள்ளோர்க்குத் தவமும், நித்தியாநித்தியவஸ்த்து
விவேகமும், ஞானமுதலியவைகளும் எளிதாகக்கிடைக்குமாதலின், அருளைமுற்
கூறினார்.

சாதிமானந்தபுத்தலை, யாதியாவு மடைந்தனன்
சோதிபான்மனந்துன்னுவித், தேதிலானந்த மேய்ந்தனன்.

உங்வுது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியர்யம் உாசள்

(இ-ள்.) சாதியாசாரங்களைக் கைவிட்டமையால், சஞ்சலமின்றி எல்லாவின்பங்களையும் பெற்றேன். பிரகாசமே வடிவமாகிய சிவபெருமான் ிடத்து மனமழுந்தச்செய்து குற்றமற்ற சொரூபானந்தத்தை யடைந்தனன். எ-று. (௫௦)

வேறு.

இலைமலிவேலினா யின்னமொன்றுகேள்
கலைமுழுவதும்புகழ் கயிலைமால்வரை
மலைமகளொடுமிள மைந்தனோடுநந்
தலைமகனொருதின மணையிற்றங்கினான்.

(இ-ள்.) அச்சவடிவுள்ள வேலேந்திய சனகமகாராஜனே மற்றொரு கதையைக்கேட்பாயாக. பலநூல்களும் எடுத்துப்புகழ்தற்குரிய பெருமைவாய்ந்த திருக்கைலாசமலையில் பார்வதிதேவியாரோடும், முருகப்பெருமானோடும், நமதிறைவராகிய சிவபெருமான் ஒரு தினத்தில் இரத்தின சிம்மாதனத்தின்மீது வீற்றிருந்து காட்சிகொடுத்தருளினார். எ-று. (௫௧)

வானவர்வந்தடி வணங்கிமானிட
ரீனமிவொருபவத் தெய்துவார்கொலோ
மானமின்முத்தியை மற்றையாருயி
ரானவைநின்னடி யடைவதுண்டுகொல்.

(இ-ள்.) தேவர்கள் வந்து (மகாதேவர்) பாதங்களில் வணங்கி, மனிதர்கள், குற்றமற்றமுத்தியை, பிறந்த ஒரு பிறவியிற்றானே மேன்மையாகப் பெறுவார்களோ அவர்கள் உடம்பை விட்டுப் பிரிந்த உயிர்கள் தேவரீர் திருவடியிற் கலப்பதுண்டோ. எ-று. (௫௨)

(ப-ம்.) உயர்ந்த பதவிகளிலிருந்து அனுபவிக்கின்ற சுகத்துக்கும் பதமுத்தியென்று பெயராதலின் மான்மியின் முத்தியென்று கூறினார்.

இல்லைகொல்ஈங்களுக் கியம்புவாயென
யல்லைவென்றிடுகளத் தண்ணல்கூறுவான்
வல்லைவென்றிடுமுலை யதிதிமைந்தர்கா
டொல்லைவெம்பவத்துயர் னுளையுமானிடர்.

(இ-ள்.) மனிதர்கள் தேவரீர் திருவடியடைவதில்லையோ (சந்தேகமுள்ள) எங்களுக்குத் திருவாய்மலர வேண்டிமென்று தேவர்கள் வேண்டிக்கொள்ள கறுப்பினால் இருளை வெல்லத்தக்க கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் கட்டளையிடுகின்றனர். சொக்கட்டான்காயை அவமதிக்கின்ற குஜங்களையுடைய அதிதி குமாரர்கள் (கேட்பீர்களாக) அனாதியாயுள்ள கொடியபிறவித்துயரமென்னுஞ் சமுத்திரத்தில் முழுகுகின்ற மானிடர்கள். எ-று. (௫௩)

அடைதருமொருபவத் தபேதஞானத்தாற்
றடைதவிரமுத்தியிற் சார்வதுண்மையக்

கொடைகெழுஞானமுங் குறித்தபல்பவ
மிடைதருமறத்தினால் விளைவதுண்மையே.

(இ-ள்.) (மனிதர்கள்) எடுத்த ஒரு பிறவியிற்றானே அபேதமாயுள்ள சிவ
ஞானத்தைப்பெற்று தடையில்லாச் சுகத்தையுண்டுபண்ணு முத்தியைச்சேர்வ
துண்மையாகும். பக்குவான்மாக்களுக்குப் போதிப்பதற்குரிய அச்சிவஞானமும்
பலபிறவியிலும் மதித்து நிறைவாகச்செய்கின்ற சிவதரும்ங்களாலே நேரிடுவது
ண்மையாகும். எ-று. (௫ச)

அன்னஞானத்தினை யடைதராரொலாம்
பன்னருமுழியும் பவத்திலாமுவா
ரென்னபல்லுயிர்களு மிறந்தகாலத்தே
நன்னர்கொண்முத்தியை நல்கல்வேண்டியே.

(இ-ள்.) அச்சிவஞானத்தைப் பெறுதவர்கள் யாவரும், சொல்லுதற்கரிய
ஊழிகாலந்தோறும் பிறவிக் (கடலில்) முழுகுவார்கள். இவ்வாற்றிருத்தலால் பல
ஜீவர்களும் தேகத்தை விடுங்காலத்தில் இன்பவடிவாகிய முத்தியையடையவே
ண்டுமென்று நாமாலோசித்து. எ-று. (௫௫)

இலங்கொளிஞானவீ டென்னுநாமமிட்
டலங்குறவொருதல மமைத்துளாமது
குலங்கெழுமுனிவரர் கொற்றமேவுறுங்
கலங்கலில்கங்கைசூழ் கிடந்தகாசியே.

(இ-ள்.) புகழ் விளங்குகின்ற ஞானவீடென்று பெயர்வைத்துப் பிரகாச
மாயுள்ள ஒருதலத்தை யுண்டுபண்ணியிருக்கின்றோம். அது கூட்டமாயுள்ள முனி
வர்களை யுடையதும் பாவங்களை விருப்போடு வெல்லத்தக்க தெளிவுள்ள கங்
காதீர்த்தத்தையுடையதும் ஆகிய காசித்தலமாகும். எ-று. (௫௬)

பிறங்குறுமத்தலம் பிரம்பூமியென்
றறங்கிளரொருபெய ரடைந்ததாயிடை
நிறங்கிளர்தரப்புகு நேயமிக்கவர்
வறங்கெடவடைகுவர் மாட்சிஞானமே.

(இ-ள்.) ஞானப்பிரகாசத்தை யுடைய அக்காசித்தலத்திற்குப் பிரம்பூமி
யென்று ஒருபெயருண்டு. தரும் விளங்குகின்ற அத்தலத்திற்குச் சித்தபரிபாகத்
தோடு சென்று அன்பு செய்வார்களானால் கொடிய குணங்களாகிய வெப்ப
மொழிந்து சொருபஞானத்தை யடைவார்கள். எ-று. (௫௭)

(ப-ம்.) காசியென்று சொல்பவருக்கும், சொல்லக்கேட்பவருக்கும், கா
சிக்குப்போக முயல்பவருக்கும், முயன்றவாறு அத்தலத்தை யடைந்தவருக்கும்,
போவாருக்குதவிசெய்பவருக்கும் அறிவைப் பிரகாசிப்பித்துப் பின்னர் பிரமஞா
னத்தைத்தந்தருளுவதன் றிச்சொருபஞானத்தையுடைய சீவன்முத்தரனேகரைச்
சதாகாலமும் தன்னிடத்துக்கொண்டிருப்பது அக்காசித்தலமாதலின் அப்பதி
யைப் பிரம்பூமியென்று கூறினார்.

உரு-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம். உராகு

பிறதலத்தெண்ணரும் பிறவிலைவகிய
வறமொருபவத்துற வவிமுத்தந்தரு
மறவபராதமின மாண்பினோர்க்கெலா
முறவொளிர்ஞானத்தை யொல்லேநல்குமே.

(இ-ள்.) அன்னியதலங்களில் கணக்கில்லாத பிறவியெடுத்து வாசஞ் செய்தலால் வரும் புண்ணியங்களை, காசித்தலத்தில் ஒரு பிறவியெடுத்து வசித்தால் அடையக்கூடும் பாவங்களாகிய அபராதஞ்செய்யாத மாட்சிமையுள்ள உத்தமர்கள் யாவருக்கும் உள்ளேபிரகாசத்தைத்தருகின்ற மெய்ஞ்ஞானத்தை அத்தலம் விரைவாகக்கொடுத்தருளும். எ-று. (ருஅ)

புரியபராதஞ்சால் புகருயிர்க்கெலா
மரியபாதனையின தந்தத்தெய்துமா
லுரியபராதமென்றுரைத்த தென்னெனிற
தெரிதரநால்வர்க்குஞ் செப்புவாமரோ.

(இ-ள்.) செய்கின்ற சிவாபராதங்களால் அதிகரித்துக்களங்கத்தைபடைந்த ஜீவர்களெல்லாம் (காலவைரவருடைய தண்டனையால்) அருந்துயர்த்தை யறுபிவித்து முடிவில் முத்தியடைவார்கள். அபராதமென்றுசொன்னது யாதென்றால், பிரம, ஸுத்திரிய, வைசிய, சூத்திரரென்னும் நான்கு வருணத்தார்க்கும் விதித்துள்ளவைகளை (தேவர்களே) நீங்களறியுமாறுகூறுகின்றோம். எ-று. (ருக)

நிறைதருமயன்மனை வசித்தனீதியில்
கறையுடைக்கயவர்தங் கையதேற்றுண
லறையனாசாரமற் றயோக்கியஞ்செயன்
மறையவர்புரியபராதம் வானர்காள்.

(இ-ள்.) பிராமணர் செய்கின்ற அபராதமாவன, செல்வம் நிறைந்துள்ள அன்னியர்வீடுகளிலே குடியிருத்தல், நீதியறிடாதவர்களும், களங்கமுள்ளவர்களுமாகிய மூடர்களிடத்துப் பொருள்வாங்கி யுண்ணுதல், வேதங்களாலே இழிவென்று சொல்லத்தக்க அனாசாரங்களைச்செய்தல் அயுத்தமானவைகளைச் செய்தல் (முதலியவைகளென்று) தேவர்களே (அறிவீர்களாக.) எ-று. (சு0)

கருநிலாவுயிர்த் துரோகம்புரிந்திடன்
மரியதன்மையிற் கடன்வாங்கிமீளவுந்
தெரிதரக்கொடுத்திடல் செயாமையின்னவை
யரியமன்னவரப ரர்தமாகுமால்.

(இ-ள்.) உற்பத்தியால் விளங்கியிருக்குஞ் சீவர்களுக்குத் துரோகஞ்செய்தல் தமது அதிகாரசம்பத்தைக் காண்பித்துக் கடன்வாங்கி, கொடுத்தவர் மனந் தெளியுமாறு பின்னர் அக்கடனைக் கொடாதிருத்தல் இவைபோன்ற தொழில்கள் அருமையுள்ள அரசராற்செய்யப்படும் அபராதங்களென்று தேவர்களே அறியக்கடவீர்கள். எ-று. (சுக)

அலைகடற்புவியிடத் தபத்தங்கூறுத
 னிலைகெடவகஞ்சுருக் கிடுதனீடிய
 தலைமையர்தமைப்பணி யாமைநாய்கர்தா
 மலைவறப்புரியப ராதமாகுமே.

(இ-ள்.) அலைகளையுடைய கடலாற் சூழப்பெற்ற பூமியின்கண் வைசியர்
 செய்யும் அபராதமாவன (இலாபத்தையுத்தேசித்து) பொய்வார்த்தை கூறுதல்
 உலகியல் கெடுமாறு தானியங்களைக்குறையவிறற்றல் குணத்தாலுங் கல்வியாலுந்
 தவத்தாலுந் தமையாலுஞ் சார்த்தத்தாலும் உயர்ந்தவர்களை வணங்காதிருத்தல்
 முதலியவைகளாம். எ-று. (சூஉ)

முன்னவர்தமைவணங் காமைமொப்த்தெழு
 மின்னல்செய்மதுக்குடி யிகழ்புலாலுணல்
 பன்னரும்வஞ்சனை யாதிபண்ணுதல்
 பின்னவர்தம்மப ராதம்பேசுங்கால்.

(இ-ள்.) சூத்திரர்கள் செய்யும் அபராதமாவன, தமக்குமேற்பட்ட மூன்
 று ஜாதியாரையும் வணங்காதிருத்தல், நிறைந்ததுன்பங்களை ஆன்மாக்களுக்
 குண்டுபண்ணுகிற மதுவைப்பானம் பண்ணுதல் அறிவுடையோரால் இகழத்
 தக்க மாமிசங்களை யுண்டல் சொல்லுதற்கரிய வஞ்சனைசெய்தன், முதலியவை
 களாம். எ-று. (சூரு)

இத்தகுபாதக மெய்கலின்றியே
 யுத்தமக்காசியை யுற்றுமேவுவோர்க்
 கத்தகுபோழ்தினே யபேதஞானந்தான்
 கைத்தலநெல்லியிற் கலப்பதுண்மையே.

(இ-ள்.) இவ்வாறுகத்தெரிவித்த பாதகங்கள் தம்மை யடையாதவாறு
 (மனதைத் தபோமார்க்கத்திற்செலுத்தி) உயர்ந்த காசித்தலத்தையடைந்து விரு
 ப்போடு வசிப்பவர்களுக்கு உள்ளங்கை 'நெல்லிக்கணிபோல் வசிக்கின்ற அக்கா
 லத்திற்றானே பேதமற்ற சொருப ஞானங் கிடைப்பது சத்தியமாகுமென்று
 (தேவர்களே அறிவீர்கள்.) எ-று. (சூசு)

இனையபல்வளம்பொலிந் திலகுகாசியை
 நினையவுமரும்பய னிரம்பிமுற்றிடு
 மனையநற்காசியை யடைதராரொலாந்
 துனையவெவ்வலிகொடு துன்பநீங்குவார்.

(இ-ள்.) இத்தன்மையான ஞானவளப்பம் பலவும் நிறைந்து விளங்கப்
 பெற்ற காசித்தலத்தை நினைத்தமாத்நிரத்து பெரும் பிரயோசனங்கள் சூழ்வன
 வாகும். நலமுள்ள அக்காசிப்பதியைச் சேராதவர்கள் யாவரும், என்ன புண்
 டனியங்களை வினாவாகக்கொண்டு துயரமாகிய (கடலைக்) கடப்பார்கள். எ-று. (

பூமிவளம், செல்வவளம், கல்விவளம், தீர்த்தவளம், மூர்த்திவளம், தல
 வளமுதலிய வளப்பங்கள் நிறைந்துள்ளது அத்திருத்தலமாகலின், பல்வளம் பொ
 லிந்திலகு காசியையென்றுகூறினார்.

உரு-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம். உருக

அன்னியதலங்களி னுற்றலால்வரு
துன்னியபற்பல துரோகமியாவைக்கு
மின்னியகாசியை விரும்பிக்காண்டலே
மன்னியபெருங்கழு வாயென்றோருமின்.

(இ-ள்.) அன்னிய ஸ்த்தலங்களிற் செய்த நிறைவாயுள்ள பல பாதகங்க ளும் நீங்குதற்கு நிலையாக மதித்துச் செய்யத்தக்க பெரிய பிராயச்சித்தம் யா தென்றால், விளக்கமுற்ற காசித்தலத்தை விருப்புடன்போய்ப் பார்த்தலொன்றே யாகும் தேவர்களே யறிவீர்களாக. எ-று. (சூசு)

காசியையடைந்துசெய் கடுந்துரோகத்திற்
கேசிலாவொருகழு வாயுமில்லையாங்
காய்சினவன்னையுங் கருப்பதுக்கமே
வீசுவள்காசிமற் றதனைவிட்டுமே.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தை யடைந்தபின்பு செய்கின்ற கொடும்பாவங்களுக் குக் குற்றமற்ற ஒரு பிராயச்சித்தமுங் கிடையாது. பெருங்கருணையுள்ளதாயா ரும் பிரசவவேதனைப்படும்போது கோபங்கொண்டு புத்திரனிடத்துப்பராமுக ன் செய்வள். அக்கருப்பவேதனையொழித்து இன்பத்தைத் தருவது காசித்தலமா குமென்று (தேவர்களே தெரிவீர்களாக.) எ-று. (சூசு)

நல்லசாத்திரங்குரு சேவைநண்ணிதோர்
சொல்லருங்காசிக்குத் துரோகஞ்செய்கலார்
செல்லறீரன்னைக்குத் துரோகஞ்செய்பவர்
புல்லருங்காசிக்கும் புதுக்குவாரதே.

(இ-ள்.) மேலான வேதாந்த சாஸ்த்திரங்களை வாசித்தறிந்து சற்குரு சேவைசெய்த சாதுக்கள் மகிமைகூறுதற்கரிய காசித்தலத்துக்கு நிறைத சொல் லார்கள். கருணைமாறாத பரயாருக்குத் துரோகம் நினைத்துச்செய்கின்ற (அதி பாதகர்கள்) அடைதற்கரிய காசித்தலத்திற்கும் நிறையுண்டாக்குவார்கள். எ-று.

நலமலிதருமமே நமதுருபமாம்
புலமலிதரவிஃ துணர்ந்தபுந்தியோர்
குலமலியதைவிடார் குருட்டுமூடர்க
ணிமலிதரவது நீத்துமாழ்குவார்.

(இ-ள்.) நன்மை நிறைந்த தருமமே நமக்கு வடிவமாகும் அறிவின்கண் அனுபவமாக இந்த ரகசியங்களைத் தெரிந்த புத்திமான்கள், மேன்மை நிறைந்த அத்தருமத்தை விடாது செய்வர்கள். ஞானநேத்திரமில்லாத அஞ்ஞானிகள் உல கத்தில், மேன்மேல் பிறப்படையத்தக்கவராதலின் தருமஞ்செய்யாதொழிந்து மயங்குவார்கள். எ-று. (சூசு)

பூலோகாதிபத்தியம், இந்திரலோகாதிபத்தியம், பிரமலோகாதிபத்தியம், விஷ் ணுலோகாதிபத்தியமுதலிய சுகங்களுக்குத் தருமங்காரணமாதலின் நலமலிதரும மென்று கூறினார்.

அளவிடற்கரியநம் மடித்தியானத்தா
அளவிடயங்களென் பனவொழிந்திடுங்
களவுறுமவையறக் கடியபாவமும்
வளர்வதின்றாயிட மின்றிமாயுமே.

(இ-ள்.) அளவிடக்கூடாத மகிமையுள்ள நமது திருவடியைத் தியானஞ் செய்வார்களானால், பிரபஞ்சப் பற்றுக்கள் யாவும் அவர்களை விட்டு விலகிப் போகும் வஞ்சனைக்கிடமாயுள்ள விஷய வாசனை பொழிந்தால் கொடும்பாவங் கள்வளருவதற்கிடமில்லாமல்நாசத்தையடையும்(தேவர்களேயறிவீர்களாக.)எ.று.

நமைநினைப்பவரிட நாமகன்றிடோ
மமைதருமறமத னால்வளர்ந்திடு
நமைமறப்பவரிட நாம்புகுந்திடோ
மமைதருமறமத னால்விருத்தியே.

(இ-ள்.) நமது திருவடியைச் சிந்திக்கின்ற அடியார்களை நாம் விட்டுப் பிரியமாட்டோமாதலால் அவர்கள் செய்யுந்தருமம் நாளுக்குநாள் வளர்ந்தோங் கும். நம்மை மறப்பவரிடத்து நாம் வீற்றிருக்கமாட்டோமாதலின் அவர்கள் செய்யும் பாவம் நாளுக்குநாள் விருத்தியாகும். எ-று. (எக)

(ப.ம்.) சிவன்டிக்கு, அன்புசெய்பவர் செய்யும் பாவமும் புண்ணியமாகுமா னால், புண்ணியம் ஒன்று கோடியாமென்பது தோன்ற, வளர்ந்திடுமென்றும், சிவன்டிக்கு அன்பில்லாதவர்கள் செய்யும் புண்ணியமும் பாவமாகுமானால் பா வம் மேற்கூறியவாறு வளருமென்பது தோன்ற விருத்தியென்றுங் கூறினார்.

மற்றுநந்தியானத்தான் மாயும்பாதகஞ்
சொற்றபேரானந்த சொருபமாநமைக்
கற்றவர்தியானிப்பார் கதியைநண்ணுவார்
மற்றவர்விடையவர் தனையின்மாய்வரே.

(இ-ள்.) தேவர்களே கேட்பீர்களாக. நம்மை தியானஞ் செய்வார்களானால் பாவங்களொழிந்துபோம்சொல்லப்படுகின்ற மேலான ஆனந்தவடிவமாகவார்கள். ஆதலால், நமதிலக்கணத்தை வாசித்தறிந்தவர்கள் நம்மைத்தியானிப்பார். பின்னர் முத்தியையடைவார்கள். வாசித்தறியாதவர் உலகவாதனையிலகப்பட்டு மரணத் தையடைவார்கள். எ-று. (எஉ)

கறையுறுபுண்ணிடைக் கலக்குமீயெனக்
குறைமதியாளர்கள் பவஞ்சங்கூடுவார்
நறைகமழ்மலர்மது நண்ணுமீயென
நிறைகுநர்நம்மடி நினைந்துநண்ணுவார்.

(இ-ள்.) உதிரந்தோய்ந்த செம்புண்ணிடத்துச் சேரும் ஈயைப்போல் அற்புத்தியுள்ளவர்கள் உலகவாழ்க்கையிலகப்பட்டு மயங்குவார்கள். வாசனை

உரு-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம். உருரு

பரிமளிக்கின்ற புட்பத்தினிடத்துள்ள தேனையடைந்த ஈயைப்போல பேரறிவினை யுடையவர் நமது திருவடியைச்சிந்தித்து முத்தியின்பம்பெறுவார்கள். எ-று. (எரு)

மன்னுவேதாந்தநல்வழி யுணர்ந்துமேற்
றுன்னுபல்விடயமுந் தொலைத்துநம்மடி
மென்னுமோர்மரக்கல மியையப்பற்றியே
பன்னுவெம்பவக்கடல் கடப்பார்பண்பினோர்.

(இ-ள்.) உத்தமகுணமுள்ளோர், நிலைபெற்ற வேதாந்ததூல்களை வாசித்து முத்திமார்க்கத்தையுணர்ந்து அதன்பின்னர் நிறைவாயுள்ள பலவிஷயங்களையும் ஒழித்து (அதன்வாசனையுங்கெடுத்து) நமது திருவடியென்கின்ற ஒப்பற்ற கப்பலைப்பற்றிக்கொண்டு கொடிய ஜனன சமுத்திரத்தைக் கடப்பார்கள். எ-று;

மருவுநம்மடித் தியானத்தின்வாய்த்திடுந்
திருவமர்முத்தியிற் சிறந்ததொன்றிலைப்
பருவரலொழிதரப் படருமியாவரு
மொருவருங்காசியை யுறுதல்வேண்டுமால்.

(இ-ள்.) (புண்ணியபலத்தால்) கிடைக்கின்ற நமது திருவடித்தியானத்தாலு ண்டாகும் ஞானசம்பத்தையுடைய மோட்சசுகத்துக்கு மேற்பட்ட சுகங்கிடையாது பிறவித்துன்பம் நீங்கவேண்டுமென்று நன்மார்க்கத்தில் நடக்கின்ற எல்லோரும் விட்டுநீங்காம லிருக்கப்பெற்ற காசித்தலத்தை அவசியம் சேரவே ண்டும். எ-று. (எரு)

என்றுவாளுடருக் கீசன்கூறினா
னன்றுவானவொலா மாடிப்பாடியே
நன்றுநாம்பெற்றன மென்றுநாயகத்
தொன்றுவான்காசியை யுள்ளிவாழ்ந்தனர்.

(இ-ள்.) இப்படி யென்று, சுவர்க்கலோக வாசிகளாகிய தேவர்களுக்குச் சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தனர். அப்போது தேவர்கள்யாவரும், ஆநந்தக் கூத்தாடி தோத்திரஞ் செய்து, நாம் உண்மை யுபதேசத்தைப் பெற்றோமெ ன்று சிந்தனா நாயகமாகிய பெருமை வாய்ந்த காசித்தலத்தைச் சிந்தித்துப் பர மசுகம்பெற்று வாழ்ந்தார்கள். எ-று. (எரு)

கலியிடைமுத்தியைக் கலக்கவேண்டினோ
ரொலிகெழுகாசியை புற்றுவைகலே
வலியுடைத்தெனமன மதித்தியாவர்க்கு
மெலிவறவுரைத்தனர் மேலைவானவர்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு சுகத்தையடைந்த மேலோராகிய தேவர்கள், கலியுக த்தில் முத்தியையடைய விரும்பினவர்கள் (யாவரானாலும்) (வேதங்கள்) ஆர வாரித்துக் கூறுதற்குரிய காசித்தலத்தை யடைந்து வாசஞ்செய்தலே உறுதியா யுள்ள சாதனமென்று மனதில் மதித்து எல்லோருக்குஞ் சந்தேகம் நீங்கும்படி போதித்தனர். எ-று. (எரு)

சொற்றதோரொன்றவ தூதனோதினான்
மற்றவன்வாய்மொழி கேட்டமன்னவன்
பெற்றனங்கதியெனப் பிறங்குநெஞ்சினான்
கொற்றமார்காசியுட் குறித்துவைகினான்.

(இ-ள்.) நான் சொல்லிய இக்கதையைத் தெளிந்தறிவாயென்று, தங்
கைக்கரையில் வந்த அவதூதராகிய பெரியவர் சொன்னவார்த்தையை (அன்
போடி) கேட்ட மிதிலையாதிபனாகிய சனகராஜன், நான்முத்திபெற்றேனென்று
விளக்கமுற்றமனதுடன் பாவங்களை வெல்லுகின்ற வலியுள்ள காசித்தலத்தின்
மகிமையைச் சிந்தித்துக்கொண்டு அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்தனன், எ-று. (எஅ)

ஆதலிற்காசியை யடையுமாநந்தங்
காதலிற்கொள்பவர் கலப்புறார்நா
கோதலினதுமன முறுதபாவியர்
சாதலிற்பெருந்துயர் தலைக்கொள்வாரொன்றும்.

(இ-ள்.) ஆனபடியால் காசித்தலத்துக்குப்போகவேண்டுமென்கிற சந்தோ
ஷத்தை அன்போடி மனதிற்கொள்பவர்கள் (ஒருக்காலும்) நரசுத்தையடை
யார்கள் அத்தலத்தின் மகிமையை வாயினாற்சொல்லாமலும், மனத்திற் சிந்தியா
மலும் இருக்கின்ற பாவிகள் மரணகாலத்திலுண்டாகின்ற துயரத்தைப் பார்க்
கிலும் அதிக துயரத்தை எக்காலமும் மேற்கொள்ளுவார்கள். எ-று. (எக)

என்றுசெங்கோலுடை யிறைவன்கூறினா
ன்னுணர்ச்சடையிடை யமைந்தசான்றவர்
நன்றுளமகிழ்ந்தனர் நைமிசத்துள்
ரொன்றுமாறிதுவெனச் சூதனோதினான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று செங்கோற்கடவுளாகிய இயமன் அக்காலத்தில் ஞா
ன்வளமுள்ள சபையிலிருக்கின்ற பெரியோர்களுக்குக் கூறினான், அப்பெரியோர்
கள் கேட்டு (காசித்தலத்தின் மகிமையைச் சிந்தித்து) களிகூர்ந்தனர். நைமிசவ
னவாசிகளாகிய சவுநகராதி முனிவர்களே உள்ளவாறாகிய இதை உணருவீர்க
ளென்று சூதமகாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தனர். எ-று. (அ௦)

இருபத்துமூன்றாவது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற
அத்திபாயமுற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் உரு-க்கு திருவிருத்தம். (அ௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்தினாலாவது சனாதனன் முத்தி யடைந்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நன்னலம்பொலிதரு நைமிசத்தவர்
முன்னருஞ்சுதமா முனிவற்போற்றியே
யின்னமுங்காசிமாக் கதையியம்பெனப்
பன்னருமம்முனி பகர்தன்மேயினான்.

(இ-ள்.) மேலான சுகானுபவத்தால் விளங்குகின்ற நைமிசவன வாசிக
ளாகிய சவுநகராதிமுனிவர்கள், நினைத்தற்கரிய மகிமையுள்ள சூதமகாமுனிவரை
வணங்கி பெருமைதங்கிய காசித்தலமகிமையை இன்னமுங் கட்டளையிடவே
ண்டுமென்று பிரார்த்திக்க சொல்வதற்கரிய அச்சுதமுனிவர் கூறத்தொடங்கி
னார். எ-று. (க)

காமமேபிறவிவித் தாகுங்கண்ணிலாக்
காமமேசிவனடிக் கலப்புநீக்கிடுங்
காமமேயவத்தையிற் கலக்கச்செய்திடுங்
காமமேநரகெலாங் காணியாக்குமே.

(இ-ள்.) பிறவியாகிய விருஷந்தழைப்பதற்குக் காமமே, விரையாகும்
தாஷணியமில்லாதகாமமே, சிவபெருமான் றிருவடியிற்சேரவொட்டாமல் வில
க்கும். காமமே, எல்லாத்துயரங்களிலு முழுகும்படிசெய்விக்கும். காமமே, நர
கபூமியைக்காணியாகுதியாக ஆளும்படி செய்விக்கும். எ-று. (உ)

மனைவியர்மக்களில் வாஞ்சையுண்மையே
புனைதருநலமெலாம் போக்கித்தாழ்த்திடு
மனைவியர்மக்களில் வாஞ்சையின்மையே
புனைதருபரகதி பொருந்தவுய்க்குமே.

(இ-ள்.) பெண்டு பிள்ளைகள்மேல் ஆசையுண்டாயிருத்தலே மேலாகிய சுக
ங்களையெல்லாம் நீக்கி தாழ்ந்த நிலையிற்சேர்க்கும், மனைவிமக்களின்மேல் ஆசை
யில்லாதிருத்தலே மிகவுமுயர்ந்த மோட்ச பூமியிற் சேரும்படி செலுத்தும். எ-று.

பிறவிவித்தாவதும் பெருகுதுன்பெலா
மறவியில்லாதுற வயக்குவிப்பது

முறவியலொழிப்பது முணர்ச்சிமேவிடுந்
துறவியல்கெடுப்பதுஞ் சொன்னவாஞ்சையே.

(இ-ள்.) பிறவித் துன்பத்திற்கு விரையாயிருப்பதும் அதிகரித்த துக்காநு பவங்களெல்லாவற்றையும் மறந்துவிடாமல் மேன்மேல் அதிகரிக்கும்படி செய்வதும், சிநேகவாஞ்சையைக்கெடுத்துவிடுவதும். அறிவை விசாலப்படுத்துகின்ற துறவாச்சிரமத்துக்குப் போகவொட்டாமற் செய்வதும் மேற்கூறிய ஆசையாகும். எ-று. (ச)

(ப-ம்.) ஆசைக்கடியானகிலலோகத்தினுக்கு மாசற்ற நல்லடியான் என்றும் ஆமுனிச்சையே. மேலுமேலும் பிறப்பளிக்கும் வித்தென்றும். ஆசையெனும் பெருங்காற்றாடென்றும் ஆன்றோர் கூறியவற்றானுமுணர்க.

ஆசைசற்றிருந்திடி னதினிமித்தம்வந்
தோசைசால்வெகுளியு மொருங்குநண்ணிடு
மாசையாரஃதுற மயக்கமும்முறு
மீசையாரடிக்கலப் பிரிக்குமின்னவே.

(இ-ள்.) காமஞ்சிறிதிருப்பினும் அக்காமங்காரணமாக அறிவுடையோர் விரிவாக எடுத்துரைத்தற்குரிய கோபமும் வந்து கலந்திடும். களங்கமுள்ள கோபங் காரணமாக மயக்கமும் வந்து சேரும். காமம், வெகுளி, மயக்கம் இம்மூன்றுங் கலந்து பரதேவியின்றிருவடிகளை அணுகவொட்டாமற் பிரித்துவிடும். எ-று.

பெண்ணிடத்தாசையுட் சிறிதுபெற்றிடிந்
மண்ணிடத்தாசையும் வந்துகூடிடு
மெண்ணிடத்தஃதுற விரியத்தக்கதோ
கண்ணிடக்கொடியதாங் கனகவாசையே.

(இ-ள்.) பெண்ணாசை சிறிதிருந்தாலும் அதனிமித்தம் மண்ணாசையும் வந்து சேரும். அம்மண்ணாசையிருக்குமானால் சிந்தித்தாலுங் கொடுமையைத் தருவதாகிய பொண்ணாசை ஒருக்காலும் விட்டு நீங்காது. எ-று. (சு)

(ப-ம்.) பெண்ணாசையுடையோர், அந்தப்பெண்ணிருப்பதற்கு ஓரிடமும், காப்பதற்குத் துணையும் தேடவேண்டும். அவ்விடமுந் துணையும் பொன்னை யன்றி அமையாமையின் கனகவாசை இரியத்தக்கதோவென்று கூறினார்.

ஆசையில்லார்களே யறவர்மேலவ
ராசையில்லார்களே யருந்தவத்தின
ராசையில்லார்களே யருட்கலப்பின
ராசையில்லார்களே யரியமுத்தர்கள்.

(இ-ள்.) ஆசையை நீத்தவர்களே தருமருபிகள். ஆசையைக்கடந்தவர்களே அரியதவத்தையுடையோர்கள் ஆசையைவிலக்கினவரோ மேலானவர்கள் ஆசையைப்போக்கினவர்களே திருவருட்பிரசாதத்தை யுடையோர்கள். ஆசையைக் கடந்தவர்களே மேலாகிய முத்திரிலையின்பவர்கள். எ-று. (எ)

உச-வது சனாதனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்: 'உாருள்

ஆசையுட்பட்ட வரல்லற்பட்டவ
 சாசையுட்பட்டவ ரளற்றிற்பட்டவ
 ராசையுட்பட்டவ ரயர்விற்பட்டவ
 ராசையுட்பட்டவ ரரங்கப்பட்டவர்.

(இ-ள்.) ஆசைக்குடன் பட்டவர்களே, எல்லாத்துயரங்கட்கும் உள்ளா
 வார். ஆசையிற் கட்டுப்பட்டவர்கள், எல்லா நரகங்களையு மனுபவிப்பார். ஆசை
 யிற் சம்பந்தமுடையவர்களே, மறதிக்குக்காரணமாகிய அஞ்ஞானத்தில் முழுகி
 னோர்கள். ஆசையில் மேம்பட்டவர்களே, பிறவியாகிய நாடகச்சாலையில் நட
 நஞ்செய்பவர்கள். எ-று. (அ)

மூவகையாசையு முருங்கமாற்றியே
 யாவகைசிவனடி யருச்சித்தன்பின்மா
 தேவகைதொழுபவர் செல்வவென்றுபல்
 பாவகைபாடுவோர் பரமமுத்தரோ.

(இ-ள்.) (மண்,பெண்,பொன்)என்னும் மூன்றாசையும் ஒருமிக்கக்கெடுத்
 துப் பிழைக்குமார்க்கத்தை யுத்தேசித்து, சிவபெருமான் பாதங்களில், அருச்சினை
 செய்து,அன்போடு சிவரூபங்களைவணங்குபவரும் சிவஞானச்செல்வனே என்று
 பலபாவினங்களைப்பாடி (ஆடுபவரும்) மேலாகிய முத்தியடைவார்கள். எ-று. (ஆ)

பரவியநசையெலாம் பாழ்படுத்துமே
 லுரவியகாசியை யுற்று நன்மையே
 விரவியகங்கைநீர் விருப்பினுமொ
 தரவியல்பெற்றவர் சார்வர்முத்தியே.

(இ-ள்.) ஞானத்தைத்தருகின்ற காசித்தலத்தையடைந்து நன்மைக் கூட்
 டங்களையுடைய கங்காதீர்த்தத்தில், விருப்புடன் ஸ்நானஞ்செய்யவேண்டு மென்
 கிற அன்பை மேற்கொண்டவர்கள் முத்தியடைவார்களாதலின் விரிந்த ஆசை
 களெல்லாவற்றையும் பாழாக்கி விடுவீர்கள். எ-று. (க)

அனாதியெம்பரஞ்சுட ரமருங்காசியின்
 நெனாதொருபெரும்புலஞ் செறிந்தவேதியன்
 சனாதனனெனும்பெயர் தரித்தமேலவ
 னினாதவையாயின விரிக்குமெண்ணத்தான்.

(இ-ள்.) அனாதியேயுள்ள எமது சிவபரஞ்சோதியாகிய மகாதேவர் எழுந்த
 ருளியிருக்கின்ற காசித்தலத்தில், பேரறிவுள்ளவனும் சனாதனனென்னும் பெயர்
 பெற்றவனும் மேன்மையுள்ளவனுமாகிய ஒருபிராமணன் துன்பங்களாயுள்ள
 வகளைப் போக்கவேண்டுமென்கிற நல்லசிந்தனையுள்ளவன். எ-று. (கக)

சந்தியந்தனைசெபந் தவந்தியானமு
 நந்தியபலமுரன் னைசையினுற்றுவான்

முந்தியமாமறை முழுதுமோர்ந்துளா
னிந்தியமவித்தவ ரிணக்கம்பெற்றுளான்.

(இ-ள்.) சந்திகாலத்திற்செய்யுந் தேவவந்தனையும், ஜெபமும், தவமும், தியானமும், இன்னும்பலவாயுள்ள சற்கருமங்களையும் உள்ளன்போடு செய்பவன், முதன்மையாயுள்ளதும் பெருமைவாய்ந்ததுமாகிய வேதங்கள் முழுவதையுமறிந்தவன் பஞ்சேந்திரிய ரிக்கிரகஞ்செய்த பெரியோர்களுடைய கருணையைப்பெற்றவன். எ-று. (கஉ)

கருதரும்பெருமைசால் காசிமான்மியம்
பொருவறக்கேட்பது புரிந்தபுந்தியான்
வெருவறக்கங்கைநீர் விரும்பியாடலே
திருவருநாளெனச் சிந்தைசெய்துளான்.

(இ-ள்.) சிந்திப்பதற்கரிய பெருமையிற்சிறந்த காசித்தலமகிமைகளைச் சதாகாலமுங்கேட்க வேண்டுமென்று விரும்புகின்ற புத்தியுள்ளவன். பிறவிப்பயமொழிய கங்காதீர்த்தத்தில் விருப்போடு ஸ்நானஞ்செய்தலே சிவஞானச்செல்வங்கிடைக்குங் காலமென்று சிந்தித்துள்ளவன். எ-று. (கங்)

அன்னமாமறையவற் கமைந்தபுத்திர
ரென்னவந்துதித்தவ ரியம்பின்மூவர்க
டன்னமுங்குணமிலார் சற்றுமோர்தரா
தின்னலேயாவார்க்கு மியற்றுதன்மையார்.

(இ-ள்.) அச்சனாதனென்னும் பிராமணனுக்கு, மூன்று புத்திரர்கள்பிறந்தார்கள். அவர்கள் சிறிதும் நற்குணமில்லாதவர்கள். தீர்க்க ஆலோசித்துப் (பாவத்திற்கு அச்சங்கொள்ளாமல்) பிறருக்குத் துன்பஞ்செய்வதே விரதமாகக் கொண்டவர்கள். எ-று. (கச)

கரவுசெய்திடுதலுங் கட்டுடித்தலும்
விரவுசூதாடலும் விலைமடந்தையர்
பரவுமிற்புகுந்தவர் பயோதரத்துணை
புரவுறக்கலத்தலு மொழுக்கமாக்கிலார்.

(இ-ள்.) (பிறர்பொருளை வஞ்சித்துத்) திருடுதலும், மதுபானஞ் செய்தலும், பாவசம்பந்தமுள்ள சூதாடுதலும், விலைமாதர்களைத் துதித்து அவர் மனைக்குள்ளே போய்த் தமது மார்பில் அவர்களுடைய குஜகும்பங்களழுந்தும்படி கூடுதலுமாகிய, இவைபோன்ற தீய ஒழுக்கங்களையே செய்வார்கள். எ-று. (கரு)

தந்தையையடித்தலுந் தாயைவைதலு
முந்தைமாமறையுணர் முதன்மையோர்தமை
நிந்தைசெய்திடுதலு நெறியெனக்கொடு
கந்தைவீசுவாவெனக் களித்தியங்குவார்.

உசுவது சனாதனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். உராகு

(இ-ள்.) பிதாவைத்தண்டித்தலும், தாயாவைத் தலும், அனாதியாயுள்ள பெருமைவாய்ந்த வேதங்களையுணர்ந்த பெரியோர்களை நிந்தித்தலும், இவைபோன்ற நடைகளையே நியமமாகக்கொண்டு கட்டுத்தறியை முறிக்கின்ற, (மத) யானை போலச் செருக்கடைந்து நடப்பார்கள். எ-று. (கௌ)

மூத்தவன் சினியென் மொழியுநாமத்தா
னேத்தருஞ்சோதிட மினிதுதேர்ந்தவன்
பாத்துணர்ந்தரிவையர் பாற்புகன்றிடும்
வேத்தவையிடத்தினுஞ் சென்றுவிள்ளுமே.

(இ-ள்.) மூத்தகுமாரன் சினியென்று சொல்லத்தக்கநாமகரணமுள்ளவன் துதித்தற்கரிய ஜோதிடசாஸ்திரங்களை நுட்பமாக அறிந்தவன். ஜோதிடம் பார்த்துக்கொள்ளத்தக்க மாதர்கள் இன்னொன்றறிந்து, அப்பெண்களுக்குச் சோதிடஞ்சொல்பவன் இராஜசபைக்கும் போய்ச் சோதிடஞ்சொல்வான். எ-று. (கௌ)

இளமடமாதர்கை யிரேகைநோக்கியே
வளமுறப்பலம்புகல் வல்லனாயவ
ருளமயக்குறுவித முரைத்துப்புல்லியே
களவுகைக்கொடுபழி கலக்கவீட்டுவான்.

(இ-ள்.) அழகும் யவ்வனமும் வாய்ந்த மாதர்களிடத்திற்குப்போய், அவர்கள் கையிலுள்ள இரேகைகளைப்பார்த்து மேன்மேலுஞ் சவுக்கியமுண்டாகுமென்று பலன்களை விரிவாகச் சொல்லுவதில் வல்லவனாகி, அவர்கள் மனதை மயக்கும்படி போதித்து அவர்களைப்புணர்ந்து ஆபரணங்களை யபகரித்துக்கொண்டு பெண்பழிதன்னை யடையுமாறு கொல்லுவான். எ-று. (கௌ)

தோன்றுமநாட்டிறை சுவாகுவென்பவன்
மான்றயலார்பொருள் வாஞ்சியாதவன்
கான்றசோறெனச்சகங் காணுங்காட்சிய
னேன்றசெங்கோனடா யிருக்குநாளையில்.

(இ-ள்.) உண்டாகிய அந்நாட்டை அரசாளும் சுவாகுவென்னு நாமகரணத்தையுடைய அரசன், அயலார் பொருளை யபேட்சியாதவன். வாந்திபண்ண சாதத்தை (வெறுப்பாகப்) பார்ப்பதுபோல் பிரபஞ்சத்தைப் பார்க்கும் காட்சியுள்ளவன். நிலையான செங்கோலை விதிவழியே நடத்துங்காலத்தில். எ-று. (கௌ)

ஒங்கவன்றிருமனை யுவளகம்புகர்ப்
பாங்கவன்மனைவித னிரேகைபார்த்தனன்
வீங்கவண்முலைத்துணை மேவவெண்ணின
னங்கதுதெரிந்தன னச்சுவாகுவே.

(இ-ள்.) உயர்ந்ததும் சிறப்புவாய்ந்ததுமாகிய அச்சுவாகுவரசன் அரண்மனைக்குச்சென்று, பட்டத்தரசியாகிய மனைவியிருக்கும் மாளிகையையடைந்து,

அவள்கையிலுள்ள இரோகைகளைப்பார்த்துப் பூரித்த பயோதரங்களைத் தழுவ வேண்டிமென்னு மெண்ணத்தை வெளிப்படுத்திய (குறிப்பை) அச்சவா குவரசன் தெரிந்துகொண்டனன். எ-று. (20)

வெட்டியவெழுஞ்சினம் வினாந்துபொங்கிட
வெட்டியகொடுமுர ணைவலாளராத்
கட்டிவைத்தடித்தனன் கவலையாக்கின
னெட்டியசனாதனற் குரைத்துப்போக்கினான்.

(இ-ள்.) கொல்லத்தக்க கொடுங்கோபம் மேன்மேல்வளர்ந்துபொங்க மிகு பராக்கிரமமுள்ள பரிசனங்களைக்கொண்டு, சினியென்னும் பிராமணன் கவலையடையுமாறு கட்டிவைத்தடித்தவனாகி இச்சங்கதியை பிதாவாகியசனாதன னுக்குச் சொல்லியனுப்பினான். எ-று. (21)

அனையனுமடைந்தரு காசிகூறினா
னினைவருஞ்சினக்கன னிவந்தெழுந்திடத்
துனையமற்றவன்முக நோக்கிச்சொல்லுவான்
கனையொலிகருங்கழற் காற்சவாகுவே.

(இ-ள்.) (அதைக்கேள்வியுற்ற) அச்சனாதனன் அரசனிடம்வந்து ஆசீர்வ தித்தனன். ஒலிக்கின்ற பெருமைவாய்ந்த வீரகண்டையணிந்த பாதங்களையு டைய சவாகுவரசன் நினைத்தற்கரியகோபாக்கினிமேலோங்கிவளர விரைவோடு அச்சனாதனன் முகத்தைப்பார்த்துக் கூறுகின்றனன். எ-று. (22)

துட்டனைப்பயந்தனை துறந்திடாயெனின்
மட்டறவருத்துவ னுனையுமைந்தனாற்
கெட்டனைநீயெனக் கேட்டவேதிய
னிட்டமிக்குறுமொழி யியம்பிப்போயினான்.

(இ-ள்.) துஷ்டப்பிள்ளையைப்பெற்ற நீர் அவனை ஓட்டிவிடாதிருந்தால், உம்மையும் பெருந்தண்டனை செய்வேன். அவனைச்சேர்த்தலால் உமக்குங்கெடு திசம்பவித்ததென்று சொல்லக்கேட்ட சனாதனன் அவ்வரசன் மனங்களிக்கத் தக்கவாக்கியங்களைச் சொல்லிவந்து விட்டனன். எ-று. (23)

தன்னகங்கவலையிற் சனாதனன்புகுந்
தின்னபொல்லாங்குவந் தெய்திறேயெனாப்
பன்னருங்கவலையிற் படிந்திருந்தன
னன்னமென்னடைமனை யருகுவந்தனள்.

(இ-ள்.) அச்சனாதனன் கவலையோடு தன்வீட்டிக்குள்வந்து இவ்வாறான கொடுமைவந்து சம்பவித்ததேயென்று எண்ணி, சொல்லுதற்கரிய துயரக் (கட லில்) மூழ்கியிருந்தானாக (அந்தசமயத்தில்) அன்னம்போன்ற மிருதுவான நடை யுள்ள மனைவி சமீபமாக வந்தனள். எ-று. (24)

உசுவது சனாதனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௨௩௧௧

கவலையென் னுற்றனை களாதியென்றலு
மவலமிக்கொருமக னரசனாலயஞ்
சவலையிற்புகுந்துளங் குறித்ததன்மைசொற்
றுவலையென்மனத்தின யுனைந்துவாடினான்.

(இ-ள்.) (அருகுவந்தமனைவி நாயகனைப்பார்த்து) நீர்யாது கவலையுற்றிருக்கின்றீர் சொல்லீர் என்று கேட்டபோது குணக்கேடுள்ள மூத்தகுமாரன் இராஜக்கிரகத்திற்குப்போய் அறியாமையால் அரசமாதை விரும்பிப் பட்டபாடுகளைச் சொல்லி சதாவருந்துகின்றமனத்தோடு மயக்கங்கொண்டினைத்தனன். எ-று.

மற்றதுகேட்டவம் மனைவியாயவ
னற்றதுநோக்குறு துரியமைந்தற்கே
பற்றதுவைத்துளம் பரிந்துமாழ்கினான்
சொற்றதுபழுதெனத் துணைவன்சொர்ந்தனன்.

(இ-ள்.) நாயகன் சொல்லியவார்த்தைகளைக் கேட்டமனைவியானவள், தன் குமாரன் செய்தபாவத்தையெண்ணாமலும், தனதுநாயகனுக்கு வந்த அவமானத்தை நோக்காமலும் புத்திரவாஞ்சையால் மயங்கித்துன்பமுற்றனள். இவளுக்கு இந்தவார்த்தையைச் சொன்னது நமது குற்றமென்று சனாதனன் வாட்டங்கொண்டனன். எ-று.

(௨௬)

உளங்கவன்மைந்தரி னுற்றதன்றியும்
விளங்கிழைமனையினும் வெறுப்புவைத்தனன்
றுளங்குதலொழிவகை சூழ்தலுற்றனன்
களங்கமின்மனனுடைக் காமர்வேதியன்.

(இ-ள்.) மனதைக் கவலைப்படுத்திகின்ற புத்திரன்மீது வெறுப்புவந்ததன்றி ஒளிசெய்கின்ற ஆபரணங்களையணிந்த மனையாளிடத்தும் வெறுப்புவைத்து, களங்கமில்லாத நல்லெண்ணெயுள்ள அழகுவாய்ந்த சனாதனனென்னும் பிராமணன் இவர்களோடு சேர்ந்துபடுத்துயரத்தை நீக்கிக்கொள்ளுமாறு ஆலோசித்தனன். எ-று.

(௨௭)

பொன்மனைமுதலிய பொருளியாவையுந்
தன்மனையொடுமகார் தாங்களேகொளப்
பன்மனையிரந்துணும் பண்புமேயினான்
சென்மனைமிசையமர் காசிசேருவான்.

(இ-ள்.) வீடு பொருள்முதலிய எல்லாவற்றையும் தன்மனைவியும் புத்திரர்களும் கைக்கொள்ளும்படிவிட்டு மேகங்கள் தவழப்பெற்ற மாளிகைகளையுடைய காசிப்பதியிற்சேர்ந்து பலவீடுகளிலும் பிச்சையெடுத்துண்டு காலங்கழிக்கலாமென்கிற உத்தமசிந்தனையை யடைந்தனன். எ-று.

(௨௮)

சான்றிடுபெருங்குணச் சாதுவேதியன்
கான்றிடுசோறென யாவுங்கண்டனன்

மான்றிடுதகையற வழிக்கொண்டுற்றன
னூன்றிடுகொடிமுகி லுருவிற்காசியே.

(இ-ள்.) சர்வசாட்சியாயுள்ள பரமான்மாவைச்சிந்திக்கின்ற சாதுத்தன்மை வாய்ந்த சனாதனனென்னும் பிராமணன் எல்லாப்பொருளையும் வாந்தியாசனம் போற்கண்டு (வீட்டைவிட்டு) மாளிகைமேற் கட்டியகொடிகள் மேகங்கலைய ளாவியிருக்கப்பெற்ற காசித்தலத்திற்குத் தடையின்றிவழிக்கொண்டு நடந்தடை ந்தனன். எ-று. (உக)

கண்ணியமறையவன் காசியெல்லேவந்
தண்ணியபொழுதுவந் தாடிப்பாடினா
னெண்ணியவெண்ணியாங் கெய்திற்றூலிதென்
புண்ணியமாமெனப் பொலிந்து துள்ளுவான்.

(இ-ள்.) சிந்தித்துவந்த சனாதனன் காசியெல்லையைச்சேர்ந்தபோது பெரு மகிழ்ச்சிகொண்டு ஆநந்தக்கூத்தாடிக் காசிமகிமையைப் பாடி நான் நினைத்தவ ண்ணங் கைகூடியது பூர்வத்திற் செய்தபுண்ணியமென்று அறிவுவிளங்கிக் குதித்தனன். எ-று. (ரு)

நான்றபுத்திரர்களா லின்பம்பெற்றுளே
னான்றவித்துணைவியா லல்லலோவினே
னேன்றவிக்காசியி னெல்லேசேர்ந்தனேன்
றோன்றவெற்கிணையெவர் சொல்லுங்காலென்பான்.

(இ-ள்.) பெற்றபிள்ளைகளால் இச்சுகத்தை யடைந்தேன். மாட்சிமையுள்ள மனைவியால் குடும்பக்கவலை நீங்கினேன். பெருந்தன்மையுள்ள இக்காசித்தலத்தி னெல்லையையடைந்தேன் சொல்லுமிடத்து எனக்கு யாவர் சமானமானவர்க ளென்று சொல்லிக்கொண்டனன். எ-று. (ருக)

மனைவிநம்மருகுற வதிந்தகாலையு
மனையமைந்தரினளா யமைந்தகாலையும்
புனைகலமணிபல பொலிந்தகாலையு
மினையவின்பறிந்தலே னென்றுபேசுவான்.

(இ-ள்.) மனையாள் (பூர்வத்தில்) என்பக்கத்திருந்து, உபசரித்த காலத்தி லும், என் புத்திரர்களுடன் குதுகலமாகக் கூடிக்கொண்டிருந்தகாலத்திலும், பல இரத்தினபரணங்களை நான் தரித்திருந்தகாலத்திலும், இவ்வண்ணமான சுகத் தை அறிந்திருக்கமாட்டேனென்று தன்னுள்ளே சொல்லிக்கொள்வதாயி னன். எ-று. (ருஉ)

திருந்தியவின்னன செப்பிலேதியன்
பொருந்தியகாசியுட் புக்குவெவ்வினை

உச-வது சனாதனன்முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௨௬௩

யருந்தியங்கைநீ ராடிவெம்பவம்

வருந்தியவசித்தனன் மனங்குளிர்ப்பவே.

(இ-ள்.) திருத்தமுற்ற இவ்வாறான வாக்கியங்களைச் சனாதனனென்னும் பிராமணன் சொல்லிப்புண்ணி பப்பொருத்தமுள்ள காசித்தலத்தினுள்ளே போய் பெரும்பாவங்களை யுண்டிவிடுகிற கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து கொடும்பிறவி வருந்தி ஒழிந்துபோமாறு அத்தலத்தில் மன மகிழ்ச்சியுடன் வசித்தனன். எ-று. (௩௩)

அன்னமென்னடையுடை யன்னபூரணி

தன்னமர்சேவையுஞ் சறுவநாயக

னன்னலச்சேவையு நயந்துசெய்குவன்

பின்னரும்பன்முறை துதித்துப்பேணுவன்.

(இ-ள்.) அன்னப்பறவைபோன்ற மிருதுவான நடையுள்ள அன்னபூரணித்தாயாருடைய விருப்பத்தைத்தருந் தரிசனமும் சர்வலோக நாயகராகிய விசுவநாதருடைய பேரின்பத்தைத்தருந் தரிசனமுஞ்செய்து அதன்பின்னர் களிப்போடு பலதோத்திரங்களுஞ் செய்வானாயினன். எ-று. (௩௪)

இன்னனாய்ச்சிலபக லிருக்கவாயிடை

யன்னபூரணியொடு மரன்மகிழ்ந்தன

னென்னரும்புகுதர வெண்ணுமின்பமார்

பன்னருமுத்தியிற் பதிந்துவாழ்ந்தனன்.

(இ-ள்.) இவ்வாறான நல்லொழுக்கத்தோடு அக்காசித்தலத்தில் சிலநாள் வசிக்கும்போது அன்னபூரணித்தாயாரும் விசுவநாதருந் திருவுள்ள மகிழ்தலினால் பாவரும் வந்து சேரவேணுமென்கிற எண்ணத்தைக் கொடுப்பதும் நிறைந்த இன்ப வடிவமானதும் கொல்வதற் கரியதுமாகிய முத்திரிலையைப்பெற்று வாழ்ந்திருந்தனன். எ-று. (௩௫)

இனியுரைத்திடலெவ னின்பமேவுகோர்

கனிமனத்தாசையைக் கழற்றிநிற்றலே

நனியுடைச்சிறப்பெனச் சூதநற்றவன்

பனியுடைத்தவர்க்கெலாம் பகர்ந்திட்டானரோ.

(இ-ள்.) இன்னுங் காசித்தலத்தின் மகிமையை மொழிவதாயது. முத்திரிலையைப்பெற வேண்டினோர், மனதைக் கனியச்செய்கின்ற மண், பெண், பொன்னென்னு மூன்றூசைகளையு மொழித்து நிற்பதே மேலாகச் சிறந்த சாதனமாகுமென்று பெருந்தவராகிய சூதமுனிவர் குளிர்ந்தமனமுள்ள சவுனகராதி முனிவர்களுக்கு உபதேசித்தருளினார். எ-று. (௩௬)

சனாதனன் முத்தியடைந்த வத்தியாய முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம். உச-க்கு. திருவிருத்தம். ௬௩௬.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்தைந்தாவது இரணியகருப்பன் முதலோர் முத்திபெற்றவத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறைமுழுதுணர்சூதன் மன்னியநெமிசத்து
நிறைசவுநகராதி நிகழ் முனிவர்ப்பாராக்
கறைமிடற்றிறைமேய காசியின்புகழின் னு
மறைகுவதுண்டென்ன வார்வத்தினறைகிற்பான்.

(இ-ள்.) வேதங்களெல்லாவற்றையும், அறிந்த சூதமகாமுனிவர் நைமிசா
ரணியத்தில் நிலைபெற்று நிறைந்த சவுனகர்முதலிய விளக்கமுற்ற முனிகணங்
களைப்பார்த்து காளகண்டத்தையுடைய சிவபிரான் வீற்றிருக்கின்ற காசித்தலத்
தின் மகிமை உங்களுக்குச் சொல்லவேண்டியவை இன்னுமுள்ளனவென்று அன்
பினால் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (க)

உலகத்தின்வாழ்வார்கள் காசியினொருங்குற்று
மலகற்றபாவஞ்செய் தமைவதையுணராரா
லில்குற்றநாம்புரியுங் கருமத்திற்கிடையூறே
நிலவுற்றதெனக்கூறி நெஞ்சநெக்குருகுவரால்.

(இ-ள்.) பூமியில் வாழ்கின்றவர்களுக்குள் (சிலர்) காசித்தலத்தை விலகாத
டைந்திருந்தம் சிவபுண்ணியங்களைச் செய்யாது அளவிறந்த பாவங்களைச்செய்
துவருகிறோமென்று தெளியாதவர்களாகி, நாம் விளக்கமாகச்செய்யுஞ் சற்காரி
யங்களுக்கு விக்கினங்கள் அடிக்கடி வந்துசம்பவிக்கிறதேயென்று மனந்தளர்வார்
கள். எ-று. (உ)

பாதகர்காசியிடைப் படர்ந்துசெய்பாதகமே
மேதகுநல்வினைக்கு விக்கினமாய்வந்து
நோதகவுறுவிக்கு துவலபராதமிலார்க்
கேதமென்றுரைசெய்வ திலையிலையெஞ்ஞான்றும்.

(இ-ள்.) பாவிகள் காசித்தலத்திற்குப் போய் (புண்ணியமென்று எண்ணி
க்கொண்டு) தாங்கள் செய்யும்பாவங்கள், மேலானசற்காரியங்கட்கு விக்கினமா
யிவந்து துன்பத்தை யுண்டாக்கும், அத்தலத்தில் அபராதஞ்செய்யாதவர்களுக்குத்
துன்பமென்று சொல்லத்தக்கவைகள் எக்காலமும் அடையாவாம். எ-று. (ங)

உரு-வது இரணியகருப்பன்முதலோர்முத்திபெற்றவத்தியாயம். உசுரு

மறைமுழுதுணர்வாத ராயண்மாமுனிவ
னறைபுகழ்ப்பெருங்காசி யகன்றுகங்கையைத்தாண்டிப்
பொறைமலிவடதிக்கிற் போம்பொழுதிக்காசி
யுறைபவர்நிதியாசை யுறினவர்க்கிடையுறும்.

(இ-ள்.) வேதங்களை ஓதாதுணர்ந்த வேதவியாசமகாமுரிவர், சாதுக்களா
லெடுத்துரைக்கப்படும் பெரும்புகழுள்ள காசித்தலத்தை யகன்று நங்காநதியைக்
கடந்துபோய், மலைகளை அதிகமாகவுடைய வடதிசையை நோக்கிப்போகுங்காலத்
தில் இக்காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்கள் பொருளாசை கொள்ளுவார்களானால்
அவர்களுக்கு இடையூறுண்டாகக் கடவதென்றனர். எ-று. (சு)

அரியணைமேல்வைகி யரசசெய்பவனெனினும்
பரிதருபொருளாசை பற்றிடிற்பவமொழியான்
மெரிதருபொருண்மிக்குச் சிவணிநர்களுமேலோர்க்
குரியனவெனப்போக்கி வறிஞரிலுறைவாரால்.

(இ-ள்.) சிம்மாசனத்தின்மே லிருந்து உலகத்தையாளுகின்ற அரசனாகவி
ருந்தாலும் மனக்களிப்பை உண்டாக்குகின்ற பொருளின்மீது ஆசைகொள்ளு
வானால் பிறவியைக்கடக்கமாட்டான். உடையோரைப்பிரசித்தப் படுத்துகின்ற
சம்பத்தை அதிகமாகவுடைய உத்தமர்களும் அப்பொருள் பெரியோர்களு
க்கு உரியதென்று தானஞ்செய்துவிட்டுத் தரித்திரர்களை யொத்துக்காசித்தல
த்தில் வாசஞ்செய்வார்கள். எ-று. (ரு)

திகழ்தருமொருமுத்தித் திருமகள்பொலிதேத்தி
னிகழ்தருவிடையசுக் மெங்ஙனம்பெறமுற்று
மகழ்தருபுனற்கங்கைக் கழுத்தளவறனின்றும்
புகழ்தருநீர்வேட்டுப் புரண்டிரந்ததுபோலும்.

(இ-ள்.) எவ்விடத்தும் விளங்குகின்ற ஒப்பற்ற மோட்சமென்னும் திரும
கள் பூரணகிருபையுடன் வசிக்கப்பெற்ற காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்கள், (அறி
வுடையோர்) நிந்திப்பதற்குரிய விஷயசுகங்களை எவ்வாறுபெறமுடியும் அவர்
கள் விஷயத்தை யனுபவிக்கமுயற்சிப்பார்களானால் ஆழமாயுள்ள கங்கையில்
கழுத்தளவுநீர்த்தத்தில் இன்றுகொண்டு புகழ்ப்பெறும் அத்தீர்த்த பானத்தை
விரும்பிப் புரண்டியாசித்தவரை யொப்பாவர். எ-று. (சு)

வளமலியவிழுத்த மாநகரிடையுற்று
முளமலிமலினத்தாற் மாதகமுஞற்றிடுவோர்
களமலியாதனையே கைக்கொடுகவலுறுவார்
தளமலிமனத்துற்ற சஞ்சலமொழியாரால்.

(இ-ள்.) முத்திவளப்பட் ிறைந்த பெருமைபொருந்திய அவிழுத்தமென்
னுங் காசிப்பதியில் வசிக்கப்பெற்றும் களங்கம்நிறைந்த மனத்தால் தீவின்களைச்

செய்பவர்கள் நிறைந்தவிஷம்போற் றுன்பஞ்செய்யும் வேதனைக்கடிகாரிகளாகி
துயரப்படுவதுமன்றி மனத்தின்கண் உண்டாகியசஞ்சலமும் வீட்டுநீங்கமாட்
டார்கள். எ-று. (எ)

மாயையின்வல்லபமே வல்லபம்விடமேனுந்
துயநல்லமுதாகத் தோற்றுவித்திடுதலினுற்
பாயமற்றதுநீங்கும் பண்பினொஞ்ஞான்று
மாயசற்குருவருளா லாநந்தமடைகிற்பார்.

(இ-ள்.) விஷத்தை யொப்பதானாலும் பரிசுத்தமும் நன்மையுமுள்ளதே
காமிர்தம்போற் றோற்றுவிக்குங் காரணத்தினால் மாயையின் சாமர்த்தியமே
(அளவுபடாத)சாமர்த்தியமாகும். பரவிய அம்மாயாவல்லபத்தைக் கடக்குங்குண
முடையவர்கள், பரமாசாரியருடைய கருணையினால் எக்காலமும் ஆடர்த்தத்தைப்
பெறுவார்கள். எ-று. (அ)

காசியின்வசிப்பவர்கள் கருதறம்புரியாரோன்
மாசறுஞானமிலை வைராக்கியமுமிலை
மூசியசிவபத்திமுளைப்பது மவர்க்கில்லை
வீசியவிலையாலோர் விசேடமுமில்லாமால்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவர்கள் பெரியோரால் சிந்திக்கத்த
குந்த தருமங்களைச் செய்யாதிருப்பார்களே யானால் களங்கமற்ற மெய்ஞ்ஞானம்
உண்டாகாது வைராக்கியமும் நேரிடாது நிறைந்தசிவபக்தியும் அவர்களுக்கில்லை
தமது வாசஸ்த்தானத்தைவிட்டு வெளிப்பட்டதனால் ஒரு விசேடமுங் கிடை
யாது. எ-று. (க)

முத்தியென்றுணாசெய்யு மொழியுமற்றில்லையெனிற
புத்தியுண்டாம்வண்ணம் புகுத்திடும்பாதனையா
லொத்தியல்பாதகம்போ யந்தத்திலுறுகிற்பார்
சத்தியோர்பாகத்தான் றுனருளுபதேசம்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் பேபாகங்களை யனுபவித்துக்கொண்டு முத்தியை
ப்பெறவேண்டுமென்னும் வார்த்தையுஞ் சொல்லாமல் மனதிலுஞ் சிந்தியாமல்
காலங்கழிப்பார்களானால், முடிவில் காலவைரவருடைய தண்டனைக்குடன்பட்டு
வேதனைகளையனுபவித்து பின்னர் பராசத்தியை வாமபாகத்திலுடைய சிவபிரான்
செய்தருளு முபதேசத்தைப்பெறுவார்கள். எ-று. (க0)

ஆதலிற்சமுசாரத் தழுந்துதலற்றிருப்பர்
காதலிற்பெறுகிற்பார் கரிசகன்முத்தியினை
வீதலிற்கொடிதாய யாதனைமிக் கேற்றுப்
பேர்தலிற்பின்புறுவார் பரவரும்பெருமுத்தி.

(இ-ள்.) ஆனபடியினால் காசித்தலத்தில் சமுசாரபந்தத் தழுந்தாதிருப்பவர்,
குற்றமற்ற மோட்சவின்பத்தை அன்போடுபெறுவார்கள். (அச்சமுசாரபந்தத்தை

உரு-வது இரணியகருப்பன் முதலேலார்முத்திபெற்றவத்தியாயம்: உகாள்
யுடையோர்கள்) மரணாவஸ்தையைப்பார்க்கிலும் கொடிதாகிய துன்பங்களை கா
லவயரவர் தண்டனையால் முன்னேயனுபவித்து அதன்பின்பு துதித்தற்கரிய
மோட்சசுகத்தைப் பெறுவார்கள். எ-று. (கக)

வேறு.

முந்தியகிரோதந்தன்னின் மொழிபெரும்புகழோர்சைவ
னந்தியதவத்தின்மிக்கா னற்சிவபத்திவாய்ந்தா
னந்திவானிறத்தன்மேசன் சந்நிதியடைந்துபோற்றிப்
புந்தியுட்சலனநீத்துப் போலிபெருமுத்தனான்.

(இ-ள்.) முதலாவதாகிய கிரோதாயுகத்தில் யாவராலு மெடுத்துரைக்கும்
பெரும்புகழுள்ளவனும் அரியதவமுள்ளவனும் மேலானசிவபக்தியுள்ளவனுமாகிய
ஓர்சைவன், காசித்தலத்தில் அந்திவானம்போலும் திருமேனிவாய்ந்த தன்மேசர்
சந்நிதியடைந்து வணங்கி மனக்கிலேசத்தை யொழித்து விளக்கமுள்ள முத்திரிஸை
யைப்பெற்றனன். எ-று. (கஉ)

அன்னநாளையினோர்வேத னவிர்புழக்காசிமேவிப்
பன்னருமகங்காரத்திற் பயின்றுபின்பிறந்தோர்ப்பயாய்த்
தன்னமும்விரும்பாக்கால தண்டமும்பெற்றானென்ற
லென்னசெய்தாலும்பந்த மின்மையேசிறப்புமேவும்.

(இ-ள்.) அக்காலத்திலோர் பிராமணன் விளங்குதலுள்ள புகழமைந்த
காசிப்பதியைச்சேர்ந்து மட்டுக்கடங்காத அகங்காரத்துடன் பழகிப் பின்மரண
மடைந்து பின்னர் பேய்வடிவமாகிக் காலவயிரவருடைய தண்டனையைப்பெற்
றனன். ஆதலால் எவ்வகையிலும் பந்தமில்லாமையே சிறப்பாகும். எ-று. (கங)

வேறு.

சாற்றுபெரும்புகழ்மேய தருமேசர்சந்நிதியிற்
தேற்றுநலத்தார்மருவுஞ் சிவயோகமடமொன்று
போற்றுமிரணியகருப்ப னெனப்படுவான்புந்தியின்மிக்
காற்றுதருக்குடையான யமர்ந்தனன்மடத்திறையாய்.

(இ-ள்.) (காசித்தலத்தில்) சொல்லத்தகும் பெரும்புகழையுடைய தருமே
சர் சந்நிதிக்குச்சமீபத்தில் அடைந்தோர்களைத் தெளிவிக்கும் நல்லோர்கள் தந்
கப்பெற்ற சிவயோகமடமொன்றுண்டு அம்மடத்தில் துதிபெற்ற இரணியகருப்
பனென்னும் பெயர்பெற்றவனும் புத்தியில் அடங்காத அகங்காரமுடையவனு
மாகிய ஒருவன் மடாதிபதியாயிருந்தனன். எ-று. (கச)

அன்னவன்பாற்றருமரிதி யெனும்பெயரோனரபத்தன்
பன்னருநற்குணமிக்கோன் தருக்கொழிந்தபடிமத்தான்
பின்னமறப்புகுந்தளாய்ப் பெருநட்புக்கொண்டிருந்தா
ன்னன்னொருகினத்தவனை நோக்கியிதுநவிலுவான்.

(இ-ள்.) அவ்விரணியகருப்பனிடத்து சிவபத்தியுள்ளவனும் சொல்வதற்கரிய நற்குணமுள்ளவனும் அகங்காரமொழிந்தவனும் தவவேடமுள்ளவனும் தருமநிதி என்னும் பெயருள்ளவனுமாகிய ஒருவன் மடாலயத்திற் பிரவேசித்து மடாதிபதியுடன் சிநேகித்து ஒருநாளவனைப்பார்த்து இதைச்சொல்லத்தொடங்கினன். எ-று. (கடு)

ஆன்றவிரணியகருப்ப வண்ணலேபாசுபதஞ்
சான்றபெருவிரதமுடைத் தலைவனையிம்மடத்துத்
தோன்றவெதுபுரிந்தமர்வாய் சொல்லுகிறமற்றதுதேர்ந்து
கான்றபதமெனப்பவஞ்சங் களிப்பயானனுட்டிப்பேன்.

(இ-ள்.) நிலபெற்ற இரணியகருப்பனென்னும் பெயருள்ள பெரியோரே மாட்சிமையுள்ள பாசுபத சமயவிரதத்தை யனுட்டிக்குந் தலைவரே இம்மடாலயத்தில் எந்தச்சாதனத்தைப் பயின்று வசிக்கின்றீர் சொல்லீராக அதையுணர்ந்து உலகத்தை வார்த்தியாசனம்போற்பார்த்து உண்மகிழ்ந்து யான் அந்நிலையிற் பழகுகின்றேன். எ-று. (கந)

ஏன்றுபுகன்றிட்டதுகேட் டிலங்குதமனியகருப்ப
னன்றுமொழிகுவன்றரும நிதியேவேதாந்தத்தாற்
றுன்றுபெருந்தவஞ்செபத்தாற் றுதியோகப்பழக்கத்தா
னன்றுபரிபூரணனாய் நானிருந்தேனென்றுரைத்தான்.

(இ-ள்.) தருமநிதி இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்டு இரணியகருப்பன் கூறுகின்றனன். வேதாந்த விசாரணையாலும் நிறைந்த பெருந்தவத்தினாலும் செபஞ்செய்தலினாலும் யோகாப்பியாசத்தினாலும் நன்மையுள்ள பரிபூரண சொருபத்தை நான் பெற்றேனென்று கூறினன். எ-று. (கள)

ஒங்குதமனியகருப்பா வுறுவர் தராயணன் முற்
றங்குதவமுனிவர்களு மடையாத்தருக்குற்றாய்
நீங்குதருக்குடையாரோ நிறையுடையொஞ்ஞான மும்
பாங்குறுமோநீயுரைத்த படியெனமற்றிவன்புகன்றான்.

(இ-ள்.) உயர்வுள்ள இரணியகருப்பனென்னும் பெயருடையோ பெருந்தவமுள்ள வேதவியாசர் முதலாகிய மகாமுனிவர்களும்மடையாத செருக்கை அடைந்திருக்கின்றீர். அகங்கார நீங்கினவரே பெரியோராவர்கள் நீர்சொல்லியது எக்காலத்திலும் மேன்மை யாகுமோவென்று தருமநிதி கூறினான். எ-று. (1)

தருமநிதிமொழிகேட்டுத் தருக்குமிரணியகருப்பன்
பொருவில்பாப்பிரமம்யான் புவனகாரணமும்யா
னிருநிலம்பல்லுயிர்தழைய வெத்தொழிலும்புரிபவனியான்
வெருவிலிஃதுண்மையென மிகத்தருக்கியுரைத்தனனால்.

உரு-வது இரணியகருப்பன்முதலோர்முத்திபெற்றவத்தியாயம். உ-சு-சு

(இ-ள்.) தருமநிதி சொல்லிய வார்த்தையை அகங்காரமுள்ள இரணிய கருப்பன் கேட்டு ஒப்பற்ற பரப்பிரமமும் நானே, எல்லாவுலகங்களுக்குங் கா ரணகர்த்தனு நானே, பூமியிலுள்ள பலஜீவர்களும் தழைத் தோங்குழ்படி பஞ்ச கிருத்தியம் செய்பவனும் யானே. களிப்பைத் தருகின்ற இவ்வார்த்தை சத்திய மென்று மிகச் செருக்கடைந்து கூறினன். எ-று. (கக)

தருக்குமொழியுட்கொண்டு தருமநிதியுரைசெய்வான்
பெருக்குபலவிடயத்தும் பெயராதுசெலுநீயோ
முருக்கும்வினைப்பரமிங்ஙன் மொழிந்தாலுநரகுறுமே
திருக்குவிடய த்துறுவோன் சிரவணஞ்செய்ததும்வீணே.

(இ-ள்.) (இரணியகருப்பன்) அகங்கரித்துச் சொன்னவார்த்தையை தரும நிதிக்கேட்டுக் கூறுவான். விரிந்த பலவிஷய சுகத்திலும் நீங்காமற்போகின்ற நீர் தானே. தீவினைகளைக் கெடுக்கின்ற பரப்பிரமம் இவ்வாறு வேடிக்கையாகக் கூறினாலும் நரகம் சம்பவிக்குமே காண்கின்ற விடயத்திற் செல்லுகின்றதரமு டையவன் வேதாந்தசிரவணஞ் செய்தபலனையும் இவ்வார்த்தை வீணாக்குமே. ( )

அடைவரியபெருங்காசித் தலத்தடையுந்தவம்பெற்று
முடையபெருந்தருக்கினு லொன்றுமிலாதவனாய்
மிடைபலசீவருநினைப்பார்த் திவ்வாறுவிளம்புவரோ
தடையில்பரநந்திநீயலையெனச் சாற்றுவனென்றான்.

(இ-ள்.) கிட்டிதற்கரிய மகிமையுள்ள காசித்தலத்தையடைதற்குரிய தவத் தைநீர்செய்திருந்தும் உம்மை அடிமையாகவுடைய அகங்காரத்தினால் ஒருபல னும் அடையாதவரானீர். நெருங்கியபலரும் உம்மைப்பார்த்து இவ்வாறு வாயி னாற்சொல்லி சற்காரியஞ் செய்யாதுகெட்டுவிடுவார்கள் தடையற்றபிரம்மாநந்தத் தை நீர் அனுபவிக்க வில்லையென்று யான்கூறுவேன். எ-று. (உக)

என்றலும்வெஞ்சினமுள விரணியகர்ப்பன்புகல்வா
னென்றுமபேதங்குறியா துழன்றிடுபேதத்தாலே
கன்றலுறுசீவர்பல ரிவ்வாறேகரைந்துழல்வார்
மன்றவுயர்பராஞ்ான மருவாரொக்காலத்தும்.

(இ-ள்.) இப்படிபென்று தருமநிதி சொன்னபோது இரணியகருப்பன் பெருங்கோபங்கொண்டு கூறுகின்றனன் உண்டாகிய அபேதத்தைக் குறிக்கா து உழலத்தக்க பேதநோக்கத்தால் வருந்துகின்ற பலஜீவர்களும் இவ்வாறேபே தஞ்சொல்லி அலைவார்கள் நிலைபெற்றுமேலாகிய பரஞானத்தையெக்காலமடை யார்கள். எ-று. (உஉ)

சந்திரன்யான்பரிதியான்ற ழலவனியான்மருத்துவனா
னிந்திரனியான்பிரமனியா னிணர்த்துழாய்நெடுமாலியான்
மந்திரசொருபனெனு மாதேவதேவனுமியான்
முந்திரப்போர்களுக்கு வரமுகிழ்க்கும்வலியாளனுமியான்.

(இ-ள்.) சந்திரனும்யானே, சூரியனும்யானே, அக்கினியும்யானே, காற்
றும்யானே, இந்திரனும்யானே, பிரமனும்யானே, கொத்துக்களையுடைய துளப
மாஸையணிந்த விஷ்ணுவும்யானே. மந்திரசொருபொன்று சொல்லும் மாதேவ
னும்யானே. சர்வவல்லமையுள்ள கடவுளும்யானே, முற்பட்டியாசிப்பவர்களுக்கு
வரங்கொடுக்கின்ற வல்லவனும் யானே. எ-று. (௨௩)

பன்னாளுமயோகியற்றிப் பரம்பிரமநானேன்
சொன்னானீயுணர்வாயோ சுவர்க்கமிலைநாகமிலை
பின்னாளுஞ்சிறுமையிலை பெருமையிலைபின்னுமிலை
முன்னாகுமதுவுமிலை மொழியுமெனக்கென்றுணர்ந்தி.

(இ-ள்.) பலகாலமும் நானேபிரமமென்று யோகாப்பியாசஞ்செய்து பர
ப்பிரமநிலையை யடைந்தேன் அதைவாயினாற் சொன்னால் நீயறியக்கூடுமோ
எனக்கு சுவர்க்கமில்லை நரகமும்மில்லை, பிற்காலத்துவருஞ் சிறுமையுமில்லை பெ
ருமையுமில்லை பின்னுமில்லை முன்னுமில்லை என்றுதருமநிதியே அறியக்கட
வாய். எ-று. (௨௪)

கண்டிடுவதெலாமாயா கற்பிதமேயிதுநிரம்பக்
கொண்டிடுவதாலெனக்கோர் குறையுண்டோகூறுதியால்
விண்டிடுவதுணராய்நீ விழியெதிர்நில்லாதகறி
யண்டிடுபேதங்குறித்தே யலைந்துதிரிபோவென்றான்.

(இ-ள்.) காணத்தக்கவைகள் யாவும் மாயாகாரியமாகிய பொய்ப்போகங்
களாகும் இப்போகங்களை நிரம்ப அனுபவித்தலினால் சச்சிதானந்த வடிவாகிய
எனக்கு ஓர் குறையுண்டாகுமோ நீ சொல்வாயாக நான் கூறுவதை நீயறியா
திருக்கின்றனாள் என் கண்ணெதிர் நில்லாது அப்பாற் போய்விடு பேதபாவனை
செய்து அலைந்து திரியுமாறு செல் என்றனன். எ-று. (௨௫)

சொற்றவிரணியகருப்பன் கொழிகேட்டுத்துணுக்குற்றுச்
செற்றமகல்பெருங்குணத்துத் தருமநிதியெனுஞ்சீலன்
மற்றவனையடையானாய் மாதேவற்கன்பியற்றி
யுற்றபரஞானத்தா லுயர்பெருமுத்தியையுற்றான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு துணிந்து கூறிய இரணிய கருப்பன் வார்த்தையைக்
கேட்டு நடுங்கி கோபமகன்ற சார்தகுணமுள்ள தருமநிதியென்னுந் தவசீலன்
அவ்விரணிய கருப்பனைப்பாராது சிவபிரானுக் சன்புசெய்து பரஞானத்தை
யடைந்து உயர்வும் பெருமையுமுள்ள முத்தியைப் பெற்றனன். எ-று. (௨௬)

அன்னவிரணியகருப்ப னகங்காரமேன்மேலுந்
துன்னவவணின்மெழுந்து தொல்காசிமறுகுதொறு
மென்னரும்வந்தடிதொழப்போ யிவ்வாறேயுபதேசித்
துன்னரும்பல்பொருளீட்டி யோவாதசெருக்குறுவான்.

உருவது இரணியகருப்பன் முதலோர்முத்திபெற்றவத்தியாயம். உளக

(இ-ள்.) அத்தன்மையான இரணியகருப்பன் அகங்கார மேன்மேலும் வளர அம்மடத்தினின்றெழுந்துவந்து பழையமையான காசிப்பதியின் வீதிக டோறுஞ் சென்று யாவரும் வந்தடி வணங்க இவ்வாறே யுபதேசஞ்செய்து நிறைந்த பொருள்களைச் சம்பாதித்து மாறாத செருக்கடைந்தனன். எ-று. (உஎ)

ஓரிடத்துச்சிவவேட முறப்புனைந்துசென்றிடுவா
னோரிடத்துநெமொலுக் குரியனெனச்சென்றிடுவா
னோரிடத்துக்கணபதியை யுபாசிப்போனெனப்புகுவா
னோரிடத்துச்சூரியனை யுபாசிப்போனெனப்புகுவான்.

(இ-ள்.) திரவியஞ் சம்பாதிக்கும் பொருட்டுச் சிவவேடந்தரித்துக்கொண் டோரிடத்துக்குப் போவான் திருமாலுக்குரிய பாகவதர்களைப்போல் வேடம் பூண்டோரிடத்துக்குப் போவான் கணபதியுபாசனை செய்பவன்போலோரிடத் துக்குச் செல்வான் சூரியோபாசனை செய்பவன்போலோரிடத்துக்குப் போ வான். எ-று. (உஅ)

ஓரிடத்துவாயியென வுற்றதற்குத்தகச்செய்வா
னோரிடத்துத்தாந்திரிய நென்றுணரும்படியடைவா
னோரிடத்துச்சாத்திரங்க ளுள்ளனவெலாம்புகல்வா
னோரிடத்துவயிரவம்பூண் டுற்றடைந்தோர்மனந்திரிப்பான்.

(இ-ள்.) வாமதந்திரியைப்போல் ஓரிடத்துக்குச்சென்று அதற்குத் தகுந்த தொழில்களைச்செய்வான். கிரியாவல்லவெனென்றுமதிக்கும்படி யோரிடத்துக் குப்போவான். சாஸ்திரங்கள் பலவற்றினும் வல்லமைகாட்டி யோரிடத்துக் குப் போய்ப்பேசுவான். வயிரவசமயகோலம் பூண்டு ஓரிடத்துக்குப்போய் அவி டத்துள்ளோர் மனதைப் பேதிப்பான். எ-று. (உக)

இவ்வாறுவஞ்சனையி னெவ்விடத்தும்போயுழிதந்
தொவ்வாதபொற்கீருப்ப னுற்றபலபொருளீட்டிச்
செவ்வாய்மையில்லானாய்ச் செறியுமுலோபம்பூண்டு
துவ்வாதுநிலமாதொகச் சேர்த்துக்களிப்புற்றான்.

(இ-ள்.) இவ்விதமாகக் கபடவேடங்கொண்டு எவ்விடத்தும் போயலைந்து விதிவழி நடவாத இரணிய கருப்பன் பலபொருளைச் சம்பாதித்துச் சத்தியங் கெட்டவனாகி உலோபகுணத்தை மேற்கொண்டு தக்க ஆகாரத்திலுஞ் செலவு செய்யாது பூமிமுதலியவைகளை நிறைவாகச் சேர்த்துப் பெரய்ப்பொருளிற் களி த்திருந்தனன். எ-று. (ந௦)

ஆயவன்முற்றொருதினத்தே யாவித்தானுயிர்மாயந்தான்
மேய்வவன்றனைப்பற்றி வெங்காலவயிரவனா
ரோயவொருமுன்றுபத்தோ டிட்டவாயிரவாண்டு
மோயவறுபெருந்தண்ட மொழியாதுமிகப்புரிந்தே.

(இ-ள்.) அவ்விரணிய கருப்பன் ஓர் நாளிறந்தொழிந்தனன் அக்கொடியனைப் பிடித்து வயிரவக் கடவுள் முப்பதினாயிரம் தெய்வவருட காலத்தளவுஞ் சோர்ந்துவிடத்தக்க பெருந்தண்டனைகளை நீங்காதுசெய்து. எ-று. (௩௧)

ஆற்றுபிழைமுழுதொழிந்த வந்தத்துவயிரவனார்
சாற்றும்விழுத்தேசர் திருமுன்னர்ச்சார்வித்து
மாற்றரியதண்டமெலாம் வகுத்தனன்யான்பன்னுநர்
தோற்றமிகுமிவன்பாவத் தொடக்கினிங்கினென்றார்.

(இ-ள்.) இரணிய கருப்பன் செய்த பாவமுழுவது மொழிந்த பின்பு வயிரவக் கடவுள் வேதங்களெடுத்துரைக்கும் அவிழுத்தேசர் சாந்தியிற்கொடுவந்து விட்டு பேதிக்கப்படாத தண்டங்கள் யாவுஞ் செய்தேன் பலகாலமும் வஞ்சனைத் தோற்ற மிகுந்த இவன் செய்த பாவத் தொடர்ச்சியினின்று நீங்கினன் என்றனர். எ-று. (௩௨)

என்றுரைத்தமொழிசெவியேற் றெம்பெருமான்விசுவேச
னன்றுமணிகன்னிகையி லவன்முழ்கப்புரிவித்து
நன்றுபுரியாதுபல நவின்றதினாலடைந்த துய
ரின்றுதெரிந்தனைகொல்லோ வென்றருளியிதுகூறும்.

(இ-ள்.) என்று வயிரவக் கடவுள் கூறிய வாக்கியத்தை எம்பெருமானாகிய விசுவநாதர் திருச்செவியிலேற்று அப்பொழுதே அவ்விரணிய கருப்பனை மணிகர்ணிகாதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்யும்படி செய்வித்து அவனைப் பார்த்து நல்ல காரியங்களைச் செய்யாது பலபாவங்களைச் செய்ததினால் நீ உடைந்த துயரப்பாட்டை இப்போது அனுபவமாகத் தெரிந்தனையோ என்று திருவாய் மலர்ந்து இதைச் சொல்லத் தொடங்கினார். எ-று. (௩௩)

மன்னுபெருங்காசிரகர் வசிப்பவர்கள்பொருளாசை
முன்னுகுடிகெடுப்பதென மொழிந்தகற்றியகங்கார
மென்னுமதுவுங்கடியா விர்திரியமொழித்தமரிற்
பன்னுநமதின்பமுறப் பாலிப்போமப் பொழுதே.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற மகிமைதங்கிய காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவர், பொருளாசைகொண்டால் நமதுகுடிகெட்டுவிடுமென்று சொல்லியவாறுசையை யொழித்து அகங்காரத்தைக் களைந்து இந்திரியவழிசெல்லாது நின்று நமக்கன்பு செய்வார்களாயின் அப்பொழுதே பரமசுகத்தையவர்களுக்குப் பாலிப்போமென்றறிவாயாக. எ-று. (௩௪)

மின்னலெனத்தோன்றிமறை வெறுவாழ்க்கையுட்பட்டுப்
பன்னலமுழிந்தாராய்ப் பதிகின்றபாவியர்க
ளுன்னல்மொடிதெனத்தீய தண்டமுன்போலுறப்பெற்றுப்
பின்னன்முடிநம்மருளாற் பின்புகல்ப்பார்முத்தி.

உரு-வது இரணிய்கருப்பன் முதலோர்முத்திபெற்றவத்தியாயம். உளந்.

(இ-ள்.) மின்னலைப்போற் காணப்பட்டு மறைகின்ற பொய் வாழ்க்கைக் குடன்பட்டு பலவிதசுகங்களையுமிழந்தவர்களாகி பாபத்தில் முழுக்குின்றவர்கள், சிந்திப்பதற்கரிய கொடியதண்டங்களை நீயடைந்ததுபோலடைந்து பின்னிழுடிக்குஞ் சடையையுடைய நமது கருணையினாலே பின்பு முத்தியடைவார்கள். எ-று.

ஆதலினீபல துன்புமடைந்து புனிதம்படைத்தாய்
காதலினென்னுபதேசங் கருத்துறக்கொள்ளெனப்புகன்று
பாதகமிறருமரிதி பதிந்தமரும்பெருமுத்தி
யாதரத்திற்புகச்செய்தா னாருநறின்மற்றிஃதரிதோர்.

(இ-ள்.) ஆதலினால் நீ பல துன்பங்களையுமடைந்து பின் பரிசுத்தத்தை யடைந்தனை இப்போது நான் செய்யப்போகின்ற உபதேசத்தை யன்போடு மனதிற் சிந்தித்துக்கொள்வாயென்று உபதேசித்துப் புண்ணியவானாகிய தருமரிதி விரும்பியடைந்த முத்திரிலையில் இரணிய கருப்பனும் அன்போடு சேரும்படி செய்தருளினார். திருவருளைப்பெற்றா லிம்முத்திரிலைகிடைப்பதருமையன்று. எ-று.

இல்லறத்தினிருந்தாலுந் துறவறத்தினிருந்தாலுந்
சொல்லறத்தின் வழியின்று தொக்கமறைமுடிபுணர்ந்து,
நல்லறத்தராவொளி னுடுபெரும்பந்தமெனு
மல்லறச்செம்பரிதியின்மே லறவிளங்கிக்கதியடைவார்.

(இ-ள்.) இல்லற நிலையினின்றாலும், துறவறநிலையினின்றாலும் அதனதனுக்கு விதித்த தருமவழியில் நின்று வேதாந்த மகாவாக்கியார்த்தத்தை குருமுகமாகவறிந்து, உத்தமோத்தம தருமமாகிய சேவகாருணியம் பாசவயிராக்கியமுதலியவற்றை அதுஷ்ட்டிப்பாராயின் தம்மைப்பற்றிய பந்தமாகிய இருஊழியத்தக்க ஞானமாகிய சூரியோதயத்தாற் பிரகாசித்து முத்தியடைவார்கள். எ-று.()

முன்னுமுயன்றரிதாக மொய்த்தபலபொருளீட்டிக்
கொன்னும்வறிதேபுதைத்துக் கொடாதிருந்ததோடத்தாற்
பின்னுமருநரகுழப்பர் பெரும்பொருளாலடைபயன்றான்
மன்னுமஃதென்றுணரா மாக்களுக்கென்னுரைப்பதுவே.

(இ-ள்.) சிந்தித்தும், முயற்சித்தும் அரிதாகக் கிடைக்கும்பொருளை மிகவுஞ் சம்பாதித்து அச்சத்தோடு வீணாகப் புதைத்துச் சம்பாத்திரத்திற் கொடாமற் போய்விட்ட பாவத்தினாலே கொடிய நரகத்தில் முழுசுவார்கள். பெரும்பொருளாலடைந்த பிரயோசனம் நிலைத்த நரகமென்று அறியாத மனிதர்களுக்கு எடுத்துக் கூறுவதென்னையுள்ளது. எ-று. (நாஅ)

மருமலர்நீர்வளக்காசி மாநகர்வாழ்வோரென்று
மருமறையாதிகளுணர்ந்த வந்தணராதியர்தம்பாற்
பெருமையுறக்கொடுப்பதுவே பெருந்தருமமவற்றுள்ளு
மிருமையுறுமதியையரா விழுங்குநாளினிதளித்தல்.

(இ-ள்.) வாசனை தங்கிய மலர்களையுடைய கங்காதீர்த்த வளப்பமுள்ள தும் மகிமையுள்ளதுமாகிய காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவருக்கும், அரியவேத மாடிகலைகளையுணர்ந்த பிராமணர் முதலியோர்க்கும் பெருமையடையுமாறு கையிலுள்ள பொருளைக் கொடுப்பதுவே அரிய தருமமாகும். அவ்வாறு செய் யுந் தருமத்துள்ளும் பெருமை வாய்ந்த சந்திரனை இராகு தீண்டுங் கிரகண புண்ணியகாலத்திலும். எ-று. (நக்)

அரவுபரிதியைத்தீண்டு மன்னதினங்கொடுத்திடலால்
விரவுபலனுறுமடங் கதிகமாய்மிக்குயருங்
கரவுதவிர்மரணமுறு காலத்திற்கொடுத்திடலாற்
பரவுபலனனந்தமடங் கென்றுகாக்கும்பன்மறையும்.

(இ-ள்.) கேதுக்கோள் சூரியதேவரைத் தீண்டும் சூரியகிரகண புண்ணி யகாலத்திலே தானஞ்செய்தால் நூறுமடங்கு அதிகபலனுண்டாகும். வஞ்சனை யை ஒழிக்கின்ற மரணகாலத்தில் சற்பாத்திரதானஞ்செய்தால் ஒன்றுக்கு அன ந்த மடங்கு அதிகபலனென்று வேதங்கூறும். எ-று. (சய)

மறைபவராயிருந்தாலு மற்றோராயிருந்தாலு
நிறையவுளத்தைந்தெழுத்து நிகழ்திரு வெண்ணீறணிந்து
பொறைமலியுங்கண்மணியும் பூண்டமைவார்பாற்கொடுப்பி
னறைதாமுற்றிடுங்கொல்லோ வவரளவேபயனளவும்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் தானம் வாங்குபவர் பிராமணரானாலும், மற்றை வருணத்தாராயினும் மனதைத் திருவருளால் நிறைவிக்கும் பஞ்சாட்சரத்தை உச்சரித்து அறிவை விளக்குந் திருவெண்ணீற்றைத்தரித்து பொறுமையை நிறைவிக்கும் உருத்திராக்ஷமாலையுண்டு இருப்பவர்களுக்குக் கொடுத்தால், உண் டாகும் பலன் எடுத்துகாக்க முடியுமோ அப்பெரியோர்களின் மகிமையைப் போற்பயனும் அளவுபடாததாகும். எ-று. (சக)

கன்றுதலில்வளம்பொலியுங் காசிகாவாழ்வாரு
ணன்றுதெரிந்திந்திரிய நாசஞ்செய்தமர்வார்பா
லொன்றுகொடுப்போமெனமுன் னுரைத்துப்பின்கொடாராயிற்
றுன்றுகொடுநரகமெலாந் துளைந்திடுவரசத்தியமே.

(இ-ள்.) கிலேசத்தை மாற்றுகின்ற வளப்பங்கள் நிறைந்த காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவர்களுக்குள் உண்மையுணர்ந்து இந்திரிய சிக்கிரகஞ்செய்த பெரி யோர்களுக்கு ஒருபொருளைக் கொடுப்பதாக வாக்குத்தத்தஞ்செய்து பின்பு கொடாமற்போவாரானால் நிறைந்த மகாநரகங்களெல்லாவற்றிலு முழுகித்துயர முறுவார்கள் இவ்வார்த்தை சத்தியமாகும். எ-று. (சஉ)

தீராதபர்தகங்கள் செய்தாலுங்கலிகாலைத்
தோராதபெருங்கழுவாய் கொடையன்றியுண்டுகொலோ
வாராதவின்பமெலாம் வருவிக்குங்காசியின்மற்
றாராதபெரும்பலனா மற்பதானமும்பெரிதாய்.

உரு-வது இரணியகருப்பன்முதலோர்முத்திபெற்றவத்தியர்யம்.' உஎரு

(இ-ள்.) பிராயச்சித்தத்தாலொழிக்கப்படாத பெரும்பாவங்களைச் செய்தாலும், இக்கலியுகத்தில் ஆராய்ந்தறிதற்கரிய பிராயச்சித்தமாவது கொடுத்தலல்லாமல் வேறே யுண்டோ. (இல்லை) கிடைத்தற்கரிய சுகங்கெல்லாவற்றையுங் கொடுக்குங் காசித்தலத்தில் சிறியதானமும் பெரிதாக வளர்ந்து நிறைந்த முத்தியின்பத்தைத் தரும். எ-று. (சங)

எண்ணிறந்தபெரும்பொருளை யீட்டியகனிலம்புதைத்துக்
கண்ணிறந்ததுயரமெலாங் காலனியற்றிடப்படுவர்
மண்ணிறந்தபுகழ்பரப்பி வான்முழுதுங்கைக்கொள்ளார்
பண்ணிறந்தமொழியார்க்கே பதைத்துருகிச்சோருவார்.

(இ-ள்.) கணக்கில்லாத அதிக தீரவியங்களைச் சம்பாதித்துப் பூமியிற் புதைத்துவைத்துச் சிந்திப்பதற்கரிய துயரங்களெல்லாவற்றையும் இயமன் செய்ய உடன்படுவார்கள். (தருமங்களைச்செய்து) உலகமுழுவதும் பரவி அப்பாற்படத் தக்க புகழை விரித்துத் தேவபுவனங்கள் யாவுங்கைக்கொண்டு சுகமனுபவிக்க மாட்டார்கள். கானத்தை அப்பாற்படுத்தும் மொழிகளையுடைய மடவார்களுக்கே மனம் பதைத்துருகி வாடுவார்கள். எ-று. (சச)

அராவணிசெஞ்சடைப்பெருமா னடிமலர்போற்றார்பகலு
மிராவுமுயன்றரிதாக விரும்பொருணேடிப்புதைப்பார்
தராதலத்திற்பெரும்புகழந் தழைதருவானத்திருப்பும்
விராவவறம்புரிதரா ரவற்குரைத்தல்வீண்படுமே.

(இ-ள்.) சர்ப்பாபரணரும் சிவந்த சடையையுடையவருமாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடித் தாமரையைத் துதிக்கமாட்டார்கள். இரவும் பகலுமுயற்சித்துப் பெரும்பொருளை அரிதாகத் தேடிப் புதைப்பார்கள். உலகத்தில் பெருங்கீர்த்தியும் போகங்கள் நிறைந்த தவர்க்காதிபுவனங்களில் வசித்தலையுஞ் செய்விக்கும் தருமங்களைச் செய்யமாட்டார்கள். இவர்களுக்குத் தருமரகசியங்களைப் போதித்தல், வீணாகும். எ-று. (சரு)

மின்னுகருமுகில்சார்ந்து மேற்றவழும்பொழிலுடுத்து
மன்னுபெரும்புகழ்க்காசி மாநகர்வாமொருமறையோன்
பன்னுமருமறையாதிப் பற்பலநூல்களுமுணர்ந்தோன்
றுன்னுமருந்தவத்துயர்ந்தோன் றூயகுணத்தலைநின்றோன்.

(இ-ள்.) மின்னலைச்செய்யுங் கரியமேகங்கள் நெருங்கி மேலே தவழப் பெற்ற சோலைகளைச் சூழக்கொண்டு நிலைபெற்றிருக்கும் பெரும்புகழமைந்த மகத்தாகிய காசித்தலத்தில் வாழ்கின்ற ஒரு பிராமணன், விரிவாகக்கூறும் அரியவேதமாதி பல்வாயுள்ள நூல்களையுந் தெரிந்தவன். பற்பலவாகிய அரியதீவங்கள் ளாலுயர்ந்தவன். பரிசுத்தமமைந்த குணமே வடிவாக நிற்பவன். எ-று. (சசு)

அந்தநெடும்புகழ்மறைபோற் காகியபுத்திரரிருவர்
சந்தமிசுகலியாண விராமனொருதனையன்பேர்
முந்த்வெழுதனப்பிரியன் மொழிதருமற்றையனும்
மிந்தமகார்தமக்கெல்லா மிருகூறுசெய்தளித்து.

(இ-ள்.) பெரும்புகழுள்ள அந்தப் பிராமணனுக்கு இரண்டு புத்திரர்கள்
பிறந்தார்கள் அழகு மிகுந்த ஒரு புதல்வனுக்குக் கலியாணராமனென்றுபெயர்.
மற்றொருவனுக்குத் தனப்பிரியனென்றுபெயர் இந்தப் புத்திரர்களிருவருக்குந்
தனது ஆஸ்தியை இரண்டு பங்குசெய்து கொடுத்து. எ-று. (சஎ)

தந்தைதுறவறஞ்சார்ந்து தடங்கங்கைப்புனலாடி
நிந்தையறுநடைபயின்று நிரம்புறவைந்தெழுத்தெண்ணி
யந்தையறுத்துயர்ஞானத் தமைந்தகிலநாயகன்றன்
முந்தையருடலைக்கொண்டு முத்தியடைந்தின்புற்றான்.

(இ-ள்.) பிதா துறவறத்தையடைந்து பெருமைபொருந்திய கங்காதீர்த்தத்
தில் ஸ்நானஞ்செய்து குற்றமற்ற நல்லொழுக்கத்திற்பழகி பஞ்சாட்சரத்தைச்
சதாகாலமும் உச்சரித்து அகங்காரத்தைக் கெடுத்து மேலாகிய ஞானத்தைப்
பெற்று விசுவநாதருடைய முதன்மையான திருவருளை மேற்கொண்டு முத்தி
யின்பத்தைப்பெற்றனன். எ-று. (சஅ)

ஒருமைந்தன்றந்தையென வோங்கியநன்னெறியின்றே
யருமந்ததவந்தான மாசாரமதுட்டித்துத்
தருமந்தன்வசமாகத் தம்பிரானருள்பெற்றுத்
திருமந்தியாதளிக்குந் தெய்வமாக்கதியடைந்தான்.

(இ-ள்.) ஒரு குமாரன் பிதாவைப்போலப் புகழ்பெற்ற நல்லொழுக்கத்தி
லிருந்து, அரிய தேவாமிர்தம்போன்ற தவங்ஞ்ஞையும் உத்தமதானங்களையும் நீதி
யாசாரங்களையும் விடாதுசெய்து சிவதருமங்களைத் தன் வசப்படுத்தி விசுவநாத
ருடைய திருவருளைப்பெற்றுச் சிவாந்த வாழ்வைத் தடையின்றிக் கொடுக்குந்
தெய்வத்தன்மையுள்ள முத்திபெற்றனன். எ-று. (சக)

மற்றொருவனனுத்துணையும் வயங்குமறஞ்சேய்யானாய்ப்
பெற்றமுயர்த்தவனடிகள் பேணுனாய்ப்பொருளனைத்தும்
பற்றமையநிலத்திருவிப் பாவியெனப்பட்டிற்றது
செற்றமகல்கதியுற்றான் செப்பியதன்றுணைவன்போல்.

(இ-ள்.) மற்றொரு குமாரன் விளக்கமுறுந்தருமம் அணுவளவுஞ் செ
ய்யாமலும் இடபக்கொடியையுடைய சிவபிரான்திருவடிகளை விரும்பாமலும் எல்
லாப்பொருளையும் பூமியிலழுந்தப்பதைத்துப் பாவியென்று சொல்லுமாறு
மரணத்தையடைந்து களங்கமற்றமுத்தியைத் தனதுசகோதரனடைந்தது போ
ன்றடைந்தனன். எ-று. (ரு)

உரு-வது இரணியகருப்பன்முதலோர்முத்திபெற்றவத்தியாயம். உள

காசிகர்தன்னிடத்துக் கலந்தவுயிர்தமக்கருளும்
வாசிதனையாரேயோ வகுத்துணாக்கும்வன்மையினர்
பேசியினியாவதெவன் பிறங்குறுமப்பதிசாரார்
சீசியெனப்பலரிகழுஞ் செய்கையராகுவரென்றான்.

, (இ-ள்.) காசித்தலமானது தன்னிடத்தில் வந்த ஆன்மகோடிகளுக்கு அது
க்கிரகஞ் செய்யுந் தன்மையை அளவிட்டுரைக்கவல்லவர்கள் யாவர் இனிமேற்கூ
றுவதென்னை விளக்கமுற்ற அத்தலத்தையடையாதவர்கள் இழிவுநோக்கிப்பலரும்
இகழப்படுஞ் செய்கையுடையவர்களென்று சூதமுனிவர் கூறினார். எ-று. (ருக)

இரணியகருப்பன் முதலோர் முத்தியடைந்த வத்தியாய
முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் உரு-க்கு திருவிருத்தம். (கூசுய)
திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்தாறாவது விட்டுணுசருமனுப தேசம்பேற்ற வத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புண்ணியம்புரிந்தான்போலும் பாதகம்புரிந்துளானு
நண்ணினன் முத்தியென்று நவின்றனையெஃதெவ்வாறந்
தண்ணியருணத்தாயிந்தச் சங்கைதீர்த்தருடியென்று
கண்ணியமுனிவர்கேட்பக் கழறுதலுற்றான்சூதன்.

(இ-ள்.) புண்ணியஞ் செய்தவனைப்போல் பாதகஞ்செய்தவனும் முத்தி
யடைந்தானென்று கட்டளையிட்டார் அதுஎவ்வாறுகக்கடும் சாந்த குணமுள்ள
மகாமுனிவரோ இந்தச்சந்தேகத்தை ஒழித்தருள்வீரென்று பெருந்தன்மையுள்ள
சவுநகராதிமுனிவரர் கேட்கச் சூதமுனிவர் சொல்லத் தொடங்கினார். எ-று. (க)

பாதகம்புரிந்தான்கால வயிரவர்பரிவினாற்று
நோதகவனைத்துமேற்று நுவலரும்புனிதனாகி
மேதகவுடையமூர்த்தி விச்சுவநாதன்செய்யும்
போதகவுபதேசத்தாற் புகுந்தனன்முத்திமாதோ.

(இ-ள்.) தீவினையைச்செய்த பிராமணகுமாரன் காலவயிரவக் கடவுள்
அன்பினாற் செய்த தண்டனைகளெல்லா வற்றையு மனுபவித்துச் சொல்லுதற்
கரிய பரிசுத்தத்தை யுடையனாகி மேன்மையுள்ள விசுவநாதர் செய்யுஞானோப
தேசத்தைப்பெற்று முத்தியடைந்தனன். எ-று. (உ)

பளசருங்காசிவைகிப் பாதகம்புரிந்தாரெல்லாம்
வளரருட்செல்வக்கால வயிரவர்தண்டஞ்செய்யத்
தளர்வர்பின்புனிதராகித் தாரகமனுவுங்கேட்டுக்
கிளரொளிமுத்திவீடு கெழுமிவீற்றிருப்பரன்றே.

(இ-ள்.) குற்றமற்ற காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்து தீவினையைச் செய்
தவர்களியாவரும் வளர்கின்ற அருட்செல்வத்தையுடைய காலவயிரவர் செய்யுந்
தண்டனையால் தளர்ச்சியுற்றுப் பின்னர் பரிசுத்தராகி விசுவநாதருபதேசித்தரு
ளுந் தாரகமந்திரத்தைப் பெற்று பேரொளியால் விளங்கும் முத்திவீட்டில்
நிலைபெற்றிருப்பார்கள். எ-று. (ங)

உக-வதுவிட்டுணுசருமனுபதேசம்பெற்றவத்தியாயம். ௨௭௯

மன்னியபுகழ்சால்கால வயிரவர்தண்டஞ்செய்யா
தன்னியமில்லா முத்தி யடைவதெவ்வாறென்பிரேற்
பன்னியஞ் சுவன்பாத பங்கயம்பணிந்துபோற்றி
நன்னியமத்துநின்று நான்மறைமுடிவுதேர்ந்து.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற புகழமைந்த கால்வயிரவர் தண்டனை செய்யப்பெ
றுது அன்னியமாகிய மோட்சத்தைப் பெறுவது எவ்வாறென்று முனிவர்க
ளே கேட்பீர்களானால் உபதேசித்த ஆசாரியன் பாசதாமரைகளை வணங்கித்து
தித்து நான்குவேதங்களின் முடிவையும் அறிந்து நல்லொழுக்கங்களிற்றவருது
நின்று. எ-று. (ச)

பச்சிளமுலையாள்பாகப் பரம்பரனாயவெங்கள்
விச்சுவநாதன்பாத மேதகத்தியானஞ்செய்து
கச்சமிலறத்துட்டம்மா லியன்றனகடைப்பிடித்து
நிச்சலுமொழுகுவாரே லடைகுவர்நேரோமுத்தி.

(இ-ள்.) பசுமையும் இளமையுமுள்ள குலங்களையுடைய பார்வதிதேவியா
ரை வாமபாகத்திற் கொண்டிருக்கும் எமது பரம்பொருளாகிய விசுவநாதர்
திருவடிகளைச் சதாகாலமுந்தியாநித்து அளவில்லாத சிவதருமங்களுள் தம்மாற்கு
டுமானவற்றை உறுதியாகப்பிடித்துத் தினந்தோறும் தவறாதனுஷ்டிப்பாராயின்
(அக்காலவயிரவர் தண்டனையின்றி) நேரேமுத்தியடைவார்கள். எ-று. (௫)

பார்பொருளபகரித்தல் பரதாரகமனஞ்செய்தல்
வரமிதுபரமனிந்தைவயக்குதல் கடுஞ்சொற்கூறல்
விரவுபொன்னாதிவாங்கி மீட்டுதவாமையின்ன
தரமுனோர்வடுகப்புத்தே டண்டிக்கப்படுவர்மாதோ.

(இ-ள்.) அன்னியர் பொருளையபகரித்தல் பிறர்மனைவியனைக்கடுதல் மே
ன்மைமிகுந்த பரமசிவநிந்தைசெய்தல், கடுஞ்சொற்களைச் சொல்லுதல், பொ
ன்முதலியவைகளை வாங்கி மீட்டுமவருக்குக், கொடாதிருத்தல் இவ்வாறாயுள்ள
பாதகங்களைச் செய்பவர்கள் வயிரவக்கடவுளாற் றண்டிக்கப்படுவார்கள். எ-று.)

வெஞ்சினம்பொருளாக்கொள்வோர் விடுபடாப்பொருமையாள்வோர்
வஞ்சகநட்டோர்பாலும் வயக்குவோர்பிறருறஞ்சி
நெஞ்சநெக்குருகாரெங்க ணின்மலப்பெருமான்ருளே
தஞ்சமென்றடையாரின்னோர் தண்டிக்கப்படுவர்மாதோ.

(இ-ள்.) கொடுங்கோடத்தையே பொருளாகக் கொண்டவர்களும், விட்
டுநீங்காப் பொருமையுடையோர்களும், நம்பினவரிடத்து வஞ்சகத்தைச் செய்ப
வர்களும் அன்னியர்படுந் துயரத்தைக்கண்டு மனமிரங்காதவர்களும், நின்மலரா
கிய எமதுசிவபெருமான் றிருவடியே அடைக்கலமென்று பற்றாதவர்களும், ஆகி
யஇவர்களெல்லாம் வயிரவக்கடவுளாற் றண்டிக்கப்படுவார்கள். எ-று. (௭)

உயர்ந்தவாச்சிரமம்பெற்று முரியதாமொழுக்கம்பேணு
தயர்ந்துமுன்விட்டயாவு மதுசரித்தவாவிக்கொண்டும்
பெயர்ந்தும்வேறெண்ணாராகிப் பிறரிழித்திடுவான்செல்வார்
நயந்தபவடுகப்புத்தே டண்டிக்கப்படுவார்நாளும்.

(இ-ள்.) மேலாகிய ஆச்சிரமநிலையடைந்தும் அவ்வாச்சிரமத்துக்குரிய நல்
லொழுக்கங்களை விரும்பாது மறந்தவராகி முன்னேவிட்ட பேரகங்களியாவை
யும் அனுசரித்துப் பற்றிக்கொண்டு மறந்தும் பாவமென்றெண்ணாதவராகி
அன்னியர் நிந்திக்குமாறு நடப்பவர்கள். துயரமுறும்வண்ணம் வயிரவக்கடவுளா
ற்றண்டிக்கப் படுவார்கள். எ-று. (அ)

மட்டவர்க்கிழுவன்போல்வா நெக்கியசருமன்மைந்தன்
விட்டுணுசருமனென்பான் மேதகுதந்தைபாலே
பட்டபன்மறையுமோர்ந்தான் பளகறுகுணத்துமிக்கா
னட்டநன்கியற்றும்பெம்மா னனுமவர்ப்பதமுட்கொள்வான்.

(இ-ள்.) வாசனைவீசுகின்ற தாமரைமல்லுக்குரியவனாகிய பிரமதேவனை
யொத்த எக்கியசருமன்குமாரன் விஷ்ணுசருமனென்னும் பெயருடையோன்
மேலானதந்தையினிடத்துப் பதவிகளைத்தரும் பலவேதங்களையும் அறிந்தவன்
குற்றமற்றகுணத்தில் மேம்பட்டவன் நடனத்தை உயிர்கள் நன்மையடையுமாறு
புரியும் சபாநாயகரது நற்றாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளை மனதில்சிந்திப்ப
வன். எ-று. (ஆ)

இன்னமுங்கற்கவேண்டு மியல்பினதெதுகாணென்று
பன்னரும்விண்டுசன்மன் தந்தைபாற்பரிந்துகேட்க
வன்னவன்வித்தையொன்றுண் டதுதெரிந்தவன்மற்றெல்லா
நன்னயத்தொடுதெளிந்தா னென்மனார்நன் னூல்வல்லார்.

(இ-ள்.) மேலும்வாசித்தறியவேண்டிய தன்மையுள்ளது எந்நூலென்று,
சொல்வதற்கரிய விஷ்ணுசருமன் தந்தையாகிய எக்கியசருமனைக்கேட்க, அவன்
வித்தை யொன்றிருக்கின்றது அதைத்தெரிந்தவன் எல்லாநூல்களிலுள்ள நுட்
பங்களையுந் தெளிந்தவனாவனென நல்லநூல்களில் வல்லவர்கள் கூறுவார்கள்
என்று கூறினான். எ-று. (க)

அந்தவித்தையினெஞ்ஞான்று மகன்றிடாதமர்வனீசன்
சந்தமற்றவனைநினைத சாற்றுவோர்நரகில்வீழ்வார்
முந்தமற்றுடம்பைநினைத மொழிந்திடுவாரான்மாவை
யெந்தமூடருநிந்தித்த வியற்றிடமாட்டாரென்னில்.

(இ-ள்.) அந்த வித்தைகிடைத்தால் மகாதேவர் அவனைவிட்டு எக்கால
மும் விலகாது விரும்பியிருப்பர். சாந்தசம்பத்துள்ள அம்மஹாநுபாவனை நிந்தி
ப்போர் நரகத்தில் முழுகுவார்கள் சுகதுக்கத்திற்கு முன்னிற்குந்தேகத்தை அறி
ஞர் நிந்திப்பார்கள். ஆன்மாவை எந்தமூட்டும் நினைதசெய்யமாட்டார்கள். எ-று.

உக - வது விட்டுணுசரும னுபதேசம்பெற்றவத்தியாயம். ' உராகு

தேகியானவற்குநாளுந் தேகத்துமானமுண்டாந்
தேகியேதுக்கமெல்லாந் செறிகுவனிந்தைகூறி
லாகியனானியர்க்குந் துக்கமுண்டாமேன்மூட
ராகியபலர்க்குஞ்சொல்ல வேண்டுமோவறிதிமைந்த.

(இ-ள்.) தேகத்தை யபிமானித்திருக்குஞ் சீவான்மாவுக்குத் தினந்தோறும் அத்தேகத்தி லபிமானமுண்டாகும் அச்சவேனே பலவாகிய துயரங்களாலும் நெருக்கப்படுவன். ஒருவனிந்தித்தால் மேலோராகியனானவர்களுக்குந் துயரஞ் சம்பவிக்குமானால் மூடராகிய பலருக்குங்கிலேசமுண்டாகுமென்று நான் கூற வேண்டுமோ அவசியமுண்டாகுமென்று விஷ்ணுசருமனாகிய குமாரனே அறி வாயாக. எ-று. (கஉ)

ஆதலினிந்தை துக்கங் கொடுப்பதற்கையமில்லை
நோதகநிந்தைசெய்தோ னுவன்றதம்பிதிர்க்களோடும்
வீதருநாகில்வீழ்வன் முதல்யுகம்விளைத்தநிந்தை
பூதரங்குறுகவல்லே புகுத்திடுந்துக்கமெல்லாம்.

(இ-ள்.) ஆனபடியால் நிந்தையானது சந்தேகமில்லாது துயரத்தைக்கொ ட்க்கும் அன்னியர்மனம் வருந்தும்படி நிந்திப்பவன் தன்னுடைய பிதிர்க்களோ டும் கொடிய நரகத்திடைமுழுகுவன் கிரோதாயுகத்திற்செய்த நிந்தை, மலையுஞ்சிறி தென்றுசொல்லுமாறு எல்லாத்துயரங்களையும் விராவில் உண்டாக்கும். எ-று.

அறையிரண்டுகத்துநிந்தைக் காமொருபக்கந்துக்க
முறைதுவாபரத்துநிந்தை முகிழ்க்குமோர்மதியிற்றுக்கங்
கறைகெழுகலியினிந்தை காணுமெப்போதந்துக்க
மிறைதருநிந்தையாரு மொழித்திடன்மேன்மையாமால்.

(இ-ள்.) சொல்லத்தக்க கிரோதாயுகத்தில் நிந்தையானது ஒருபட்சமாகிய பதினைந்துநாளளவும் துயரத்தையுண்டாக்கும். மூன்றாவது துவாபரயுகத்தில் நிந்தையானது ஓர்மாதத்தளவுந் துயரத்தை யுண்டாக்கும் குற்றம்பொருந்திய கலியுகத்தில் நிந்தையானது சதாகாலத்திலுந் துயரத்தையுண்டாக்கும். (ஆதலால்) அச்சத்தைத்தருகின்ற நிந்தையை எல்லோரும் நீக்கிவிடுதலே மேன்மையா கும். எ-று. (கச)

சுகமிலைத்தருமமில்லை துன்னியதானமில்லைத்
திகழ்தருவிரதமில்லைத் தீர்த்தயாத்தினாயுமில்லை
யகநெகிழொழுக்கமில்லை யருந்தலவாசமில்லை
யிகழ்வினாலுணர்ச்சியில்லை நிர்தனையியற்றுவார்க்கே.

(இ-ள்.) நிர்தனைசெய்யுந் தொழிலிற்பழகினவர்களுக்குச் சுகங்கிடையாது தருமமும் அவ்வாறேயாம் பலவாகிய தாளங்களில்லை விளக்கமுற்ற விரத

மும் அத்தன்மையேயாம். தீர்த்தயாத்திரை நேரிடாது மனம் உருகுகின்ற நல்
லொழுக்கமும் அவ்வண்ணமேயாம். அரியதலவாசங் கிடைக்கமாட்டாது நல்
லசாஸ்திரவிசாரணையும் நேரிடாது. எ-று. (கடு)

இம்பரினகுடனென்பா னிட்டியோர்நூறுசெய்யா
வும்பருளிறைவனாகி யுறுசுகதுகரும்போதி
லம்பர்மாமுனிவர்நிந்தை யறைதலின்மலைப்பாம்பாகி
வம்பலரிகழமீட்டு மண்மிசைவீழ்ந்தான்மன்னோ.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்தில் நகுஷனென்னும் அரசன் நூறு அசுவமேதயாக
ஞ்செய்து தேவேந்திரபதவிக்குப்போய் நானாவிதசுகங்களை யு மனுபவீக்குங்கா
லத்து அவ்விடத்திலே மஹாமுனிவரை நிந்தித்தபடியால் மலைப்பாம்பாகி எக்
காலும் புதிதாகவிளங்கும் பழிமொழியைப் பிறர்சொல்லுமாறு பூமியின்மீது
வீழ்ந்தனன். எ-று. (கடு)

மறையினைநிந்தித்தாலு மறைமுதற்பொருளாயுள்ள
கறைமிடற்றிறைவன்றன்னைக் கருத்துறநிந்தித்தாலு
மிறையவனடியார்தம்மை நிந்தித்தல்கூடாதென்று
மறைதருகமுவாயிந்த நிந்தனைக்ககிலத்தின்றே.

(இ-ள்.) (துதிப்பதற்குரிய) வேதங்களை நிந்தித்தாலும் வேதத்துக்கு முதற்
பொருளாகிய காளகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானைப் புத்திபூர்வமாக நிந்தி
த்தாலும் சிவனடியார்களை ஒருக்காலும் நிந்தைசெய்யக்கூடாது. இந்நிந்தனை
க்குலகத்திற் பிராயச்சித்தங்கிடையாது. எ-று (கடு)

பதசாரம் வேதநிந்தைக்குஞ் சிவநிந்தைக்கும் பிராயச்சித்தமுள்ளதாகலின்
நிந்தித்தாலு மென்றும் சிவனடியார் நிந்தைக்கோர்நூலிலும் பிராயச்சித்தம் விதி
க்கவில்லையாகலின் கழுவாயகிலத்தின் மென்றுங் கூறினார்.

பரசிவனடியார்நிந்தை பண்ணுமாபாவிதன்னைக்
கரவறக்கோறல்வேண்டுங் கரைந்தமற்றதுமுற்றுதேல்
விரவுபொன்வீசியேனுங் கோறலேவிதியாமன்ன
தரமுமுற்றுதேலன்னு னிருந்தவூர்தணந்துசெல்க.

(இ-ள்.) பரமசிவன் றிருவடிகளைச் சிந்திக்கும் அடியார்களை நிந்தைசெ
ய்யுங்கொடியபாவியைநிந்தித்த பாவமப்போதேபோகும்படிகொலைசெய்யவேண்
டும். சொல்லிய அந்தப்பிராயச்சித்தஞ்செய்ய முடியாதெனில், பிறருக்குப்பெ
ரும்பொருள் கொடுத்தாவது கொலைசெய்வித்தலே வேதவிதியாகும். அவ்வாறு
ஞ்செய்வதற்குக் கூடாதாயின் அப்பாதகனிருந்தவூரைக் கடந்தப்பாற்செல்லக்
கூடவன். எ-று. (கடு)

வெள்ளியநீறுபூசி விளங்குகண்மணிகள்பூண்டு
தள்ளியவினையார்தம்மைச் சரித்திடுமடியார்தம்மை
யெள்ளியபாவிவார்த்தை யேற்றிடுசெவியினூடு
கொள்ளியவுருக்குவங்கங் கூற்றுவன்கவிழ்த்துமொத்தும்.

உள் - வது விட்டுணுசரும னுபதேசம்பெற்றவத்திராயம். உள்-அ/ந.

(இ-ள்.) வெண்மையுள்ள விபூதியைத்தரித்து அருளைவிளக்கும் உருத்திரா ட்சமாலையணிந்து கிரியைகளை முழுதுமொழித்த ஞானிகளையும், அக்கிரியை களைத்தழுவிக்கொண்டு உலகோபகாரமாகச் சஞ்சரிக்குஞ் சிவனடியார்களை யும் நிந்தைசெய்கின்ற கொடும்பாவிகளுடைய வார்த்தையைக்கேட்ட செவி களுக்குள்ளே இயமன் கொடிய சூடுள்ளநயத்தை யுருக்கிக்கவிழ்த்துப் பின்னர் தண்டிப்பன். எ-று. (கக)

விரித்துரைசெய்வதென்னை வித்தகனடியரானே
ருரித்தறக்காலதேச விரோதத்தாலொழுக்கநீத்துச்
சரிப்பினுஞ்சரிப்பரன்னார் தஞ்செயனோக்கியானுஞ்
சிரித்தலுங்கூடாதென்னிற் செப்புவதிதன்மேலுண்டோ.

(இ-ள்.) விரித்துக் கூறவேண்டிய தென்னையுள் சிவனடியவரானோர்கள் தங்களுக்குரிய தொழிலைவிட்டுக் காலதேசவிரோதங்களா லொழுக்கந்தவ்றிச் சஞ்சரித்தாலுஞ் சஞ்சரிப்பார்கள். அவர்களுண்மையறியாது செய்கையைப்பார்த் துச் சற்றும் நகைக்கக்கூடாதென்று பெரியோர்கள் கூறுவார்களானால் இதற்கு மேற் சொல்லத்தக்கதொன்றுளதோ. எ-று. (உ௦)

இன்னுமொன்றுரைப்பதுண்டா லிரும்புகழ்க்காசிமூதார்
மன்னுநல்வாழ்க்கையோரை மறவியினிந்தித்தாலுங்
கொன்னும்வெந்நாகமெல்லாங் குளித்திடவழுந்தாநிற்ப
ருன்னுமற்றதனிற்றீய தொன்றுமின்றுணர்திமைந்த.

(இ-ள்.) இன்னமும் அருமையாகச் சொல்லத்தக்கதொன்றுள்ளது பெரு ம்புகழுள்ள அநாதியாகிய காசித்தலத்தில் நிலைபெற்று வாசஞ்செய்பவர்களை மறதியினால் நிந்தைசெய்பவர்கள், அச்சத்தைத்தருங் கொடியநாகங்களெல்லாவற் றினு மூழ்கிக் கிடப்பார்கள். சிந்திக்கத்தக்க இக்கொடுமையைப்பார்க்கிலுங் கொடி தாயுள்ளது வேறொன்றுமில்லையென்று விஷ்ணுசருமனாகிய குமாரனே அறியக் கடவாய். எ-று. (உ௧)

மறைமுதலடிகண்மேய மாத்தலந்தோறுமேவு
நிறைபுகழுடையார்தம்மை நீடுநிந்தனைசெய்தாலுங்
கறைதபுகாசிவாழ்வார் தமைநிந்தைகரையலாகா
தறைபடவின்றுநாளு மளற்றிடையழுத்துமாற்றால்.

(இ-ள்.) வேதங்கட்கு மூலகாரணராகிய சிவபிரான் வீற்றிருக்கும் மகிமை யுள்ள தலங்கடோறும் விரும்பி வசிக்கும் பெரும்புகழுள்ள அடியார்களை நிந்தித் தாலு நிந்திக்கக்கடவர். குற்றமற்ற காசிப்பதியில் வசிப்பவர்களை நிந்தித்தால் எக்காலத்திலுங் கொடிய நாகத்திடை மூழ்கிக்கிடப்பராதலால் ஒருக்காலு நிந்தை செய்யலாகாது. எ-று. (உ௨)

கங்கைசூழ்காசிமேவிக் கணப்பொழுதிருந்தாரேனு
மங்கவர்தம்மையெங்க ளகிலநாயகனெயென்று
பங்கமில்வழிபாடாற்றிப் பத்தியும்பயமுமேவிச்
சிங்கலில்குறிப்பினிற்பார் சிவகதிக்கணியரானார்.

(இ-ள்.) கங்காநதி சூழப்பெற்ற காசித்தலத்தையடைந்த, கணகாலம் வசிப்
பாரானாலும் அவர்களை நமது விசுவநாதரென்றே பாவனைசெய்து அவர்களுக்
குக் குற்றமற்ற வழிபாடு புரிந்து பயபக்திவைத்து அவர்கள் திருவுள்ளக் குறி
ப்பினின்று பணிபுரிபவர்களே மேலாடிய முத்திக்கதிகாரிகளாவார்கள். எ-று.()

தொலைவருங்காசிமேவுஞ் சூகரங்கமுதைஞாளி
யலைதருகிருமிகேட மாதியபலவுங்கண்டா
னிலைதருசிவபிரான்செய் நிகரருட்குரியவென்றே
மலைவறவானுளோரும் வணங்கின்மற்றுரைப்பதென்னே.

(இ-ள்.) அடங்காமகிமையுள்ள காசித்தலத்தில் வாழும் பன்றி, வேசரி,
சுணங்கன், சஞ்சரிக்கும்புழு, கோற்புழுமுதலிய பலவற்றையும் பார்த்தால் நித்
தியராகிய விசுவநாதர் பாலிக்கும் ஒப்பற்ற தாரகமந்திரோபதேசத்திற்கு அதிகார
முள்ள ஆன்மாக்களென்று மதித்துச் சந்தேகமின்றிச் சுவர்க்கலோகவாசிகளும்
வணங்குவார்களானால் நாம் கூறுவதியாது. எ-று. (உச)

காசியைநினைக்கமுத்தி காசியென்றுரைக்கமுத்தி
காசியைக்காணமுத்தி காசியைச்சூழமுத்தி
காசியில்வசிக்கமுத்தி காசியைக்கேட்கமுத்தி
காசியின்வசிப்போர்தம்மைக் கண்டுதொழ்ந்திடுதன்முத்தி.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தைச் சிந்தித்தவர்களுக்கு முத்தியுண்டாகும். காசித்
தலமென்று சொன்னவர்களுக்கு முத்தியுண்டாகும். காசித்தலத்தைத் தரிசித்த
வர்களுக்கு முத்தியுண்டாகும். காசித்தலத்தைப் பிரதட்சணஞ்செய்தவர்களுக்கு
முத்தியுண்டாகும். காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்களுக்கு முத்தியுண்டாகும். காசித்
தலமென்று கேட்டவர்களுக்கு முத்தியுண்டாகும். காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்
களைத் தரிசித்து வணங்கினவர்களுக்கு முத்தியுண்டாகும். எ-று. (உரு)

ஒளிகெழுகாசிவாழ்வா ருருத்திரசொருபொன்றே
யளிகெழுமனத்துட்கொள்ளா வன்புசெய்திடுதல்வேண்டுங்
களிகெழுமனையவன்பாற் கதித்தெழுபவர்பாரேனும்
வெளிகெழுமின்பமுத்தி மேவுவர்மெய்யிதாமால்.

(இ-ள்.) விளக்கம்பொருந்திய காசித்தலத்தில் வாழ்பவர்களை உருத்திர
சாரூப்பியமுடையோர்களென்பதாகவே அன்புபொருந்திய மனதில் மதித்து
அவர்களுக்குப் பணிபுரிதல்வேண்டும். விரும்புதற்குரிய அவ்வாறான அன்பினால்
அதிகரிக்கின்றவர்கள் தீவினையுடையோராயினும் பரமாகாச நிலையிலுதிக்கும்
ஆந்தமயமாகிய முத்தியைப்பெறுவார்கள் இஃதுண்மையாகும். எ-று. (உசு)

உசு - வது விட்டுனுச்சுரும இப்பதேசம்பெற்றவத்தியாயம். (உஅரு

வளமலிகாசிமேய வாழ்க்கையர்மனேசேயாதி
யுளமலிபல்லோர்மாட்டு முறுமபிம்மானந்தே
களமலியாப்பொன்கொண்டு பாதுகாத்திடுதல்வேண்டுங்
குளமலிதியானமுற்றே ராவரக்குணமிக்கோரே.

(இ-ள்.) ஞானவளப்பம் நிறைந்த காசித்தலத்தில் விரும்பி வாசஞ்செய்
பவர்கள், மனேவி புத்திரர் (சுற்றத்தார் நண்பினர்) முதலாயினோரிடத்து அபிமா
னிப்பதைவிட்டு அப்போதப்போது கிடைக்குந் திரவியங்களைச் சாதுக்களுக்
குக் கொடுத்துத் தருமத்தைக் காத்தல்வேண்டும். அவ்வாறு காக்குங் குணமுடை
யோர் புருவமத்தியில் தியானிக்கத்தக்க பரமாகாச நிலையடைந்த பெரியோர்
களுக் கொப்பாவார்கள். எ-று. (உஎ)

சங்கவெண்குழையானெல்லா வுயிர்களுந்தழுவியுய்வான்
றுங்கமிக்கருளிச்செய்த சுருதியாகமபுராண
மங்கவையனைத்துமோர்ந்து மப்பிரமாணமென்பார்
சிங்கலினரகமெல்லாரு சென்றுசென்றனைதேற்றம்.

(இ-ள்.) வெள்ளிய சங்கக்குண்டலங்களை யணிந்த சிவபிரான் எல்லாச்
சீவர்களும் விதியைத்தழவி மேன்மையடையும்பொருட்டு மிக்க பரிசுத்தத்தோடு
திருவாய்மலர்ந்த வேதாகமபுராணங்களெல்லாவற்றையும் அறிந்திருந்தும் அவை
களை அப்பிரமாணமென்று கொள்பவர்கள், குறைவற்ற பெருநரகங்கள் முழு
வதுஞ் சென்று சென்று முழுகுதல் சத்தியமாகும். எ-று. (உஅ)

மறைமுழுதுணர்ந்தாரேனு மகம்பலபுரிந்தாரேனுங்
குறைவறுதானமெல்லாங் கொடுத்தறங்கூர்ந்தாரேனு
நிறைபெருந்தீர்த்தமெல்லா நிரம்புறத்துளைந்தாரேனுங்
கறையுறுமொருபொய்கூறிற் கடுநரகமுந்துவாரே.

(இ-ள்.) வேதங்கள் முழுவது முணர்ந்தவராயினும், அனேகயாகங்கள் செய்
தவராயினும், மஹாதானங்களெல்லாவற்றையுங் கொடுத்துப் பெரிய தருமங்க
ளால் உயர்ந்தவராயினும், மகிமைநிறைந்த எல்லாத்தீர்த்தங்களிலும் விதி நிரம்ப
ஸ்நானஞ் செய்பவராயினும், பெருங்குற்றத்தைத்தரும் ஒரு பொய்கூறுவார்களா
யின் மேற்கூறிய புண்ணியங்களிழந்து கொடிய நரகத்திலழுந்துவார்கள். எ-று.()

பொருளுலோபத்தினுனும் புரிதருவினோதத்தானு
மருடபவுயிரையோம்பி வாழுதற்பொருட்டினு
மிருளுறுமொருபொய்கூறி னெடுத்திடுபவங்கடோ'றுந்
தெருடபவந்துபற்றிச் செயிர்மிகவிளையாநிற்கும்.

(இ-ள்.) பொருள் செலவாகுமென்னும் உலோபத்தினாலாவது விரும்பத்
தரும் விளையாட்டினாலாவது மயக்கத்தையொழித்து உயிர்களைப் பாதுகாத்து

வாழ்மித்தத்தினாலாவது மயக்கத்தைத்தருகின்ற ஒரு பொய்கூறுவானாயின் அடுத்தடுத்துவரும் பிறவிகடோறும் ஞானத்துக்கு விரோதவகைகளாகச் சூழ்ந்து பல துன்பங்களையும் விளைவித்து நிற்கும். எ-று. (௩௦)

பொய்மையேபாவமெல்லாம் விளைதருபூமியாகும்
பொய்மையேபிறவியெல்லாம் புகப்புரிவித்துமாகும்
பொய்மையேவறுமையெல்லாம் போதாப்புரிவதாகும்
பொய்மையேநரகமெல்லாம் புகுதாப்புகுத்தாநிற்கும்.

(இ-ள்.) பொய்கூறுதலே பாவங்களெல்லாவற்றையும் விளைவிக்கின்றபூமியாகும். பொய்கூறுதலே பிறவி யெல்லாவற்றிலும் புகச்செய்கின்ற வினையாகும். பொய்கூறுதலே தரித்திரங்களெல்லாவற்றையும் பொருந்தச் செய்வதாகும். பொய்கூறுதலே எல்லாநரகங்களிலும் புகுமாறுபொருத்துவிப்பதாகும். எ-று. (1)

ஏனைல்லொழுக்கமுற்ற விருப்பினுமின்மைசெய்யு
முனமிலீன்றாண்மாட்டு மருவருப்பொருங்குசெய்யு
மானமிக்கவராஞ்சான்றோர் மருங்குநான்புகல்வதென்னே
யின்மார்பொய்மைகூற லெற்றைக்கும்பொல்லாதாகும்.

(இ-ள்.) பொய்கூறுதல், மற்றைய நல்லொழுக்கங்கள் பூரணமாகவிருப்பினும் அவைகளை யில்லாதனவாகச் செய்யும் அன்றியும் குற்றமற்ற தாயாரும் அருவருக்குமாறு செய்விக்கும். மிக்க பெருமையுள்ளோராகிய சாதுக்களிடத்துக் கூறுதலால் வருந்துயரத்தையான் கூறவேண்டியதியாது? இழிவு நிறைந்த அப்பொய்கூறுதல் எவ்விடத்துந் துன்பமேயுண்டாக்கும். எ-று. (௩௨)

பொய்யுளான்மறந்தோர்மெய்மை புகலினும்பொய்மையாகு
முய்யுமாறென்றுமில்லை யுறுதியென்பதுஞ்சாராது
கொய்யுமாமலர்ப்பூஞ்சோலை சூழ்குவலயத்துநாளு
நையுமாறெதுசெய்தாலும் பொய்நவிலாமைவேண்டும்.

(இ-ள்.) பொய்சொல்லுபவன், தன்னை மறந்து ஓர் மெய்கூறுவானாயின் அதுவும் பொய்யாகமுடியும். அவன் பிழைக்கும்வழி எக்காலுமில்லை. உத்தம நடை எப்போதுங்கிட்டாது. பறித்தற்குரியபெருமைதருகிய மலர்களையுடையதும் பொலிவுள்ளதுமாகிய சோலைகள் சூழப்பெற்ற பூமியில் வருத்தத்தக்க பாதகங்களை நிரந்தரம் எதுசெய்தாலுஞ்செய்க. பொய்யொன்றுமே சொல்லாதிருத்தல் வேண்டும். எ-று. (௩௩)

திருவளரயோத்தியாளுந் திறலரிச்சந்திரன்னுன்
மருவளர்நாடுநீத்தும் வளநகர்நீத்துமற்றை
யுருவளர்மனைசேயாதிச் செல்வங்களொருங்குநீத்துங்
கருவளர்பொய்மைகூற்ற கஞ்சபுகழித்தான்சன்மம்.

உசு - வது விட்டுனுசரும் னுபதேசம்பெற்றவத்தியாயம். ஁ள அள

(இ-ள்.) திருமாதா வளரப்பெற்ற அயோத்தியாபுரியை அரசாரும் வல்
லமையுள்ள அரிச்சந்திரமகாராஜன் வாசனை வளர்கின்ற உய்யானங்களையுடைய
நாட்டைத் துறந்தும் வளமுள்ள நகரத்தைத் துறந்தும் அழகுவாய்ந்த மனைவி
யையும், புத்திரனையும், மற்றுமுள்ள செல்வங்களையும் ஒருமிக்கத்துறந்தும் பிற
வியை வளர்க்கின்ற பொய்கூறலொன்றிற்குப் பயந்து தனது சன்மங்கழித்து
விட்டனர். எ-று. (நசு)

ஒரிடத்தினுங்கூடாத பொய்மையையும்பர்வேந்தன்
சேரிடத்திடைச்சொற்றாலுந் திசைமுகன்செங்கண்மாயோ
னரிடத்திடைச்சொற்றாலு மூழியுமழிதராத
பாரிடைப்பொலியுங்காசிப் பதிவயிற்சொல்லொணாதே.

(இ-ள்.) ஒரிடத்திலுஞ்சொல்லக்கூடாத பொய்யை தேவர்க்கரசனாகிய இந்
திரனிடத்துச் சொன்னாலுஞ்சொல்லக்கடவன் பிரமனிடத்தானாலுந்திருமாலிடத்
தானாலும் இன்னும் யாரிடத்தாயினுஞ் சொன்னாலுஞ் சொல்லக்கடவன் ஊழி
காலத்தும் அழியாது பூமியின்கண் வினங்குங் காசிப்பதியினிடத்துச் சொல்லா
திருக்கக்கடவன். எ-று. (நரு)

பொய்மையெவ்விடைச்சொற்றாலும் போக்கிடுங்கமுவாயுண்டு
மெய்மையேபொலியுங்காசிப் பதியிடைவிளம்புவாரோ
லம்மையோடப்பனாகி யகிலமும்படைத்துக்காக்குங்
கொம்மைவெள்விடையானாலுங் கூடுமோகமுவாயாற்ற.

(இ-ள்.) பொய்யை யெவ்விடத்துச்சொன்னாலு மப்பாவத்தை நீக்கத்தகும்
பிராயச்சித்தமுண்டு. சத்தியமே பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்ற காசித்தலத்திற்
சொல்லுவார்களானால் எல்லாவுயிர்களுக்குந் தாய்தந்தையாகவிருந்து சகலபு
னங்களையும் படைத்துக் காப்பவரும் வலிமையும் வெண்மையுமுடைய ரிஷப
த்தை வாகனமாகக்கொண்டவருமாகிய சிவபிரானாலும் பிராயச்சித்தஞ் செய்யக்
கூடாது. எ-று. (நகூ)

கூற்றுவன்றண்டமில்லைக் கோள்செயுந்திங்குமில்லை
மாற்றருமசவிதீய வளிமழையராக்கள்செய்யுஞ்
சாற்றரும்வருத்தமில்லைத் தரித்திரஞ்சற்றுமில்லை
யேற்றமார்மெய்யேகூறிப் பொய்யினையிரித்துளார்க்கே.

(இ-ள்.) மேன்மேலுயர்ந்த சத்தியத்தைமொழிந்து பொய்யைப்பறந்தோ
டும்படி செய்பவர்களுக்கு இயமனாற்செய்யுந்தண்டனையில்லை. நவக்கிரகதோஷ
மில்லை. பேதிப்பதற்கரிய இடியினால் வருத்தமில்லை. பெருங்காற்றாற்றுன்ப
மில்லை. பெருமழையாலுபாதியில்லை. சர்ப்பங்களாற்றுயரமில்லை. சற்றுந்தரித்திர
மில்லை. எ-று. (நௌ)

எடுத்தசன்மத்துமேன்மை யெவ்வளவிருந்தபோதுங்
கடுத்தவைமாற்றலன்றிக் கழிந்தசன்மத்துஞ்செய்ய
வடுத்தபுண்ணியங்களெல்லா மழித்திடும்பொய்மையென்னிற்
றொடுத்தமேற்பிறப்பினுற்றுந் தொழிவினையுரைப்பதென்னே.

(இ-ள்.) இப்போதெடுத்த பிறவிக்கு எவ்வளவு பெருமையிருந்தபோது
லும் கோபித்தப் பெருமைகளைக் கெடுப்பதுமன்றி முன்போன அநந்த பிறவி
யிலுஞ்செய்த பெரும்புண்ணியங்களெல்லாவற்றையும் அழித்துவிடுவது பொய்
மென்றுசொன்னால் மேலேவரும் பிறவியிற்செய்யும் புண்ணியங்களை இப்
பொய் கெடுக்குமென்பதை நான் கூறவேண்டியதில்லை. எ-று. (நாஅ)

(ப-ம்.) நிகழ்காலத்திலே கூறும்பொய் இறந்தகால புண்ணியத்தையும்
நிகழ்காலபுண்ணியத்தையும் எதிர்காலபுண்ணியத்தையுங் கெடுத்து நரகத்திலிரு
த்துமென்பார் உரைப்பதென்னே என்று கூறினார்.

வாதராயணனென்றோது மாமுனியாதினாளிற்
போதமார்தரவீரொன்பான் புராணங்களருளிச்செய்தா
னாதரத்தனையமேலோ னதுனைபெற்றுலகமுய்யக்
காதலினுபபுராணங் கண்டனர்தத்தம்பேரால்.

(இ-ள்.) வேதவியாசொன்று பெரியோராலெடுத்துரைக்கப்படும் மகர்மு
னிவர் கேட்பவர்களுக்கு ஞானமுண்டாகப், பதினெண்புராணங்களையும் ஆதி
காலத்திற் றிருவாய்மலர்ந்தனர். மேலோராகிய அவ்வியாசமுரிவரநுமதிபெற்
றுக்கொண்டு உலகத்தார் கடைத்தேறும் வண்ணந் தங்கள் தங்கள் பெயரால்
விருப்புடன் உபபுராணங்களைச் செய்தனர். எ-று. (நாசு)

பதினெண்புராணங்களாவன மச்சம், கூர்மம், வராகம், வாமனம், பிர
மம், வைணவம், பாகவதம், சைவம், இலிங்கம், பௌஷிகம், நாரதீயம், காரு
டம், பிரமகைவர்த்தம், காந்தம், மார்க்கண்டேயம், ஆக்கிரேயம், பிரமாண்டம்,
பதுமம் என்பனவாம். இவற்றுள் சைவம், காந்தம், இலிங்கம், கூர்மம், வாம
னம், வராகம், பௌஷிகம், மச்சம், மார்க்கண்டேயம், பிரமாண்டம் இவை
பத்துஞ் சிவபுராணமேயாம். நாரதீயம், பாகவதம், காருடம், வைணவம்
இவை நான்கும் விஷ்ணுபுராணமேயாம். பிரமம், பதுமம் இவையிரண்டும்
பிரமபுராணமே யாம். பிரமகைவர்த்தம் சூரியபுராணமாம். ஆக்கிரேயம் அக்
ஷிபுராணமாம். அன்றியும் காந்தம், ஆக்கிரேயம், சைவம், கூர்மம், மச்சம்,
இலிங்கம் இவை தாமதபுராணமாம். பிரமாண்டம், பிரமகைவர்த்தம், மார்க்
கண்டேயம், வாமனம், பிரமம், பௌஷிகம் இவைராசதபுராணமாம். பாக
வதம், பதுமம், வராகம், வைணவம், காருடம், நாரதீயம் இவைகள் சாத்துவிக
புராணமாம். உபபுராணம் பதினெட்டாவன. உசனம், கபிலம், காளி, சநற்கு
மாரீயம், சாம்பவம், சிவதன்மம், செளரம், தைர்வாசம் நந்தி, நாரசிங்கம்,
நாரதீயம், பரசரீயம், பார்க்கவம், ஆங்கிரம், மாரீசம், மானவம், வாசிட்டம்,
வாருணம் இவை அவ்வவர் பெயரால்விளங்கும்.

உசு-வது விட்டுனுசரும் இபதேசம்பெற்றவத்தியாயம். 'உாஅசு

திகழ்தருமுபபுராணத் தொகையுமீரொன்பான்செப்பிற்
புகழ்தருமிப்புராணம் புகன்றதுமெற்றுக்கென்னி
லிகழ்தருதன்மைநீங்கி யாவருமியற்றுதீமை
யகழ்தருவிதிவிலக்காயந் தருங்கதியடைதற்கன்றோ.

(இ-ள்.) விளக்கமுற்ற உபபுராணத்தொகையும் கூறுமிடத்துப்பதினெட்
டேயாகும். புகழ்பெற்ற விப்புராணங்களைக்கூறியது யாது நிமித்தமெனின்அறி
யாமையைக் கெடுத்து யாவர்களும் செய்கின்ற தீமையைப்போக்கத்தக்க விதி
யையாராய்ந்து விலக்கையொழித்து அரியமுத்தியை யடைதற்பொருட்டே
யாம். எ-று. (ச0)

இருவகையாலொன்பானென் றிசைத்திடுபுராணந்தம்மு
ளொருவகையீரொன்பானுள் யாதானுமொன்றையோர்வார்
கருவகையனைத்துநீத்துக் காலனூர்பாசந்தப்பித்
திருவகையெல்லாமேவிச் செழுங்கதிக்கிறைவராவார்.

(இ-ள்.) இருவகையாகக்கூறிய புராணம் முப்பத்தாறனுள் ஒரு வகை
யிலுள்ள பதினெண்புராணத்துள் யாதானுமோர்புராணத்தை அன்போடறிய
த்தக்கவர்கள் எல்லாப்பிறவிகளையு மொழித்து இயமனூல்வீசப்படும்பாசத்தை
நீக்கிச் சிவஞானச்செல்வத்தை யடைதற்கேதுவாகிய சாலோகாதிபத முத்திகளை
யடைந்து மேலாகிய மோட்சபூமிக்கரசராவார்கள். எ-று. (சக)

திருத்தகுசிவபுராண சிரவணவிசேடத்தாலே
யுருத்தகுபாவநீங்கும் புண்ணியமொருங்குமேவு
மருத்தகுபத்திவாய்க்கு மாதேவனருளுண்டாகுங்
கருத்தகுதீமையெல்லாங் கழன்றுமேற்கதியுண்டாமால்.

(இ-ள்.) சிறப்புற்ற சிவபுராணத்தைக் கேட்டலாகிய விசேடசாதனத்
தாலே கோபித்து வருத்தத்தக்க பாவங்கள் விலகிப்போம். எல்லாப்புண்ணியங்
களுங்கைகூடும். அரிய உண்மைப்பத்தி கிடைக்கும் சிவபெருமான்றிருவருள்
விளங்கும். பிறவியைத்தரத்தக்க தீமைகளையாவும் விலகி மேலானமுத்தி சித்திக்
கும். எ-று. (சஉ)

மறைகளாகமமோர்ந்தாலும் வண்புராணங்களோரா
துறைவனேல்வற்றாலாகும் பயனவற்குதவாதாகு
நிறைதருபுராணமோர்ந்து நிகழுமற்றவையோராத
குறையுளனெனினுமேலாந் தன்மையிற்கூடச்செய்யும்.

(இ-ள்.) வேதாகமங்களையறிந்திருந்தாலும் ஞானவளத்தைத்தரும்புராண
ங்களையறியாதிருப்பானாயின் அவ்வேதாகமங்களை யறிந்ததனாலையும் பிரயோ
சனம் அவனுக்கு நேரிடாதாகும் இன்பநிறைவைத்தருகின்ற புராணங்களையறி
ந்து விளக்கமுற்ற அவ்வேதாகமங்களை யறியாத குறைவையுடையவனாயினும்
இப்புராண உணர்ச்சியானது மேலாகிய முத்தியிற்கூடும்படி செய்விக்கும்.எ-று.

புராணங்களோராதார்க்குப் புகல்சிவபத்தியில்லை
விராவுபல்விதிவிலக்கு மேதகத்தெரிதலில்லை
யராவணிசடையெம்மண்ண லாரருட்கலப்புமில்லைத்
தராதலம்புகழுங்காசித் தலத்தினும்வாழ்க்கையில்லை.

(இ-ள்.) புராணங்களை யறியாதவர்களுக்குச் சாதுக்களாலெடுத்துரைக்
கும் சிவபத்தியுண்டாகமாட்டாது. பல உபாயங்களாகக் கூறியவிதிகளும் விலக்
குகளும் செவ்வையாகத் தெரியமாட்டாது. சர்ப்பாபரணத்தை யணிந்த சடா
பாரத்தையுடைய எமது சிவபெருமான் றிருக்கருணைகூடக்கமாட்டாது. உலகத்
தாராற் றுதிக்கப்பெற்ற காசித்தலத்திலும் வாசஞ்செய்யநேரிடாது. எ-று. (1)

புண்ணியக்காசிவாழ்க்கை பொருந்தியவறவோரொல்லாந்
தண்ணியசிவபுராணந் தகவுணர்ந்தவரோவென்னி
லெண்ணியவிச்சன்மத்தே யுணர்தராரொனினுமுன்ன
மண்ணியபிறப்பினாய்ந்தா னென்பதற்கையமின்றே.

(இ-ள்.) புண்ணியவடிவமாகிய காசித்தலவாழ்க்கையைப்பெற்ற தரும
வான்களெல்லோரும் மனதைக்குளிர்விக்கும் சிவபுராணங்களை முறையாக
உணர்ந்தவர்களோ வென்று கேட்பீர்களானால் சிந்திப்பதற்குரிய இப்பிறவியில்
தெரியாதவர்களாயிருந்தாலும் முன்னுள்ள பிறவிகளில் ஆராய்ந்திருப்பார்களென்
பதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை. எ-று. (சுரு)

புராணங்களுணர்ந்தோர்க்கல்லாற் புண்ணியக்காசிவாழ்வும்
பராவுநீர்க்கங்கையாட்டும் பழமறையெடுத்துக்கூறும்
விராமலர்க்குழலிபாக விச்சுவநாதப்பெம்மா
னராவொளிர்சிலம்பிற்பாத சேவையுமமையாவன்றே.

(இ-ள்.) புராணங்களை விதியாக ஆராய்ந்தவர்களுக்கல்லாமல் மற்றை
யர்களுக்குப் புண்ணியவடிவான காசித்தலவாசமும் துதிபெற்ற கங்காதீர்த்
தத்தில் ஸ்நானமும் அநாதியாயுள்ள வேதங்களாலெடுத்துரைக்கப் பெற்றவரும்
மலர்கள் நெருங்கிய அளகபாரத்தையுடைய அன்னபூரணியாரை வாமபாகத்
திலுடையருமாகிய விசுவநாதப்பெருமான் சர்ப்பங்கள்சூழ்ந்து ஒளிரப்பெற்ற
சிலம்பணிந்த பாதசேவையும் நேரிடாவாம். எ-று. (சுக)

மந்தனமானவெல்லாம் வகுத்துனக்குரைத்தேனென்று
தந்தைதானருளிச்செய்ய விட்டுனுசருமன்றமுதா
வெந்தைநின்னருளாலியான்மற் றெய்தரும்பேறுபெற்றேன்
முந்தைவல்வினையுநீத்தேன் முத்தியுமுற்றேனென்றான்.

(இ-ள்.) இரகசியமான எல்லாப்பொருள்களையும் உனக்குவிரித்துக்கூறி
னெனென்று பிதாவாகிய எக்கியசருமன் கட்டளையிட (குமாரனாகிய) விஷ்ணு

